

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی پژوهشی

*

خاوه نی نیه تیاز: شهوکه ت شیخ یه زه دین

سه رنووسه ر: به دران شه همدد هه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گه ره کی راپه رین، هه ولیر

س. پ. ژماره: ۱

پیره هیرد

و

پیداچوونه وهیه کی نوئی ژیان و به ره هه مه کانی

پیرەمیرد

و

پیداچوونەووهیهکی نوئی ژیان و بەرەمەکانی

کۆکردنەو و لیکۆلینەووی

ئومید ئاشنا

بەرگی دووهم

ناوی کتیب: پیرەمیرد و پیداچوونەووهیهکی نوئی ژیان و بەرەمەکانی
کۆکردنەو و لیکۆلینەووی: ئومید ئاشنا

بەرگی: دووهم

بلاوکراوەی ئاراس- ژماره: ۸۷

دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی

وێنە ی بەرگ: ھێلکاری یوسف عەبدولقادر

نووسینی سەر بەرگ: خۆشئوس محەمەد زادە

پیت لێدان: ئەمیر داود - ئاراس ئەکرەم - رەھیتل رەشید

ھەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل - ئەمیر داود - رەھیتل رەشید

سەرپەشتی: دلاوەر صادق ئەمین

سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاورەحمان مەحمود

چاپی یەكەم - چاپخانە ی وەزارەتی پەرورده، ھەولێر - ۲۰۰۱

لە کتیبخانە ی بەرپۆشراپەتیی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژماره (۳۱۴) ی سالی

۲۰۰۱ ی دراوہتی

ھاجى نۇنىقى پىرەھىيە

ھىلكارى: يوسىف عەبدولقادر

گیه

ماموستا محمهد رسول هاوار دهربارهی ئەم شیعره نووسیویه: جارێکیان ئەحمەدی عەزیز ناغا گێپهیان ئەبیت، چەند هاوڕێیهکی خۆی بانگ ئەکا بۆ گێپه خواردن. پیره‌مێرد له بانگ کراوه‌کان نابیت، له پاش چەند رۆژێک پیره‌مێرد بهو گێپه‌یهی ئەحمەدی عەزیز ناغا ئەزانیت، وه‌کو وتان پیره‌مێرد زۆر نه‌وسن بووه، بۆ هه‌یج شتێک گله‌بی نه‌کردا به له‌سه‌ر خواردن گله‌بی نه‌کرد. له‌به‌ر ئەوه به‌م چەند دێڤه‌ی خواره‌وه گله‌بی خۆی بۆ ئەحمەدی عەزیز ناغا ناردووه:

ئەحمەد با گێپه‌ت بۆ ئەو تێپه‌ بێ
 گێپه‌ت خوارد بێ من، گووپت گێپه‌بێ
 خۆ من ئەو ساته‌، هاتبوومه‌ لات
 تەفره‌ بۆ من بوو، شفره‌ بۆ جامات
 وتیان كه‌لله‌كه‌ت هه‌شتا ده‌بیاران
 ورگتان برنجی، كالی ئەخوسان
 ئەگه‌ر وه‌ك كه‌لله‌ مێشكت داته‌كێ
 ئەبێ به‌وه‌زیر، فریشكت ئەته‌كێ
 وه‌ك (كلو قازی) بێ دروومانی
 ئاگری بن دیزه‌ی، زۆر بێ ئامانی
 رێخۆله‌ چه‌وره‌ی، له‌ خۆت ئالای
 پێچكه‌ی خۆت به‌ستووه، له‌ جێدا ماوی
 هه‌ر وه‌ك شیلوگ، هه‌وێنی شیری
 له‌ نوكته‌ی وردا، په‌یکانی تیری
 ده‌ستی (عزّه‌)ت دائم له‌سه‌ر بێ
 هه‌رمی به‌هه‌شتت (١) ئاودار و ته‌رپێ
 کرده‌ی تۆ و برده‌ی (نادی مه‌زلووم) بێ (٢)
 خراپه‌ت دیار بێ، چاکه‌ت بن گۆم بێ
 منیش كه‌شكه‌كه‌م ئەمرۆ خوارد بێ تۆ
 به‌رد هاویشته‌نه‌، پاداشی کلۆ

(١) هه‌رمی به‌هه‌شت: واته‌ شقی به‌هه‌شت، چونکه‌ زۆر جار ئەلێن هه‌رمییه‌کی تی هه‌لدا.

(٢) نادى مه‌زلووم: نیازی له‌ مالى حوسین مه‌زلوومه‌ كه‌ كابرایه‌کی زۆر ساویلکه‌ و خوشبوو، زۆر كه‌س وه‌كو نادى بۆ راپاردن ئەچوونه‌ ئەوێ.

ئەحمەدی عەزیز ناغاش كه‌ به‌نوكته‌بێژ و قسه‌خۆش و به‌نه‌سته‌ق به‌ناویانگه‌، به‌م سێ دێڤه‌ی خواره‌وه وه‌رامی پیره‌مێردی داوه‌ته‌وه‌، وه‌رامه‌كه‌ی له‌سه‌ر نامه‌كه‌ی پیره‌مێرد نووسیوه:

خاله‌ گیان یا خوا رووی بز (١) په‌ش بێ
 منی رووپه‌ش کرد، هه‌ر ئەوه‌ی به‌ش بێ
 به‌خوا ئەو ساته‌ی تۆ ته‌شرفه‌ت هات
 من زۆر مه‌شغوڵ بووم، به‌بیرما نه‌هات
 له‌ جیاتی گێپه‌ی ئاوساوی نه‌کولاو
 پێشكه‌شت ئەکه‌م، دوو په‌رده‌ پالو

(١) بز: ئەحمەدی عەزیز ناغا نیازی له‌ بز پووری بووه، كه‌ ناوی پووره‌ به‌هێ بووه، وه‌هه‌م خه‌سوی ئەحمەدی عەزیز ناغاش بووه كه‌ ئەو گێپه‌كه‌ی لێ ناوه‌.

شهری خه‌راجیان (١)

«سالی ١٩٢٤ كه‌ شیخ مه‌حمودی نه‌مر له‌شكري دوژمنی له‌ شاره‌زور شكاند، پیره‌مێرد سالی ١٩٢٦ بۆ یادی ئەو نه‌به‌رده‌ ئەم شیعهری نووسیوه». هه‌روه‌ها وه‌لامی رۆژنامه‌ی (العراق)ی ئەو کاته‌ی داوه‌ته‌وه‌ .

العراق (٢) ئەلێ، ئێوه‌ ئەرمه‌ن
 ده‌عواتان شوومه‌، بۆ هه‌یج لایق نین
 خۆیان نانسین، به‌تورک نابین
 خوا نه‌یداوتی، وه‌ك كورد، ئازابین
 كورد ئەو كوردانه‌ن كه‌ به‌غدایان گرت
 (أبو جاسم)ه‌كان، كه‌وته‌ جرت و فرت
 دوو سال له‌مه‌و پێش، خۆیان و فه‌وجیان
 له‌سه‌ر كانیه‌كه‌ی، به‌ردی خه‌راجیان
 به‌ كه‌ش و فشی بۆ كۆزه‌ ره‌قه‌
 دوو سواری كوردیان لێ كه‌وته‌ ته‌قه‌
 به‌ ئاخ (یا یومه‌) كه‌وته‌نه‌ هاوار
 به‌ پالنه‌ په‌ستۆ رایان كرده‌ شار

ئەو پەمەزانی ئە دیتی پەمەزان
بەجەژنیان زانی ئە تەنوور خزان
نەبوابیە بەهۆی بەریتانیایاوه
ئەخنکان بەدەس کوللە و خورماوه
ساچی بکەم، نەبی، وری تەبارە
حیزی و ئازادی ئەوسا دیارە

(۱) ئەم شیعەرمان لە لایە ۲۱۹ی ئەو کەشکۆلەوه وەرگرت کە ئەجمەددین مەلا سالی ۱۹۳۷ بۆ (محەممەد ئەمین حەمە صالح ئاغای قزلی) نووسیوه. ئەجمەددین مەلا لە سەرەتای شیعەرکەوه نووسیویه (لە سالی ۱۳۴۳ی ه. کە شیخ مەحمود جەیشی عەرەبی لە شارەزور شکاند، حاجی توفیق بەگ ئەمەی فەرمووه) ئنجا بۆیه من نووسیومه کە پیرەمێرد بەیادی ئەو شەرەوه شیعەرکەوی نووسیوه چونکە سالی ۱۹۲۲ یاخود ۱۹۲۴ پیرەمێرد لە تورکیا بووه. وە لە سەرەتای سالی ۱۹۲۵ دا گەراوه تەوه.

(۲) رۆژنامە (العراق)ی: ئەو سەرەتای هیزی کۆنەپەرستی عەرەب و بەریتانیای داگیرکەر دەبیرد بەرپۆیه نووسیوی کە کورد ئەرمە نییە!!

دەنگی وەنەن(۱)

۱۹۲۴

لە ئەستەموڵەوه هەلسام، لە خەودا بووم، هەتا ئێرە
لەسەیری (فی المنام) دابووم، کە چاوم کردووه لێرە
حەیاتیکی ترم دی، خەزم و خۆشیشان دەورەیان دابووم
سەرلەنوێ هاتمەوه دنیا، بەرۆح وەک توفلی(۲) ساوابووم
ئەمە دوو رۆژە جەژنی رۆحەم، دەنگی وەتەن دەبیەم
خودا دیداری ئێوەشم نسیب کا، زۆر ئەبینی پێم
هەوآلی ئێوه چۆنە؟! بێمەوه؟ یا ئێوه دێنە لام
نسیب ئەیزانی، چەند رۆژیکی تر، مەعلوم ئەبێ ئەنجام

(۱) مامۆستا محەممەد رەسول هاوار: لە بارە ئەم شیعەرەوه لە لایە ۱۷ی دیوانی پیرەمێرد نووسیویه: - «شیخ مەحمودی مەزن ئالای شۆرەگێری و داوکردنی مافی گەلەکەهی هەلکردبوو، پیرەمێرد لە پرسینی حال و ئەحوالی ئەو سەرەتای کوردستان ئەم چەند دێرە بۆ یەکیک لە خەمەکانی لە شاری سلێمانی کە «مستەفا سایی» خوشکەزای بووه ناردووه. ئەو هەلبەستەم لە دەستخەتیی خۆیهوه وەرگرتووه، لەژێرێوه نووسراوه «خالی باکمالی بین حالت» هەرچەندە مستەفا سایی ئەلێ ئەم هەلبەستەهی لە تورکیاوه ناردووه بەلام من لێی

دوودلەم، چونکە لە مەعناي هەلبەستەکەیهوه لەوه ئەچیت کە لە جینگەیهکی نزیک کوردستانهوه ناردییتی و لای من وایه لە تورکیاوه گەراوه تەوه بەسەر شام و حەلەبدا هاتبیتە بەغداد و چەند رۆژیکی لە بەغدا ماوه تەوه و لەوتیه ئەو هەلبەستەهی ناردووه بۆ مستەفا سایی».

(۲) لە کوردیدا باوه دەلێن -تولف- واتە مندالی ساوا کە لە راستیدا لە -طفل-ی عەرەبییهوه وەرگیراوه.

«رۆح فری، لەسەروردی بەرزى نیشتمانەوه، بێدەنگ و سەنگ(۱)
وام زانی کە ئەم کۆنە مەلبەندە ئەکاتەوه بەشوینی دەنگ
بووبوون بەیهک، لەش و رۆحەم، بۆ دیدەنی دۆستایەتی کۆن
نالە و ئەوای دلەم بوو، داخەم، لانەهی بەرۆحەکە هینایە تەنگ

۱۳۱۷ی رۆمی / ۱۹۰۱ی زاینی

(۱) ئەم شیعەرە لە لایە ۱۸ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بەتورکی بەخەتی پیرەمێرد لەژێر وێنەیهکی سەرەتای لاوتی خۆیدا لە تورکیا نووسراوه. بەلام روون نییە کە ئایا پیرەمێرد خۆی کردوویه بە کوردی یاخود کەسیکی تر.

بەبۆنەى دەرچوونەوهى گۆفاری گەلاویژەوه

ئۆخەى گەلاویژ(۱) وا دەرکەوتیهوه
وەک چرای بەختی، کورد سەرکەوتیهوه
یانەى سەرکەوتن(۲) بەتۆ رووناکە
کوردستان بەرووی، تۆ فەرەحناکە
شەوقی دیدارت رووناکی چاوه
ئیتەر تەوژمی گەرما نەماوه
گوزەرگات بورجی (دار السلام)ه(۳)
دیاری ژین بۆ تۆ، دوعا و سەلامە

(۱) گۆفاری گەلاویژ تەمەنی دە سال بوو ۱۹۳۹-۱۹۴۹ لەو ماوه بەدا گەلی جار تووشی گیروگرفتی داخستن و بێ پارەیی بووه. ئەم شیعەری پیرەمێرد بۆ دەرچوونەوهی سەر لەنوێ گۆفاره کەیه دواى داخستنی. دیارە ئەمە لە سالی پێش ۱۹۴۹ دا بووه چونکە لەو سالەدا بۆ هێجگاری داخرا. هەرودەها گەلاویژ ئەستێرەیه کە دواى چلەى هاوین دەرەدەکەوێت.

(۲) یانەى سەرکەوتن: رۆشینیاری کورد لە بەغدا پێکیان هینا.

(۳) دار السلام: واتە شاری بەغداد.

بهستن

له كۆمه‌لى كۆنى دواكه و توى كورده و اريدا پروپو و چيچك هه بوو، پييان ده گوت (بهستن) واته له كاتى ژن هيناندا كه بووك و زاوا ده چوونه په روه رده، كابرا نه ده بوو به زاوا و كاره كه هه نديك دوا ده كه وت. هه ندى پر و پيرتيزن به پاره گوايه نه و گيرو گرفته يان چاره سه ر ده كرد. به لام له ميژه زانست هوى نه مه ي دۆزبوه ته وه و شته كه يا هوى ده روونيه يا خود ناته و او بيه كي له شه. وه موفتى پينجوينى شاعير له يه كى له شيعره كۆمه لايه تيه كانيدا باسى نه و ده ردى دواكه و تنه ي كرد و وه پيره ميتر له رۆژنامه كه يدا شيعره كه ي بۆ بلاو كردۆته وه و هه روا بۆ تام و قسه ي خووش چهند به يتيكى خۆى وه ك جوژه وه لاميك بۆ شيعره كه ي موفتى نووسيوه، وه باسى نه و پيره ژنه ي كرد و وه كه له سليمانى نه و به ستنه ي ده كرد و وه و ناوى داده عاسم بووه:

«تا داده عاسم، له دنيا مابى
رووى قه دى سپى، خواى لى رها بى
سليمانيشمان، له گه ل ته ترافى
عائدى نه وه خۆى و ئينسافى
چۆنى نه به ستنى، يا نه يجه رپينى
هه ر كار دروست بى و زوو بيه رپينى
خۆ نه و شايخ نه بوو به حوكمى دوعا
جن و ديوه كان موسه خه ر بكا
كه و ابو مه علوم حيكمه تى تيايه
خۆت لاده ئيتر تۆ له م به لايه!

ده، شتا

ده، شتم هيند لاگرانه، راستى پيى سه ختم ته و او
نارى عاشق، نوپى فاسق، كيبر و خۆ بادانى پياو
ده ردى به رتيل، رووى به خيل، گالته ي رهيل، نه ركى ده ليل
دهنگى ناسازى موئه زين، برسيتى و هه وراز، به ديل
ده ردى سه ر نه م نويه، ده ردى سه ريه بۆ نه م عاله مه (١)
ليسه نازى (٢) نازيكه ر (٣) پييان بلتئى هيتله ر كه مه

(١) له نوسخه ي لاي ئيمه دا نه م به يته به م جوژه يه:

«ناز و نوزى تازه پياكه و توى له گه ل نه م عاله مه

ليسه نازى نازيه كان پييان بلتئى هيتله ر كه مه»

(٣.٢) نازى به كه م و اتا نازكر دن. نازى كه ر: نه وانه ي سه ر به نازيه كانن، كه خۆيان به گه و ره ده زانن و له هيتله ر يان گه و ره تر پي بلتئى هيشتا به لايانه وه كه مه.

چاوا (١)

١٩٤٩

چهند تاكه به يتيكى پيره ميتر كه به شيوه ي ورده كارى سه باره ت به چاوا نووسيونى:

«قه دم كه وانه، دل به (قه د) ي تويه چاوه روان (٢)
ميوانى (تير) ي خوشتتر نه وى، خانه خۆى، كه وان»

«نه گه هه ر چاوم به تۆزى رپيت برپتر
به فرميسك، دارى تو باى تيا نه نتر»

«له دلما، تا خه يالى چاوى كاله
هه موو عاله م له پيش چاوم خه ياله»

«ته لى چرايه ك له چاوى تۆوه، بۆ كوئجى دلما راكيشراوه
نه و ده مه ي تۆ نه روانيته من، ته لى كاره باى دلما پچراوه»

«شيعرى بلند كه ته عليقى ئيلهامى پيوه يه
ئيلهامى شيعرى من، له نيگاي چاوى تۆوه يه»

«چاوه كه ده ردى دوورى تيكه وت، ئاره زوى گريان نه كا
نيه موويه كيش كه كه وته چاوه وه، هه ر ژان نه كا»

«تۆ له پيش چاوم نه ماى، گيانيش له له شما ده رچوه
هه روه كو ناوينه سووره ت لاچوو، عه كسيس لاچوه»

«به چاوی مهستی هوشی لئی فراندیم، عه شرهت هاواره
نه خوش ساغ رووت ئەکا، بی حاکمه شیواوه ئەم شاره»

«کاغه زتیکی سپیه، ناردیم، تیبگه مه عنای چیه
چاوی من به درهنگه سپیه، چونکو چاوی لیت نییه»

«چاوت دوو کهللی لئی دئی، برۆ له دووره مه مهینه
چونکه ئەو دوو کهل، قرچهی دلمه، ئاگری له شوینه»

- (۱) ئەم شیعرا نه له گوڤاری گه لاویژی ژماره ۲ی سالی ۱۹۴۹دا بلاو کراوه ته وه که پیره میترد خۆی ناردویتی.
وه کیشی هه به بیتیک له وی تر جیاوازه.
- (۲) ئەم بهیته له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

لای لایه بو منال

له پیتشه کی ئەم شیعری لای لایه مناله پیره میترددا ماموستا محمه د رهسول هاوار
نووسیویه: - «لای لایه بو منال شتیکی زۆر کۆنه هه موو گه لیک جوړه لای لایه یه کی هه یه بو
ئه وه مناله کانیان خه و لئی بخهن.

له کوردستانی خوشمانا، لای لایه زۆر کۆنه و له دیزه مانه وه که منالی کورد خراوه ته ناو
جوړانه وه، که له بهینی دوو لقی دارا بۆی هه لخواوه یا خود نراوه ته ناو بیتشکه وه و به ده سرازه
به نی رهنگا و رهنگ پیتراوه ته وه هه ندیک خرخال و شتی سهوز و سووریان به که مه ی بیتشکه که دا
شوڤ کردۆته وه له گه ل هه ندیک حه تچه تۆکه، که هه ریه که بیان شتیکی بۆنخوشیان تی کردوه
به تاییه تی سمل و میخه ک. منالی ئەوسا وه کو ئیسته نه بووه، وه کو چۆن هیتشتا له ناو زۆریه
دیها ته کانی ناو خوشمانا ماوه، که منال نه خوش کهوت دایک و باوکی بیبا ته لای دکتۆر و
دهرمانی بۆ بکریت، به لکو دهرمان هه ر دهرمانی پروپیترتان بوو. منالی سک یه شاو گولله
به بیو نیان بۆ کولاندووه و داویانه تی، منالی سکچوو سملیان کوتاوه و دهرخاردیان داوه. گوئی
یه شاو دوو که لیان کردوه به گوئیچکه دا یا خود رۆنیان داغ کردوه و کردوو یانه ته گوئی بۆ ئەوه
ژانی بشکێ. منالی له رزوتا لئی ها توویان بردۆته سه ر شخس و تاوه به نیکیان کردۆته دهستی.
شهوانی دوور و دریتی پایز و زستان، منالی گروز و برسی، هه تاکو به یانی گریاوه و
کرووازه ته وه. دایکیش به ده م وه نه وزی خه وه وه به نا چاری دهستی کردوه به لای لایه بۆ ئەوه

مناله که ی خه و لئی بخات. به تاییه تی که ته مه نی ئەو مناله ئەگه یشته یه ک سالی و له هه ندی
قسه ئەگه یشت، ئیتر دایکی هه ره شه و ترسی تیکه ل ئەکرد به لای لایه بۆ ئەوه ی مناله که ی
بترسی و بیده نگ بیت، بۆ ئەمه باسی گورگانه شه وی و ئایشه گوئیتریتی بۆ ئەکرد. هه ندیک له
شاعیرانی کورد به ده م دایکانه وه لای لایه بیان کردوه به هه لبه ست وه کو قانع و بیتکه س،
پیره میتردیش به ده م یه کتیک له و دایکانه وه ئەم لای لایه ی خواره وه ی کردوه:

گورگانه شه وی، گورگانه شه وی
به رخه بچکۆله که م خه وی لئی بکه وی
لووره ی تۆی ناوی، لای لایه ی ئەوی
ئه لئی له مالی ئیمه دوور که وی
بچۆره مالی (ئه بو یابوو)
حوشتره که ی، بکه به تیشوو
یابوه که ی بخه ره، ناو چالی گوو
خۆی لیتره دهرکه زوو به زوو
پیاو خۆره زله، پیاو خۆره زله (۱)
کۆریه که م له گه ل دایکیا ده ست له مله
مپی تۆی ناوی، هۆگری بولبوله
هیچت به لووته وه نابی، له م گه رد و خوله
دووره وه که وه، تا نه بان داویته به ر گولله
رووبکه ره مالی (ئه بو جاسم) هکان
یه کیکیان بکه به کوچکی گوئی ناگردان
ئه وی تریان بخه ره شیوی کۆلان
به لکو ده ست به رده ن له یه خه مان
که متیاری سم پان، که متیاری سم پان
رۆله شیرینه که م، نووستوه له هه یوان
سپاردوو مه به پیغه مبه ر و یه زدان
سپاردوو مه به ئایه تی قورئان
با حه چه ی تۆ بیریته له گویمان
بچۆره مالی کولله خۆره کان
زمانی به دیان ببه ره به ددان
چای ژنه که ی کویری که به بیته کان

به شکو به جارئ ببنه وه له کۆلمان
بۆ خۆمان بئ گيجهل بين له ولاتی خۆمان

(١) شيعره کانی ئەم لای لایه يه له باره ی کيشه وه وهک يهک نييه . ته نانهت له زۆر جیگادا نیوه دپره کان له گه ل
یه کتر کیشیان جیا یه .

کەشتی، پاپۆر

له دار و ئاسن و ئاگر، شتتیکم دی له ناو ئاوا
سره وتی نابئ رۆژ و شهو، چه خۆر کهوتن، چه خۆر ئاوا
له بهک بین راده کما بهو ئاوه دا، وهک ئەسپی پرتاوه
له ئاوا یه و ئەمهنده تینووه، ناو جههرگی سووتاوه
له سههر ئەو تینووه تیه شدا، ناو گه یشته قورگی خنکاوه
سههر و پچ و دهست و چاو گوئی نییه، بئ رۆحیشه و ئەروا
به جارئ شارئ هه لده گری، کهچی هیشتا کو جئ ماوه
نه رهی وهک شییره، سه د شییر و نههنگی بهحر ئە ترستیئ
به چالاکي وه کو بازه، کهچی بئ بازوو و ههنگاوه
به سههر پشتا ته رات ئە کری، ئەمهنده سهخته ناله خشی
له پيشدا کاروانی بۆ دههینانین لهو په ری دنیاوه
له ژئیر به حرا، به گولله ئەیکوژن، رتی راستی گیراوه

دنیا، دهستگه وتن

جاریک له کوستان له دهم کهلی خان
سه ر خه وم شکان هه ندیک له پاش نان
ژئیر راخه ر نه بوو، بنووم له سهری
یهک دوو که له رمم، له بن دار بپی
رام خست به یادی لهش و لاری یار
وهک کلووی سپی نازک و نازدار
که ئە بزو و تمه وه، ئەو جییره ی ئەهات
بهو جییره جییره، که وتمه وه ئاوات

خۆزگه له شتیکی ناسکی وام ئەدی
به لام خه ویتک بوو بۆم نه هاته دی
ئه مرۆ یه کیکی لهش سپی و نازک
گۆمه تهی ئەدا وینه ی کار ناسک
به دهورما ئەهات، ها بگره و بیته
وهک چۆله که کهی شوان خه له تینه
ئه چووم به شوینیا، ئەو قونه ی ئەکرد
ها لییره و له وئ دهستم بۆ ئەبرد
جرتیکی کیشا و وتی من دنیا م
کاتیکم زانی له چۆل و ته نیام
دنیا دهستکه وتن خه یالی خامه
ژنیکه وه سلی هه ر ئیحتلامه!

چیرۆک به شاعر

کیژۆله ی خوینده وار (١)

کچیک بوو، ناوی جه میله
جوان و ناسک و نه شمیله
عومری یا نۆ، یا ده سال بوو
زۆر زیرهک و به که مال بوو
له کاری ناو مال زانا بوو
هه تاکو بلایی وریا بوو
رۆژی له مال هاته ده ری
نه ختی به ته نیا بگه ری
هه لسا چووه ده رکی سه را
نه رم و نیان و به حه یا
سه یری ئە ترافی نه ئە کرد
نه خیرا ئە رۆیشت و نه ورد
له ری تووشی پۆلی کچ بوو
هه ر رۆی تا لییان نزیک بوو

گوئی گرت له باس و قسه بیان
هیچ تینه نه گه یشت لیبیان
یه کیان نه یوت (ئیستیوا)
خه تیکه نه رز دوو کهرت نه کا
نه وی تر نه یوت خه تی توول
سئ سهد و شهسته به ئوسول
یه کئی نه یوت عه سری نه قتماع
پاپای نه وروپا، بو ته معاع
هه زار ئیشی گهندی نه کرد
هیچ که سئ مه نعی نه نه کرد
جه میله که نه مانه ی بیست
عیلم و زانستی نه ویست
زۆر به زه بی هات به خو بیا
که بی بهش بوو له خو بندا
نه ویش گهر خو بنده وار بوایه
ده بوو گشتی بزانیایه
چووه مالتی به غه مگینی
به په شپوی و بی شیرینی
دایکی وتی نازه نینم
بوچ و ا په شپوت نه بینم؟
چی قه و ماوه، چی روویداوه؟
دلته له سه ره چی شکاوه؟
پییمان بلتی له چیت که مه؟
چیت گهره که، بو چیت غه مه؟!
گواره و کرمه ک و لاگیره
(صباح الخیر) و پینج لیره
گهر دنلغ و بازن و گوو
قاپ قورئانت^(۲) هه به تو
له بهرگیشا خو ته وای
ئیتتر بوچی په شوکاوی؟!

وتی: دایکی خوشه ویستم
له هه موو شت کار دروستم
به لام هه ر خو بندنم که مه
که زۆر ئیحتیاجم به مه
عه یبه بو من که جاهیل بم
له ژبانا بی حاسل بم
وتی: کچی نازیه روهرم
به سه ره رۆح و به سه ره سه رم
باوک بیته وه ئیواره
له م روه وه نه یکه م چاره
به لکو بتنیتریتته مه کته ب
فبیر بی عه قل و عیلم و نه دهب
ئیواره باوکی هاته وه
دایکی زوو چوو به لایه وه
قسه ی جه میله ی تیگه بیان
وتی به سه ره رۆح و به گیان
هه رچی جه میله نه یه وی
منیش رازمه و نه مه وی
کچیان خسته مه کته به وه
به دلتیکی فه ره حه وه
کچه نه وه نده سه عی کرد
هه تا ییکه مینی وهرگرت
هه موو سال به سه عی و هونه ر
به یه که می نه هاته دهر
هه تا هه شت نو سالی پیچوو
کچ له مه کته ب ته و او دهرچوو
کرا به دخستتوری ژنان
ناوی دهرچوو له گشت جیهان
به مه دحه وه باسیان نه کرد
به بلندی ناویان نه برد

هه‌رچی له مه‌کتەب تیکۆشی
به‌رگی شه‌ره‌فی ئه‌پۆشی
هه‌رچی نه‌زان و ته‌مه‌له
خوار و بی‌قه‌در و ده‌فه‌له

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاونە‌کراوە‌ته‌وه.
(٢) قاپ قورئان: ملوانکە‌یه‌که‌ له نالتون. قوتوو‌یه‌کی بچووک‌ی پێ‌وه‌یه‌ که قورئانی تیا‌یه.

عیزرائیلی به‌هه‌شتی (١)

عیزرائیلی به‌هه‌شتی
کۆلی نایه‌ سه‌ر پش‌تی
پیاوی بوو زۆر فه‌قی‌ر بوو
سه‌ر‌رای فه‌قی‌ری، پیر بوو
خاوه‌نی مال و مندال
نه‌ی‌بوو نان، له‌ناو مال
به‌ ئاره‌قی ناوچه‌وان
به‌ قوووه‌تی پال‌ه‌وان
ده‌چوو چیلکه‌ی ئه‌هانی
بو‌نانی، مندالانی
هه‌موو رۆژی به‌یان‌یان
ئه‌چوو بو‌کی‌و و شاخان
ئه‌وه‌نده‌ی خۆی ئه‌یتوانی
داری ئه‌نا له‌ شسانی
داری ئه‌دا به‌‌پاره
ئه‌یدا به‌نان بی‌چاره
رۆژی له‌ژێر کۆله‌دار
له‌ گیانی خۆی بوو بی‌زار
له‌شی پر بوو له‌ عه‌ره‌ق
هه‌ردوو چاوی بوو ئه‌بل‌ه‌ق

داری دا به‌سه‌سه‌ر به‌ردا
به‌ردی دا به‌سه‌سه‌ر ئه‌ردا
کۆله‌که‌ی که‌وته‌ ئه‌ردی
زاهیر بوو ئاه‌ی سه‌ردی
بانگی کرد یا عیزرائیل
تۆ بی‌ره‌ لام به‌ته‌ع‌جیل
رۆحم ناوی به‌م حاله
چی‌بکه‌م، له‌م عومره‌ تاله
قسه‌ی له‌ناو ده‌ما بوو
عیزرائیل لیتی په‌یدا بوو
وتی منت بو‌چی‌یه‌؟
ئهم ها‌واره‌ت له‌ چی‌یه‌؟
پیره‌ له‌ ترسی گیانی
جوابی قسه‌ی نه‌زانی
واقی و‌رما مامه‌ی پیر
وتی هه‌ر تۆی ده‌ستگ‌یر
له‌ژێر کۆلی گ‌رانام
له‌گه‌ل داد و فو‌غانام
بۆیه‌ ها‌واری تۆم ک‌رد
فریام که‌وی ده‌ست‌و‌یرد
عیزرائیلی به‌هه‌شتی
کۆلی نایه‌ سه‌ره‌پش‌تی
ئهم‌جا پیره‌ به‌یه‌ک غار
کۆله‌ی فر‌انده‌ ناو شار

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاونە‌کراوە‌ته‌وه.

(مه‌لای مه‌زبووره) چوو بووه سهر دارئ
 لقـیـکی ئه‌بـری بـیـکا به‌بارئ
 ئه‌بوست ئه‌و لقه‌ی خۆی وا له‌سه‌ری
 له‌بندا ببـری عه‌قلـی وای بـری
 رتـیـوارئ پـیـ گوت، مه‌لای سه‌ردارئ
 ئه‌و لقه‌ بـری ئه‌که‌ویه خوارئ
 مه‌لا لیتی نه‌بیست، سا ئه‌و به‌ری بوو
 ئه‌م له‌گه‌ل لـقـدا سه‌ره‌نگـری بوو
 که که‌وته خوارئ، وتی ئه‌م پـیاوه
 له‌ غه‌یب ئه‌زانئ و وه‌لی ته‌واوه
 وای کرد، چوو پـیـ گوت که‌رامه‌تـداری
 تو که‌ زانیت من ئه‌که‌ومه خوارئ
 ئه‌لبه‌ت ئه‌یشـزانی که‌ من که‌ی ئه‌مرم
 تو خـوا پـیـم بلـئ، له‌ به‌رت مـرم
 وتی، عومری تو، پیت بلـیم چه‌نده
 به‌سی بای سکی، ئه‌و که‌ره به‌نده
 منیش به‌وانه‌ی که‌ (قوپون) ئه‌کـرن
 ئه‌لـیم، لقی ژیر خـۆـتان ئه‌بـرن
 میلله‌ت دارتکه‌، که‌ سیبه‌رداره
 چۆن لق و پۆسی، ئه‌شکی ئه‌و داره
 ده‌ستی داد زۆریان ئه‌خاته خوارئ
 که‌چی عار نانین، به‌که‌وتن جارئ
 وا چاکه‌ به‌داخ نیشانه‌یان که‌ین
 که‌ عاریان نه‌نا، ره‌وانه‌یان که‌ین

(۱) ئه‌م شیعـره له‌ دیوانی پیره‌میزی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

دوینئ له‌ بازار له‌ناو گـوزـه‌ردا
 جاری دوو خانی شه‌رقیان ئه‌دا
 کوریک به‌سیما و چاکه‌ت و پانتۆل
 سه‌ریکی پروتی، به‌زولف و کاکۆل
 به‌ عاره‌بیبی ساف، به‌ده‌نگیکی ره‌ق
 ئه‌بیوت (ادخنوا من دخان الشرق)
 له‌گه‌ل وتی شه‌رق، شرق، شرق له‌ داوه
 به‌کیک جرتیکی وای بو به‌ر داوه
 ئه‌فه‌ندی ئاوری دایه‌وه و مندال
 رای کرد و کابراش له‌ دووی که‌وته بال
 ئه‌م خه‌لکه‌ هه‌موو کردیانه هه‌را
 پـیـچه به‌ده‌ره‌ی کرد له‌ گـوزـه‌ردا
 قور گیرابوه‌وه بو سواغی دوکان
 که‌وتبووه سووچن، نه‌یاندی هیچیان
 منالی پـیـخاوس، هیچ باکی نه‌بوو
 نه‌چه‌قیه ناو قور سووکی بۆی ده‌رچوو
 به‌لام ئه‌فه‌ندی به‌قـۆـنده‌ره‌وه
 چه‌قی و نه‌یتوانی بیته‌ ده‌ره‌وه
 ته‌کانی خۆی دا، له‌په‌و روو بۆی که‌وت
 هاته‌ ده‌ره‌وه، وه‌ک ده‌عبای ئه‌شکه‌وت
 هه‌موو دوکاندار، ئاویان پیا ئه‌کرد
 هه‌ر چه‌ندیکیان کرد قوربان لانه‌برد
 ئافه‌رین منال له‌گه‌ل قافیته‌ت
 هه‌ر بژین له‌گه‌ل عومر و عافیته‌ت

گالتهی بهراستا^(۱)

۱۹۳۹

(خدر) بوو پیاوی، (حهسهن ئهفهندی) کهس پیئی نهئهگوت کهرت بهچهندی کویتخای دهراگابوو، جیتی خواجانشین فهرهنجی پووش بوو، زستان و هاوین رهنجبهری مالیک رۆژی نهخۆش کهوت ناچار ئه و رۆژه بیگاری بهرکههوت پینج کهری ئهبرد بو دیتی (کهلهکن)^(۲) که لهسهه خهرمان، کای بو دابگرن^(۳) له ری خۆی سواری کهرتکیان بوو بو^(۴) که ئه یژماردن، ههر چواریان مابوو وتی، ئای خۆم، پینج کهرم پیبوو و ا چواریان دیاره، ئهوی تر کوئی چوو؟! دابهزی و رای کرد بهکسهه بو دواوه^(۵) وایزانی، کههه، له دواوه ماوه بو دواوه روانی، هیچ دیار نهبوو گهراپهوه لای کههرا ن زوو بهزوو که تهماشای کرد، پینج کهر تهواوه لهم فهن و فیله، سههری سوورماوه زور ماندوو بوو بوو، دیسان سوورپهوه له بهره و ژیره سههههوخوار بووه دیسان که روانی کهر چواریان ماوه گریا، وتی: من چیم لی قهوماوه؟! خۆی خسته خوارئ بهدوعا و نزا ئه پاراپهوه، له باره گای خوا دوعای گیرا بوو، روانی کهر پینجه رزگاری بوو بوو، لهم دهر د و رهنجه

ئیستر نهیتوانی پروات به پییان
خۆی ههلهدایه سهه کهرتکی تریان
دوو باره بهزمی لی هاتهوه دی
وتی ئه مجاره کهره گورگ خواردی
ههروا لیتی خوری گهییبه نیوهی ری
به رهو پیری هات، خلهی کویتخای دی
بانگی کرد کویتخا، له دهورت گه پیم
له کویتوه خوا تۆی، گه یانده سهه ریم
ئه مرۆ جنۆکه، گالتسهه م پی ئه کهن
جاری کهرتکم ئه دزن و ئه یبهن
وتی خدر ناغا چهند کهرت پی بوو؟
چه ندیان ماون، چهندت له کبس چوو؟
وتی، پینج کهرم هینابوو له شار
که ئه یژمیرم، هاتۆته سهه چوار
کویتخا تیگه یشت که گونی و گیزه
لیک ناکاتهوه کابرای قورپه سهه
ئه و کههه ی کههوا خۆی سواری بووه
چونکه نایبینی، له بییری چوو
وتی دابهزه، هه ی بهندهی بی غهش
پینجی بو ژمارد، خۆشی کرد به شهش

(۱) ئه م شیعره له چیرۆکی مه لای مه زبووره وه وه رگیراوه.

(۲) که له کن: دیتی که لای ژوو روی سلیمانیه وه.

(۳) کای بو دابگرن: واته کا له ره شکه دا بپه ستنه وه بو بار کردنی.

(۴) لای م. ه نووسراوه له ری خۆی سواری یه کتیکیان بوو بو.

(۵) ئه م بهیته له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

دهرسی مه لای هه یاسی^(۱)

قل أعوذ، تو بیتره
شه و کورته و رۆژ درێته

بۆيە پياو گيژ و ويژه
 هەرچی ئەکریت بیچيژ
 شیر که ترشا بیچيژ
 ژن که پیر بوو بینيژ
 بی دراو (۲) کوشتهی نوژه
 پارەدار زەینى تییژ (۳)
 دره و درهوی لیژ (۴)
 گوشت گوشتی مەری گیژ
 تام لەلای ژنی دريژ
 باوی بی ژژوو و نوژ

- (۱) مامۆستا م. ه. دەربارەى ئەم شیعەرە لەلایە ٣٩٤ی دیوانی پیرەمێرد دا نووسیویە: (مەلاکان) بەتایبەتی مەلای کۆن هەموو نوکتەبازبوون و حەزبان لەم جۆرە هەلبەستەنە کردوو، لەبیرم دێی که منال بووم، ئیواران مەلاکان لەسەر سەکۆی مزگەوتی (شیخ بابا عەلی) لە گەرەکی (سەر چیمەن) ی سلیمانی کۆنەبوونەوه و (شیخ بابا عەلی) ییش که بەنوکتەبیژ بەناویانگ بوو، هەموو دەستیان ئەکرد بەدەمەتەقی و نوکتە پیرەمێرد ئەو هەلبەستەى بەدەم یەکتیک لەو جۆرە مەلایانە وتوو.
- (۲) بی دراو: بی پارە، واتە که پیاو لات بوو سەر ئەکاتە سەر نوژ کردن.
- (۳) زەینى تیژ: واتە زیرەک.
- (۴) درهوی شوتنی لیژ: ئەوانەى که دره و ئەکەن شوتنی لیژیان ژۆر بی خوشە. چونکە سەر بەرەوخوار دره و ئەکەن و ژۆر ماندوو نابن.

دوینی شەو شەیتان

١٩٤٣

دوینی شەو، شەیتان، هات بەپێکەنین
 وتی، ئیعلانم هیناوه بۆ ژین
 خۆت کەلکت نییە، پیت پیناکەنم
 نایەم بەلاتا، وەک خالۆژنم
 ئیعلانی دانا و سووکێ بۆی دەرچوو
 روانیم مەئالی، ئیعلان ئەمە بوو
 تاقمی (زەبانیە) ی جەهەننەم بیستن
 ئیستا نۆژدەبان هەبە بەبیستن

قورئان فەرموویە: تسعة عشر
 یەکیکیان کەمە کار ناچیتە سەر
 مانگانەى ئەوان هەزار دینارە
 کێیە تالیبی چوونە لەم شارە
 هەر مانگی هەزار دینار کەم نییە!
 بۆ ئەریابی خۆی خراپی چییە؟
 واییمە بەژین ئیعلانی ئەکەین
 چوار شەرتی هەبە، بەیانی ئەکەین
 شەرتی یەکەمیان ئەبێ بەدکار بی
 نابێ بەکردهی چاک لە کەداری
 دووهم بەلەشی پیس رایبـواردبی
 نەخەلەتابی، نوژی کوردبی
 سێهەم هەرچی پێی ئەلین موسکرات (١)
 قەت بواری نەبێ، بیست و چوار سەعات
 چوارەمیان ناموس، لای میتشوو له بی
 سوتندی بەشەرەف وەک پەپووله بی
 ئەمجا هەر کەسێک ئەیهوی بچی
 راکا بۆ ئەوهی لەکیسی نەچی

(١) موسکرات، مسکرات: هەموو جۆرە خواردنەوهیەک که ئەو کەسە مەست بکات.

مەلا سێ پارە (١)

١٩٣٩

پیاویک بوو ناوی مەلا سێ پارە بوو
 دەستەپاچە و مانگر و پەتیارە بوو
 خەلک وتی بادانەنیشی وا بەتال
 هینایان کردیان بەمامۆستای منال
 نافرەتییکی بوو، کەتەى چل شووکەرە
 دەم شەڕ و تەریبیر و پەردە لابەرە
 چۆی کیشی رەشەلەک، بەربووکى بووک
 دل بەجی هینەر، بەمەکر و نووکە نووک

چل قرانی بوو، بهمامانی و خهلات
بو مهلا ئهيدا به کهر کاروان بکات
پاره کهي وه رگرت مهلا رووی کرده شار
دای به گویدر پیتکی ره ختهی خهرجی بار
هاته وه ههوساری بهسته قوئی خوئی
سی کهمی چوختی به پیلان کهوتنه دوی
هات یه کیکیان کهوته لنگه و چهند و چو
تا مهلا یه کجاری غافل بی له خو
دوو هه مین ره شمه ی له سهر کهر کرده وه
خستیه سهر خوئی، له ننگه ری بو گرتنه وه
ههر به پیتودانی که ره ههنگاوی نا
تا ئهوی تر هات که ری برده په نا
سپهه مین گویدر پیتکهی دوور خسته وه
کهر برا هیشتا مهلا نه پرسته وه
پیاوه کهی بو بوو به کهر خوئی راته کان
ره شمه کهی خوئی گرت و ههوساری پسان
کاک مهلا ئه و سایه ئاوری دایه وه
چاوی کهوت به و پیاوه هه لویتستایه وه
بانگی کرد من تو م کپی کهر بووی که چی
ئیتستا و دوو پیت هه یه و له پیاو نه چی
پیتی وت ئینسانم به لام زور توند خووم
شیت و نادان بووم به گز دایکما نه چووم
رؤژتیک لیم دابوو، دوعای کرد بووم به کهر
چهند له ژتیر باری گرانا، برده مه سهر
ئیتسته چاوی کهوت به من ره حمی بزووت
وا دوعای کرد بووم به پیاو لووت و بزووت
باوه ری پی کورد وتی: لاچو برؤ
قهت به عه قلی خوئ مه به ئیتتر خه رؤ
خویشی چوو بو دی قسه ی گیتراپه وه
کهوته دهم خه لکی، که دهنگی دایه وه

خه لک له لایان خوئ بوو، باربووی بو کرا
پاره یه کی زورتی بو ریک خه را
هاته وه بازار که کهر بکپیتسه وه
تیتفکری عه یینی که ره بوئی دیتسه وه
چوو به گویتیا وت به سرپه و لومه وه
ئه و گوئی خوار دووته من نایخومه وه!

(۱) پیره میرد ئه م شیعری له سهر چیرۆکیکی مه لای مه زبووره ریک خسته وه.

بهیتی مشک و پشیله

له بیرمه جارێ، باو کم بو ئیتران
به سه فه ره چوو بوو، سه فه ری خیران
هه ندی کتتیبی بو من هینابوو
بهیتی پشیله و مشکیشی تیا بوو
نووسی بووی رۆله ی خاوه ن ئه قل و هوش
بیخوینه ره وه بهیتی گوربه و موش^(۱)
پشیله مشکێ توخن نه ئه کهوت
به فیل خوئی خسته کونجیکی مزگه وت
مشکان به شاییی و به تلی لی لی
دیاریان بو برد به قلی و بلی
مژده یان ئه دا پشیله عابیده
نه زه له میچکه، ناکا، زاهیده
به دلێکی ساف لیتی گوردبوونه وه
به ده ست له ملان لیتی وردبوونه وه
ئه یانوت ئوخه ی ئه و سمیل جوانه
چوته کلیله، ئه م دهم و دانه
زۆریان پی خوئ بوو که نایانگری
په لاماری دان، که چی له پری

چوار و پینجی گرت، بهراست و بهچه پ
 سی و چوار تکیکشی هاویشسته ژیر له پ
 تۆله ی ئەو بهینه ی پیشووی لی سهندن
 بهزیکه و جووکه، سهری هه لکه نندن
 هه ر چهنده سوۆفی به که وۆل و پۆست بی
 چۆن باوهر ئەکه ی جانوهه ر دۆست بی
 خوویه ک سروشتی ئەزهل بیبه خشی
 به هیج ناگۆرئ، به هیج نابه خشی
 ئاین و ئۆبنیش، زوو ده رده که وۆ
 درۆزن زه حمه ته، ناشتای بهر که وۆ

(۱) گوریه و موش: واتا پشیله و مشک، ئەم بهیته له فارسییه وه وه رگیراوه.

گوئی ناگردان

پووره تلخیخان بزنیکی بوو
 سبه ینان بو بیتره ئەچوو
 کیتته له ی ئەبرد ئەیدۆشی
 له ماله وه دایه پۆشی
 رۆژئ مام رپوی دۆزیه وه
 سه هری لادا به دزیه وه
 ملچه ملچ شیر ی هه لقوران
 پوور تلخیخان کلکی په ران
 رپوی رای کرد بو ناو رپویان
 لیان کرد به چه پله ریزان
 هه ی رپوی کلکی بر اوه
 ئیجگاری ئابرووی تکاوه
 رپوی هاته لای تلخیخان
 لپی پارایه وه به گریان

وتی کلکه قوولیم ویده
 داپیر وتی شیرم پییده
 رپوی وتی شیرم نییه!
 داپیر وتی، ئە ی بز چیه؟
 رپوی رۆبشت سهری کز کرد
 خوازینی شیر ی له بز کرد
 وتی: بز شیر وه داپیردا
 داپیر کلکه قوولیم ویدا
 بز وتی با دار گه لالا دا
 گوانی بز له شیر قه لالا دا
 ئەمجا بز شیردا بو داپیر
 کلکه قوولیت بیته وه گیر
 رپوی هه لسا چوو بو لای دار
 گریا و دهستی کرد به هاوار
 دار وتی با کانی، ئاو دا
 لقی من سهوز بی و گه لالا دا
 رپوی پرووی کرده لای کانی
 مشووری بهر ئەویش هانی
 کانی وتی کیژ چۆبی کا
 ئارهقی خۆی له کانی کا
 کانی ئەوسا ئاو بو دار دا
 دار سهوز بی و گه لالا به بار دا
 گه لالا بو بز بی و بز شیر دا
 له تۆله ی شیر ی داپیر دا
 داپیر شیر ی دی له جیدا
 ئەوسا کلکه قوولیتی ویدا
 هاواری بو لای کیژ هانی
 کیژان بیئنی بو سه رکانی
 کیژان کهوشی سووریان نه بوو
 به نایان برده بهر کهوشدروو

کهوش دروو ناردیه لای مامر
 هیلکهی بۆ بکا به قهره قهر
 مامر دانی لئی داوا کرد
 هاواری بۆ بهر جوتیار برد
 جوتیار دانی دا به مامر
 مامر چیکلدانی بوو پر
 به گاره گار هیلکهی بۆ کرد
 بۆ وهستای کهوش فرۆشی برد
 وهستا کهوشی بۆ کیژ دروو
 کردیانه پیتیان زوو به زوو
 چۆبی له سههر کانی کرا
 له کانی ئاو بۆ دار برا
 دار گه لای دا و بز شیرری دا
 رتیوی شیرری داپیری دا
 داپیر کلکه قولتی دایه وه
 به بنیشته تال گیرسایه وه
 رتیوی چووه ناو رتیوان
 لیتیان کرد به گالته کیشان
 وتیان بونی بنیشته تال دئ
 دهریان کورد هاته وه بۆ دئ
 دهستی جلی جوانی دزی
 کردیه بهر به ده عیه و فیزی
 هاته ناو رتیوان زوو به زوو
 وتیان هه ئه مهت له کوی بوو؟
 وتی: له بن گۆمیکایه
 سهه ئه وهندهی تری تیاپه
 وهرن بچین نیشانتاندهم
 وهک من دهری بیتن به دهم
 بردنیه سههر گۆمی سههر ئاو
 په کیکیان خۆی خسته بن ئاو

به بلقنه بلق ئه وه دهخنکا
 ئه م ئه یگوت وا بانگتان ئه کا
 هه ممو خۆیان تی فریدا
 به جارئ خنکان له ویدا
 رتیویش دنیای نه برده سههر
 کردهی به دی خۆی هاته بهر
 راوکه ریکی لئی پهیدا بوو
 کوشتی و بازاری کۆتا بوو
 هه رچی وهک رتیوی فیتلباز بی
 تروش ئه بی، نابئ ده رباز بی
 خوا راسته و راستی لا خوشه
 چهوتی سههره نجامی بۆشه

مام چه وه ندهر

مام چه وه ندهر زیرینۆکی
 پییری بوو، دایم ئه کۆکی
 شیفی ده بری لای وبله دهه (۱)
 به ردیکی گه وره هاته بهر
 نووکی گاسنه کهی تی گیران
 بهرده کهی له جیتی خۆی جولان
 کونیتی زلی لئی ده رکهوت
 تاریک و قول بوو وهک ئه شکهوت
 به پتی پیلکه چووه خواری
 هه ر پۆبی تا گه بیبه غاری (۲)
 حهوت کویه ئه لماس و گه وهه
 که له شیرری ئالتون له سههر
 سههری کووپه کانی لادا
 ئه لماس شهوقی وهک چرادا

سه‌ری کووپه‌که‌ی قایم کرد
ده‌ستی بۆ ئەلماسی نه‌برد
ئییواره هاته ماله‌وه
به خه‌پله‌ی هه‌رزنی تاله‌وه
ملی پاکیشا وه‌ک گاجووت
جله‌گای راخست و لیتی نووست
سبه‌ینی رۆژی لئی بوه‌وه
وه‌ک رۆژان بۆ جووت چوه‌وه
جار جار سه‌ری خه‌زنه‌ی ئەدا
تا سالتی ده‌ستی لئی نه‌دا
به‌هار هات وه‌ردی دایه‌وه
ماندوو بوو پالتی دایه‌وه
روانی گورگی به‌چه‌مه‌وه
وا هات، شتی به‌ده‌مه‌وه
لیی راپه‌ری به‌پلاری
شته‌ی له‌ ده‌م خسته‌ خواری
که‌ دی منالیککی بچووکه
چاو داقلیشاو بزیزۆکه
داینا و نه‌ختی بووژایه‌وه
ئه‌مجا که‌چوو به‌لایه‌وه
وتی: به‌سووک تیم مه‌روانه
باوکم پاشای جنۆکانه
وادی به‌هه‌زار سوواره‌وه
جاری منی لئی بشاره‌وه
که‌ وتی مژده‌ی چیت ئه‌وی
تۆ ماره‌یی دایکمت بوی
روانی وا شای جنۆکان هات
بانگی کرد، کوپم چی لئی هات؟
تاجی شاهیم به‌سه‌ره‌وه

بۆ تۆ و کووپه‌م بده‌ره‌وه
جووتیار وتی له‌ تاج گه‌ری
ماره‌یی دایکیم بده‌ری
بانگی کرد هه‌ردوو گوپچکه‌ی گرت
به‌ سه‌ریا خوتیند، له‌ هۆش خۆی برد
مسته‌کوئنه‌ی دا له‌سه‌ری
لغاوی له‌ ده‌م ده‌ریه‌ری
هه‌لیگرت و گه‌راپه‌وه
مام چه‌وه‌نده‌ریش مایه‌وه
هاته هۆش خۆی واقعی ورمای
وتی یاران چیم لئی قه‌وما
به‌ شوین کلکی گادا ویلم
ئه‌م ده‌شته بۆکی ده‌کیلم
من گه‌نجی بی ره‌نجم ده‌سکه‌وت
بۆچی بیکه‌م به‌پاشه‌که‌وت
چوو سه‌ری خه‌زنه‌که‌ی لابرده‌(۳)
هه‌ردوو گیرفانی لئی پر کرد
هاته ناو شار به‌دزیه‌وه
زه‌ره‌نگه‌ریکی دۆزیه‌وه
ئه‌لماسیکی پی نیشان دا
(جوو)، ه‌ شیت بوو له‌ تاواندا
به‌ پینج سه‌د لیره‌ی سه‌واکرد
دایین و خانویه‌کی په‌یداکرد(۴)
رۆژ به‌رۆژ پاره‌ی لئی زیاد کرد
تا له‌ شارا ناوی ده‌رکرد
هه‌رچی روشده و که‌م ئیحسانه
لغاو کراوی شه‌یتانه
ده‌ستی هاوجنسی خۆی نه‌گری
تیر له‌ مالتی ناخوا، ئه‌مری

مال دهست میگرد و ژن نه که وئ
به زم و به رهم نه بی هه شه وئ

(۱) وئله دهر: دئیه که له رۆژ هه لاتئ سلیمانیه وه.

(۲) غار: نه شکوهت

(۳) نهو به یته له دیوانئ پیره میگردی م. ه دا نه نوو سرا بوو.

(۴) له نیوه دئیری (رۆژ به رۆژ پاره ی لئ زیاد کرد) وه تا کو تایی له دیوانئ پیره میگردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

عه شقی پاک

۱۹۴۴

ده رویشئ مه یلی دنیای نه ما بوو
به یادی خواوه روو له سه حرابوو
رۆژئ بو جومعه چوو بووه ناو شار
کچیکی جوانی دی له راگوزار
نیگا هیک هات وهک تیر دای له جهرگی
که پاندییه کاتی ئاکامی مه رگی
لال و پال لیبی کهوت بی هوش، بی زبان
به زه بییان پهاهات خه لکی بو ی گریان
تومه ز نهو کچه، کچی وه زبر بوو
جوان و دلیر و ئاقل و ژیر بوو
نه م نه فسانه یه کهوته شاره وه
باوکی به دایکی وت بی شاره وه
ژن وتی نه مه نه فسانه ی عه شقه
شوره تی شیتی مه جنوون سه رمه شقه
یا نه بی ده رویش له ناو دهر برئ
نهو ساته ش خوینی ناههق نه تگرئ
چار هه ر نه مه یه که ده رویش بی نی
به هه ره و گوره وای بترسینی
که روو بکاته وه سه حراکه ی جار ان
جار تیکی تر خوئی نه خاته مه یدان

یا باریکی وای لئ نی هه لنه سی
که باری قورس بی ئیتر نه وه سستی
وه زیر ده رویشی بانگ کرد به خه لوه ت
پیی وت ژن هینان ناکرئ به هیممه ت
سه د گه وه هری وای دانه ی شه و چراغ
بدره وشیتته وه به شه و له ناو باغ
له گه ل سه د گورزی دانه ی مرواری
هه ر دانه یه کی به هه ای خه رواری
نه مانه بی نه، کچت نه ده می
گیر دده ت ناکه م ساتیک و ده می
ده رویش که نه مه ی بیست له خو شیا
که شکۆلی هه لگرت، رووی کرده دهریا
به جوش و خرۆش، یا هو یا من هوو
مه لیکه ی دهریا ی هینایه بهر روو
وتی بهو خوا یه ی عه شقی خسته سه ر
ئیسسته دهریا تان لئ ده که م به بهر (۱)
نه م که شکۆله تان لئ نه خه مه کار
دهریا وشک نه که م نه می نی دیار
بانگ که به کۆمه ل، گه وه هه ر دهریین
له گوئ نه م به حره هه لی رژیین
مه لیکه ی دهریا جار ی دا جار ی
گه وه هه ر دهریین هه ر یه که ی باری
ئیتر به جار تیک گه وه هه ر ده باری
بوئی بوو به خه رمان دانه ی مرواری
ده رویش هاته وه، چوه لای وه زیر
وتی نه ی مه ردی به هوش و ته دبیر
نه گه ر تو نه وسا بتکو شتمایه
نه بوو تو ش به زو لم که ست نه مایه
ئیسستا خوا ویستی له په رده ی په نهان
سری عه شقی پاک بخاته مه یدان

ئەمەرم پەوا بوو بەسەر دەریادا
 ئیتەر لە عەشقی مەجازیم لادا
 کچ و گەوهەر و مرواری بۆتۆ
 روو بکەمەوه خوا نەبم پەنجەرۆ
 چونکە ئەمانە، نامێنێ بۆ کەس
 هەر مەیلی خۆیە باقی و فریاد پەس
 قودرەتی خۆیە هیممەتی مەردان
 دای بەمیروولە حوکمی سلیمان
 ئەمانە پەندی پێشووونیا
 کە بەزمانی، مەل وتوویانە
 هەر سێ پەندەکە زۆر بەهادارن
 لە جیتی خۆیان گەلێک بەکارن
 خۆ ئەگەر بێت و خۆشەوێستی خوا
 دەستکەوێ عاشق تیری پێ ئەخوا
 مەستی مەیلی خوا زەوقیکی تیا
 ناگاتە پایە ئەو ئەم دنیا

(۱) بەر: وشکایی، خاک، زەوی.

پەندی بالەندە

۱۹۳۵

باخەوانێک بوو، لە دینی کۆستەهێ چەم
 باخپێکی جوانی، هینابوو بەرەم
 هەرچی میوەیەک ناوی بیستبوو
 ناشتبووی بەرپز پێکی خستبوو
 گۆلی هینابوو لە پۆیە چنار
 لێی دابوو چنار گۆل بوو بە بەهار
 بیست و چوار چەشنی ترێ لێدابوو
 رەنەقیکی وای بەو باغە دابوو

ئەیانوت ئەمە باغی ئیبرەمە
 بلیتی بەهەشتە هیشتا هەر کەمە
 دەوری باغەکە هەموو هەنجیر بوو
 چەشنی هەنجیری شاری ئیزمیر بوو
 قەلە باچکە یەک وای پێ فێر بووبوو
 بەیانیا ئەخوارد هیند لێی تیر بووبوو
 لەدوای تیر خواردن هەلی ئەوهران
 میوهی تریشی تیکرا ئەژاکان
 رۆژێک باخەوان تەلەهێ بۆ دانا
 پێوه بوو، قیپە کرد لە تاوانا
 باخەوان هیندە داخ لە دلای بوو
 چەقۆی دەرھینا سەری بپێ زوو
 قەلە باچکە کە لێی هاتە زبان
 وتی مەمکوژە لالۆی باخەوان
 بەو شەرته جارێک کە تا دەمیتم
 ئیتر دیداری باغت نەبینم
 سێ ئامۆژگاری واشت بۆ ئەکەم
 یەکی گەنجی بێت بەبێ زیاد و کەم
 یەکەم ئەو شتەهێ کەوا مەحاله
 شوینی مەکەوه رەنجت بەتالە
 دووهم غەم مەخۆ کەمال لە کیس چوو
 عومریش ئەروا، غەم ئەبێ بەدوو
 سییەم بەدرۆی کەس تەفرە مەخۆ
 بە شوین کردووی حەرامدا مەچۆ
 باخەوان ئەمەهێ وا چوو بەدلا
 چوو بەرەللائی کەرد لە دوای چلا
 قەل فیری و چوو سەر لقی دارێ
 کە کەس نەتوانی بیخاتە خواری
 رووی کردە کابرای باخەوان وتی
 داخەکەم بۆتۆ کە بێ قسەتی

من گه وهه ریکم له ناو زگا بوو
 بتفرۆشتایه، به ملیۆن ته چوو
 باغه وان وتی: وه ره ناشنا به
 له باغه ی مندا سه ره لابه
 قه له به پیکه نین وتی من ئیستا
 په ندم دای که چی له لات نه وه ستا
 من نه موت به شوین مه حالاً مه چۆ
 جارێکی تر من چۆن دیمه لای تو
 وتم: غم مه خۆ که مال له کبس چوو
 ته بینم رهنگت هه لـبـزـرـکا زوو
 وتم به درۆ با وه رت نه بی
 له زکی قه لدا گه وه ره چۆن ته بی؟!

هارون الرشید

۱۹۳۴

هارون الرشید رۆژی دلگیر بوو
 ته و رۆژه رۆژی مه رگی له بیهر بوو
 ته بوست تی بگا، رۆژی پیش مردن
 بو تیگه یشتهوو چی چاکه کردن
 وتی: بۆم بانگ کهن جه عفه ری وه زیر
 جه عفه ره پیاوی بوو به راو و ته دبیر
 هات و کرپنۆشی بو خه لیفه برد
 خه لیفه فه رمووی، جه عفه ره دستو برد
 بنیره، سی کهس، یه کیکیان تجار
 دووهم فه للاح بی، سییه م موسیقار
 ته سیانه بیتن، خۆشت را وهسته
 بزانه کامیان ته دبیریان راسته
 هه رسیکیان هینان به هه له داوان
 به شپـرزه یی گه یینه بهر دیوان

خه لیفه توند بوو، بیانوی پی گرتن
 هه موو به ئیعدام مه حکوومی کردن
 به لام ته و رۆژه هه تا ئیـواره
 مۆله تی دانن، پاشتر سیـداره
 ته وان رۆینه وه، ئیـواره داها ت
 خه لیفه ناردی، دیسان جه عفه هات
 جلیان لی گۆری مال به مال گه ران
 پرووی کرده مالی تجار له پیشان
 روانیان تجار بی هۆش له په و پروو
 لئی راکشا وه و هک نیوه مردوو
 وتیان تو هه لسه، ئیمه ده رویشین
 جله وی قه زات بو رانه کیشین
 وتی: لیم لادهن، من وا رابووردوووم
 سه له مم ماوه، بو ته وه مردوووم
 له ویوه چوونه مالی گۆبند
 روانیان به زمه و قاقایه و خه نده
 چوون لییان پرسی: ته به زمه چییه؟
 بۆچ بنیادهم نیت؟ وا غه مت نییه؟
 وتی لیم گه پین، ساتیکم ماوه
 سه عاتیکی تر عومرم ته واوه
 دنیا خۆشییه و چاک به سه ربردن
 لنگ بزواتنی پی ناوی مردن
 ته مجا چوونه لای جوتیاری هه ژار
 روانیان بیست جوت گای خستۆته کار
 وا به په له په ل توو داده چیـنی
 وهک ته دنیا یه تا سه ر بمینی
 پرسیان خۆ تو ئیـواره ته مری
 ته شـیـو و وه رده، تازه بۆچ ته پری؟
 وتی پیشینان بو ئیمه بیان کرد
 ئیمه بۆچ نه یکه یین بو منالی ورد؟

ئەگەر ئەمەرىۆ بىن و من تۆۋ نەچىنم
مىللەتە كەمان بەچى بژىنم؟
من خۆم ئەتوانم بەدوو نان بژىم
بەلام خزمەتى ولات نەكەم چىم؟
ئەۋەى كە خىرى بۆۋەتەن نىيە
بەچى ئەيزانى كە دوژمن نىيە؟

گورنە تەلە

هەشت نۆ منالى لاسار
هەستان دەستيان دايە دار
وتيان بۆ كەشافە ئەچىن
وا چاكە لە ئىستاۋە فىر بىن
هەر رۆيشتن جووتە جووتە
تا سەر كەۋتن لە هەرۋوتە
لەۋى رۆژبان لى ئاۋابوو
گورنە تەلە يەكيان تيا بوو
وتى تارىكمان بەسەر هات
مار و مىروو لە كون دەرھات
ۋەرن بچىنە كۆرە شىۋى
خۆمان مات كەين لە نەدبوى
ئەم پىلانەيان تەۋاۋ كورد
تروسكە ئاگرىكيان چاۋ كورد
وتيان ئەم ئاگرە دىيە
نان و پىخەفەشى لىيە
هەستى خۆمان گورج كەين بچىن
بۆ ئەمشەۋە مىۋانيان ئەبىن
هەر رۆيشتن و شاخ و كىۋ بوو
تېفكرىن دى نەبوۋ دىۋ بوو
دەلە دىۋ لە گۋى ئاگردان
خەرىك بوو نانى ئەبىرژان

داينان لە گۋى ئاگردانى
سەر و نانى گەرمى دانى
وتى منداڭ گۋەۋرە نەبوۋن
فىرى گەرانى ۋا نەبوۋن
دىۋوتى ۋا خۋا ناردى بۆم
ئەمشەۋە يەكىيان لى ئەخۆم
منالى ماندوو ھەموۋ لىيە خەفت
تەنھا گورنە تەلە نەخەفت
دەلە دىۋ، ئەپىرسى بەجەخت
منالينە كىتەن نەخەفت
گورنە تەلە پارايەۋە
ئەترسا بىانخۋا دىۋە
دىۋ پىي ئەۋت تۆ بۆ نانوى
برىستە و لىمان بەبىانوى؟
گورنە تەلە سەر پەرە خەرەك
ئەگەر نەنۋى ئەتكۆم بەكوتەك
وتى، بلىم بۆچى نانوم؟
دايكم فىرى برىشكەى كوردوم
دىۋەى لەجىي خۆى راپەران
ساجىك برىشكەى پى بىرژان
خۋاردى، وتى تىرى خۆشە
ترى لەسەر نەخۆيت بۆشە
ھەستە رۆيشت ترى ھىنا
لەبەر گورنە تەلەى دانا
وتى ئىتر بىانۋوت ماۋە
ھەر چىت وىست ھەموۋ ھىناۋە
وتى ھەموۋ شت تەۋاۋە
ھەر ئاۋى بىژنگمان ماۋە
تۆ ئاۋ لە بىژنگا بىنە
ئەگەر نەنۋوم بىخنىكىنە

دهله دپوی عه قیل ناته و او
 بیژنگی هه لگرت چوو بو ئاو
 بیژنگ ناوی رانه ته گرت
 له داخانا شه قی ته برد
 چوو بنیشسته تال بینی
 به بیژنگیا بنووسینی
 دهله دپوه به ره و ممال هات
 ته ماشای کرد وا رۆژه لات
 سهیری کرد ویرانه ی به تال
 نه ممالی ماله نه ممال
 سهری خوئی دا به به ردیکا
 یه کجاری ده می پیکادا
 منالیش بو ناو شار چوونه وه
 به دایک و باوک شاد بوونه وه

تۆله

۱۹۴۱

شاکه ملۆزم ته مه ل و بیکار
 ته سوورایه وه، له کۆلانی شار
 ته ولای عه یزاغا رۆژی تووشی هات
 وتی مه گه ری بچو بهر سنعات
 وتی ئاغا من سنعات نازانم
 ته گهر کهرم بی کاروان ته توانم
 ئاغا ته مری کرد که ریکیان دایه
 دارکیشی ته کرد که وته سه رمایه
 کورتانی تازه ی بو کهری کپی
 باره داریکی لی ناو لیتی خووی
 گه ییه دوکانی ساماغای ده لاک
 ته م ساماغایه پیاوی بو بی باک

به سه رتاشینی، له شای ته خووی
 دهستی غه شیم و ناشی ته پری
 ده لاک بانگی کرد خاوه ن باره دار
 بیفرۆشه به من مه یبه ره بازار
 که ره کهت هه رچی پیوه یه به چه ند
 مه رامی و ابوو بیکا به گو یه ند
 شاکه وه یزانی ته نها دار ته کپی
 نه یزانی به فی ل هه ناوی ته پری
 وتی باره که م ته دهم به قیرانی
 وتی قبوولمه پاره کهت هانی
 که داره که ی خست ته مای بوو پروا
 ملی کهری گرت گی پرایه وه دوا
 وتی من وتم هه رچی پیوه یه
 دیاره کورتانیش به که ره وه یه
 کورتانی لی سه ند شاکه به هه را
 رای کرد بو شکات گه یشته سه را
 سه رتاپای گرته قور و به گریان
 هاواری برده لای پاشای بابان
 ده لاکیان بانگ کرد بو خزمهت پاشا
 وتی ته م پیاوه که وته حاشا
 که رچی پیوه یه هه مووم کپیوه
 له گه ل کورتانا نرخم بپیوه
 به و رهنگه شاکه به بی بهش ده رچوو
 ته ویش که وته فی ل به یانیه ک زوو
 که ره که ی بر دوو چوو لای ده لاک
 وتی پاره یان داومی به پی تاک
 خو م و ره فی قم سه رمان بتاشه
 وتی هه ردوو کتان سی شایی باشه ؟
 سی شایی دایه و خوئی لی بو وه
 که ره که ی هیتا کردیه ژووره وه

وتی ره فیهقم ئەمەیه یاللا
 بیتاشه، ده لاک، کردی بهه لالا
 چونه لای پاشا دیسان بۆ شکات
 پاشا ئەمە ی بیست پیکه نینی هات
 ئەمەری کرد ده لاک بهسابوون و ئاو
 سه رتا پای گویدرێژ بتاشی ته و او
 ده لاک کورتانی کهری لی کرا
 شاکهش خه لانی قورسی پی درا

قوله رهش

۱۹۴۲

قوله رهش یک بوو به پالنه وانی
 کهس نهی نه و پیرا شانبات له شانی
 له رۆژی شه را بچوایه مه دیدان
 تیپیک له شکری ئەخست به بی گیان
 به سه ر رۆسته می زال زالی نه بوو
 دوشمن به نه عره ی ژینی تالی نه بوو
 به لام خوویه کی زۆر بی مه عنای بوو
 لییان نه دایه بۆ شه ر نه ده چوو
 نه بوایه چل کهس لیتی دایه نه وسا
 له پاش چل کهسه قینی هه لسه سا
 رۆژیک قه ومه که ی دوشمن ده وری دا
 هیچ کهسی ساغیان نه ما له دیدا
 ها واریان بۆ برد، که و تبوو به ده ما
 وتیان هه ی نامه رد، وا که سمان نه ما
 وتی: بی که لکه، نه که و توومه قین
 مه گه ر چل دارم پیاکیشن به تین
 پیره می ردیک لی چوو به پیشی
 پی و ت جیی چله ی پارت نه یه شی

که و ته وه بیری، پار چیان لی کرد
 خۆی گیف کرده وه هه ستا ده ستو برد
 ده ستی دایه شیر رووی کرده دوشمن
 ره گی زینده گی ده رکیشان له بن
 قول قینی هه ستی دوشمن په ست نه کا
 به لام که ی بۆکه ی گۆبه نگ خه ست نه کا (۱)

(۱) مامۆستا م. ه. ده رباره ی ئەم به یته نووسیبوه: به راستی ئەوه ی پیره می رد و تبوی، وا هاته دی، قوله ره شه کانی
 ئەمه ریکا و گه لی شوینی تر وا خه ریکن گۆبه نگ خه ست نه کەن. به ر له وانیش ما و ما و له ئەفه ریقادا گاله ی
 کرد و دوشمنانی ولاتی ده ربه ده ر کرد. به لام من و ابزانم پیره می رد لیته دا له جیاتی قول نیازی له کورد بووه و
 ئەوسا نه بو یستوه ده ری بیری.

ئهو چیرۆکه شیعیانی که پیره می رد کردوونیه کوردی

چاو برسی

له عه ره بییه وه وه رگه ر او ده

۱۹۳۵

رۆژیک عاره بیکی جـوور
 ئەهاته وه له ریگه ی دوور
 گه یشته لای قه سری شیرین
 له می رغو زاریکی شیرین
 دابه زی قـاوه لـتی ئە کـرد
 هه گبه ی له سه ر حوشتر داگرت
 نان و هیلکه و گۆشتی تیا بوو
 که روانی کوپیک په یدا بوو
 سلای کرد له لای دانیشت
 کابرا گرژ بوو لچی داهیتشت
 سه ری شوژ کرد نانی نه خوارد
 کوپهش هه ر پارووی ئەژمـارد
 عاره ب پرسی تو کوینده ریت؟
 واله شه رم و حه یا به ریت!

وتی بیگانہ نیم یارم
 ئەمسال لای ئیوہ جوتیارم
 ئەمجا وتی: اشلون الحال
 چۆنن چاکن ممال و منال
 کورہ وتی: بەکەیفی تۆن
 شوکور ھەموو بەرہنگ و بۆن
 وتی: خومەییسی کورم
 دەشت و کئی بو ئەو ئەبم
 وتی: الحمد لله تەواوہ
 پیگەیشتوہ و بەشەرت پیاوہ
 وتی: دایکی چۆنە، ساغە
 وتی: چاکە و بەدەماغە
 وتی: ماینیکی چاکم بوو
 وتی: جوانوو ماینیکی بوو
 وتی: تانجییە زەردم ماوہ
 وتی: ھەمیششە لە راوہ
 کابرا لە خویشیانان وەک ھار
 دەمی بو پاروو کورد بەچار
 تیکە ی زلی بەیەکا دا
 ھیچ بەشی کورہی لئ نہدا
 ئەوی لەبەری مایەوہ
 نایە ھەگبە و پیچایەوہ
 کورہ ھیجگاری ھەپەسا
 دلئ تیکەل ھات لە برسسا
 لەو کاتەدا ئاسکیتک رابوورد
 کابرای عارەب سەیری ئەکرد
 کور وتی تف لەم دنیایە
 ئیستە تانجییە زەرد بمایە
 نہی ئەھیشت ئەم ئاسکە برۆا

عارەب پرسی چی لئ قەوما
 کورہ وتی: رۆحی سپارد
 گوشتی ماینەکەتی زۆر خوارد
 وتی: ئەی ماینەکەم چی بوو؟
 وتی فی لئ ھات و شیت بوو
 لەقەہی لە کورہکەت دابوو
 کورہ گیانی تیا نہمابوو
 پۆلیس ھاتن ماینیان کوشت
 خەبەری راستیم نایە مەشت
 زاتەن ژنەکەت نہمابوو
 خانووی بەسەردا رووخابوو
 عارەب بەگریان بو دەرچوو
 نان و ھیلکەہی ھەموو بیرو چوو
 کورہ مایراتی پئ برا
 ئەوئەندەہی خوارد ھەتا بچرا
 رۆلە ئامۆژگاریت وابئ
 وەختی نان خەلکت لە لا بئ
 بەروو خوشتی بلئ فەرموون
 بەوہ خەلک لیت ئەبئ مەمنوون
 چاویش مەبەرە نانی کەس
 ئەوی خوا داویە بیخو و بەس
 سەیری بەخیل چی لئ قەوما
 بو کورہی چاوبرسیشی نہما

خه یال پلاو

بیری چیرۆکه که وەرگیراوه (۱)

۱۹۲۶

عابیدئ کونجی مزگه و تیکی گرت
به شه و به رۆژ عیباده تی کرد
به قالیکیش بوو دراوسیتی مزگه وت
جار به جار چاوی به عابید ته که وت
وتی ئەم پیاوه کاسبی ناکا
چاوه پیتی خیره بۆ من وا چاکه
به خیری مردووم هه موو ئیواران
ههنگوینی به من له گه له دوو سێ نان
به لکو تیر بخوا و ببووریتته وه
ئاگری برسیتی بکوژیتته وه
به دلکی تیر بۆ شه و نوێژ هه لسی
به دو عای ئەو خه لئ له خه م پرده خسی
به و نیه ته وه له پیتی خوا دا
نان و ههنگوینی به عابید ته دا
چهند رۆژی عابید نه فسی خوی تیر کرد
کووپه له ی هینا و پاشه که وتی کرد
نانی وشکی خوارد ههنگوینی هه لگرت
زۆری پێ نه جوو کووپه له ی پر کرد
رۆژی که روانی وا کاسه ی پر بوو
نه فسی غالب بوو ته مای (۲) لئ خر بوو
کووپه ههنگوینی له تاقا دانا
بۆی که وته خه یال چاوی خوی لیک نا
وتی ئیستا ئەم ههنگوینه جوانه
ده روپیهم به نئ هیشتا هه رزانه
واچاکه ته مرۆ ببه م بیفرۆشم
بیده م به مه ری شییری بدۆشم

سالی ئاینده مه ر ئه بی به دوان
زاووزی ته که هه ن بۆم ئه بن به ران
رۆن و خوریان ته که هه م به پاره
ئه بده م به مولکی خورگه و ئاوباره
مولک له ده ست ناغا و به گزاده ته برم
مولکی مه لیککی خه یالیش ته کریم
موهه ندیس دینم له ته وروپاوه
به سه رگرده که ی لای کانی (با) وه
قه سری (۳) راکیشم خه وه ر نه قدار ی
ناوی خۆم ئه نیم شای کورده واری
خه یال بئ و بۆر بئ، زۆر بئ باخام بئ
پیاوی خه یال باز ته بئ ناکام بئ
بایدایه وه سه ر خه یالی ههنگوین
خوی برده ریزه ی شای ساحیب نگین (۴)
ناردی کچی شای عه جه می هینا
نه دی و بدی بوو ئاخیری نه هینا
حازر و بزر کووپیکی لئ بوو
بۆ جینشیننی ئومیدی پتی بوو
کووپه که ی رۆژی له روویا وه ستا
جینجوی پیدا، قینی لئ هه ستا
داریکی لئیدا به ده م داره وه
ههنگوین به ریشیا هاته خواره وه
تومه ز داره که ی که وت له کووپه له
ههنگوینه که ی بوو به دلۆپه ی په له
به قالی سابوون، ریشی پابوه وه
ههنگوین و خه یال، لیک جیابوه وه
ئیواره ی لئ هات به سکی برسی
له شه و نوێژه که ی پیتشوی نه پرس ی
قه سر و ژنه که ی که وته وه فیکری (۵)
ئه مجا نه یزانی بۆ کامیان بگری

به نائومییدی له نوپژی لادا
به بهنگ و باده خه می به بادا
به شوین خه یالا که و ته بهنگ کیشی
شاهی له دهست چوو که و ته دهروپیشی
پچ هه لخنزینه وه سهه سی ئیبلیس
ریشی ته معکار به قنگی موفلیس

- (۱) له کاتی خۆیدا که پیره میترد ئەم شیعره ی بلا و کردۆته وه ئاماژه ی بۆ سه رچا و ده که ی نه کردوو!
- (۲) ته ما: ته مع
- (۳) لای م. ه نو سراوه (کو شکیک) به لام له ئە سه له که ی پیره میترد (قه سڕی) نو سراوه.
- (۴) وشه ی (ساحیپ) بووه به (خا وه ن)!
- (۵) وشه ی: (فیکری) لای م. ه بووه به (بیری).

به رد تاش (۱)

۱۹۴۲

به رد تاشیک عه شقی خوای که و ته سه ر
خوای خۆش ئە و یست و له را بچ خه به ر
بۆ خوا په رستی چوه کیشی (طور)
شاخه که ی تاشی بۆ خۆی کرد به ژوو ر
وای ئە زانی خوا وه ک ئیمه وایه
ده ربه سستی نان و نوپژ و که وایه
ئه بیوت خوای خۆم بینایی چاوان
رۆژتیک وه ره لام ببه به میوان
دهست و پیت ئە شو م به سا بوون و ئاو
نالچه ی پیلاوت ئە خه مه سه رچا و
ئه چم له لای شوان شیرت بۆ دینم
عوود و بخوردت بۆ ئە سووتینم
ماندووی سه ر خه ویک بشکینه له لام
ئیشکت ئە گرم، مه ترسه ئازام

ئه پارایه وه و هه روا ئە ینالان
به سو ز و گریان جه رگی ئە سووتان
تا رۆژی مووسا چوه کیشی طور
گوپی له دهنگی بوو، ئە ینالان له دوور
چوو پیی وت کابرا: بۆچ تو نازانی
خوا به شه ر نییه بیت به میوانی
جاریک من وتم خۆتم نیشانده
فه رمووی، نامبینی، خۆت ئە زیهت مه ده
سه نگ ته راش گریا به دلشکاوی
خوا فه رمووی مووسا تو ناته واوی
خۆشه ویستی من بۆچ ئە ره نجینی
ئه و دلّه ی منی تیام ئە بشکینی
ئه وی به زبان زکری من ئە کا
هیچه، ئە م بۆ من، وا کیشو کون ئە کا

- (۱) پیره میترد ئەم چیرۆکه ی له کتیبی (ئیسماعیل نامه) وه وه رگرتوه. که چیرۆکیکی تیا به بناوی (سه نگ ته راش) وه.

په ند و ئامۆزگاری بۆ بازرگان (۱)

پیاویکی کورد چوو بۆ به سرا
سبه ینان شیری ئە گپرا
یه کا و یه ک ئاوی تیئه کرد
قازانجی زۆری لی ئە کرد
سه رمایه ی بوو به سه د لی ره
هه ستا بیته وه بۆ ئیره
سواری پا پۆر بوو بۆ به غدا
شه ویک له به ر مانگه شه ودا
خه ربیک بوو پا ره بژمی ر
خوا خراپ بۆ خراپ ئە نی ر

وهرگیراوه، کابراش کورد نه بووه. به لامل پیره مېترد له پټی نه م چیرۆکه هونراوه وه نامۆزگاری بازرگانه کانی خۆمانی کردووه که فرۆفیتل نه کهن.

مهیموون و دارتاش

«له عه ره بیه وه وهرگیراوه»

۱۹۳۷

پیاویکی دارتاش مهیموونیکي بوو
بۆ هه موو ئیشیک له گه لیا نه چوو
هۆگری بوو بوو لای هه لوه ستابوو
مهیموون شاگرد بوو دارتاش وه ستا بوو
که نه یوت ته شوئ، زوو بۆی نه هیتا
شه قه ی مشاری بۆ داته هیتا
رۆژتیک وه ستاکه ی داری نه قلاشت
جار جاره به پواز له نگه ری نه داشت
به ته ور داره که ی نه قلایشانده وه
به پواز له یه که ی نه ره وانده وه
وه ختی نیوه رۆ چوو بوو بۆ سه ر ئاو
مهیموون هاته جیی وه ک وه ستای ته واو
خۆی قبت کرده وه له جیی نه و دانیشت
کلکی خۆی به شوین قلایشدا داهیشت
پوازی ده رهیتا و کلکی پیوه بوو
که وته قیژ و هوور ئاگری تی به ربوو
قلیشی جیی پواز یه کدگیر بوو بوو
کلکی مهیموونی تونگ تی چه سپیوو
مهیموونی غه شیم بوو به فاقه وه
نهینالان به دهم واقه واقه وه
له واقه ی مهیموون خه لک گردبوونه وه
چوونه پیشه وه، لپی ورد بوونه وه
کلکی گیرابوو، له قلیشی دار
رێگه ی نه ده بوو که وه تبووه هاوار

مهیموونی قه پستان په یدا بوو
نه و کیسه ی لیره که ی تیا بوو
فرانی و به دارا هه لگه را
کوردده ئارامی لی برا
پیشی رنیه وه به گریان
هاواری برده بهر قه پستان
قه پتان هه ر چهند لپی توند نه بوو
مهیموون به ره و ژوو تر نه چوو
تا گه بیه ته وقه سه ری دار
لیره یه کی بۆ خسته خوار
به کیکی هاویشته ناو ئاو
تا سه د لیره که ی کرد ته واو
به کیکی بۆ ئاو به کیکی بۆ کورد
ئا به م پییه به شی نه کرد
کوردده شیت بوو له تاوانا
هه ستا چوو به گژ قه پتانا
قه پستان هه ر وا واقی ورما
له م هه رایه سه ری سورما
به کوردده ی وت: تو خوا به دبه خت
نه م پاره یه ت له کوئی ده ستکه وت
وتی: شیر فرۆشیم نه کرد
به چهند سالم گرده وه کرد
وتی: تیگه یشتم چییه
سوچی مهیموونی تیا نییه
نیوه ی هی ئاو بوو که وته ئاو
تۆش به شی خۆت وهرگرت ته واو
کاسب خۆشه ویستی خواجه
حه رام بۆ که سب ئاگر و کایه

(۱) مامۆستا م. هه ده راره ی نه م شیعره له لاپه ره ۲۴ ی دیوانی پیره مېتردا نووسیویه: نه م چیرۆکه له بیگانه وه

وهستا له تاوا سهراوى نه كرد
هاته وه پوازي لييدا دهستو برد
مهيمون رزگار بوو به كوله مه رگي
به لام ژانه كه ي گه يشتبوه جه رگي
مهيمون چون نه بيت به وه ستاي دار تاش
بولبول و قازو^(۱) نابين به يولداش
ناگاته پايه مهردى ناحساب
نان بو نانه وا گوشته يش بو قه سباب
قهت ريك ناكه ون حوشتر و قه زازى
هه ورامى و سوارى، مه لا و رمبازى

(۱) لای م. ه. نو سراوه (بولبول و له قله ق).

شيعره نايينيه كانى پيره ميږد

دلېكم نهوئ^(۱)

۱

۱۹۳۷

په روه ردگارا دلېكم نهوئ
كه ناگرى هه وا رپي تي نه كهوئ
ئابروويه كى بي زرق و پيا
تو، تو بناسي و پادشا، گه دا
خوايه خواستى تو به به ها نه به
دهر كـردنيـشت به به هانه به!
نه گهر ليم پرسن، قارتيكم نييه^(۲)
نايشزانم مايه ي بنده گيم چييه
ننجا كه و ابى چون نه گه مه تو
كه واته به خوم بلېم ره نجه رږ
ديسان من له تو ناهوميږد نابم
به خوام ناسيوى هه ده بي چابم

نه گهر پيم بلېي مه يكه و پيم بكه ي
دهسته لاتي من چون ژوور خوت نه خه ي^(۳)
كرده وه ي منت خوت قه رار داوه
ئيتر ناره زوى من له كوئ ماوه
رؤحم به رزاي تووه سر وشته
ناره زوى نه فسم خوږى به هه شته
ليقاي تو كه خوږى به رؤح نه نويني
ئيتر ناره زوى نه فسم ناميني
له جه هه نه مه دا به يادى تووه
كولى به هه شتت ناكه م به يووه
خه لك وا ده زانن نور عباده ته
نازانن دادت به عينا به ته
زورمان بيست عاييد به گومرا ده رچوو
ساف دلپه سه ندى لاي باره گات بوو

(۱) نه شيعره له ديوانى پيره ميږدى م. ه. دا بلاونه كراوه ته وه.

(۲) قارت: كارت. مه به ستى له وه به كه كرده وه ي باشى نه مه نده نييه بچيته به هه شت.

(۳) پيره ميږد نه شيعره نايينيه نه ي خوږى ناو ناوه (نالهي پيرى پيران).

په روه ردگارا ته ماشا نه كه م^(۱)

۲

۱۹۳۷

په روه ردگارا ته ماشا نه كه م
خوم له كرده وه ي خوم حاشا نه كه م
دل و زباني تو داوته به من
به هه وا و هه وهس ليم بوون به دوزمن
نه مهوئ دلتم ته نها توئ تيا بي
له يادى غه يري تو ته وه لالا بي

ئەوسا زبانب زىكرى تۆدەكا
ئەتوانم بىمە بەندەى بارەگا
ئەگىنە ھەروا بىمىنمەو
تۆوى بەندامى ئەچىنمەو
چەند خۆشە نەشئەى تۆم لە دلا بى
شەقم لە چەند و چوونى ھەلدابى
ئازادە سەھر وەك بەرزەكى بانان
بەكەومە سەوداى ئارەزووى جانان
تاجى ئەدھەمى بىنمە سەھر سەھر
فەرمانەرەوا بىم لە بەحر و لە بەر
ياخو پەرۋانەى نوورى لقات بىم
رۆحم پەرۋانە و خۆشەم فيدات بىم
زۆر كەس پەرۋانەن بۆ شەم جەمالى
با منىش بىمە سفتەى جەمالى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م.ھ دا بلاونەكراوئەو.

نالەى پىرى پىران

۳

۱۹۳۷

پەرەردگارا وا بەرە بەرە(۱)
سەوداى ناسىنى تۆم لەسەر سەرە
دلم ھەمىشە رەزاي تۆى ئەوئ
گىيان لەبەدەنما ساتى ناسرەوئ
ئەگەر لە خاكەم گىايە پروئ
بەزىانى حال لە زىكرت ئەدوئ
ھەر ماكىنەبەك كە گوتى لى دەگرم
ئاھەنگى زىكرى تۆى لى وەرەدەگرم

57

مەستىكم بادهى ئارەقم ناوئ
سارد نابىتتەو، دل بەھىچ ناوئ
چەند خۆشە لەتۆبى پەردەى نىھاندا
شەو نوور ئەبىنم لە ئاسماندا
عەبىنى تەجەللا، ئاگرى كۆى (طور)ە
ئەم نزیكتەرە و لە شارەزوورە
كەسى نزیك بى بەبەندەگى خۆى
تۆ نزیكتەرى لە جىسمى خۆى بۆى
خەلكى بەعەشقى حسنى شىت ئەبن
لىقاي تۆ وجود دەردىنى لەبن
كە وجود نەما جا نۆبەى جانە(۲)
جان جىبى تەجەللای جلوہى جانانە
ھەرچى كە قووتى رۆحى تىا نەبى
بى تام و كامە لايبە با نەبى

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م.ھ دا بلاونەكراوئەو.

(۲) جان: واتە گىيان، رۆح.

خوداى بى نىياز(۱)

۴

۱۹۳۷

خوداى بى نىياز بى خويش و ھامپراز
بە (دوو) خەلكى چاك بىكە سەرفراز
يەككىيان ئەمەى غەرەزم نەبى
لە پاستى ھىچ كەس (عوض)م نەبى
كەس لە كەردەووم، زىان نەبىنى
دلم ژەنگ نەگرى بە بوغز و كىنى
ھەرچى دەربارەى من بەد ئەندىش بى
بە تىرى قەھرى تۆ دلەى ريش بى

58

دووه قه ناعهت له ئاز ئازاد بيم
 ههر چيم بدهيتي، بهوه دلشاد بيم
 كه بئ نياز بيم له ئههلي دنيا
 ههر تو دهناسم بهتاقى ته نيا
 ئهوسا بۆ هيچ كهس نايم ته شى ريس
 له هه موو مالتى نايم كاسه لئيس
 له تو ناسيندا خوايه زور كاسم
 هوش يكم بهرى تو ي بئناسم
 ههر تو ره بهرى له كارى چاكا
 (بهدى) ش خوم نهيكه م هيچ كهس بيم ناكا
 ئه گهر خراپه م به ئه مرى تو بئ
 چون ئه بئ جه زام ديسان به تو بئ
 حاشا ئيسنادى زولم به تو نادم
 نه فسم نايه لئى له گونا ه لادم
 خوايه مه رته بهى ره زام بدهرى
 له دهوله مهندي و گه دايم گه رى
 «خوايه ئه م دلهى كه تو داوتمى
 نامه وئ بوش بئ له يادت ده مى
 ئه مه وئ گولئى له گلم ده رى
 رهنگ و بوى يادى راى توئ له سه رى
 كردگار فه رموت بيكه نه ته هيشت
 فه رموت مه يكه ، شه يتانت تئ هيشت»

(۱) ئه م شيعره له ديوانى پيره مئردى م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

بۆ ميعراج (۱)

۵

۱۹۴۹

سبهى شهو، شهوى، ئه سراى ميعراج
 به هيچ (نه بئ) يهك، نه درا ئه و تاجه

59

مهوله وى (۲) فه رموى به علم اليقين
 صار رحمه، على العالمين
 من المسجد الحرام الأقدس
 الى المسجد الأقصى المقدس
 ئه مه (صريح)ى (نص)ى قورئانه
 ئه وى ئينكارى، كرد بئ ئيمان
 شه وه و خه لوه تى، به ينى يارانه
 جئى راز و نياز، ده رده دارانه
 «شه وه و خه لوه ته، مالت بئ ئه غياره
 گشت عالم نووستو، دوست خه به رداره» (۳)
 - نه عتى - عصمتى بخارى - خو شه
 هاى هاى له و عه شق و جو ش و خر وشه

(۱) ئه م شيعره له ديوانى پيره مئردى م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

(۲، ۳) به سه رها تئ ئه م زياره تهى مه وله وى بۆ لاي سه يد فه تاحى جه بارى زور بلاوه و به جه ند شئ به يه ك باس
 كراوه. ته نانه ت ماموستا مه لا عه بدولكه ريمى موده رس له ديوانى مه وله ويدا، زياره تى مه وله وى و خو ئيندنه وهى
 تاكه شيعره كى (بيسارنى) بۆ لاي (شئخ عه بدولكه ريمان خالصى تاله بانى) زانويه!!
 به لام راستى كاره سات به و جو ره به كه له ديوانى (*) (سه يد فه تاحى جه بارى) دا نووسراوه: مه وله وى ده چئت بۆ
 لاي سه يد فه تاحى جه بارى له ناو چهى جه بارى، له وئ پرسى بار له مالتى سه يد فه تاح ده كات، ده لئىن چو وه ته دئى
 تا وئ به رز مه وله وى له گه ل ئه وه شدا كه سه رله ئيواره و ناوه خت ئه بئ له وئ به ئه چئت بۆ ئه و دئيه، له وئ ش ده لئىن
 خه لكى نا وئ به هه موو له (به هاره هه وارن)، مه لايش له گه لئانه. مه وله وى كاتئ له چئغ و جئى گاي سه يد فه تاح
 نزىك ده بئته وه ده بئنى به و نيوه شه وه خه رىكى خوا په رستى به، بۆ به ئه م شيعره ي بئسارنى ده خو ئينئته وه:

«شه وه ن، خه لوه تن، مالت بئ ئه غياره»

ئا له م گه ررد و تن، دوس خه به رداره ن»

مه لايش به بئ وه ستان وه لامى ده داته وه:

«ئى براده م ئى ده ن وهى كه له پوسه وه»

شه و نالئىن وه شه ن وه لاي دوسه وه»

(*) ديوانى مه لاي جه بارى - عه بدولجه بار محمه د جه بارى ل ۱۹ - ۲۰ سالى ۱۹۶۸.

60

خوای گهوره و بزورگ پادشای ریتی نیاز(١)
 بی هاویش، بی کس، بی شوین بی هاوراز
 تیگه‌یش‌تنت دامی تی‌ت‌بگه‌م
 پی‌م لینا هەر تۆی، بی زیاد و کهم
 چاوم هه‌لبیری، ئاسمانم دی
 وتم بی وه‌ستتا نه‌هاتۆته دی
 هه‌گه‌ر ک‌رده‌وهی بی (گا) (٢) نه‌بوایه
 هه‌شیا بی ستوون رانه‌وه‌ستایه
 دیاره هه‌ر چه‌رخێ پیاو دروستی کا
 کاتیکت زانی سوا و تیکشکا
 چه‌رخێ ماکنه‌ی ئه‌م رۆژ و شه‌وه
 بی هه‌لم و به‌نزی نه‌خولیت‌ته‌وه
 چه‌وری پی ناوی، هیچ ژه‌نگ ناگرێ
 لیک هه‌لناوه‌شێ ده‌ستی تی نابری
 هه‌ر له‌و رۆژه‌وه، که تی‌ک‌خ‌راوه
 هیشتا جه‌ریکی لی نه‌گۆراوه
 هه‌ر به‌و پی‌ودانه، که بۆت داناوه
 وا دیت و ده‌چین، هیچ نه‌وه‌ستتاوه
 بی گوره و بره‌ بی چریه و بی ده‌نگ
 تی‌کرا له‌ کاران یه‌ک ره‌نگ یه‌ک ئاه‌نگ
 تو نه‌بوویت‌ایه‌ چۆن تی‌ک نه‌خ‌را
 نه‌مانه له‌ کوئی پیکه‌وه نه‌نرا
 چۆن چه‌رخێ گه‌ردوون بی ده‌ستی وه‌ستا
 له‌ کارا نه‌بوو هه‌تا‌کو ئیستتا
 ئاش بی ئاش وه‌ستتا نانریت‌ته‌وه
 (گا) بی (هۆ)ی جوتیار ناگه‌ریت‌ته‌وه
 سه‌د هه‌زار هه‌زار نه‌ست‌پیره‌ناسان

ئهو دیو خییوه‌تیان نه‌دی به‌ئاسان
 منیش نه‌گه‌ریم که تو بناسم
 ناتدۆزمه‌وه کویر و که‌ساسم
 چاوێکم به‌ری تۆی پی ببینم
 (أرني) (٣) بی‌ژ نیم، ک‌رده‌وه بینم
 ده‌ستم پی گرتووی شه‌رمنده‌م مه‌که
 بو به‌خشین (گونای) (٤) زۆر و که‌م یه‌که
 هه‌ر ک‌رده‌وه‌یه‌ک له‌ من رووی داوه
 له‌پیش ک‌ردنا، لای تو نووس‌راوه
 که له‌و ته‌خته‌یه‌ی (٥) لای تو نووسرا بی
 کئی ری ده‌که‌وه‌ی بلی و نابیی

(*) له‌لاپه‌ره ٣٧٦ی دیوانی پیره‌میردا پیش ئه‌م شیعره به‌یتیک هه‌یه ئه‌لی:

«نه‌گه‌ر خوات ناسی بپارێته‌وه»

به‌زمانی خۆت بلالیت‌ره‌وه»

(١) ئه‌م شیعره له‌ دیوانی پیره‌میردی م.ه‌دا له‌ لاپه‌ره ٣٧٦دا بلاو کراوه‌ته‌وه.

(٢) گوايه ئه‌لین زه‌وی له‌سه‌ر پشتی گایه و گایه‌که‌ش له‌سه‌ر پشتی ماسیبه. که دیاره زانست له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئه‌و جۆره خه‌یاله کۆنانه‌ی پووج کردۆته‌وه.

(٣) أرني: ئاماژه‌یه بۆ واتای هه‌زه‌تی موسا که داوای له‌ خوا کردووه خۆی نیشان بدات، خواش به‌واتای «لن ترانی» وه‌لامی داوه‌ته‌وه.

(٤) گونا: گونا، خه‌تا، تاوان.

(٥) خیام له‌ چوارینه‌یه‌کییدا به‌یتیکی هه‌یه له‌و واتایه ده‌چین. به‌یتکه‌ ده‌لی:

«چاکه و خراپه هه‌رچی که ئه‌یکه‌م»

یه‌ک، یه‌ک، تو نووسیت، من ئه‌که‌ی به‌دناو»

جه‌زنی مه‌ولوود(١)

ئهم‌رۆ مه‌ولوودی پی‌غه‌م‌به‌رمانه
 ئهو پی‌غه‌م‌به‌ره‌ی که ره‌به‌رمانه

خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نەئەبرد
 چەرخى ئەفلاکم دروست نەئەکرد
 بۆیەکم ناردیە ئەم سەر زەمىنه
 بلىین (رحمة للعالمین) ه
 دیارە رەحمەتى خوا هەر وا ئەبى
 ئەم دینه پاکسەى لى پەیدا ئەبى
 هەر لە رۆژھەلات، هەتا رۆژئاوا
 چرای ئەم دینەى تىیا هەلکراوه
 ئەگەر دینەکەى وا چاک نەبوایە
 چۆن ئەم برەوہى ئەخسستە کایە
 تىفلکى بیکەس (۲) خۆى نەخوتندەوار
 خودا بەو دینە، کردى بەسەردار
 کاتى موعجىزەى قورئانى نواند
 ئاینى هەموو، مىللەتى شىواند
 ئاگر و ئاوى کرد بەهەرەمە
 هەرچى بۆ بلىین، هیشتا هەر کەمە
 خوا پى سروشتى لە دەست خۆى ناوہ
 هەرچۆنى وىستى، هەر وا خولقاوہ
 بە ئایەى عەدلىی کەوا دىرپکە
 موشرىکەکانى هینایە رپگە
 بۆچ فەخر نەکەین بەو پىغەمبەرە
 کە بۆ ئەنبىا هەر ئەو سەرورە
 موسلمان ئەبى، کردەوہى چاک بى
 موسلمانەتى بەقسە نابى
 کە (واى) (متى) ئەو ئەھاتە بەر گویم
 لە شەرمەزارى نازانم لەکویم
 حەیفە دین ئەمە و خۆمان بەدکار بىن
 رۆژى شەفاعەت لای شەرمەزار بىن

با لەم رۆژەدا بەچاویکی تەر
 رۆحى مەولەوى بکەین بەرپاوەر

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمىردى م. ه. دا بلاو نەکراوہتەوہ.

(۲) مەبەست لە پىغەمبەر (محەمەد) ه (ص).

ئەگەر (۱)

۸

۱۹۴۷

ئەگەر گوناھکار ببى ئەو هۆشە
 بزانتى عەفوم چەند لە لا خۆشە
 گوناھ و تۆبە ئەکا بەعەمدى
 تا ئارەزووى من بەینىتە دى
 هەندىکىش ئەلین خوا لە هەقى خۆى
 خۆش ئەبى و نابى هەقى من و تۆى
 مسقالە زەررە (شراً) بەرپە
 زۆر ورد دەنوسسرا ئەم لاپەرپە
 راستەکەى وایە کە ئەم دوعاىە
 سزا و لىبووردن هەمووی بەخواىە
 پىغەمبەرى وا هەیە قاتلە
 لە (أولو العزم) کەچى داخلىە
 تۆ خوا بنىرە دلى و پىرانە
 مەروانە حکمەت هەر وا کوپرانە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمىردى م. ه. دا بلاو نەکراوہتەوہ.

عەشقی تۆڤا (۱)

۹

۱۹۴۸

رۆژی ئەزەل بوو سەرەتای عەدەم
 من و عەشقی تۆها تەبویبە بەرەم
 ئیستا کە بەرۆژ بیکەسم و پرغەم
 بەرۆژ یادی تۆم بۆ بوو بەهاو دەم
 خۆیە لە قاپیت شتتیکم ئەوئ
 دەست پادشاه و مالدار ناکەوئ
 ئەوان خواھیشتیان بەمولک و مالە
 منیش بەتەنھا مەیلی تۆم خەپالە
 من هەر چیم بوئ کە تۆ نەتەوئ
 دیارە بیشمرم چنگم ناکەوئ
 ئەو نەدەم ئەوئ کەوا بمبەخشی
 چاکەییە و زەرەر لە تۆ ناکەوئ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکرانەتەو.

بانگیگ لە لاهووتەو

۱۰

نووریک ئەبینم لە رووی جیهاندا (۱)
 بەرووی زەمین و بەئاسماندا
 گویم لە بانگیگە لە لاهووتەو
 تیکرا ناسووتی پئی بزوتەو
 دوای «لا اله الا الله» ئەلئ
 رەسول اللەییە محەممەد بەلئ
 ئەم محەممەدە کە خودای گەورە
 لەگەڵ فریشتەیی ئاسمان بەدەورە

سەلەواتیان دا، لە دیداری ئەو
 رۆژی جەمالی ئەو هەلدی ئەمشەو
 هیلالی مەکە و بەدری مەدینە
 لە مەغریب هاتە مەشرق ئەم دینە
 خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نەئەبرد
 چەرخێ ئەفلاکم دروست نەئەکرد
 بۆیەکم ناردیە ئەو سەر زەمینە
 بلتین «رحمة للعالمین» ه
 دیارە رەحمەتی خوا هەروا ئەبئ
 ئەم دینە پاکەیی لئ پەیدا ئەبئ
 لە ئادەمەو دین قال کراو
 ئالتونی تیزاب هەر بەو دراو
 ئا ئەمە بوەتە دەلیل و ئیسپات
 پیغەمبەری تر لە دوای ئەو نەهات
 غلەیی غایەیی ئیجاد وا دەرکەوت
 خاتەمی خەتمی ئەنبیای بەرکەوت
 بئ باوک و دایک هەم نەخویندەوار
 خوا بەم ئاینە کردی بەسەردار
 هەر موەججیزەبەک لە پیش ئەودا بوو
 بە ئایەتیککی قورئان بەسەرچوو
 بروانن ئایەیی عەدلی دپیریکە
 چۆن بتسپەرسستی هینایە رینگە
 ئای ئەوسایە دین چەن بەقووەت بوو
 خەیبەریان ئەگرت بەیاهووی یاهوو
 داخەکەم هەول و قووەتمان تیکچوو
 شیرە شەرزەکان ناویرنە جوو
 ئەوسایە بانگی (الله اکبر)
 (بەدر و حەنینی) ئەکرد موسەخەر
 چونکو لامان دا لە خوا شوناسی
 خواش بۆیە ئیمەیی خستە کەساسی

ئەگىنا خوا خۆى، فەرمووى موسولمان
بيستيان دوو سەدە بۆ رۆژى مەيدان
دەواى ئەم دەردە پەشيمانىيە
چارەى رىسگارى رېتى رەحمانىيە
با لەم شەو دەدا بەدەيدەى ئمناک
هاننا بەرىنە بەر شاھى لەولاک

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م.ه.دا بلاو نەکراوەتەو.

خۆشەويستى خوا^(۱)

۱۱

۱۹۴۹

پێغەمبەرەكەى خۆشەويستى خوا
فەريمان كەووە توو بېت و خوا
سەراى (سبحان الذى اسرا)ى تۆ
رېتى زيارەتى خزمەت خوداى تۆ
ئىستە بەخوێنى ئىسلام گولگونە
(بیت المقدس) حەورای صەهپونە
قەومى نەجىبت كەوتە تەنگانە
جولەكە كوژيان ئەكەن نامانە
(صلاح الدين)ى كورد بەو خزمەتە
ئىمەى روو سوور كرد وا بەو خزمەتە
بەم رەنگە كورد و عەرەبى عىراق
بۆ فېداكارى كەوتنە ئىتتىفاق
توش لە پشتيان بە بۆ ئەم جىهادە
بەم يەكیەتییە رۆحى تۆش شادە
يا عەلى خۆ تۆى (فاتح)ى خەببەر
(ذوالفقار) لە تۆى كالان بېنە دەر

67

ناخ چىبەكەم ئەگەر پشتيان ناگرن
بەرگەى شەقێكى كورگەل ناگرن
من بەپەژارەى هاو حالىيەو
بە عومرى هەشتا و سێ سالیيەو
فرمێسك بەسەر رېشى سپیدا
دادەرژینم لە رووى نەبىدا
گورزى گۆدرزبان لێ بکەوێتە كار
زاتەن هەر چل شەو ئەژى سەگى هار
(بخت النصر) يان (گىو)ى گودرزە
پەپەرەى گىوى كورد لامان فەرزه

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م.ه.دا بلاو نەکراوەتەو.

خوا ئىمەى^(۱)

۱۲

۱۹۳۹

خوا ئىمەى رەنگ رەنگ سروشت پێداو
رەنگى هېچ كەسى بەكەس نەداو
ئەبىنى دوو كەس بەيەك ئەشوبهين
كەچى بەكردار لەيەكتى جوين
يەكێ ئارەزووى بەشیرىنييە
ئەوى ترمەيلی شیرینی نییە
يەكێ وەك بێزوكەر ترشى ئەوئ
نە، ناوى مەبە، ئامان نامەوئ
يەكێ سەوداى شیعەرى مەوزوونە
يەكێ بەتیری شیعەر دلخوونە
هيوامان هەبە بەكشە مەرە
ئەلێ پیت و تووم ككشە تۆبەرە

68

سا توخوا مره و بمره چهن دوورن
 ههر چهند كولانه و گۆر ههر دوو ژوورن
 كۆنه پياويكمان، به ته قهه قه زوان
 نه ديني له لا، ماوه، نه ئيمان
 مه لايه كمان بوو، ته توت سي پاره
 ته هاته ويزهت به نيه زهه ياره
 ره حمهت له سوڤي ياره يارهي زرتپوش
 بۆي رام نه كردين ئيستري چه موش
 ئيستا دهسته يه (تۆري) كه م سرهوت
 به قه مچي يارهش نايه نه سه ر هوت
 ياره مرد له لاي نامهرد نه نيژرا
 بۆ گردی ياره چهند شيعر بيژرا
 خوژگه نه مزاني نه م سره چيه
 ناوي هيچ كه سي له ناوا نيه
 كه چي تو نه ئيني باميه كه م ترشه
 نه م هه موو خه لكه رووي له تو گرژه
 ده، باوكم ئيره خو كه ركوك نيه
 (مه لا باميه) ي بي به و توره بيه
 يا نه گهر ترشي و ترسي خرايه
 رووي خو ت ترش مه كه شيرين به چاكه
 نه گينه كه تو مۆن و ترش رووي
 ده مي كه س كيسه نيه بيدرووي
 هي وامان هه يه كه له خوا ته دوئ
 رسگاري له خوا بۆكي ته بپري
 بۆچ پيغه مبه ريان له شار به دوور كرد
 ئيمان نا هينري به كه س ده ستويد

(١) نه م شيعره له ديواني پيره ميژدي م.ه.دا بلاو نه كراوه ته وه.

نه و كه سه ي (١)

نه و كه سه ي كه وا فه قير نه وازه
 له گه ل فرشته ي عه رشا هامراره
 وهك كو تر به ريدا مه رۆ وريا به
 تا نه كه ويه چال، بانگ كه ي نه ي بابه
 له ژير سه قفي كداين كو له كه ي نيه
 نه گهر برووخي ده سه لات چيه
 نه م سه قفه كه وا بي كو له كه يه
 نازاني بو تو سا يه ي تا كه يه
 كاتي ك نه زاني ته ها ويژنه چال
 يا كفنت نه بي، يا بي په شته مال
 ماري گۆر ناري دۆزه خ له به ره
 بو نه م دوو ده رده چي چاره سه ره
 نه گهر ماجووني خوا په رستيت برد
 خو ت له و دوو ئيشه پاراست و ده ركرد
 زۆر خو ت مه خه ره گيژي دنباوه
 چهند مه له واني تي دا خنكاوه
 نه فس ت ماري كه پي كوره ي شه يتان
 گهر فرسه ت دا نه گه زي به ددان
 خوا پيمان نه لي، ربي چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي نه زاني نه مرين
 نه گينه دياره نه و باكي نيه
 ئيحتيا جي كي پيا و چاكي نيه
 باري گونا هي قورسمان كه وته سه ر
 نه بين به كه ري شه لي بار نه به ر
 سوو جي خو ت له پيش خه لكه ببينه
 هه سوود ده رياره ي پيا و چاك به قينه

به چاوبرسييه تي هه لمه كوتهره ناو
 مورغ بو دانه يه كه كه ويته داو
 كه له كاروانا پارهت پي نه بوو
 هيچ ترست نه بي بي پشتين بنوو
 نه گهر زبانت له كه سي دابي
 توش ديتوهه پيت روتيك مابي
 رازي دهروونت مه لي له لاي كه س
 دهم دراو مهبه خوت بزانه و به س
 وربابه وهك كووتر به پيدا مه روت
 داوي شه يتان و چال زوره بو تو
 له ژير سه قفيكدا كوله كه ي نييه
 كه رووخا رووخا رووگيري چييه
 هم سه قفه كونه بي كوله كه يه
 له گهل كوله كه ي تو دا تا كه يه
 تيببگه ريگه ي دوورت له به ره
 چاكه بو نه ولا توپشوو ي سه فهره
 خوا فه رمسويه تي ري چاكه بگري
 بو ئيمه يه تي كه داويي نه مرين
 نه گينه له بهر پيغه مبه ر نه بي
 چ ئيحتياجي به ئيمه نه بي
 باري گونا همان كه كه وته سه رشان
 ناچارين نه بين به كه ري شه يتان

(۱) پيره ميترد چند جاريك هم شيعره ي بلاو كردو ته وه: سالي ۱۹۴۲ له ژيني ژماره ۶۸۲ د. سالي ۱۹۴۶
 نوسخه ي ديواني م. ه. سالي ۱۹۴۸ له ژيني ژماره ۹۲۶ د. له نوسخه ي م. ه. دا شيعره كه نا ته واوه و بريته
 له تو به يت. به لام نه وي ئيمه نووسيو مانه حه قده به يته و له زور جيجا دا له و جيا واژه. نه وا لپيره دا نوسخه
 نا ته وا وه كه ي ديواني پيره ميتردي م. ه. ده نووسينه وه كه له لاپه ردي ۳۸۴ د. بلاوي كردو ته وه

«نه و خوا پيدا وه ي برسي نه واژه
 له گهل فريشته ي عه رشا ه امراژه
 به وه ي له گهل خوادا خه ريكي بي
 نه بي له پياوي به دكار ته ريكي بي

شيخ و سؤفي (۱)

۱۴

۱۹۴۷

شيخ چاو له دهستي سؤفي نه فامه
 نه يشزاني نه وه ي نه يخوا حه رامه
 وه كيلي خوايه، به هه شت نه فروشي
 وهك مانگاي گه لباخ موريد نه دوشي
 به لي مه شهوره كه سوال كيمي ايه
 به پاره ي موريد خاوه ن دنيا يه
 نه گهر مه ردي خواي سوالت بوچ نه وي
 پاريز و ترشي چون ريكي نه كه وي
 تا هم حاله مان هه روا بميني
 تا واته خوازين به وه زعي دويني

(۱) هم شيعره له ديواني پيره ميتردي م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

خوشه ويستي خوا (۱)

۱۵

۱۹۴۸

پيغه مبه ره كه ي خوشه ويستي خوا
 هيچ كه سي ترت نه ها تو وه له دوا
 دياره هه ر كاريك خوا پيي سپاردي
 وات كرد كه س نه يكرد بو يه كي ناردي
 فرماني خواي خوت وا هينا يه دي
 ناردي كه سي دي پيوست نه دي
 هه ر چوتني ويستي تو وات كرد ده ركه وت
 به وه خاته ميي خاته مييت به ركه وت
 تويش خوت چونت ويست سروشتت وايه
 نه مه خاتيمه ي لوتفي خودايه

خۆی و فریشتەیی بەدیاری تۆ
سلاواتیان دا له دیداری تۆ
وا ئیتمه‌یش ئەمری خوا به‌جی دینین
سه‌له‌وات ئەده‌ین مه‌ولود ئەخوینین
به‌لام تاریکه هه‌موو لایه‌کمان
وا (جوو) یش ته‌ماعی کردۆته لاکمان!

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م.ه.دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

خوا کاتی ویستی (١)

١٦

١٩٤٩

خوا کاتی ویستی خوایی بنوینئ
ئه‌م‌پۆی بو داناین له شوینئ دوینئ
ویستی پووی زه‌مین بج به‌کارزار
نه‌وه‌ی ئاده‌می هینایه پووی کار
دنیای به‌یه‌کدا هاتووه و ئەژهنئ
خۆیشی له‌سه‌ردا پتی ئه‌که‌نئ
له‌و میانه‌دا دانای هه‌لبژارد
رئ پیشاندانی خۆی به‌وان سپارد
ئنجای ئه‌وانه‌ی که خوا ئه‌ناسن
ده‌ستی ئه‌وانه ئه‌گرن که کاسن
ئه‌یانبه‌ن بو سه‌ر رتی عیلم و زانین
بو تویشووی رێگای ئه‌ولا پیک هانین
دوو ریبه هه‌ردوو سه‌ریه‌ک ئه‌چنه‌وه
کوئیرایی نه‌بی لیک جوئ نابنه‌وه
یه‌کئ ته‌ریقه‌ت، یه‌کئ شه‌ریعه‌ت
ئاشکرا و په‌نه‌ان هه‌ردوو حه‌قیقه‌ت
حه‌قیقه‌ت ده‌ریا و شه‌ریعه‌ت گه‌می
ته‌ریقه‌ت غه‌رقه‌ گه‌ر لادا که‌می

73

ته‌ریقه‌ت له‌سه‌ر سی قه‌وت به‌نده
به‌و سییه خوای خۆی ئه‌ناسئ به‌نده
یه‌که‌میان فه‌نا و دووه‌میان وه‌فا
سییه‌م لیقایه سه‌مه‌ره‌ی جه‌فا
فه‌نا خۆ به‌خۆ رسگار کردنه
به‌کوشتنی نه‌فس گه‌ره و بردنه
وه‌فا په‌یمان و شه‌رت به‌جی هینان
ئنجای ئه‌گه‌یه‌ته لای لیقای یه‌زدان
که له خۆت برای دۆست لات حازره
جاو شو‌را و کوئرا ئنجای گازه
ئه‌وی که ئه‌هله، گشت کاری سه‌هله
خو‌دینئ پیشه‌ی شه‌یتانه جله
که نه‌فست فرۆشت زبۆیکی قالی
خو‌فرۆشیت کرد دیزه‌ی به‌تالی
نوئرت به‌قه‌زا ئه‌گه‌ریته‌وه
دلی دۆست ره‌نجای ئه‌پریته‌وه
مایه‌ی خو‌شبه‌ختی قه‌له‌نده‌ریبه
هه‌رچه‌ند له ریش و سمیل به‌ریبه
که هاته سه‌ر رتی ره‌زا و قه‌ناعه‌ت
پادشاهیکه بی ره‌نج و می‌حنه‌ت
دنیای هه‌ر چۆنئ، بیگری و ئه‌روا
که دووی نه‌که‌وتی ئه‌وت دئ له دوا

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م.ه.دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

نالهی کۆن

١٧

١٩٤٥

خوایه زینده‌گی بده به‌دلّم
هینده دلّ مردووم بو خۆم خه‌جلم

74

من خۆم نازانم داوای چیت لئی بکهه
 ههر ئه وهه ئه وئی ریتی لای تو دهرکهه
 شیتتی وا هه یه شهق ئه وه شیتتی
 عاشقه و شیهوی شیتتی ئه نویتتی
 من دیوانه ی تو به تاقی ته نییا
 وا شهق هه لئه دهه له هه ردوو دنیا
 ئه و رۆژه ی گلی له شت دارشتم
 توژیک له لیکای خۆت تیخستم
 وا به و مایه یه ، گه شتمه مه رام
 ته نها تو ئه وئ به هه شت په شمه لام
 ئه وه ی به مائی دنیا باییه
 چاوی له گهنج و پادشاییه
 پیشه ی هه لکردی من گه داییه
 مه یلی تو بو من شادی و شاییه
 ئه زانم منت بو خۆت دروست کرد
 هه ول و هه سوودیت له دلم لابرده
 تو بو ت دانا بووم من به شی خۆم برد
 که و ابو هیچمان زیانمان نه کرد
 خۆت له قورئانا وه هات فه رمو بو (۱)
 «رضی الله عنهم ورضوا عنه»

(۱) له لاپه ره ۳۸۲ی دیوانی پیره میتدی م. هه دا نووسراوه: (خۆت له قورئاندا ئاوه هات فه رموو)

سه ره سه تی روو سوور

۱۸

۱۹۴۳

خوایه ئه م دله م هیتیکه ی به ری
 که غه م له ناو خۆی بکاته ده ری

من خۆم نازانم چی بو من چاکه
 تو به مه یلی خۆت دلم ئاواکه
 پایه ی تو ناسین ئه گه ر دهرکه وئ
 ئیتر کی دنیا و دیناری ئه وئ؟
 من که دیوانه ی تو به ته نییا
 شه قیک هه لئه دهه له هه ردوو دنیا
 دلم هه می شه یادی تو ئه کا
 گیان له ریتی تو دا جستوجو ئه کا
 له م خۆشیان هه دا ئه گه ر بی و بمرم
 بوئی تو لئی دی گیاکه ی سه رقه برم (۱)
 به هه شت مه دح ئه که ن به ناو و داوئ
 من لیکای خوام بی به هه شتم ناوئ
 عاشق که به راست دهستی له گیان شت
 په کی سه یران و گه رانی خۆی خست
 دیاره که یاری ئه و وه فایه ی دی
 کامی و یسالی بو دینیتته دی
 خوایه ئه یزانی که من تو ئه وئ
 مه عشوق چه رایه ی به تو ئه که وئ
 خوایه نامه وئ تا عه تم زۆر بی
 نه وه کا نه فسم به وه مه غرور بی
 خۆم به گونا هکار ئه ده مه قه له م
 تو خۆت فه رمو ته چه ز له عه فه که م

(۱) ئه م به یته له دیوانی م. هه دا چاپ نه کرابوو.

بو مه ولود

۱۹

۱۹۴۵

پیغه مبه ره که ی خۆشه ویستی خوا
 هیچ که سه ی ترت نه هاتوو له دوا

زۆر پیتغه مبهەر هات بهرودوا تیتکرا
 خاتهمی خاتهم، به هیج کهس نه برا
 بهر له وهی ئادهم کهوا «صفی» بوو
 تو «مصطفی» بووی به لام خه فی بوو
 مایه ی خیلقه تی ئه فلاک «لولاک» ه
 به «الم نشرح» سه دری تو پاکه
 «والضحی» سویندی پر نووری رووته
 «واللیل» بو طوره ی سه ودا ی مووته
 نیرگز «مازاغ البصر» جوانی کرد
 سوورمه ی طور چاوی تو هه زانی کرد^(۱)
 مانگ به په نجه ی تو دوو کهرت و شهق بوو
 په رویت: ^(۲) به نامه ی تو جیتی پی له ق بوو
 بوومه له ره ی تو کهوته دنیاه
 له وساو ه گولی «ساوه» هه ستاوه
 «سبحان الذی اُسری» سه راته
 «قالب قوسی» نیش، (ادنی) جیگاته
 سووره ی «والنجم» ت ئه دره وشیتته وه
 گولی ئاینه ت ئه گه شیتته وه
 «انا فتحنا» ت طوره ی به یداغه
 ئایه ی «مزمل» که وای شیرداغه
 خوا سلاواتی له دیدارت دا
 ئه و نووره ی دیاره له دیدارت دا
 تو نه بوو بیتایه، به ئاگری نه مروود
 نه سلی ئیبراهیم نه ده بوو مه و جوود
 ئه و ئیبراهیمه ی تو نه وه ی ئه وی
 له کوردستاندا ده رکهوت بره وی^(۳)
 با پیره گه ورهت فه خری کوردانه
 مه لبه ندی ئه وه ئه م جی و مه کانه
 توخوا هه ر له بهر دلی ئیبراهیم
 ده ردمان ده واکه، که هه ر تو ی چه کیم
 تو و ئه م روژده ی تو ی تیا هاتیه دنیا

چارمانکه هیوای به تو به ته نیا
 ههروهک (رحمة للعالمین) ی
 دیاره ته نگانه ی ئیمه ش ئه بین
 تو خوت ئه زانی که کورد دیندارن
 به ئاینی تو سه لابه تدارن
 خو مان به ئه هلی ئیمان ئه ناسین
 که چی که چه ره وین بو به که ساسین
 که تو له لای خوا خاترت ئه گیر
 واکه نیفاقمان له ناو هه لگی
 ئه و سا ئه بین چی ئه ممه تیکین
 له پتی خزمه تی ئاینده به کین

(۱) که تیشکی خوا له چیا ی (طور) ی داوه له سینا. چیا که هه مووی سووتاوه و بووه به کل. له بهر ئه و هۆیه له کۆنه وه له کورده واریدا کل به شتیکی پیروژ دانراوه.

(۲) په رویت: مه به ست له و نامه یه به که پیتغه مبه ر بو (خه سره وی په رویت) ی شای ئیرانی نارد، هه تا موسولمان بیته شاعیری مه زنی کورد (خانای قوبادی) له کتیبی (شیرین و خه سره) دا باسی ئه م رووداوه ده کات. پروانه ئه و کتیبه که به ریت ئه دیبی قه له م ره نگین (محهمه دی مه لا که ریم) پیتشه کی بو نووسیوه و ساغی کردۆته وه و له چاپی داوه.

(۳) له قورتاندا هاتوه ده لیت: ما کان ابراهیم یهودیا، ئه مه به لای پیره مپه رده وه و هه ساغ بوته وه که ئیبراهیم کورد بووه.

نالهی پیری پیران

۲۰

۱۹۳۷

ئهی به خشاينده ی خوا وهندی عه تا
 ئهی خودا وهندی پو شنده ی خه تا
 ئهی بی نیازی ته وا و نه ناسرا و
 ئهی ته نه های نا و دار هه زار و به ک نا و
 ئهی ده سه لاند ار، ده ست نا گاته تو
 ئهی په روهر دگار، هانا ی گشت به تو
 نه شه به ک بده به گیانی مردووم
 پروناکی چاوی هه وا کویر کردووم
 خوا یه نازانم چیم له تو بو ی؟
 هه ر چیم بده ی تی من ئه وه م ئه وی

پهروهردگارا عوزرم پهسه ندىكه
له راستى گوناھ جلّه وم توندكه
هه موو عومرى خۆم خۆم دام به بادا
هيششتاكو شه يتان يه خه م به رندا
بوون و نه بوونم له لاي يه كسان كه
له وهختى غه مدا شاديم ئاسان كه
خوایه نه ترسم له گوناھى خۆم
دهستم پراكيشه دهسته وسانى تۆم
خوایه خومارى تۆم وا له سه ردا
شيعرى سوپاسى تۆم وا له به ردا
سه ر و زمانم به فكر و سه نات
هه ر وا بيلله وه هه تا ديمه لات
نهنگى دنيايى له لاي من خو شه
به نهنگى لاي خو ت من دامه پو شه
سه رم به سه ودای عه شقى تو گي تزه
خاكي رووزه ردیم پيادا مه بي تزه
خو شه ويستى تۆم هه لبارد بو خۆم
له ريتى ره زاتا هه روا به لاج خۆم
(گه مئى) يه كى نوح، بره خسي نه بۆم
له گي تزه سه ركه وم نه كه ومه بن گۆم
پهروهردگارا هه ر چيت هه لبارد
خه رمانى هه ستى نه وه ت دا به باد
به وه مو فلسن خه لك كه نيانه
من به بوونى زۆر مالم ويرانه
فه زلت بئى گران شو كرت بئى زيان
غه يرى تو كه سم نييه له جي هان
خوایه نه وه كه سه ي كه تو نه ناسئ
كه سه ي تر ناكريئ به له ته داسئ
مه يلى تو وا بئى بچمه جه هه ننه م
به هه شتم ناويئ به ره زا به نده م

خوایه دانام كه، نهك دانای به دحال
بيناييم به رى پيتى نه كه ومه چال

نالهى پيرى پيران

۲۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا نه گه ر هه ر موويئ
زيان بكم بئى شوكرانه گوئيئ
شوكرى نيعمه تى تو ته واو ناكه م
له چيت سروشتدام من هه ر نه وه خاكه م
نه وه زبانه ي من شوكرى پئى نه كه م
تو پي ت به خشيشوم بئى زياد و كه م
خوایه سري خۆم لاي هه ركه سيك وت
خۆمى پئى سووتام وهك سه ره بزوت
هه ر توئى ميرووله يش رازى به تو به
سووتاوى شه وقت سازى به تو به
دهرگاي بزورگان شه وه دائه خريئ
قايپى تو به شه وه هاناي بو ده بريئ
گه وه رى دنيايى ده ستى بچووك نه گرن
به وه چاكه يه خه لك له به ريان نه مرن
تو خودا وه ندى كه خه لقت كر دووين
شه يتان گه وه رى توئى له ياد بر دووين
له گه ل نه وه شدا هه ر تو به خشنده ي
ناتمان نابريت كه ره م كو ننده ي
خوایه پي ت خو شه، سه رم ببه ر
په رده ي نامووسم به خه لك مه دره
خۆت نه زانى خه لك چه ند بئى مروه تن
هه ليان بو هه لكه وت چه ند كه م فرسه تن

به سکی برسی دامنئی له سهه بهرد
به لام مه مخه دهست پیاوی نامهرد

نالهی پیری پیران

۲۲

۱۹۳۷

خوایه هاوارم تهنهها بهتویه
تۆ نه بی عاالم به چل و چویه
دوو بالم بهرئ که پیتی بفرم
بالی دوو تهیری نه حسی پی بفرم
یه کهم کۆلاره ی تهماعی نه گبهت
دووهم سیسار که چه له ی شه هوهت
ئه گهر ئه م دوانه م توانی بال شکاند
نیچیری مهردیم له دنیا فراند
خۆ ئه گهر هه روا ئه م دووانه م سوار بی
ئه بی ناوی من کهری ژیر بار بی
خوایه وا من خۆم تهماعم ناوی
فهرموو ئه و وازم لی بینئی تاوی
روو بکاته شوینئی که ئه ویان ئه وی
شه و و رۆژ دلیمان بۆ ئه و نه سره وی
تهماع پاره بیان پی کۆ بکاته وه
هه تا له تۆیان دوور ئه خاته وه
له بهر مه رگ حالی دنیا ئه گۆری
خۆ دیاره پاره ناچیتته گۆری

نالهی پیری پیران

۲۳

رههنومای گوم بووی هه رده ی هه وایی
ئه له کتتربکی ته لی بینایی

ریم لی شیواوه و گرده نشینم
بیناییم لی لاله و تۆ پی نابینم
ریتگام نیشان ده پادشای بزورگ
گورگی بۆزت کرد به ده لیل بۆ تورک
(یونس) ت له ناو زگی ماسیدا
ژیان و چرای لیقای خۆت پیدا
ئه و «لا اله الا انت» هی گوت
به زه بییت پیا هات ره حمت بۆی بزووت
من له ئه زه لدا ئه مه م کرده بهر
بویه با وهرم کرد به پیغهم بهر
نامه وی بیشبم به فرستاده ت
ته نها سه رخۆش بم به نه شه ی باده ت
هۆشیکت داومی که دنیا م نه وی
خۆشه ویستی تۆم ئه گهر بهر که وی
با وجود میه رت پیا و ئه سوو تینئی
که لکی خوار دنی خۆشی نامینئی
قه ینا کا ئیتر هیچی خۆش ناخۆم
ته نها مه یلیکی خۆت بنیره بۆم

نالهی پیری پیران

۲۴

ته نها خوایه که ی زه وی و ئاسمان
له هه موو شوینئی، په بدایت و په نهان
له به نده گیدا به وه سه ره رزم
که له دیوانی تۆدا ئه له رزم
ئامان چهند خۆشه که راده وه ستم
جار جاره بۆ تۆ نویتژ داده به ستم
الحمد ئه خوینم، روو له تۆ ئه که م
به غائبانه حه مدت بۆ ئه که م

که گه یمه ئه وهی بلییم -ایاک-ه
 به نه شئهی حزوور دلم پروونا که
 چونکه ئه و دهمه وام له حزوورا
 دلم خوئی ئه شوا له ده ریای نوورا
 ئه چمه لای پیاوئی که وا گه وره بی
 به فه یزی خوایی گه وره ی ده وره بی
 خو ئه گهر وهک من جلی چلکن بی
 به ریش و سمیل چاره ی کولکن بی
 له لای قاپیه وان هه ر ده رکه راه
 هه ر قاپی تو یه که نه گیراوه
 به ئه ندامی کی پر گونا هه وه
 بو نو ئی ئه چینه ریزی شاهه وه
 من که لیقای تو م هه رزان ده سکه وئی
 له بورده بازی به نده ت چیم ئه وئی
 خوایه وام لی بکه ئاگام له خو م بی
 که وتم (الله) هه ر له گه ل تو م بی
 نه وهک به زیان دو عا بخوینم
 له دلدا ره گی خه لکی ده رییم
 به ره زامه ندی دلم پر جو ش بی
 هه رچی تو بی که ی ئه وه م لا خو ش بی
 که هه ر چیت کرد و به چاکم زانی
 ده ستم ماچ ئه کات خو شگوزهرانی
 ئه گه ر شی تی بی شی تی ته وا و شی تی
 خاک و خار و زیخ ئه که ونه بهر پی تی

نالهی پیری پیران

۲۵

۱۹۳۷

خوایه به عه قل ریم پی نه بردی
 پی ریزنه بروام پی کوردی
 دوای ئه وهی زانیم که وا تو خوای
 بو بی که س که سی و بو داماو په نای
 ئیتر زور وردی ناخوینمه وه
 گوربسی حیکمه ت نا هۆنمه وه
 چونکه پیغه مبه ر عه قلی کوللی بوو
 له تو ناسیندا عه قلی کولی بوو
 «قاب قوسین او ادنی لدیک»
 فه رمووی، « لا احصی ثناء علیک»
 نامه وئی کونه ی زانت بزانت
 له گه وره بییتدا مات و حه یرانم
 به لام ئه مه وئی به سو زتیکی عه شق
 خو شه ویستی تو م بییت به سه رمه شق
 سه رمه شقی عه شقی په نهانی وابی
 که س پی م نه زانی و تو م له دلا بی
 ئه و (سه نگ ته راشه) ی (۱) له کینوی طوور بوو
 به عه شقی تو وه له عالم دوور بوو
 ئه یگوت: تو ودره لام به میوانی
 ئه چوو له لای شوان شیر ی ئه هانی
 شو کور من نالییم وهک من نه وسنی
 ئه یزانم دائم میوانی منی
 یه عنی حازری هه می شه له لام
 به لام من بو نه وس له تو ته وه لام
 تو خوا تو هه رچه ند که، لامه کانی
 که بو خانه ی دل ته شریفه ت هانی

فهرموو ههچ کهسی تیاپه با ههستی
 نهنگه لای ئاغا نوکهر بوهستی
 (اذا جاء الحق زهق الباطل)
 زاخاوی دلی پی ئه بی حاسل
 ئه و زهوقه ی نووری مه عریفهت ئه پیدای
 گه نجی رووی زه مین پیتی نابیی پیدای
 یاخوا به باده ی عه شقت سه رخوش بم
 تا ئه چمه ژیر خاک مهست و مه دهوش بم
 من که له زهوقی دنیا موسته غنیم (۱)
 ئیتر به لیکای مهیلی تو ئه ژیم
 کهس له قاپی تو، نائومیید نابیی
 با ئه م داوایه ی منیش رهوابیی

(۱) نیشانه یه بو ئه و چیرۆکه فارسییه ی که ناوی (سنگ تهراش) ه. ئه و چیرۆکه ههلبهسته و سه ره تاکه ی
 ئه لئ:

سنگ تهراشی بوود اندر کوهی طور
 سنگ تهراشی کرد گفتم یا غفور

کورتی چیرۆکه که ئه و په کابرایه کی دپوانه له بهرد قاپ و قاچاگی داتاشیوه و له شوانهکان شیری پیدای کردووه
 و زیافه تی بو خوا کردووه که بیته به میوانی و له ناو ئه و قاپه بهردانه دا ئه و خورشانه ی بو پیدای کردووه که
 بیخوات ئه م چیرۆکه به شیکه له چیرۆکهکانی ناو کتیبی (ئیسماعیل نامه) م. ه.
 (۱) ئه م بهیته له نوسخه ی م. ه. دا چاپ نه کراوه.

نالهی پیری پیران

۲۶

خوایه ئه وانه ی که بی باوه رن
 هیچیان نه دیوه وا ههله وهرن
 ئه گینا سهیری باغیکی گول کهن
 ته ماشایه کی به عه قل و دل کهن
 ئه و پهنگه جوانه ی په رهی (هه رجایی) (۱)
 به زه ره بینه ی تییشکی بینایی

لیتی ورد بینه وه که ئه و سنعه ته
 کئی ده لئ زاده ی خووی ته بیعه ته؟
 گه لای (گول په سه ند) (۲) کام مه قهست بری
 (په رده عروسی) (۳) کئی په رده ی دپی
 کئی هات (لاولای) (۴) به دارا ئالان
 کام دهست گه رده نی (وه نه وشه) ی شکان
 ئه مانه نه یسا بلتین بی گیانن
 ماده یه ک رووی دا زور کهس ئه یزانن
 ئاغای شیوه که ل یه کیکیان تیا بوو
 که ئاغال ئاغای قادر اغای ناو بوو
 پی پی بریندار بوو، لیتی کرد به خوره
 ئه هاتنه سه ری حه کیم به نوره
 رۆژتیک (مه وله وی) حه کیمی بانه
 پی پی وت ره حمت بی به م منالانه
 ئه م ده رده پیسه ئه ته نیته وه
 پی او ئه بی لیبیان دوور که ویتته وه
 ئاغای له دوور دئ چووه بن دارئ
 راکشا و روانی بو ی کشا مارئ
 ئه میش بیزار بوو چاوی لئ قووچان
 تا هاته سه ری پی خوی هیچ نه جوولان
 هه رچه ند خه لک و خوا له دوور په پیدابوو
 تا ئه وان هاتن مار پیوه ی دابوو
 پی پی چاک بووه وه ک دۆخی جاردی
 خو نالین ئه مهش ته بیعهت ناردی
 به رده زله که ی ناو ئاوی دووکان
 که بو ئه ندازه ی ئاو بووه به نیشان
 شاره میرووله ی له ناودا ئه ژی
 ئه ویش ته بیعهت هیناویه ته دی؟
 ئه م ئاسمانه که بی ستوونه
 بو کورده وه ی تو بوو به ئمونه

چەرخی ماکیینهی ئەم پوژ و شهوه
بێ هەلم و بەنزیب ئەسـوورپیتـهـوه
چەوری پێ ناوی هیچ ژەنگ ناگری
لیک هەلناوەشی دەستی تی نابری
ئاش بێ ئاش وەستا ناسوورپیتـهـوه
گا جووت بێ جوتیار ناگەرپیتـهـوه

.....
(٤،٣،٢،١) ئەوانه ناوی گولن.

نالە ی پیران

٢٧

١٩٣٧

خوایه فەرمووتە، خۆت لە قورئانا
لە پەرسستشی جن و ئینسانا
خەلقى جن و ئینس، بۆ عیبادهتە
پەرسستنی تۆ رپی سەعادەتە
حەدییسی قودسیش هەردوو یەک باسن
کەنزی پەنھان بووم ویستم بئاسن
ئەو بۆ عیبادهت، ئەم بۆ ناسینە
ئەم دوو ئایەتە بۆ یەک ئایینە
(خلقت الحق لکي أعرف)
بۆ کێ دەست ئەدا هەروا زوو بەزوو
سا مەگەر پشتمە هیداپتە تی تۆ
بۆ ئەو رایەلە بێت بەتان و پۆ
«ئەگینا بێ تۆ ئەو رپی رەحمەتە
نوقتە ی دپتە سەر دیارە زەحمەتە» (١)
تو خوا با رەحمەت نەبێ بە زەحمەت
(نبی) ت بە رەحمەت ناردوو بۆ ئوممەت

دیارە موحتاجی دوای عەبدت نیت
ئەگەر نەتاسن تۆ دەربەستی چیت؟
ئەزانم بۆچی وا لوتف ئەنوینی
دەستنیژی خۆتن نایانشکیینی
دیارە ئاو خەلقى پەرورەدگارە
سنعەتیککی وای لێووە دیارە
«ئەو دارە ی کە خۆی هینا بپیتە بەر
نوقومی ناکا ئەیخاتە سەر سەر» (٢)
دیسان فەرمووتە کە پەرورەدگار
زۆر لە لای خۆشە عەفوی گوناھکار
بزانه زەوقی عەفوی من چەندە
گوناھکار ئەبێ بە عەبدی بەندە
خۆمن ناویرم ئەمە بپنمە دی
ئەگینا منیش عەفوی تۆم ئەدی
بەلام ئەویشە باسکیکی جوتییه
ئەو پیاوێ لەو بەگات لە کوتییه؟!
من لە مانەم چی پیرتزانە
ئەتاسم ناچمە سەر گوتیسەوانە
من ئەمەم بەسە هەتاکو دەمەرم
زەوقیک لە یادی عەشقت وەرگرم
خۆش گوزەرانی بە دلخۆشییه
ئالاندنە دنیا فەرامۆشییه
دنیا داوتیکە کە وتووینە ناوی
دینمان ئەخەینە بەها و پیناوی
حەدیسە دنیا و دین یەک ناگرن
هەر لایە ی داویک لە یەک دائەپرن

.....
(١) پیرەمێرد ئەو شیعردی لە مەولەو بیهوه وەرگرتووه و هەر خۆی لە شۆتینیککی تردا ئەو شیعردی لە هەورامییەوه
گۆزیوه بۆ شپوێ سلیمانی بەم جۆرە:

رەحمەت و زەحمەت نوقتەیان فەرق بوو
ئەو نوقتەیه بوو کە لەمن تەوق بوو

من له (ز)یی زهحهت نوقتهم ئەکران
 به (ر)ای پهحهتدا ئەو میشی ئەریان
 (۲) ئەو بهیته بیرهکهی شیعرێکی فارسییه و وایزانم شیعیی حهکیمانه‌ی (سه‌عدی)یه و سه‌ره‌تای شیعرێکی
 کوردی خۆی ده‌ست پێ کردوه. هه‌روه‌ها (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) له شیعرێکییدا به‌فارسی ده‌لێت:
 «گویند چوب زاب بو دپورش پذیر
 اورا ازان خرونبرد آب خوشگوار» (*)
 (*) یادی مه‌ردان. مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس به‌رگی یه‌که‌م ل ۵۲۱.

نالە ی پیران

۲۸

۱۹۳۸

خوایه من زۆرجار دیمه سه‌ر ئەوه
 ئەوه‌ی ئەبیینم پیتی بلتیم خه‌وه
 هه‌موو کرده‌وه‌ی تۆ عه‌داله‌ته
 هه‌موو ده‌وریکیش زالم، ئاله‌ته!
 تا یه‌کیک نه‌ده‌ی به‌کوشت به‌وی تر
 که‌س کورسی جاهی بۆ نابێ ئیتر
 تا له‌قه‌سه نه‌دات به‌دارا یه‌کی
 تۆ بۆ ئەوانه‌ی ژیر دار ناته‌کی
 به‌ دیمه ئەمه عه‌داله‌ت نییه
 به‌لام به‌مه‌عنا که‌چ دیده‌نییه
 ئیمه تیناگه‌ین له‌ ئەسراری غه‌یب
 هه‌ر خۆت ئەیزانی حاکمی بێ عه‌یب
 غه‌یری تۆ حاکم کییه دایم بێ
 تا ئەبه‌د له‌ شوێن خۆیدا قایم بێ
 هه‌موو حاکمیک تابعی ئەمرن (۱)
 یا عه‌زل ئەکرین یا خه‌وه‌ر ئەمرن
 که‌س له‌تۆ ناکا و، تۆ له‌ که‌س ناکه‌ی
 ئەو خوداوه‌نده، گه‌وره و بێ باکه‌ی

ئەزله‌ییه‌تت سه‌ره‌تای نییه
 ئەبه‌دییه‌تت مونتسه‌های نییه
 شوێن ئەزل که‌وتین هه‌ر سه‌ره‌ره‌وژوور
 گه‌ردی رینگه‌شمان نه‌ئەدی له‌ دوور
 گه‌راینه‌وه سه‌ر ئەبه‌د سه‌ره‌وه‌خوار
 له‌رێدا گوم بووین که‌وتینه‌هاوار
 داد له‌ ده‌ست سړی عیلمی ئیبتیدا
 بێداد له‌ رسته‌ی توولی ئینتیها (۲)
 که‌وا بوو ئیمه ره‌خنه‌ی چی بگرین
 ئیمه نازانین خۆمان که‌ی ئەمرین
 که‌ زینده‌گیمان به‌ئەمری تۆ بێ
 پیشه‌مان بۆچی هه‌ر چل و چۆ بێ
 لوتف ده‌رباره‌ی خراب بنوین
 مالمی هه‌ژاری پێ برووخین
 ئەگه‌ر بیت که‌سیک بلت: چی ئەکه‌ی؟
 به‌ زالم ده‌لێتی تیی هه‌لده‌ سا ده‌ی
 مال مالمی خۆته و به‌نده به‌نده‌ی خۆت
 چی ده‌که‌ی بیکه‌ خۆوا لواوه‌ بۆت
 (لایسأل) بووه به‌قفالی ده‌مان
 هه‌لده‌که‌ین له‌گه‌ل شعوری که‌مان
 به‌لام خۆت سه‌رمان بشکینه به‌به‌رد
 مه‌مانخه‌ره ده‌ست هه‌تیوچه‌ی نامه‌رد (۳)
 پیریزن ئەلێت: خوا خه‌تا پۆشه
 هه‌رچی لای خواوه، بێ پیمان خۆشه

(۱) له‌و به‌یته‌دا دووجار -هه‌موو- نووسراوه‌ واته‌ له‌ نوسخه‌ی م.ه‌ دا

«هه‌موو حاکمیک تابعی ئەمرن

یا عه‌زل ئەکرین یا هه‌موو ئەمرن»

به‌لام ئەوی ئیمه نووسیمان راستیه‌که‌یه‌تی له‌ ژبانی ژماره ۵۴۸ ی سالی ۱۹۳۸ دا.

(۲) قافیه‌ی ئەو به‌یته لای م.ه‌ بریتی بوو له (ئیبیتیدا، مونتسه‌ها) به‌لام له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسراوه‌، ئیبیتیدا، ئینتیها.

(۳) لای م.ه‌ ئەو به‌یته له‌ شیعه‌که‌دا نه‌بوو. به‌لام له‌ رۆژنامه‌که‌دا پیره‌مێرد خۆی بلاوی کردبووه‌وه.

مانگی پۆژوو

۲۹

مانگی پۆژوو به چلهی هاوین
 ناگری جهه نهم پیتی نه بئ، بئ تین(۱)
 نهوی به پۆژوو نه بووریتتهوه
 ده رگای به هه شتی بو نه کریتتهوه
 لیوی پۆژوه وان که به لئغ نه گری
 په ردهی قاپی خوای بو لا نه بری
 که دهست و دم و زمانت پاراست
 نهوسا نه توانی بلتی پۆژوو و راست
 خۆت برسی بیت و هه ژارت تیرکرد
 نهوسا بزانه ئیمانته ده برید
 پۆژوو په پیرهوی پیتی به زدانیه
 وهک نویت و پۆژوو ریایی تیا نییه

(۱) لای م. ه. نووسرا بو ناگری جهه نهم پیتی نه بئ، به تین که دیاره نهوه پیتجه وانیه مه به سته که ی پیره مپیره و راستیه که ی نهوه یه که نیمه نووسیمان.

نهو عه شقه

۳۰

۱۹۴۷

نهو عه شقه ی له گه ل جنسی به شه ره
 به هه وای نه فسه ، دوایی به شه ره
 خو شه ویستی خوا ، که به گیان به نده
 وهک شه راب هه تا کۆن بئ په سه نده
 نهو سه ره مستیه ی که له رۆحا بئ
 دل ئاوا نه کا ، هه ر چه ند روو خابی

که یادی خودا، هاته دلته وه
 به سۆز و ناله و جۆش و کولته وه
 ژهنگی دل له گه ل فرمیسیکی چاوا
 پاک نه کاتته وه و نه ییدا به ئاوا
 دل پاک بیتته وه و ژهنگی نه مینئ
 عه رشی کردگار به کسه ر نه بینئ
 های له و خو شیه و له و لیقای خوایه
 سه لته نه تیکی نه وتۆی تیدایه
 شا به سه پانی خو ی راناگری
 نه م رووی زه مینه به فلسی ناکری
 ئنجا با خاوه ن پایه ی جیهانی
 بتوانئ شانی بدا له شانی
 نهوانه ی که وا به مه سنهت با یین
 له گه ل چه رخ(۱) گۆپرا، گشت چه رخی(۲) با یین
 خوایه شوکرانه ی تو ته واوا ناکه م
 له سایه ی تو وه من نهو بئ با که م
 که نه م فه له که پیتی نه ئیم وه له ک
 شه کری چاییشم بووه به (به له ک)(۳)
 هه ر له ژوو ره وه م هاوین و زستان
 هه رچی ئازایه بو م بیتته مه یدان(۴)
 جلی هاوینه م گۆری زستانه
 نهویش هی خه لکه وا پینج سالانه(۵)
 زۆر جل و به رگی تازه نه بینئ
 له شی له ش پیسی تیدا نه بینئ
 که مه رگ نهو به رگه ی لئ نه کاته وه
 تاته شو ر له شی پاک نه کاته وه

(۱) چه رخ: پۆژگار، سه رده م.

(۲) چه رخی: جۆره پاره یه کی کاتی دهوله تی عوسمانی بووه به رامبه ری بیست فلس بووه. واتا که پۆژگار گۆپرا وه چه رخوا هیج کامیان یه ک چه رخی ناهین.

(۳) ماموستا م. ه. درباری (به‌لک) دنووسیت! له شهری جیهانی دوهمدا فریای ئه‌وه نه‌ده‌که‌وتن که له شوپنی خۆیدا شه‌کر بپالێون و سپی بکه‌ن، به‌لکو ههر به‌زه‌ردی ئه‌یاننارد و تامی له شیرینی په‌گی به‌له‌ک ئه‌چوو. لای خۆمان ئه‌و سه‌رده‌مه ته‌موین ئه‌و جوژه شه‌کره‌ی دابه‌ش ئه‌کرد.

(۴) پیره‌مێرد وه‌ک له زۆر شوپنی شیعر و په‌خشانه‌کانیدا ئاماژه‌ی بۆ کردووه هه‌میشه و چوار وهرزه له ژوووری قه‌له‌نده‌خانه‌که‌یدا بووه.

(۵) ماموستا م. ه. له‌م باره‌یه‌وه نووسیه‌وه: لام وایه ئه‌و قاته جله‌ی که پیره‌مێرد له‌و دێره‌دا پاسی ئه‌کات ئه‌و چاکه‌ت و پانتۆله‌یه (به‌هانه‌دین نووری) که متصرفی سلیمانی بوو له سالانی ۱۹۴۲-۱۹۴۳ دا پیتشکه‌شی کردووه به‌پیره‌مێرد و قاتیکیش بۆ (بیکه‌س) بۆ ته‌قدیریان.

ناسینه‌وه‌ی شیعرێ چهند شاعیرێک له شیعره‌کانی

پیره‌مێرددا و ئه‌و شیعرانه‌ی که پیره‌مێرد وه‌ری گێراون

«ئهم به‌شه بریتیه‌یه له ده‌ستینیشان کردن و نووسینه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌و شیعره فارسی و هه‌ورامیه‌یه‌ی که پیره‌مێرد وه‌ری گرتوون و وه‌ری گێراون، له کاتی خۆیدا پیره‌مێرد ئاماژه‌ی بۆ ناو و شیعرێ شاعیره‌که کردووه و ماموستا محمه‌د ره‌سول هاواریش په‌په‌وه‌ی ناوێردنه‌کانی پیره‌مێردی کردووه. به‌لام به‌داخه‌وه هه‌ندیک له‌و شیعرانه له کاتی خۆیدا نه‌ پیره‌مێرد ئاماژه‌ی بۆ ناوی شاعیر و شیعره‌که کردووه، واته وه‌ک شیعرێ خۆی بلاوی کردوونه‌وه و نه‌ماموستا هاواریش بۆیان گه‌راوه هه‌تا ناوی شاعیر و ده‌قه‌کان بدۆزیته‌وه، بۆیه‌کا له دیوانه‌که‌یدا وه‌ک به‌ره‌مه‌ی پیره‌مێرد ناسراوه.

ئێمه پاش هه‌ول و به‌شویندا گه‌ران و ماندوو بوونێکی زۆر توانیمان ئه‌م کیشه‌یه ساغ بکه‌ینه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ئهمانه‌ته‌وه ناوی ئه‌و به‌رێزانمان هه‌تاوه که پیتش ئێمه هه‌ندیک له‌و ده‌قانه‌یان دۆزیوه‌ته‌وه و له جینگای خۆیدا ده‌قی کاره‌کانیانمان نووسیه‌وه.

(شیعره‌کانی مه‌وله‌وی)^(۱)

یه‌که‌م:

هاوده‌می فه‌هاد (*)

۱۹۳۹

هاوده‌می فه‌هاد، سه‌رکرده‌که‌ی خه‌م
رێنه‌که‌وت خه‌مان، جه‌مه‌که‌ین له‌گه‌ڵ خه‌م
«هی‌وایه‌کم بوو بۆم نه‌چووه سه‌ر
ئه‌م‌ویست به‌بۆنه‌ی بۆنکر بێ که‌ده‌ر»

«ئای به‌و یاده‌وه ئێسته‌ش سه‌رخۆشم
به‌و شتۆی بایه، هه‌شتا مه‌ده‌هۆشم»
کاتیکی به‌و گه‌ردن زیوی سافه‌وه
وه‌ک ئاسکی خوته‌ن به‌بۆی نافه‌وه
«له‌و توون بۆ ئه‌و توون گۆمه‌ته‌ی ئه‌به‌ست
عه‌تر ئامیز بوو رووی کۆ و هه‌رد و ده‌شت»
ئهو بۆنه‌ خۆشه، شه‌مال ئه‌پیه‌خشان
ده‌رمانی ده‌ردی دووری ئه‌گه‌یان
په‌رده‌ی دلتسه‌نگی لا ئه‌برده‌وه
هه‌رده‌م ژبانێ نوێ ئه‌کرده‌وه
دنه‌گت بێ چوو، چه‌واشه‌ی چه‌په‌گه‌رد
ته‌سه‌للایه‌ک بوو، ئه‌ویشی لا برد
ئێسته‌ئا ئه‌و گه‌نجه، ئه‌و لار و له‌نجه
به‌سه‌ر په‌نجه‌ی زۆر دلت کرد په‌نجه
ئای له‌ش پر برین، دل به‌خه‌ریکی
دیدار به‌م دووری، مه‌رگ به‌و نزیکی
ئه‌لای کێ به‌رین، داخواری ته‌دبیر؟
هه‌ی داد له ته‌دبیر، هه‌ی رۆ له ته‌قدیر
خۆ ئه‌م به‌ده‌بته‌ی خۆشی نه‌دیوه
به‌خستی ره‌شی خۆی زۆرتر ناسیه‌وه
له‌م چاره‌نوسه‌ی قوربانی دولبه‌ر
نه‌ک جارێک چوار جار (الله اکبر)
«له گێژێ ده‌ریای ئاشووبی زه‌مان
بۆ که‌شتی خه‌لاس ئه‌بووه بادبان»

(۱) ئه‌م ناسینه‌وه و ساغ کردنه‌وانه په‌یوه‌ندی به‌شیعره‌کانی ناو دیوانی (پیره‌مێردی م. ه.) وه هه‌یه نه‌ک شیعره‌کانی کتیبی -رۆحی مه‌وله‌وی- که پیره‌مێرد خۆی له سالی ۱۹۳۵ دا چاپی کردووه.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ژبان و شیعرێ مه‌وله‌وی ته‌ماشای ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه بکه:

۱- دیوانی مه‌وله‌وی: مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌ریس ۱۹۶۱ ی زاینی.

۲- یادی مه‌ردان: مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌ریس لاپه‌ره ۳۶۲ (یادی مه‌وله‌وی).

(*) ئەم شیعەرە وەك دەببىنى چوارده بەیتە. چوار بەیتی شیعەرى پیرەمیتردە كە تېكەھەل كېتىشى كەردوۋە لەگەلى و دەببىنى گۆرېنى شیعەرىكى مەولەووبىيە بەناۋى (خالۋى مەنزىل چى، سەر كەردەكەى دەرد) وە لەلاپەرە ۲۱۵ى دىۋانى مەولەۋى مەلا غەبدولكەرىمى مودەرىسدا بلاۋكراۋەتەۋە. لە لاپەرە ۱۸۸ى دىۋانى پیرەمیتردى نەمرى محەمەد رەسول ھاۋاردا ئەم شیعەرە بەشیعەرى پیرەمیترد دانراۋە و نووسەر تەنھا ئاماژەى بۆ نېۋە دېرېتېك كەردوۋە كە پیرەمیترد لە مەولەۋى وەرگرتوۋە كە نېۋە دېرې نەك جارىتېك چوار جار (الله اكبر)ە مامۆستا (غوسمان ھەورامى) لە گۆقارى (بەيان)ى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴ ل ۱۳۲۲ ئەۋەى دىۋارى كەردوۋە كە ئەۋە شیعەرى مەولەۋىيە و دەستىشانى دىۋانى مەولەۋى و لاپەرەكەى كەردوۋە، بەلام دەقى شیعەرەكان و بەیتەكانى مەولەۋى و پیرەمیتردى جۆئ نەكردۆتەۋە و نەبىنوسىۋنەۋە ئىنجا ئەۋ بەيتانەى لەم دىۋانەدا خراۋنەتە كەۋانەۋە شیعەرى پیرەمیتردە ئەمەش دەقى شیعەرەكەى مەولەۋىيە:

خالۋى مەنزىلچى، سەر كەردەكەى دەرد
تەمام بەتۆ بى، ئاى يە چىشت كەرد
ۋەختى بەۋ گەردەن، سىم صافەۋە
چون ۋەش غەزالان، ۋە بۆى نافەۋە
دەورم دا ۋە پېچ، ئەۋ كاۋ و بەردە
بۆ پەخشانىش بى، ئەى ھەرد بەۋ ھەردە
ئەۋ بۆ جەۋ تەرەف صوب نەسىم ماۋەرد
ھەر جە دوورەۋە، زام سارپىش مەكەرد
خەلى دېرېت كەرد، ئافەرىن چەپگەرد
بەۋ بۆ دلشاد بىم، ئەۋىشت لاپەرد
ئىسە ئەۋ گەنجە، بەۋ لار و لەنجە
رەنجە كەرد پەنجە، شى پەرى (پەنجە)
ئىسە تەن ۋەى زام، دل ۋەى خەرىكى
دىدار ۋەى دوورى، مەرگ ۋەى نىزىكى
ئەۋ لا كى بەروون ئەى راۋ تەدبىرە
ئاخ جەى تەدبىرە، داخ جەى تەقدىرە
خەىر، مەنەت زەدەى، جە گىبان ھەراسان
بەختە سىياكەى وئىش، زووتەر ناسان
پەى فەناى ئەۋھەم، جە دوورى دلەبر
نەك جارى، چوار جار، الله اكبر

دىۋانى مەولەۋى - مەلا غەبدولكەرىمى مودەرىس لاپەرە ۱۹۵

تەكايە بۆ تېگەيشتن لە واتاكانى ھەر بەيتىك لە شیعەرەكە تەماشائى دىۋانەكەى مەولەۋى بکە. بەلام ئەۋى پېۋىست بېت سەبارەت بەمۇناسەبەى وئنى ئەم شیعەرە، مامۆستا لە دىۋانەكەى مەولەۋىدا ۋەھائى باس دەكات:

لەم قەسىدەپەرەۋە وا دەردەكەۋى كە لە لاۋاندنەۋەى لاۋىك لە شىخەكانى (پەنجە) و (پاپالە)دا وتراى. ئەۋ لاۋە كەۋتېتە خوار و لەشى تېكشكايى و برايتەۋە بۆ مال و لەۋى مردبى، ۋە وا دەردەكەۋى لەسەفەرىكى راۋا روۋى

دائى، ۋە مەولەۋى بەم قەسىدەپە گەلى لە كابرانى بەنى راۋچىيەكان بكا كە بۆچى ئاگادارى ئەۋ كورە نەبوۋ تا ۋاى بەسەر ھات.

ھەرۋەھا پیرەمیترد ئەم شیعەرى جارىتېكى تىرىش گۆرېۋە و لە ژبنى ژمارە ۸۳۴ى سالى ۱۹۴۶دا بلاۋى كەردۆتەۋە. ئەم شیعەرى لەژىر ناۋى (مەولەۋى)دا بلاۋ كەردۆتەۋە. ئەۋا بۆ بەروارد ئەۋىش دەنوسىنەۋە:

«شۆخى دېدەبان، سەر كەردەكەى دەرد
ھىوام بەتۆ بو، ئاخ ھەناسەى سەرد
ۋەختى بەۋ گەردن سىم صافەۋە
ۋەك ئاسكى خوتەن بەبۆى نافەۋە
ھەزارەت ئەكەرد لەسەر شاخ و بەرد
پرچت پەخش ئەبوۋ لەم ھەرد بەۋ ئەۋ ھەرد
ئەۋ بۆنە خۆشە شەمال ئەبھىنا
ھىندە نەدەما دوورى لەبەبىنا
چەپگەرد دەردىكى ھىنا دەستوربد
بەۋ بۆنە شاد بووم، ئەۋىشى لا برد
ئىستا ئەۋ گەنجە، ئەۋ لارولەنجە
پەنجەى رەنجە كەرد بردى بۆ پەنجە
ئىستا لەش برىن دل بەۋ خەرىكى
دىدار بەۋ دوورى مەرگ بەۋ نىزىكى
ھانا بەرمە كۆئ بۆ ئەم تەدبىرە
ئاخ لەم تەدبىرە داخ لەم تەقدىرە
ھەر چەندە لە كەس رام نەپرسىۋە
بەلام بەختى خۆم زۆرتەر ناسىۋە
مل كەچى تىغم لە دوورى دلەبر
نەك جارى چوار جار (الله اكبر)

تى چىن

لە دىۋانى (رۆخى مەولەۋى) پیرەمیترددا، دەقى ھەورامى ئەم چوارىنەپە نەنوسراۋە و پیرەمیترد ناۋى ناۋە (تى چىن) واتا شیعەرى خۆبەتى و لەگەل شیعەرى مەولەۋىدا تى چىنى كەردوۋە. بەلام ۋەك ئەببىن چوارىنەكە تەۋاۋ كارىگەرى مەولەۋى لەسەرە!

«وام زانى ئارەق خوتىناۋى دلەمە

زەدەى پەيكانى موزگانى دلەمە

وتم دلّ تامی زامی بردهوه
ئاخ بای باوهشین ساردی کردهوه»

بلاوه كهوته ناو هاومالانم

ئەم شیعەرەى مەولەوى دەقەكەى لەلایەپرە ٥٤٠ى (دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەریمى مودەریس)دا نووسراوه. پیرەمبێرد دووجار گۆرپیوئەتى بۆ سەر شیبوئەى سلیمانى، جارێك لە لاپەرە ٢٢٣ى دیوانى پیرەمبێردى م.ه.دا بلاوکراوهتەوه بەناوى (وا دوا بەدوا) و مامۆستا هاوار بەناوى پیرەمبێردەوه بلاوى کردۆتەوه. جارێكىش پیرەمبێرد لە ژمارە ٩٥٧ى رۆژنامەكەیدا (ژین) لە سالى ١٩٤٩ دا بەجۆرێكى جیاوازتر بلاوى کردۆتەوه. بۆ ساغ کردنەوهى لێرەدا هەرسێ دەقەكە دەنوسین هەتا خوێنەر بەراوردەكەى بۆ دەرکەوێ:

شیعەرەكەى مەولەوى:

ياران بەرشییەن جەى زێد و زامن
گرد تەفرەقە بین چون خەيالئى من
گەرد كۆچشان ئانا دیارەن
دەك لیلاویت بۆ چۆنت قەرارەن
سەنگى بارهۆش، پێش بار فامت
دەوارى شادى چىخى ئارامت
لوان چەنى كۆچ، خالۆكەى هام فەرد
ئێستە بار وستەن نەههوارگەى هەرد
تۆ چیش مەكەرى كەم هۆشى كەم فام
پەرى عەیب و عار مەندەنى جەلام
سـاچەنى ئەرۆاح یاوە وەياران
باتەن بۆ وەسەنگ مەندەى هەواران

دیوانى مەولەوى ل ٥٤٠

دەقى دیوانى پیرەمبێردى م.ه.

وا دوا بەدوا

وا دوا بەدواى یەك كۆچیان کرد ئاوەل
تەنھا من ماوم پێم رۆچۆتە گل

ياران بەپەلى دەورانى دوژمن
بلاوبوونەوه وەك خەيالئى من
تۆزى دواى كۆچى ئەوان دیارە
بەو تۆزە چاوى دلّ بۆ قەرارە
شۆین هەوارگەبان، كوچك و كەلەكە
بەردى پر دەردى دەشتى فەلەكە
ئەو بەردە رەشەى كوچكى ئاگردان
هەم بەختى منە و یادی هام فەردان
بەوه تەسەللای دلّى خۆم ئەدەم
كەوتوومە دوايان بەماوەى زۆر كەم
رۆیین باشتترە لە زویری و زارى
مەرگ لەگەل ئاوەل جەژنە و كەیفدارى

لەو گۆرپینەى پێشوو دا پیرەمبێرد بێر و كەشى شیعەرەكەى مەولەوى وەرگرتووه و خۆى دای رشتۆتەوه. بەلام لەم گۆرپینەدا كە سالى ١٩٤٩ بلاوى کردۆتەوه خۆى بەستۆتەوه بەدەقى شیعەرەكەى مەولەوییەوه و (دە) بەیتى لەو دوانزە بەیتە گۆرپیوئەى وە لە دواى بەیتى دەیهمەوه هەتا بەیتى بیستەم واتە دە بەیتى دواى ئەو شیعەرى خۆبەتى و پەيوەندى بەدەقەكەى مەولەوییەوه نەماوه. پیرەمبێرد ئەم جۆرە بۆ زیاد کردنى شیعەرە گۆرپراوانەى زۆرجار پەپرەو کردووه. دەقى گۆرپینەكەى شیعەرى مەولەوى و (دە) بەیتى دواييەكەى خۆى:

بلاوه كەوتە ناو هاومالانم
تەفروتوونا بوون وەك خەيالانم
كۆچیان كرد، ها، ها، تۆزبان دیارە
هاوار من جیمام لەم شۆین هەوارە
بارى قورسى هۆش، پێش بارى فامم
دەوارى بەخت و چىغى ئارامم
هەمسووم نارد لەگەل كۆچى خالۆما
مامەوه لە تەك تەنیاىى خۆما
ئەگەر زوو نەگەم بەقافلەى ياران
ئەبم بەكوچكى، مەندەى هەواران
دەردا كە مردم لە دوورى ئەوان

نالوگۆرپیکى كەمى تىيادا كىردوو. وە لە كاتى خۆيدا هونەرمەندى دەنگخۆش (رەشۆل) ئەم شىعەرى بەمەقامىكى خۆش دەگوت. لىرەدا دەقى شىعەرەكەى مەولەوى و هەردوو گۆرپنەكە دەنووسىن.

مەولەوى:

خەرامان ناما نەتۆى پەردەو
نىقاب جەسەفحەى جەمىن كەردەو
چىهەرى دلەى زار خووى گەرمى پىدا
عەكسش هەويدا منمانا تىيدا
باوەشىن مەكەرد ئەو سەفحەى بى گەرد
نازكيش جەباد ئىحتىياط مەكەرد
نەتۆى ئاينەى جەمىنى چون گول
كەم مەكەرد نم نم خووى روخسارى دل

وەرگىرانی يەكەم: ۱۹۳۵

خەرامان دەرکەوت لە توتى پەردەو
نىقابى لەسەر رووى لا بردەو
دلەى من نىشته سەر ئارەق وەك ئاو
عەكسى ئەوى تىا ديارى دا تەواو
هيندە نازك بوو بە باى باوەشىن
سەر كۆلمى ئالى پر ئەبوو لە خوین
لە توتى ئاوينەى روخسارى وەك گول
وشك ئەبوو ئە ئارەقەكەى دل

گۆرپنى دووهم: ۱۹۴۶

بەرىكەوت دەرکەوت لە گوشەى رەشمال
وەك مانگ لە هەورا بنوتىن جەمال
كاتى نىقابى حىجاب ئەپوشى
بە نىگای خەيال گۆنای ئەپوشى
هيندە ناسك بوو بەباى باوەشىن
سەر كۆلمى ئالى پر ئەبوو لە خوین
ئارەقى دل ئەمەندە سەرکەوت
ئەو شىو جەوانەى ئەوى تىا دەرکەوت

دەرد بۆم ئەگەرى وەك مال دزراوان
ساقى بەجوانى من تۆم نەدیو
بەپىرىش (بىرى) بىرم تەپىو
كەواتە ئىستا، لەماوہى بەرزان
جامىك بەرى، بەلام بەهەرزان
تىنى بخەرە جەرگ و هەناوم
لە كاروان براو زۆر بەجىماوم
هاى تاكەى نووستن هەلسە درەنگە
بەنووكى قەلەم بۆ ئىل بچەنگە

دوو بەیت لە شىعەرىك

پىرەمىرد ئەم دوو بەیتەى دوایى شىعەرىكى مەولەوى وەرگىراو لە كاتى خۆيدا دەستنىشانى سەرچاوەكەى نەكردوو.

لىرەدا دەقى دوو شىعەرەكە و گۆرپنەكە دەنووسىن. وە تەواوى ئەم شىعەرە لە دیوانى مەولەوى لا پەرە ۳۳۰ بلاوكرائەتەو.

«خەستەى خارى خەم، خەم خەيالە وىم
وەكزەى دەررون، تەن زووخالە وىم
بى ئەبرۆى هىلال، ئەو نىهالە وىم
نىهت نادروست عىد بەتالە وىم

گۆرپنەكەى پىرەمىرد:

«خەستەى خارى خەم، دل مەلالە خۆم
بەكزەى دەررون، لەش زووخالە خۆم
بى ئەبرۆى هىلال، ئەو نەوهالە خۆم
نىهت نادروست، عىد بەتالە خۆم»

بەندى خاوەر

سالى (۱۹۳۵) كە پىرەمىرد دیوانى (رۆحى مەولەوى) چاپكرد لە لا پەرە ۳۱۸-۳۱۹ دا دەقى هەورامى شىعەرەكە و گۆرپنەكەى خۆى بلاوكردهو. وە لەسالى ۱۹۴۶ دا لە ژمارە ۸۱۹ ی (ژین) دا بەناوى بەندى خاوەرەو دوانزە دىرى بلاوكردهتەو كە هەر هەمان شىعەرە بەلام

وتم: ئۆخەى، ئەم ئارەقى گولە
خویناوی تیری موژگانى دلە
وا دلتم تامى زامى بردهوه
ئاخ باى باوهشین ساردى کردهوه!

لهفیزی مهولهوبیهوه بو شیخ نووری شیخ صالح

م. نووری

«مامۆستای سه‌رئیل»

پیره‌میرد له کاتی خویدا ئەم شیعردی مهولهوی وەرگیراوه و له (پۆچی مهولهوی) دا له لاپه‌ره
۳۳۷-۳۳۹ دا بلاوی کردۆته‌وه. هه‌روه‌ها له ژماره ۴۳۱ ی (ژین) ی سالی ۱۹۳۵ له ژنیر ناوی
(له فیزی مهولهوبیهوه بو شیخ نووری) بلاوی کردۆته‌وه. به‌لام ئەمجاره له‌ش‌ه‌ش به‌یت‌ه‌وه بوو
به‌ه‌شت به‌یت، واته پیره‌میرد دوو به‌یتی خۆی تیه‌ه‌لکیش کردووه و له چهند جیه‌ک‌دا
ده‌ستکاری ده‌قه‌که‌شی کردووه. بو به‌راورد هه‌رسێ ده‌قه‌که‌ ده‌نوسین و دوو به‌یت‌ه‌که‌ی
پیره‌میردیش ده‌ست‌نیشان ده‌که‌ین: هه‌روه‌ها له نووسینه‌وه‌ی هه‌موو ده‌قه هه‌ورامیه‌کاندا پشت‌مان
به‌دیوانی مهولهوی (مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) به‌ستووه.

مهولهوی:

مامۆستای سه‌رئیل، شیرین که‌لامان
ته‌ش‌ریفی خه‌یرت، باوه‌ر وه‌لامان
نه‌شنۆی به‌دکار، نه‌بۆی به‌دوازه‌ن
وه‌حشیان هه‌م راز، ته‌یران ده‌م سازه‌ن
شه‌تاوان چوون سه‌یل دیده‌مه‌ن جاری
پیتچ مدان چه‌نی زامانی کاری
تۆ نه‌ سه‌رگوزه‌شت سزای دهردی له‌یل
من نه‌ حیکایه‌ت ئازیزی بی مه‌یل
ساتی په‌ی ویا بنیشمی وه‌شاد
به‌و رازانه‌وه خه‌م بده‌ین وه‌باد
تا فه‌له‌ک دیسان نه‌ی راگوزه‌ردا
بوینمی چیش‌شی هانه ژنیر سه‌ردا

(دیوانی مهولهوی مه‌لا - عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) لاپه‌ره ۳۹۷

گۆرینی یه‌که‌م:

مامۆستای سه‌رئیل شیرین که‌لامان
ته‌ش‌ریفی خه‌یرت بینه‌ره لامان
نه‌شنۆی به‌دکار نه‌ رپی به‌دخواهان
وه‌حشیان هه‌م‌راز ته‌یران هه‌م‌راهان
شه‌تاو وه‌ک لافاو دیده‌ی من جاری
پیتچ ئەدا له‌گه‌ل، برینی کاری
تۆ له‌سه‌رگوزه‌شت، سزای دهردی له‌یل
من له‌گه‌یی ئازیزی بی مه‌یل
ساتی بو خۆمان دانیشین به‌شاد
به‌و ورده‌ رازه، خه‌م بده‌ین به‌باد
تا فه‌له‌ک دیسان له‌رپێ گوزه‌ردا
ئاخۆ چی تری وا له‌ژنیر سه‌ردا!؟

گۆرینی دووه‌م: ئەو دوو به‌یت‌ه‌ی خراوه‌ته‌ که‌وانه‌وه شیعری پیره‌میرده

بو م. نووری شوباتی ۱۹۳۵

مامۆستای سه‌رئیل شیرین که‌لامان
ده‌مه‌و به‌هاره، فه‌رم‌ووه لامان
«وام به‌گه‌رده‌که‌ی سو‌فی یاره‌وه
دوورم له‌ یاری، دل ئەغ‌یاره‌وه»
نه‌شنۆی به‌دکار نه‌بۆی به‌دخواهان
نه‌ تانه‌ی وه‌زیر، نه‌ حوکمی شاهان
ئاوی ساف وه‌ک سه‌یل ده‌ده‌ی من جاری
روو له‌ دجله‌که‌ی، مه‌یل نادیا‌ری
وه‌ره، هه‌ردوو کمان بینه‌ هام فه‌رد
تۆ، دل به‌سزای له‌بیلت پر له‌ده‌رد
«من به‌ئه‌فسانه‌ی وه‌ته‌ن خواگرتوو
به‌ ره‌نج‌ه‌رپی له‌ جیه‌هان بووردوو»
ساتی بو خۆمان، بنیشین به‌شاد
به‌هام‌رازی یه‌ک خه‌م بده‌ین به‌باد

بزانین فهلهك ئەمجاره چیمان
بۆ تهرتیب ئەدا و دینیتته پیمان

سەرداری زومرەى فەلاکەت کێشان بۆ مەحموود جەودەت

پێره میتر دوو جار ئەم شیعەری مەولەوی وەرگێتپراوه. جاریک له سالی ۱۹۳۵ دا تهواوی شیعەری له (پۆچی مەولەوی) دا بلاوکردهوه. وه له سالی ۱۹۳۷ بههۆی له سیداره دانی نیشتمانپهروه (مهحموود جهودهت) هوه جاریکی تر بلاوی کردهوه. بهلام ئەمجاریان ههتا بهیتی چواردهههههه (جگه له بهیتی ۶-۷) وەرگێتپراوی شیعری مەولەوییه و لهوه بهدوا ههتا کۆتایی شیعرهکه شیعری پێره میتر خۆیهتی. وه بێ ئەوهی مامۆستا م. ه. دیاری بکات له دیوانه کهدا بهناوی پێره میتردهوه دایناوه. ههروهها پێره میتر مهبهست و مانای شیعرهکهی له لاواندهوهوه گۆپوه بۆ بیری نیشتمانیی. بهم جۆره سێ دهقی شیعرهکه دهییت بخهینه پیش چاو. ههورامیهکهی مەولەوی و ههردوو گۆپینهکهی پێره میتر. ههروهها لهپیش ئیمهدا له ژماره ۹۵ی گۆقاری (بهپانی) سالی ۱۹۸۴ دا مامۆستا عوسمان ههورامی ئاماژهی بۆ ئەوه کردوه که ئەو شیعەری لاپهههه ۳۱۴ی دیوانی پێره میتر بهشیکه له شیعریکی مەولەوی بهلام مامۆستا دهقی شیعرهکان و دهستکاری و تهواوکردهکهی پێره میتردی نووسیهوه. ئیمه لیتهدا بۆ بهروارد دهینوسین.

مهولەوی:

سەردار زومرەى، مصیبهت کێشان
فەرمان فەرماى مولک، دەررون پر ئێشان
بادهى خەم وەردهى، مەرگ ناکامان
زام ناسۆر کهفتهى، دەررون پر زامان
پهردەى دل وەنیش، مهودای خەم پاره
چار نه بهردەى دهرد دلەى بێچجاره
وهختى سهیل چه م دەررون پر خاران
تاو مهوست چوون تاو، ئەوهل بههاران
بۆی کزهى کهواو، جهرگم چوون جاران
ههه، وهى، تهه مهوست، ئەو رووی ستاران
بۆ پرووز جهرگ، قهرچهى پارچهى دل
بۆی هوون جۆشیاى، دەررون پر چقل

ئید چون تۆف سهخت تهه وست ئەو کووان
ئەو وینهى لافساو، بالای تۆ پهوان
ههناسهى سیاى، سهرد دلسووزى
بهردم دا وه بهرد (برد العجوز) ی
یانى نامه کهى، خهه ئینشا کهرده
مههرقووم قهلههه، وه خهه شهق وهرده
شۆلهدا وه گهر شههراهى نارم
دهمیا و جۆشدا دلەى خهه مبارم
من وهرجه ئامای نامهى زگاربت
زووتهه جهه خه بهر کۆس دیاریت
خاترم چهند رۆ خهستهى خه مان بى
چه مانم چوون تاف، صاف چه مان بى
جه ئامای نامهت چه مه ریم بهرز بى
شادیم شیویا شینم سهه تهرز بى
شه مع شام شووم، ماتهم هۆر گریا
تای تهل سه متوور، شادی و زوق بریا
شای شادیم شکیا، سوپای خهه جهه بى
بهیداخ ده ماخ، شیوهى ماتهم بى
دهخیل بيم وه نوتق، خه مان لال کهردهه
لالام جهه خه یال، خهه غارهت بهردهه
نامهرد، بهوادهى شین بى شو مهه
هیچ کۆسم نیهه، به کۆس نۆمهه
سادهى، ههه پهه کهى هه ربهک جهه لایى
باوهرین ئەوساز شیوهه سه دایى
خه یال غه مگین بى، نوتق ئاما ودههنگ
ئید موات وه سووز زایلتهى سهه رهنگ
ناکام ئەيام کامه رانیم رۆ
بهه نه وه ردهى باغ، نهه جووانیم رۆ

...هتد...

سه‌رداری زومره‌ی، فه‌لاکه‌ت کیشان
فه‌رمان، فه‌رمای مولک، ده‌روون پرئیشان
باده‌ی خه‌م خورده‌ی، مه‌رگی ناکامان
برینی ناسۆر، ده‌روون پر زامان
په‌رده‌ی دل به‌ئیش، ده‌روون خه‌مباره
ده‌ردی بی ده‌وای، دل‌ه‌ی سه‌د پاره
وه‌ختی لافاوی، چاوی پر باران
جۆشا وه‌ک تاوی، ئه‌وه‌ل به‌هاران
قرچه‌ی که‌بابی، جه‌رگم ته‌می کرد
به‌ری ته‌ستیره‌ی، ئاسمانی گرت
هه‌ناسه‌ی ره‌شی، ساردی دل‌سۆزی
به‌ری دا له‌به‌رد (برد العجوز)ی
یه‌عنی نامه‌که‌ی، غه‌م ئینشا کردوو
زاده‌ی قه‌له‌می، به‌غه‌م شه‌ق یردوو
شوعله‌ی دایه‌ گری، شه‌راره‌ی نارم
به‌ مووشه‌ده‌مه‌ی، دل‌ه‌ی غه‌مبارم
من له‌پیش ته‌وه‌ی، که‌ نامه‌ی تو بی
به‌ر له‌و خه‌به‌ره، که‌ کۆستی نۆبی
چه‌ند پۆژی دل‌م، ته‌نگ و گیرا بوو
چاوم ده‌فیری و گریانی تیابوو
کاغه‌زه‌که‌ت هات ئینجا به‌یه‌قین
شاییم لی گه‌را، به‌چه‌مه‌ری شین
چرای ئیواره‌ی، شادیم وه‌رگه‌را
ته‌لی سه‌متووری، شه‌وق و زه‌وق برا
شای شادیم شکا، رووی کرده‌ فیرار
به‌یداخی شادیم، که‌وته‌ نیوه‌ی دار
ده‌خیل بووم به‌نوتق، ده‌نگی لی نه‌هات
هانام برده‌ به‌ر، خه‌یال ته‌ویش مات

به‌ پرووزی جه‌رگ قرچه‌ی پارچه‌ی دل
به‌جۆشی خوینی، ده‌روونی پر چل
ئه‌م وه‌ک طه‌وفی سه‌خت، ته‌می سه‌ر کیتوان
ئه‌و لافاوی قووی، کرد به‌قووی پیتوان
نامرادان واده‌ی، شینی بی شوومه
که‌سم نه‌مردوو، وا کۆستی نۆمه
سا ده‌ی شین بۆ که‌ی؟ هه‌ریه‌ک له‌لای
بینینه‌ جونبوش، گریه‌ و سه‌دایی
خه‌یال غه‌مگین بوو، نوتقم هاته‌ ده‌نگ
ئه‌یلاوانده‌وه، به‌سۆزی سه‌د ره‌نگ
ناکامی ته‌یام، کامه‌رانیم پۆ
به‌ر نه‌خواردوو ی باغ، زینده‌گانیم پۆ
...هتد...

گۆرینی سییه‌م:

ئه‌م شیعره‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۳۱۴ی (دیوانی پیره‌میتردی محمه‌مه‌د ره‌سول هاوار) دا بلاوکراوه‌ته‌وه.
به‌لام نامازه‌ی ئه‌وه‌ نه‌کراوه‌ که‌ چوارده‌ به‌یتی جگه‌ له‌به‌یتی ۶، ۷ گۆرینی شیعرتیکی مه‌وله‌وییه‌ و
هه‌ر به‌ناوی شیعی پیره‌میترده‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌.

بۆ مه‌رگی مه‌حموود جه‌وده‌ت

۱۹۳۷

سه‌رداری زومره‌ی، فه‌لاکه‌ت کیشان
فه‌رمان، فه‌رمای مولک، ده‌روون پرئیشان^(۱)
باده‌ی غه‌م خورده‌ی، مه‌رگی ناکامان
برینی ناسۆر، جه‌رگی پر زامان
په‌رده‌ی دل به‌ئیش، مه‌ودای غه‌م پاره
ده‌رد له‌ بانسی ده‌رد، دل‌ه‌ی ئاواره
وه‌ختی لافاوی، چاوم وه‌ک باران
ته‌می ته‌به‌سته، سه‌ر رووی ستاران
هه‌ناسه‌ی سیام، له‌بۆ کپرووزدا
به‌ردی دا به‌پۆح (برد العجوز)دا

«دەرامەتییەكەى، ئازىزم دەركەوت بارانى گىرىەى، يارانم بەركەوت»
 «خۆ من دەمىك بوو، چاوم ئەفسى فرمىسكى خوتىم، لە چاوم ئەفسى»
 خاترم چەند رۆژ، خەستەى خەمان بوو چاوانى سەرم، وەك چاوان وابوو ئەمجا واوئىلا و، چەمەرم بەرز بوو ژيانم شىوا، شىنم لافەرز بوو چراى رووناكىم لى كوژايەو دەرگىاى ژيانم داخىرايەو شى شادىم شكا، رووى كرده فىرار بەيداغى شادىم هاتە نىوئى دار بى پەروا نالام، بەلاوانەو كەوتمە شىوئى ناو لاوانەو ئەم چەند شىعراى ئەخوتىم بەگرىان دلى دلبەردى، ئەكرد بەگرىان ناكامى ئەيام، كامەرانىم رۆ بەر نەخواردووى باغ، زىندەگانىم رۆ لىرە بەدواو دەبىت بەشىعرى پىرەمىرد:

فەداى وەتەن و دلسۆزى مىللەت
 نمونەى سەخا و ئازابى و غىرەت
 سەر و مالى خۆى، بۆ ئىمە دانا
 بە، بەدئەكى نەمانوت: دانا
 ئۆف ئاگرى لەناو جەرگا ئەگرى
 زوىانم سووتا و قسەم بۆ ناكرى
 نازانم پىشەى مەردى تەق و كەم
 بەبادى چارەى جەرگى سووتاوكەم
 وا من تاى تارى شىعەرم براو
 شەوى تارم هات، نۆرم تەواو

دەردى مەرگمە، رۆنىم ديارە
 توخوا سا رەشۆل نۆردى قەتارە
 هەى رۆ رۆبەك بكە، بلاوئىنەو
 سەنگى سەختى دل بتاوئىنەو
 سەرسامى ماتەم، زمانى بەستووم
 پەكى زايەلەى مەرسىەى خستووم
 لام ئاشكرايە، كە ئىتر ئەمەرم
 ئاگر بەرپوتە توومارى شىعەرم

(۱) لای م، ه، بەهەلە نووسراو: فرمانى ملك دەروون پر ئىشان.

سۆزى پىرەمىرد

ئەم شىعەرە لە لاپەرە ۱۶۴ى (دیوانى پىرەمىردى نەمرى محەمەد رەسول ھاوار) دا بەشىعرى پىرەمىرد ناسراو و هىچ شتىك لەبارەيەو نەنووسراو. بەلام ئىمە ساغمان كردهو كە لەو چوارە بەیتەى شىعەرەكە هەشت بەیتى يەكەمى شىعرى (ئەحمەد بەگى كۆماسى) يە. بەیتى نۆبەم شىعرىكى (مەولەوى) يە. ئەو پىنج بەیتەى دوايشى شىعرى پىرەمىردە. وانا پىرەمىرد لە كاتى گۆزىنى شىعەرەكەدا شىعرى خۆى و مەولەوى تىكەل كردهو. بى ئەوئى دەستىشانىان بكات و بى ئەوئى مامۆستا ھاوارىش لە دیوانەكەيدا ئەمەى ئاگا لى بوو. ئىمە لىرەدا دەقى ھەورامى شىعەرەكەى كۆماسى و گۆزىنەكەى پىرەمىرد دەنووسىن كە نەجمەددىن مەلا لە كەشكۆلى (حەمە سالىح ئاغای قزلى) دا لە لاپەرە ۱۹۶دا بۆى توومار كردهو.

لەلايەكى تىرشەو، شىعرى دیوانەكەى م. ه. دەنووسىنەو و لە شوئى خۆیدا ئامازە بۆ شىعەرەكانى كۆماسى و مەولەوى و پىرەمىرد دەكەين. ھەرەھا ئەم شىعەرە (ھەورامى) يەكەى لە دیوانى مەولەوى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) دا لە تىببى (پ) دا بەشىعرى مەولەوى ناسراو و چاپكراو. بەراى من كە ئوسلوبى شىعەرەكە و دەستپىكردنى لەھى مەولەوى ناچىت و بە بەلگەى دەستنووسەكەى مامۆستا نەجمەددىن مەلا بەشىعرى كۆماسى دەزانم. ھەرەھا مامۆستا (عوسمان ھەورامى) لە بەيانى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴دا روونى كردهتەو كە ئەو شىعرى (كۆماسى) يە و دەقى ھەورامىيەكەى لەبەر دیوانى مەولەوى نووسىوئەو و گۆزىنەكەى پىرەمىردى نووسىو. لە كەشكۆلە دەستنووسەكەى (كۆماسى) دا لە لاپەرە ۹۶دا نەجمەددىن مەلا بەم شىوئى ھەردو دەقە وەرگىراوئەكەى نووسىو كە ديارە گۆزىنەكە لە كاتى خۆیدا ھەر پىرەمىرد خۆى بلاوى كردهتەو.

ئهحهده بهگى كۆماسى

ئەم شاعىرە لەتەك مەولەوى، ھاو زەمانن، لەگەل يەك شەرە شىعەريان كەردووه^(۱) حاجى قادرى كۆبى، ئەلى:

دوو وەحىدن محەممەد^(۲) و ئهحهده^(۳)
يەكى (كۆماسى) يە، يەكى (دەرەند)

«پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوردەن^(۴)»
دووریت رېشەى دڵ، خەيمە كەن كەردەن
فیراقت فەرەقم، وە تووتیا كەرد
جیاییت نازام جەهەم جیا كەرد
وہ سواسەت وەى تەور، ئیش دان وە جەرگم
وہ مەرگت قەسەم، رازیم وە مەرگم
وئیت بدەر ئینساف نەو نەمام نۆ
مەردەن خاستەرەن، یاخۆ دووری تو؟
مەردەن يەك ساتەن، ئەرواحەكەى وئیم
دووریت ھەرساتى سەد مەرگەن پەرىم
مەر جەستەى خەستەى من جە فۆلادەن
بەند دووریت وئۆ ھیمان دڵشادەن
دەك رەحمەت ئەو قەبرگشت وەفاداران
خسوسەن ئەو كەس، شای وەفاداران

(۱) ویستوریە بلتج شیعری دۆستایەتی خوشەویستیان بۆ یەك ناردووہ.

(۲، ۳) مەبەست لە ھەمە ئاغای دەرەند فەقەرە و ئهحهده بەگى كۆماسیہ.

(۴) دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس ل ۱۰۸-۱۰۹.

گۆرینەكەى پیرەمێرد:

لەحەد دەرچووہ،...

دووری تو ھیتجگار لەحەد دەرچووہ
پەژارەت شادى لە دڵدا نەھیشت
رۆحم عەزابى جەھەننەمى چیشت
فیراقت فەرەقى كەرد بەتووتیا
ئەعزام بەعەزاب لێك بوونەوہ جیا

تیرىكى وەھات داوہ لە جەرگم
بەمەرگت قەسەم رازیم بەمەرگم
توخوا خۆت بلتج نەونەمامى نۆ
مردن خوشتەرە یاخود دووری تو
ساتیکە و جارێك ئاکامى مردن
دووریت ساتىكى مەرگىكە بۆ من
بۆچ جەستەى خەستەى من لە پۆلايە؟!
بەگورزى ھىجران ھىچى لى نايە
قەبرت پر نووربى شای سینه سافان
میرزا یا قووبى ئەدیى جافان
شىعەرى دڵسۆزیت حەسبى حالە
وئیردى زوبانى بەستە و لالمە
چەرخى چەپ بۆ من چنیویە كەلەك
من بەردم داوہ لە شووشەى فەلەك؟!
رەھەندەى كەردم لە رووى بەھانە
گاھى (ئەسفەھان) گاھى بۆ (بانە)
فرسەتم نادا ساتى بتبىنم
تۆزى بەرپىكەت بەچاوما بىنم
یا شەرحى شەوى دوورى دووبارە
عەزكەم بۆ تەسكین، دڵەى ئاوارە!
دووریت ئاگرى بەردايە ناو جەرگ
خوابە یا ویسالى یا تاقتە یا مەرگ

گۆرینى دووہمى پیرەمێرد:

«ھاوار تىپەرى، ھاوار تىپەرى
دوورى بالاکەت، لەحەد تىپەرى
پەژارەت ھیتزى، لە ئەژنۆم بىرى
لە ھیلانەى دڵ، شەوقى دڵ فرى
فیراقت فەرەقى، كەرد بەكۆى مەفرەق
دڵ بەشەوقى غەم، وەك شەبەق بوو شەق

تۆ جوئی بوویتهوه و ، گیان جیا بووهوه
 رۆژی پرووناکم ، تاریک بووهوه
 تیرتکی وههات ، داوه له جههرگم
 بیتزارم له ژین لام خووشه مهرگم
 توخوا خۆت بیلتی نهونهمامی نو
 مردن خووشتره یاخود دووری تو
 مردن جاریکه و زوو ئهبریتهوه
 دووریت دهردیکه ، ئهتهنیتهوه
 «پهنگه جهستهی من ، شووشه پۆلا بی
 هیند بیرهنجین ، هیشتا ههر مابی»
 «چهرخه چهپ کردار خستوویمه سهما
 وهک بهردم دابئ له شووشه سهما»
 «نایهلی ساتیک بسرهوم بوخۆم
 ئهمه سالیکه من چاوهپتی تو
 باشهویک لهلات دهردم ههلیژم
 تامی شهکهری رازت بچییژم
 ئنجا بشمرم هیچ باکم نابی
 گهرمه گۆرمه ، نان و کهبابی
 ئیستا له داخا ، هیچم پی ناخوری
 نهوسن چۆن بهرگه برستی ئهگری
 «دوو شته ریگه ریگاری من بی
 یا یار هی من بی ، یا یار هیمن بی!»

مهولهوی:

واده سفیدی شکوفه پیرین
 شکوفه باخچه پیری دلگیرین
 شکوفه باخچه پیری سفیدهن
 سهرمایه میوه عیرفان ههر ئیدهن
 نه باخچه سونبول تارمودی تاردا
 سپی شکوفه پیریم دیاردا

باقه ی زویتری و زاری و دلگییریم
 په ی زیاد کهرد پهژاره پیریم
 تاخر رۆی وههار نهوجوانیمهن
 ئهوهل رۆی پایز زیندهگانیمهن
 ههناسهم چون بای خهزان مهخیزۆ
 په ی په ی بهرگ شاخ شادیم مهپیزۆ
 خهدهنگ بالام چهمان کهمان وهرد
 راست وه نیشانهی فهنا روو ئاوهرد
 کهم کهم پیری خه ، وهقامهت مدۆ
 دهم دهم وهعهدی رۆی قیامهت مدۆ
 پیری یهکسه ر زۆر جهزانووم سهندهن
 سه ر وهگهردندا ههر وه زۆر مهندهن
 ساقی پام بهستهی ، زنجیر پیرین
 دهسم دامانت وادهی دهسگییرین
 چابوک بهو رهفتار بی درهنگهوه
 خهرامان بهو ناز بالای شهنگهوه
 جامت جهم ئاسا لهپریز کهر جهمه ی
 پیتم نۆش کهر وهیاد بهزم ئاراکه ی
 مهستی وه پیران ، جوانی مدۆ
 هتیز دووباره ی زرانی مدۆ
 پیتم دهر تا په ی په ی پیوه هه ی کهروون
 رای سهخت سارای مهحشهر طه ی کهروون

هتد...

پیره میترد بهیتی هه شتهم و نۆیه می ئه و شیعه ری وهره گپراوه و شیعه ره که خۆی بیست بهیته ،
 له و بیست بهیته پیره میترد دوانزه ی وهرگپراوه . ئنجا شیعه ره وهرگپراوه که دنووسین و سین
 بهیته که ی پیره میترد له ناو که وانه دا دیاری ده که یین .

خهدهنگی بالام ، وهک کهمان خه م بوو
 روو له نیشانه ی ئه و دنیا یه م بوو
 سامی وا پیری لیتم بوو به زنجیر
 دهستم داوینت ته نها تو ی ده ستگیر

زووکسه بهله نجسهی بی درهنگه وه
 به ئال و والای بالای شهنگه وه
 به جامی جه می جه مسه ری سه رجهم
 رهگی نه نامم تیک به سته به هم
 وام گورج که ره وه به مهستی جوانی
 تازه کاته وه نه پی ره ی فانی
 پیتم بده تا پیتم هیزی پی په ی کا
 بی وچان پله ی ری مه حشه ر ته ی کا
 «تخ ره شول ساتوش به قه تاره وه
 تا ده مرم خوتم لی مه شاره وه»

گیانه دلکه م

۱۹۴۳

پیره میترده نه شیعه ری مه وله وی دوو جار وه رگی تراوه. گۆرینی به که م زور له ده قه وه نزیکه و
 نه وه ی دوو هم هندی ده ستکاری تیدا کردوه. لیره دا هه ردوو وه رگی ترانه که و ده قی شیعه رکه ی
 مه وله وی ده نو سین.

هه روه ها ماموستا محهمد ره سول ها واریش له لاپه ره ۱۹۷ ی دیوانی پیره میترده هه ردوو
 وه رگی ترانه که و ده قه که ی مه وله وی نوو سیوه. به لام له به ر نه وه ی له ده قی هه ورامییه که دا هه ندی
 هه له ی تیدا هه یه، بو نه مه ش په نامان برده به ر دیوانی (مه وله وی) ماموستا (عه بدولکه ری
 موده ریس) ل ۵۴.

مه وله وی:

تازیز وه مه رگت، دل نه خرۆشه ن
 تاره زوی خه ده نگ، په نجه که ی تۆشه ن
 خه یلیتوه ن نامان نیره که ت، نامان
 نامان وه سه ر وه خت، بیما ر زامان
 وه خته ن ساکن بو، قوربان ساتیری
 ده ماخش به رزن، ده خیل زنجیری
 نه ووجه حیکمه ت به ر بشۆ وه به ر
 جار جار وه تیری دل نه واییش که ر

وهش وهش تایی توغرای ویت بنمانه پیش
 با هه ر ناسۆر بو، زوو نه بو ساپیش

گۆرینی به که می پیره میترده:

تازیز دلکه م کلۆکوۆیه تی
 تاره زوی تیری په نجه ی تۆیه تی
 ده میکه تیری تۆی لی براوه
 برینی کۆن بو، ئیشی نه ماوه
 لووتی زور به رزه، سا قوربان تیری
 په ل نه بزیتۆی نامان زنجیری
 به تابه کی زولف زوو مه هاریکه
 به تیریکی تر کلۆله واریکه
 تا تورپه ی زولفت بکه به دامی
 با ساپیش نه بی، ناسۆر بی زامی

گۆرینی دوو هم:

گیانه، دلکه م، کلۆکوۆیه تی
 تاره زوی تیری په نجه ی تۆیه تی
 ده میکه گیقه ی تیره که ت نایه
 چی بکه م ژیر نابی به لایه لایه
 به ستوو مه ته وه به هه وا به نی
 به ملا و به و لادا، هه روا مل نه نی
 من وام نه زانی که دل پی ره نه بی
 نه گه ریتته وه، لای من ژیر نه بی
 که چی ناسره وی سا قوربان تیری
 زور سه ره رۆیه نامان زنجیری
 تاو تاو تورپه ی تایی پیشانده تار تار
 لووتی زور به رزه بو بکه به مه هار

نه پرسی چۆن

نه شیعه ره له لاپه ره ۱۷۶، ۱۷۷ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا ها واردا بلاو کراوه ته وه

به شیعی پیرو میبرد دانراوه.

شیعره که چوار بهیته. به لام له (که شکۆلی قزلی مامۆستا نه جمه ددین مه لا) دا له لاپه ره (۸۸) ی به شی شیعره کانی مه وله ویدا، به شیعی مه وله وی دانراوه. مامۆستا ته نها رۆحه که ی نووسیوه، واته گۆرینه که ی پیرو میبرد. هه ورامییه که ی مه وله وی نه نووسیوه، دیاره شاره زایه کی وه که نه جمه ددین مه لا هه روا له خۆیه وه ئه م شیعی به شیعی مه وله وی دانه ناوه و ئیمه ش که ته ماشای شیوه و ریبازی شیعره که مان کرد راست بۆ ئه وه چووین که شیعی مه وله وییه، ئیمه گۆرینه که ی پیرو میبرد له رۆشنایی ده ستنووسه که ی مامۆستا نه جمه ددین مه لا دا ده نووسیوه هه تا ده که که ی مه وله ویمان ده ست ده که ویت، وه چند جیا وازیه که له نیوان شیعی که ی لای نه جمه ددین مه لا و دیوانه که ی پیرو میبردی مامۆستا (هاوار) دا هه یه. هه ردو ده که که ده نووسین: -

ئه پرسی چۆن

مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) شیعی که ی له ژیر ناوی (خه یالێکی ورد) دا نووسیوه:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کوردووه به مه نزل
تو خوا لیتی گه پین، له سۆز و تابدا
زاری په سه نده، له ژیر میحرابدا
فرمیسکی دیده ش، به سه ر به ده ندا
هاژه ی کرد، لافاو، دهستی یی به ردا
گه، هاژه ی دل، داچله کینی
هه رس، زۆر سه نگی، سه خت ئه جۆلینی

شیعره که - له دیوانی پیرو میبردی م. ه. دا:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کوردووه به مه نزل
تو خوا لیتی گه ری، له سۆز و تابدا
دوعا، گه رایه، له ژیر میحرابدا
چاویش لافاوی، فرمیسک زۆری سه ند
پیتلوی گلینه ی، له ریشه هه لکه ند
هاژه ی ئه و، دل، دئه له رزینی
هه رس زۆر به ردی، قورس ئه جۆلینی

ناسینه وه ی شیعه کانی وه لی دیوانه له شیعه کانی پیرو میردا

۱- هه ی ناومییدی:

ئه م شیعه ی وه لی دیوانه و هه ردو گۆرینه که ی پیرو میردمان له م دیوانه دا نووسیوه و به رواوردمان کردووه له بهر ئه وه به پیتیستمان نه زانی دووباره لیته دا بینووسیوه.

۲- بایه قوش نالان:

ئه م شیعه له دیوانی پیرو میردی مامۆستا هاوار دا له لاپه ره ۲۰۳، ۲۰۴ دا بلا وکراوه ته وه ته وای شیعه که به شیعی پیرو میرد دانراوه و به ناوی (تاق تاق که ره) وه چاپکراوه. به لام له راستیدا شیعه که دوانزه بهیته و دوو به شه. به شیکیان شیعی پیرو میرده و به شیک گۆرینی چند بهیته کی شیعی (بایه قوش نالان) ی وه لی دیوانه یه.

بهیته یه که م و دووه م سبیه م و هه وته م و نۆیه م و دهیبه م و یانزه و دوانزه واته هه شت بهیته پیرو میرده. بهیته چوارم و پینجه م و شه شه م و هه شته م شیعی وه لی دیوانه یه. واته چوار بهیته وه لی دیوانه یه.

لیته دا ئه و چوار بهیته ی شیعه که ی (وه لی) به شیوه ی خۆی ده نووسیوه و ته وای دوانزه بهیته که ی شیعی دیوانه که ی پیرو میردیش به رانه ری ده نووسین هه تا خۆینه ر وهرگرته که ی ته وای بۆ ساغ بیته وه. پیتیسته بلتین ئه م دپرانه مان له دیوانی (وه لی - عوسمان هه ورامی) وهرگرته وه و به ریزیان له گۆقاری (به یان) ی ژماره ۹۵ دا ناماژه یان بۆ ئه م وهرگرته کردووه.

«من خیل شادیم شه خسی که رد تالان
تو چیش پیت نامان، هامدرد سالان!
من په روانه ی شه وق، شه م جه مالتیکم
کوشته ی نیگای ناز، سۆسه ن خالیکم
نالهم جه سوکن، سه ودای ئه و یارهن
دلهم جه دووری ئه و بی قه رارهن
من سفته ی سۆزان شۆله ی ئه و نورم
به رۆ هه راسان به شه وه ده یجوورم»

دیوانی وه لی دیوانه ناماده کردنی عوسمان هه ورامی ل ۲۹ سالی ۱۹۷۶

فاق ئاق كهره كهي، سهرداري كاني
 بوچ نه ناليني، هه تا به ياني
 هيچ كهس ناتواني، تا رۆژ بنالني
 مه گهر عاشقي، سه ودايي خالني
 نه و من دياره، بو بار نه نالم
 تو په بجوري كيتي، هاوار به مالم
 «من گنجي شاديم جهرده يهك بردي
 تو چيت لي قهوما، كي واي لي كرتي»
 «من روخسارتيكي وينهي شه مم دي
 دهردى په روانه م لي هاتوته دي»
 «نالهي من له شهوق نه و روخساره يه
 ناهم له دووري نه و ديداره يه»
 تو كي دهرووني وا هه لقرچاندووي
 كام كافر^(۱) وا بهم دهردى گه ياندووي
 «من سووتاوي نه و، شوغله و نه و نووردم
 ديوانهي جهزبه ي، نه و كيتوي (طوور) بهم»
 موسا (ارني) اي وت، كهوته تكا
 به (لن تراني) ئابرووي تكا
 منيش ته مه ناي، ديدارم نه كرد
 له جياتي ديدار، نه عه شقه م وهرگرت
 دياره من و تو ههردوو هام فهردين
 ههردوو كمان وهك يهك، تووشي يهك دهردين
 وهه ههردوو كمان، ناله مان يهك خهين
 بهلكو بهم عه شقه، نيشتمان سه رخهين

(۱) لاي م. هه نوو سرا بوو (كام بهفر وا بهم دهردى گه ياندوي) كه دياره وشهي بهفر هه لايه و -كافر راسته.

۳- ههروهه پيره ميترد له شيعره كانيدا گه لي جار بهيت يا خود نيوه بهيتي وهلي ديوانهي

به كار هيتاوه يا خود بييري عه شقي روحي لي وهرگرتووه و له شيعري خويدا وهستايانه
 تواندوويه تيه وه.

شيرين ناوي شه م

پيره ميترد نه م شيعره ي له رۆژنامه ي ژيني ژماره (۶۰۷) ي ئابي سالي ۱۹۴۰ د به ناوي
 (دهباشانيه وه) بلاو كر دۆته وه. به لام له راستيدا برتيه له وهرگيتراي شيعري (بارك الله شه م) ي
 وهلي ديوانه. هه ندي ئالوگوري تيدا كر دوه و له دوايشدا چوار بهيتي خو ي له كو تايي
 شيعره كه وه بو زياد دهكات و له ماناشدا نه و به يتانه له رهوتي ماناي شيعره كه ي وهلي دوور
 ده كه ويته وه و له دلدارييه وه ده چيت بو نيشتماني. دهقي شيعره هه وراميييه كه ي (وهلي) و
 وهرگيترايه كه ي پيره ميترد ده نووسين. نه م شيعره له ديواني پيره ميتردي ماموستا هاواردا
 بلاونه كراوه ته وه.

بارك الله شه م^(۱)

بنازوون به و زات، خولقنايش چون شه م
 نه قاش قودره ت، كيشانيش ره قه م
 جه ي سه ر زه مينه، وينه و ميسلت كه م
 جه شهوق پيشان، نوور سو بحدده م
 قه وس ئاسمان، پيچ وهرده ن چون خه م
 نه برۆت چون كه مان، خالق نه عزم
 خه دهنگ مه شانۆ، نه دلهي پر خه م
 دل ت چون ئاهو، مو دبر ماس رده م
 نيم نيگات نه فسوون جادووي هاروت كه م
 خه دهنگ موژگان چنگ پيكان جه سته م
 بي په روا پي كو به جه ور و سته م
 زولفت پو شنا ئافتاب چون ته م
 وينه ي زيبايي مه سيحاي مه ربه م
 روخسار به ويته ي مانگ چارده هه م
 دهه ن چون حوقه، سه رچه شمه ي زه مزده م
 سي و دوو دندانت مرواري سه رجه م
 له ب ياقوتت پيالهي عه جه م

خالت سوله‌یمان که‌ردش به خاتهم
 دوو قه‌ندیل نور پیش مه‌واچان چه‌م
 دوو سیب سینت، نه‌ورپس گولّ به‌دهم
 بیللا وینه‌شان تاجه به‌هشت که‌م
 خوداوه‌ند بهی ته‌ور توش ئاردی فه‌ره‌م
 ساهه‌ر بهی ته‌رزه نامش نیای شه‌م
 به‌نامت دنیا ره‌وشه‌نه‌ن سه‌رجه‌م
 نوتقت گیان به‌خشه‌ن، جه‌ خواوه مه‌ره‌م

(۱) ئەم ددقه له دیوانی وه‌لی دێوانه‌ی عوسمان هه‌ورامییه‌وه وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌مێرد ۱۹۴۰

شیرین ناوی شه‌م

چه‌ند خو‌شه‌ دایکی، ناوی ناوه شه‌م
 ناوی خو‌ش موله‌م، له له‌وح و قه‌له‌م
 ده‌ستی قودره‌تی، خوا کردی به‌شه‌م
 تا خوا سوره‌تی خه‌لک ته‌کا ره‌قه‌م
 له نه‌قشی خودا، وینه‌ی ته‌و زۆر که‌م
 شه‌وقی ته‌ویلی، نووری سو‌بحده‌م
 قه‌وس و قه‌زه‌حی جه‌مین خه‌م به‌خه‌م
 که‌وانی برۆی سه‌ه‌ریان داوه‌ هه‌م
 دلّی سه‌وداکارتر له ترس و خه‌م
 چاو وه‌ک ته‌و ئاسکه‌ی به‌ناز ته‌کا ره‌م
 برووسکه‌ی رۆژی من ته‌خاته‌ ته‌م
 برژانگ وه‌ک تیبری ئاو دراو به‌سه‌م
 جه‌رگی عاشقان، ته‌پرن به‌سته‌م
 زولفی به‌عه‌تری گه‌ردنی پر نه‌م
 لووتی ده‌ستکردی پرگار و قه‌له‌م
 سه‌ر گونای وینه‌ی مانگی چواره‌هه‌م
 قوتووی له‌علی ئال، ناویان ناوه‌ ده‌م

سی و دوو مرواری له‌ده‌مدا سه‌رجه‌م
 له پووکی کالاً چه‌سپیوه مه‌حکه‌م
 واته‌ی گیان به‌خش وه‌ک عیسی‌ای مره‌م
 موعجیزه‌یه‌که، خوا کردی که‌ره‌م
 فه‌رمانه‌وه‌ایه لای شاه‌ی عه‌جه‌م
 خالی لای لیوی نوقته‌ی رووی خاتهم
 له‌سینه‌ی دوو سیو تازه‌ی گولّ به‌ده‌م
 (مه‌م)کوژه، بو‌یه، ناویان ناوه مه‌م
 شیرین و بی شیر، شیرین بو‌ی، سه‌نه‌م
 هه‌شتا هیچ که‌سه‌ی نه‌یناوه‌ته ده‌م
 بالا نه‌مامی نه‌و تولی ئیره‌م
 نه‌مامی عه‌ره‌ر له سو‌جده‌ی داخه‌م
 به‌خه‌یال نای ئاو ده‌زیتته ده‌م
 به‌لام به‌شپیوه‌ی ته‌ده‌ب نامه‌هره‌م
 ته‌م سه‌راپایه، مه‌دحیکه زۆر که‌م
 له‌مه به‌و لاوه، نه‌یتوانی قه‌له‌م

«من وه‌سلم ناوی، عه‌شقم ده‌بی که‌م
 ته‌و ناوی شه‌مه، من ده‌ره‌ی ته‌ده‌م
 جا وه‌ک په‌روانه بو‌ بیسته به‌ره‌م
 بسووتیکم به‌گر گیانم فیداکه‌م
 بوو به به‌ده‌خشان ده‌باشان سه‌رجه‌م
 بردی، بوو به له‌عل شیعری موله‌م
 به‌لام ئاخ قه‌دري نازانن چی بکه‌م
 ئاخ ولاته‌که‌م، داخ ولاته‌که‌م»

یاران نه‌و به‌هار(*)

پیره‌مێرد دووچار ئەم شیعری وه‌رگیراوه. جاریک له ژینی ژماره ۵۶۹ی حوزه‌یرانی ۱۹۳۹ دا
 و جاریکیش له ژماره ۸۶۳ی مارتی ۱۹۴۷ دا هه‌ردوو جاره‌که ده‌ستنیسانی کردووه که شیعری

(وهلی دپوانه) یه به لّام له گۆرینه که ی ۱۹۴۷ دا زۆری له شیعره که لاداوه و گهلی بهیت و مه بهستی شیعریی خۆی تیکه ل کردوه. بۆ بهروارد ههر سێ دهقه که ده نووسین:

«یاران نه و وه هار»^(۱)، ...

ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه و وه هار
ئاماو ه دامان، کۆچ ته لمیت بار
هه رچه ند نیگام که رد، نه دیم کۆچ یار
خپلان گشت ئامان وه ریز دامان
په خش بین وه دامان بارگه ی ئیمامان
نه کۆچ یار بی، نه دهنگ یاران
وه هار وه نه م بی، وه ژار مـارـان
هه ر گول به ره نگه ی بهر ئامانه خاک
ئه وان گول خه ندان، من دیده نه مناک
هه ر خو نجه ی وه نه م بی وه په یکانه ی
هه ر گولته ی وه نیش خار هیجرانه ی
هه ر لاله ی داخین، وه سه د هه زار داخ
داخ منیان وه دل، سه سه ره تکیشم ناخ
سونبول چون نیشته ر نیش مه دو م نه دل
تیشته ره ن جه خار نه پام به گ گول
نه رگس مه وینۆ، ئه ندووم به رز مه بو
ئا هر وه جه سه ته م، قه قنه س ته رز مه بو
سو سه نان زوان تانه کی ششان لیم
جه ه داخ دووری دوور وه لات ویم
سه یر چه مه ن پیم چون ژار مار ه ن
هه ر ئید مه ژنه ون قاچان وه هار ه ن
په ی چیش! جه دووری شای (شه م) جه مینم
ها وه خته ن به رشو، گیان شیرینم
یاران، هام سه ران، ساچۆن مه بو چوون
من (طه به س) جامه ن، شه م کۆت ئه و سه ر توون

(۱) ئه م شیعره له دیوانه ی عوسمان هه ورامیبه وه وه رگیراوه.

* ئه م شیعر و وه رگیترانه له دیوانه ی پیره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

وه رگیترانه ی ۱۹۴۷

یاران نه و به هار

ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه و به هار
زه وقی زینده گیم بوو به ژاری مار
دنیا جه دیده م چۆل و ته نگ و تار
هه ر گول به ره نگه ی، سه ره کی شتا له خاک
ئه وان گول خه ندان دیده ی من مناک
هه ر خو نجه ی بو من، بوو به په یکانه ی
په ره ی هه ر گولته ی، خاری هیجرانه ی
هه ر لاله داخه ی به سه د هه زار داخ
داخه ی نا له دل سه سه ره تکیشم ناخ
گولته ی نه ورۆز و لاله و گه زیزه
سو وریان به خو ین جه رگی ئازیزه
من ئه مسال به هار شادیم ناشاده
نه ورۆزم ناوی ره نجم به باده
رۆله ی شیرین و گشت ها وه لانم
ته فر و توونا بوون وه ک خه یالانم
به هاری وه ی ته ور ئیلم لێ دوور بی
له ناو جه رگمدا گری ته ندوور بی
سه د خو زگه م به سال نه و به هار پار
له گه ل گه ل و خو یش سه یرانه ی گولزار
به هاری ئه مسال جه سه ته م په شتیه
چه وته کاره که م، نایه له رتیه

وه رگیترانه ی ساله ی ۱۹۳۹

یاران نه و به هار، ...

ئه مسال له به ختم، بێ شه وقه به هار
هاتنه خواره وه، کۆچی بارگه دار
هه ر چه نده روانیم نه مدی کۆچی یار

خیلان هاتنه وه گه بیینه گه رمیان
 به زین له دهوری دوانزه ئیمامان
 نه کۆچی شه م بوو نه شیتوهی نه و یار
 عه یشی به هارم بوو به ژاری مار
 گول سه ری کیشا له تویی په رده ی خاک
 گشت گولئ خه ندان دیده ی من نمناک
 هه ر گول خونچه یه بو من په یکانئ
 هه ر په رده ی گولئ درکی هیجرانئ
 هه ر گول لاله یه ک داخی بو دللم
 هه ر هه وری به رقی له رووی مه نزللم
 نه رگس نه بینم چاوم کوئیر نه بی
 حه لوای گولنه زه رد له لام سوئیر نه بی
 سه وسه ن زبانی تانه نه کیشئ
 به بۆنی سونبول سه رم ده ئیشئ
 سه ییری چیمه ن لیم وه ک نه قسی ماره
 هیئنده نه زانم نه لئین به هاره
 چونکو له دووری شای شه م جه مینم
 هه ر وه خته ده رچی گیانی شیرینم
 وینه ی په ژاره ی مه بعوسی مه ئیوس
 به گریانه وه که و تمه هه رده ی طوس
 هیوامان که و ته به هاریکی تر
 زستان ده ست نه ژنو، نیشته ی گوئ ناگر
 هه ر نه وه ی چاکه به ئومئید نه ژین
 ئومئید نه مئینئ ئیمه ش وا نابین

نازداری جافان

پیره مئیرد له سالی ۱۹۴۷ دا ئەم شیعره ی وه لی دپوانه ی وه رگێپراوه . چوار بهیتی دوابی
 شیعره که هی پیره مئیرده . هه ندی جیاوازیش له نیوان شیعره که و وه رگێپراوه که دا هه یه . جگه له وه ی
 که پیره مئیرد ناوی وه لی دپوانه ی نه نووسیوه و شیعره که ی به ناوی (هه ره مه) وه بلاوکردۆته وه .

ئهمه ش دهقی شیعره که و وه رگێپراوه که به تی .

مه حبووب جافان (۱).....

مه حبووب بی عه یب، تایفه ی جافان
 سه ر قه تار په م، عه نه به ر بو نافعان
 سه رکیش ره ویل، موشکین کلافان
 ناهووی مود برماس، مه کان نه هه رده
 چووژه ی سونبول چه ر، نه سا سل که رده
 خاویر و خالدار (خه تا و خوته ن) مال
 ته تار (تایف)، شوخ شیرین خال
 وه ته ن نه زامه ن، سه ر به رز له ییلاخ
 سه ییر سه ر کوان، سه یادان وه داخ
 چه رخ و چه م سیا، جوست و چالاک په ر
 شه یدای شکار دۆز، چنگ وه هونا و ته ر
 لاجین شه ش دانگ سه حه ر جه لات خیز
 شه مقار تیر بال ته ییر توند گوریز
 شه مع شاپه سه ند گشت سیا یانان
 نام تۆن نه به زم خوسره وان، خانان
 به شه وق جه مین (شه م) روخساره وه
 کئیت نه دا وه ده م گه ره ی ناره وه
 به و قاش قه تران دل پی ئیشاوه
 ستوون یانه ی کئیت نه کیشاوه
 به و دیده ی سیای سورمه سای سئونه نگ
 موژانت وه هوون کئ نه که رده ن ره نگ
 به و نیم نیگای ناز به و له نجه ولاره
 ئاخه ر جه رگ کئیت، نه که رده ن پاره
 به و نیم نیگای ناز پیوار نه په رده
 ئاخه ر کئیت نه که رد وه نازیز مه رده
 به و بالای نه و توول وه نه و ره سته وه
 به و کوکۆی کلاف ده سته ده سته وه

واچه دلی کیت نهستانان وه زوور
ئاخر یانهی کیت نه کهردهن خاپوور
من دیوانه بیم، جسه داخ تووه
داخ نیای وهبان دهماخ جه نووه

(۱) دهقی ئەم شیعره له دیوانی وهلی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامیبه‌وه وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌مێرد: ۱۹۴۷

نازداری جافان....

نه‌وه‌ی نه‌و خالان، سه‌ر ئیلتی جافان
سه‌ر جه‌له‌ی ره‌وه‌ی عه‌نبه‌رین تافان
شه‌وقی پیشانی شیرین کلافان
به‌و چاوه‌ ره‌شه‌ی دل پیتی ئیشاوه
ستوونی ره‌شمال، کیت نه‌کیشاوه
به‌نیم نیگای ئاز، قه‌درت په‌روه‌رده
ئازیز کیت نه‌که‌رد به‌ئازیز مه‌رده
به‌ شیوه‌ی شیرین شه‌م روخساره‌وه
کیت نه‌دا به‌دهم، گه‌ره‌ی ناره‌وه
به‌و تیری دیده‌ی سورمه‌سای سیوه‌نگ
په‌یکانت به‌خوین کیت نه‌کرد گول ره‌نگ
به‌و لاروله‌نجیه‌ی خه‌رامانه‌وه
کیت نه‌دایه‌ خاک به‌زامانه‌وه

«من نه‌مزانی‌بوو، تو‌وا کوشنده‌ی
ریشه‌ی جه‌رگ و داو زولفان که‌شده‌ی
بو‌خۆم نه‌پۆیم، به‌رپگای خۆما
له‌ پر تیشکێ هات، کیشای به‌رووما
به‌دهم ده‌رده‌وه، دل‌م ر‌اچه‌نی
ئاوری دایه‌وه و تیر پیم پیکه‌نی

تومه‌ز ده‌ستی خۆی لی وه‌شان‌دیووم
دلی به‌زامی تیر ئیش‌شان‌دیووم»

کوچکی هه‌واران

۱۹۴۸

پیره‌مێرد سالی ۱۹۴۸ ئەم شیعره‌ی وه‌لی وه‌رگیراوه. به‌لام شه‌ش به‌یتی خۆی تیشه‌لکیش
کردوه و له‌ شوینی خۆیدا خستوو‌مانه‌ که‌وانه‌وه. پیره‌مێرد له‌م شیعره‌دا ئاماژه‌ی بو‌ئوه‌ کردوه
که‌ شیعره‌ی وه‌لی دیوانه‌یه‌ و ئەم چهند دێره‌ی له‌ پیشه‌کیه‌یدا نووسیه‌وه: -

«ره‌نگه‌ جارێکی تریش من ئەم ناله‌ی به‌سوژه‌ی وه‌لی دیوانه‌م نووسی‌بێته‌وه، به‌لام چونکو
خۆبشم وه‌ک ئەو داخی پشیتی ئیلتی جافم له‌ دل‌دایه‌ هه‌موو سالتی واده‌ی خیل‌ه‌ و خواری ماله
گه‌وره‌ ئەم شیوه‌نه‌ بو‌خۆم نه‌نووسمه‌وه. هه‌ر منبش ماوم بو‌یان بگرم.»

شیعره‌که‌ی وه‌لی ده‌نووسین و ئنجا وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

سه‌نگ هه‌واران(۱)، ...

سه‌نگ سیاسه‌نگ، سفته‌ی هه‌واران
مه‌لوول ماتهم، په‌س مه‌نده‌ی یاران
چون من هام شه‌ریک، ده‌رد په‌ژاران
تو سه‌نگ، یه‌کام هه‌وارن
یه‌ په‌ی کتێ ره‌نگت، ئازیه‌ت بارن؟!
سفته‌ی سه‌ودای عه‌شق کامین نه‌و هالی
بێ ده‌نگ و به‌دره‌نگ، مات و مه‌لالی
تو جه‌داخ کتێ سفته‌ و سوژانی؟
په‌س مه‌نده‌ی هه‌وار کامین هۆزانی؟
راس واچه هجران، کیت نه‌ دل‌ داخه‌ن؟
جه‌ هجران کتێ به‌رکت قه‌لاخه‌ن!
سه‌نگ وات سیا، به‌خت سته‌مکیش خه‌م
په‌روانه‌ی په‌شیتو، دوور که‌فته‌ی پای شه‌م
مه‌ر نه‌زانی، لیلاویت لیله‌ن
یه‌ ئەه‌ی جامه‌سکه‌ن گوزه‌رگای خیل‌ه‌ن
یۆرت و چراگای خیل‌ جافانه‌ن
جای عه‌یش و نیشات عه‌نبه‌ر نافانه‌ن

ههوارگه‌ی ره‌وئیل خیل مورادین
 ماوای شوق و زهوق زومره‌ی دلشادین
 من ههوار شه‌م شای په‌روانانم
 خان خال‌خاسان، سیا یانانم
 پایز کۆچ خیل مه‌یان وه دامن
 ته‌شریف ماوه‌ران وه‌ی زید و زامن
 من سفته‌ی نه‌و شوق شۆله‌ی شه‌م چاره‌م
 داخین نه‌و نوور سه‌هه‌ر ستاره‌م
 ئید که‌واتش پی‌م، سه‌نگ هه‌واران
 من جه نه‌و به‌ته‌ر لال بیم جه زوان
 زانام سفته‌ی شوق نه‌و شه‌م روخساره‌ن
 داخدار داخمای ده‌ست نه‌و یاره‌ن
 منیچ نه‌و هیجران شای شه‌م روخساران
 هابیم وه هام‌ره‌نگ سه‌نگ هه‌واران
 ته‌ن چون سیاسه‌نگ هه‌واران من
 پادشای خه‌مکیش، خه‌مداران من

(۱) ده‌قی نه‌م شیعره له دیوانی وه‌لی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که:

کوچکی هه‌واران^(۱)

سه‌ختی به‌خت ره‌ش، شوفته‌ی هه‌واران
 مه‌لولی ماته‌م دوور که‌وته‌ی یاران
 وه‌ک من هام شه‌ریک خه‌م و په‌ژاران
 تو خوا کوچکی کیتی، له کام هه‌واری
 وا به‌دوودی ئاه، سیا هه‌مباری
 تو له داخی کئی، سووتای سووزی
 جیمای ماوای، کام خیل و هۆزی
 راست بلتی داخی کئی له دل‌تایه
 بو له‌یلی کام ئیل به‌رگت سیایه

وتی سیا به‌خت، سته‌مکیشی خه‌م
 په‌روانه‌ی په‌شوو، دوورکه‌وتوی پرووی شه‌م
 بۆچی نازانیت، لیلایت لیله
 نه‌م شوینه ماوا و گوزه‌رگای خیله
 شوین ماله‌ گه‌وره‌ی ئیلتی جافانه
 هه‌وارگه‌ی په‌ری زولف گولانه
 پاز که‌م کۆچیان دیته دوو ئاوان
 دینه له‌نجسه و لار نازداری باوان
 «شه‌وقی جه‌مالیان نه‌دا له پرووی ئاو
 په‌ری ناسمان نه‌کشینه ژیر داو»
 «که سه‌ر ده‌ردین له گۆشه‌ی ره‌شمال
 وه‌ک مانگ له هه‌ورا نه‌نوین جه‌مال^(۲)»
 «چه‌م و هه‌وارگه پر نه‌که‌ن له نوور
 هه‌ر چراخانه له نزیک و دوور»
 «هیشتا نه‌یدیوه دیده‌ی نه‌م ده‌وره
 زه‌مه‌مه‌ی عه‌یش و سه‌فا به‌م (طه‌وره)»
 «نه‌ترسم (که‌ج)یی چه‌رخ‌ی رۆژگار
 چاوکی پیسیان لی بخاته کار»
 به‌زانی حال به‌ردی بی‌زبان
 نه‌مه‌ی گوت منی هینایه‌ گریان
 زانیم که نه‌ویش یار و هاوده‌مه
 وه‌ک من په‌روانه‌ی دیداری شه‌مه
 هه‌ردوو به‌ردیکین سفته‌ی دل سه‌ردین
 هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
 «پیرتکی تریش مانده‌ی نه‌و ده‌وره
 گشت سالی نه‌گری بو ماله‌ گه‌وره

(۱) نه‌م شیعره له دیوانی پیره‌میردی م.ه. ۵۰ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) پیره‌میردی نه‌م به‌یته‌ی له شیعریکی تریشدا به‌کار هیناوه و سه‌ره‌تای شیعری (به‌ندی خاوه‌ری) به‌و به‌یته‌ ده‌ست پیکردوووه و ده‌چیته‌وه سه‌ر به‌یتیکی مه‌وله‌وی.

ببزاری هۆزان

پیره میترد ئەم شیعرەى له سالى ۱۹۳۷دا وەرگێراوه.

دەقى شیعرە هەورامییەکەى (وەلى) بیست و دوو بەیتە. ئەم کردوویە بەشانزە بەیت و بەیت و نیو بەیتی خۆشى تیکەل کردوو لێرەدا بۆ بەراورد دەقى شیعرەکە و گۆرینەکە دەنوسین.

وەلى:

ببزیای هۆزان^(۱)

ها بیم وه مه‌جنون، ببزىای هۆزان
ئەگەر وه دۆزام، به‌یان دلسۆزان
مه‌گەر نه هه‌رده‌ى نه‌جدم بدۆزان
ئەریاران یه‌کى ئه‌و یادم ئاران
یا هام جه‌هه‌ردان یا جه‌ کۆساران
هه‌ر جایه مه‌قام ماواى مه‌جنون بۆ
مه‌زلگه‌ى مه‌جنون، مات و مه‌حزوون بۆ
ئەو مه‌زل مه‌قام، ئەو مه‌زل جامه‌ن
ئەو ماوا و مه‌کان یۆرت و ماوامه‌ن
هه‌ر جایه خاک زه‌مین په‌ر نه‌م بۆ
جه هه‌ر کۆ کۆمى وه‌حشيان جه‌م بۆ
ئەوجا، جای سه‌یلات گریان منه‌ن
ئەو کۆ ماکو مای دیوان منه‌ن
هه‌ر سنگى چه‌گىر ده‌س یارم بۆ
یاران هه‌ر که‌س یار خه‌م گوسارم بۆ
ئامانه‌ت هه‌وال من بپه‌رسان چیش
مه‌ر ئەو بواجۆ حال و تليم پيش
ئە به‌ى نيشانان نيشانەم نه‌بۆ
ئاسارى جە یۆرت و تیرانه‌م نه‌بۆ
تاقى بزنان بى شه‌رت و شوونم
بى سه‌ودا جه‌ فیکر سه‌وداى مه‌جنونم

(۱) ئەم شیعرە له دیوانى وه‌لى دىوانه‌ى عوسمان هه‌ورامییه‌وه وەرگێراوه.

وه‌رگێرانه‌کەى پیره‌میترد:

ببزاری هۆزان

وا بووم به‌شیتى ببزىای هۆزان
بینه پى و شوینم خویش و دلسۆزان
مه‌گەر له هه‌رده‌ى نه‌جدم بدۆزان
ئەگەر یادم که‌ن دۆست و خه‌مخواران
یاوام له هه‌ردان یا له کۆساران
هه‌ر جییه‌ خاکی زه‌مینی ته‌ر بى
هه‌ر گردى (که‌لى) وه‌حشى له‌سه‌ر بى
ئەویان فناکی گـریانى منه
ئەمیان کۆمه‌لى دیوانى منه
ئەگەر به‌م په‌نگه‌ نيشانەم نه‌بى
نموونه‌ى یانه‌ى و تیرانه‌م نه‌بى
ئنجما بزنان بى سه‌ر و شوینم
گه‌ردن ئازاد بى شه‌م له خوینم
هه‌ر ئۆبالی من به‌ئه‌ستوى ئه‌و بى
به‌ختى من هه‌ر شه‌و ئه‌و ماهى نه‌و بى

یاشا له نۆیوه

پیره‌میترد ئەم شیعرەى وه‌لى دیوانه‌ى له سالى ۱۹۳۷دا وەرگێراوه. ده‌قه‌کەى ۲۴ به‌یتە. گۆرینه‌کەى پیره‌میتردیش هه‌ر بیست و چوار به‌یتە. وه‌ک شیعره‌کانى پيشوو هه‌ندى جار له به‌یت و واتا و نیو به‌یتدا له شیعره‌کە دوور که‌وتۆته‌وه. ده‌قى هه‌ورامى ئەم شیعره‌م له که‌شکۆلى (مه‌حمود پاشای جاف)ه‌وه وەرگرت، که‌ به‌رێز (عه‌لى به‌گى حسین به‌گى جاف) خسته‌یه به‌رده‌ستمان و نه‌ک هه‌ر ئەم شیعره‌ى وه‌لى به‌لکه بۆ زۆر ده‌قى هه‌ورامى ئەو شیعرانه‌ى پیره‌میترد وه‌رى گێراون سوودمان لى وەرگرت. وه‌هه‌ر ده‌قیک له که‌شکۆله‌کەى پاشای (لاى عه‌لى به‌گ)ه‌وه وەرمان گرتبى ئاماره‌ى بۆ ده‌که‌ین و به‌راستى ئه‌و جوژه پیاوه دلسۆزانه‌ى وه‌ک عه‌لى به‌گ شایانى هه‌موو پێتیکن.

یاشا جه نۆوه

یاشا جه نۆوه،...

یاشا نه‌و پایز باوهر جه نۆوه

طوف ته ر ئهنگييز پهيدا ببووه
 نهو نم باران بو وهسارا و كووه
 بوارو قسه تهره نهونم نه سهردا
 وهكو كوؤي كلاف پر نه عهنبهردا
 بوارو سهردبي نهو پايز جهنو
 سپي ته م پووشو ساراو كهژ و كو
 بشيونو زهوق شادي ليلاخان
 نه بورج له يلاخ ئيلان بو داخان
 وهرنه گشت ئيلى، ئيل مرادي
 بهيان وهدامان وه زهوق و شادي
 رهم رهم ره ويلان ته لميت دار جاف
 پؤل پؤل قه تاران كوؤي كهوتون كلاف
 بهيان وه دامان قيبلم جه نيشان
 شادبان وه مهكان قهديم جاي ويشان
 تا منيچ وهدين شاي شه م جه مينم
 روشن بو ديدهى دنيا پي وينم
 ياشا وه حاجهت شاي دولدول سوار
 حاسل كهى مراد پهروانهى ههژار
 زوو بهيو ههواى پايز جه نووه
 تا ديدهم وه دين شه م شاد ببووه
 ئهوان شاد وه زهوق، من شاد وه شه م بام
 تا ساكن به خهير چهرخ ههفته م بام

وهرگيترانه كهى پيره ميترد:

ياشا له نويوه،...

پايزيكي نوئ، بيينه له نويوه
 بيكا به توف و ره هيتلهى باران
 لافاو ههلسيئي له كو هساران
 باران بيارئ به خور له سهردا
 به توؤي كلافهى پر له عهنبهردا

كهژ و كو و سارا، بيههستى سههول
 نازدار كوئوانه، بيههستيه كوول
 بشيونى شادي و خوشى ليلاخان
 شه م و باوانى بگريه له داخان
 ئيلى مرادي خورپه ي تى كهوى
 له تاوى سهرما هيچ كهس نه سرهوى
 بار و بارخانهى ره ويلانى جاف
 پؤلى پهري گهل، گشت سورمه كلاف
 بيينه خواره وه له هه موو سهردا
 بكهونه شادي و قيبلم له ته كدا
 سا به لكو منيش شاي شه م جه مينم
 به ديدهى دنياى رهوشه ن بييم
 ياشا به حاجهت شاي دولدول سوار
 رهواكهى نياز پهروانهى ههژار
 جا به م رهنگه زوو پايز بنييره
 با ديسان شه م بييم لييره
 هه موو ئيلى جاف شاد بى هه ر كهسه
 من ته نها نوورى شه مى خوم به سه

قبيله كه م هه ي شه م

پيره ميترد له سالى 1949دا ئه م شيعره ي وهلى وهرگيتر اووه. دهقى شيعره كهى وهلى 13 بهيته. لاي پيره ميترد بووه به 18 بهيت. واته پينج بهيت ياخود ده ديترى لى زياد كردووه. ههردوو دهقه كه دهنوسين. ههروهها وهك پيشتر نووسيمان سالى 1940 ديسان ئه م شيعره ي گوربووه و ناوى ناوه (شيرين ناوى شه م). تكايه بروانه وهرگيترانه كهى لاپه ره (90).

بارك الله شه م،...

بنازون به و زات خولقنايش چون شه م
 نه قاش قودرهت، كيشانيش رهقه م
 جهى سه ر زه مينه، وينه و ميسلت كه م
 جه شهوق پيشان نوور سوو حده م
 قهوس ناسمان پيچ وهرده ن چون خه م

ئەبرۆت چون کەمان خالق ئەعزەم
 خەدەنگ مە شانۆ نە دلەئە پێ خەم
 دلەت چوون تاهوو مودبەر ماس پەم
 نیم نیگات ئەفسوون جادووی هارووت کەم
 خە دەنگ موژگان چنگ پێکان جەستەم
 بێ پەروا پێکۆ بەجەور و ستەم
 زولفت پۆشنا ئافتاب چوون تەم
 وینەئە زێبایی مەسیحای مەریەم
 رووخسار بەوینەئە مانگ چارەدەم
 دەهەن چون حوقە، سەر چەشمەئە زەمزەم
 سی و دوو دندانت مرواری سەرجم
 لەب یاقووتت پیاڵەئە عەجم
 خالەت سولەیمان کەردش بەخاتەم
 دوو قەندیل نوور پێش مەواچان چەم
 دوو سیب سینەت نەورەس گول بەدەم
 بیللا وینەشان تاجە بەهەشت کەم
 خوداوەند بەئە تەور تۆش ئاردی فەرجم
 سا هەر بەئە تەرە نامش نیای شەم
 بە نامت دنیا پەوشەنەن سەرجم
 نووتقت گیان بەخشەن جە خواوە مەرجم

وەرگێڕاوە کە:

قیبلە کەم هەئە شەم
 خۆت بەشیوەئە شەم ناوە کەبەشت شەم
 نەقشای سەرۆشت تا کیشای پەقەم
 نەقشی وای نییە بۆ بێ نیشی کەم
 جەببنت فەجری سپی سووچدەم
 قەوس و قەزەحی لە سەردا بۆ خەم
 برۆت دوو قەوسە هەردوو سەریەم
 دل و دەروونم پێ لەخەم و هەم

دیدەت دیدەئە ئاسک سل کردووی بەرەم
 پێچی پێچەکەت بەپێچ وەک ئەرقەم
 برژانگت وەک تیسر ئاودراو بەسەم
 لە ئەنگاوتندا پێر زۆر و ستەم
 ئەگریجەت زولمات بەحەیات پێ تەم
 لوتت بەپرگار درا لە قەلەم
 گۆنات دوو مانگن حەوت حەوت چواردەم
 دەمت نوقتەئە وەم پێ ئاوی زەمزەم
 سی و دوو ددانت جەواهییری جەم
 شاباشی جلوی مولکی جەم سەرجم
 دەنگت رۆح ئەدا وەک عیسای مریەم
 خوا ئەو موعجزەئە پێ کردووی کەرەم
 لێوت یاقووتی کانی سەر ئادەم
 بۆ زامی دلێ عاشقان مەرجم
 لە راستی رازت سەد سووچان ئەبکەم
 هەر چەند تەعریفی بکەم هیشتا کەم
 خالەت بۆ سەجعی سلیمان خاتەم
 وای سلیمان خستە ژێر قەدەم
 دوو سیوی سەردەشت تازەئە گول بەدەم
 لەسەر سنگتایە ناویان ناون مەم
 سەرگەردی مەمت خاتوو زینی مەم
 وەلێ دێوانەت داگیر کرد لە شەم
 بالات بەئال و والا وەک عەلەم
 گا لەرزان، گا لار، گا راست و گا خەم
 سەرپايات شیوەئە رۆژیکێ بێ تەم
 بە تەمی عەلەم ئەخاتە ماتەم
 بنازم بەسونع خەلاقێ عەلەم
 شەمی هەلگیرساند ناویشی نا (شەم)

یاران تاریکه

هامسه ران تارهن،...

ئه مسال نه وه هار نه دیدهم تارهن
 زهوق زینده گیم، چون ژار مارهن
 دنیا نه دیدهم (وادی القهار)هن
 گشت عالهم نه وهخت فهسل نه وه هار
 شاد مه بو وه زهوق گولان گولزار
 من نه مسال وه هار شادیم ناشادبی
 په ریشان جه گشت، په نجم وه باد بی
 بلبل شاد وه گول، من په نجه پو بیم
 په نجه پو جه زهوق وه هار نو بیم
 نه مسال نه وه هار فیشتهر جه سالان
 رازانش ره ونهق رهنگ گولالان
 ههردان ههله تان، ساران، ههواران
 خه میه گول پو شان خاسته ر نه جارن
 من هه ر کا و تیه نه دیدهم خار بی
 هه ر سه وزی وه نه م وه ژار مار بی
 هه ر چه مهن سه و دای جوانیم چاخ که رو
 هه ر لالی سه ردا، دهروون داخ که رو
 هه ر شکوفی شوق شیوهی (شهم) پیش بی
 مدیه و نه پیشدا خاترم ریش بی
 وه هاری وهی تهور، نهو جه لام دوور بی
 چمان نه دیدهم نیش زهنبوور بی
 من وه شله میم وه سال نهو وه هار پار
 هه ر رو سو ب سه حه ر مه دیام بالای یار
 وه هار نه مسال په شیوه جه سته نان
 دوور جه دنیا و دین تاوات وه سته نان

(۱) دهقی شیعره کهی (وهلی) مان له دیوانی وهلی دیتوانه ی عوسمان هه ورامیه وه وه رگرت.

یاران تاریکه، یاران تاریکه
 ئیمسال بیناییم، لیل و تاریکه
 روشته ی زینده گیم خاو و باریکه
 دل له شه پوئی خه مدا خه ریکه
 عالهم به شه و قی فه سلی نه وه به هار
 که وتوته سهیران چیمهن و گولزار
 من له به هاردا شادیم ناشادبوو
 کز و نائومی سد ره نجم به باد بوو
 بولبول شاد به گول من په نجه پو بووم
 ناکامی ژین و به هاری نو بووم
 ئیمسال نهو به هار خو شتر له سالان
 رازاندوویه وه رهنگی گولالان
 ههردو ههله ت و لوتکه ی ههواران
 سهوز و سوور پو شن با شتر له جارن
 من گول و گولزار له چاوما خار بوو
 سه وزه ی نه ورزی لام ژه هری مار بوو
 ته لی وه نه وشهم، لا سه رنگوون بوو
 گولاله م له لا داخی دهروون بوو
 په لکی یاسه مهن شیوه ی شه می بوو
 نه مدی به حه سره ت دیدهم ته می بوو
 به هار هات و شه م له لای من دوور بوو
 وهک په روانه ی کویر دیدهم بی نوور بوو
 سه د خو زگه و حه سره ت به به هاری یار
 هه موو به یانیا ن نه مدی بالای یار
 ئیمسال نووری شه م نه یدا له چاوم
 دوور له دنیا و دین نائومی د ماوم

هەر من ناشادم (۱)

هەر من ناشادم،...
 گشت عالەم شادن، هەر من ناشادم
 هەر من نهیاوان وهلای ههق دادم
 هەر من ناموراد قاپی مورادم
 هەر من بازی باز، نهردن نه باره
 هەر من رای شهش دهر، بهندنه نه چاره
 هەر من ناسازهن، فهلهک وهبهختم
 هەر من گیرۆدهی ئازار سهختم
 هەر من چهرخ چهپ چه نیم وهقینهن
 هەر من تالهه پهست خاک زه مینهن
 هەر من ستارهه سیایی نه سهه
 هەر من فریشتهم، کهفتهه دهریه دهر
 هەر من ئیقبالم خاویر و خهفتهه
 هەر من نهرووی ئهرز رای راسم چهفتهه
 هەر من خه مییدهی، دهور گهر دوونم
 هەر من جورعه نۆش جام مه جنوونم
 هەر من پهروانهی په شیبو حال جهستهه
 هەر من پهه سفتهی خه مناک و خهستهه
 هەر من چون بلبل یهک فهسلهه وهسلهه
 هەر من سهی فهسلهه عه مرم بی ئهسلهه
 هەر من رۆی رهوشهه وه دیدهم تارهه
 هەر من زینده گیم چون ژار مارهه
 هەر من گرفتار جهه ور عازوم
 هەر من پهه ری دۆست دیده لیلاوم
 هەر من سزاکیش دوود داخانم
 هەر من چه مهه رای رای له ییلا خانم
 هەر من پهه ری دۆست له ییلاخ نشینم

ها وهختهه به رشۆ گیان شیرینم
 تا ئه ورۆ که خیل مه یان وه دامان
 من هام نه سزا و جهه ور بی سامان
 هەر موشکل گوشاد بدۆم مرادم
 وهرنه تا مه ردهه خاتر ناشادم

(۱) دیوانی وهلی دێوانه، عوسمان هه ورامی - لاپه ره ۷۹ .

وهه گپه رانه که ی پیره مه یترد:

هەر من ناشادم، هەر من ناشادم
 هه موو که سه شاده، هەر من ناشادم
 هەر من ناگاته لای خوا دادم
 هەر من نائومیید قاپی مرادم
 هەر من یاره که ی به ختم توراوه
 هەر من شهش دهری نه ردم گیراوه
 هەر من وا چه وته فهلهک به به ختم
 هەر من گیرۆدهی عه زایی سه ختم
 هەر من چه رخی چه پ وا لیم به قینه
 هەر من ناله سه خت جیگه م زه منیه
 هەر من ئه ستیره م ره شه سه ره سهه
 هەر من فریشتهم ویتله دهریه دهر
 هەر من ئیقبالم شوین نه هات که وته
 هەر من سهه رگه ردان ریی راستم چه وته
 هەر من گهرد و خول ریی توونا و توونم
 هەر من باده نۆش جامی مه جنوونم
 هەر من وهک بولبول وه سلیم یهک فهسله
 هەر من سهی فهسله ی عومرم بی ئه سله
 هەر من هه راسان پای هه رده و توونم
 هەر من له یاری خه م سهه رنگوونم

هەر من به پەرداخ و ئێڵی داخانم
 هەر من چاوەروان ریتی ئیلاخانم
 هەر من بەبێ دۆست ئیلاخ نوشینم
 نزیکە دەرچیت، گیانی شیرینم
 تا ئەو رۆژە ی خێل ئەگەر پیتەوه
 من دەرگای شادیم لێ ناکریتەوه
 مەگەر خوداوەند بدات مرادم
 ئەگینا هەتا مەحشەر ناشادم

هەمی شەمی شەوان (۱)

وەلی:

هەمی شەمی شەوان،...
 هەمی شەم پر شەوق، چل چرای شەوان
 هەمی زیندەگی من، هەمی رۆح پەوان
 هەمی مەردومەک دیدە بێ خەوان
 هەمی ئاهووی مودبەر نە سایە سلکەر
 هەمی هەوای بەرز لە یلاخان نە سەر
 هەمی عەنبەرین خال سۆسەن کلاف
 هەمی رۆشنایی سیامال جاف
 هەمی من پەروانە ی پەر نە تاو تو
 هەمی من گێرۆدە ی زولف خاو تو
 تو جارێ نامای وە سەر وەخت من
 گۆش نەدای بە ئاھ، زام سەخت من
 نە پەرسای داخۆ من پە ی تو چوونم
 بێ باک بای جەتین قەرچە ی دەروونم
 هەوای لە یلاخان دەماخ کەردی شاد
 بەخوا حە یفت کەرد منت شی جە یاد
 بێ مروەتیت کەرد ئە ی شەم دەربارەم
 من پە ی تو قەیس سیا ستارەم

وادە ی من و تو دیوان خـوا بو
 مەر من جەو دیوان دادم پەوا بو
 وەرنە هائیسە تو م بەسلامەت
 با ئە ی هەق مانۆ تا رۆی قیامەت

(۱) دیوانی وەلی دێوانە، عوسمان هەورامی لاپەرە ۸۳ .

وەگێڕانە کە ی پیرەمێرد:

هەمی شەمی شەوان، هەمی شەمی شەوان
 هەمی شەمی بە شەوق چل چرای شەوان
 هەمی زیندەگی من، هەمی رۆح پەوان
 هەمی گلپنە کە ی دیدە ی بێ خەوان
 هەمی وەک بەختی من سەرگەشتە ی سارا
 هەمی زولف پر لە بۆن عەنبەرین سارا
 هەمی ئاسکی سرکی لە سێبەر سلکەر
 هەمی هەوای بەرز ی ئیلاخان لە سەر
 هەمی عەنبەرین خال سۆسەنی کلاف
 هەمی رووناکایی رەشمالانی جاف
 هەمی من پەروانە ی پەرسووتاوی تو
 هەمی من گێرۆدە ی زولفی خاوی تو
 تو جارێک نایە ی بەسەر وەختی من
 گوێ ناگری لە ئاھ، زامی سەختی من
 ناپرسی ئاخۆ، من بێ تو چوونم
 بێ باکی لەتین قەرچە ی دەروونم
 هەوای کویتستان و بو بوو وە
 حە یفت کەرد منت لە بیەر چوو وە
 بێ مروەتیت کەرد ئە ی شەم دەربارەم
 من بو تو قەبسی سیا ستارەم
 وەعدی من و تو دیوانی خوا بیت
 مەگەر ئەو رۆژە دادم پەوا بیت

ئەگىنا ئىستا تۆ بەسە لامەت
وا ئەم ھەقەى من كەوتە قىامەت

ياران لە جەرگم

لە دەقى ھەورامى شىعرەكەى وەلى دىوانەدا شىعرى (ياران لە جەرگم و ياران وەسىيەتم ئەمە
بى لاتان)، يەك شىعرە. بەلام بەھۆى نەشارەزايىيەو لە دىوانى وەلى دىوانەى (مەحمود خاكى
و.س.ع. شادمان)دا كراو بەدوو شىعر. لىرەدا دەقى راستى شىعرەكە و گۆرپنەكەى پىرەمىردىش
دەنوسىيەنەو.

ياران نە جەرگم (۱)

ياران نە جەرگم،.....

تير (شەم) ئەمشەو دريا نە جەرگم
بەو خەدەنگ ئاما، ئاكام مەرگم
شەھىدم كەفەن مەكەن وە بەرگم
شەھىد وەبى غەسل، بى كەفەن خاسەن
ھەر كەس شەھىدەن، ھون بى قەساسەن
تەنيا بەھون زام جەرگەو
بسپاردىم وە خاك ھون وە بەرگەو
با بەو ئەندام گول رەنگىمەو
پەروانە ئاسا بى دەنگىمەو
شوشتەن نەگىلنو ھون زامانم
بەى تەور پەسەند گشت شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئىدەن جەلاتان
ھەر چەند كەفتەن دوور وەلاتان
با گلگۆم تەنيا، جە راي خىلان بۆ
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بۆ
مىلى بەئەنداز، بەژن و بالاي شەم
بنىەن جە فەرگم، بەبى زىاد و كەم
تاقى بەوینەى، تاق برۆى ئەو
كە سوجدەگاہ گيانم بۆ بەشەو

بنوسن بەھون جەرگ سەر كەردەم
كەمن بەتير شەست شەم مەردەم
پەى چىش ئەو شەمە تاتار چىنەن
جە زىد بىزارەن، جەبەل نشىنەن
بەلكم ئەو قىبلەم جە راگوزارى
راش گنو، وە سەر گلگۆى من جارى
بزانۆ زەدەى شەست ویشەنان
داخ وە گل بەردە، ھەسرەتكىشەنان

(۱) ئەم دەقە لە دىوانى وەلى دىوانەى عوسمان ھەورامىيەو وەرگىراو.

وەرگىرپنەكەى پىرەمىرد:

ياران لە جەرگم، ياران لە جەرگم
تيرى شەم ئەمشەو، درا لە جەرگم
بەو تيرە گەبىمە ئاكامى مەرگم
شەھىدم كەفەن مەكەن بەبەرگم
من ئەو شەھىدەم بوومە پىناو
ئەوى شەھىدە كەفنى پى ناو
ھەروا بەخوتىنى زامى جەرگەو
بىننىە ژىر خاك، خوتىن بەبەرگەو
با بەو ئەندامەى گول رەنگىمەو
پەروانە ئاساى بى دەنگىمەو
شتن نەگىرپى خوتىنى زامانم
بەو پەسەندى ناو شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئەمە بىت لاتان
ھەر چەند كەوتوومە دوورە ولاتان
تەنيا گۆرپەكەم لەرپى خىلان بى
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بى
كىلپىكى بەرزش بەقەت بالاي شەم
لە ژوور سەرم بىت بى زىاد و بى كەم

تاقیتکیش وینه‌ی تاقی نه‌برۆی نه‌و
 که سوجده‌گاهی گیانم بیت به‌شه‌و
 بنوسن به‌خوین جه‌رگی سپ‌کردووم
 که من به‌تیری ده‌ستی شه‌م مردووم
 چونکه نه‌و شه‌مه تاتاری چینه
 له ده‌شت بیت‌زاره هه‌وار نشینه
 به‌لکو هه‌لکه‌وئ له‌رئ گوزارئ
 پتگی بخاته سه‌ر گوژم جارئ
 بزانی کوشته‌ی ده‌ستی خو‌به‌تی
 له خاکا مه‌یلی ره‌نگ و بو‌به‌تی
 جوابی سوئالی گوژیشم وایه (۱)
 دیاری مه‌حشهرم شوژی له‌یلایه

(۱) ئەم بەیتە لە دەقی شیعەرەکی (وەلی)دا نییە. دیارە که شیعری (پیرەمێرد)ە.

یاران مه‌جنوونم (۱)

یاران مه‌جنوونم،...
 دێوانه، واریس قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکیش زۆخ نۆش زام نه‌ده‌روونم
 وینه‌ی مه‌جنوون ویتل ئاواره‌ی توونم
 نه‌ورۆکه مه‌جنوون زۆخ زام قنییات
 جورعه‌ی نه‌جه‌ل چه‌شت، شی نه‌رۆی مه‌مات
 من که‌رد به‌وارس، خاس و که‌ست ویش
 گشت وه‌ من سپه‌رد، هه‌رچی ئاما پیش
 خه‌م چه‌نی هجران، په‌ژاره و خه‌یال
 ئاخ و داخ و ده‌رد، دلگیری مه‌لال
 ویتلی و چول گه‌ردی و سه‌رگه‌ردان سه‌ر
 سه‌ودا و سیاسه‌ت یه‌ک جه‌ یه‌ک به‌ته‌ر

بئ خوردی رۆوان، بئ خاوی شه‌وان
 ره‌فیق زومره‌ی ده‌یری سه‌ر کوان
 شین و واوه‌یلا و زام په‌ر نه‌سه‌و
 فه‌ریاد نه‌به‌رد، ئیش کۆنه و نۆ
 یه‌ک یه‌ک جه‌م که‌ردم، ته‌مام سه‌راسه‌ر
 نه‌و وه‌هون دل، نویشته وه‌ ده‌فته‌ر
 وات من مه‌جنوونم، تو دێوانه به
 هامرایی وه‌حشییان بیدیانه به
 ئاله‌م گشت ته‌مام یه‌کسه‌ر مزانو
 که‌س نه‌ بیش تاقه‌ن جای نه‌و بسانو
 من که‌ردم حه‌رام جه‌ ویم خورد و خه‌و
 هابیم وه‌ وارس، نیشته‌ام نه‌جای نه‌و
 به‌لئ خه‌مم هه‌ن نه‌ی دنیای فانی
 هه‌م فانی که‌رۆ مه‌جنوون سانی
 فرۆزان ده‌ور دنیایا پامال بو
 وه‌بئ من یاگه‌ی مه‌جنون به‌تال بو

(۱) ئەم شیعری وەلی چوارده بەیتە. بەلام له وەرگێڕانه‌کی پیرەمێرددا بووه به‌هه‌ژده بەیت، دیارە که چوار بەیتی لێ زیاد کردووه و هه‌ندێ جی‌وازی له نێوانیاندا هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامییه‌که له دیوانی وەلی دێوانه‌ی عوسمان هه‌ورامییه‌وه وەرگێراوه.

وه‌رگێڕانه‌کی پیرەمێرد:

یاران مه‌جنوونم

یاران مه‌جنوونم، یاران مه‌جنوونم
 دێوانه و واریس، قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکیشی زووخ نۆش زامی ده‌روونم
 وه‌ک مه‌جنوون ویتل و ئاواره‌ی توونم
 مه‌جنوون خه‌فه‌تی، کرد بوو به‌قنییات
 پیاله‌ی مه‌رگی چه‌شت که‌وته رووی مه‌مات
 شیتتی و خه‌مباری و مه‌حروومی ویسال
 دای به‌من به‌ئیرس کردی به‌هاو‌حال

خەم و ھىجران و پەژارە و مەلەل
 ناخ و داخ و دەرد، پەشپىوى خەيال
 و تىل و چۆلگەردى و بەلەي ئىخەگر
 سەوداى سىياسەت يەك لە يەك بەدتر (۱)
 ئادابى مەينەت جەفەى رۆژگار
 كزە و سۆزە و تاو دلەى بى قەرار
 برسپىتى رۆژان، بى خەوى شەوان
 فرمىسكى دىدەى وەك ئاوى رەوان
 شىن و واوەيلەى زامى ھاتووە سۆ
 ھاوارى ئازار زامى كۆنە و نۆ
 گردى كۆدەووە يەك يەك سەراسەر
 بە خوینى دللى نووسىيە دەفتەر
 داى بەمن وتى، جىنشىنم بە
 لەسەر ئەم ئىرسە تۆ ئەمىنم بە
 ئىستا مەجنون مرد من لە جىبى ماوم
 زۆرى عەشقى خۆم ئەمەى پىداوم
 زۆركەس ھەوللى دا، كەس لايق نەبوو
 ھىچ كەس بە دللى پاك عاشق نەبوو
 خەو و خۆراكم لە خۆم ھەرام كرد
 لە گەل چەپگەردى چەرخا دەرم برد
 تاكو ئەم فىزەم لەووە دەست كەوت
 قابىلىيەتى، جنونم بەركەوت
 ئاى مەجنون رۆحت بە جەنتەت شاد بى
 چاكەى تۆم تا مەرگ ئەبى لە ياد بى
 بەلام ئەترسم ئەم دنىيەى فانى
 ھىندە نەژىنى مەجنونى سانى
 سەداى جنونى پەى دەربەدەر بى
 جگەر گۆشەكەم، ئاھ دەربەدەر بى

(۱) لەو نىوہ بەيتەدا بەناشكرا ديارە كە چۆن پىرەمىرد وىستويەتى بەھۆى شىعەرى دلدارى وەلبيەوہ مەبەستى
 سىياسى خۆى دەرپرەت.

ئۆف برىندارە

بەلەى مەنەوہ ئەم شىعەرە، ئەوئەندە ئوسلوب و واتاى پىرەمىردى تىبايە رەنگە شىعەرى پىرەمىرد
 بىت و لاسايى وەلى دىوانەى كرىتتەوہ. جگە لەوہى لە ھىچ لايقەوہ دەقى ھەورامىيەكەى ئەم
 شىعەرى وەلى چنگ ناكەوتت و تەنھا ئەوہى پىرەمىرد تا ئىستا لە ئارادايە.

ئۆف برىندارە

ئۆف برىندارە، ئۆف برىندارە
 تۆى جەھەرگى مەنە، وا برىندارە
 ھەر چاوى مەنە، لە خەو بىزارە
 ھەر دللى مەنە پر لە ھاوارە
 ھەر ئاھى مەنە سەمەى گرتووە
 سەقى گەردوونى كون كون كۆدووە
 ھەر نالەى مەنە دنىيەى بىزران
 ناقووسى دىرى بەشىوہن زران
 شىوہنى مەنە بەكەژ و كۆوہ
 دەم بەھاوارى لەيل و رۆرۆوہ
 تا ئەو رۆژەى خىل دىتە خواروہ
 رووى شەم ئەبىنم لە كەناروہ
 ھەروا سەرشىت و خوینىنە بەرگم
 لە ھىجرانى شەم ھەسەت بەمەرگم

چۆل نشىنە خۆم (۱)

وہلى:

چۆل نشىن وىم،.....
 چون قەيس مەجنون، چۆل نشىن وىم

بهخت سیا و شووم، دل خه مین ویم
 مه حررووم دیدار، دنیا و دین ویم
 ئه رامهندهی دهور، بی ویا نه ویم
 ره فیقی وه حششی، ویران یانه ویم
 پابه ست زنجیر، مه کر لیوه ویم
 سه رسام و سادار زهدهی دیوه ویم
 دوور که فتهی وه تن هه راسان ویم
 مه حررووم مه جلس گشت خاسان ویم
 سه رتاپا سفتهی گرهی نار ویم
 دل پارهی قولاپ نیش یار ویم
 قامهت خه مزده، رسوای عام ویم
 شهیدای بی هوش و عه قل و فام ویم
 وه تیر تانهی ناکه سان ویم
 دؤساخ هه ردهی کورده ستان ویم
 مه حبووس زنجیر خه یالان ویم
 رووزهد دیوان هامسه ران ویم
 گیردهی مهینهت دلگران ویم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناس ویم
 تن لوخت عوربان بی کراس ویم
 گیردهی فه رهنگ تازه دیل ویم
 که شتی شکستهی به حر نیل ویم
 مایه لاهه برده، بی هاومال ویم
 دل سیا قه قنهس، کوی زوخال ویم
 شهرمه ندهی عه شرت سهر ئه فگه نده ویم
 رووسیای دهرمال خودا و به نده ویم

(۱) ئه دهقه له دیوانی وهلی دیوانه‌ی عوسمان هه ورامیه وه وهرگیراوه.

وهرگیرانه کهی پیره میترد:

چۆل نشینه خۆم، چۆل نشینه خۆم
 چون قه یسی مه جنوون چۆل نشینه خۆم
 بهختی سیا و شووم دل خه مینه خۆم
 مه حرروومی دیدار دنیا و دینه خۆم
 ئاره مندهی دوور بی دیا نه خۆم
 ره فیقی وه حششی ویران یانه خۆم
 سه رسامی سادار زهدهی دیوه خۆم
 پابه ستی زنجیر مه کر و ریوه خۆم
 دوور که فتهن وه تن هه راسانه خۆم
 مه حرروومی مه جلس گشت خاسانه خۆم
 سه رتاپا سفتهی گرهی نار خۆم
 دل پارهی قولاپ نیشی پاره خۆم
 قامهت خه مزده ریسوای عامه خۆم
 شهیدای بی هوشی عه قل و فامه خۆم
 وه تیری تانهی ناکه سانه خۆم
 ده ستاخ هه ردهی کوردستانه خۆم
 مه حبووسی زنجیر، خه یالانه خۆم
 مایه ی فیکر و هوش وه تالانه خۆم
 رووزهدی دیوان هام سه رانه خۆم
 گیردهی مهینهت دل گرانه خۆم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناسه خۆم
 تن لوختی عوربان بی کراسه خۆم
 گیردهی فه رهنگ تازه دیله خۆم
 که شتی شکستهی به حر نیله خۆم
 مایه ی لاهه برده بی هاوماله خۆم
 دل سیا قه قنهس کوی زوخاله خۆم
 شهرمه ندهی عه شرت سهر ئه فگنده خۆم
 رووسیای دهرمال خودا و به نده خۆم

پهري په شمالان

ناونيشانى دهقى ئه م شيعرهى وهلى (شای سیا يانان) ه. له وەرگيترانه کهى (پيره ميترد) دا بووه
به (پهري په شمالان) شيعره کهى وهلى ده بهيته و وەرگيتر او ده که نو بهيته.

شای سیا يانان^(۱)

شای سیا يانان، شای سیا يانان
شوځ شيرين شهوق، شای سیا يانان
(شهم) شيفا بهخش، شادی پهروانان
سه رکيش په وپل، ديده قه ترانان
ته تار (طایف)، تاي فـه ته تار
سپی ماس سل، سوب نه سه ر قه تار
راز رتزهى نه بات، رهند په وپلان
ناز و نه زاکهت، نازدار خي لان
جهيران چه ريده وهرده بي له يلاخ
دلگيران وهدرد سه يادان جه داخ
ناهوى گهرمه سير، ههرده و هه له ت دهير
شاهين شهش دانگ، شوځ ديده تهير
داخى تو نيای وه ريشه ي جه رگم
سارپش نه بو تاوهر پوی مه رگم
من ناشى سه ياد، تو صه يد قوچاخ
به رشيت جه ده ستم، سه د جار ئاخ و داخ
مه ره هم خود او ه نند که رامات بي شو
ئهم جار شاد که رو ديده ي من به تو
وهر نه من سه ياد سه رگه شته ي سارام
جه داخ ت تا مه رگ جه هجران دارام

(۱) ديوانى وهلى ديوانه، عوسمان هه ورامى لاپه ره ۵۶

وهرگيترانه کهى پيره ميترد:

پهري په شمالان، پهري په شمالان
ئه ستيره ي گه شى بورجى په شمالان

شه مى شيفا بهخش شايي پهريان
ده ليله ي قه تار، ديده قه ترانان
راز وينه ي نه بات په ندى په وپلان
ناز و نه زاکهت، نازداري خي لان
جه يرانى ههرده ي په روه رده ي ئيلاخ
عاشقانت پر دهر، راوکه ران به داخ
ناسکه کهى گهرميان ههرده و هه لات سه ير
شاهيني شهش دانگ، شوځى ديده تهير
داخى تو ناو ته له ريشه ي جه رگم
سارپش نابيت تا سه ر واده ي مه رگم
من خه شيم راوکه ر تو چاكي نيچير
ههر چند هه ولم دا بو نه هاتيه گير
مه ر ئه و خوايه ي به خشنده ي که ره م
ههر خوي من و تو دلشاد کا به هم
ئه گينا وا من شوينم سه حرايه
تا ئه مر م پيشه م ههر واو ه يلايه

به کوی زوخال بيتا

دهقى شيعره کهى وهلى هه شت بهيته، له وەرگيترانه کهى پيره ميترد دا بوته ده بهيت.
وهلى:

قيبله م زوخال بو، (۱) ...
يانه ي باوانت، وه کوي زوخال بو
دايهت نابينا، زوانش لال بو
باوه مه ده باي، شاديت به تال بو
هانام بهو خوداي، بي ته ناف مالهن
ئه رجه من سه ردى مه يلت خه يالهن
دوور جه بالاي تو باوانت چول بو
چون قه يس ئاسا و که لپوس نه کول بو
به ي ته ور بي که س، باي که ست نه مانو

بایه قوش نه شۆن باوانت وانۆ
تا نه که ی هه وای بورج له یلاخان
چون من خه مین بای دل پر نه داخان
وه رنه تو به و بورج به و ده ماخه وه
به و بورج ده ماخ پای له یلاخه وه
ده ردینی چون من دپوانه ی ناشاد
جه ناستانه ی تو که ی مه گنۆ وه یاد

(۱) دیوانی وهلی دپوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره - ۶۴ -
وه رگپرانه که ی پیره میرد:

به کۆی زوخال بیت، به کۆی زوخال بیت
مالی باوکه که ت به کۆی زوخال بیت
دایکت نابینا، زوبانی لال بیت
باوک مردوو بیت، خوشیتان تال بیت
به و خویبه قه سته م، مال بی ته نافه
ئه گهر له گهل من، مه یلت خیلافه
دوو ره له بالای خۆت، باوانت چۆل بیت
خزمان وینه ی قه یس پۆستیان له کۆل بیت
خپلی خویشانت، تووشی تالان بن
به پهنگی عیبره ت کورد و گۆران بن
بی که س دامینی، که ست نه مینی
بایه قوش له شوین مالان بخوینی
بشزانی ئه وه به دوعای منه
وا بی که س ماوی خوشیت لی ونه
ئه گینا تو به و شا ده ماخه وه
به بورجی ئیلاخ پای له یلاخه وه
تو چۆن ئه بینی دپوانه ی نا شاد
له وی چۆن منت ئه که وه یته یاد
چۆن رازی ئه بی به منی دپوانه
وارسی مه جنوون قه یسی زه مانه

شعیره کانی (بیسارانی) له (دیوانی پیره میردی نه مر) دا و ئه و شاعرانه ی بیسارانی که پیره میرد وه ری گپران

ئای تیری تانه

پیره میرد له سالی ۱۹۴۸ دا له ژماره ۹۳۱ ی رۆژنامه که یدا ئه م شیعره ی بلا و کردۆته وه. به لام
نه ی نووسیوه که شیعری (بیسارانی) یه. ئیمه دهقی هه ورامی شیعره که مان دۆزیبه وه و شیعری
(بیسارانی) یه. لیره دا شیعره که ی بیسارانی و وه رگپرانه که ی پیره میرد بلا و ده که ی نه وه. شیعره که
شه ش به یته. پیره میرد چوار به یته ی خۆی بو زیاد کردوو و له مه به سته ی بنه رته ی شیعره که لای
داوه. شیعره که سکا لایه کی دلداریه یه و ئه م کردوو به به باسیکی سیاسی.

ههروه ها به هه له ئه م شیعره له لاپه ره ۵۷ ی دیوانی وهلی دپوانه ی (مه حمود خاکی) دا - چاپی
دوو مه به شیعری (وهلی) دانراوه.

ههروه ها بو به لگه ی راستی بیرو رای ئیمه مامۆستای شاره زا (عوسمان هه ورامی) له لاپه ره
(۵) ی دیوانی وهلی دپوانه دا تامازه ی بو ئه وه کردوو که ئه و شیعره، شیعری بیسارانیه نه ک
وهلی دپوانه.

نه داروو تانه...

نه داروو تا قسه ت ته وانای تانه
به وینه ی مه جنوون ویل و دپوانه
مه شوون وه چۆلدا مه سازوو یانه
به رگی ته ت جه وه لگ دره ختانی چۆل
په ی ویم مه ورازووت، مه گیر و و نه کۆل
یه ک سیاسه نگی منیه و نه بالین
ته ک مده و پیوه په ره ی شه ونالین
په ی دیم مه گیلوو، سهروه ش نه کاوان
مه ر مه لان مه رده ن بیدیشان ماوان!!
خاوم به راحه ت، گه شتم به دل واز
نه نه زان ره فیق، نه ره قیب ده مساز! (*)

(*) عوسمان هه ورامی، دیوانی بیسارانی - ده سنوس -.

ثای تیري تانه،.....(۱)

تاقه تم تاق بوو، له تیبری تانه
مه گهر وهک مه جنوون ویل و دیوانه
روو بکه مه سه حرا، دهرچم ئازانه
له ئاوه دانی، دهرچم بچمه چول
سهر رووت پین خاوس، لونگ بگرمه کول
«له گهر دوو خولی دهر بچ خه بهر بم
بچ خه م و خه یال، ئازاده سه ربم»
شه و ته نیا سه نگی بکه م به بالین
له گهل مورغاندا ده ست بکه م به نالین
که رورم لئ هات روو بکه مه کتوان
ریم نه که ویتته، گوزهرگه ی دیوان
«له تهک دیواندا بم به هام پراز
نهک له گهل پیای دوو رووی حیله باز»
«ئیستا هاوده رد و خه مخوار نه ماوه
درق و ده له سه و جاسووسی باوه»
«نازائم تاکه ی نه بن نه مانه
وا دهرده که وئ ئاخر زه مانه»
«یا هادی مه هدی بنییره زووکه
(خو) یه کیش له ناو کومه لئ (جوو) که!»

(۱) نهو بهیتانه ی له که وانه دان شیعی پیره میترد-ن.

له ناو ره زانا

له لاپه ره ۱۵۰ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا (هاوار) دا شیعی ریک بلاو کراوه ته وه به ناوی
(له ناو ره زانا)، به بچ نه وهی ئامازه بکریت بو سالی نووسینی شیعه که و خاوه نی شیعه که!
واته ههر به شیعی پیره میترد دانراوه! به لام له راستیدا شیعی (چراغ وهره زان) ی

(بیسارانی) یه. پیره میترد بیر و شیوه ی شیعه که ی وهرگرتووه و له سیبه ریا نهو شیعه دی
نووسیوه. وه له ژماره ۵۸۵ ی سالی ۱۹۳۹ ی رورژنامه که یدا بلاوی کردو ته وه. ههروه ها جاریکی
تریش له ژماره ۸۸۷ ی سالی ۱۹۴۷ ی رورژنامه که یدا شهش دیری لهو شیعه وهرگيتراره و شهش
دیری خوی بو زیاد کردووه! شیعه که ی بیسارانی ههژده دیره واته نو به یته. وهرگيترانی یه که می
پیره میترد بریتیه له چل دیر واته بیست به یته. وهرگيترانی دووه می بریتیه له دوانزه دیر واته
شهش به یته. ئیمه ههر سی ده که ده خه یه پيش چاوی خوینه ر.

چراغ وهره زان(۱)

چراغ وهره زان،.....

ئارق راگه م که فت، شیم وهره زان
به زوان حال په رسام نه ی خه زان
تهن بیهن مه جروح چون ماران گه زان
واتم نه ی خه زان، ره زیده ی چه مهن
ئوستاد نه قاش په لره م یه مهن
سه به بجه چیشه ن رهنگ زگارده نی
سه رتاپا هوونین دل نه فگارده نی
واتش نه ی بچ مه یل ناگا جه روئ
دیم ئاما ویه رد زولف نه شه د بوئ
خه رامان ویه رد به سه د نازه وه
به دیده ی سیوه نگ سمره سازه وه
مه ودای موژانش نیشتنه نه جه رگم
به هوون نه وهن ره ژیان به رگم
سامن زایفیم جه بو نه ی له یله ن
عامیان مه و اچان ره شته ی سه یله ن
ئیمه بیچ چون نه وان هوون دل وهردیم
جه دووری یاران داخ وه گل به ردیم

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هورامی - ده سنووس.

پیره میترد:

له ناو ره زانا، له ناو ره زانا
نه گه پام به ناو، رستی میوانا

میوم دی له تویی، شیوهی عوریانا
 گرژ بوویو له ناو گهلا پیزانا
 وهختی به وه رزی ته رزی خویش ته رزی
 سه ری به رز نه کرد به به رگی سه وزی
 هی شوی مرواری گهردنی به رزی
 به بای غروری شوخی نه له رزی
 تیف تیفه ی نه دا نم نه ی باران
 بو تامه تامه ی گرزی مه ی خوړان
 گه لای بو خه نه ی زولفی نازداران
 تریکه ی نه بوو به دیاری یاران
 ئیستا بی بهر و بی سهر و سامان
 په نگ زهردی وهره م سهر تا به دامان
 به شنوی خه زان وینه ی نه مامان
 نه له رزیتسه وه نامان سه د نامان
 پرسیم: نه ی هه له م، دانه ت بی هه له م
 بوچ زهره هه لگه رای به دهردی وهره م؟
 شه راب له میوه ی تو دیتسه به ره م
 نه بی به شفا ی په ژاره و نه له م
 تو خوا پیتم بلتی، چیه نه م دهره؟
 نه م په شیویه و نه م په نگه زهره؟
 نه م بی په نگیه به م قه وزه ی سهره؟
 نه م مه لوولیه چوون نازیز مه رده
 وتی: لیم گهری، دهر وون له غه م که یل
 منیش هه ر هک تو که و تمه سه ودای له یل
 عاشق بووم به رووی نه ستیره ی سیوه یل
 شوپری که وتبووه دلکه ی پر مه یل
 پر شنگی جلوه ی هه لی قهرچاندم
 سه ودای دلدار ی جهرگی سووتاندم
 دوایی بی مه یلی خو ی پی نواندم
 بای بی وه فایه ی هه لی وهراندم

وه سیه تی من بی جوانت خویش نه وی
 کی دیوبه وه فا لای جوان ده سکه وی
 گیر دت نه کا به ته نه ها شه وی
 له پر وه ک ناسکی سل لیت نه په وی
 ئیستا وه ک جوانان روله ی زه مانه
 که مه نندت نه کن به گیانه گیانه
 بو ئیش پیلاوت له سهر چاوانه
 که ئیشیان نه ما ئیسکت گرانه

وه رگی پانی دووهم:

ریم که و ته باخی،.....
 چول و بی په رزین، له په نای شاخی
 ناگا، چاوم کهوت، به گوله باخی
 په ل و پو شکا و دهر وون پر داخی
 گه لای زهره بوو بوو، رژابووه خواری
 سه ری هه لدابوو له جهرگی خواری
 «خار له شوینی گول، دل پر جه خواری
 ده ک فله ک یاخوا، به ردت لی باری»
 گولخونچه له ده ست، گولین نه سینی
 روله ی نازیزی دایکان نه مرینی
 چیغ و ده واری کورد نه رووخینی!
 پیتم بلتی، توله ی چیه؟! نه یسینی!؟

دلہی بی تہ دبیر

نه م شيعره ی (بيسارانی) له ژماره ۹۶۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه ی (ژین) دا پیره میرد بلاوی
 کردوته وه و نه ی نووسیوه که شيعری (بيسارانی) یه. هه روه ها وه ری گپراوه بو سه ر شیوه ی
 سلیمانی و له دوا ی شيعره که ی بیسارانیه وه بیست و دوو دپری خو ی بو شيعره که زیاد کردووه،
 که شيعره که خو ی ده دپره.

دلہی که متہر ویر (۱)

دلہی که متہر ویر،...
 دلہی که م خه یال، که م فام و که م ویر

شۆ جانفیدایی جه پهروانه گیر
 پهروا نه دارۆ، جه شۆلهی ئاییر
 وینهی پهروانه، پهڕ مهیل و وهفا
 پهردی وهسلای دۆس بکیششه جهفا
 تا به ئیبری عهشق دل بهند نه سۆزۆ
 کهی ساکن مه بۆ، دۆسهش مه یۆزۆ
 ویت دهر به ئاییر وینهی پهروانان
 تا جه تایفهی مه جنونت وانان

(۱) دیوانی بیسارانی (عوسمان هورامی) دهسنوس.

وهرگێڕانه کهی پیره میترده:

دلّه یی ته دبیر،...

دلّه یی کهم خه یال، کهم هۆش و کهم بیر
 «پیریش بووی هه مدیس بی بهینهت و پیر
 نایه یته سه ربار، به شیر و به تیر» (۱)
 هیچ نه بی له پتی دلا به شهوق به
 وینهی پهروانه، به عهشق و زوق به
 پهروانه بۆ لای دۆست بی پهروایه
 بۆ ته جری جانان هیند به پروایه
 گر گر به دهوری گرا ته گه ری
 ته لێن ته سووتی، ته لێ لیم گه ری
 گیانی بۆ گیانان نه یه ته خه یال
 لێی گه ری یاخوا بی به کۆی زوخال
 هونهر ته وهیه، ته سووتی بی دهنگ
 هاواری نییه، بی ناله و ئاههنگ
 ئیمه به عهشقی جوان دل گه رم ته بێن (۲)
 هیند هاوار ته کهین که بی شهرم ته بێن
 که تو بۆ عهشقی ههق تی ته کۆشی
 لهوی وهرگره، شیوهی خامۆشی

ئهو بی دهنگییه و سۆزی پهروانه
 له دهرسی عهشقا بوو به ئهفسانه
 دلّه، که نیته عهشقی پهروانه
 سهرت هه لگره و بچۆره ویرانه
 هه تا ته توانی لهوی هاوار که
 له گه ل گه ل مه به، ته رکی هاوار که
 تو که پیریکی وا کۆنه سالی
 هیشتا له سهوادی ته گریجه و خالی
 برینی کۆنت تازه که رهوه
 له درۆزنه کان گرهو به رهوه
 به پیری تیری وهرگره له یار
 بۆ پۆژی هه شرت بی به یادگار
 بی زه خمی خه دهنگ موژهی ماه په یکه
 عاره به دهشتی مه حشه ردا گوزه
 بی زه خمی خه دهنگ موژهی ماه رووان
 نه نگه و هسه حرای قیامهت لوان

(۱) ئهو بهینه شیعی پیره میترده.

(۲) لێره به دووه شیعی پیره میترده.

گیانه ئه و پۆزه ی

ئه م شیعه ی (بیسارانی) دهقه که ی چوار به یته، له وهرگێڕانی پیره میترده بۆته نو به یته. به یته ی
 به که م و دووه م و سییه م شیعه که ی وهرگێڕاوه و وازی له به تی چواره م هیناوه. لێره دا ته نها
 به یته کانی بیسارانی ده خه ینه که وانه وه.

پیره میترده سالی ۱۹۴۹ له ژماره ۹۶۹ ی رۆژنامه کهیدا له ژیر ناوی (بیسارانی) دا ئه م شیعه ی
 بلاو کردۆته وه.

چراغ ئه رساتی (۱)

چراغ ئه رساتی دوور گنونه جه تو
 نه مانون شه لالا، بوینون ئه ورۆ

خیال چون نیشسته، دل مهکا و نو
دل جه دیدم سهیل، زوخ مهتاو نو
دیدم بیناوی، تیش نمهسانو
پهروبال نهدهور، زولمات مهشانو
بهشقی شای شاهان، ههر بهر گوزیده
بیناییم توئی، بو شوم وه دیده

(۱) دیوانی (بیتسارانی کیومرث) لاپه‌ره ۸۲

وه‌رگپرانه‌که‌ی پیره‌میترد:

«گیانه نهو رۆژه‌ی توئی تیا نابینم
خوا بکا نه‌یبینم بر نه‌کا ژینم»
«خه‌یال نهو رۆژه، دینتی به‌دلدا
وهک هه‌لبچه‌قی چقل به‌گولدا»
گرپیک نه‌خاته ناو جه‌رگمه‌وه
وه‌خته پال بدا به‌مه‌رگمه‌وه
زیانم نابتی له‌گه‌ل کسهس بدووم
هه‌ولتی هه‌والتی نه‌فسهس بهک و دووم
«چاوم بینایی، تیدا نامینتی
هوشم نازانتی، نه‌م‌رۆیه یا دوی»
خو دیاره وا تویش که‌وتیه بی مه‌یلی
له وه‌فا و مه‌یلا تویش هاوتای له‌یلی
که‌ه‌واته با من ته‌فر و توونا بم
ته‌نها شتیک ما که به‌ته‌ما بم
تو‌خوا دوا‌ی مه‌رگم به‌را‌گوزاری
پتی بنی به‌سه‌ر خا‌ک‌م‌دا جارئ
گوئی بگره له‌دنگ نه‌شیده‌ی عه‌شقم
بزانه بو عه‌شقی پاک من سه‌رمه‌شقم

یاران حالی دهرد

پیره‌میترد نه‌م شیعه‌دی به‌ناوی (بیتسارانی) یه‌وه له ژماره ۹۹۰ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه‌که‌ییدا
بلا‌و‌کردۆته‌وه. ئیمه ده‌قی هه‌ورامی نه‌م شیعه‌ره‌مان له دیوانی بیتسارانیدا دۆزییه‌وه. شیعه‌که و
گۆزینه‌که ههر یه‌ک پینج به‌یتنه. به‌لام له دوا به‌یتی شیعه‌که‌دا پیره‌میترد مانا‌که‌ی به‌پینچه‌وانه‌وه
تینگه‌ییوه. بیتسارانی ده‌لایت (خواجه نه‌بی نازی غولامی بکیشیت) پیره‌میترد نووسیویه: ناغا
ناکیشی نازی غولامان.

بیتسارانی:

چراغ حالی دهرد(۱)،...

بی خه‌به‌ر جه دهرد، نه‌زان حالی دهرد
جه‌رووی نازه‌وه، نه‌ر من نازم که‌رد
خاس نیهن جه‌وناز، خاتر گپروت گهرد
کرده‌ی گۆستاخیم، جه‌رووی نازه‌وه‌ن
نازم ههر به‌و ره‌نج، بی نه‌ندازه‌وه‌ن
نه‌گه‌ر نه‌بی، وه‌یا گه‌ی نازم
که‌ی ناز مه‌که‌روون، هه‌ی ئاوات وازم
نه‌ی سوخه‌ن په‌نده‌ن، جه‌قه‌دیم ئامان
(خواجان) مه‌کیشان، ناز غولامان

(۱) دیوانی بیتسارانی (کیومرث) لاپه‌ره / ۸۵

پیره‌میترد:

یاران حالی دهرد،...

له‌کوئی به‌زمی، بی خه‌م حالی دهرد
له‌رووی زهرد و له‌هه‌ناسه‌ی سه‌رد
نازانم بوچی دلت گرتی گهرد
من دهردی دووری به‌بی نه‌ندازه
هینامیه سه‌ر نه‌م ورده‌ی رازه
نه‌گینه توخوا به‌کی نه‌نازم
په‌نای من ههر توئی ئاواته‌خوازم
په‌ندی پینشینان په‌سه‌نده‌ی لامان
ناغا ناکیشی نازی غولامان

مهيلات كۆن نابى

پييره مپيرد ئەم شيعەردى لە ژمارە ۷۸۷ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامە كەيدا لە ژيئر ناوى (بييساراني) دا بلاو كر دۆتەو. ئيمە دەقى شيعەرە كەمان لە ديوانى بييساراني دا دۆزيبەو. لەو دەقه دا شەش بەيتە، پييره مپيرد بە بيتيكي خۆى بۆ زياد كر دوو و بوو بە حەوت. ئەمەش هەردوو دەقه كە.

چراخم جەوير (۱)

چراخم جەوير،...

جە دماى مەردەن ئە شيم جەوير
 ئە گەر وە گل كۆم رات گنۆ تە قدير
 خاك ئە لە دەم مە بووت دامن گير
 زەنهار وە گل كۆم پانە كەرى كەم
 رۆح رەوانم مە دارۆت وە چەم
 نە واچى مە رەدن، ها نە ژيئر گل
 هيمای مەيل تۆم بەرنە شينەن جە دل
 ئە و رۆ جە ئە لە دە سەر ماروو وە بەر
 وە مەيل تۆو مە شوون وە مە حشەر
 جە بۆنەى تۆو بەهەشت مەدان پيم
 وەرنە چ كارەم، كى زانو من كيم

(۱) ديوانى بييساراني، عوسمان هەورامى - دەسنووس.

وەرگيرانه كەى پييره مپيرد:

مهيلت كۆن نابى بەسەد سال پيرى
 بيشمەرم لەولا هەر تۆم لە بييرى
 لە شيرە خۆرى هە تاكو ژييرى
 مەيلم لای تۆبە، بەبى زويرى
 دواى مەرگم ئە گەر بييتە سەر گۆرم
 زيندوو ئە بەو كەفن ئە گۆرم
 نە لىيى مردوو كەوتۆتە ژيئر گل
 گيان دەرچوو، مەيلت، دەرناچى لە دل

ئەو رۆژەى ئە چمە سەحراى قيامەت
 قەد و قامەتە، بۆ من قەد قامەت
 بە عەشقى تۆو بەهەشت ئە دەن پيم
 ئە گينە من چيم؟! كى ئە زانى كيم
 باوجود ئە گەر دۆزەخ بى جىگام
 بە يادى تۆو بەهەشتە لە لام

لە هيلانەى دل

ئەم شيعەرە لە لاپەرە ۱۶۶ى ديوانى پييره مپيردى مامۆستا (هاوار) دا بلاو كراو تەو. وە ئاماژەى بۆ كراو كە شيعرى پييره مپيرد و بە ناوى بييسارانيبەو نووسراو. بە لام مامۆستا هاوار كەوتۆتە دوو هەلەو كە ليترە دا راستيان دەكەينەو.

لە سەرەتاى شيعەرە كە دا نووسيو: «ئەم هەلەبەستەى خوارەو هەش لە كاتى خۆيدا پييره مپيرد بە ناوى بييسارانيبەو بلاوى كر دۆتەو، بە لام هى خۆبەتى، تەنھا دپيرى چوارەم هى مەولەوييە و تپهه لکيشى كر دوو. لە گەل ئەو دپيرانەى تر دا».

يەكەم: وەك ليترە دا دەبينين، وە دەقى هەورامى شيعەرە كە دەنووسين شيعەرە كە شيعرى بييسارانيبەو پييره مپيرد وەرى گپراو و خۆشى هەر بە ناوى بييسارانيبەو بلاوى كر دۆتەو.

دووەم: لە بەر ئەو ئەو بەيتەى كە مامۆستا هاوار دەليت شيعرى مەولەوييە، هەر خۆى لە دەقه هەوراميبەكەى بييسارانيدا هەيە وە بييساراني پيش مەولەوى بوو ئيتر چۆن ئە گونجى شيعرى ئەو لە ناو شيعرى خۆيدا دانيت. بە لكو بە پيچەوانەو مەولەوى گەلى جار ناوى بييساراني لە شيعرى خۆيدا هانيو و شيعرى ئەو هيتاوەتە ناو شيعرى خۆبەو. وە ناگونجى بلين پييره مپيرد ئەو بەيتەى لە ناو شيعەرە كەى بييسارانيدا دانابيت چونكە وەك ومان لە دەقى شيعەرە كە خۆيدا ئەو بەيتە هەيە. هەروەها پييره مپيرد ئەو شيعەرە وەرگپراو لە رۆژنامە كەيدا بلاو كر دۆتەو. پروانە ژينى ژمارە ۵۵۹ى سالى ۱۹۳۹. شيعەرە كەى بييساراني برىتتە لە حەوت بەيت، پييره مپيرد پينج بەيتى لى وەرگپراو. لە برى دوو بەيتە كەى دواى شيعەرە كە دوو بەيتى خۆى لە جى داناو.

چراخم نە دل (۱)

چراخم نە دل،...

دل پەر ئاھەرن، بۆ، وەس شووم نە دل
 نازك تەرەنى تۆ جە پەرەى گول
 نە دارى تاقت زولف شاخ سونبول

دلّ ئاھ مەکیشۆ گری مەییۆ وەبەر
 نهبا، نهیشه لالا پیت یاوۆ زهرەر
 تیدا مەنیشه، هەمی بەرگوزیدە
 بو باجات کەرۆت، وە بانێ دیدە
 مژەم هەم برۆم، کەرۆت وەپەرچین
 تا پیت نهیاۆ و ناواکسی بەدبین
 ئەوسا تەماشای سەرچۆی رەوان کەر
 بالات وینەمی نهی دەستە نیشان کەر
 عەجەب یا گەتەن نهمامی وا یەم
 پایە بلندبای پەری سەر سایەم

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هورامی، دەسنووس.

پیرەمێرد:

له هیلانەمی دلّ، له هیلانەمی دلّ
 شابازی گیانی، له هیلانەمی دلّ
 ئەو لەشه جوانەمی ناسکتر له گۆل
 له ئاهی گەرمی دلّەمی پری سکل
 کەوابێ باری ئەمی بەرگوزیدە
 بگوتیزەرەوه گلینەمی دیدە
 برژانگە کەنام ئەبێ بەپەرژین
 ری گوزەر نادا بەدیدەمی بەدبین
 «بە هەر چوار دەورا له ئاوی دیدەم
 جزیریهکت بو دینمە بەرهم»
 لهوی وەک پەری جزیری واق واق
 چونکە تاقانەمی دانیشە بەتاق»

گەلای درەختان

پیرەمێرد ئەم شیعەرەمی له (بیسارانی) یەوه، وەرگرتووه، ئەگەرچی دەقاودەق شیعەرەکەمی
 وەرنگێراوه، بەلام وەرگرتنەکە بەئاشکرا دیاره. هەرۆهها چەند بەیتی خوشی تیکەل کردووه، وەک

له شیعەرەکانی پیشوودا کردبووی. ئەمەش دەقی شیعەرەکەمی بیسارانی و ئەوی پیرەمێردە. وەتەنها
 ئەم حەوت بەیتە پەيوەندی بەوەرگێران و وەرگرتنەکەوه هەیه.

پاره پارهش کەرد، و لگی جامەمی دار(۱)
 ریزه ریزه بی گەرد ئامما بەوار
 ستونان مەندن، سەرتاپا سیا
 وینەمی غولامان جە حەبەش زیا
 منیچ چون تەوان، دەرۆن سفتە نان
 بە یادێ غەزەب سەد جار کەفتە نان
 پەل پەل خەزانان مەرپیزان بەخاک
 مەکەرەن بەنیش پەردەمی دلّ چاک چاک
 دلّ جەزامی گاز پەردەمی جەستەمی ویش
 قەترە قەترە هورن جیا مەبو لیش
 مەیۆنە دەوران دیدەمی پری خۆمار
 مەوارۆ رۆوی زەرد خەزانێ خەمبار
 هەر خەزان وەلگێ زار مەریزیۆ
 دلّ دەرۆوش بەدین ئەو مەخیزیۆ»

(۱) دیوانی بیسارانی کیومرث، لاپەرە - ۵۰ -

پیرەمێرد:

گەلای درەختان هەلۆریه سەر خاک
 من بۆیان ئەگریم بەدیدەمی غەمناک
 بە جاری سووتا جەرگ و هەناوم
 تک تک وەک فرمیسک خوتین دێ له چاوم
 چونکو منیش وەک، گەلای ئەو داره
 بەندی جگەرم کەهوت، برینداره
 دۆستی هاومالتم، لی بوو بەدوشمن
 بەختمان وەرگەرا هەردوو سەر و بن
 تەفرەمی شەیتانە قابیل و هابیل
 شەری دوو برا دەر دیکە، هایل

من هیواداری شوان بووم، کهچی شوان
ئەو لە پێش گورگا دامیە بەر گۆچان
یارەب بەحاجەت سای سەرەوالە
نوشست نەپەنی ئەم بنەمالە
ئەمجارە برا لە پشت برا بوو
بەلام بلتیم چی قەزای خودا بوو

گیانە وەنەوشە و چنووڕ لەگەڵ گۆل

ئەم شیعری بێسارانێ لە لاپەرە ۱۵۷ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا بەناوی پیرەمێردەوه بلاو
کراوەتەوه و مامۆستا هاوار لە پێشەکییەکییدا نووسیویە:
لە کاتی خۆیدا ئەم هەلبەستە (واتە پیرەمێرد) بەناوی بێسارانییەوه لە رۆژنامەکییدا بلاو
کردۆتەوه. بەلام لە راستیدا زادهی هەست و بیبری خۆیەتی».

- لێرەدا مامۆستا (هاوار) کەوتۆتە چەند هەلبەستەوه.
- ۱- شیعەرەکی شیعری بێسارانییە نەک پیرەمێرد. وە دەقوادەق پیرەمێرد وەری گیراوه بۆ سەر
شێوی سلیمانی.
 - ۲- شیعەرەکی بەناونیشانی (دیاری) یەوه بلاو کراوەتەوه بەلام لە راستیدا پیرەمێرد خۆی
نووسیویە (بۆ بانوی جاف).
 - ۳- بەیتی سییەمی وەرگیرانەکی پیرەمێردی نەنووسیویە و چۆتە سەر بەیتی چوارەم. ئەمەش
بەیتی سێیەمە.

هەر سێکیان تیکرا گفستوگۆیانە
هەولێ هاتنی خزمەت تۆیانە

«دەقی شیعەرە هەورامییەکی لە گۆفاری بەیاندا ژمارە (۷۹) لاپەرە ۴۳، لە نووسینی عوسمان
هەورامی وەرگیراوه».

چراخ وەنەوشە و چنووڕ چەنی گۆل
عەزمی رای ویصال تۆشان ها نە دل
چنووڕ جە سەرکۆ، وەنەوشە جە چەم
گۆل جە گۆلستان وەهەم بییەن جەم
واتشان بەمن، بەندەدی فالانی
چووڕ حالزەنی بەحال مزانی
بۆنە رای ئەللا بکەرە کـارێ
بیامۆم وەلای ئەو دولبەر جاری

چراخ ها هەرسیم بەستەن بەدەستە
چ دەستە، دەستە زوگاران بەستە
هەرسیم ها ئاوەرد چووڕ خاکەساران
هەر یۆ مایەوی وێ وەچەم مداران
چنووڕ پەیی زولفت پەشێو حالشەن
وەنەوشە سەودای خال خیاالشەن
گۆل پەیی جەمینت مەسوچو چوون شەم
جە دووریت نیشتنەن نە رووش خاری خەم
ساحیب مایەنی بلند بۆ پایەت
باوایه گێران، هەر یۆ جە سایەت

وەرگیرانەکی پیرەمێرد:

گیانە وەنەوشە و چنووڕ لەگەڵ گۆل
سەودای دیدەنی تۆیان کەوتە دل
چنووڕ لە کێوان، وەنەوشە لە چەم
گۆل لە گۆلستان یەکیان گرت سەر جەم
هەر سێکیان تیکرا گفستوگۆیانە
هەولێ هاتنی خزمەت تۆیانە
هاتنە لام و تیان: تۆ رابەرمانبە
ئەمەمان بۆ بکە و تاجی سەرمانبە
ئەوا هەرسیکم بەساق بەدەستە
هاتنە خزمەت بەدەستی بەستە
هەر یەک بەرەنگێ مەرامی پیتە
بۆ نیازی خۆی خاکی بەر پیتە^(۱)
چنووڕ بۆ زولفت، لوول و پەشێو
وەنەوشە، مل کەچ، خالی لای لێو
گۆل کە نازکی گۆنای تۆی دیو
چقلی خۆی لەژێر پێی هەلچەقیو
تۆ سایە بەرزی شای شیرین ئەندام
با لە سایەتا بگەن بەمەرام

(۱) لە نۆسخەیی لای ئیمەدا نووسرابوو «گیانیا بەدیاری خاکی بەر پیتە».

لیژدها پیتیوسته ئەوێ روون بکەینەوێه که مامۆستا (عوسمان هه‌ورامی) له گۆڤاری به‌یانی ژماره ٧٩ی ساڵی ١٩٨٢دا سێ هۆنراوه‌ی بیسارانی و هۆنراوه‌یه‌کی فخر العلامی کوردستانی (مه‌ردۆخی) ساغ کردبوه‌وه. شیعهره‌کانی بیسارانی بریتی بوون له (چراغ وه‌نه‌وشه‌و چنووهر چه‌نی گۆل، وه‌ی من ده‌رده‌دار، چراغم شه‌هید). هه‌روه‌ها شیعهری (نازک سارا و ده‌شت)ی فخر العلامی ساغ کردۆته‌وه. ئێمه‌ لیژده‌ها ده‌قی شیعهری (وه‌ی من ده‌رده‌دار)ی بیسارانی و (نازک سارا و ده‌شت)ی فخر العلامی مه‌ردۆخیمان له‌ نووسینه‌که‌ی مامۆستا عوسمان هه‌ورامیه‌وه‌ وه‌رگرت که له‌و ژماره‌یه‌ی (به‌یان)دا بلاوی کردبۆوه.

وه‌ک من ده‌رده‌دار

ئهم شیعهره‌ له‌ لایه‌ره‌ ١٦٠ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا بلاوکراره‌ته‌وه. ئه‌گه‌رچی نووسراوه (به‌ناوی بیسارانی)یه‌وه‌ بلاوی کردۆته‌وه‌ به‌لام نووسه‌ر به‌شیعهری پیره‌مێردی داناوه. له‌ راستیدا ئه‌و شیعهره‌ پیره‌مێرد له‌ شیعهریکه‌ی بیسارانیه‌وه‌ وه‌رگێتیاراوه‌ و له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره ٥٦٥ی ساڵی ١٩٣٩دا بلاوی کردۆته‌وه. ده‌قی شیعهره‌که‌ و وه‌رگێتیارانه‌که‌ی پیره‌مێرد ده‌نوسین هه‌تا بۆ به‌راورد نزیکه‌ی دووری وه‌رگێتیارانه‌که‌ له‌ ده‌قه‌که‌وه‌ دیار بیت:

وه‌ی من ده‌رده‌دار،... (١)

وه‌ی من سا به‌یای که‌سی‌و ده‌رده‌دار
 بدیا به‌شییوه‌ی نه‌قشی نه‌و وه‌هار
 هورگرتا مایه‌ی ده‌رد و خه‌م هه‌زار
 جه‌نه‌و گولان ره‌نگ، جه‌ نه‌ورۆزان ئاخ
 جه‌ شه‌ونم ئه‌سرین، جه‌ دوود ته‌م و ئاخ
 جه‌ وه‌نه‌وشه‌ خه‌م، جه‌ نه‌رگس خومار
 جه‌ گوللان هون، دیده‌ی شه‌و بیتدار
 جه‌ خونچه‌ په‌یکان، جه‌ سۆسه‌ن خاری
 خاری نه‌دل بۆ، جه‌ زه‌خمی یاری
 جه‌ بالای نه‌مام، تیری خاری جه‌رگ
 جه‌ گولگۆن هونان، گول گۆل گه‌رده‌ن به‌رگ
 جه‌ ده‌رده‌داران هه‌ر مننه‌ نان وه‌س
 مدیه‌ و مه‌وینو و هه‌نێ نیه‌ن که‌س

ته‌ن وه‌ داخ و ده‌رد خه‌مان مه‌سپاروون
 چه‌نی بی ده‌ردان هه‌یچ کار نه‌داروون

(١) گۆڤاری به‌یان ژماره ٧٩ ساڵی ١٩٨٢ عوسمان هه‌ورامی.

پیره‌مێرد:

وه‌ک من ده‌رده‌دار، وه‌ک من ده‌رده‌دار
 ئای بۆ یاریکی، وه‌ک من ده‌رده‌دار (١)
 سه‌یری به‌هار که‌ن، دیاره‌ و دیار
 گولان ببینن، ره‌نگ ره‌نگ به‌قه‌تار
 له‌ هه‌ر ره‌نگێکیان، خه‌می وه‌رگرتین
 به‌ هه‌ر غه‌مێکی تیر و پر بگرتین
 له‌ وه‌نه‌وشه‌ شین، له‌ نیرگس خومار
 گولاله‌ خوێنی، دیده‌ی شه‌و بیتدار
 له‌ غونچه‌ په‌یکان، له‌ سۆسه‌ن گۆل خار (٢)
 له‌ نه‌ورۆز (٣) بۆ دل زامی پر ئازار
 چنووهر وه‌ک پێوه‌ند، چنار سی‌داره‌
 هه‌میشه‌ به‌هار، وه‌ک وه‌ره‌مداره‌
 ریحانه‌ په‌لکی شینی ماته‌م بی
 مینا مینای غه‌م با نه‌شئه‌ی که‌م بی
 به‌لام هه‌ر ته‌نها خۆم ده‌رده‌دار بم
 هه‌ر غه‌م به‌یاری غه‌مان غه‌مبار بم

(١) دێری دووه‌م و چواره‌م به‌هه‌له‌ لای م. ه. پاش و پێش که‌وتبوو له‌به‌ر نوسخه‌ی رۆژنامه‌که‌ راستمان کردوه‌وه.

(٢) لای م. ه. نووسراوه‌ی: له‌ گۆل سۆسه‌ن خار.

(٣) نه‌ورۆز: گۆله‌ نه‌ورۆز، مه‌به‌ست له‌ جۆره‌ گۆلیکه‌ که‌ پێی ئه‌لین (نه‌ورۆز) لیژده‌ها مه‌به‌ست له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆز نییه‌.

گیانه‌ ئه‌ژمێرم

له‌ لایه‌ره‌ ١٦٦ی دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا ئهم شیعهره‌ به‌شیعهری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له‌ راستیدا شیعهری بیسارانیه‌ی و پیره‌مێرد وه‌ری گرتوه‌ و خۆی داپه‌شتۆته‌وه‌ و له‌ هه‌ندێ شوێندا به‌یت و نبوه‌ به‌یتی وه‌ک خۆی گۆزبوه. له‌ ده‌قه‌که‌دا شیعهره‌که‌ ده‌ دێره‌، لای پیره‌مێرد بووه‌ به‌شانه‌

هيچ كهس ناتوانى بلنى كورى كيتى
يا خه لكى كام ديتى؟ يا له كوټوه ديتى

نازك سارا و دهشت

نهم شيعره له لاپهړه ۱۷۱۱ دىوانى پيره ميتردى ماموستا هواردا بلاو كراوه ته وه. به شيعرى پيره ميترد دانراوه. ليره دا سه بارهت بهم شيعره سهرنج و تيبينى خومان به چهنند خالتيك روون ده كه ينه وه.

۱- شيعره كه شيعرى پيره ميترد نيبه و شيعرى (فخر العلماي مهردوځى) شاعيره كه نازناوه كهى حيران بووه. وهك ماموستا عوسمان هورامى له و ژماره يهى گوځارى به ياندا نووسيو به، شيعره كه به شيوه ي تايبه تى ناوچه ي سنه نووسراوه.

۲- پيره ميترد سى جار نهم شيعره ي وهرگيپراوه، وه له رڼا نامه كيدا بلاوى كړدو ته وه. له هر سى جاره كه دا نالوگوځرى له شيوه ي وهرگيپراوه كه دا كړدوه و به تاره زوى خوځى، چوڼى بو هاتوه به يتي خوځى تبادا داناوه و به يتي له دهقه كه فرپداوه و به يتي مهوله وي به يي ناماز ه بو كړدن تبادا داناوه. به لام هر له يه كه م وهرگيپراوه نووسيو به كه نه وه وهرگيپراوى شيعرى فخر العلمايه. نهمه ش نه و جارانه يه كه بلاوى كړدو ته وه.

ا- ژيان - ژماره ۵۶۷ سالى ۱۹۳۹.

ب- ژين - ژماره ۶۲۷ سالى ۱۹۴۱.

ج- ژين - ژماره ۹۵۴ سالى ۱۹۴۹.

۳- مهوله وي شيعريكي هيه بهم جوړه دهست پي دهكات:

نازك ته دارهك، فسه سل وهاران

شيرين ناراييش ههرده و كووساران

جوړه نزيكيبهك هيه له نيوان نهم شيعره و نه وي (فخر العلماي) دا. كه شاعير چهنند به يتيكي مهوله وي له شيعره كهى خوځيدا داناوه. وه له كاتى خوځيدا پيره ميترد نه و شيعره ي مهوله وي وهرگيپراوه بو سهر شيوه ي سليمانى و به شيوه كهى خوځى دهستكارى شيعره كهى كړدوه له كاتى وهرگيپراوندا له بابته تى وه سف و عه شقى دلدارى مهوله ويه و پردويه ته سهر باسى نيشتمانى و سكالاي دللى خوځى. نوسخه يه كى نهم وهرگيپراوه مان له كه شكولتى نه جمه ددين مهلاوه وهرگرت، كه به خه تى خوځى له لاپهړه ۱۴۴۴ نووسيو به تيه وه. وه كه شكولته كهى پيشكه ش به (حه مه صالح ناغاي قزلىجى) كړدوه. ههروه ها جاريكي تريش له رڼجى مهوله وي دا وهرى گيپراوه و نهمه يان زور نزيكه له دهقه كه وه.

۴- به پيتى نهم ساغ كړدنه وانه ئيستاستا ئيمه نهم دهقانه مان له بهر دهستدايه و بو به راورد و

چراغم شهيد (۱)

چراغم شهيد، چراغم شهيد، وهختى و هنيگات مه كهريم شهيد بو به شقى خوداي حه مييد و مه جييد جه زولفى سيات يهك تايى وه حديد بوزم نه گهردهن به وينه ي زوننار به و زونناره بشوو وه مه زار تا نهرمه له كان به يانيم وه سهر وينان به زوننار تويم به ستهن كه مهر شهرمى زولفى ديز، سيات كه راننى عه زابى دوزخ، پيم نه ده زاننى

(۱) گوځارى به يان ژماره ۷۹۱ سالى ۱۹۸۲، عوسمان هورامى

وهرگيپران و دارشتنه وه كهى پيره ميترد:

گيانه نه ژمييرم، گيانه نه ژمييرم بو ناكامى مهرگ، نه فهس نه ژمييرم كاتى به نيگاي، تو گيان نه سپييرم تىپى فريشته گشت دينه سه يرم خويم به شه هيدى عه شق نه ژمييرم مه قبولى مزگهوت په سهندي ديرم تاويك له و زولفه ي سه وداى زهره تار له گهردما بيت به وينه ي زوننار قه باله ي عيسا و نه حمه دى موختار پاريزگارم بن له دوو توتى مه زار نه وسا فريشته دينه سه رينم تا ليم بپرسن ريگاي تايينم شهرمى تاي زولفى لوولى وهك زوننار فريشته كانم لى نه كا به يار

ئەمانەتی ئەدەبی ھەمووی دەخەینە پێش چاوی خۆینەران.

۱- دەقی شیعەرەکی (فخر العلما) و ھەرسی وەرگێرانەکی پیرەمێرد.

۲- دەقی شیعەرەکی مەولەوی و ھەردوو وەرگێرانەکی پیرەمێرد. وە لە بەشی شیعەرە وەرگێراوەکانی مەولەویدا ئەم دوو وەرگێرانەکی پیرەمێردمان نەنووسی، بەو مەبەستەکی لێرەدا بێنوسین و خۆینەر باشتەر لە نزیککی و جیاوازییەکان بگات.

ھەروەھا ئەو بەیتانەکی لە کەوانەدا دامناون شیعری مەولەوین.

بەم جۆرە بۆ مەبەستێکی ئەدەبی و بەراوردی زانستی، دەربارەکی ساغ کردنەوی یەک شیعەر ھەوت دەقمان خستە بەر چاوی خۆینەر.

دەقی شیعەرەکی شاعیر (فخر العلما مەردۆخی).

نازک سارا و دەشت، شیرین کۆساری (۱)
سەفای بەھەشتی، تێدا دەباری
«گول شیبوی روخسار، نازیز دەنوینی
بولبول وە روویدا، چوون من دەخوینی»
لالە کەم کەم چاو، وەلاو دەکاتۆ
دەوێژی مەستە و شەراو دەخواتۆ
شەتاو، وەک فرمیسک چاوم ئەدا جۆش
سەیلای ھەروەک خۆین دڵ ھاتۆ خرۆش
ھەر پالی بەردی، ھەر رووی قەدپالی
پەی سەفای خاتر سەیرکەر دەنالی
ئاخ بۆ دڵخۆشی ئازاری نەوی
غوصصەیی بچ مەیلی، ئازاری نەوی
دەستی یەک بگرن ھەردوو لەگەڵ یار
سەیری وەھار کەن دیارە و دیار
نەک وەک من ھەر یەند خەم لێم بێن کۆ
گول فێشتەر زامم تیرۆ وە ستۆ
«سا نەچی، دەی نە، سا دەرویش دەفی
قەزای پەنجەتان، لە ئەعزام کەفی»
«تۆ بەو سەدای دەف، ئەو بەو نالەیی نە
جەرگم لەت لەت کەن، ریشەیی دڵ کەن پە»

بەل وەھا کەمیی زامم ساکن بۆ
ساتیککیچ دنیا وەکامی من بۆ
نەموت بێشەیی عەشق خاری شیر گێرن
چلەیی چنگۆلی قوللاپەیی شیرن
چلەیی لەناو دڵ ھەر کەس مەحکەم کرد
دەستی ھەلنەگرت، ریشەیی دەرھاورد

(۱) گۆفاری بەیان ژمارە ۷۹ سالی (۱۹۸۲) عوسمان ھەورامی.

وەرگێرانی یەکەم: سالی ۱۹۳۹ نوسخەیی دیوانی پیرەمێردی م. ھ.
نازک تەدارەک، فەسلی بەھارە
زەریف ئارایش، ھەردە و کۆسارە
گول شیبوی روخسار نازیز ئەنوینی
بولبول بەروویا وەک من ئەخوینی
گولالە شەونم سەرمەستی ئەکا
دەلی رووی یارم بەدمەستی ئەکا
فرمیسکی چاوم شەتاو ئەدا جۆش
وہنەوشە لەتاو دەردی من شین پۆش
ئای بۆ دڵخۆشی کە زاری نەبی
غوصصەیی بچ مەیلی دلداری نەبی
بدا بەقیبلەم عەرزەیی زەلیلیم
باش تیی گەییئەیی لە ھەردە گیلیم
بەلکو ریک کەوین رۆژیک لە گەل یار
سەیری بەھار کەین دیارە و دیار
«سا نەچی دەی نەیی ھای درویش دەفی
قەزای پەنجەتان لە گیانم کەفی»
تۆ بەسەدای دەف ئەو بەنەوای نەیی
جەرگم لەت لەت کەن ریشەیی دڵکەن پەیی
ئای بۆ ساقیە چوار دە سالە بچ
بینی شەرابی پیر پیلالە بچ

به لام شه رابی کۆن و چل ساله
 به لکو رزگار بم له دهست ئەم حاله
 ئەموت پیشه‌ی عه‌شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه قولاپی شیر
 په‌نجه‌ی له‌ناو جه‌رگ هه‌ر که‌سێک گیر کرد
 ئامانی نادا پیشه‌ی ده‌رهاورد

وه‌رگێرانی دووه‌می: ۱۹۴۱

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سالی به‌هاره
 زه‌ریف ئارایش، هه‌رده و کۆهساره
 گول شیه‌وی روخسار دل‌به‌ر ئەنوێنی
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوێنی
 گولاله‌ چاوی، بلاوکۆردوه‌وه
 له شه‌ونم باده‌ی عه‌شقی خواریده‌وه
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک، چاوم هاته‌ جو‌ش
 گولاو وه‌ک خوێنی، دل‌که‌وته‌ خرو‌ش
 به‌ شنۆی نه‌سیم، چنوو‌ر ئەله‌رزئی
 ئەمدیوه و دیویه، هه‌ر ته‌لێ ته‌رزئی
 ئای بۆ دل‌سو‌زئی، قه‌راری نه‌بی
 ده‌ردئ بئ، میسلی دل‌داری نه‌بی
 بدا به‌قیبله‌م نامه‌ی زه‌لیلیم
 بیگه‌ینییتی، شه‌رحی مه‌لوولیم
 ده‌ستی یه‌ک بگرین هه‌ردوو له‌گه‌ل یار
 سه‌یری به‌هارکه‌هین دیاره و دیار
 به‌ باده‌ی مه‌ستی، هه‌ستی، بستینین
 به‌ لکو چه‌ند رۆژئی دل‌شاد بمینین
 با وجود دنیا، له‌ راحه‌ت دووره
 ئەوی لپی دووره، ئەو په‌نگی سووره

وه‌رگێرانی سییه‌م: ۱۹۴۹

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سالی به‌هاره
 شیرین ئارایش، هه‌رده و کۆهساره

گول شیه‌وی، روخسار ئازیز ئەنوێنی
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوێنی
 گولاله‌ ورد ورد، چاو ئەکاته‌وه
 به‌ باده‌ی شه‌ونم مه‌ی ئەخواته‌وه
 به‌ شنۆی شه‌مال چنوو‌ر ئەله‌رزئی
 ئەم دیوه و دیویه هه‌ر تایی به‌ ته‌رزئی
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک چاوم خرو‌شا
 گولاو وه‌ک کولی دلی من جو‌شا
 گولشه‌ن به‌رگی سه‌وز پۆشا له‌نوێوه
 هه‌ر چلی گولتی، بولبولی پیتوه
 به‌ ره‌زا به‌و چین توغرای تاو تاوه
 که‌وته‌ته‌ له‌نجه‌ به‌م لا و به‌و لاوه
 ئای بۆ دل‌سو‌زئی قه‌راری نه‌بی
 خه‌می بئ مه‌یلی دل‌داری نه‌بی
 ده‌ستی یه‌ک بگرین هه‌ردوو له‌ گولزار
 سه‌یری به‌هار که‌هین، دیاره و دیار
 پیتکه‌وه‌ خه‌می دل‌ بده‌ین به‌باد
 ساتی له‌ قه‌یدی جیهان سه‌ر نازاد
 نه‌ک وه‌ک ئیستای من کز و په‌نجه‌رۆ
 سه‌یری گول زامم دینییته‌وه‌ سو
 «ساقی مه‌ی، موتریب نه‌ی ده‌رویش ده‌فی
 قه‌زای په‌نجه‌تان له‌ گیانم که‌وی
 مه‌ی و نه‌ی و هه‌ی، که‌ف و ده‌ف و زه‌ف
 هه‌ر شه‌ش له‌ ده‌ورین له‌ هه‌ر شه‌ش ته‌ره‌ف
 سا به‌ لکو که‌می، دل‌م ساکن بئ
 ساتیکیش دنیا به‌ کامی من بئ
 نه‌موت پیشه‌ی عه‌شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه، قولاپی شیر
 په‌نجه‌ی بۆ جه‌رگی هه‌ر که‌س راکیشا
 ئامانی نه‌دا، ریشه‌ی ده‌رکی‌شا

نازک ته دارهک فهسل و هه هاران^(۱)
 شیرین نارایش هه رده و کۆساران
 گول چون پرووی نازیز نه زاکهت پۆشان
 وه فراوان چون سهیل دیدهی من جۆشان
 مدیان گولالان نه پای دهر بهندان
 نه و به کتهر وینهی ناره زوومه ندان
 چ خاس خاس شنیسو نه ئیواراندا
 سهوزه وه پرووی خاک جهرگه یاراندا
 بوین ره عشه ی وه جد دلّه ی پاکشان
 عه یان نه شنیای سهوزه ی خاکشان
 جهی گۆشه خاسته ر نیه ن مهسکه نی
 ساقی گیان نامان خومار نه شکه نی
 هۆرتیزه، سو بجه ن، دل تازه خاوه ن
 شنۆی پای کاوه ن، گۆشه ی سهراوه ن
 سهوزه ی خاک پاک یاران هام فهدر
 فره مان وه فره رش به زم ویمان که رد
 که و سهوزه ی ئیمه یچ نه کام هه ردی بۆ؟
 وه فره رش مه جلیس کام هام فهدی بۆ؟

(۱) دیوانی مهولهوی - مهلا عه بدولکه رمی موده پریس - ل ۴۳۱ .

وه رگێرانی به که م ۱۹۳۵

نازک ته دارهک فهسلی به هاره
 زه ریف نارایش هه رده و کۆساره
 گول وهک پرووی نازیز نه زاکهت پۆشه
 به فراو وهک لافاو دیده م به جۆشه
 سه بیره ن گولالان له پای دهر بهندان
 پیکه وه ن وینه ی ناره زوومه ندان
 چه ند جوان نه شنی له ئیواراندا
 سهوزه به پرووی خاک گه لی یاراندا

بروانه ره عشه ی دهروونی پاکیان
 دیاره له جلوه ی سهوزایی خاکیان
 هه لسه به یانه دل تازه خاوه
 شنۆی بهر کاوه، گۆشه ی سهراوه
 له م گۆشه خۆشته ر نییه سکه نی
 ده خیل هه ی ساقی: خومار شکه نی
 سهوزه ی خاکی پاک یاران هام فهدر
 چه ند جارمان به فره رش به زمی خۆمان کرد
 که ی سهوزه ی ئیمه ش له کام هه ردی بی
 فره شی مه جلیس کام هام فهدی بی

وه رگێرانی دووه م ۱۹۳۶

نازک ته دارهک فهسلی به هاره^(۱)
 شیرین نارایش هه رده و کۆساره
 گول وهک پرووی بولبول نه زاکهت پۆشا
 به فراوان چون سهیل دیده ی من جۆشا
 شاخه ی شه تاوان، بۆی عه تری شه وبۆ
 خه یه ی گولالان له داوینی کۆ
 پرچی به ره زا له سایه ی دهر بهندان
 ده ست له ملانن وهک هه سه رت مه ندان
 گول به سه رمه ستی خه نده به لیوه
 هه ر چلی گولتی بولبولی پیوه
 له ورشه ی شه ونم له تۆی په رده وه
 نی رگس به مه ستی چاوی کرده وه
 لاوان به عه شقی نیشتمان سه رمه ست
 بۆ جه ژنی نه ورۆز روویان کرده ده ست
 هه لسن به یانه دل تازه خاوه
 شنۆی بای کاوه گۆشه ی سهراوه
 له م گۆشه خۆشته ر نییه مه سکه نی
 ساقی گیان قوربان خومار شکه نی

توخوا گۆبندە، تۆش قەتارە کەت
سەدای سوب سەحەر پای کۆسارە کەت
بە لکو بێنە جۆش نەوجە وانامان
بێنە رێی خزمەت بۆ خانامان

(۱) کەشکۆلی نەجمەددین مەلا ل. ۴۴ دەستنوسە کە لای مامۆستا عبدالرەقیب یوسف پارێزراوە.

گیانە لە پرخەیی خەوی خامدا

ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلاونە کراوەتەو. بەلام پیرەمێرد سالی ۱۹۳۹ وەرگێرانی ئەم شیعەرە بلاو کردۆتەو. وەرگێرانی کە ئەوەندە شاعیرانە بوو کە شیعەرە کە لەناو کۆر و کۆمەلانی ئەدیب و ئەدەب پەروراندا هەمیشە بەسەر زارووە بوو و دەگوتراوە. لەم دواییە شادا هونەرمانەندی دەنگخۆش کەریم کابان بەناوی خەنەبەندانەو ئاوازی بۆ دانا و کردیە گۆرانبێبەکی خۆش.

چراخ داچارێ (۱)

چراخ داچارێ بۆ وەخاومدا
پا بنیە وە بان هەردوو چاومدا
مەواچە موژەت تیشتەرەن جە خار
بای گۆل ئەندامم مەدرۆ تازار
من بەی موژەیی خار یەخەیلێ وەختەن
بە جارو کاری نەرای تۆم جەختەن
شەو و رۆ نەرات پەرەیی ئەی سەودا
یەک یەک بێنێنێ شکستە مەودا
بۆ وە بێ ئەندیش، پا بنیە لیشان
بدیە بینایی، هیچ مەندەن تیشان؟
ئەگەر تیشان بۆ، غەبیر جەهون فیشتەر
هیجرانت فیشتەر، لیش مەدۆ نیشتەر
سەحەر مەزانی، بالا زەر ستوون
پات وینەیی حەنا رژیبا بو بەهون

(۱) عوسمان هورمی - دیوانی بیسارانی - دەسنوس.

وەرگێرانی کە پیرەمێرد:

گیانە لە پرخەیی خەوی خامدا
پێ بێنێ وەبان هەردوو چاومدا
مەلێ برژانگت تیژە وەک چقل
ئەجەقی تە پێی نازکی وەک گۆل
بە برژانگی تیژ بۆیە خۆشحال
خاکی بەر دەرگای تۆی پێ ئەمال
هەر چەند تیژیش بێ بۆ پێی تۆ نەرمە
بۆ تێ هەلسوونی بەرپیت دل گەرمە
سافەرموو پێیە بێ سەر دیدەم
ئەو دیدەیی بێ تۆ هیچ کەس نەدیدەم
ئەگەر نەقشیکێ غەیری تۆی تیبایی
توخوا کویتری کە با نابینا بێ
کە پیت هەلبیری سەیرکە چەند جوانە
بە خۆتینی دیدەم خەنەبەندانە

یاری پەرچەم لوول

(یاری پەرچەم لوول) ناویشانی ئەو شیعەرە کە پیرەمێرد وەری گێتێراوە و لە لای پەرە ۲۱۰ ی میژووی ئەدەبی کوردی مامۆستا (علاءالدین سجادی) دا بەناویشانی (شیرین زولف لوول) نووسراوە. لێرەدا دەقی هەوارمی شیعەرە کە وەرگێرانی کە دەنوسین. دەقە کە یانزە بەیتە وەرگێرانی کە پێنج بەیتە.

«شیرین زولف لوول...» (۱)

فیدای زولفت بام، گا گرژەن گا لوول
گا چوون سیامار پەشێوەن مەلوول
گا وینەیی لۆلاو مەپێچێۆنە توول
گا پەخش مەبو نە دەوری جەمین
گا لوول وەردەن چین وە بانی چین
گا جەم وەردەن چوون چەمەرەیی چین
گا پەیی جەمینت بیبەن وە پەرچین

گاهي پەشيون گاهي گرنجهن
 گا گاملمانه نه دەوری زنجهن
 گاتاتان نه دەس گەردشی شه مال
 گاخەفتەن ساکن نه دەورانی خال
 دیدەم چیش مەبۆ تایی جەو زولفە
 جەو زولف وەشبۆ لولوی سەر کولفە
 وزیم نەگەردەن، عەمەری و بەردەم
 تەجدید بو پە دەفع هونانوان وەردەم
 شای شیرین پەیکەر جەمین جامی ساف
 بکیانە پەرتیم تایی جەو کلاف
 بدان بەدەستم ئەی بەرگوزیدەم
 چون تەوافچیان مالتوش نەدیدەم
 مالتوش نەچەم ساکن بو جە دەرد
 دل بیی بەزوخال، با نەبوو بەگەرد

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هورامی - دەسنوس.

پیرەمێرد:

یاری پەرچەم لول،...
 فیدای پرچت بم گا گرزە گا لول
 گا وەک سیامار پەشیو و مەلول
 گەه وینە ی لاو لاو بەپیچ و بەتول
 گاهي خەم بوو وەک چەمەری چین
 گاه له دەوری رووت بوو بەپەرژین
 گاهي پەشیو له دەستی شه مال
 گاهي خەوتوو له دەورانی خال
 شای شیرین پەیکەر جەبین جامی ساف
 چی ئەبۆ گیانە تایی لەو کلاف

های له بهیاندنا

له دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا لاپەرە ۲۸۶ ئەم شیعەری بیسارانی و وەرگێرانەکە
 پیرەمێرد نووسراوە. بەلام له کەشکۆلی کەله پووری کوردی مامۆستا (محەمەد عەلی قەرەداغی) دا
 لاپەرە ۲۲۱ ئەم شیعەری بەشیعەری (حەسەن کەنۆش) دانراوە و له پەراوێزدا نووسراوە. ئەم
 پارچە له کەشکۆلی (مەلا عەزیزی ریشاوی) وەرگیراوە. ئێمە پشتمان بەدیوانی بیسارانی
 مامۆستا عوسمان هورامی بەستوووە لێرەدا. وە هەردوو دەرکە و وەرگێرانەکە پیرەمێرد
 دەنوسین. هەردوو دەرکە هەر یەک چوار بەیتە. لای پیرەمێرد بوو بەشەش بەیت.

بیسارانی:

جە بهیانهوه،...

خالی پیم یاوان جە بهیانهوه
 خالی دیم جە بهین دوو بهیانهوه
 مەدرەوشۆ چون نەجم وە بهیانهوه
 حەیان لول وەردەن وە بهیانهوه
 وەبان بەیدا مە شنیانەوه
 حەکان دەور گرد بهیانهوه
 کێ دین مەغریب وە بهیانهوه
 مستەفا^(۱) هەتا سەر نیانەوه
 هەر ها وەحەسەرت ئەو بهیانهوه

(۱) مستەفا: مصطفی، مەلا مستەفای بیسارانی

حەسەن کەنۆش:

جە بهیانهوه، جە بهیانهوه
 خالی پیم یاوا، جە بهیانهوه
 خالی دیم نەبهین دوو بهیانهوه
 چون نەجم مەدرەوشۆ وە بهیانهوه
 حەکان دەور گشت بهیانهوه
 کێ دین مەغریب وە بهیانهوه؟
 تا (حەسەن) وە خاک سەر منیانەوه
 هەر وە حەسەرت ئەو بهیانهوه

های له به یاندا، های له به یاندا
 های ئەو به یانە ی، دیم له به یاندا
 خالی له مابەین جووتە به یاندا
 ئەستێرە ی به یان له توپی به یاندا
 دوو مار به حەلقە دەوری به یاندا
 تا ریتی به ی نه بی دز له به یاندا
 کئی توانی ئەمە شەرح و به یاندا
 رەشە ئیـوارە له دەم به یان دا
 ماری لای به یان بۆیە نیهـان دا
 هەر کەس دەس به ری ماری لی هان دا
 ئەمە وی له خوا مەرگم نیشان دا
 سەر له به یاندا سەر له به یاندا

دلە داخی نۆ

ئەم شیعەرە له دیوانی وهلی دیوانە ی (خاکی و، س.ع. شادمان) دا به شیعری وهلی دانراوه. وهک زۆریه ی ناتەواوییه کانی ئەو دیوانه که له ژماره نایەن. به تاییه تی چاپی دووه می ۱۹۸۳ دهقی هه ورامی شیعەرە که نه نووسراوه. له وهش دلنیا نیم ئاخۆ پیره میترد وهری گيتر اوته سەر شپوهی سلیمانی یاخود که سیککی تر. به لām مامۆستا عوسمان هه ورامی که شارەزاییه کی ته واری هه یه له ناسین و راستی و ناراستی نووسینه وه و شپوهی دهقی شیعەر هه ورامییه کاندایا (که به گشتی شپوهی کرمانجی سه رووی ی پێ ده لێن له لاپه ره پینجی دیوانه که یدا (دیوانی وهلی دیوانه)، ناماژه ی بۆ ئەوه کردوه، که ئەو شیعەر به هه لّه که وتۆته دیوانی (وهلی، خاکی) یه وه و شیعری بیسارانیه یه. هه روه ها له ژماره ۹۵۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه که یدا، پیره میترد ده قیککی جیاوازی ئەم شیعەر ی به شپوهی سلیمانی بلا و کردۆته وه و نووسبویه شیعری بیسارانیه یه وه یه که م دیپری به م جوړه دهست پێ ده کات:

«دلە داخی نۆ، دلە داخی نۆ»

دلە داخی نۆ

دلە داخی نۆ، دلە داخی نۆ
 چه ند هاوارم کرد، شه وان تا به رۆ

به ریتی نار هفتسه و چه وتیدا مه رۆ
 برینی جه رگت هینامه وه سو
 ئاخ بۆ به خستی من، داخ دلە بۆ تو
 به ده ردی تو وه، زامداری خه مم
 گيرۆ ده ی داوی، جه ور و سته مم
 چا و نه بیناوی ته می ماته مم
 چا وه ریتی دهستی، دۆست و مه ره مم
 تو وا له سه ودای زولفی عه نبه ر بۆ
 ئاخ بۆ به خستی من، داخ دلە بۆ تو
 چه ند م وت دلە، هۆشت بی ئامان
 لاده له به لای بالا نه مامان
 ژورنالی دووری فتنه و نه مامان
 هیند له کارایه، بی حه د و سامان
 تو تووش ئەبی و من ئەکه ومه رۆرۆ
 ئاخ بۆ به خستی من، داخ دلە بۆ تو
 چارت ئەوه یه شه وه سته له خه وه
 خوا له لای خو شه ناله ی نیوه شه وه
 به سو زی ده روون ها ورکه ره ئەو
 که ره مکار ئەوه هیه وادار به له وه
 به لکو بیسته وه حالی خو ت له نۆ
 ئاخ بۆ به خستی من، داخ دلە بۆ تو

دهقی دیوانی وهلی:

دلە زامی نۆ

دلە زامی نۆ، دلە زامی نۆ
 بی زار و زاری کـردم زامی نۆ
 تیری زامی تو کۆ کۆ بو وهک کۆ
 ئاخ بۆ به خستی خو م، دلە داخ بۆ تو
 هه کیمان که دین، ئەبین سزام
 دلیمان ئەسووتی بۆ به خستی سیام

سابگری، بگره دست به زامه وه
 به زامی تیری نه ونه مامه وه
 که وتومه داوی، زولفی عه نبر بۆ
 ئاخ بۆ به ختی خۆم، دلّه داخ بۆ تو
 بی یار بی یاوهر، بی جیگا بی وهر
 وهک ماران گه سته ی زامی پر خه تهر
 هه کیمی نییه بیت بۆ ده وای زام
 هه مخۆریک نییه دانیشی له لام
 دهقی هه ورامی شیعه که ی بیساران ی:

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو (۱)
 زایف و زه بوون، زه ده ی زامی نو
 چهند تیری کاریت، نه دل گرتن کو
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو؛ ...
 من زار و هه مناک، زه ده ی تیری خار
 پیکای په یکان، تایفه ی کوففار
 ده روون سیاداخ، سوچیای هه مان
 بی زه وق و که م چاخ، خاری سته مان
 که ردات و هسه مه شق، زه مانه ی بی شو
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو، ...
 فرهم وات دلّه، مروه ته ت نامان
 بۆ، مه وزه م نه گبچ به حری بی سامان
 هه ر یه ند تاوی عه شق نه ده روون خزبای
 تاوه شو له ی شه م چراخان گریبای
 تن بی به زوخال، سیا سفته ی کو
 ئاخ په ی به ختی دیم، دلّه داخ په ی تو، ...
 ئایری دووریت سه ره که رده ن نه دل
 جه رگم چوون که باب پیکیان وه چل
 نازاران هه شم و غه زه ب گرتن لیم
 بی وهرمی شه وان بییه ن به خدیم

جه تاوی زولفان سیای عه نبر بۆ
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو، ...
 هه کیمان مه یان، مه وینان سزام
 شاده ت ماوهران و ه سفته ی سیام
 ئیسه بگریه ده س وه زامه وه
 به زامی هه ده نگ نه ونه مامه وه
 هه ر یه ند کی شه ئاه شه وان تا به رۆ
 ئاخ په ی به ختی ویم، دلّه داخ په ی تو

(۱) ئەم شیعره مان به هۆی مامۆستا عوسمان هه ورامییه وه ده ست که وت که به پێزیان له ریکه وتی
 ۱۹۸۷/۹/۱۴ ده ده سته تی خۆی بۆی نووسینه وه.

دووری پر دهرده

پیره میترد ئەم شیعه ری له ژماره ۹۴۳ ی سالی ۱۹۴۸ ی رۆژنامه کهیدا له ژیر ناوی
 (بیسارانی) دا بلاو کردۆته وه. دهقی هه ورامی ئەم شیعه مان ده ست نه که وت.

دووری پر دهرده، ...

له داخی دووری ده روون پر دهرده
 ره نگم وهک گه لای پایزان زه رده
 نه به ردی به خته به بگره و به رده
 ته می ماته م، دنیای تاریک کرد
 کویره وه ری هه م، قه دمی باریک کرد
 «هیجران له جه رگم، هینده ی کردوه کار
 مات و بی ده نگم، وهک نه خشی دیوار» (۱)
 ناله ی ئینتیزار ته کی شم وهک نه ی
 چاوم به فرمی سک بووه پیاله ی مه ی
 له ت له تی جه رگم کردوه به که باب
 ئەمه نه ی و مه ی که باب و شه راب
 «سا توخوا فه رموو، سه ولئی خه رامان
 قه ده م ره نجه که، مروه ته نامان» (۲)

ناخ نه مردمايه تا وه كو جارئ
 رتيكه وتي تالع ئه يكرده كـارئ
 دابنيشتمايه له گهل تو شه وئ
 بي ئه وهى دهستم له دهستت كه وئ
 من به سوزى عه شق تو به شيرين راز
 گاهئ له تو ناز، گاه له من نياز
 تير سه رم دانيم، له خاكي پيتا
 به شاد مه رگى برم له ريتا
 ئه وسا پيم ئه ئين شه هيدى عه شقه
 بو عه شقى به راست ئه مه سه رمه شقه

(۱، ۲) ئه و دوو به يتهى له كه وانه دان شيعرى (بيتسارانئ) ن به لام ته وائى شيعره كه مان دهست نه كه وت.

پيره ميژد و شيعره كانى مه لا و له و خان (مه لا و له و خان)

ئه و نه دهى من ئاگادار بم پيره ميژد چوار شيعرى ئه م شاعيره ي وه رگيژاوه. ده قى هه ورامى هه ر
 چوار شيعره كه مان دۆز به وه و بو به راورد و نيشاندانى شيوه ي وه رگيژاوه كه هه ر به ك له شوئى
 خۆيدا دنووسين.

ده ربه رى ژيان و به سه ره اتى ئه م شاعيره شتتيكى ئه و تو مان به دهسته وه نيبه ، جگه له چه ند
 ديژيكت نه بي كه نه جمه ددين مه لا له كه شكۆلى (ميناي شكسته) و كه شكۆلى (حه مه سالح
 ئاغاي قزلي) دا نووسيوه .

له يه كه مدا ده ئيت: «ئه م زاته له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر هجيم) دا هاو عه سر - هاو چاخن ،
 شيعره كانى زور ورد و ئاهه نگداره . له سه ر ئوسلوب و شيوه ي مه وله وى شيعرى و تو وه . ل ۲۰۰» .
 دو وه م: «ئه م شاعيره له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر هجيم) هاو وه ختن ، شيعره كانى زورى له
 شيعرى مه وله وى ئه چئ ، پر مه عنايه . ل ۹۵» .

شيرين به نازه

پيره ميژد له ژماره ۸۹۲ى سالى ۱۹۴۷ى رۆژنامه كه يدا ئه م شيعره ي (مه لا و له و خان) ي
 به ناوى (يارى خوا نه ناس) وه بلاو كر دۆته وه ، به بي ئه وه ي ناوى شاعيره كه بنووسئ . به لام ئيمه
 دۆزيمانه وه كه شيعرى پيره ميژد نيبه و شيعرى مه لا و له و خان و له لاپه ره ۱۰۱ى به شى يه كه مى
 كتيبي كه شكۆلى كه له پوورى ئه ده بي كوردى مامۆستا (محمه مد عه لى قه ره داغى) دا ده قى

هه ورامى شيعره كه بلاو كراوه ته وه . شيعره كه بيست و هه شت ديژه و لاي پيره ميژد شانزه ديژه و
 ته نها ئه و ديژاوه دنووسين كه په يوه ندى به وه رگيژاوه كه وه هه به .

شيرين نيگاته ن ، شيرين نيگاته ن
 چه ند وه خته ن چون باز شيروان نيگاته ن
 مه علومه ن عيصمه ت نه پيشمى پاته ن
 نه زانام په ي حال كئ ته مه ننا ته ن
 هه يفه ن تو وه ته خت بلند جا يئوه
 ته ن وه توئ خه فتان تورمه ي شاهيئوه
 ده س كوئا بكه ، به ره فتار نيبه
 ئامشوى وه گه رم صوب ئيوار نيبه
 ميرشكارت كئين ؟ كئ فامت به رده ن ؟
 مه علومه ن هه وائى شكارت كه رده ن
 راسه ن سه وداى عه شق جه ئه زه ل بيه ن
 (مه لالا) هام مه قه ر هام وه زنت نيه ن

وه رگيژاوه كه ي پيره ميژد:

شيرين به نازه ، ...

روانينى نيگاي ، شيروانى بازه
 ناز له سه ر رتييدا وه ك سه راندازه
 نازانم (صييد) ي كئى لا نياز ه
 به م شيوه يه خوى (صييد) نيچير ئه كا
 هه زاران شه يداى عه شق زنجير ئه كا
 كارى ته سخيري شه خس و پير ئه كا
 كه چى خوى له لاي پير ئه سير ئه كا
 گيانه هه يف بو تو كه بلند جا هئ
 بو ناو دل به ران له ريزه و شاهى
 گه رده ن كه چى تو ن له ما ه تا ما هئ
 نازانم كئ توئ خسته گومرا هئ
 لاده له م رتيه كه چ ره فتاريه
 دوايى نه تيجه ي كه فته كاريه

عالم له عه شقی تو هاواریه
تو بو کیسته ئەم شین و زاریه

سهوزەڵە ی چاوپرەش

له دیوانی (پیره میتردی نه مر) ی مامۆستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۱۶۹ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (سه‌وزه‌ڵە ی چاوپرەش) وه به‌شیعری پیره‌میترد دانراوه و هیچی له‌باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌لام ئەو شیعره شیعری (سه‌وزه‌ی سیاچەم) ی (مه‌لا و له‌وخانه) و له‌ لاپه‌ره‌ ۱۱۱ ی که‌شکو‌لی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی مامۆستا محەمد علی قه‌رده‌اغیدا ده‌قه‌که‌ی بلاو کراوه‌ته‌وه. ده‌قه‌که‌ حه‌فده‌ به‌یتە و وه‌رگێرانه‌که‌ چوارده‌ به‌یتە. ئیتمه‌ دوو ده‌قی وه‌رگێراوی ئەم شیعره‌مان لایه. یه‌کیکیان له‌ دیوانی پیره‌میتردی مامۆستا هاوار دایه و ئەوی تریان به‌ده‌سته‌خه‌تی پیره‌میترد خۆیه‌تی که‌ وینه‌که‌ی لێره‌دا نیشان ده‌ده‌ین و شیعره‌که‌ش ده‌نووسینه‌وه.

سه‌وزه‌ی سیاچەم،...

من داخین که‌رده‌ن سه‌وزه‌ی سیاچەم
وه‌ختی زولف و پرچ لوول مده‌ی وه‌هم
عالم به‌دحاله‌ن، وه‌خالت قه‌سه‌م
پرچت لوول مه‌که‌ر، عالم په‌شیوه‌ن
لیوت مه‌فانه‌ مه‌للا پیش لیوه‌ن
به‌و دیدت وه‌ که‌یل سورمه‌ی بین مه‌که‌ر
پرچت وه‌ په‌رچین رووی جه‌مین مه‌که‌ر
ده‌س ماوه‌ر وه‌زولف سیا زوخالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر وه‌رووی ده‌سمالدا
پرچت لوول مه‌که‌ر گل مه‌لوولته‌ن
مه‌لوولیم وینه‌ی پرچ لوولته‌ن
وینه‌ی داخیان دل داخین مه‌که‌ر
(مه‌للا) داخی زولف قازاخی مه‌که‌ر
هه‌نی ده‌سه‌ن ناز ئیشاره‌ی چاوان
ئاخر زه‌ره‌رت وه‌ (مه‌للا) باوان
سه‌وزه‌ی سیاچەم، پرچ لوولی، چاومه‌ست
پرچی لوولی تو من کوشته‌ن وه‌ قه‌ست

ئیشاره‌ی دیدت وه‌ من منمانی
مه‌که‌ر وه‌ ئەنقه‌ست گیانم مستانی
(مه‌للا) مکیشو نازت وه‌ ئەنداز
پرچ لوول تو من کوشته‌ن وه‌ ناز
هه‌ر هام وه‌و حالات په‌شیوه‌ حاله‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ده‌رماله‌وه
جه‌هرگ و دلّم دای وه‌ په‌یکانه‌وه
وه‌س ته‌مه‌نناکه‌ر نه‌ ئەیوانه‌وه
سه‌وزه‌ ناز مه‌که‌ر، ناز کیشت کییه‌ن
نازکیشت مه‌للان، مه‌لا شیت بییه‌ن
به‌و قورئان قه‌سه‌م، شای شه‌که‌ر رازان
هه‌ر کفن مه‌نده‌ن، په‌ریم بدرازان
نه‌پای ئامشوو، نه‌رای دل نیه‌ن
مه‌للا ئینتیزار سه‌وزه‌ی پرچ لوبله‌ن
هانای هامسه‌ران وییه‌رده‌م نه‌گشت
سه‌وزه‌ی پرچ لوول وه‌للا مه‌للاش کوشت

وه‌رگێرانی یه‌که‌م:

سه‌وزه‌ڵە ی چاوپرەش، سه‌وزه‌ڵە ی چاوپرەش
رۆژی ره‌ش کردم، سه‌وزه‌ڵە ی چاوپرەش
وه‌ختی زولف و پرچ، لیت ئەبن به‌نه‌خش
عه‌قل و هۆشی من، هه‌ردوو ئەبن په‌خش
پرچت لوول مه‌که‌، حالّم په‌شیوه
کی ناشیوتینی ئەو طوره و شیوه؟
(روح القدس) ه‌ سپری ئەو لیوه
هه‌ر تای زولفیکت دلّیکی پیوه
ره‌شی به‌خستی من کلی چاوته
رشته‌ی حه‌یا تم زولفی خاوته
ئەم چه‌ند رۆژه‌یه، که‌هوا باوته
دلّم مه‌شکینه‌ که‌ پیناوته

کوشته‌ی نازی خۆت زۆر مه‌ده نازار
 زولفت نه‌بیسته په‌رژینی روخسار
 با رۆژ نه‌گیری و نه‌که‌ومه‌ هاوار
 عاشق له نازار زوو ده‌بی بیزار
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 شیوه‌ی مه‌لوولیم وه‌ک پرچی لووله
 تو‌ماری شه‌رحی ده‌ردم به‌تووله
 ته‌ریبی وه‌سل و به‌ختم شه‌فتووله
 به‌سم بکوژه به‌تییری غه‌مزه
 غه‌مزته نه‌ندامی هینامه له‌رزه
 قه‌تلی دلدارت له لای تو‌فه‌رزه
 سه‌وزه‌ی بی به‌ینه‌ت ناخ داخت سه‌وزه
 ئیشاره‌ی دیدته به‌من نه‌نویتی
 خه‌ریکی نه‌وه‌ی گیانم بستینی
 وا گیانم دایتی هه‌ر تو‌بمینی
 به‌شه‌رتی له‌سه‌ر قه‌برم بخویتی^(۱)

(۱) لای م.ه نووسراوه (به‌مه‌رجی له‌سه‌ر قه‌برم بخویتی). واته وشه‌ی (شه‌رت) ی گۆریوه به‌مه‌رج.

وه‌رگی‌پانی دووه‌می پیره‌میرد، که شاعیرانه‌تر و نزیک‌تره له ده‌قه‌که‌وه: وه‌ک له فۆتۆی
 ده‌ست‌خه‌ته‌که‌یدا ده‌بیینی له ژیر ناو‌نیشانی (مه‌لا وه‌له‌وخان) ی راسته‌قینه‌دا وه‌ری گیراوه.

سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
 ناخ داخت زۆره، سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
 کاتتی زولف و پرچ لوول نه‌ده‌ی وه‌هه‌م
 حال‌م به‌د‌حال‌ه، به‌خال‌ت قه‌سه‌م
 پرچت لوول مه‌که، حال‌م په‌شی‌وه
 لی‌وه‌نه‌تی سه‌ر لی‌وه، گیان له‌سه‌ر لی‌وه
 نه‌و دیده سیات سوورمه‌بین مه‌که
 پرچت پر چینی، رووی جه‌بین مه‌که

ده‌ست مه‌به‌ره سه‌ر، زولفی زوخال‌دا؟
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 مه‌لوولیم وینه‌ی، نه‌گریجه‌ی لووله
 به‌سیه‌تی نازی ئیشاره‌ی چاوان
 مه‌لا^(۱) مه‌کوژه، بی‌گونا و^(۲) و تاوان
 سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، پرچ لوولی چاومه‌ست
 بو‌پتوه‌ندی من، لوولیه‌که‌ی به‌قه‌ست
 کاتتی تیلا‌ی چاو، به‌من نه‌نویتی
 تیر نه‌ده‌ی له‌دل، گیانم نه‌سینی
 هه‌ر چه‌ند نه‌و تیره، به‌شی‌وه‌ی نازه
 به‌لام نازیش بی، ناز، به‌نه‌ندازه
 مردم به‌م حال‌ه‌ی، په‌شی‌وه‌ حال‌ه‌وه
 هه‌ر گه‌رد و خو‌له، له ده‌رماله‌وه
 جه‌رگت له‌ت ک‌ردم به‌په‌یکانه‌وه
 خو‌تم بو‌ده‌رخه‌ له نه‌یوانه‌وه
 سه‌وزه، ناز مه‌که، ئیتر بو‌کیتته؟
 ناز بو‌ (مه‌لا) بو، وا، نه‌ویش شیتته!
 سو‌یندم به‌قورئان، هینده کوشته‌ی تو‌م
 هه‌ر کفن ماوه، که بیدروون بو‌م
 نه‌پیتی تام‌وشو، نه‌پیتی ده‌لیله
 مه‌لا له دووریت که‌فته و زه‌لیله
 هاوارم به‌رن بو‌ برای هاو‌پشت
 سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، براکه‌تی کوشته
 با نه‌ویش شو‌ین خو‌ین برای خو‌ی که‌وی
 به‌ل‌کو تیرتیکی غه‌مزه‌ی به‌ر که‌وی

(۱) مه‌لا: مه‌به‌ست خو‌یه‌تی - مه‌لا وه‌له‌وخان

(۲) گونا: گونا‌ه-

شای وهلهد چاوان

پیره‌میترد له ژماره ۵۷۲ی سالی ۱۹۳۹ی رۆژنامه‌که‌یدا ئەم شیعره‌ی (مه‌لا و له‌وخان)ی وه‌رگێڕاوه. ده‌قی شیعره‌که‌ بیست به‌یته. وه‌رگێڕانه‌که‌ شانزه‌ به‌یته. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی شیعره‌که‌ مان له‌ کتیبی (که‌شکو‌لی که‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی) مامۆستا (محهم‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی) به‌وه‌ وه‌رگرت. لاپه‌ره‌ی ۱۰۹.

«شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شێوه‌ت مه‌ر (شیرین) ئەرمه‌نی باوان
نیم نیگات (فه‌ره‌اد) کوش‌ت وه‌بێ تاوان
ئهو شه‌رت و ئیقرار، شیرین ئهو یاد که‌ر
عیش‌ق و دل‌داریت، دانگێ زیاد که‌ر
ئاره‌زووی دیدار، دین (فه‌ره‌اد) که‌ر
(شه‌ودیتز) نه‌ حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند نازاد که‌ر
ویت بی‌پۆش وه‌ په‌خت شه‌و په‌نگ شه‌تاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد، کوش‌ت به‌بێ تاوان
شه‌ودیتز زین که‌رد وه‌ تفاقه‌وه
وه‌و په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مته‌راقه‌وه
ده‌ماخت وه‌ بو‌رج کۆی ئافاقه‌وه
بێ خه‌وف نه‌رزه‌نگیبی نه‌و سه‌رتاقه‌وه
شه‌مال بۆی عه‌ترت وه‌ (کۆکه‌ن) یاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوش‌ت وه‌ بێ تاوان
چون شیرین نه‌بو‌رج په‌نجه‌ره‌ی جام‌پیتز
وه‌س که‌ر نیگای ناز عه‌ین ئاهو و بی‌ز
وه‌س ده‌رستیتزه‌ی (شیرۆ)ی شه‌په‌نگیتز
با نه‌وه‌رۆ هون خوسه‌ره‌و په‌رویتز
شیرۆ په‌ریت جه‌رگ خوسه‌ره‌و شکاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوش‌ت وه‌بێ تاوان
شێوه‌ی مه‌حبووبیت ها وه‌خاله‌وه
په‌سمت مه‌نشوو‌ره‌ن نه‌ی مه‌خاله‌وه

قه‌تاره‌ی گوله‌نگ لال و باله‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌زیتد (چه‌مچه‌مال)ه‌وه
چه‌مچه‌مال نه‌ شاه‌سه‌ندت نه‌ باوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوش‌ت وه‌بێ تاوان
شێوه‌ی مه‌حبووبیت وه‌شیرینه‌وه
قه‌ده‌م په‌نجه‌که‌ر نه‌ (هه‌رسین)ه‌وه
ته‌شریف به‌ر وه‌کاو بی‌ستوینه‌وه
وه‌ مه‌یل وه‌رین فه‌ره‌اد وینه‌وه
وه‌ ناز نازه‌وه‌ چه‌رخنای چاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوش‌ت وه‌بێ تاوان
حه‌یفه‌ن په‌ی شه‌خسێ ساحیب جه‌مین بۆ
وه‌ قامه‌ت له‌یلێ وه‌ په‌نگ شیرین بۆ
عیش‌ق و دل‌داریش وه‌ خه‌شم و قین بۆ
چون شیرین قاتل فه‌ره‌اد چین بۆ
حسابت ئیده‌ن نه‌ پای حساوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوش‌ت وه‌ بێ تاوان

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌میترد:

شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شێوه‌ت وه‌ک شیرین، ئەرمه‌نی باوان
غه‌مزته‌ فه‌ره‌ادی کوش‌ت به‌بێ تاوان
دل‌سۆزی و شه‌رتی شیرین به‌یادکه‌
شه‌ودیتز له‌په‌شمه‌ و پێوه‌ند نازادکه‌
به‌رگێ بی‌پۆشه‌، په‌نگی شه‌تاوان
عیش‌وه‌ت فه‌ره‌ادی کوش‌ت به‌بێ تاوان
شه‌ودیتز زین که‌ به‌تفاقه‌وه
به‌په‌خت و په‌شمه‌ی ته‌مته‌راقه‌وه
ده‌ماخت به‌بو‌رج کۆی ئافاقه‌وه
بێ خه‌وف له‌ زه‌نگی بانێ تاقه‌وه

شهمال بونی توژی له فهراهاد پژان نازت فهراهادی کوشت به بی تاوان وهک شیرین له بورج په نجره دی جامپیز بهس بچه رخینه چاوی ناھو و بیس بهس بده هانه ی شیرۆی شه رانگیس با نه پژی خوتینی خه سره وی په رویز شیرۆ خه سره وی بۆت خسته ئامان عه شقت فهراهادی کوشت به بی تاوان شیتوهی شیرینت وا به خاله وه ناوت مه شه وره له م مه حاله وه به بالی باھووی له علی ئاله وه بنیشه به سر (چه مچه مال) وه چه مچه مال بۆ تو جیازی باوان نیگات فهراهادی کوشت به بی تاوان حه یفه بۆ که سی خاوند جه بین بی به قامهت له یلی به رینگ شیرین بی له گه ل عاشقان به خه شم و قین بی به عه شق کوشنده ی فهراهادی چین بی وا ناوت که وه ته ریزه ی به دناوان عه شقت فهراهادی کوشت به بی تاوان

بادی ئیلاخان (بادی له یلاخان)

ئهم شیعره که پیره میترد دوو جار وەرگێرانه که ی بلا و کردۆته وه به هۆی سی سهرچاوه وه سی بیروپام له لا دروست بوو.

سهرچاوه ی یه که م بریتیه له که شکۆلی نه جمه ددین مه لا که بۆ حه مه سالح ئاغای قزلی نووسیوه و له به شی (ئه سل و رۆحی) مه وله ویدا به شیعری مه وله وی داناوه و دهقی هه ورامی و وەرگێرانه که ی پیره میتردی نووسیوه. پروانه ل ۳۸، ل ۳۹ به یادی مه لا ولدخان.

سهرچاوه ی دووهم، دیوانی مه لای جه باریه، که له لاپه ره ی ۳۹ دا ئه و شیعره به هه ندی جیاوازییه وه، به ناوی (بادی له یلاخان) وه به شیعری (مه لا فه تاحی جه باری) داتراوه و له

په راویزیا نووسراوه «مه لا فه تاح له کاتی که دا ئه م پارچه هه لبه سته ی بۆ دۆسته که ی (له یلا خان) نووسیوه ته وه خۆی له ولاتی رۆم بووه و بیبری نیشتمان و دۆست و ئه غبارانی کردوه».

سهرچاوه ی سیه م، دوو ژماره ی رۆژنامه که ی پیره میترد خۆیه تی، یه که م، ژماره ۳۸۴ ی سالی ۱۹۳۳، دووهم ژماره ۸۶۴ ی سالی ۱۹۴۷، که له هه ریه ک له و ژمارانه دا ئه و شیعره ی (مه لا ولدخان) ی بلا و کردۆته وه. له نوسخه ی ۳۸۴ دا شه ش به یتی یه که می وه ک خۆی هیتستۆته وه و وهری نه گێراوه و له ویتوه که ده لیت «ئاخ زۆر ده میتکه دوورکه وته ی له یلم» وهری گێراوه ته سهر شیتوه ی سلیمانی.

وه له پیشه کیدا نووسیوه «ئهمه ش به یادی مه لا ولدخان» ئیتر نه نووسیوه که ئه مه شیعری مه وله ویه یان نا؟ به و پتیه ده بی شیعری مه لا ولدخان بیت، چونکه له شیعره که شدا دیاره که شاعیر باسی خۆی ده کات و ناوی مه لا ولدخان ده هینیت. بۆ ئه وه ش که رهنکه شیعری مه وله وی نه بیت، له دیوانی مه وله وی مه لا عه بدولکه ری می موده رسدا ئه و شیعره به رچا و ناکه وی و له دیوانی مه وله وی و رۆحی مه وله وی پیره میتردیشدا ئه و شیعره نابینرێ. به هه ر حال ئیتمه به ناوی مه لا ولدخانه وه بلاوی ده که ی نه وه هه تا له داها توودا خۆمان یا براهی کی ئه دیب به به لگه یی له م به لگانه ی ئیستای من با شتر ئه م باسه ده سه لیتیت. هه روه ها له وه ده چیت که نه جمه ددین مه لا ئه و شیعره ی له نوسخه ی ژماره ۳۸۴ ی رۆژنامه که وه راگوتیتیت به که شکۆله که وه!

لیره دا دهقی شیعره که ی مه لا ولدخان و مه لا فه تاحی جه باری ده نووسین و وەرگێرانه که ی پیره میترد که له دهقی هه ورامی ناو که شکۆله که ی نه جمه ددین مه لا وه وهری گرتوه بلا و ده که ی نه وه.

مه لا ولدخان:

بادی له یلاخان، بادی له یلاخان
بادی عه نبه ر بۆی، بورجی له یلاخان
مه شاطه ی چه ره ی بلند ده ماخان
شانه زه ن وه زولف به رازه ی شاخان
شنیایی گیسووی چنوری زاخان
ته سه کین دلّه ی زامداری داخان
پیشدادی نه فخری نه و خونچه ی باخان
ره به ره و شقه ی شه و بۆی ئیلاخان
ده قاق شه هید سۆنه و کولاخان
چاروکه ش وه گرد نه و حجله و کاخان
یه خه یلی وه خته ن دوور که فته ی له یلم
ئاواری وه ته ن، ویلی دوجه یلم

گومکردهی یاران سەرگه‌شتهی بیدم
 غه‌یر نه‌تۆ که‌س نیه‌ن ئومیدم
 نامه‌یی نه شه‌رح دل‌ه‌ی پر دهردم
 سۆزێ نه‌ه‌جران هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 نویسام وه‌هون زامانی کاریم
 به‌ ره‌ش په‌ی یاران تو وه‌ دیاریم
 بو‌ره‌ بگه‌ریاش وه‌ هه‌وزانه‌وه
 بده‌ره‌ش وه‌ده‌ست دل‌سه‌سۆزانه‌وه
 هه‌ر که‌س جه‌و ده‌مدا سۆزه‌ش ته‌ دل بو
 دیکی ده‌روونش په‌ی من وه‌ کول بو
 مگروان ماچان لیلایم لیلان
 یه‌ نامه‌ی مه‌ل‌لان جه‌ هه‌ردان وێله‌ن
 ده‌خیله‌ شه‌مال نه‌ رووی دل‌شادی
 باوه‌ره‌ نامه‌ی گه‌ردن ئازادی
 ئه‌ر زانوی چه‌نیم ها وه‌راوه
 ئاردی ورووی په‌یکه‌ی جه‌لاوه
 کێ زانو چون بو ئه‌ی دنیای یادی
 با بیوت نه‌به‌ین گه‌ردن ئازادی
 نه‌ک ئه‌جه‌ل دهردم وه‌ترست زانو
 دینی یارانم وه‌حه‌سه‌ره‌ت مانو

وه‌رگه‌ڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌نبه‌ر بۆی بورجی له‌یلا خان
 مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی بێند ده‌ماخان
 شا زهن به‌زولف به‌ره‌زای شاخان
 شینیای گه‌سوی چنوو‌ری زاخان
 مه‌ره‌مه‌ی دل‌ه‌ی زامداری داخان
 له‌ره‌ی ریشووی خاو تارای به‌یداخان
 له‌رزهی زنجیره‌ی ئاوی شتاخان

پێشدادی نه‌فخه‌ی، نه‌و خونچه‌ی باخان
 ره‌هبه‌ری شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
 ده‌قاقی شاپه‌ر سه‌قر و کلاخان
 جاروکش وه‌کرد نه‌و حه‌له‌ و کاخان
 ئاخ زۆر ده‌مه‌یکه‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم
 ئاره‌زووی دیار وێلی دوجه‌ه‌یلم
 یاران لێم گوم بوو سه‌رگه‌شته‌ی به‌یدم
 ته‌نه‌ها بۆ تۆیه‌ هیوا و ئومیدم
 نامه‌یه‌ له‌ شه‌رح دل‌ه‌ی پر دهردم
 سۆزی له‌ هه‌جران هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 نووسیمومه‌ به‌خوێن برینی کاریم
 بیه‌به‌ بۆ یارم له‌بری دیاریم
 بیگه‌یه‌ر مه‌مال مه‌مال به‌هه‌وزانه‌وه
 به‌ قه‌وم و قه‌یله‌ و دل‌سه‌سۆزانه‌وه
 هه‌رچی ده‌بینی که‌ سۆز له‌ دل‌ه
 بۆ سه‌رگه‌ردانیم جه‌رگی به‌کوله
 به‌ گه‌ریان ده‌لێ لیلایم لیلانه
 نامه‌ی مه‌لاکه‌ی له‌ هه‌ردان که‌یله
 بیده‌ره‌ ده‌ستی بلێ وه‌سه‌یته
 (مه‌لا ولدخان) ره‌نجه‌رۆ و شیتته
 سه‌ره‌تای زووخواو نه‌ جه‌رگش سه‌ردان
 بکه‌ونه‌ فیه‌ریاش یاران هام فه‌ردان
 ده‌خیله‌ شه‌مال له‌ رووی دل‌شادی
 بۆم بینه‌ نامه‌ی گه‌ردن ئازادی
 ئه‌گه‌ر بزانێ چه‌ن چاوه‌رپێی تۆم
 زوو هه‌واله‌یکه‌ی له‌یلا دینی بۆم
 وا چه‌رخ له‌گه‌ل من که‌وته‌وته‌ ساردی
 با له‌ به‌ینا بێ گه‌ردن ئازادی
 نه‌ک ئه‌جه‌ل لێمان بیه‌ینی فرسه‌ت
 دیده‌نی یاران بخاته‌ هه‌سه‌ره‌ت

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌نبر باد، بورج له‌یلا خان
 مشنیای تای ریز به‌ره‌زای شاخان
 مه‌شاته‌ی گیسوی بلند ده‌ماخان
 نه‌سیم مه‌حروم مابه‌ین یاران
 شاره‌زای شوقه‌ی شه‌وبو نه‌وهالان
 نامه‌یه‌ک نه شه‌رح دلّه‌ی پر دهردم
 شه‌رحی نه سه‌ودای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 یه‌خه‌یلتی وه‌ختنه‌ن دور که‌فته‌ی زیدم
 غه‌یر جه‌ تۆ وه‌ که‌س نیهن ئوم‌یدم
 نوسنانم وه‌ زوخ زامان ککاری
 بره‌ش وه‌ زامن تون وه‌ دیاری
 نامه‌م بگ‌یلان وه‌ هوزانه‌وه
 بده‌روش وه‌ ده‌س دل‌سه‌تۆزانه‌وه
 وه‌ سوز سینه‌ی دل‌ خه‌راشه‌وه
 هام‌سه‌ران یه‌ک یه‌ک بواناشه‌وه
 هه‌ر که‌س دل‌سه‌تۆز بو سوزتیش نه‌ دل‌ بو
 دیک دهر وونش په‌ی من وه‌ کول‌ بو
 بگره‌وان باچان لی‌لاییم لی‌لنه‌ن
 به‌نامه‌ی مه‌للان ته‌زانی وتی‌لنه‌ن
 شه‌مال‌ ده‌خیله‌ تو وه‌ دل‌شادی
 باوه‌ر نامه‌یه‌ک گه‌ردن نازادی
 ته‌وه‌ من رۆ‌ییم وه‌لای (رۆ‌مه‌وه)
 مه‌ر دوعای خویشان باوه‌رۆ‌مه‌وه
 سه‌رنیام وه‌پای مولک رۆ‌مه‌وه
 هه‌ر دوعای خاسان باوه‌رۆ‌مه‌وه

(۱) پروانه دیوانی مه‌لای جه‌باری، ناماده‌کردنی (عه‌بدو لجه‌بار محممه‌د جه‌باری). ل ۳۹ .

پیره‌م‌ی‌رد و شیعره‌کانی میرزا شه‌فیع

پیره‌م‌ی‌رد چه‌ند شیعرتیکی (میرزا شه‌فیع)‌ی وه‌رگ‌ی‌راوه و له‌ رۆ‌ژنامه‌که‌یدا بلاو کردۆ‌ته‌وه.
 ته‌وه‌نده‌ی من ناگادار بم چوار شیعره‌ی ئه‌م شاعیره‌ی وه‌رگ‌ی‌راوه‌ته‌ سه‌ر شیتوه‌ی سلیمان‌ی و بلاوی
 کردۆ‌ته‌وه.

- ۱- ره‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر.
- ۲- شیرین پیتی داوه.
- ۳- میرزام زامی هه‌ی.
- ۴- سپوه‌یل وه‌ختیه‌تی.

هه‌ریه‌ک له‌ شیعره‌ی دووه‌م و سیتییه‌می چه‌ند جارێک وه‌رگ‌ی‌راوه.

سه‌باره‌ت به‌ژیان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌م شاعیره‌ی برای ئه‌دیب (ئومیدی کاکه‌ره‌ش) له‌ هاوکاری ژماره
 ۸۴۴‌ی ۱۹/۶/۱۹۸۶‌دا نووسیبوه.

«ئه‌م شاعیره‌ له‌ سالی ۱۷۸۵‌ی^(۱) زاینیدا له‌ ناوچه‌ی ئیلاخ هاتۆ‌ته‌ دنیاوه و بو‌تی‌تیکی
 به‌ناویانگی هه‌ورامانه. خاوه‌نی زانست و ته‌ده‌بیتیکی به‌رز بووه شیعره‌ی به‌کوردی و فارسی هه‌یه،
 برای (ئه‌لماس خان)‌ی شاعیره، له‌ سالی ۱۸۳۵‌ی زاینیدا کۆچی دوایی کردوه، په‌نج‌ا سال
 ژیاوه».

(۱) له‌ رۆ‌ژنامه‌که‌دا نووسرابوو ۱۷۸۵ - ۱۸۳۵‌ی کۆچی. که‌ دیاره‌ هه‌له‌یه و ساله‌کان سالی زاینین.

یاری دل‌ په‌یکه‌ر

له‌ دیوانی پیره‌م‌ی‌ردی مامۆستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۱۷۵، شیعرتیکی له‌ژیر ناوی (یاری دل‌
 په‌یکه‌ر)‌دا بلاو کراوه‌ته‌وه، وه‌ به‌شیعره‌ی پیره‌م‌ی‌رد دانراوه و هیچی له‌ باره‌وه نه‌نووسراوه. به‌لام له
 راستیدا شیعره‌ی (میرزا شه‌فیع)‌ه و پیره‌م‌ی‌رد وه‌ری گ‌ی‌راوه. شیعره‌که‌ی شه‌فیع بیست و شه‌ش
 به‌یته‌ و وه‌رگ‌ی‌راوه‌که‌ی پیره‌م‌ی‌رد بیست و یه‌ک به‌یته.
 شه‌فیع:

ره‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر^(۱)...

ره‌عنای دل‌ فریب، ریشه‌ی دل‌ په‌یکه‌ر
 زولف وه‌ هه‌فت له‌شکر، رای ده‌شت ره‌ی که‌ر
 یانه‌ی دهر‌دینان وه‌ خاک نه‌ی که‌ر
 هه‌رفی موچوو وه‌ نه‌ت نه‌ی بۆ‌قار

بگیرهش نه گۆش، په ری رۆزگار
 دهقیقی جهم کهر ته فره قه می هۆشت
 باپه ند (شه فیع) به یۆ نه گۆشت
 عومرم عه زیم نوور دیده و دل
 هه رچی مه عشووقه ن، نمانو چون گول
 هه ر کهس که رۆ بۆش بهر ته رف مه بۆ
 ژاکیا ی بی عه تر، بی شه رف مه بۆ
 ئه ر سه د جهی فیشته ر پر هۆش و فامی
 یه ک ته ن قوبول کهر په ری غولامی
 ئه ویچ یه کئی بۆ جیهان دیده بۆ
 سه ر پۆش خامۆش ئارامیده بۆ
 بزانی به قه در دیده ی خومارت
 نه وانۆ به ی کهس تۆمار کارت
 مه بۆ تۆ ره نجش مه غدوور بداری
 تاکه رۆت وه شه وق خزمه ت گوزاری
 رۆ جه رۆبیشته ر مه یل تۆ پیش بۆ
 دل به ند قوللاب غولامیی ویش بۆ
 ئامانه ت مه رزه ن دهینت وه گه رده ن
 به تال کهر خه یال فره کهس که رده ن
 بایه ک به دهن بۆ رۆحت چه نی دۆست
 به وینه ی بادام دوو مه غز و یه ک پۆست
 چون مه یۆ مه فتوول پیچیان وه هم
 زه ریه یی مه یلته ن جه هم نه بۆ که م
 حه یفه ن فره کهس بوینۆ ره نگت
 دووربا دوور جه تۆ مه زریۆ زه نگت
 هه رزه ی هه رزه کار هه رجایی مه بی
 داخل وه مه یدان رسوایی مه بی
 ئینته های ناخر هه مسه ران ویت
 تیرتانه ی تال موازان په ریت

خاترشاد مه کهر وه هه رزه کاران
 مه که رۆت وه پوول ناره وای شاران
 ویت مه دهر وه ده ست فره کهس خه یلی
 با وه ره وه یاد مه جنوون و له یلی
 شه رت و وه فاشان تا رۆی مه رده ن بی
 فیکر و زیکرشان زاری که رده ن بی
 هه زار مه شا یخ نه تیجه ی عه ره ب
 ساحیب شه وق و زه وق ته رانه ی ته ره ب
 ساق گه رده نشان چون بلوور ساف
 جه دوور مه دره و شان بی لاف و گه زاف
 په ی چیش که له یلی کهس نه بی چه نی
 ته مه ننا نه که رد ئه و شه خسی هه نی
 مه جنوون لۆنگی داشت عه سا و که شکۆلی
 مه گرتش مه کان نه هه رده ی چۆلی
 له یلی هه زار کهس ته مه نا مکه رده ش
 هه ر مه واتش قه یس تا گیان سه په رده ش
 (شه فیع) ئه ی ره نجه په ری تۆش به رده ن
 نه سیحه ت خاس په ری تۆش که رده ن

(۱) دهقی ئه م شیعره له که شکۆلی (مه محمود پاشای جاف) ده وه ره گیراوه.

وه رگی رانه که ی پیره میرد:

یاری دل په یکه ر، یاری دل په یکه ر
 یاری دل فریب، ریشه ی دل په یکه ر
 نمونه ی نه خشی خودای بانی سه ر
 شیوه ی شیرینت خوسره و شه یدا که ر
 سیای زولفانت پتی تاری زولمات
 ده مت له ناویا سه ره چاوه ی حه یات
 حه وت گورزی پرچت حه وت له شکری ره ی
 بازوو شکینی سه د کاوسی که ی

سیتوت نارنجی زوله یخای پهست کرد
 رۆژی پرووت مانگی کهنعانی مهست کرد
 جه مالت مهجال بئ نوقته ئەکا
 جه لای جه لالت دل پوخته ئەکا
 ئەمهت پئی ئەلیم به دلسـوژانه
 توورپهیی نه بئ و توور و به هانه (۱)
 قینت هه لئه سستی گوی بگره له من
 پابهندی من بی نهک بهندی دوشمن
 گولکه کم، ناوت لای عاشقان گولکه
 ناوی لای بهندهت وهک بهندی دلله
 گول کهوته دهستی خراب و چاکئی
 بۆنی نامینئی ئیستر ئەژاکئی
 گول بۆ که سیکه قهدری بزانی
 بیدا له سههر وهک چقهی سولتانی
 ههندی سهرسهری دواي جوان ئەکهوئ
 گولئی بۆ بۆنی سه عاتیک ئەوئ
 دواي ئەوه کهوته دهستی و بۆنی کرد
 هه لئه پچورکینئی وهک شیت دهستبرد
 به نای نارها ناوی ئەزری
 پهردهی عیسمهت و جوانی ئەدرئ
 توو خۆت مهده دهست هه زه ی هه زه کار
 دوور با نه بیسته پهندی رۆژگار
 دوستی یه کیک به، دانا و سر پۆش بئ
 هه رچی بیینی مات و خامۆش بئ
 تووماری شوخیت نه خوینیته وه
 وهک بهندهت تاسهر پینیته وه
 رۆژ له رۆژ پیشتر عه شقی زیاد بئ
 هه میشه مه یلی ئیوهی له یاد بئ
 یهک بهدهن یهک رۆح یهک نهف سه یهک دوست
 بینه بادامی دوو مه غز و یهک پۆست

تهنها مهجنوونیک لئوهی لۆنگ بهشان
 نهک لووتو پووتی نارهاوای شاهان
 خو ئەگه سالی ژوور سئ بست کهوئ
 چاو باشقال نابئ تهنها توئ ئەوئ

(۱) لای م. ه ئەم نبوه بهبته بههله نووسرابوو - توورپهیی ئه بئ و توور به هانه -.

شیرین پیتی داوه

پیره مپرد سئ جار وه رگپیرانی ئەم شیعهری بلاو کردۆته وه یه که مچار له ژماره ۵۶۸ ی
 رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۳۹ . دووهم جار له ژماره ۷۶۰ ی رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۴ ئەمچاره
 دهستکاری دهقه کهی کردووه و لئیی زیاد کردووه . سببهم جار له گه لاوئژ.

ئەوی جاری دووهم و سببهم وهک یه که له بهر ئەوه دوو وه رگپیرانی بلاو ده که یه وهه . ههروهه له
 که شکۆلی که له پووری ئەده بی کوردی مامۆستا (محهمه ده علی قه رداغی) دا تهنها وه رگپیرانه که ی
 پیره مپرد بلاو کراوه ته وه . پروانه بهرگی دووهمی ل ۱۳۳ . ئەوهش هه مان وه رگپیرانی ژماره
 ۵۶۸ ی رۆژنامه ی (ژین) ه.

وه رگپیرانی یه که م:

شیرین پیتی داوه، شیرین پیتی داوه
 ئەو جووته سببوی که خوا پیتی داوه
 سه د سه نعان له دین بۆی وه رگه پراوه
 شاهان شعور بیان ناوه به لاوه
 سببوه سه ره سینه ی نه مام پراوه
 ئەو سببوه ریشه ی دلئی کیشاوه
 دوو شه کره سببوی تازه ی گول به دهم
 پببست ته نک ناسک نمونه ی ئیرهم
 له توپتی کراسی که تانی عه جه م
 ئەدره وشین و پنه ی ئەستیره ی ناو ته م
 ده وریان به دوگمه ی زیوین ته نراوه
 ئەو سببوه ریشه ی دلئی کیشاوه
 نه قشی سببوه وهک له وح به هزادی ئەرزه نگ
 کالای سهر بالای نالای شوخ و شه نگ

بنازم به سونع نیگارندهی رهنگ
 مه حکمی کرد به سیو سیوهیلی سیوهنگ
 ته لای دهست نهوشار باوی نه ماوه
 نهو سیوهی ریشهی جهرگی کیشاوه
 سیوی شارراوهی ژیر سوخمهی نه تلّهس
 عالم بۆ مردووی بۆن نه کردووی کهس
 بالا توول نهی پر ههواو هه وهس
 سیو له رزی به بای هه ناسهی نه فهس
 بید موشک لای نهو بۆنی نه ماوه
 نهو سیوه ریشهی رۆحی کیشاوه
 وهک قه ندیلی زیو هه لاهه سراهه
 به چلتی گوللی داری توپاوه
 که زانی په نجهی بۆ راکیشراوه
 نه تویته وه وهک شه کر به چاوه
 لای شاعیر توخمهی تفاحی ناوه
 نهو سیوه ریشهی دللی کیشاوه
 گول له شهرمی نهو که وتوته عه رهق
 وهک سیوی به ههشت پر نوور و په ونهق
 سه ر گول په مهبی وهک په نگی شقق
 قهیتانی دهوری رشتهی لبقای ههق
 شکلی دوو ماری له دهور کیشاوه
 نهو سیوه ریشهی دللی کیشاوه

وهرگیترانی دووهم:

لاسابی توحفه‌ی تفاح

نهو کچه جوانه‌ی که به (س)ی ناوه (۱)
 له سیننی سیننه‌ی، که، زیوی خاوه
 دوو سیوی تازه‌ی تیا دانراوه
 له کرده‌وهی خوا سهرم سوورپماوه
 له قالبی دوو سیو دارپترراوه

ریشه‌ی جهرگمی پی راکیشراوه
 شیوه‌ی سیو له وحی به هزادی نه رژه‌نگ
 سیحری هه لاله گیانداره و بی دهنگ
 جلوه‌ی له ئیعجاز (ید بیضا) وه
 نهو نووره گیانی منی کیشاوه (۲)
 هه ر له دهست تو دی فهردی فریاد پهس
 توحفه‌یه‌کی وا لوکس و نه نفهس
 له دوور نه پرووشی به شنۆی نه فهس
 که چی نه ژاکتی به سه ر په نجه‌ی کهس
 دامام له پرووی سنعی خوداوه
 نهو سیوه گیانی منی کیشاوه
 نه مامی (سه رو) ه و سیو موتوربه‌یه
 مه لئین نهو سیوه ها وره‌نگی به‌یه
 به هیتی پروزه‌رد چۆن رایه‌ی نه وه‌یه
 تامی (نۆشدارو)ی (کاوس)ی (که‌ی)یه
 چی بکه م مار هه لقه‌ی له دهوری داوه
 پتی دهست درپژی ده ستم برپاوه
 نه لئین به هه شتیش سیوی وای تیا به
 من ته نیا نه مام نهوئ له و خوا به
 نهو سیوه م باتی هه ر له م دنیا به
 حازر به قه رزدان لام نارپه وایه
 هاوار زۆر ئاخ و داخم کیشاوه
 تاسه‌ی نهو سیوه گیانمی کیشاوه

(۱) پیره‌مێرد دياره لهم وەرگیترانه‌دا ویستوریه لاسایی شیوه‌ی شیعر دانانه‌که‌ی (شه‌فیح) بکاته‌وه. بۆیه له ده‌قه‌که
 دوور کهوتۆته‌وه و نهو جار هه‌ش که له گۆفاری گه‌لاویژدا بلاوی کردۆته‌وه. ناوی (میرزا شه‌فیح)ی نه‌هیتناوه!!
 (۲) لهو پارچه‌یه‌دا شیعره‌که بووه په‌دوو به‌یت، که ده‌بوا سین به‌یت بوایه.

میرزام زامی حله‌ی

له شیوه‌ی (گۆزان)دا که‌وا باوه پیتی نه لئین شیوه‌ی (هه‌ورامی) سین ده‌قی نه م شیعره هه‌یه،

ئەگەرچى لە ناوەرۆك و باسەكاندا جىياوازيان ھەيە بەلام ھەر بەھەمان شىوھ و جوۆرى قافىيە وتراون و لەوھ دەچى يەك لاسايى ئەوى ترى كردىتتەوھ. پىرەمىترد لە ژمارە ٦٩١ى رۆژنامەكەيدا سالى (١٩٤٢) دەقە ھەورامىيەكەى بلاو كردۆتەوھ نووسىويە (بەندىكى مىرزا شەفيح بەزبانى خوۆى). وھ لەژمارە ٩٨٦ى سالى ١٩٤٨دا وەرى گىپراوھ بۆ سەر شىوھى سلىمانى و پىرەمىترد دەقەكەى لە كەشكۆلى مەحموود پاشاى جافەوھ وەرگرتوھ.

دەقيكى كەى ئەم شىعەرە لە كەشكۆلى كەلەپوورى كوردى (مەھمەد عەلى قەرەداغى) ل ١٣٨ بەناوى (غولام شاخان) ھوھ بلاو كراوھتەوھ. وھ ئاماژە بۆ ئەوھ كراوھ كە ئەم شىعەرە و ئەوى (شەفيح) زۆر لە يەك نزيكن وھ لە ھاوكارى رۆژى ١٥/١/١٩٨١دا كاك (مەھمەد صالح عەبدولكەرىم) جوۆرىكى ترى ئەم شىعەرەى بەناوى (پارچە شىعەرىكى بلاو نەكراوھى ئەلماس خان) ھوھ بلاو كردۆتەوھ.

لىرەدا دەقى شىعەرەكەى (مىرزا شەفيح) لەبەر كەشكۆلى (مەحموود پاشاى جاف) دەنووسىنەوھ و وەرگىپرانەكەى پىرەمىتردیش كە لە سالى ١٩٤٩دا بلاوى كردۆتەوھ دەنووسىن.

«مىرزىام زام ھەى،...

كەس نىيەن چوون من، زەدەى زامى ھەى
تیبى ھەى چوون تىپ، ھەفت لەشكەرى رەى
پىنچ ريشەى نەخل عومرم كەردەن پەى
سالى ھەى وھ حوكم سەرنوشت ھەى
دەماى شەھرىوھ نەھەنگامەى دەى
مەعلووم بۆ جەلات دۆ بى ھۆش خەى
من زامم جەھەى كەى ئاوەردەن كەى
دۆلەى كۆسەل كۆس كەفتەى وھى بەوھى
ئاوھرد نەخەيال سەير باخچەى بەى
دوو بەى ديم نە شاخ عەرەر ئاساى نەى
نە فەوق نەمام جفتى سىياھەى
مەئموورەن وھ ئەمر موستەحفىز بەى
دۆ وات ھەى دەردىن مدارا تاكەى
من وھ فتوای دۆ دەس بەردم پەى بەى
بەى نەخۆف دەس شى نەپەناى ھەى
ھەى شىياپەى دەس وھفەرموودەى نەى
دۆ كەفت نە قوللاب تورك سىياھەى

لەرزىم ستىزام شىم نە بەحر خوۆى
كەلىمەى تەوھىد وانام پەياپەى
ھانام كەرد ھەى دۆس ھەى دۆسوزان ھەى
دۆ چىش كەرد بەوئىش نە تەماشای بەى
ئىستە نەھىجران ھەى و بەى و نەى
دۆ مەشۆ نەھۆش ھەردەم پەياپەى
پەى دەرمان دۆ كەوتەى وھى بەوھى
پۆشام لۆنگ پۆس دنيا كەردم تەى
قەدىم ھەكىمان وھدەرد بەردەن پەى
پەنەم واتشان ھەى بى خەبەر ھەى
ئەگەر ئەفلاتوون جەنە و مەبۆ ھەى
نۆش داردوش نەگەنج خوسرەوان كەى
مەپىزۆت نە ھەلق ھەردەم پەياپەى
زام ئەفەى يان تەك پەروەردەى نەى
ئالوورەى عەرەق عەتر زەردەى بەى
سارىش نە بۆكى كەردەن كۆ كەى
مەزانى (شەفيح) دۆ بى ھۆش خوھى
كەى مەبۆ سارىش زەردەى زام ھەى
كۆ بۆوھ بالات خاك وھ بەرزى نەى
تا فەسل دىوان مەحشەر مەبۆ طەى

وەرگىپرانەكەى پىرەمىترد:

مىرزىام زامى ھەى

كەس نىيە وھك من گەستەى زامى ھەى
تیبى ھەى وھك تىپ ھوت لەشكەرى رەى
ریشەى نەمامى عومرى كەردم تەى
حوكمى ھەى بەحوكم سەرنوشتى ھەى
لە دواى مانگى لە ھەنگامەى دەى
دۆلەم زامار و وا كەوتە وھى وھى
ھەر بەداخەوھم كەى بى بكرى كەى

دلّهی کۆست کهوتهم به تاوازی نهی
 کهوته خه یالّی سهیری باخچهی بهی
 دوو بهی له لقی عهه عهه ئاسای نهی
 پاسه وانیا نه جووتی سیاهه
 مه ئموورن به ئهمر کردگاری حهی
 ناتوانی به بیان به شه ویش دهرکهی
 من به ته فرهی دلّ دهستم برد بۆ بهی
 بهی به وهی وهی خۆی خسته په نای حهی
 حهی گهستی دهست و گهرمی هه ناسه
 کۆله واری کرد کولی کرد په نجهی
 دهست له رزی و دهستی به ردا له به خه
 که و تمه که لیمه ی شاده به حهی حهی
 وا هه چهنه ئه کهم بۆم ناکرئ چاره ی
 هه هاواریه به رزه چریکه ی
 ده ئیم گۆرت بی بگری تۆ واده ی
 مه گهر به شیریه مه مان ده وای که ی

به هاری نوئی رهنگ

له دیوانی پیره میردی مامۆستا هاواردا لاپه ره ی ۲۳۶ شیعریک بلاو کراوه ته وه به ناوی
 (به هار، به هار تازه رهنگ) وه هیچی له باره وه نه نووسراوه و به شیعری پیره میرد دانراوه. به لام
 ئیمه دهقی هه ورامی ئه و شیعره مان له که شکۆلی (مه محمود پاشای جاف) دا دۆزیه وه. پیره میرد
 دوو جاری جیاواز له یه کتر ئه و شیعره ی وه رگیتراوه و بلاو کردۆته وه. جاریک له سالی
 (۱۹۴۲) دا و جاریک له سالی (۱۹۴۹) دا. سه باره ت به ژبانی ئه م (میرزا موسا) یه، هه
 ئه وهنده زانراوه که نازناوی (بیمار) بووه و خه لکی زه ردیاوای قه ره داغ بووه.

وه هار جه نو رهنگ،

دیسسان نه و وه هار هم نمانا رهنگ
 ته رز ته موورده ی تاف وهش ئاههنگ
 لاله به رامما چون لال جه رووی سهنگ

شکۆفه ی باخان وه رهق شکاو که رد
 هه ر چلّی جه لّی، منمانۆ وه فه رد
 هه ر گولّ موینی بیباردن جه خاو
 چه مه نان که یله ن جه بۆی نافه ی ناو
 وه نه وشه ی وه نه وش ئه سرین نه سرین
 بیه ن وه زینه ت سه حن به ساتین
 نه ورۆزی گولان خه میه ی سی ستوون
 په ی به زم ئارایی هۆردانه هاموون
 ما باقی گولان دیده ی نیم خه و
 چون مه ستان جه به زم بادیه که یخوسره و
 گشت تورمه ی قرمز عه ره ق چین وه سه ر
 له ب ئالووده ی مه ی عه قیق ئه حمه ر
 بولبولّ وه نه غمه ی هونین (ماهوور) (۱)
 چون شیرین نه پای خوسره و گرته ن (موور) (۲)
 ته ئسییر ناله ی مورغان چه مه ن
 ئایره ن په ی دلّ دوور که فته ی وه ته ن
 که یف و سه رمه ستی فه سلّ نه و وه هار
 گشتان نه ده شتان سه یر سه وه زه دار
 په ی که سی وه شه ن دلّ وه ئومید بۆ
 نه ک چوون من غه ریب دوور که فته ی زید بۆ

(۱) ماهوور مه قامیکی مؤسیقای ئارام به خشه.

(۲) شیوه ن که بۆ مردوو ئه کرئ.

وه رگیتراوی یه که م: ۱۹۴۲

به هار تازه رهنگ، به هار تازه رهنگ
 دیسسان نواندی به هار تازه رهنگ
 وینه ی ته مووره تافگه ی خو ش ئاههنگ
 لاله ی ئال دهرهات وه ک لال له رووی سهنگ
 گوپکه ی دره ختان ئاوس به گه لان
 با ئه ی کاته وه بۆ نه شه ی دلّان

گولان خه والوو له خه وه لساون
 بوژه ننگی دلان وهک نه رمه ساون
 وه نه وشه به نوښ نه سرینی نه سرین
 سه رخوشه و گهردن که چه بو ناین
 بولبول به نه غمه ی شۆزی په هله وی
 (قه تاری ره شۆل) به نیوه شه وی
 ته ئسیری ناله ی مورغانی چه مهن
 ناگره بو دل دوور که وه ته ی وه تنه
 که یف و سه رمه سستی (۱) فه سلی نه و به هار
 سه یری سه به زار دیاره و دیار
 بو که سی خوشه دل به ئومید بی
 نه وهک من غه مبار ئا واره ی زید بی

(۱) سه رمه سستی، به هله نووسراوه سه ربه سستی

وه رگپړانی دوومه ی:

به هاری نوو پړه ننگ
 دیسان نه و به هار، نه نوینی پړه ننگ
 تاف به خوروی ساف سازی خوش ناهنگ
 لاله نه ره قسې له سه ر سه خنه ی سه ننگ
 دره ختی باخان وا گو پیکه ی ده رکرد
 هر چلې جلی تازه ی له بهر کورد
 کوړپه ی گول تازه هله سن له خه و
 دم و چاو نه شوون به ئاونگی شه و
 وه نه وشه له بهر نه سرینی نه سرین
 گهردن که چه نه کا ماته مین سه رشین
 له ولاوه خونچه پی پی ده که نه ی
 له نجه ی قه هقه هه یش شوخی نه نوینی
 تیپی گولانی چه مهن نیوه خه و
 ده چن بو به زمی شیرینی خه سره و

ته ئسیری ناله ی مورغانی چه مهن
 گری دلنه بو شییویای وه تنه
 که یف و سه رمه سستی فه سلی نه و به هار
 گه سستی ده شت له گه ل ده سستی دوست و یار
 بو که سی خوشه دل به هیوا بی
 نهک به به ردی دهرد لانه ی شیواو بی

له خه وه ستابووم

له دیوانی پیره میتردی ماموستا هواردا له لاپه رهی ۲۲۱ دا شیعریک به ناوی (قمبر علی) یه وه
 بلاو کراوه ته وه. له ویدا نووسراوه که نه وه شیعری پیره میترده و به ناوی قه مبه ر علیه وه و توویه.
 به لام له راستیدا قه مبه ر علی یه کیکه له شاعیره کانی شپوه ی گوزان و نه و شیعره شیعری نه وه
 و پیره میترد وه ری گپړاوه. وه ماموستا هوار به مهنی نه زانیوه و هر به شیعری پیره میتردی داناوه.
 وه نه م شاعیره به (قمبر علی ره وانی) ناویانگی هه یه. پیره میترد له (ژین) ی ژماره ۵۷۷ ی
 سالی ۱۹۳۹ د، وه رگپړانی نه م شیعره ی بلاو کړدو ته وه.

هه روه ها جاری دووم له ژینی ۹۸۱ ی سالی ۱۹۴۹ د بلاوی کړدو ته وه. نه مه شیعره که ی
 (قمبر علی) یه وهک له که شکوئی (مه حمود پاشای جاف) دا نووسراوه.

«بیدار که رده وه، ...»

ئیمشه و باد به ختم بیدار که رده وه
 شه و شه قه ی شهرم جه ویش به رده وه
 صوب له ب وه خه نده ی شه فق زه رده وه
 بهرق پیش خانه ی شه و صوب ستیزا
 سویای ستاران له رزاو گوریزا
 جه سه ر مناران بلند بی نه دهر
 خیزا بانگ بهرز (الله اکبر)
 بولبول وه نه غمه ی خوش ئاواز بهرز
 وه نده وه جه بام سه ر مه فتول طهرز
 جیهان دیده گان، جیهان نافه رین
 گرد که وتن نه و شوون فکر دنیا و دین
 که سی داوی ته خت پادشاهیشه ن
 که سی فکری ویر بی نه واییشه ن

کەسێ وەخەرمەن جەواهیتر دارۆ
 کەسێ ستارەش سەنگ لێش مەوارۆ
 شیخ نەفکری ویر کەشف و کەرامات
 موتریبان ئەو پای نەغمە و مەقامات
 بت پەرستان گرد کلتیسیانە
 مەی نۆشان سەرمەست کونج مەیخانە
 عاشقان بێ هۆش پا جەسەر نەناس
 رەقیبان را چەفت رەهەند وە ناخاس
 بەدکار ئەوپای بەد خێر ئەندیش ئەو خەیر
 حاجیبان ئەو حەج دەیری یان ئەو دەیر
 گەردوون وەهەرکەس کاری سپەردەن
 بەگشت سەرنوشت رووی پەشتی پەردەن
 من شووم ستارە ی سەر زەمینانم
 کەس ئەزانۆ جە کامینانم!؟

وەرگیڕانە کە ی پیرەمێرد:

لەخەو هەستا بووم، لەخەو هەستا بووم
 بەر لە بەیان بوو، لەخەو هەستا بووم
 شعور لە کەللە ی خالی پەستا بووم
 گویم راگرتبوو، بۆ بانگ وەستا بووم
 شەوشەق، کراسی خومی خۆی داکنەند (۱)
 ئوفوق بەشەفەق کەوتە شەکەر خەند
 بەرقی پیشخانە ی سەحەر ستیزا
 سوپای ئەستێران لە رۆژ گوریزا
 لەسەر منارە سەریەرز ی بێ دەر
 بڵند بوو بانگی (الله اکبر)
 بولبول بەنەغمە ی خۆش ئاوازی بەرز
 ئەیخویند لەسەر چل بەنالە ی سەد تەرز
 ئافەریدەگان هەریەک بەرەنگی
 بۆ کرد و کۆشی دەنگ و ئاهەنگی

یەکی ئەکەوتە شوین خولبای شایی
 یەکی ئەگـریا له بـی نەوایی
 یەکی هەستا بوو پارە ی ئەژمارد
 یەکی دامابوو بۆ نیو هۆقە ئارد
 شیخ لە رابیتە ی کەشف و کەرامات
 گۆرانی بیژیش شەیدای مەقامات
 بت پەرست هەولێ کلیسیایانە
 عەرەق خۆرەکان مەستی مەیخانە
 بەد کار شوین بەدی و خێرە مەند بۆ خێر
 حاجی بۆ کەعبە رابیان بۆ دێر
 هەر کەس کارێکی پێ سپێراوه
 لە رۆژی ئەزەل خـوا بۆی دانـاوه
 هەر من بـی کارم وەک کـابرای پـیرەم
 خۆشم نازانم کە لە کام تیرەم!؟

(۱) لای م. ه ئەم بەیتە بەم جۆرە دەستکاری کراوە:

شەو شەو کراسی خومی خۆی داکنەند
 ئاسۆ بەشەفەق کەوتە شەکەر خەند

وەرگیڕانی دووهمی پیرەمێرد: ۱۹۴۹

بـیـدارـی کـردم،...
 بای سەختی بەختم بیداری کردم
 زەنگی شەو زەنگ و شیارێ کردم
 تووشی خەیاڵی دلداری کردم
 شەوی تاریک و دەردی دووری یار
 لە بارەگای هەق خستیم هەوار
 پەردە ی لیلی شەو هەلپـچرایـهـوه
 دەرگای رەحمەتی خوا کرایهـوه
 بەرقی پیشخانە ی سەحەر ستیزا
 سوپای ستارە لەرزا و گوریزا

له سهه منا ره ی بلندی بی سهه
 بهرز بوو تاوازه ی (الله اکبر)
 بولبول به نه غمه ی عه شقی گولته وه
 جووشی نه خسته که لله و دلته وه
 به جاری نه هلی جیهان خرؤشا
 هه کهس بو پوژی خوئی تیده کوشا
 دهولته مند سوودی لیک نه دایه وه
 فه قیر بو نانیک نه سوووپایه وه
 عابد به ناله ی (یا هوو، یا من هوو)
 موتر ب به زمی مه یخووران نه چوو
 بت په رست له پای بتدا سهه به خاک
 زیگری دهرویشان نه گه بییه نه فلاک
 حاجی بو حج و دز بو جهرده یی
 کارخانه یش کاریان به بی په رده یی
 هه کهس کاریکی پی سپیررابوو
 گه ردوون وهک پوژان هه له دهورا بوو
 هه چیت نه روانی نه یزانی چیه
 هه منم شوینی مه علوم نییه
 خویشم نازانم که چیم و له کویم
 دهنگی دوستی راست نه هاتوته گویم
 «یا دوست نه ماوه یا من نه مدیوه (۱)»
 فرمان فرانه لهم دیوه و دیوه
 کلاروم نییه دهستی پیابگرم
 نه یشزانم کهوا بی کفن نه مرم
 تن تن و تنه خه لک نه یفرؤشی
 هی وایشمان هه یه نیریش نه دؤشی»

(۱) شیعه که خوئی له ویدا ته واد ده بی و نهوسج به یته شیعی پی ره میترده.

ههروه ها پی ره میترد نه م شیعه وه رگیتراوه ی (میرزا موسا) ی له ژماره ۷۴۶ ی (ژین) ی سالی
 ۱۹۴۴ بلاو کردوته وه.

دیدم تو خودات به هق ناسیوه
 توئی سازاند به بی مانه ند و شیوه
 توئی کرد به سه رمه شق گولی به هاران
 به سهه قافلته ی تیپی نازداران
 شوکرانه ی جوانیت شهوی چوارده ی مانگ
 وهه ماله کهم به یانی پیش بانگ
 تا به کامی دل سو جدهت بو به رم
 پیلاو و نازت بخه مه سهه سهه رم
 من پوژی نه وه ل که تویم دی به چاو
 تیریکم درا له جهه رگ و هه ناو
 به داو و ده رمان ساپیشی نایی
 مه گه ر تو چاره ی بکه ی به نیگایی
 ره شی به خستی من له خالی تو به
 رهنگ زه ردیم لیموی رهنگ کالی تو به
 زه عیفیم وینه ی گه لای پایزه
 خه م و مهینه ت و هیجران به ریزه
 هیناومیه انه ته کاتی گیانه لالا
 یاخووا بالای تو دوور بی له به لالا
 تایی له توره ی زولفی موشکینت
 لهو کلافه ی خاو بو عه نه رینت
 پیتم بده نه زری به زری بالات بی
 زه کاتی حوسنی خالی ئالات بی
 نهوسایه هیچت له سهه نامینی
 خوا خوینی منیش له تو ناسینی

های قوربان تاکه ی

پی ره میترد له ژماره ۶۹۱ ی سالی ۱۹۴۲ ی روژنامه که یدا شیعه ریکی وه رگیتراوه و ناوی

شاعیره که شی نووسیوه بهم جوړه «شاعیرئ هیه که (صرعی) ناوه، ئەمه هی ئهوه، بۆ ئه و بیژراوه». ئیمه له کهشکۆلی مهحموود پاشای جافدا، دهقی ههوامی ئه و شیعره مان دۆزییه وه. بهلام سهبارهت بهژیان و بهره می ئه م شاعیره هیچمان دهست نه کهوت. ئەمه دهقی شیعره که و وەرگیرانه کهی پیره مێرد.

های قوربان تاکه ی ئه ی ئینتیزاری
تای تاقت پریان که ی ته شریف ماری
فیدات بام ساده ی بۆ نه ی سهرده مدا
خه فتهت بهر وه جهرگ به زمه که ی جه مدا
خه یلپه وهن دیده ی هه راسانه که ت
مه حروومه ن جه گهرد بهر ئاسانه که ت
بخرامه وه ناز ئه ی بهرگوزبده م
پا بنیه ر وه بان بینایی دیده م
به ل جه مه مه نه ت گه ری پالا که ت
ره وشه ن بۆ په ی دین به ژن بالا که ت
ئه ر باری ته شریف شه معه که ی دینم
ها وه خته ن ئه جه ل بۆ وه سه رینم
ئه و مه کیشای جه ور هیجرا نه که ی ویت
مزانای وه حال دیتوانه که ی ویت
ئیسه چون هیجران دووریت نه وهرده ن
سه ر مه ودا ی په یکان نه دل نه ویه رده ن
ئیتتر نیت وه ته نگ بئ قه راری من
وه ی زایه له ی به رز شین و زاری من
ها وه خته ن جه یو من هیجرا نه که ی ویت
سه ر سلا مه تیی من بوزان لیت
ئه مجار جه و دما چیش مه که ی جه ده ست
فه ریادی (صرعی) و عه هده که ی ئه له ست

وەرگیرانه کهی:

های قوربان تاکه ی وا چاوه ری به
تای تاقت برآ وه خته به ری به

فیدات به ساده ی شه وئ له نا کا
له شپوه ی جلوه ی مانگی روونا کا
به پرو ی شه مالا بکه به مالا
مل له ده سمالا، پئ له خه رخاله
به لاره له نجسه هه ی بهرگوزبده
دیده که م پئیه بنی سه ر دیده
به سه رگه ردت به با گه ردی که وشه ت
چا و روون کا بۆ دین بالای بئ خه وشه ت
هینده بزانه ئه گه ر بیی و نه یه ی
به زۆر ئه مکۆزی و ئه بیه پیاوکۆزی پئی
ئاخ چی بکه م خۆزگه تۆیش عاشق ئه بووی
ئه وسا بۆ پرسه ی عاشقی خۆت ئه چی
ئیسنا نازانی سه ودا ی عه شق چیه
هه زار هاوار که م تۆ باکت نییه
زۆری نه ماوه ئه مر م و ئه مبه ن
دیاره سه ر خۆشیی من له تۆ ئه که ن
ئه وا من رۆییم تۆ به سه لامه ت
چۆنی له ترسی پرسی قیامه ت

پیره مێرد و مه جندوبی شاعیر

(مه جندوب) شاعیرێکی شپوهی (گۆزان) هه ورامیه. شاعیرێکی هیه به ناوی (قیبله م هلال) بۆ که پیره مێرد سێ جار وه ری گێراوه، جارێک له دیوانی پیره مێردی مامۆستا هاواردا له لاپه رده ی ۱۷۰ دا بلا و کراوه ته وه به ناوی (وهک ژه هرتال بئ) نووسراوه به ناوی مه جندوبه وه بلاوی کردۆته وه. واته به لای مامۆستا هاواره وه شیعری پیره مێرده و به ناوی ئه و شاعیره وه نووسیوه. به لام وه ک لێره دا دهقی هه ورامیه که ی دهنوسین شیعری مه جندوبه و پیره مێرد وه ری گێراوه. جاری دووم پیره مێرد ئه م شیعره ی له رۆژنامه که ییدا ژماره ۵۸۰ ی سالی ۱۹۳۹ دا بلا و کردۆته وه. جاری سێیه م له ژینی ژماره ۷۴۰ ی سالی ۱۹۴۴ دا بلاوی کردۆته وه. ئیمه وەرگیرانی دیوانه که و ئه و سێیه م جار دهنوسین.

مه جڏووب

قيبله م مه لال بؤ،... (۱)

دلئ غه یر جه خه م خالت مه لال بؤ
 ٺه و دل ٺه رانه ی شه و چرای لال بؤ
 تو خودا بازهش یا وه زوخال بؤ
 دیدئ دایما نه دینؤ بالات
 هه رده م نه ره ٺیو وه گه ردی پالات
 ٺه و دیده دیدهی جه یر توند خیز بؤ
 تو خودا بازهش با سو ما ییز بؤ
 سه ری وه سه ری که مان بؤ هه ر ٺ
 شه وان سه ر نه دؤ وه ئاستانه ی تو
 ٺه و سه ر ٺه ر سه ردار ده وران دوون بؤ
 تو خودا بازهش با سه رن گون بؤ
 ده ستئ ده س نه دوت نه که مه ر په یوه س
 نه شو ت وه گه رده ن په یا په ی، ده س ده س
 ٺه و ده سته ٺه رده س جه لاد به ور بؤ
 تو خودا بازهش با به سته ی جه ور بؤ
 پایئ په ی په ی ره و تو نه بؤ، وه پا
 وه رای یانه ی تو نه شو وه پارا
 ٺه و پا ٺه ر پای پاک به در مونیر بؤ
 تو خودا بازهش با نه زنجیر بؤ
 قیبله م با ده سم جه دامانت بؤ
 (مه جڏووب) نه زومر دی غولامانت بؤ

(۱) ٺم شیعره به هله له دیوانی وه لی دتیانه ی مامؤستا عوسمان هه ور امیدا به شیعری وه لی دانراوه . به لام مامؤستا عوسمان هه ور امی خو ی له گو قاری (به بیان) دا ژماره ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ د رونی کردؤ ته وه که ٺه و شیعره ، شیعری مه جڏووبه و به هله له له ویتدا دانراوه .

وه رگپرانه که ی پیره میژد:

وه ک ژه هر تال بئ، وه ک ژه هر تال بئ
 تامی زبانم با هه ر وا تال بئ

دلئ بی غه می خالت مه لال بئ
 ٺه و دل ٺه دانه ی شه و چرای لال بئ
 با گه وه هری تاج رؤسته می زال بئ
 تو خوا لیتی گه ری با به زوخال بئ
 سه ری سه ربه رز بیت بؤ باره گای تو
 به شه و سه ر نه دا له باره گای تو
 ٺه و سه ره سه ردار ده ورانی دوون بئ
 تو خوا لیتی گه ری با سه رن گون بئ
 دیدم دیدهی که نه بینئ چاوت
 چاوت نه ری ٺئ به گه ردی پیلاوت
 ٺه و دیده دیدهی ٺاهووی ته نییا بئ
 تو خوا لیتی گه ری با نابینا بئ
 ده ستئ پر نووری یدی بیضا بئ
 ٺه گه ر له ده سته ی زولفت جودابی
 هه ر چنه د فرعه ونی پی پر نازابی
 ٺه و ده سته با هه ر به سته ی قه زابی
 په ی په ی په ی جه سورت نه بی په یا په ی
 وه ک سیبه ر ٺیگات نه پیوی په ی په ی
 ٺه و پایه پایه ی عه رشی ره حمان بئ
 یاخوا پا به سته ی کو تی زیندان بئ

وه رگپرانئ سییه می پیره میژد سالی ۱۹۴۴

دلئ مه لال بئ

دلئ له خالت، خالی مه لال بئ
 تو خوا لیتی گه ری با به زوخال بئ
 ٺه و دل ٺه دانه ی شه و چرای لال بئ
 سه ر، سه رمه ست نه بی به مه ی مه یخانه ت
 به شه و سه ر نه دا له ئاستانه ت
 ٺه و سه ره سه ری سه ردارئ چرخ بئ
 له سه ر بریندا وه ک سه ری به رخ بئ

دیدم دیدیهک نه‌بینی بالات
 دائم نه‌پژرئ به‌گهردی بالات
 ئەو چاوه ئەگەر چاوی شایبی بی
 یاخوا هەر کوێر و بی بینایی بی
 دەستی که دەستی تۆ نه‌نیتته دەست
 بۆ خزمه‌تی تۆ نه‌جسولتی په‌یوه‌ست
 ئەو ده‌سته ئەگەر (یدی بیضا) بی
 یاخوا ئەو ده‌سته هەر به‌سزا بی
 پتیه‌ک که له پتی تۆدا دیل نه‌بی
 وه‌ک قه‌یسی دوجه‌یل ئارا گیل نه‌بی
 ئەو پتیه ئەگەر پتی فریشته بی
 له خشته چووبی و هەر شکسته بی
 (مه‌جذوب) له زومره‌ی غولامانت بی
 ده‌ستی به‌نده‌گی به‌دامانت بی

پیره‌مێرد و (داخی) شاعیر

له دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مری مامۆستا هاوار) دا لاپه‌ره‌ی ۲۴۴ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (دلّه با به‌س بی) وه به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له راستیدا ئەو شیعره شیعری (داخی) شاعیره. وه پیره‌مێرد دووجار ئەو شیعره‌ی وه‌رگێتێراوه و له رۆژنامه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه.

جاری یه‌که‌م: ژین ژماره ۸۱۲ سالی ۱۹۴۵.

جاری دووهم: ژین ژماره ۹۳۰ سالی ۱۹۴۸.

جاری دووهم نووسیبویه شیعری (داخی به‌راست) واته شیعری داخییه و به‌ناوی داخییه‌وه هه‌لنه‌به‌ستراوه و نه‌نووسراوه.

لێره‌دا پتیبسته ئەوه‌نده‌ی که به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه سه‌رباره‌ت به‌داخی و ژیان و به‌ره‌مه‌می بخه‌ینه پتیش چاوی خوێنه‌ران:

۱- له کتیبی (یادی مه‌ردان) ی مامۆستای پایه‌به‌رز (مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌پیس) دا به‌رگی دووهم لاپه‌ره‌ی ۴۱۲، ۴۱۳ دا سه‌باره‌ت به‌داخی و ئەو شیعره نووسراوه:

«دۆستیکی تری مه‌وله‌وی (شیخ عبدالله‌ی داخی) یه که شاعیریکی به‌رز بووه و هەر چه‌ند

به‌باشی بۆم ساغ نه‌بووه‌ته‌وه کتیه، به‌هه‌ندی نیشانه‌دا وا دیاره شیخ عبدالله‌ی مراد وه‌یسی خالۆزای مه‌وله‌وی بی. به‌نیشانه‌ی ئەوه‌شا که مه‌وله‌وی گه‌لی پارچه شیعری خۆی بۆ ئەم نووسیبوه، ئەبی ئەمیش شیعری زۆری بۆ ئەو نووسیبی. هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و شیعره‌ی لێره‌دا مه‌به‌ستمانه و ده‌ق و وه‌رگێتێرانه‌که‌ی ده‌نوسین له لاپه‌ره - ۴۱۴- دا مامۆستا ده‌فه‌رموی «تیمه وای بۆ ئەچین داخی ئەم پارچه شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی کۆچی دوایی مه‌وله‌وییه‌وه و بۆ لاوانده‌وه‌ی وتی.»

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له گۆفاری (به‌یان) ی ژماره ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ دا له‌م باره‌یه‌وه نووسیبویه «ئەم شاعیره‌مان هاوچه‌رخ و هاوده‌می مه‌وله‌وی بووه و نامه و هۆنراوه‌شیان بۆ یه‌کتر ناردوووه. له دیوانی مه‌وله‌ویدا لاپه‌ره ۱۰۲، ۱۰۵ هۆنراوه‌یه‌کی مه‌وله‌وی تۆمار کراوه که بۆ ئەم شاعیره‌ی نووسیبوه، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر په‌یوه‌ندی به‌م به‌شه‌وه هه‌یه، به‌پتیبستم زانی لێره‌دا بینوسمه‌وه: مه‌وله‌وی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی له وه‌رامی شیخ عه‌بدوڵلای داخییا نووسیبوه، که شاعیریکی به‌رز بووه، وه زۆر جار نامه‌ی به‌هه‌لبه‌سته بۆ مه‌وله‌وی ناردوووه و ئەویش وه‌رامی داوه‌ته‌وه. جاریکیان مه‌وله‌وی له وه‌رامدانه‌وه‌دا دوا ئەکه‌وی. داخییش غه‌زه‌لیکی بۆ ئەنێری وه له غه‌زه‌له‌که‌یا گه‌لی ئەکا به‌رامبه‌ر به‌دواکه‌وتنه‌که‌ی.»

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان ده‌نوسیت «له‌م هۆنراوه‌یه‌دا نۆ به‌یت شیعری مه‌وله‌وی به‌ر چاو ئەکه‌ون، نه‌ک تاچه شیعریک داخی بۆ خۆی ئاماژه‌ی هه‌موو هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ئەکات.»

لێره‌دا ده‌قی هۆنراوه‌که‌ی (داخی) ده‌نوسین، وه‌ک مامۆستا عوسمان نووسیبویه و له پال ئه‌ویشدا مه‌به‌ستی خۆمان که هه‌ردوو وه‌رگێتێرانه‌که‌ی پیره‌مێرده ده‌نوسین:

«دلّه باوه‌س بو، دلّه باوه‌س بو(۱)
 هوشیار به‌ر واده‌ی مه‌ستیت باوه‌س بوو
 زیامت باوه‌س وه‌ده‌س هه‌وه‌س بوو
 وه‌س فامت نه‌ فیکرکه‌رده‌ی عه‌به‌س بوو
 باوه‌س خه‌یالته‌ خه‌یالی خال بوو
 وه‌س حالته‌ په‌ی زولف زوخال به‌د حال بوو
 وه‌س وه‌ته‌مای وه‌سل نازک نه‌وه‌الان
 سه‌رمایه‌ی عومرت به‌در وه‌ تالان
 بدیه هه‌مده‌ردان، هه‌م فه‌ردی هه‌م مه‌شق
 نازک خه‌یالان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق
 گه‌ردین وه‌ خه‌یال نازک که‌رده‌وه
 وه‌ باری فی‌راق ئەندۆی ده‌رده‌وه

هه‌ریه‌ک وه خه‌یال نه‌وه‌ه‌الی‌یکه‌وه
 وه په‌ژاره‌ی خه‌م بووم لالی‌یکه‌وه
 مه‌زه‌ی باده‌ی ناب حه‌قیقی چه‌شته‌ن
 نه‌ی وارگه‌ی په‌رشۆر وه ناکام وه‌شته‌ن
 خالی بی یاگه‌ی نازک خه‌یالان
 بی مه‌دداح مه‌نده‌ن نه‌و نوخته‌ی خالان
 مه‌بخانه‌ی خالی، مه‌بخواران بی شه‌وق
 باده‌که‌ش ماتهم باده‌نووش بی زه‌وق
 زیاد جه‌گردین شای سینه‌ی سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) (مه‌وله‌وی) (۲) جافان
 جاداری ره‌ویه‌ی (بی‌سارانی) بی
 ساحیب ته‌ریکه‌ی هادی و ثانی بی
 ئەشعاری (یوسف) (ئه‌بیاتی) خانا
 جه‌خه‌یال خاسیش وه‌هیچ مه‌نمانا
 فه‌ردی وه‌ش مه‌زمون (مه‌لا) که‌ی گۆزان
 ئەبیاتی ته‌رکه‌ی مه‌دداحی بۆران
 واتای واجیوه‌ند (خانا) ی دل‌خه‌مین
 فه‌رمووده‌ی (شه‌فیج) ده‌روون ماتهمین
 ئەفکارا به‌کار (صالح) ی که‌رده
 ئەبیاتی نه‌بات - نه‌جه‌ف - په‌روه‌رده
 بی نمون جه‌فیکر خه‌یال خاسیش بین
 بی وجود جه‌لای خاسان خاسیش بین
 واده‌ی موناجات (قاضي الحاجات)
 وه‌کزه‌ی ده‌روون سه‌دده‌ق دل‌هه‌رسات
 ئە‌ی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فافته‌ر جه‌لال
 مه‌سفت وه‌قه‌له‌م سه‌رنوکی خه‌یال
 «یا جه‌گۆنای من که‌رهم تاوانته‌ر
 ره‌حمت جه‌تاوان من فراوانته‌ر»
 «تۆم هه‌نی وه‌تاک دانا و توانا
 تۆم هه‌نی، هه‌نی وه‌کیم بوو هانا»

نه‌فه‌سلی فیراق وه‌سه‌د زاری و ده‌رد
 ئە‌ی لاله‌ نه‌گه‌نج خاتر به‌ر ماو‌ه‌رد
 «تاقه‌ت بی وه‌هون جه‌سه‌ختی زامان
 تک تک چه‌نی هه‌رس رێزا وه‌دامان»
 نه‌وه‌ختی هه‌جران خاتر نا شادی
 وه‌ی چه‌ند به‌یت مه‌وات گه‌رده‌ن ئازادی
 «من شه‌وی ناله‌م جووش تاو‌ه‌رده‌ بوو
 سه‌گی ئاسانه‌ت بێدار که‌رده‌ بوو»
 چون واده‌ی هه‌وه‌س باده‌ی حه‌قیقی
 ماماش وه‌خاتر جیلوه‌ی ته‌حقیقی
 ته‌نخوا‌ی وه‌جه‌ی مه‌ی مه‌بخانه‌ی باقی
 ئە‌ی دانه‌مدا شاپاش وه‌ساقی
 «یاران و به‌ردن نۆ به‌مه‌ن وه‌ی ده‌ی
 ئیسه‌ وه‌کاره‌ن ساقی نه‌شته‌ی مه‌ی»
 واده‌ی ئاره‌زووی دیدی جه‌مین گول
 چون واز که‌ر قفل‌سندوو‌ق‌خانه‌ی دل
 ئە‌ی لولوی نه‌خت په‌سه‌نده‌ی خاسان
 په‌یدا که‌رده‌ی سه‌عی بی شۆی غه‌واسان
 مه‌وست ئە‌و سه‌حرا په‌ره‌ی جه‌کاکان
 تا بوو وه‌زینه‌ت جه‌رگه‌ی دلپاکان
 «باله‌خانه‌ی چه‌م دێوانه‌که‌ی توو
 پا نه‌نا وه‌و گل ئاسانه‌که‌ی توو»
 «تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یال‌ت تیشدا
 ئازیز بۆ جارێ پا بنیه‌ر پیتشدا»
 ته‌عریفی تفه‌نگ خالۆی هه‌جرانبار
 وه‌ی فه‌رده‌ مه‌که‌رد نه‌عالم ئیظهار
 «خاراوی خانان، طاق قوول، لوول وه‌رده
 چون نیگای دل‌به‌ر هه‌زاره‌ که‌رده»
 «دروستی و هه‌لمه‌ت قه‌ضا خه‌یال‌طهور
 نار و ناله‌ و دوود ره‌عد و به‌رق و هه‌ور»

بدیه (مهولهوی) بهو خه یالنه وه
 وهی گشت جه واهیر دانهی لالنه وه
 غه یوری مه عشوق حه قیقی حازر
 وه نیم ته جه لالا نه صورهی ظاهر
 دیت چه نی کوورهی دهروونش که رد سه رد
 چوون پای خه یالان نازک گهردش به رد
 ئینصافهن وه سهن هه رزهی بی مایه
 وهس عومرت وهی طهور بدهر وه زایه
 بی به ده لهن عومر، خاسش هه ر پاسهن
 باختش پهی مه عشوق بی به ده ل خاسهن

(۱) ئەم شیعره بریتییبه له چل و یهک بهیت، له نوسخه‌ی کهشکۆلی مه‌حموود پاشای جافدا سی و جهوت -۳۷- بهیت بوو.

(۲) ئەو ناوانه‌ی له نیتوان دوو که‌وانه نووسراون هه‌مووی ناوی شاعیرن وه ئەو بهیتانه‌ی له‌ناو که‌وانه‌ی بچووکدان بهیتی (مهولهوی) ن.

وه‌رگێڕانی یه‌که‌می:

دلّه با بهس بی، دلّه با بهس بی
 هۆشت بی ئیتر مه‌ستیت با بهس بی
 هه‌وسارت با بهس به‌دهس هه‌وهس بی
 بهس هاو‌نشینت له‌گه‌ل ناکه‌س بی
 با بهس خه‌یالت به‌دحالی خالّ بی
 بهس مه‌ئالی عومر پامالی مالّ بی
 بهس ئاره‌زووی وه‌سلّ نه‌وبه‌ر نه‌مامان
 بتخاته قورپا و سه‌رتا به‌دامان
 سه‌یرکه هام فەردان هام دهرس و هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق
 هه‌موو به‌نالّه و ئاهی سه‌رده‌وه
 به سوژی دووری و کزه‌ی ده‌رده‌وه
 هه‌ر کهس به‌مه‌یلی نه‌و خالی‌که‌وه
 به په‌ژاره‌ی خالّ چاو کالی‌که‌وه

به نابه‌کامی باده‌ی مه‌رگیان چیشته
 هه‌وارگه‌ی پر شوێر جیهانیان جی هیشته
 شوێنیشیان گوم و نازک خه‌یالان
 ده‌ره‌یان چۆلّ بوو پیه‌روژه خالان
 مه‌یخانه خالی مه‌یخواران بی شه‌وق
 ساقی ناباقی خالّ خاسان بی زه‌وق
 کۆچی دوایی کرد شای سینه سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدووم) مه‌وله‌وی جافان
 (بیتسارانی) بوو، شیخی بیتساران
 زه‌مه‌زه‌مه‌ی ته‌بیات نه‌ما وه‌ک جاران
 ته‌شعاری (یوسف) شعاری (خانا)
 له‌ ری‌ی ته‌ده‌بدا گـورج و ته‌وانا
 واته‌ی (وه‌له‌وه‌خان) خانی شاعیران
 فه‌رمووده‌ی (شه‌فیع) پیری ماه‌ران
 ته‌بکار ته‌فکار (صالح) ی کورده
 نه‌باتی ته‌بیات (نه‌جه‌ف) په‌روه‌رده
 سوژی ده‌روونی (دتیوانه‌که‌ی شه‌م)
 کفته‌ی (ره‌نجووری) ده‌روون ده‌ریای خه‌م
 شاعیری به‌رزی کوردیمان زۆر بوون
 له‌ ری‌ی ته‌ده‌بدا به‌زات و زۆر بوون
 په‌ی ده‌رپه‌ی که‌وتنه‌ ری‌ی ته‌و دنیاوه
 وه‌ک تاق تاق که‌ره هه‌ر (داخی) ماوه
 داخه‌که‌م ته‌ویش که‌ پیره‌می‌رده
 له‌ داخی ته‌وان به‌ئاه‌رو و ده‌رده
 رووی وا له‌ قایی (قاضي الحاجات)
 به‌ ناله‌ی شه‌وان که‌وته مونا‌جات
 ته‌ پارێتیه‌وه بوژتید و مه‌لبه‌ند
 گیرۆده‌ی جه‌هلن، رزگار بن له‌ به‌ند
 ته‌لی ته‌ی خودای مولک و ئینس و جان
 بمانپاریزه له‌ ته‌فه‌ری شه‌بتان

به‌ژانی زامان خووشی لیم بی‌زرا
 پیالهی عه‌یشم وه‌رگه‌را و پتیرا
 تاقت بوو به‌خوین له ئی‌شی زامان
 له‌گه‌ل فرمی‌سکا، رژایه دامان
 به‌ناهی سارد و به‌فرمی‌سکی گه‌رم
 به‌ریشی سپی که لیتی ئه‌کرئ شه‌رم
 نۆره‌ی به‌زه‌یی و ره‌حمی تو‌مانه
 ئه‌گینه رۆ رۆی دوایی رۆ‌مانه

وه‌رگێرانی دووه‌می: که له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلاو کراوه‌ته‌وه:

دلّه با به‌س بی، دلّه با به‌س بی
 وه‌روه هۆش خووت دلّه با به‌س بی
 جلّه‌وت با به‌س به‌ده‌س هه‌وه‌س بی
 به‌گری سه‌ودا دلّت قه‌فنه‌س بی
 با به‌س خه‌یالت خه‌یالی خالّ بی
 به‌پیری عه‌قلّت وړکی منالّ بی
 تاکه‌ی په‌یج‌ووری دیدی بازانی
 تاکه‌ی گیرو‌ده‌ی گه‌ردن قازانی
 سه‌یرکه هام فه‌ردان هام دهرد و هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ماسی دهریای عه‌شق
 هه‌ریه‌که به‌داخ له‌یلیکی بی مه‌یل
 دهردی پر میحنه‌ت دلّ له هیجران که‌یل
 به‌ره‌و دوا چونه هه‌وارگه‌ی ژیر خاک
 ناوی ون ک‌ردن، دهرانی بی باک
 خالییه شوینی نازک خه‌یالان
 نه‌ما گۆرانی ئه‌گریجه و خالان
 له هه‌موان پتیشتر شای سینه سافان
 مه‌خ‌دوومی (مه‌عدووم) مه‌وله‌وی جافان
 جینشینی ئه‌و (بی‌سارانی) بوو
 خاوه‌ن ته‌ریکه‌ی هادی ثانی بوو

ئه‌بیاتی (یوسف)، دیوانی (خانا)
 (مه‌لاکه‌ی گۆزان) شاعری دانا
 ئه‌شعاری ره‌نگین (دیوانه‌که‌ی شه‌م)
 واته‌ی (ره‌نجووری) دهروون پر له خه‌م
 من که له شیعردا ناگه‌مه ئه‌وان
 هاوار ئه‌به‌مه‌ه باره‌گای یه‌زدان
 هانام به‌تۆبه ئه‌ی خودای بی‌چوون
 عه‌فوت له تاوان به‌نده‌گان ئه‌فزوون
 منیش دواي ئه‌وان ئه‌رۆم به‌نۆبه
 له گونا‌ه تۆبه، به‌خشنده‌ش، تو، به

ئه‌و شاعیرانه‌ی مه‌لا عه‌بدوللای داخی ناوی هیتانن ئه‌مانه‌ن: مه‌وله‌وی، بی‌سارانی، یوسف،
 خانا، مه‌لاکه‌ی گۆزان، وه‌لی دیوانه، ره‌نجووری، شه‌فیع، مه‌لا ولدخان، نه‌جه‌ف، صالح.

پیره‌میرد و شیعرێکی (پیر میکائیل)

پیره‌میرد له رۆژنامه‌که‌یدا^(١) شیعرێکی ئه‌م شاعیره‌ی شتیوه‌ی (گۆزان) ی وه‌رگێراوه و
 پتیشه‌کییه‌کی کورتی بۆ شیعره‌که نووسیوه، به‌م جۆره:

«ئیمه پیر میکایلیتکمان بووه که ئه‌م ئیلی جافه له تنه‌نگانه‌دا هاواری ئه‌که‌نن، ئه‌م زاته وه‌کو
 له ویلایه‌تدا که‌رامه‌تداره، له شعریشا به‌شداره. جار جار هه‌ندی شیعی ئه‌و ئه‌نووسم، هیممه‌ت و
 به‌ره‌که‌تی حازر بی ئه‌مه‌ته»^(٢).

هه‌روه‌ها مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی نووسیویه «دهریاری ئه‌م شاعیره‌یش شتیکی
 ئه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت. ئه‌م شیعرانه‌یش که لێره‌دا ده‌یاننووسم له که‌شکو‌لی مه‌لا عه‌زیزی
 پتیشاوی وه‌رگیراون و به‌روونی ناوی (مه‌لا میکاییل) یان له‌سه‌ر نووسراوه»^(٣).

ئج‌ا مامۆستا نو‌ پارچه شیعی ئه‌و شاعیره‌ی هه‌ر به‌شپۆه‌که‌ی خو‌ی نووسیویه به‌لام ئیمه له
 دیوانی ته‌واوی بی‌سارانیدا که مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماده‌ی کردووه و ده‌سنووسه، ده‌قی
 ئه‌م شیعره ده‌نووسینه‌وه.

مه‌ولام گول‌خونجی ساوا و نه‌شکو‌فته
 سه‌ودای چه‌ند بلبل تیدا نه‌هوفته
 هیمای نه‌بریان نامش به‌گولتی
 نه‌ژنه‌وان به‌گۆش ناله‌ی بلبلتی

به نیم نیگای ویش هیچ نم زانو
چند شیخ سنعان ئیمان مهستانو
نهر بلبل نه رروش نه غمه بانوو
دین دینداران باتل ممانوو
ئانه که سپوهن نه شکوفته ساوا
داخو یانه کی پیش مه بوو ئاوا

(۱، ۲) پروانه ژین ژماره ۸۶۶ سالی ۱۹۴۷ .

(۳) که شکوئی که له پوری نه ده بی کوردی محممه علی قهرداغی ل ۲۲۷ .

وه رگپرانه که ی:

مه ولام گولخونچه ی ساوا ی نه شکوفته
وه بۆن عه ترش یانه ی دل روفته
سه ودا ی چند بولبول تیشدا نهوفته
نهرگس شه و بیدار نه و هیمان خوفته
ناوی ناری هیششتا به گولئی
نه که و تۆته گوئی ناله ی بولبولئی
با ی به بیان که نه و له خه و ههستیئی
له شیخی سنعان ئیمان نهستیئی
دهرده دار له سه ر نه و شکوفته ی وا
به بۆنی عه تری خه م نه دهن به با
گول خونچه یه که نه شکوفته ی ساوا
ئاخو مالی کی پی ده بی ئاوا

پیره میرد و شیعیکی حه سه ن نه فه ندی مامی

پیره میرد چند جار یک باسی نه م حه سه ن نه فه ندی مامه ی کردوه که شاعیر بووه و به لام
شیعه کانی فه وتاون، له یه کئ له ژماره کانی رۆژنامه که یدا^(۱). به ناوی (یادی رابوردوو) وه وه
باسیکی کورت و شیعیکی مامی نووسیوه: «دراوسیبه کمان بوو، (حه مه ی قاله به نا) ی ناوبوو،

دهنگی زۆر خوش بوو حه سه ن نه فه ندی مام خوی دابویه فیتری مه قامات و شیعی خۆشی
کردبوو. به عاده تی نه وسایه دوو ژنی هه بوو هه ر دوو کیشیان جوان بوون، رۆژی قینی هه لده سی
به جارئ هه ر دوو کیان ته لاق نه دا، شه وی به سه رادی که سیانی لا نیبه، ناگری تی به رنه بی، ده ست
نه کا به شیوه ن، گۆزانیه کی (حه سه ب حالئ) خۆی نازانی، دیتته لای مام چند شیعیکی
به شیوه ی شیوه ن بو نه نووسی ئنجا به سۆزه وه نه یگوت، زۆر ته ئسیری بوو هه ندیکم له بییر ماوه،
نه مه بوو:

به دوو تییر دل بریندارم، ره وانه خوین له دامانم
له ناو فرمیسیکی خو ما غه رقه، سه ر تا به دامانم
وه سیسته دوو ژنه ی دوو دل، دل ئاسوده نیبه یه ک ده م
منیش نه و دوو دلله ی ویرانه مال بووم وا په شیمانم
خودا تا دای به من، وای دا به جارئ وه سلئی دوو دولبه ر
ده سه ییری چی به سه ر هینام فه له ک چۆن کردی تالانم
نه میشم چوو، نه ویشم چوو، وه کو کوردی له جه ژنان بوو
بینای ژین و ژیان تی کچوو به جارئ مالی ویرانم

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۴۴ ئابی ۱۹۴۷

نه و به هار ره شه^(۱)

۱۹۳۹

پیره میرد وه رگپرانئ نه م شیعه ی (بیسارانی) له رۆژنامه که یدا بلاو کردۆته وه و خۆی نووسیویه
که شیعی (بیسارانی) یه، ئیمه ده قی هه ورامی شیعه که مان له دیوانی بیسارانی ماموستا
عوسمان هه ورامیدا دۆزه وه و بو به راورد دهینوسین.

«نه و به هار ره شه، نه و به هار ره شه
له پیش چاوی من، نه و به هار ره شه
هه وری ماتهم ره نگ روو له گه رده شه
من به سه ر گولدا، گریانم به شه
نووری بیناییم له جئ دا نه ما
نه ستییره ی به ختم وا له ناو ته ما
پی شادیم کووره له داوی خه ما
ره نگم به هییه، له ده ست وه ره ما

هەر چەند ئەببەنم پەرهی خونچەهی گول
 وێنەهی ئەو گولە، لەت لەت ئەبەیی دڵ
 ماته می و بەهار دەردیکە مشکە
 بولبول، مەخوینە، پتر لەسەر چل
 هەر گول ناسۆری هەر سۆسەن خاری
 هەر گولشەن زامان هەر لاولاو ماری
 هەر پۆژی شەوی، هەر شەوی تاری
 بە دەست دنیاو، لە گیان بیزاری

(١) بروانە ژین ٥٦١ سالی ١٩٣٩ .

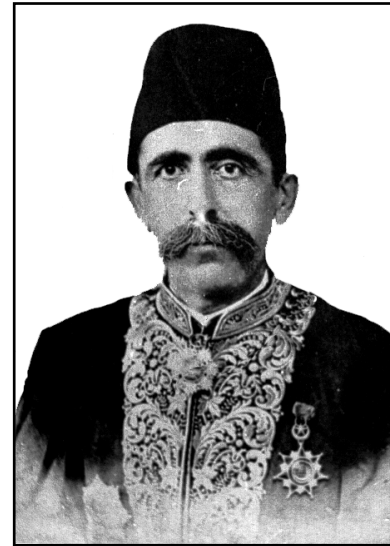
دەقی شیعەرەکه:

ئەو وەهار سیان،...
 ئەمسال وە تالەم ئەو وەهار سیان
 نوور بینایی جە دیدەم جـییان
 بە هیچ رەنگیـدا مەتاو و دیان
 من هەر یەند مەگنوم چەم بەدین گول
 چوون خونچەهی نەوخیز لەت لەت مەبو دڵ
 هەرگول نەشتەری، هەر سۆسەن خاری
 هەر چەمەن زیندان، هەر شەتاو ماری
 وە بەخـتم بدیە تەور شـیـیـوان
 سـپـای مـەـیـنەـتان وەنەم دیوان

لەیل بەجەمال

١٩٤٤

ئەم شیعەرە بەناشکرا دیارە که شیعری یەکی لە شاعیرانی شیوەی (گۆران - هەورامی) یە و
 پیرەمێرد وەری گێراوە، بەلام وەک گەلی پارچە شیعری تر که لەبەر دەستماندا یە، پیرەمێرد ناوی
 کەسی لەسەر شیعەرەکه نەنووسیوە؟! گەلی گەراين و ماندوو بووین دەقی هەورامییەکه یان
 نەدۆزیوە!

مەھموود پاشای جاف

نەجەمەددین مەلا
لە نەورۆزی سلیمانیدا

له ییل به جه ماڻ، له ییل به جه ماڻ^(۱)
 ده رکهوت له پرویدا، جلوهی زولف و خال
 دلّی به ند ته کرد به ریشووی ده سماڻ
 نیم نیگای شیخی ته خسته خه یال
 ته گریجهی جه رگی ته کرد به زووخال
 پیکه نینیتیکی بۆ خه م و مه لال
 جارتیک بۆ به کجار هه ر وهک مشت و ماڻ
 هه زار رۆسته می ته خسته ناو چال
 له گه ل دره خستان ته یسمی شغال
 گولا و نه فشانی گولّی گونای ئال
 پیی به بۆن ته کهوت ته مرد دایکی ئال^(۲)
 تیری برژانگی وهک خه دهنگی زال
 عاشقانی خوئی ته خست لال و پال
 پرشنگی چاوی به خوماری کال
 سه رانهی ته سه ند له دیدهی غه زال
 واتهی ته و ده مه و به دوو لیوی ئال
 لوقمانی په ک خست له ته قل و که ماڻ
 (حجر الاسود) بۆی بوو به خال
 حاجی ته وافی خوئی ته کرد به تال
 مینای گه ردنی به جلوهی جه لال
 قوربانی پیایوی بۆ ده بوو جه لال
 له دوگمه ی سوخمه و کوزمه ی به بی کال
 عه تری شه مامه ی ته با بای شه ماڻ
 میخه ک به ند له سه ر سینهی زیوی قال
 خرنگه ی دئ له گه ل پاوانه و خرخال
 شیرینی ته رمن که و ته گروگال
 به لایه لایه ی بانوی چه مچه ماڻ
 خوئی نواند وهک مانگ له بورجی ره شمال
 کوردستان پر بوو له شه وق و جه ماڻ

به قه له می سوور به په نجه ی شمشال
 فتوای مه رگی دام وهک ئایه ی قتال

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۶۶ سالی ۱۹۴۴

(۲) له کاتی خۆیدا که مندالی ساوا ته مرد و وهک ئیستا دکتۆر و ده رمان نه بوو ده بانگوت (شه وه) یاخود (نال)
 گرتوویه تی. ته مانه شتیکی ته فسانه یی بوون.

زیلله ی زا به له^(۱)

پیره میترد دوو جار ته م شیعه ری شاعیر (کلاشی) ی، وهرگیتراوه، جارتیک له سالی ۱۹۳۷ د و
 جارتیکیش سالی ۱۹۴۵. له که شکۆلی مه حمود پاشای جافدا شیعه رتیک هه به به ناوی (نه و به ر
 نه مامی) له سه ریه وه نووسراوه (شیعه ر مه لا مسته فای کلاشی)، تارمایی و کاریگه ری ته و شیعه ر
 له شیعه ر که ی پیره میتره ددا دیاره. به لام سی به ییتی دوا ی شیعه ر که ی پیره میترد په یوه ندی به و ده قه وه
 نییه .

زیلله ی زا به له ی له رزانه و لاگی ر
 پۆیله و تاسه سه ر به ن له رزی و سی تیر
 زپه ی قه تاره و لاره ی ژیر گه ردن
 چه ند که سی خسته چه له مه ی مردن
 به شه وقی سینه و بۆنی میخه کبه ند
 شیخی کرد به په ند، سوئی کرد پا به ند
 هاوارم به خوا له لاره له نجه
 په نام به یه زدان له غه مزه و خه نجه
 ره گی گیانی به ست به ده ست و په نجه
 چا و هه لئه خلیسکی بۆ سه ر ته و گه نجه
 به تای داوی زولف که مه ندی گورگی ر
 دلّی چه ند که سی کردووه به نیچیر
 به شیرری برۆی وهک گوناهاکاران
 له ت له تی کـردووه جگه ری یاران
 بۆ به ده ختی سه خت به دئیقبالی من
 بۆ ره نجه رۆیی و ویران مالبی من

له پړی گوزهریک رۆژئ تووشی بووم
 وهک برووسکهی ههور شهوقیدا له پروم
 تیری برژانگی کیشایه ناو دهست
 نایه کهوانی سهختی برۆی مهست
 گۆشا و گۆش کیشای پهنجهی لئ بهردا
 وهک گیقهی شمقار کشا لهسهردا
 دای له پهپهی دل جیگاکهی خهتهر
 له گازی پشتم نووکی چوووه ده
 دهستی زهلیلیم گرت بهزامهوه
 بهلنگه فرتئ بۆی تلامهوه
 ئیستاش برینم کهوتوته ناسۆر
 له گیانه لادام وا بهدهستی زۆر
 دکتۆزئ نییه بیته بۆ دهوای زام
 خه مخوارئ نییه دانیشئ له لام
 بئ یار بئ پهفیک بئ ماوا و بئ ده
 وهک ماران گهستهی زامی پر خهتهر
 «لیفه شرهکهه تهدهم بهسهردا
 به خه یال تهویش دینم له دهردا
 چی بکهه جیگاکهه پئ بهو ناکهوی
 بیکهه بهمیوان بۆ تاقه شهوی
 توخوا لئی گهرئ با ههر خه یال بئ
 نامهوی عه شقم کزی ویسالت بئ»

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۷۳ سالی ۱۹۴۵ .

بهندی ئای ئای (۱)

پیره میترد ئەم شیعری له شیبوی (گۆزان) هوه وەرگێراوه بۆ سەر شیبوی سلیمانی. بهلام وهک
 خۆی نووسیویه خاوه نه کهی نهزانراوه کتیه. ئیمه دۆزیمانوه که شیعری بیسارانیه (۲). پیره میترد
 نووسیویه «به کورپنی، بهندیکی ئای ئای-م، له ئای ئای بیژهکانی وهک، مچه نۆپهیی، و باوه
 زهینهل، بیستبوو، ئیستایش نازانم هی کتیه؟! وا تهوندهی که له بهرم ماوه، به شیبوی خۆمان

تهینوسمهوه، خۆزگه یه کتیک بۆی ته دۆزیمهوه هی کتیه؟!» .

تهمشه و گپتکی وام کهوته دهروون
 بلتسهی گه ییبه تۆی سه قفی گهردوون
 له کلپه ی ناگر، که زۆری هانی
 هاوارم ته کورد هه ی ئاوه دانی
 ئای خیره ومه ندئ ته هلی په حمه تی
 گۆزه یه ئاوم بگه یه نیستی
 به هاوارمه وه هات نه وهاله یی
 شیرین ته ندامی چوارده ساله یی
 چوست و چالاکي به گورجی و به تاو
 په لاماری برد بۆ گۆزه بی ئاو
 گۆزه ی هه لپری و کردیه سه رما زوو
 وهیزانی ئاوه، توممه ز نهوت بوو
 من له دووره وه بۆنی نه وتم کورد
 به لام تهو رشتی پیما دهستو برد
 به دهست و زبان ته لالامه وه
 نه وتم پیا مه که ته پارامه وه
 له بهر به ختی من، نه هاتی ته جهل
 هاوارمی نه بیست له بهر په له پهل
 که نهوت نزیکي ناگر کهوته وه
 ناگر سه رله نوئ گپری به سته وه
 ئیستاش سووتاوی تهو ناگری عه شقم
 له پاو و په سما پوخته ی تهو مه شقم
 لافی عاشقی بی سه ره نجامه
 تا، وا نه سووتئ نا پوخته و خامه

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۸۵ سالی ۱۹۴۷ .

(۲) ئەم شیعره مان له دیوانی بیسارانی مامۆستا عوسمان هه ورامی وەرگرتوو.

دهقی شیعره کهی بیسارانی بریتیه له نۆ بهیت، وهک له دیوانی دهستنووسی مامۆستا عوسمان
 هه ورامیدا نووسراوه، بهلام لای پیره میترد بووه به دوانزه بهیت. واتا سێ بهیتی لئ زیاد کردوو.

ئه‌مشه و ئایرئ گری بهست نه دهر وون
بلیسه‌ش یاوا وهسه قفی گهردوون
جه کوره‌ی ئایر، جه بلیسه‌ی نار
ستیزام چوون بهرق، ئاو کهردم هاوار
جه هاوار هاوار شفا و لاله‌ی من
جه‌هه‌ی ئاو هه‌ی ئاو شین و زاله‌ی من
تمهز مژ نه‌وۆ یه‌ک خودا ته‌رسی
مسلمان سیفته راگه‌ی هه‌ق په‌رسی
ماوه‌رۆ گۆزه‌ی نه‌فت (بیت المال)
مه‌شانۆ وه‌رووی گری به‌سته‌ی شه‌مال
پیسه مه‌زانو یه‌گۆزه‌ی ئاوه‌ن
تمهز یه‌خۆ نه‌فت ته‌وه‌ن پی تاوه‌ن
گۆزه‌ی نه‌فتش که‌رد وه‌بلیسه‌مه‌دا
قرچه‌ی گۆزه‌ی نه‌فت یه‌ند ستیزمه‌دا
هه‌ر تا سه‌حه‌ر بی هه‌ر سۆزام به‌سۆز
سه‌حه‌ر سفته‌ی کۆم باد به‌ردش چوون تۆز
هه‌ر که‌س وینه‌ی من ئیقبالش چه‌فته‌ن
مه‌وا چوه‌ه‌ی ئاو نه‌سیسش نه‌فته‌ن

پیره‌میرد و شیعرێکی یوسف به‌گی ئیمامی

پیره‌میرد له‌ رۆژنامه‌که‌یدا له‌ژێر ناوی شاعیریکی نه‌ناسراودا شیعرێکی وه‌رگێراوه. شیعره‌که
خۆی یانزه‌ به‌یته، پیره‌میرد سیانزه‌ به‌یتی لێ زیاد کردوه و بۆته بیست و چوار به‌یت، ئیمه
نیشانه‌مان له‌ نێوانیاندا داناوه.
ده‌قی شیعره هه‌ورامیبه‌که‌مان ده‌ست نه‌که‌وتوه، به‌لام له‌هه‌ر لایه‌ک که‌ بلاوکراوه‌ته‌وه به‌شێوه‌ی
سلیمانی هه‌ر یانزه‌ به‌یته.

سه‌بارده‌ت به‌ژیانی ئه‌م شاعیره ئه‌وه‌نده‌مان ده‌ست که‌وت که‌ لێره‌دا ده‌ینوسین: «یوسف به‌گی
ئیمامی له‌ تیره‌ی ئیمامیبه‌ که‌ یه‌کێکه‌ له‌ ئیلتی جاف له‌ ده‌وری محه‌مه‌د پاشای کوری
که‌ یخوسه‌وه به‌گدا ژباوه‌ پیاویکی به‌جه‌رگ بووه، جارێک برایه‌کی له‌ چیا ده‌بی پلنگ ده‌یکوژئ،

بۆ رۆژی دوایی یوسف به‌گ ئه‌چیته هه‌مان شوێن و له‌وێ پلنگه‌که‌ ده‌کوژئ و به‌و بۆنه‌یه‌وه
شیعرێ ده‌لی» (١).

(١) بروانه‌ هاوکاری ژماره‌-٨٤٤-١٩/٦/١٩٨٦ چهند سه‌رنجێک له‌ که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی -
ئومید کاکه‌ ره‌ش.

که‌وته‌ ئارایش (١)

که‌وته‌ ئارایش، که‌وته‌ ئارایش
نازداری جافان که‌وته‌ ئارایش
له‌ پاش ئارایش هاته‌ فه‌رمایش
ته‌لمیته‌ به‌ندانه‌ بۆ لای دیزبایش
خۆی خسته‌ به‌رگی سه‌فه‌رییه‌وه
به‌ لاره‌له‌نجه‌ی دل‌به‌رییه‌وه
تافته‌ی ئال و تاقه‌ی هندی زه‌رد
پۆشای به‌بالای عه‌ره‌ری بی گه‌رد
تاجی له‌ سوورمه‌ی کشمیری سه‌د ره‌نگ
له‌ وینه‌ی نه‌خشی به‌هزادی ئه‌رژه‌نگ
شه‌ده و سرکه‌یی کیشا به‌ده‌ورا
رۆژ شیرینتر بوو له‌ هاله‌ی هه‌ورا
ده‌سمالی شیه‌له‌ی عه‌نکه‌بووتی ره‌نگ
کیشای به‌دووشا شاهانه‌ ئه‌و ره‌نگ
به‌و ئال و والای شوخی شیرین ته‌رز
دلی شێردلی ئه‌هینایه‌ له‌رز
ریشه‌ی جگه‌ری ئه‌پساند به‌پیتوه
برژانگی گیانی ئه‌برد له‌ جیتوه
ئاسکی شیروانه‌ چاو به‌نیگاوه
گاگا له‌ رووی ناز ئاوری ئه‌داوه
قه‌د و قامه‌تی بوو به‌قه‌دقامه‌ت: (قدقامت)
که‌ هه‌ستا، هه‌ستا شوژی قیامه‌ت

.....

به و گرشمه و ناز خه رامانه وه
 كسه وته رڤئ له رڤئى دووانه وه
 پڤئى نايه ركاب سوار بوو دهستوبرد
 په رى ناسمانى ئاوزهنگى بو گرت
 خوڤى خورشيدى بوو باره يشى شيرڤ
 بوراقى ميعراج، به خواى ئه سپڤڤڤ
 شير و خورشيدى شيعارى ئيران
 له و شپڤويه وه هاتوته مه يدان
 كه لى شاكه لى پر كردبوو له نوور
 دهشتى گه رميان بوو به وادى (طور)
 به پڤى خواسى چووم به ره و پيرى
 نه متوانى راكم داد له دهست پيرى
 ئه و به سه يادى هه لوه ستا يه وه
 كه وانى برۆى توند كيشا يه وه
 تيرى برژانگى هات دل مى پيكا
 دل و دهروونى هه لدر و پيكا
 ئيستائيش زامى تير نا ديارمه
 يادى ئه و تيره ي يادگارمه
 ئاخ دهستى چه رخ و تيره بارانى
 نه ئه و ئيله ي هيشت نه نازدارانى
 شوين ماله گه وره ي كزه گاي چاومه ستان
 بوو به مه كزه گاي جه رده و خارستان
 دهك فه له ك به قين، كو پراييت دا يه
 بوچ وا به زه ييت به كه سا نايه
 له جيتى به گزاده و شيرين سواران
 پر له چه قه ل و گورگه هه واران

(۱) له كه شكۆلى كه له پورى ئه ده بى كوردى مامۆستا محمهد عه لى قه رده داغيدا ل ۱۱۹ ئه م شيعره به ناوى
 عبدالله به گى ئيسماعيل به گه وه نووسراوه ته وه .

يار شپوهى چۆنه؟!

پيره ميترد دووجار ئه م شيعره ي له رۆژنامه كه يدا بلاو كردۆته وه . له جارى يه كه مدا كه بلاوى
 كردۆته وه سالى ۱۹۴۳، ناوى شاعيره كه ي نه نووسيه وه . جارى دووه م كه سالى ۱۹۴۹ بلاوى
 كردۆته وه ناوى شاعيره كه ي نووسيه وه وتويه «شاعيرى نه خوڤنده وار حه سه ن كه نۆش» له راستيدا
 به وه رگيترانه كه دا دياره كه (حه سه ن كه نۆش) ي خاوه نى ئه و شيعره ، هه ر چه نده نه خوڤنده وار بووه ،
 به لام شيعره كه ي زۆر جوان و شاعيرانه يه . شتتيكى ئه و تو سه باره ت به ژيانى ئه م شاعيره
 به دهسته وه نيبه . ياخود ره نگه هه بڤ و ئيمه ده ستمان پيدا نه گه بشتبڤ . به داخه وه ده قه
 هه وراميبه كه ي ئه م شيعره جوانه مان ده ست نه كه وت .

له لايه كى تریشه وه مامۆستا محمهد ره سول هاوار له ديوانى پيره ميتردى نه مردا لاپه ره ي
 ۱۷۳، شيعره كه ي به ي پيره ميترد داناوه و ئاگادارى ئه وه نه بووه كه ئه وه شيعرى پيره ميترد نيبه .
 هه روه ها په راويزى بو شيعره كه كردووه و باسى ئه وه ي كردووه كه پيره ميترد نه يو يستووه له
 وه سفه كه يدا له خوار سنگى ئافره ته كه وه باس بكات!! .

يار شپوهى چۆنه (*)

وه رگيترانى يه كه مى سالى ۱۹۴۳

يار شپوهى چۆنه ، يار شپوهى چۆنه
 بڤى چاوتينى بڤى ، يار شپوهى چۆنه
 برۆى مالى جيم ، چاو خانه ي نوونه
 گولنكه ي پووشين كلابتوونه
 كارخانه ي دهستى خوداى سروشته
 له به شه ر ناكا حۆرى به هه شته
 هه ر چه ند له نه سلى دا يكه حه وايه
 به لام نمونه ي نه قشى خوايه
 ئافه ريده سونع ، بڤى هاوتاي ئيبزه د
 دووربڤى له حوكمى چاوه زارى به د
 جله وى جه ده ولى چاوى سوورمه رپڤ
 چاوى ناسكى كردووه گيڤ و وپڤ
 برژانگ سىافام به سوورمه ي كۆى (طور)
 به تيرى نيگاي دل خانه ي زه نبوور

پرووی سفیددی سوچ، به شه فقه قمرمز
 شیرینتر له پرووی شیرینی هورمز
 لووت ته لای خسره و قالی نه وجه لا
 زمرووتبه ند بووه له گوژشه ته لا
 هه ناسه دی دهوای دلته ی پر خه مه
 به نه موسستیه له ناوی مریه مه
 دوو په ره ی گولنار ناوی ناوه لیو
 ماچیککی لیوی شیخ نه خاته کیو
 سی و دوو ددانی دانه ی مرواری
 له قوتووی له علا جلوه ی دیاری
 هه چوار تهره فی یاقووت ته نیویه
 یاقووت یاقووتی گیانه کی دیویه
 چه ناگه ی زیوی سپی قال بی خال
 کووی غه بغه ب مینای پاکتاوی زولال
 گهردن گهردنی ناسکی خوتهن گیل
 یا گهردنی قاز ده لیله ی ره ویل
 سونعی شیرینی دهستی سروشته
 وینه ی جه مالی حوری به هه شته
 کی نه لئی نه سلی جنسی هه وایه
 ئافه ریده ی دهست زاتی خوایه
 های له و هستا یه ی چند سنعته سازه
 سهیر کهن نهو شیوه و گرشمه و نازه
 سهیری جه دوه لی دیده ی سوورمه ریژ
 له چاویا چاوی غه زال گیژ و ویژ
 برژانگ ریژراوه به کلی کووی (طور)
 دل کون کون نه کهن وهک شانه ی زه نبوور
 سهر گونای سپی نالوده ی قمرمز
 داخی نایه دل شیرینی هورمز
 لووتی ته لای قال جه لادراوه
 زوم پروتی له سهه ر ته لا داناوه

هه ناسه ی دهوای سه رعی و سه سه ری
 سلیمان موری نایه سه سه ری
 چالی تینویتی ناوی حه یاته
 قه تری ئاره قی دهوای مه ماته
 قوژ به بازیه ند دانه ی لاله وه
 په نجبه به ره نگه ی خه نه ی ناله وه
 سنگ ته خته ی عاجی شه تره نجی شاهان
 شاماتی شاهان نه خاته ئامان
 دوو سیو له و سنگه ته لیسم به ند
 کهس نه یزانیوه به های سیو چه ند
 له وه به ره و خوار بو کهس نه بینرا
 په رده ی نه ده بی به سه را کی شرا

(*) پیره میژد جاری سیبم له ژماره ۶۳۱ ی ژینی سالی ۱۹۴۱ د ا ئم شیعری بلاو کردۆته وه.

وه رگیژانی دووه می ۱۹۴۹

جه مالی چونه، جه مالی چونه
 تبارک الله، جه مالی چونه
 بروی سه ری جیم چاو مالی نوونه
 جن دهستی وه شانند، به شم جنوونه
 دوو په ره ی گولنار ناوی ناوه لیو
 په ری سه رقافی بو که و توتته کیو
 سی و دوو ددانی لولوی گه وه هره
 به زه رده خه نه گیان و دل به ره
 دهوری به حه لقه ی یاقووت ته تراوه
 (طلسم) ه و له دهو زه مزه م به ستراوه
 چه ناگه ی گووی زیو که میکی چاله
 خالیکی تیایه هاوار له و خاله
 گهردن گهردونه ی ناھوی خوتهن کیل
 گهردن که چیه تی سه د شیرین و له یل

پرسیسوه له لای راستی ئه و رینگاوه که له پرسسوه ئه رویت (بۆ نه ورؤلی پارچه) به خاک سپیراوه» .

نه سه ر دیاری، نه سه ر دیاری
ئارؤ شه خسی دیم نه سه ر دیاری
چون چه شمه ی حیات خال زه نه خ داری
چه رخ چه م چون باز که وتوون مه ی تاری
شه ونم نه رووی به رگ گول باغ به هاری
سه یادی سه یدان چون من هه زاری
جه سه فحه ی جه بین ساکار سامانی
مه کتوب بی وه ئه مر شای لامه کانی
سه ر ئیلتی ره ویل زولف کلافانی
شه م شیوه شیرین نه سل جافانی
دیم دهس وه سه رسه ر که مان گرت مه حکم
کیتشا تا سه ر سه ر کیش سه ردان وه هم
خه میا و هه وادا عه له م که رد قامه ت
شه صتی نه وکه مان په ی که رده ی زامه ت
سه راسه ر سارای ته ن وه هه وونا و وه رد
په ره په ره ی جه رگ په ران په ران که رد
تا چه رخی چه پگه رد مه ران وه پاوه
گل مه ده ون وه زام ناسو ر نماوه
(مه جذوب) م جه زه ل، هه ر دوور نه شادیم
کوشته ی سه ر ره ویل ئیل مرادیم

(۱) بروانه ژین ژماره ۹۶۶ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) بروانه یادی مه ردان، مه لا عه بدولکه ریمی موده پرس، به شی دووم لاپه ره ی ۴۸۸ .

وه رگتیرانه که ی پیره مه تیرد:

له سه ر دیاری، ...

ئه مه رؤ یارم دی له سه ر دیاری
ده م کانی حیات گه ردن خال داری
دیده ی دیده ی باز دلان شکاری

چالی تینوبه تی چه شمه ی حه یاته
له شیی رینی دا ئاوی نه باته
قوئل به بازبسه ند دانه ی لاله وه
حه لقه ی زولف به سه ر لیموی کاله وه
ده ست ده سه ته وانه ی زه ردوویی تیدا
میره م خوئی ده ستی هیناوه پیدا
گواره ی گوئی کاتی ئه له ریته وه
ره گی گیان به ناز ئه کیشی ته وه
سنگ بلووری ساف ئاوی نه ی زیوه
مانگ عه کسی شیوه ی خوئی تیدا دیوه
با شاعیری شی (حه سه ن که نوش) بی
له وه لا، ئه شی هه ر په رده پو ش بی
خوایه سنعه تی خوئی بپار تیزه
مه یده به نانه هل گیانی عه زیزه
ئه سه په رده ت بارگه ی دوانزه ئیمام بی
تا قه رنی دواپی دنیای به کام بی

له سه ر دیاری

پیره مه تیرد ئه م شیعه ری وه رگتیراوه و له روژنامه که یدا (۱) بلاوی کردۆته وه به بی ئه وه ی ناوی شاعیره که بنووسیت، یاخود باسی ئه وه بکات که شیعه که وه رگتیراوه! ئیمه له ئه نجامی گه ران و پشکنین ده فی هه ورامی ئه و شیعه و خاوه نه که یمان دۆزیه وه که شیعه ری شاعیر (ئه حمه د پرسسی) یه و (پرسی) دتیه که له نزیک هه له بجه . ئه م شاعیره هاوچه رخی مه وله وی بووه . و اتا (مه جذوب) ی شاعیره .

ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پرس ده فه رموی «ئه حمه د پرسسی کوری خه سه ره و چاوه ش و له خیلتی میکایلی جافه و له دتی پرس له ناو هۆزی نه ورؤلیدا دانیشته وه» (۲). هه روه ها ماموستا له کتیبه به نرخه که یدا (یادی مه ردان) به شی دووم لاپه ره ی ۴۹۱ هه تا ۴۹۷، شه ش پارچه شیعه ری ئه م شاعیره ی بلاو کردۆته وه . له دوا لاپه ره یدا نووسیویه :

«سالی له دایک بوون و مردنی ئه حمه د پرسسی نازانم، ئه حمه د پرسسی له دتی پرس دانیشته وه و هه ر له ویش کوچی دواپی کردوه . له گۆرستانه که ی (مله ی مزبار) له ژوور دتی

صیادی نیچیر وەك من ههژاری
 شیوهی لاهوتی ته‌رلان ته‌واری
 سه‌ر ره‌ویتی ئیل زولف کالافانی
 شه‌م شیوهی شیرین نه‌سلی جافانی
 دیم به‌له‌نجه‌ولار له‌ راگوزاری
 بۆگیان کیشانی من هاته‌ خواری
 که‌وانی برۆی کیشا به‌هه‌ودا
 تیری برژانگی هاویشته‌ له‌سه‌ردا
 گشه‌ی کرد و هات درا له‌ جه‌رگم
 به‌خۆتیناوی دل گولگون بوو به‌رگم
 شه‌هیدی عه‌شقم کفتم پی ناوی
 پایه‌ بلن‌دم به‌ناو و داوی

پیره‌مێرد و چه‌ند شیعریکی (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره) و (ئه‌حمه‌د به‌گی کۆم‌اسی)

حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره (تالعی) ۱۷۳۲ - ۱۷۶۵ی زاینی. پیره‌مێرد له‌کاتی خۆیدا، چه‌ند جارێک (گلکۆی تازه‌ی له‌یل)ی به‌ناوی (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره)وه‌ ده‌رگێراوه‌.

یه‌که‌م جار له‌ تورکیا له‌ ژماره‌ ۱۲ی سالی ۱۳۳۵ی رۆمی که‌ ده‌کاته‌ سالی ۱۹۱۹ی زاینی هه‌ر به‌شیوه‌ی خۆی شیعره‌که‌ی بلاو کردۆته‌وه‌ و دێر به‌دێر به‌رانبه‌ری کردوویه‌ به‌تورکی. وه‌ پێشه‌کییه‌کی کورتی بۆ نووسیه‌وه‌ به‌تورکی تیایدا باسی شاعیره‌ نه‌خۆتنده‌واره‌کانی کورد ده‌کات که‌ به‌و حاله‌شه‌وه‌ زه‌رک بوون و شیعری جوانیان داناوه‌. وه‌نووسیه‌وه‌ ئه‌و ده‌قه‌ هه‌موو شیعره‌که‌ نیه‌یه‌ و ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ یاده‌. که‌ هاتوشه‌ته‌وه‌ بۆ سلیمانی چه‌ند جارێک هه‌ر به‌ناوی هه‌مه‌ ئا‌غاو هه‌ گلکۆی تازه‌ی له‌یلی بلاو کردۆته‌وه‌. به‌لام له‌م دوایییه‌دا چه‌ند نووسه‌ر و شاعیرێک که‌وتنه‌ سۆراغی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی و هه‌ردوو ده‌قی (گلکۆی تازه‌ی له‌یل)ی ئه‌حمه‌د به‌گی کۆم‌اسی و (گلکۆی تازه‌ی یاری) هه‌مه‌ ئا‌غایان به‌شیوه‌ی خۆیان بلاو کردوه‌. له‌و مامۆستا به‌رێزانه‌ (ئه‌بو به‌کر هه‌وری) له‌ کتیبی (شیعری کۆن و نوێ)دا که‌ سالی ۱۹۷۵ ده‌رچوو به‌سی ژبان و به‌سه‌رهاتی هه‌ر یه‌ک له‌و دوو شاعیره‌ی کردووه‌، وه‌ ئێمه‌ سه‌رنجی خۆتانه‌ر بۆ ئه‌و کتیبه‌ را‌ده‌کێشین و نامانه‌وی لێرده‌دا دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه‌ و تکایه‌ پروانه‌ لاپه‌ره‌کانی ئه‌و کتیبه‌. ته‌نیا سه‌رنجێک که‌من سه‌بارته‌ به‌و کاره‌ی خوا لێخۆشبوو هه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ مافی پیره‌مێرد له‌ ده‌رگێرانه‌که‌دا خوراوه‌. چونکه‌ هه‌موو ئه‌و ده‌قه‌ وه‌رگێراوانه‌ی شیعره‌که‌ بۆ سه‌ر شیوه‌ی سلیمانی له‌ لایه‌ن پیره‌مێرده‌وه‌ بووه‌.

هه‌روه‌ها (س. ع شادمان) چه‌ند جارێک له‌ گۆڤار و رۆژنامه‌ کوردیه‌یه‌کاندا ئه‌م باسه‌ی

کردۆته‌وه‌ و بیرورای نوێ و شیای قسه‌ له‌سه‌رکردنی ده‌رپه‌وه‌ له‌ گۆڤاری (به‌یان)یشدا له‌م سالانه‌ی دواییدا هه‌ریه‌ک له‌ مامۆستایان مسته‌فا نه‌ریمان و مه‌حمود زامدار لێکۆلینه‌وه‌ و ساغ کردنه‌وه‌یان له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیه‌وه‌. بروانه‌ ژماره‌کانی ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۱۱ی به‌یان. هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له‌ (رۆشنییری نوێ)ی ژماره‌ ۴۵ی سالی ۱۹۷۵دا ده‌قی ته‌واوی شیعری (گلکۆی) ئه‌حمه‌د به‌گی کۆم‌اسی بلاو کردوه‌. له‌به‌ر دوور و دێژی شیعره‌که‌ ته‌نها وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌.

پیره‌مێرد جگه‌ له‌ پێشه‌کی و شیعره‌که‌ی گۆڤاری (ژین)ی ئه‌سته‌موڵ که‌ نووسیه‌وه‌ و وه‌ری گێراوه‌ بۆ تورکی، له‌م ژمارانه‌ی رۆژنامه‌که‌یدا ئه‌م باسه‌ی هه‌تاوه‌ته‌ پێشی.

۱- ژبان ژماره‌ ۶۷ ی سالی ۱۹۳۶

۲- ژین ژماره‌ ۶۱۳ ی سالی ۱۹۴۰

ئه‌وا ئیستا شیعره‌که‌ی (ئه‌حمه‌د به‌گی کۆم‌اسی) که‌ پیره‌مێرد به‌شیعری (حه‌مه‌ ئا‌غای ده‌ربه‌ند فه‌قه‌ره)ی زانیوه‌ و وه‌ری گێراوه‌ته‌ سه‌ر شیوه‌ی سلیمانی ده‌نووسین، له‌ نوسخه‌که‌ی (ژبان)ی سالی ۱۹۳۶دا شیعره‌که‌ی به‌ناوه‌واوی وه‌رگێراوه‌، به‌لام له‌ کتیبه‌که‌ی مامۆستا (هه‌وری)دا به‌ته‌واوی بلاو کراوه‌ته‌وه‌.

گلکۆی تازه‌ی له‌یل،...

رۆژتیک چوومه‌ سه‌ر گلکۆی تازه‌ی له‌یل
 چوومه‌ سه‌ر قه‌بری له‌یله‌که‌ی پر مه‌یل
 له‌ دیدم باری فرمیسک وینه‌ی سه‌یل
 چوومه‌ سه‌رینه‌ی به‌دله‌ی پر جۆش
 کێلی مه‌زاریم ماچ کرد به‌په‌رۆش
 وتم ئه‌ی ئازیز ئه‌لماسی ناو خۆڵ
 موباره‌کت بێ یانه‌ی ته‌نیای چۆڵ
 سه‌رێک هه‌لبه‌ر سه‌ولێ خه‌رامان
 وا مه‌جنوونه‌که‌ت هات به‌قور پیتوان
 کۆچی بێ واده‌ت کارێکی وای کرد
 دێوانه‌ی کوردم هۆشی له‌ ده‌س برد
 بلێسه‌ی عه‌شق و دووری بالایی تو
 گه‌ری خسته‌وتنه‌ لاشه‌ و تان و پۆ
 وه‌خته‌ وه‌ک قه‌قنه‌س له‌ش بێ به‌زوخال
 شاد بێ به‌تۆزی لاشه‌که‌م شه‌مال

يا وهكو مهجنوون شيتى لۇنگ بەكۆل
لەش بى بەخۆراک وەحشيانى چۆل
سوئند ئەخۆم ئەى لەيل بەيادى پيرۆز
بەو ئەگرىجانەى ژاكاوى ئالۆز
بەو دانە خالەى پيرۆزە رەنگەت
بەو جى تارىكەى کش و بى دەنگەت
بە يادى جوانى لە دەس دەرچووم
بە جىگەى لەيلى تازە كۆچ كر دووم
لەو ساوہ چەرخى چەپى بى ئامان
تۆوى جوانى تۆى لەخاكا روان
لەو ساوہ كە تۆى بەزۆر لى سەندم
رەگ و پيشەى دل جەرگى ھەلكەندم
تۆى برد بۆ خانووى تازەى ناو مەزار
منى ھىشتەوہ بۆ جەورى رۆژگار
بە وینەى مەجنوون دەررون لە غەم كەيل
ھەر لەيل لەيلمە لە ھەردەى دوجەيل
وینەى بى گەردت ھامرازى رامە
لەگەل جەفا و جەور دايم سەودامە
دل پر لە خەم و دەررون زوخالم
كافر بەزەبى ديتتۆ بەحالم
شەوان زارى و شىن رۆژان رۆ رۆمە
يەكجار لە دوورى بالاكەى تۆمە
مال ويرانيم و بەختى شىواوم
وہك ئاھوى سەحرا لە رەو جىتماوم
جىتى ھەسانەوہم چىا و دەشت و ھەرد
خۆراک و ئاوم چەرمەسەرى و دەرد
حالى تۆ چۆنە شای وەفاداران
كى ھاوپرازتە سووچ و ئىواران
لەو جى تارىكە تۆ بەپەنھانى
لەگەل كى ئەكەيت پرازی نىھانى

لەباتى قۆلى قەيسى غەمگىنت
كام بەردى ئەلخەد وا لەسەرىنت
داخم ئەو داخە لەيلى خاتر نەنگ
بۆ زولفى رەشى شىواوى ژىر سەنگ
بە دەمى شانە كەدات ئەھىنا
ئەتكرد بەپەرژىن بەرووى جەبىنا
ئەو چاوە رەشەى ئاھو بىزى تۆ
ئەو قەوسى ئەبرۆى شەو ئەنگىزى تۆ
ئىستە بەدەستى چەرخى نىلى رەنگ
بى رەونەق بووہ وەك نەقشى رووى سەنگ
ئىتر بۆ سۆماى دىدەم تار نەبى
زىندەگى لەلام زەھرى مار نەبى
ئەو لاشە جوانەى نازكتر لە گول
بى بەخۆراک مار و مىرووى گل
منىش سەرسام و ھەلۆ خواردوو بى
بەلاشە مردووى بەگىان زىندوو بى
تۆ بەو زامەوہ مەزار جىگەت بى
من بەم نازوہ كۆسار رىگەم بى
خولاسە ھەر چەند شىن و زارىم كرد
خۆم تلانەوہ و بى قەرارىم كرد
خۆلى قەبرەكەم ئەكرد بەسەرما
بەنىنۆك جلم ئەدرى لە بەرما
نەجوابىكم بىست نەپراز نە دەنگى
نە خشەى پووشى نە لەرەى سەنگى
بەدەس ئەم مالى بەرووى جەبىنما
خۆلم تىكەل كرد لەگەل ئەسرىنما
ھىچ كەلكى نەبوو شىن و گرىبە و رۆ
لى پارانمەوہ دىسان سەرلەنۆ
وتم ئەى نازدار، لەيلەكەى دل سۆز
ھەكىمى دەرمان دەردى مەجنوون دۆز

له بهر چی مهيلم له لات سارد بووه؟!
 په يمانی پيشووت له ياد دهرچووه؟!
 من بهم دلته خا و بئ قه راره وه
 به برينه كهی ئيسسته و پاره وه
 وا له ژوور سه رت نه گريم نه نالم
 خاكي قه بره كهت به لیتو نه مالم
 تو هيچ دهر به ست نیت به بئ قه راريم
 به قورپيوان و شيوهن و زاريم
 زور پارامه وه به دلته مه حزوون
 هه تا بلتيسه م گه يشته گه ردوون
 ديم وا دهنگي هات له ژير خا كه وه
 له و قه بری تاريخه سه رنه تناكه وه
 وا هاته بهر گويم وهك رازی جارار
 وتی نهی مه جنوون ویتلی كووساران
 سویتند به و یه زاننه بئ هاوتا و ته نیا
 كه بالای منی له تو كردووه جیا
 نه وه نده خاكم له جهسته باره
 نه ریگه ی وه لام نه ریتی گوفتاره
 وام له ژير خاك و هه وای ساردی سه نگ
 ئیتر من چی بكم كه نه تگاتئ دهنگ
 له ناو خانووی خوئل نه سیر كراوم
 به تاي زولفی خووم زنجیر كراوم
 نازانم بوچی وام لی كراوه
 مل و قاچ و دهس زنجیر كراوه
 نازانم بوچی ئيسسته بهم په ننگه
 له ش جنراوی ژير ته رافه ی سه ننگه
 گونا هم چی بوو له دنیا ی فانی
 غهیری دلداری به بئ په نهانی
 بوچی نه م دنیا و ابئ وه فایه
 له جیاتی وه فا به شی جه فایه

به لئ تو هه رچهنه كه نه كهی زاری
 شانان نه گه رپی به بئ قه راری
 بهس كه لکی چیه؟ سوودی نادا پیت
 بچو بگری بو به ختی ره شی خو ت
 له و دنیا هیچ كهس به تاوات ناگا
 لیتره شا هیچ كهس به فربات ناگا
 هه ركهس له دایك ببئ یا بووبیت
 بو شاری ئیمه ناخری هه ردیت
 هه رچهنه تو ئيسستا زور بئ قه راری
 له گیانی خو ت و دنیا بیزار ی
 كاتی تو ش هه ردی رژی له رژیان
 له شاری ئیمه نه بی به میوان
 ئیتر نهی نه حمه د بو كوچی شازن
 نه بئ شيوهن كهی تا رژی مردن

پیره میرد و شیعیکی طالعی

(حه مه ناغای دهر به نده فه قه ره)

پیره میرد له سالی ۱۹۴۷ د ۱۱م شیعری بلاو كردو ته وه و نازناوی (طالع) یا (طالعی) له
 كو تایی شیعره كه دا هاتووه كه دياره شیعی حه مه ناغای دهر به نده فه قه ره یه . به لام پیره میرد له م
 وه رگی پانه دا زور له دهقی شیعره كه دوور كه وتوته وه!

«قیبله م ئیتیفاق،...
 قیبله م ئه ر مه بو ت چه نیم ئیتیفاق
 ئه ر ده واکه ری دهر دانی فیراق
 مه بوون وه سه رگه رد خالانی طاق طاق
 بینایی دیدم، گوزیده ی ئافاق
 دل به تون مایل هم به تون عوشاق
 تایی جه تاتای گیسووی پر نیفاق
 یا بوچی نه عه كس خالان نه رزاق
 عه لاکه ر وه حال جه سته ی ئینحیراق

باعيشه ن پهی كه یف دلّ مدان مه ذاق
تاكه ی هه ر دننگت بهرز بوّ جه ئافاق
هه ر طاق طاقمه ن چوون طهیری طاق طاق
(طالبع) تا زبنده ی دهوړی ئافاقه ن
چون طهیری طاق طاق ویردش هه ر طاقه ن

وهرگيټرانه كه ی:

نازیز موشتاقه ،.....

دلّ بوّ ته وافی كه عبه ت موشتاقه
سه برم نه ماوه ، تاقه تم تاقه
وهك تاق تاقكه ره ویردم تاق تاقه
له شم سووتاوی ئاگری فیراقه
گیروده ی عه زاب دهوړی ئافاقه
قوربان زانیومه به ئیتیفاقه
هه ر چه ند ته کلیفی (ما لایطاق) ه
له دهستی زولفت هه ر تایی تاقه
هه ودای به قیه ی زام دلّی عوشاقه
به تاقی برؤت كه تایی سه رتاقه
سوجه گای راستی زومره ی عوشاقه
تا طالع (۱) زیندووی جه وور و موشتاقه
موشتاقی زولفی بیگه ردی تاقه

(۱) طالع یا خود طالعی: نازناوی شیعی (حه مه ئاغای ده ربه ند فه قه ره) بووه.

ديسان، پیره میرد و شیعیکی شه فیع

پیره میرد سالی ۱۹۴۷ ئەم شیعه ری وهرگيټر اووه، به لام ناوی شاعیر و سه رچاوه كه ی نه نووسیوه،
ئیمه له كه شكولّی (مه حمود پاشای جاف) دا دهقی شیعه كه مان دۆزیه وه، كه شیعی (میرزا
شه فیع) ه و پیشتریش هه ر له م دیوانه دا چه ند شیعیکی وهرگيټراوی شه فیعمان له لایه ن
پیره میردوه نووسی.

«سووه یل جه ختشنه ن،.....»

روئ نه و سووه یل جه هه د و جه ختشنه ن

خرید کالای زه رپین ره ختشنه ن
ره زا ئینتزار واده ی وه ختشنه ن
گره ی یه راقش لوا وه شاران
په ی پوښاکي بهرگ عه رعه ر چناران
صوف جه شام ئاوه رد، به کره س جه (باکو)
تورمه جه کشمیر، ته خت هو لاکو
موقه دده م جه میسر، لؤی جه له نگاهوور
دئیا جه ده ککه ن، ئە کسون جه لاهوور
ئه طله س جه فه رننگ، سووتی جه طه به س
جه مه لئان قه لّم خه ت زده دی سه د ره س
خارا جه جواره رخ مه خمه لّ جه قزله ر
ئو ره ننگ باف جه ئه سلّ به حره بن به نده ر
جه کاخ ماهوون، ئە لّماس نیلی
جه سماقی كه توون، ئالای خه لیلی
جه کاشان زه رپاف، زه مین طه لایی
جه ئە سراب ئاوه رد نه قش دووتایی (۱)

(۱) شیعه كه دوورو درپژه و ته نها ئه و نه ده مان لی نووسیوه.

وهرگيټرانه كه ی پیره میرد:

سیوه یل وه ختیه تی،...

سیوه یلی پایز، جه هه د و جه ختیه تی
فریدی پارچه زرین ره ختیه تی
گه لاپرئزانه وه ریزان به ختیه تی
جار درا قوماش بیتن له شاران
بیپوښن بهرگی عه رعه ر چناران
ئاوریشم له شام نیلی له باکو
تورمه له کشمیر ته ختی هو لاکو
زریه فت له میسر لونگ له لنگاهوور
دئیا له (ده کا) ئاسوت له لاهوور

ئەتلەس لە فەرەنگ گەرمەسوت لە تەس
 لە مەلتان قەلەم خەت زەدەى نەورەس
 خارا لە خوارزم مەخمەل لە قزلەر
 ئەورەنگ باف لە ئەسل بەحرەین بەندەر
 لە کاخ ماھوت پو، ئەلماسى فەیلی
 لە شماخ کەتان ئالای خەلیلی
 لە کاشان زەربەفت زەمین تەلایی
 لە اسراباد جاو بەرى دووشایی
 لە شیروان پارچەى کوبەکچی ئابی
 لە بەسرە جانفیس توحفەى عەنابى
 لە تەوریز قوماش قوتنى وەزیری
 لە موسل شالی ریسى جزیری
 خەتایی لە مولک خاقانى فەغفور
 لە بابل قەسەب شاھانە دەستوور
 متبەق لە موور ئەحرامیش لەبەن
 لە جیھان ئاباد پشت لیفی گولکەن
 کیخوا لە مەعرەز بازاری سەردەشت
 زنجیرەى زەریف لە کارخانەى رەشت
 ئەسفەهان ديبای نیمچە مەداخل
 لە کرمان شالی ئالای هەزار گول

بیدی مەجنوونی (۱)

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۹۴ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا بلاو کراوەتەو و نووسراوە
 (بەناوی بێسارانیبیەو و توویە) و اتا شیعری پیرەمێردە و بەناوی بێسارانیبیەو بلاوی کردۆتەو.
 بەلام ئێمە دەقی هەورامی شیعەرەکەى (بێسارانى) مان(۲) دۆزیبەو و پیرەمێرد لەگەڵ هەندى
 دەستکاریدا شیعەرەکەى وەرگێراو.

بیدی مەجنوونی، بیدی مەجنوونی
 بالاً بەرز و نەرم، زار و زەبوونی
 بە لارولەنجە، لەیلا نموونی
 بەلام لە داخی دل سەرنگوونی

ئاوارە و لەرزان بەگویی تافەو
 پەخششان بەشئۆی هەوای سافەو
 عەنبەریار بەبۆی مسکی نافەو
 رەخششان بەپەلکی زەرکلافەو
 بە دەنگی تافگەى ساز و سەمتووری
 ئەینۆشى بادەى ئاوی بلووری
 سایە بانى بان تەختى گەنجووری
 بەلام تامت تال بەدەردى دووری
 وتم: شۆرەبى، دەستنیشانى دۆست
 سیبەر دەوای (تا) (۳) سەلفات و زینک (۴) پۆست
 درەختان سەربەرز بەبى قۆرت بى سۆست
 بۆچ سەرت شۆرە وینەى کەفتەکۆست (۵)
 جىوایى دایەو بەزبانى حال
 بۆچ تۆ نازانى پیری کۆنەسال
 من سەربەرزىک بووم شیرین پەر و بال
 سوچدەم برده بەر بالای سۆسەن خال(۶)

(۱) بیدی مەجنوونی: شۆرەبى

(۲) ژین ژمارە ۸۴۷ سالی ۱۹۴۶ .

(۳) وا بەناویانگە کە سیبەرى درەختى (بى) بۆ (تا دار) باشە و کە بچیتە ژیری (تا)کەى لە کۆل ئەکەوئ.

(۴) سەلفات و زینک: حەببىکى زەرد کە دەدرت بە تا لێهاتوو.

(۵) کەفتە کۆست: کۆست کەوتوو.

(۶) شیعەرەکە تەواو نەبوو و پیرەمێرد ئەوەندەى لى وەرگێراو.

شیعەرەکەى بێسارانى: (۱)

تەرز بید تار،...

تەرز بید چون زولف، مەلەرز و بەتار
 بە هەوای پرشنگ تاف بى قەرار
 نەپای بالوول کۆ سەخت وەرنسار
 وەلگ بید زایف، تەرز توول زەبوون
 زەبوونتەر جە تەرز تاي گولاو توون

مه‌له‌رز و به‌باد سه‌رد سه‌بایی
 نه‌ پرووی گول سۆز ساق مینایی
 په‌رسام ئه‌ره‌هی بیید ده‌سنیشان ده‌ست
 ته‌رک ته‌ر ئه‌ندام سای سه‌هه‌ند په‌یوه‌ست
 چی‌شه‌ن دره‌ختان رووشان نه‌ بالان
 تو سه‌ر سه‌راویز پرووی زه‌مین مالان
 بیید ئاما جواب به‌زوان لال
 چون په‌رسات حالم بوا چون هه‌وال
 منیچ نه‌ نه‌مام نازک نه‌ ئاو بیم
 سه‌ر ته‌رز له‌رزان تاف سه‌راو بیم
 ناگا په‌ی ته‌قدیر دیده‌ سیاوی
 خاو ئالوودی سوب خیزا جه‌ خاوی
 ئامانه‌ سایه‌م مه‌خسه‌ل دا خالان
 کو کو، کوئی خه‌رمه‌ن خه‌مان دا تالان
 جه‌و ساوه‌ جو‌بای ئه‌و نازاره‌نان
 پوچی سه‌راویز بی قه‌ره‌ره‌نان

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هه‌ورامی، ده‌سنوس.

خودایه، به‌هار

پیره‌می‌رد ئه‌م شیعه‌ری به‌ناوی (بیسارانی) یه‌وه و تووه، له‌وه‌ش ده‌چێ که شیعه‌ری بیسارانی
 بی‌ت، مامۆستا م. ه نووسیویه که پیره‌می‌رد ئه‌م شیعه‌ری له‌ به‌هاری دوا‌ی شه‌شی ئه‌یلوولدا و تووه.
 له‌ کاتی‌کدا شیعه‌که‌ سالی ۱۹۳۹ بلاو کراوه‌ته‌وه. ته‌نها به‌لگه‌ش ئه‌وه‌یه که سه‌روشتی
 شیعه‌که‌ی بیسارانی بو کۆست که‌وتن و ماته‌مه و نیوه‌ دیری دوا‌ییشی که ده‌لیت «به‌هار خه‌زانی
 حوزنی ئه‌یلووله» له‌ واتای پیره‌می‌رد ده‌چیت.

خودایه به‌هار، خودایه به‌هار
 بگه‌ریته‌وه بو زستان به‌هار
 وه‌ک هه‌وری به‌هار بو خۆی بگری زار
 رۆژی پرووناک‌ی بیته‌ شه‌وی تار

وه‌نه‌وشه‌ی شین پۆش مل که‌چ نگوون سار
 سو‌سه‌ن کون کون بی، به‌نینۆکی خار
 ده‌نگی که‌و بیری له‌ ده‌وری کو‌سار
 سه‌روه‌ی با نه‌بی له‌سه‌ر په‌لکی دار
 ئه‌ستیره‌ی سه‌یوه‌یل وینه‌ی تازیدار
 په‌شپۆش بی شه‌وقی نه‌بینی دیار
 هه‌وته‌وانه‌ لیک بیری، تارومار
 له‌ یلا به‌ناهی مه‌جنوونی هه‌ژار
 له‌ ئاسماندا بو‌ی نه‌بی قه‌رار
 زراوی زوه‌ره^(۱) بتو‌قی به‌قار
 دجله‌ که‌ف چین و لی‌ل دیوانه‌وار
 پی له‌ زنجیردا بنالینێ زار
 قیبله‌که‌م رۆبی دلم مه‌لووله
 به‌هار خه‌زانی حوزنی ئه‌یلووله

(۱) زوه‌ره: مه‌به‌ست له‌ ئه‌ستیره‌ی زوه‌ره‌یه.

پیره‌می‌رد و شیعه‌که‌ی مه‌حموود پاشای جاف

له‌ لاپه‌ره ۳۳۸ی دیوانی پیره‌می‌ردی مامۆستا هاواردا، شیعه‌ریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناو‌نیشانی
 (یادی مه‌حموود پاشای جاف) وه‌ مامۆستا هاوار وه‌های زانیوه که شیعه‌ری پیره‌می‌رده و بو‌یادی
 مه‌حموود پاشای و تووه، به‌لام له‌ راستیدا ئه‌و شیعه‌ری شیعه‌ری مه‌حموود پاشا خۆبه‌تی و له
 لاوانده‌وه و شینی شه‌ش برابیدا و توویه، که مه‌حموود پاشا مه‌رگی هه‌ر شه‌شیانی بینیه، ئه‌و
 شه‌ش برابیه‌شی بریتین له: وه‌سمان پاشا، هه‌سه‌ن به‌گ، حه‌مه‌ عه‌لی به‌گ، سلیمان به‌گ، فه‌تاح
 به‌گ، قادر به‌گ، وه‌ ئه‌م قادر به‌گه‌ ئه‌وه نییه که مه‌وله‌وی شیعه‌ریکی شین و لاوانده‌وه‌ی زۆر
 به‌رزی له‌ کاره‌ساتی کۆچ کردیندا و تووه، به‌لکو ئه‌میان برای مه‌حموود پاشا بووه و قادر به‌گی،
 لای مه‌وله‌وی مامی مه‌حموود پاشا بووه. به‌م پێیه ده‌بی‌ت، مه‌حموود پاشا شیعه‌ری تریشی
 هه‌بی‌ت، ئنجا یاخود ئیمه‌ ده‌ستمان نه‌که‌وتوون، یاخود له‌ کاتی خۆیدا ون بوون!

ئه‌وا لێره‌دا ده‌قی شیعه‌که‌ی مه‌حموود پاشا و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌می‌رد ده‌نووسین.

هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی ئه‌م شیعه‌ره‌مان له‌ که‌شکۆله‌که‌ی (مه‌حموود پاشای جاف) خۆبه‌وه
 وه‌رگرت، که مامۆستای دلسۆز و به‌رێز (عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف) خسته‌یه به‌رده‌ستمان

وادهی خیلّه و خوار

وادهی خیلّه و خوار ئیلاخ بیتزانن
 وادهی گهرمه سیر سه حرای شیروانن
 براکانم هیچ کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن بۆ راوشکار
 هانا هاسی بهور، سی نامدارم رۆ
 سی پلنگ هیممهت شیر کردارم رۆ
 سی شاهین، سی باز، شیروان ماوام رۆ
 سی پلنگ نه هیب، وهقت داوام رۆ
 سی (سه عد وه قاص) سهر ئاوردن رۆ
 سی رۆ نه زولفان داخان بهردن رۆ
 ئیلا (سوله میان) ئه و بی ئه ندیشه
 ئه و جه هد و غیرهت عه داوهت کیشه
 ئه و شمقار شوخ نه میان شیمه
 ئه و مهرد مهیدان بی خه وف و بیمه
 ئه و شوژه سواره گورجی نه زینه
 ئه و حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
 هاره ی یه ده کان نیه اش وه تاوبی
 سه رزه مین به عه شق هات هات راوبی
 ئیسته نادیار رووی سهر بیساتن
 تالعش نه گییچ نه رد ناهاتن
 نه نه فه تاح بهگ ئه و پوسته م رهنگه
 ئه و پیله تن ته ن بورز و نه ههنگه
 ئه و هه لۆ هیممهت قه هار قینه
 ئه و ده ست و بازووی شوخ رهنگینه
 سه رتاپا ته یار وینه ی فلامه رز
 جه سه همش ماتن زه واره ی گۆده رز
 ئیسته نادیار دهشت شیروانن

داخ ئه و سه رمه شق کول ده ورانه ن
 نه نه سه سه ن بهگ ئه و نه و جوانه
 ئه و شیوه ی شیرین، ئه و میهره پانه
 ئه و میسر مه زن ئه و توول لاوه
 ئه و باهوو به دهن، ئه و چه رخ و چاوه
 ئه و فه عفور نه ژاد مه نشووری جه عام
 دنیای پر مه یهت وه نش نه دا کام
 نه نه قادر بهگ ئه و ته یار شه خته
 ئه و کهس بیکهس یانه ش ده ربه سته
 خانمان خه ریک نه هاتیی ده رده ن
 ئیش فه تاح بهگ عه لاوه ی ده رده ن
 جه زوبان لال بم که چه ن کارتان
 مه نده ن وه بی سهر ده سته ی سوارتان
 فه لهک هانه فیکر سه وای مه کر و فه ن
 خاک وه بی زنجیر شیر مکه رۆ به ن (۱)
 ده ی لی بۆ جه رهنگ سایه نیشانتان
 هۆردارۆ ماردم ئاته ش ئه فشانتان
 وه لئا ئه ر فه لهک براییش مه رد
 یا چون تو، ئاه سه مه رد مکه رد
 ئه ویش سیفته ی جه رگ ویش مشنه فته وه
 تا ئه به د جه مه رگ دوور مکه فته وه
 برا، چون فه لهک که سه ش نه مه رده ن
 مه رگ جوانان وه عاده ت که رده ن

(۱) بهن: بهند، زنجیر.

وهرگێرانه که ی پیره میترد:

وادهی خیلّه و خوار، ئیلتی جافانه ن
 ده می گهرمه سیر دهشتی شیروانن
 له براکانم کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن بۆ راو و شکار

هانا، برابان شوین نادیارم رۆ
سئ پلنگ هه بیهت شیر شکارم رۆ
سئ شاهین سئ باز شیروانی ماوا
فه لکه له زۆربان کهوتبووه داوا
ئای سلیمان بهگ عه دالهت پیشه
له دیوی کیتی قاف بی ئه ندیشه
ئه و شوژه سواره زینه تی زینه
ئه و حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
چابووک سواری به ناو و داو بوو
له شیروانه دا هات هاتی راو بوو
ئیسنا نادیار سهر رووی بیساته
له دای ئه و عه شرت رووی له نه هاته
هیجگار فه تاح بهگ ئه و رۆسته م رهنگه
ئه و پیله تهنه ی شیوه نه ههنگه
ئه و شاباز هیممهت ئه و هه لۆ قینه
ئه و شان و باهوو ئه و سه هم گینه
سه رتاپا بلند وینه ی فه رامورز
ئه هاته له رزه له نه عره ی نه لبورز
ئه وی تیا نییه دهشتی شیروانه
بۆیه له لای من چۆل و ویرانه
ئاخ بۆ قادر بهگ دۆستی مه وله وی
گهردن که چی بوون شیر سهر زه وی
ههر ئه و زانیویه شینی بۆ بکا
ههر به یتیک جامی فرمیتسک له ته کا
خانمان خه ریک شین و هاواره
داخی فه تاح بهگ له سه ر گشت باره
ئاخ لال بم له کوین شوژه سوارانیان
بیتدنگ و ئاههنگ گه لی یارانیا
به و خواجه فه لکه گهر برای ئه مرد
به ناله دنیای هه راسان ئه کرد

دهستی نه ئه چوو به مه رگی جوانان
ویران نه ئه بوو جیی خان و مانان
خۆی که سی نییه و جه رگی بی ئیشه
مه رگی مه ردانی کردوو به پیشه

پیره میرد و شیریکی مه لای جه باری

گه لی جار له و کتیبانه ی که چاپکراون و له که شکۆل و دهستنووسدا شیعی (مه لا ولدخان) و
(مه لای جه باری) تیکه ل بوون، وه شیعی ئه م کراوه به هی ئه و و به پێچه وانه شه وه.

هۆی ئه م تیکه ل نییه ئه وه یه که هه ردوو شاعیر له کۆتایی شیعه کانیاندا نازناوی (مه لا) یان
به کار هیناوه. هه روه ها ئوسلوی شیعی دانان و سروشتی شیعه کانیان که زۆر رۆمانتیکیه
نزیکن له یه که وه و بگره هه ر له یه ک دهچن. له بهر ئه وه هه ر له م دیوانه دا که شیعی (بادی له یلا
خان) ی مه لا ولدخان نووسرا، ته ماشامان کرد له لاپه ره ۳۹ ی دیوانی (مه لای جه باری) دا دهقی
شیعه که چاپکراوه. هه روه ها شیعی (شیرین به سته وه)، هه ر به هه مان شیوه.

لیره شدا شیریکی مه لای جه باری به شیوه ی خۆی و وه رگیترانه که ی پیره میرد ده نووسین. ئه و
وه رگیترانه مان له که شکۆلی (حه مه صالح ئاغای قزلی) دا دۆزیوه لاپه ره ی ۹۵ که نه جمه ددین
مه لا به خه تی خۆی سالی ۱۹۳۷ بۆی نووسیوه ته وه. له و که شکۆله دا مامۆستا نه جمه ددین مه لا
شیعه که ی به شیعی مه لا ولدخان داناوه. ئه ویش له پیره میردیه وه وه رگرتوو به لام له راستیدا
شیعه که هی (مه لای جه باری) یه و پیره میرد به نازناوی (مه لا) که دا لیبی تیک چوو. وه دهقی
شیعه که به شیوه ی خۆی له لاپه ره ۳۵ ی (دیوانی مه لای جه باری) دا (۱) تۆمارکراوه. له بهر ئه وه ی
مه لای جه باری شیعه کانی ناسک و هه لۆقولاوی سۆز و ئه ندیشه یه کی خاوتین و قوول بووه، له
نیوان زۆر شیعه را ده ناسرینه وه. هه روه ها مامۆستا (علاء الدین سجادی) له (میژووی ئه ده بی
کوردی) دا (۲) لاپه ره (۳۰۷ - ۳۱۸) دا شیعی (میرزام یا وه عده ی نه و وه هارانه ن) و شیعی
(شیرین تاتا کرد) ی نووسیوه و گه لی وه سفی شاعیریه تی مه لای جه باری کردوو.

ئججا بۆ ساغ کردنه وه ی ئه م شیعه که شیعی مه لای جه بارییه و بۆ ده رخستنی چۆنیه تی
وه رگیترانه که ی پیره میرد هه ردوو ده قه که ده نووسینه وه.

(۱) پروانه (دیوانی مه لای جه باری) ئاماده کردنی عه بدولجه بار محمه د جه باری.

(۲) میژووی ئه ده بی کوردی - علاء الدین سجادی ل ۳۰۷ - ۳۱۸.

به‌هار

ساقی سادھی شی وه‌هار ئام‌اوہ
گولان سہرکی‌شان نہ‌توی سہ‌حراوہ
ہہ‌وای دل‌گوشاد ئہ‌رد بہ‌ہہ‌شتہ
فہر وہ‌رووی سہ‌حرای گہ‌رمہ‌سیر و ہشتہ
وادہی بادہی ناب سہ‌یر و ہہ‌ارہن
سہر زمین مہ‌زہر لقای دل‌دارہن
زہ‌مزہ‌مہی مہ‌زاق دل ئہ‌فگارانہن
سہ‌دای تہ‌پل تیپ دہ‌ردہ‌دارانہن
وہ‌قت نوشا‌ونوش سہ‌بوی قہ‌رقہ‌فہن
دہ‌نگ زہ‌لہی زیل دائرہ و دہ‌فہن
دہ‌رختہن، سہ‌وزن، شنوی شہ‌تاوہن
نہ‌وروزن سوزن ہہ‌وای پای کاوہن
مہ‌یہن، مہ‌عشوقہن، موحبہ‌تہن مہ‌یلہن
خہ‌مان لہ‌پرین، پیالان کہ‌یلہن
شہ‌رہن شورشہن غہ‌وغان غریوہن
مہر جلوہی جہ‌مال دلان فریوہن
نہ گشت دیاری تہ‌جہ‌لای توورہن
فیتنہی گیرودار قہ‌تل مہ‌نسورہن^(۱)
- فنا فی اللہ - ہان مہ‌ست دلہ‌فگا
بی باک مہ‌واچان (أني أنا اللہ)
رہندان سہ‌رمہ‌ست جان فی‌دای جانان
(أنا الحق) چون زکر زاہید مہ‌وانان
بوتا بگیریں خسرووی بہ‌زمی
چہ‌نی ہہ‌ستییہ بکہ‌رین رہ‌زمی
بہ‌زمی چون مہ‌جلس بہ‌ہمہن و ہ‌کام بؤ
گاہ جہ‌دیس جہ‌م، گاہ باسی جام بؤ
گاگوش نہ سہ‌دای چہ‌قانہ و چہ‌نگ بؤ
چہ‌م نہ تہ‌ماشای ساقی گول‌رہ‌نگ بؤ
ئہی ساقی دہ‌خیل من وہی زامہ‌وہ

التفاتی کہر بو وہ‌لامہ‌وہ
عیلاجی پیم دہر سوودمہ‌ندم بو
باعث حہ‌یات قہ‌بدبہ‌ندم بو
رستگارم کہ لہی بہ‌ند و دامہ
قہ‌دہم رہ‌نجان کہر وہ‌عدہم تہ‌مامہ
تہ‌ش‌ریف باوہرہ وہو سہ‌بووتہ‌وہ
وہو پیالہی گول‌رہ‌نگ چون یاقووتہ‌وہ
وہو سینہی سیمین زہ‌رف زہ‌وہ
وہو جام گول فام بؤی عہ‌نبہ‌رہ‌وہ
ہہر کہس بگیلو جامی پہی کامی
دہ‌رمان پہی ئیش ہہر دہ‌رد و زامی
موترب تویش وہ چنگ دلنہ‌وازہ‌وہ
وہو سوز سہ‌متوور سہ‌دای سازہ‌وہ
وہو موزیقہی مہ‌شق سہ‌د قانونہ‌وہ
دہم وہ سہ‌دای ساز ئہ‌رغہ‌نونہ‌وہ
مہ‌ریاچان (مہ‌لا) یش نہ‌ہہ‌ستی ہویش رہ‌ست
بی و ہ‌کاسہ‌لیس مہ‌ستان ئہ‌لہ‌ست
مہ‌یلخ کہ بہ‌ناز بہ‌سبووتہ‌وہ
بہو دہمی گول‌رہ‌نگ و ہ‌ک یاقووتہ‌وہ

(۱) مہ‌بہ‌ست لہ شہ‌ہید کردنی (مہ‌نسوی حہ‌للاج) ہ.

به‌هار

ساقی سادھی وا بہ‌ہار ہاتہ‌وہ
گول سہ‌ریان کی‌شا لہ بساتہ‌وہ^(۱)
لیقای دل‌گوشای ئوردی بہ‌ہہ‌شتہ
تہ‌جہ‌لای جہ‌لای دل جہ‌لای گہ‌شتہ
شہ‌ونم خشلی کرد بہ‌سہر سونبولدا
بولبول بانگی دا بہ‌گوپ‌چکہی گولدا

وادهی بادهی ناب سههیری به هاره
 چیمهن فهرشی سهوز بهر پیی دلداره
 دهمی نوشانوش شنهی قهرقهفه
 فهسلتی زرهی زیل دائره و دهفه
 زه مزه مهی جووشی دل ته فگارانه
 دهنگی ته پللی تیپ دهرده دارانه
 شوژه، شوژشه، داوایه شه پره
 جلوهی جه مالتی دلفرپینه ره
 گولته بولبوله به هاره سهیره
 له گولشه ن دهنگی (صبح الخیره)
 مهیه، مه عشووقه، نیگایه، مه یله
 مهستی چاوی مهست پیالهی که یله
 دره ختان سهوز و شنوی شه تاوان
 نه ورژه، سوژه، ههواپی پای کاوان
 له هه وادیه ته جه لالی (طور) ه
 فیتنه، گیرودار، داری (منصور) ه
 (فنا فی الله) یه، مهستی دل ته کا
 بی په روا ده لپن (انی انا الله)
 په ندانی سهرمهست جانفدای جانان
 وهک زکری دهر ویش (انا الحق) واتان
 ههی ساقی ده خیل من بهم زامه وه
 دامانگیرتم بی به لامه وه
 جامیکم بهرئ بوم سوو دمه ند بی
 مایه ی په هاییم له قهید و به ند بی
 مه یلی که، بو ناز به سبوت ته وه
 به و ده می گولپه نگ وهک یاقوت ته وه
 به و سینه ی سیمین زهرفی زه رده وه
 به و باده ی گولناب بز عه ن به ره وه
 موتریب تووش به و چه نگ دلخوازه وه

به و سوژی سه متوور سه دای ساز وه
 به و موسیقیه ی مه شق سه د قانونه وه
 به و نه وای پر عه شق ساز نه رغوونه وه
 به زمی وهک عه یشی به همهن به کام بی
 گاه حه دیسی عه شق، گاه به حسی جام بی
 گاه مه جلیس مه خموور، دیده ی ساقی بی
 گاه مه ست و مه دهوش باده ی باقی بی
 هه ر کهس وه رگری جامی بز کامی
 دهرمانی دهر د و مه ره مه می زامی
 پی فه نا و مهستی سه ریکی لپده بین
 عار و نامووسی ههستی فرپده بین
 خه لک با هه ر بلپن (مه لا) چو له ده ست
 بوو به کاسه لپس مه ستانی نه له ست

(۱) به لای منه وه گه ر بینووسیا به - گول سه ریان کیشا له توتی خاکه وه - جوانتر بوو.

میرزا یاقووب

نه جمه ددین مه لا له که شکوئی (قزلی) دا لاپه رده ی ۹۷ نووسیویه: (هاوزه مانن له گه ل حاجی
 قادری کوئی). له شیعریکیا (واته حاجی) ته لی:

حیکمهت و نه زمی میرزا یه عقووب
 وهک فه لاتوونه شیعره کان وهک

ئه م شیعره ی (میرزا) بریتیه له سیانزه بهیت، دوو نیوه به یتمان له بهر نه ماننی به شپکی
 لاپه رده که ده ست نه که وت. دیاره که شیعره که ش (پیره میترد) وهری گیراوه (۱).

دل مهستی یار بوو، ...
 نه مشه و دل مهی نووش، سهرمهستی یار بوو
 به باده ی گولپه نگ، لیتوم سر شاد بوو
 ده می ده ما دم، بوسه و که نار بوو
 دل گه یسوه گهنج وهسلتی حه بیبی
 گاهئ له بالا، گاهئ نشیبی!

گا دهستهی زولفان سیای چوون عهنبه
 وهک خهرمانهی مانگ له دهوری ئهخته
 ئهیکرد بهدهسته یار بهدهستی خۆی
 ئهپیتچایه زام سارپیش ئهبوو بۆی
 دولبهه وهک ساقی خۆی مهی دهگتیرا
 منی وهک (سهنعان) له دین وهرگتیرا
 ئهو ساقی و ئهو جام ئهو بادهی گوئنا
 ئهدرهوشایهوه، عهکسی... (۲)
 ناگا، نهردی بهد، خالّ حالّ هیتا
 بهیانیهی کزهی شهمالی هیتا
 گویم لی بوو دهنگی سوّفی دهریا دلّ
 بانگی کرد ههلسه بنوسه بهدلّ
 ههلسام بهدلّ لهتویهتهوه
 زویان بهکـــفـــر و... (۳)
 نه، مهی، نه مهینۆش، نه مهی پهست بوو
 شیشهی دلّ بهدهست دلّ بهر لهت لهت بوو
 راپهڕیم لهخهه سهرسام و مهدههوش
 نه لهیل، نه ساقی، نه سوّفی نه جووش
 منیش له زێد (۴) و وهتهن ئاواره
 وهک ئاسکهی تهنیا کهوتمه ههزاره

(۱) دهقی ههرامی ئهم شیعره مان دهست نهکوت

(۲، ۳) ئهم شوێنه له دهستنوسه کهی نهجمه ددین مه لادا نهما بوون.

(۴) زێد: نیشتمان، شوێنی له دایک بوون.

شێعریکی خانای قوبادی

له کهشکوژی (نهجمه ددین مه لادا) که بو (حهمه صالح ئاغای قزلبجی)، نووسیهوه له لاپهه
 ۹۶ دا شێعریکی (خانای قوبادی) نووسراوه، دیاره ئهوش لهگهڵ شێعرهکانی هاوشانی خۆیدا
 پیره میتردهری گیتراون و نهجمه ددین مه لالا له رۆژنامهکانی (ژیان) ی وهرگرتوون، یاخود له ههندی
 دهستنوسی پیره میتردهوه. ههروهها ئهم شیعره له لاپهه ۴۰ ی کهشکوژی که له پوووری ئهدهبی

کوردی مامۆستا محهمهد علی قهره داغیدا توّمار کراوه. وه له پهرویتزدا نووسراوه: ئهم پارچه له
 (نووسراوی پهڕیشان) وهرگیراوه و دهسکاری شیوه ههوارامیه کهی ئاشکرایه».

زلیتخای سانی،...

زلیتخانی میسری دهوری جوانی
 ریشووی پیتی سهربهست دهوری پیتسانی
 ریزی بهست وینهی سوپای ئیرانی
 برۆ شیوهی قهوس ئوستادی مانی
 په ریهوته سهه دیدهی قهه ترانی
 برژانگ وهک تیری چه رکهس که مانی
 په رهی جهگ سمی، لاهووت مهکانی
 عهین عهینی وهک عهین، شابازی لانی
 به نیچیر ئهگرئ شههلاهی شیروانی
 ئهنف ئهلف نه قش ئوستادی مانی
 عارهقی رونهق عهتری ریحانی
 دهه قه تهری غمی مای زینده گانی
 گیان ئه دا به سهه سه ده ساله ی فانی
 لێو له علی یه مهن به ده خشی کانی
 وهک یاقیق له دهور دانه ی رومانی
 گهردن وهک بلوور بادهی که یانی
 به جووته سیوهی باغی جینانی
 همیلاهی ساحیر بابلستانی
 خانات خسته دوی شیخی سهنعانی

کههانهت

له بهشی شێعری (ئاینی) پیره میتردهدا ئهم شێعری (کههانهت) هه مان له یاد چوو بوو. لێره دا
 دهینوسیینهوه. ئینجا په یوه ندی بابهت و ناوه رۆکی ئهم شیعره و شێعره کهی (عیل بهگی جاف) و
 بیروراکانی مامۆستا محهمهد رهسول هاوار که له لاپهه ۲۵۶ ی دیوانی پیره میتردی نه مردا
 نووسیویه، وه باری سهرنج و تیبینی خۆمان، ده راره ی، له پیتشه کی ئهم دیوانه دا له بهشی
 پیره میترده و شێعردا ده نووسین. ئهمهش دهقی شێعره کهی پیره میترده که تارمایی شێعری (هه روا

هه‌رچی پێغه‌مبهر خه‌به‌ری داوه
له باسی کاری دنیا و عوقباوه
فه‌رمووی نیشانه‌ی تیکچوونی جیهان
بئ باوه‌پییه و زه‌عیفی ئیمان
زۆر که‌م ئه‌مینئ نوێژ و جه‌ماعه‌ت
له ئه‌مانه‌تیش ئه‌که‌ن خیانته
عه‌زه‌ت ئه‌چیته لای پیاوی زالم
قه‌در و ئیمانی نامینئ عالم
بره‌و ئه‌ستینئ شه‌راب و قومار
مال گران ئه‌بئ له شار و بازار
کوشتن و دزی و تالانی و درۆ
فه‌قییر و هه‌زار ده‌خاته رۆ رۆ
ده‌وله‌مه‌ند زه‌کات ناده‌ن به‌ئیحسان
راستی نامینئ زۆر ئه‌بئ بوختان
گۆرانی سووک و قسه‌ی ناره‌وا
په‌سه‌ندتر ئه‌بئ له زیکری خوا
پیاو به‌ئهم‌ری ژن ئه‌چیت به‌ریتوه
له مه‌جلیسدا نان ئه‌خۆن به‌پیتوه
پیاو دانه‌نیشئ و ژنان ئه‌گه‌رین
شه‌رم نامینئ ژن و پیاو هاو‌رین
دایک و باب قه‌دریان لای کور نامینئ
که‌س له مه‌کته‌بدا قورئان ناخوینئ
پیت و به‌ره‌که‌ت ئه‌روا له ئه‌رزوی
کور و کچ پینک دین له رووی بئ عه‌رزوی
ئهمه نیشانه‌ی ئاخ‌ر زه‌مانه
واده‌ی ده‌جال و فیتنه‌ی شه‌یتانه
له ته‌م و دوو‌که‌ل دنیا پر ئه‌بئ
له سئ جی‌گادا زه‌وی رۆ ئه‌چی

که‌س گوئ له ئه‌م‌ری چاکه ناگرئ
له نه‌هی عاله‌م، نه‌هی ئه‌کرئ
ره‌حم و به‌زه‌یی لای که‌س نامینئ
هه‌ر که‌سه به‌شی خۆی ئه‌فرینئ

دیسان - مه‌وله‌وی و چه‌ند شیعریک

نامه‌به‌ک و شیعریک:

پیره‌میرد له سالی ۱۹۴۹د(۱) به‌سه‌ره‌اتیکی مه‌وله‌وی و نامه‌به‌کی تۆمار ده‌کات، نامه و شیعره‌که به‌فارسییه و پیره‌میرد وه‌ری گتیراوه و نووسیویه «داخه‌که‌م ئه‌م کاغه‌زه‌یش فارسییه، هیشتا ئه‌وسایه مه‌وله‌وی نه‌که‌وتۆته کوردی نووسین، ناچار!، ئه‌بئ وه‌ک ئاساره‌کانی تری ئه‌مه‌یش بکه‌ین به‌کوردی» (۲).

لیته‌دا پیره‌میرد زانیارییه‌کی نوئ و خالیکی گرنگمان بۆ تۆمار ده‌کات که مه‌وله‌وی له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی ئه‌ده‌بی خۆیدا به‌فارسی نووسیویه. «نامه فارسییه‌کانی له یادی مه‌ردانی مامۆستا (عه‌بدوکه‌رمی مده‌رس) دا زۆریه‌ی بلاوکراوه‌ته‌وه» (۳). پیره‌میرد نامه شیعره‌به‌که‌مان به‌م جۆره بۆ وه‌رده‌گتیرتته سه‌ر شپوه‌ی سلیمانی:

مه‌وله‌وی

کاغه‌زێکی زۆر خۆش و سه‌یری مه‌وله‌وییه، که له‌وبه‌ری (زه‌هاو) هوه ئه‌گوێزیتته‌وه ده‌وری هه‌له‌بجه، ئه‌وسایه شیخ عه‌لی ئه‌بابه‌یلئ قائمقامی هه‌له‌بجه ئه‌بئ، ده‌روپشتی سالی ۱۲۷۴- ۱۲۷۵ دوا‌ی ئه‌وه که محه‌مه‌د به‌گی که‌بخوسره‌وه به‌گ یه‌عنی (حه‌مه پاشای باوکی مه‌حموود پاشا) و ئه‌وانی تر ئه‌که‌ن به‌قائمقام، خۆی سه‌رئیتلی به‌جئ نایه‌لئ وه‌سمانی خانه ئه‌کا به‌کاربه‌ده‌ست. وایزانه‌م ئه‌م وه‌سمانی خانه‌یه یا برا یا باوکی دایکه پیره‌زه‌یه، شاوه‌یس برای بووه، که ماده‌ی عه‌زیزی شاوه‌یس و کوژرانی حه‌مه پاشا، ته‌ئریخییه، ئه‌و عوسمانی خانه‌یه گه‌لئ به‌دکردار و ناهه‌مواری بۆ خویشانی مه‌وله‌وی ئه‌بئ. ئنجا مه‌وله‌وی و مه‌حموود پاشا ئه‌ناسئ و مه‌حموود پاشایش دیاره چه‌ند مه‌وله‌وی خۆش ویستوه، کاغه‌زێکی بۆ مه‌حموود پاشا نووسیویه دوو فه‌سله، یه‌کێکیان به‌شیعه‌ره که ماجه‌رای ره‌زاله‌ت و قه‌رپ و جریپ عوسمانی خاله و شاوه‌یسی برای په‌ت و گوریس و جل و هۆر و هه‌مانه کۆکردنه‌وه و مولکی خه‌لکی داگیرکردنی ئه‌حمه‌دی کامه‌ران و په‌سول و خه‌مالی تیا نووسیویه. فه‌سلی دووه‌میان (نشر و نظم) ه و نکته و جناس و حکمت و فه‌لسه‌فه‌یه. داخه‌که‌م ئه‌و کاغه‌زه‌یش فارسییه، هیشتا ئه‌وسایه مه‌وله‌وی نه‌که‌وتۆته کوردی نووسین، ناچار، ئه‌بئ وه‌ک ئاساره‌کانی تری ئه‌مه‌یش بکه‌ین به‌کوردی:

موهاجیر بووین که هاتین، خواستی خوا بوو
 (علی) (۴) مان دی، خه لافهت بهو درابوو
 له ته ئسبیری (محهمه د) (۵)، مبری گه وره
 خه لافهت گه بیبه، سهر (عوسمان) (۶) به ده وره
 دلّی ساداتی ئیمه ی، هینده ره نجانده
 به هه شتی سهر زه مینمان بوو به زیندان
 به جارّی پیکوره ی خۆی خسته سهر کار
 هه راجی خسته ناو، وهک قاری بازار
 هه موویشی که وته دهس شاوه یسی خانه
 گوربس و پهت، جل و هۆر و هه مانه
 موانه و چه وره سانه و بزنه دووخه
 له گه لّ سووران، خه رچی مه رده له وخه
 هه مووی ته سلیمی ئه حمه د کامه ران بوو
 خله مالی ره سوولیش ئاشه وان بوو
 له ههر شوپنی به راویکیان ئه بیینی
 ئه یانگوت مولکی باو کمانه یه قینی
 به ئیرس هی ئیمه یه ئه م شوپن هه واره
 مه ری تیا سه ره بریوه خوینی دیاره
 که باو کم، گای زبانی لیره دا کوشت
 له سه ر ئه م جوگه، دایکم، ورگه که ی شوشت
 نیشامان وای، دایکم، ورگی ته ر کرد
 گه ماله بازکیش ریخۆله که ی برد
 غه ریب و بیکهس و داماو له ناوا
 هه موو رهنج و هیوامان چوو به ئاوا
 له خوا پارینه وه، کاتی دوعا بوو
 دوعامان لای خودا، گیرا بوو چا بوو
 ئیتر به گزاده، نانوتن له لای ئه و
 سته مگه ر پۆژی تاریک بوو وه کو شه و
 ئه مه سه ره پوتی ئه وزاعی غه ربییی
 وه ته ن ئاواره ی ده ردی بی نسیبی

ئمه (مه عدوومی) یه عینوانی ئه سلّی
 به به دبه ختی هه میشه دوور له وه سلّی

- (۱) پروانه ژین ژماره ۹۵۵ شویاتی ۱۹۴۹ .
 (۲) هه مان سه رچاوه .
 (۳) پروانه یادی مه ردان مه لا عه بدولکه ربی موده ریس .
 (۶) مه به ست له (شیخ عه لی ئه با به یلی) یه .
 (۵) محهمه د: مه به ست له حمه ی پاشای جافه . محهمه د به گی که یخوسره و به گ .
 (۴) عوسمان: وه سمانی خانه .

هاوین، ها وینه م

مه وله وی له م شیعه ریدا په یوه ندیبیه کی جوانی گه رمی و گره ی هاوین و گره و سووتانی دلّ و
 دهروونی خۆی پیک ده هیتی، ئه م شیعه ره کار ده کاته سه ر پیره میترد و ئه یگۆرته سه ر شپوه ی
 سلیمانی:
 مه وله وی:

ها من، ها من وار، گه رمیش جۆش ئاوه رد (۱)
 فه زای نه زم، به زم، نه و گولالان به رد
 بوولّ وه یانه ی جه م، نه و گولالان شه ند
 چه مه ن بی نه وای ناله ی بوولّ مه ند
 تای به ره زای شه نگ نه سای مه غاران
 شیبیا چون زولف ته عزیبه داران
 ها، کاوان، کاوان دلّ چون دلّ ریشان
 هه ردان وه سه ردا هه ردان په یویشان
 دووریت ئایر وست وه یانه که ی من
 یانئ یانه ی دلّ ویرانه که ی من
 هه وای ئایرین، سه ر وهخت ئایرین
 دلّه ئایرین، به دبه خت ئایرین
 وه ی گشت ئایره وه خه یالّ خامه ن
 به ختم ناپوخته ن فامم نه فامه ن
 وه ی بلّیسه وه گه ردیم باقییه ن
 واده ی ئایرین باده ی ساقییه ن

به شق پیاله‌ی مه‌ست چاوه‌کعت
به و په‌شیتیو چی‌ن پای کلاوه‌کعت
با به‌ی مه‌ی به‌لکم‌نایر مه‌ستی
سو‌چنو به‌کسه‌ر خاشاک هه‌ستی

(۱) دیوانی مه‌وله‌وی - مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریی موده‌ریس. ل ۵۲۲ .

وه‌رگپرا نه‌که‌ی پی‌ره‌می‌رد:

هاوین، ها وینه‌م، گهرمای تاوی سه‌ند
نه‌شئه‌ی جوانی له‌ ده‌ست به‌هار سه‌ند
ژیله‌مۆی خسته، سه‌ر، سه‌رخونجه‌ی گو‌ل
چه‌مه‌ن بی‌ نه‌وا، له‌ نه‌وای بولبول
بای به‌ره‌زای شه‌نگ له‌ سای مغاران
شی‌واوه‌ وک زولف تازیه‌داران
ئاسۆ که‌ساسه و سه‌ری سو‌رماوه
به‌شینی سه‌وزه‌ی قوری پی‌واوه
دوو‌ریش ئاگری به‌ردایه‌ مال‌م
مال‌ی دل‌ه‌که‌ی ویرانه‌ مال‌م
هه‌وا ئاگرین، سه‌روه‌خت ئاگرین
دل‌ و به‌ختی سه‌خت، تیک‌را ئه‌گرین
به‌و گشت گپه‌وه، وجوودم خامه
به‌ختم نابه‌خته فامم نه‌فامه
له‌ کوره‌ی گردا گهردم باقییه
واده‌ی ئاگرین باده‌ی ساقییه
به‌ عه‌شقی پیاله‌ی مه‌ستی چاوه‌کعت
به‌و په‌شیتیو چی‌ن به‌ر کلاوه‌کعت
با، بی‌، مه‌ی به‌لکم‌نایر مه‌ستی
ئاگر به‌رداته خاشاکی هه‌ستی

ئارایشیکی به‌رووی جه‌بین دا(۱)

ئارایشیکی به‌رووی جه‌بین دا
شه‌رمی به‌مانگی دوو هه‌فته‌مین دا
ئه‌گریجه‌ی کۆریه‌ی، په‌ری تاوس تار
که‌لافه‌ی سه‌وزی وه‌ک به‌ندی زننار
که‌ بای باوه‌شپین شنۆی سو‌ده‌برد
له‌ خو‌شیا نا هه‌لپه‌رکیی ئه‌کرد
به‌له‌نجه‌ ئه‌که‌وت به‌رووی قه‌مه‌ردا
گاه، روو له‌ میحراب، گاه له‌ جه‌ردا
روومه‌ت، گاه په‌نه‌ان، گاه ئه‌دره‌وشی
گاه گیان ئه‌سپین، گاه ئه‌یبه‌خشی
له‌ژیر می‌حرا بیدا دل‌ه‌ی پر له‌ دهرد
به‌و زه‌نناره‌وه، ته‌وافی ئه‌که‌رد
هه‌ر ئه‌و عه‌شقه‌ بوو له‌ مه‌جازه‌وه
خسته‌مییه‌ په‌نای بی‌ نیازه‌وه
چه‌ن خو‌شه‌ ئینسان وا بی‌ نیاز بی‌
له‌ قه‌ید و به‌ندی چه‌رخ سه‌رفراز بی‌
ئه‌و دل‌ه‌ی که‌وا نووری خوای تیا بی‌
به‌ گه‌رد و باوی ده‌وران لی‌ل نابی‌

(۱) پی‌ره‌می‌رد نووسیویه (نازانم ئه‌م شیعه‌ره‌ هی‌ کتیبه) بروانه ژین ژماره ۸۵۰ سالی ۱۹۴۶، به‌لام ئیمه
دۆنمانه‌وه، شیعی (عه‌بدو لالا به‌گی سمایل به‌گی زه‌نگه‌نه) یه.

ده‌قی شیعه‌ره‌که‌ی (عه‌بدو لالا به‌گی سمایل به‌گ) به‌شپوه‌ی زه‌نگه‌نه.

«شیرین ئارایش صفحه‌ی جه‌بین دا
خه‌جله‌ت وه‌رووی ماه‌ دوو هه‌فته‌مین دا
کوریه‌ ئه‌گریجان تووک طاوس تار
سه‌وزه کلا‌فان چون پرسته‌ی زه‌ننار
چون ره‌قاص وه‌ سو‌ز سه‌دای سه‌نج ساز
وه‌بای باوه‌شین ماماوه‌ په‌رواز

مه‌شنييا وه‌بان قورسى قه‌مه‌ردا
گا وه رووى محراب گا وه حه‌جه‌ردا
گا په‌نهان نه برج گا مه‌دره‌خشاوه
گا حه‌يات مه‌سه‌ند گا مه‌به‌خشاوه
هر لايى سه‌دجار دلّه‌ى پر جه‌ دهر
به‌و زه‌ناره‌وه ته‌وافش مه‌كه‌رد

نارهق وهك شهونم

پيره‌ميترد له ژماره ۷۷۵ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامه‌كه‌يدا، پيشه‌كيبه‌كى كورتى بۆ ئەم شيعره نووسيوه و به‌شيعرى (شيخ مسته‌فا) تىگه‌ببوه، وه نه‌ينووسيوه نه‌و شيخ مسته‌فايه كيبه و نازناوى چيبه؟! چونكه نه‌و سه‌رچاوه‌يه‌ى لى‌ى وه‌رگرتوه ته‌نها نه‌ونده‌ى وتوه كه شيعرى شيخ مسته‌فايه . ئيمه كاتى به‌ديوانى مه‌وله‌وى (مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمى مده‌رس) دا گه‌راين له لاپه‌ره ۱۱ دا ده‌قى هه‌ورامى نه‌و شيعره‌مان دۆزيبه‌وه كه له ناوه‌راستى شيعرىكى (مه‌وله‌وى) دايه و سه‌ره‌تاي شيعره‌كه ده‌لپت.

«ئەم جار سه‌خت ته‌ره‌ن زامم جه‌ جارن»

چل مدۆ دايم چون گه‌سته‌ى مارن»

...هتد ۹ل

هه‌روه‌ها ئەم شيعره به‌شيوه‌كه‌ى خۆى له به‌رگى ۲۶ى گۆفارى ده‌نگى گيتى تازه‌دا لاپه‌ره‌ى ۴۴۷ دا مامۆستا (گيوى موكربانى) بلاوى كردۆته‌وه، وه پيشه‌كيبه‌كى كورتى بۆ نووسيوه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ى مامۆستا گيو هه‌ورامى نه‌زانپوه شيعره‌كه زۆر هه‌له‌ى تىكه‌وتوه به‌م پييه ئيمه سى ده‌قمان له‌به‌رده‌ستدايه، دوو ده‌قى هه‌وراميه‌كه و ده‌قىكى وه‌رگيرپراوى پيره‌ميترد. لپه‌ردا ده‌قى شيعره‌كه وهك له ديوانى مه‌وله‌وى مامۆستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رميدا نووسراوه، ده‌نووسينه‌وه و وه‌رگيرانه‌كه‌ى پيره‌ميترديش دوا به‌دواى ده‌نووسين.

عه‌ره‌ق چون شه‌ونم، نيشتنه‌ن نه رووى گول
ته‌ر كه‌رده‌ن تاتاي توغراكه‌ى سونبول
جه‌ قازان خه‌م دل كه‌رده‌ن وه ناو
وه درۆ ماچۆ مه‌گيپرو و گولاو
نازبزم گولاو بۆى خۆى كولم تۆن
ئه‌ر بۆى تۆ نه‌بو، بۆى گولاو جه‌ كوڤ؟!
زه‌ره‌ى بۆى زولفت كه‌فته‌ن نه به‌رزان
بۆى گولان كه‌رده‌ن جه‌ به‌رزان هه‌رزان

نازبزم وه مه‌رگت گه‌ر ئينسافت بۆ
هه‌نى كافيه‌ن بۆى زولفت په‌ى تۆ
ئيتريچ حاجه‌ت ويت مه‌ده‌ى عازاو
قه‌بوول كه‌رى جه‌ور مه‌گيپرى گولاو!؟

وه‌رگيرانه‌كه‌ى پيره‌ميترد و پيشه‌كيبه‌كه‌ى، كه به‌هۆى ده‌ستنووسه‌كه‌ى ناو كه‌شكۆلى مه‌حمود پاشا وه، به‌هه‌له به‌شيعرى شيخ مسته‌فا زانراوه!!.

«شاعيريكمان بووه، شيخ مسته‌فا، كه مه‌حمود پاشا له نه‌سته‌مول ديوانه‌كه‌ى نه‌وى له (موحسينى كوره‌زاي شيخ قادر) ده‌ست كه‌وتوه؟! له كه‌نارى كه‌شكۆله‌كه‌ى، نووسيوه‌تييه‌وه! ئەمه، غه‌زله‌يكيه‌تى»:

نارهق وهك شهونم، نيشتۆته رووى گول
نى كيشاوه، تاي توره‌ى سونبول
نازبزم، گولاو خۆى، بۆى كولمى تۆيه
ئه‌گينه‌ بۆنى خۆشى له كوټيه
تايه‌كى زولفت كه‌وتوه‌ته به‌رزان
بۆنى گولاوى پى بووه هه‌رزان
نازبزم به‌مه‌رگت خۆت بۆنت خۆشه
بۆنخۆشى گولان له لاي تۆ بۆشه
چه ئيحتياجت به‌بۆى گولاوه
بۆنى تۆ له رووى جيهاندا باوه

ديسان پيره‌ميترد و دوو به‌يتى بيسارانى له شيعرىكى (مه‌وله‌وى) دا

مه‌وله‌وى له‌و شيعره‌دا كه باسى پيرى و دلگيرى خۆى ده‌كات^(۱) له كوټايى شيعره‌كه‌ى خۆيدا ده‌يكات به‌يه‌ك، وه پيش سى به‌يته‌كه ئاماژه بۆ نه‌وه ده‌كات كه بيسارانى (ماوا - مه‌ئا) نه‌مه‌ى وتوه:

پيره‌ميترد وه‌رى گيراوه‌ته سه‌ر شيوه‌ى سليمانى:

نه‌وات ويرانه‌ى دل كه‌ه‌رو ئاوا
چه‌نى به‌سته‌ى فه‌رد، بيساران (ماوا)
«ئه‌مما گشت جه‌ وه‌خت نادانيم بييه‌ن
فه‌سل مه‌ستيبى و عه‌يش جوانيم بييه‌ن

ئیسە، ھا جە گشت پەشیمانیم بەرد
فەسل پیریمەن جوانیم و بەرد
وادە پیریمەن یاوانم نۆیە
تۆیە مەن تۆیە، کەرەمدار تۆیە» (۲)
هەر چیم کرد کردە ی نەو جوانیم بوو
دەمی سەرمەستی و رووی نادانیم بوو
ئیسەتا و پیربووم کەوتوو مە تۆیە
تۆیە، تۆیە مە، لئی بووردوو تۆیە

(۱) دیوانی مەولەوی - مەلا عەبدولکەریمی مودەریس ل ۱۰۸ .

(۲) دیوانی بیسارانی - عوسمان هەورامی - دەسنووس.

پیرەمێرد و شیعریک لە بارە (حەج) هەو

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۳۰ی کەشکۆلی (قزلی) نەجمەددین مەلادا نووسرا بوو. لە دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلاو نەکراوەتەو. شیعەرە کە مانایەکی بەرزێ نەتەوایی و کۆمەڵایەتی هەیە، کە هەر چەند پیرەمێرد خۆی حاجی بوو و لە تەمەنی لاوتیشدا حەجی کردوو، بەلام لە پاش بەسالاً چوون و تاقی کردنەوی ژبان و باری کۆمەڵایەتی نەتەوەکی بەم جۆرە لەو مەسەلە یە گەیشتوو، کە دەنووسیت:

ئەلفی مرادت، فەری دا، مردی
شۆین مراد کەوتی، بۆ (دەم) مردی (۱)
رۆژوو و نومازت کە بۆ نیاز بی
و هک عاشقیکی کە پیشە ی گاز بی
نوێژی زۆر پیشە ی پیرێژنانه
رۆژوویش ئەسلە کە ی بۆ پەمەزانه
کابە بناغە ی برایمی خەلیلە
دڵ نەزەرگاهی رەبی جەلیلە
سیاحە تی حەج سەیری جیھانە
ئەوی بەکار بی بەخشینی نانه
دڵ دەشکینی و دەچی بۆ کابە
مەچۆ، مەزالم، لەسەر خۆت لایە

من زیارەتی کابەم کرد بەلام
زیارەتی دڵ پێشستەرە لەلام
لە دەشتی (مینا) قوربانی دەکە ی
بۆ گورگ و چەقەل دیاری دەبە ی
لیرە سەری برە و بیدە بە برسی
دەبیت بەقەلای (آیة الکرسی)
دەزانی کەوا دنیا فانییە
وای دەگری تا سەر زیندەگانییە
ئەگەر تۆ تا سەر هەر بژیایتایە
ئەشیا بۆ دوا ی تۆ جیگا نەمایە
و هک پێش تۆ جیگای خۆی دا بوو بە تۆ
تۆش جیی خۆت بدە بە یەکی و برۆ
ئەگەر پی داگری بلایی من ناپۆم
تۆش و هک یارۆکان ئەهوانە بن گۆم
کە لەسەر پشستی ماسی دانری
تێ کەلەکی دیارە سەرنانگری

(۱) دەم: درهەم - پارە.

لە دەرگای رەحمەت

پیرەمێرد ئەم شیعەرە ئاینیە ی خۆی لە ژمارە ۸۳۹ ی سالی ۱۹۴۶ ی رۆژنامە کەیدا بلاو کردۆتەو. بەلام بەداخەو شیعەرە کە لە رووی کێشەو ناتهواو، یاخود، تیکچوو، کێشەکان لە نێوان ۱۰، ۱۱، ۱۲ دا یاری دەکەن، نازانم پیرەمێرد چۆن هەستی بەمە نەکردوو؟! لەو هەش ناچی لە چاپی رۆژنامە کەدا تیکچوو بیت، چونکە زیاتر لە جار و دوو جار ئەو ناتهواویانە دووبارە بۆتەو. ئیمە شیعەرە کە دەنووسین و بەرانبەر هەر دێرە شیعریک کێشە کە ی بەرگە ی خۆمان دیاری دەکەین.

لە دەرگای رەحمەت رینگایە دەرخە: ۱۰ برگە
لە ریتی داماو یا ئەم پیرە سەرخە: ۱۰ برگە
لە تۆو هەرچی دەستی کەوت نیگای: ۱۲ برگە
سەفای هەردوو جیھان ناکری بەکاهی: ۱۲ برگە

له هه‌و‌ری په‌حمه‌ت باران به‌جاری: ۱۰ برگه
 به‌سه‌ر رۆ‌حی عه‌زیزانا بیاری: ۱۱ برگه
 تنۆ‌کی دوای ئه‌وان بۆ من ده‌وایه: ۱۱ برگه
 ئه‌گینا که‌وته‌م و کارم له دوایه: ۱۱ برگه
 ئه‌زانم چاکه‌یه‌کم نه‌بووه بۆ خۆم: ۱۱ برگه
 به‌لام وا ئوممه‌تی پی‌غمه‌به‌ری تۆم: ۱۱ برگه
 له‌کرده‌وه‌ی خۆم خه‌جالت هات به‌سه‌رما: ۱۲ برگه
 نه‌ریتی عوزر و نه‌رووی پارانه‌وهم ما: ۱۱ برگه
 ئه‌مه‌نده شه‌رمه‌زارم من له‌م و له‌م: ۱۱ برگه
 که‌که‌س نه‌مبینه‌ی ب‌نیره‌ جه‌ه‌ننه‌م: ۱۱ برگه
 به‌لام تۆ خۆت که‌مبه‌خشی به‌بی پرس: ۱۲ برگه
 به‌وه‌ رزگار ئه‌بم له‌لام نامینه‌ی ترس: ۱۲ برگه
 له‌لایه‌که‌یشه‌وه‌ کردوومه‌ پروا: ۱۱ برگه
 که‌مه‌ئوس نییه‌ بۆ په‌حمه‌تی خوا: ۱۰ برگه
 ئه‌مه‌م بۆ مایه‌وه‌ ئومیده‌وارم: ۱۱ برگه
 که‌خۆت فه‌رمووته‌ من ئومورنه‌گارم: ۱۱ برگه

قیب‌له‌م نه‌کیشی

پیره‌مێرد ئه‌م شیع‌ره‌ی له‌سالی ۱۹۴۴^(۱) دا وه‌رگێراوه‌ وه‌ ناوی بیسارانی له‌سه‌ر شیع‌ره‌که‌ داناوه‌.
 ئیمه‌ ده‌قی شیع‌ره‌که‌مان له‌ که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردییه‌وه^(۲) ده‌ستکه‌وت. هه‌ندێ
 جیاوازی له‌نیوان ده‌قه‌که‌ و وه‌رگێرانه‌که‌دا هه‌یه‌. مامۆستا محه‌مه‌د علی قه‌رده‌اغی له‌
 که‌شکۆله‌که‌یدا به‌شیع‌ری (مه‌لا میکایل) یاخود (پیر میکایل) ی داناوه‌. هه‌روه‌ها ده‌ستیشانی
 ئه‌وه‌ی کردووه‌ که‌ له‌ ته‌نیشته‌ ئه‌م شیع‌ره‌وه‌ له‌ که‌شکۆله‌که‌ی (مه‌لا عه‌زیزی ریشاوی) دا
 به‌خه‌تیکێ تازه‌ نووسراوه‌ بیسارانی له‌ دیوانی (بیسارانی) مامۆستا عوسمان هه‌ورامیدا له‌ ریزی
 شیع‌ره‌کانی (بیسارانی) دا نووسراوه^(۳).

قیب‌له‌م نه‌کیشۆ،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خالت نه‌کیشۆ

خاطری به‌غمه‌م تۆ نه‌یه‌ندیشۆ
 به‌ زام ناواک صوب سه‌حه‌ر ئیشۆ
 سه‌ری وه‌لای تۆ سه‌ر نه‌دو شه‌وان
 پایێ که‌ نه‌دیو وه‌لات وه‌ ده‌وان
 ئه‌و پاسه‌ر سه‌رنگوون کلکۆی تازه‌ بو
 ئه‌و پاگه‌سته‌ی مار بی ئیجازه‌ بو
 ده‌ستیو نه‌ که‌رۆ سه‌یران باخت
 نه‌که‌رۆ خذمه‌ت به‌رزبی ده‌ماخت
 ئه‌و ده‌سته‌ به‌سته‌ی جه‌للاد گه‌ور بۆ
 هه‌ر رۆ جه‌ نۆوه‌ سزاش به‌ی ته‌ور بۆ
 دیدیو نه‌وینۆ هه‌ر سه‌حه‌ر په‌نگت
 زیانیو نه‌بو شه‌و به‌هامده‌نگت
 ئه‌و دیده‌ ئه‌سه‌رش بی مدارا بۆ
 ئه‌و زوبان به‌سه‌نگ سیای سارا بۆ
 قیبله‌م دووری تۆ یه‌کجار منش کوشت
 بیللا به‌یته‌ور بو بیتزارم جه‌ گشت

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۴۰ سالی ۱۹۴۴.

(۲) که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی، محه‌مه‌د علی قه‌رده‌اغی، به‌رگی دوهم، لاپه‌ره ۲۲۵، ۲۳۴، ۲۳۵.

(۳) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه‌ورامی. ده‌سنووس.

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

قیب‌له‌م نه‌کیشی،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خالت نه‌کیشی
 دلێ بۆ مه‌یلت پین رانه‌کییشی
 هه‌ردووکیان به‌ده‌رد کتوپر بییشی
 سه‌ری که‌ سه‌رت لی نه‌دا به‌شه‌و
 پییه‌ له‌ ریتتا نه‌که‌وێته‌ په‌و
 سه‌ر سه‌ره‌نگرتی قولله‌ی خراپ بی
 پین به‌ندی ژاری کوله‌وه‌بیباب بی

دهستى دەست نەگرى بەسنگەوہ بۆت
لووتى كە دايم پر نەبى لہ (بۆ) (۱) ت
ئەو دەستە بەستەى ئىشى شكاو بى
ئەو لووتە بەتېغ قەزاپراو بى

(۱) بۆ: بۆن. بۆت: بۆنت.

لە نىوان ئەحمەد بەگى كۆماسى و مەولەوى-دا

ئەحمەد بەگى كۆماسى ئەم شىعرە بۆ مەولەوى دەنوسىت:

ئەگەر بۆ سۆيى بە مەلالەوہ
بگاتە لای تۆ بە شەمالەوہ
ئەوہ بۆكروزی سووتووی جەرگمە
(مەعدووم) (۱) مەعلوومە وادەى مەرگمە

(۱) مەعدووم: نازناوى شىعى مەولەوييە.

مەولەوى وەلامى ئەداتەوہ:

ئارەزووى مەرگى خۆتت كىردووە (*)
گوايە رسكارىت وا دەربردووە
وہك من سەرسەختى وەك من ئەخوتى
بۆسۆيشت لى بىن هيششتا ئەمىنى

* پىرەمىرد ئەم شىعرانەى وەرگىراوہ.

دو پارچە شىعى (فخرالعلمای كوردستانى) و (مەجدووب) كە پىرەمىرد وەرى گىراوہ.
پارچە شىعى يەكەم، تەنھا بەيتى يەكەمى نەبىت كە دەقى وەرگىرانى بەيتىكى شىعرەكەى
(فخرالعلمای) يە، ئىتر بەيتەكانى دوايى زۆر لە دەقەكە دوورە.

«تا، برۆ و زولفى تۆ تەماشامە
مىقاتى نوپى سويح و عيشامە
بەسە ئارايىش ديدەكەى مەستت
دل ھەريەكى بوو وا كەوتە دەستت

بەھەر گەردشى ئاشووبى دەكەى
ئىتر هېچى تر نەما كە بىبەى
دل شەو لە زولفى شەوہەنگتدا
سوئندى خوارد دللى بەھېچ كەس نەدا
بەيانى رۆژى روخسار داى ديار
كلام الليل يحوہ النھار»

شىعرەكانى مەجدووب

ئەگەر ئەپرسى جەستەى من چۆنە
دەردم گرانە حالم زەبوونە
تا جەلاى جەبھەى يار بەركەمالە
جەياتى مەجنون روو لە زەوالە
تا دل گرفتار مەيلى جەبىبە
من مەرگم مىوان دەردم نسيبە

ميرزام قەلاى خا

يەكېك لەو بەندە مېژووويىيانەى لايەنىكى ژبانى نەتەوہى كورد و بەسەرھاتىكى گىرنگى
بەنەمىر هېشتتۆتەوہ، بەندى (ميرزام قەلاى خا) ۵. ئەم بەندە كە بەشىعر ھۆنراوہتەوہ، باسى،
شۆپنەوارى يەكېك لە قەلاكانى (خان ئەحمەد خان) دەكات. وەك چۆن (جەمالەددىنى زەنوورى)
لە بەيتەكەى خۆيدا كە ھەر لەم ديوانە نووسيمان، باسى لايەنىكى ژبان و ئازايى خان ئەحمەد
خان دەكات. پىرەمىرد گىرنگىيەكى زۆرى بەم جۆرە بەند و بەيت و مېژىنانە داوہ و بۆئەوہى ون
نەبن و ژمارەيەكى زياترى رۆشنىيران ئاگادارى بن و سوودى لى وەرگىرن، وەرى گىراوہتە سەر
شۆپەى سلىمانى.

سەبارەت بەخاوەنى بەيتى ياخود بەندى (ميرزام قەلاى خا) چەند بىرورايەك ھەيە، ئەويش
لەوہوہ سەرى ھەلداوہ كە نازناوى (فەقى) كە شاعىرەكەيە لە كۆتايى شىعرەكەدا ھاتوہ،
ھەندېك بە (فەقى قادرى ھەمەوہند) ى دەزانن و ھەندېكېش بە (فەقى رەشىد) كە بە (فەقى
خەلۆزەيى) ىش دەناسرېت.

لەمەر ئەم (فەقى) يە، سى بىرورا ھەيە كە دەيخەينە پېش چاوى خوتنەران، و ئىمەش بىروراي
خۆمان ديارى دەكەين.

ماموستا (عەلی باپیر ئاغا) لە کتییی (شاعیرە ناو ون بوو کانی کورد) دا نووسیویە:

فەقی خەلۆوزەیی

«میرزا رەشید خەلکی دینی خەلۆوزەیی ناوچەیی مەریوانە، بەفەقی خەلۆوزەیی ناوی دەرکردوو. خۆبندنی لە لای (مەلا ئەحمەد) ی باوکی (مەلا کاکە حەمەیی ناری) تەواو کردوو. لە سەرەتای سەدەیی چوار دەهەمی کۆچیدا لە دنیا دەرچوو. ئەم هەلبەستەیی خوارەوی باسی وێرانەیی (خاوە) ئەکا، کە یەکتیک بوو لە قەلا گەرنەگە کانی (خان ئەحمەد خان) کورپی (هەلۆ خان)، حوکمداری شارەزور، ئەم قەلایە لە سنووری پێنجوبیندا هەلکەوتوو. سالی ۱۹۳۷ی زاینی فەرەج بەگی برای مەحمود خانی کانی سانان گەلێ بەردی نووسراوی لێ دەرھیناوه.

ئەمەش هەلبەستەکیە!».

هەرۆهە لە گۆقاری بەیانی ژمارە ۷۰ی سالی ۱۹۸۱دا کاک (جەمال محەمەد) بیست و نۆ بەیتی لە دەقی ئەم بەندە بلاوکردۆتووه وە پێشەکیبەکی کورتی بۆ نووسیوه کە بەشیکێ دووبارەکردنەوی نووسینەکی (عەلی باپیر ئاغا) یە، بەبێ ئەوی دەستنیسانی ناوی بەریت یاخود دەستنیسانی سەرچاوەکی بکات!!.

لە سالی ۱۹۸۰دا تەواوی شیعەرەکانی (فەقی قادری هەمەوێند) لە دیوانیکدا، لەلایەن ماموستا (مەلا عەبدولکەریمی مودەریس) و (فاتح عەبدولکەریم) دا چاپ و بلاو کرایهوه. لەلایەن ۷۳۹ی دیوانەکیدا ئەم بەندە بلاو کراوتووه کە بریتییە لە ۳۵ بەیت و دیارە تەواوی بەندەکیە. لە پەرۆزی شیعەرەکیدا نووسراوه «دۆستی بەرێزمان کاک محەمەد عەلی قەرەداغی ئەم پارچە شیعەری لەبەر دەستنوسیکێ خوالێخۆشبوو نەجمەدین مەلا بۆ نووسینەوه کە لەلای کاک محەمەد مستەفا هۆشەنگ حەمە بۆر دیووی. پاشان لە دەستنوسیکێ کە شادا بەکەمیتک جیاوازیهوه دیمان درابوو پال (فەقی خەلۆوزی) یا (فەقی قەلەوزی) ناوتک. تیکرا لامان وایه راستە شیعەرەکی هێ فەقی قادری، بەلام لە ئەم دەست و ئەو دەست کردنا هەندێ گۆران بەسەر چەند وشەبەکیدا هاتوو».

بەبرۆی ئێمە بەندە، شیعری (فەقی قادری هەمەوێند) ه. بەهۆی نازناوی (فەقی) کەوه لەگەڵ ناوی (فەقی خەلۆوزەیی) تیکەل بووه. شیعەرەکان و توانای شاعیرەتی فەقی قادر گەواهی دەدەن کە ئەم بەندە هێ ئەو بییت، بەلام سەبارەت بە (فەقی خەلۆوزەیی) من هێچ شیعەر بەرھەمیتکیم نەدیوه، هەتا شتیکی لەبارەوه بلیتین.

بەندی قەلای خاوە

میرزام قەلای خاوە، میرزام قەلای خاوە

ئارۆشیم وە سەیر بۆر قەلای خاوە

دل زەدەیی هێجران دەروون پێ زووخاوە
کەردم خەیاڵان دنیای ناتەواوە
پەرسام جە سەنگی بۆر زەمانە
بێ زوق و زینەت مەندەیی وێرانە
تۆ وە عیشق حەق گەردوون پەر ذات
کێ رێژا رەنگت؟ کێ نیسا بنیات؟!
کوانی بەگلەران صاحب سوپا و سان
کێ ئوستاد هاورد تۆش بنچینە نان
کام وەستای نادر نە سەرۆختت بی؟!
چەند خان و بەگلەر لەسەر تەختت بی؟!
کوا رەفیق راست دیدە قەطرانان؟
کوا سان مەجلیس پیر و جوانان؟
کوا خان و شاهان کەول سمووری؟
کوا قاو و قلیان چینی و فەغفووری
کوا دار کوا دیوان فەرموودەیی خانان؟
کوانی بزورگان، کوا حوکمرانان؟
کوانی دەرۆیشان بەئەللا ئەللا؟
کوانی سەیدان، کوا شیخ کوا مەللا؟
کوا تەفەنگداران لە بۆر قوللە؟
لە دەنگ بارووت، لە شریخەیی گوللە؟
کوا خواجه و غولام کەمەر زیوینان؟
کوا ترچەداران ماھ جەببەینان؟
کوا هۆ هۆی مەیدان چابوک سواران؟
کۆ ئەو شادی و زوق جەبەر قەراران؟
کوا شانشینت و بەردەیی زەمانە؟
کوا صاحب تەخت قەلای وێرانە؟
قەلادا جواب قوللەیی جارووساز
جاگەیی تۆرخانە و مەندەیی بێ ناز
وات: پەیی چیش پەرسی ئەبلەیی دیوانە

ئەحوال پەرسی شەرح و بەردەى زەمانە؟
 واتش: ئەى هەتسىو لىوھى ھەرزەى كالى
 بى عەقل و بى فام دەروون پى زووخالى
 يەقېن تۆلە خەوف خودا ناترسى
 ھەوال دەوران دنيا مە پەرسى
 دەوران دنيا پەى كەس نەمەندەن
 بنچىنەى شاھان نەبىخ ھۆركەندەن
 عەرضم ھەن خزمەت ھەر چىت ھەن نياز
 گۆش بدەر وە حەرف قەلاچەى بى ناز
 راستە من قەدىم جاگەى جانان بىم
 شەرىك و ھەمراز شای كەيانان بىم
 ھەم سەراپەردەى ھەرەمسەرا بىم
 ھەم شانشىنگەى خان و دارا بىم
 مەكان و مەئوای مىر و سولتان بىم
 قاپى حكومەت رۆم و ئىران بىم
 ھەم سەيرانگەى خاص پۆل رەندان بىم
 دايم جەولانگەى زولف كەمەندان بىم
 دەستكار وەستای قەدىم سالان بىم
 تەخت بەگلەران كەمەر لالان بىم
 شاھان موخلىصان من سازان جەنۆ
 نەققاش كارى بى چەند ماھو چەند رۆ
 بەو شایى و لۆغان پى شەوق و زىنەت
 تا من تەمام كەرد حاكم بەحىكمەت
 لە دەنگ تۆپان تەقەى دور ئەنداز
 كەژو و كۆ و سەنگ ماما بەئاواز
 لە بوج قوللە تۆپ مەدان ئاتەش
 زەمىن مەلەرزتا ئەندام عەرش
 لوطف خوداوەند وە نەم بوو ظاهىر
 من ھەم بەقەلغان تۆپ و (جزاير)

نە قوللە ماگە و نە صاحىب تەخت
 جە كۆن سەلم و توور؟ كوا صاحىب رەخت؟
 ھەركەسەس بوینۆ من بەوئىرانى
 قەد دل شاد نەكا وەى دنياى فانى
 يە فەقى و اتەن دەروون پى جەفا
 پەى كەس نەمەندەن دنياى بى وەفا
 يە (فەقى) واتەن، قەبەرش پى نوور بۆ
 رۆحش جە عەذاب قىامەت دور بۆ
 يە (فەقى) واتەن دەروون پى جەخار
 (رب نجني من عذاب النار)

پىرەمىرد بەشىكى وەرگىراوہ:

مىرزام قەلاى خا، مىرزام قەلاى خا
 ئەمىرۆ چومە سەبىر بورجى قەلاى خا
 من زەدەى ھىجران دللى پى زووخا
 كەوتمە خەيال دنياى ناتەوا
 پروم كەردە بارەى بورجى كۆنە سال
 پىرسىارم لى كەرد بەزوبانى حال
 وەرە پىم بللى تۆبىت و خودات
 كى رەنگى رشتى؟ كى ناوہ بىنات؟
 كام وەستای نادر بەسەر وەختت بوو؟
 چەند خان و چەند بەگ لەسەر تەختت بوو؟
 كوا، خان و شاھان كەولتى سەمورى؟
 كوا قاوہ و قلىان چىنى فەغفورى؟
 كوا تەنگداران لە بورجى قوللە؟
 لە دەنگى بارووت، لە شىخەى گوللە؟

پىرەمىرد و شىعەرەكانى (شىخ ئەبو وەفا) ى كوردى

كتىبى (بادى مەردان) بەشى دووہى بەتايبەتى سەراوہىەكى گەلى بەنرخ و پى بەھا بوو بۆ
 ناسىن و شارەزابوون لە شىخە نەقشەبەندىبەكانى ھەورامان و ژمارەبەكى زۆر لە ئەدىب و

شاعیره‌کانی ئەو ناوچەییە، بەراستی مامۆستا (مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس) و کورەکانی شایانی هەموو ریز و ستایش و پاداشتیکن، بۆ ئەو هەموو خزمەتەیان کە بەرامبەر بەنەتووە و ئەدەبیاتی نەتووەکیان کردوویانە. ئێمە بۆ ناسین و دیاری کردنی شیعەرەکانی (شیخ ئەبو وەفا) پشتیمان بەو سەرچاوە بەنرخە بەستوووە. مامۆستا دەفەر موی:

«ئەم زاتە واتە (شیخ عەبدولرحمان ئەبو وەفای کورێ شیخ عوسمان سیراجوودین)، لەناو چوار کورە ئیرشادکارەکی شیخ عوسمان سیراجوودیندا کورێ دووھەمیانە، لە وەرزی بەھار لە پینجی موحەررەمی ۱۲۵۳ی هجرەتدا لە دایک بوو و دایکی وا مەشھوورە، برازای مەولانا بوو»^(۱). «حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەدیبیکی ناسک و شاعیریکی پایە بلندی چەرخێ خۆی بوو، دیوانیکی شیعری بەفارسی هەیە، بیستوومە لای کورەکانی شیخ صادقی برازایەتی کە جارێ لە دبی (گولپ) دانەنیشان»^(۲). «سەد حەیف و داخ کە شیعری کوردییان دەسگیر نەبوو، جا نازانم بە کوردی شیعری نەتووە، یا توو بەتی و دەستی ئێمە نەکەوتوو»^(۳).

پیرەمێرد گەلی شیعری (شیخ ئەبو وەفا) ی لە فارسییەو کوردی، رەنگە ئەوێ کە پیرەمێردی بۆ ئەم کارە راکیشابیت لایەنی پیرۆزی و پایە ئاینی ئەم زاتە و تەری و پاراوی و ناسکی شیعەرەکانی بوو. لەبەر ئەوە هەرچی ئەو شیعرانە هەیە کە پیرەمێرد بەناوی (شیخ ئەبو وەفا) وە بلای کردۆتووە شیعری فارسی (شیخ ئەبو وەفا) یە و پیرەمێرد کوردی بە کوردی، بەلام لەھەندێ جیگای ئەو شیعرانەدا بەیت و نیو بەیت یاخود پارچە شیعری خۆی تێکەڵ کردووە!!

مامۆستا محەمەد رەسول ھاوار لە زۆر جیگای دیوانی پیرەمێردی نەمردا نووسیویە ئەم شیعەرە شیعەرە پیرەمێرد خۆیەتی بەلام بەناوی ئەبو وەفاوە بلای کردۆتووە. بەلام بەداخەو مامۆستا کەوتۆتە ھەلەو و ئەو شیعرانە شیعری شیخ ئەبو وەفان. لە لایەکی کەشەو دەبیت ئەو بلیتێ کە ئەو کاتە مامۆستا ھاوار ئەو دیوانی پیرەمێردی لە چاپ دا، هیچ شۆتێنە واریک لە کتیبخانەیی کوریدا، لە شیعری شیخ ئەبو وەفا نەبوو. ھەتا ئەم دوایییە واتە سالی ۱۹۸۳ کە مامۆستا مەلا عەبدولکەریم لە بەشی دوومی (یادی مەردان) دا باسی ژبان و بەسەرھاتی ئەم شاعیرە و بەشیکی دیوانە فارسییەکی بلای کردووە. بەلام بەداخەو هەموو دیوانەکی نییە و مامۆستای گەورەمان مەلا عەبدولکەریم ھەر ئەو ھەندە دەستکەوتبوو. لەبەر ئەم ھۆیە دەقی چەند شیعریکی وەرگێراوی ئەم شاعیرەمان واتە فارسییەکی نەدۆزیووە. تەنھا وەرگێرانەکی پیرەمێرد دەنووسین و ئەو پارچانەش کە فارسییەکیان بەدەستەوہیە ئەوا ھەر دوو دەقی فارسی و کوردیە کە دەنووسین.

(۱) یادی مەردان: بەرگی دووھەم، ل ۹۹.

(۲) یادی مەردان، بەرگی دووھەم، ل ۱۰۵.

(۳) ھەمان سەرچاوە ل ۱۰۶.

ھیند، لە دووری تۆ

ئەم شیعەرە (شیخ ئەبو وەفا) بریتییە لە حەوت بەیت، پیرەمێرد شەش بەیتی کردووە بە کوردی. وە پینج بەیتی خۆی بۆ زیادکردووە! لە دیوانی مامۆستا ھاواردا دەستکاری شیعەرە کە کراوە و دوا بەیتی پیرەمێردیش نەنووسراوە^(۱). لێرەدا شیعەرە کە وەک لە رۆژنامە کەدا^(۲) پیرەمێرد خۆی نووسیویە، بلاو دەکەینەو.

شیخ ئەبو وەفا:

از فراق تو چنان دیدی خون بار گریست
 کە دل سنگ بە حال دل من زار گریست
 اشک سرخ شفق از دا من گردون بچیکید
 برسیه روزی من بسکه شب تار گریست
 شب هجران توام مرگ ببالین آمد
 تا سحر بهر من خستە ی بیمار گریست
 بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
 خشک لب دید، دلش خون شد و بسیار گریست
 عققد دندان، تو در خاطر زارم بگذشت
 دیدە ی من ھەشب گوھر شھوار گریست
 تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
 زخم خمیازە و برخندە ی سوفار گریست
 خطە مصر محبت بە وفا معمور است
 زانکە نیلی است بەھر گوشە کە یکبار گریست^(۳)

(۱) دیوانی پیرەمێردی نەمردا رەسول ھاوار ل ۳۲۷

(۲) ژین ژمارە ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹.

(۳) یادی مەردان بەرگی دووھەم ل ۱۲۱

وەرگێرانەکی پیرەمێرد: (۱)

شیعری (شیخ ئەبو وەفای کوردی).

ھیند لە دووری تۆ، بەکۆل، دیدی خوتینبار گریا^(۲)
 بەردی رەق ھاتە زمان و بەنەوای زار گریا
 ئاسمانیش، لە شەفەق گریهیی خوتینیی ھەلپشت
 ھیند بەسەر رۆژی رەشما کە شەوی تار گریا

شەوی دووریت کە ئەجەلم هاتە سەر و نەیکوشتەم
 تا بەیانی لەگەڵم بوو، بۆ دلی بیمار گریا
 هەور بەسەر باغی گۆلی بەختی منا تی ئەپەری
 بەزەیی هاتەوه، وا وشکە، بەناچار گریا
 ریزەدانی تۆ، شەویک هاتە خەیاڵی من، بۆیە
 چاو بەفرمیتسکی وەکو گەوهەری شەهوار (۳) گریا
 خەپەیی میسری موحبەت، کە بەوهفا ئاوايه
 چاوی من چاوهیی (نیل)ه (۴)، وەکو جۆبار گریا
 دلی بیتچارە لە دەست جهور و جەفای مەه رووان (۵)
 قەبری دەرویشە وەکو گۆلی زریبار گریا
 کە ئەما نووری نەقشەبەندی لە هەورامانا
 پیری هاوار بوو، کەوا پیری ئە هاوار (۶) گریا
 قەرەداغی کە تەمی دیدە شینی قەرەداغ
 کەوتە تیماری (۷) برینداری لە تیمار گریا
 ئەم هەموو دەردی گرانه کە لە دەست یار کیشام
 نالەیتکم نەبوو بۆ مەینەتی من یار گریا
 بە نەفامی کە ئەیان وت ئەمە کۆنە برمی (۸)
 ئەو نەرۆخواوە، بەحالیان دلی زامار گریا

بە یادی کۆن

ئەم شیعەری (شیخ ئەبو وهفا) لە لاپەردی (۲۰۳)ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا،
 بەناوی پیرەمێردەوه بلاوکراوەتەوه. بەلام لە لاپەردە ۳۳۰ی (یادی مەردان) بەرگی دووهەمدا،
 دەقی فارسی شیعەرەکە (شیخ أبو الوفا)مان دۆزێهوه:

کەمەند آفگەندە بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
 فروزان کرده درشب آفتابی را، عذاراست این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش ز دو گفتا
 زما از گلشن ناز و تراکت یادگار است این
 بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی، آری
 که مزد گریه‌های دیدی شب زنده دار است این
 به هنگام وداعت ناله درهر استخوان من
 چو بهلول دل ازکف داده گویی نی سوار است این
 مرنج از دل بهچین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگار است این

وەرگێڕانە کە ی پیرەمێرد:

بەرۆیا زولفی پەخشان کردووه، لەیل و نهارێکە
 لەشەودا رۆژی پەنھان کردووه، شێوێ عوزارتیکە
 بە تیرتکی تیلە ی چاوی دلی لەت کرد و بانگی کرد
 ئەمە بۆ تۆیە ئەم نازە لە دلتا یادگارێکە
 دوخاوازیت کە کرد، ئیسکم بەجاری کەوتە نالەنال
 لەناو ئەو نالەدا بالۆلی دلخۆش نە ی سوارێکە
 خەیاڵم وابوو شەو بییتە خەوم، چی بکەم خەوم نایە
 خەتای گریان و سووچی دیدی شەو زیندە دارێکە
 ئەگەر بمتوانیایە، نەمدەهیششت دل ھیند بنالین
 بەلام چی لێدەکە ی بێ عار و شیت و کەوتە کارێکە
 لەناو شاری دلانا جار ئەدەن، کێ بێ کە ھۆشیار بێ
 لە هیچ لایە جواب نایە عەجەب خامۆش شارێکە

پیرەمێرد لە شیعەریکی خۆیدا لاسایی ئەو شێوێ شیعەر دانانە ی (شیخ ئەبو وهفا) ی کردۆتەوه،

(۱) ژین ژمارە ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) لای م. ھ. نووسراوە بەناوی (شیخ ئەبو وهفا) وە وتوویەتی.

(۳) گەوهەری شەهوار: گەوهەری شاھانە

(۴) نیل: رووباری (نیل) ی میسر کە سەرچاوەکانی لە حەبەشەوہ دیت.

(۵) لێرە دوواوہ شیعری پیرەمێردە.

(۶) هاوار: دێبەکی زۆر خۆشە لە هەوراماندا و دانیشتوانی (کاکەیی) ن لە هەلەبجەوہ بۆی دەرویت.

(۷) تیمار: لە کوردستاندا چەند دێبەک ھەبە ناویان (تیمار) ە. لێرەدا مەبەست لە دێی (تیمار) ی قەرەداغە.

(۸) برمی: بەزمی خۆنیشاندانەکانی سالانی چل و پەنجاکان کە ئەیانوت برووخی! . جارتیکیان لەبەر نەزانی و دواکەوتوویی لەسالی ۱۹۴۸دا لە دەرگای مال و چاپخانەکە ی پیرەمێردیان نووسیبوو (برووخی پیرەمێرد)! پیرەمێردیش لە رۆژنامەکیدا بەنومسینی (برنادشو) وەلامی ئەو ھەرزەکارانە ی داہوہوہ، پروانە رۆژنامە ی ژین.

شيعره‌كه‌ی (بو ملك الشعرا) (په‌مزی مه‌لا مارف) و‌تووه.

دلّی دلّ راگره چونكو له‌گه‌لّ توّ، كوژنه يارتيكه
دهمى هاو‌دهم به، به‌لكو بيت نه‌لّين نازرده كارتيكه

پيره‌ميترد و شيعريكي وهرگيپراوى شيخ نه‌بو وه‌فا كه سالى ۱۹۴۵ بلاوى كردو ته‌وه. به‌لام
ده‌قه‌كه‌يمان ده‌ست نه‌كه‌وت.

به رۆژ زولف بينيسته سهر روو، نه‌لّين هاواره رۆژ گيرا
به‌شه و پرووى دهر‌كه‌وئ، مژده نه‌دهن، وا جه‌ژنه مانگ گيرا
به شه و ناله‌ى نه‌خوش، جيى په‌حمه، من بي تو بناليتم
نه‌لّى لاچو هه‌له‌وه‌ر، دنگ مه‌كه، دز ديتسه سهر شوينم
وتم، تو دهرم نه‌كه‌ى، پيى من به‌مووى نه‌گريجه به‌ستراوه
وتى، سه‌پرى درۆى كه، ئيستته نه‌گريجه له كوئ ماوه؟!
وتم، بيلّه بنووم، بيتته خه‌وم، شايد ته‌سه‌للام بي
وتى، مه‌عشوقه دلّيان سارده، بازار گهرمى نه‌نوئين
وتم، تو وا بلّى، ئيمه‌ش به‌جاري لانه‌ده‌ين لي‌تان
وتى، تا مفلس ههر وان، مه‌گه‌ر مال بيتته سهر ريتان
وتم، من پرووى جي‌هانم بي، به‌ساتى وه‌سلى توئ نادم
وتى، كه‌م ده‌سه‌لاتييه، وا هه‌لال خورى به‌نى نادم

وا، له دووريت

پيره‌ميترد سالى (۱۹۴۵) نه‌م شيعره‌ى له ژماره ۷۹۶ى رۆژنامه‌كه‌يدا بلاو كردو ته‌وه، به‌بين
نه‌وه‌ى ناوى هيچ شاعيريكي له‌سه‌ر دابنيت!! ئيمه له ديوانى (شيخ نه‌بو وه‌فا) دا له‌لاپه‌ره
۱۴۴ى يادى مه‌رداندا ده‌قى فارسى نه‌م شيعره‌مان دوزيبه‌وه، كه چوارده به‌يته، پيره‌ميترد پينج
به‌يتى لي وهرگيپراوه، به‌يتى، به‌كه‌م و دووه‌م و سيه‌م و چواره‌م و هه‌وتم. به‌يتى پينجه‌مى
وهرگيپراوه كه له ده‌قه‌كه‌دا به‌يتى چواره‌مه.

له‌به‌ر نه‌وه‌ى شيعره‌كه زور بوو، ته‌نها نه‌و به‌يتانه ده‌نووسين كه پيره‌ميترد وه‌رى گيپراوه!

از غم هجر به‌جان آمدم، اى جان، مددى!
گل رخان، مغ بچه‌گان، باده فروشان، مددى!
خالى از سجده‌ى روى تو نياهم سر موى!
پيچ و تاب خم گيسوى پريشان، مددى!

به‌جنون دل كشم چاره‌ء زنجير كنيد
حلقه‌ى سلسله‌ى طره‌ى پيچان مددى!
چو قناديل حـرم از تو مظاهر روشن
چشم مينا، نظرى! ديده‌ء گريان، مددى

وهرگيپراوه‌كه‌ى پيره‌ميترد:

وا له دووريت، هه‌ره‌تى مه‌رگمه هاوار(۱)
جوانه‌كان بيتچوه موغان، باده فروشان هاوار
جازيبه‌ى عه‌شقى به‌زور واده‌سى گرتووم نه‌مبا
نه‌ى (خضر) راهبه‌رم به، شه‌ه‌ى مه‌ردان هاوار
دلّى ديوانه، كه فيتى تووش بووه، زنجيرى نه‌وئ
هه‌لقه‌ى سلسله‌ى طره‌ى پيچان هاوار
وه‌كو قه‌نديلى هه‌ره‌م، نور له هه‌موو لاوه دئ
چاوى تيژم، وه‌ره، بنواره به‌گريان هاوار

(۱) كيشى نه‌م شيعره، ههر نيوه به‌يتيك له‌گه‌لّ نيوه‌كه‌ى ترى و له‌چاو به‌يته‌كانى تردا له‌نگ و ناته‌واوه. نازانم
ههر خۆى وه‌ها بووه ياخود له رۆژنامه‌كه‌دا تيكچووه!؟

به‌وه‌م زانى

پيره‌ميترد نه‌م شيعره‌ى (شيخ ابو الوفا)ى كردووه به‌كوردى و له‌لاپه‌ره‌ى ۲۹۰-۲۹۱ى ديوانى
پيره‌ميتردى ماموستا هاوار دا بلاو كراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ى ديوانى ته‌واوى نه‌م شاعيره‌مان له
ده‌ستا نيبه فارسيه‌كه‌يمان نه‌دوزه‌وه:

به‌وه‌م زانى، نه‌وه‌ى جوانه، دلّى وه‌ك سه‌نگى خارايه
كه نه‌لماس دولبه‌ره و شووشه برينيشى له بارايه
به هه‌رفى گيان نه‌به‌خشى، قسووتى نه‌حيات له‌زارايه
فيديات بم، نه‌ى موسولمان، موغيزه‌ى عيسات له كارايه
نه‌وى بووك جوان نه‌كات مه‌نعى ته‌ماشايه، كه تارايه

به شه‌رابى كه‌ره‌مى خواوه

شيعرى (شيخ نه‌بو وه‌فا)ى كوردى و وهرگيپراوى پيره‌ميترد: (۱)

به شه‌رابى كه‌ره‌مى خواوه وه‌ها مه‌خموورم
كه سه‌ر نازاد له سه‌ودايى به‌هه‌شت و حوورم

مهست تهگر نه عره دهكيشي، له (مه) ه، نهك هي خوځي مهستي سهو دام و چه دهر بهستي مهبي تهنگووم تا هي من ناگره بو عهرشي خوا، سهر دهكهوي چيمه له وهی بالی فریشته دهسووتی، مه عزووم (۲) رۆژ و شهو لای منه، من بوی دهگره یتیم سهرگره ردان ته مه سرپرته كه له لامه، كه چي من لیتی دووم (روح القدس) م به كه مه ندی به شهري كه وتوومه داو وهكو رۆژم كه له عهشقا به سووتاو مه شهووم ته مه هوئ پهردهی سهر لادم بمناسن كیم تاخ ته ترسم كه بسووتینی خه لایق نووم (۳) دل له (طوور) ی به دهنه و بسووتی به ناله ی (أرنی) (۴) وهكو مووسا به ته مه نای نه بوو دهستووم تهو ده مه بادهی وه حدهت گه یییه فریای من سهر خو شیکم كه نه (مووسا) م نه کیوی (طوور) م چوومه ناو دیری (فهنا) لافی (انا الحق) (۵) لی بدهم عهشقی حهق جامی ليقای دامی به وه مه نصووم واته یه کی له ليقای سهری (تجلی) دهر خه م تیده گه ی چونه له سهر له وحی قه ده م مه سطووم من كه چاو یتیم به تاوینه یی دلما گییرا هاته پيش چاو م كه هه م (ناظر) و هه م (منظورم)

(۱) ته شيعره له ديوانی پيره ميړدی م. ه. دا له لاپهړه ۳۸۲-۳۸۳ دا بلاو كراوه ته وه. هه روه ها له ژبنی ژماره ۷۹۶ ی سالی ۱۹۴۵ دا.

(۲) لای م. ه. له بری (مه عزووم) به هله نو سراوه (مه غدووم)

(۳) لای (م. ه.) نو سرا بو (طوورم).

(۴) مه بهست له حه زه تی مووسایه كه داوا ی له خوا كرد خوځي نيشان بدا ته ویش توژی له نووری خوځي دهر خست كه شاخی (طوور) ی كرد به كل و سووتاندی وه خوځي نيشان نه دا و ته مه نایه یتیم له سهره. وشه كانی (أرنی) ولن ترانی و طور) له و نایه ته دایه.

(۵) واتا كانی - انا الحق - و (منصور) و (تجلی) مه بهست له مه نسووری حه للاحه كه له سهر واتای (انا الحق) شه هید كرا و سووتیترا.

خهوی به ختا

ته مه شيعری شیخ ابو الوفا ی كوردییه و پیره ميړد وه ری گيړاوه به لام ماموستا هاوار له لاپهړه (۱۸۲) ی كتیبه كه بدا نووسیویه «ته مه له لیه سته ی خواره و دی به ناوی (شیخ ابو الوفا) ی كوردییه وه بلاو كردو ته وه به لام هه لیه سته ی خوځه تی». شيعره كه حهوت به یته سی به یتی یه كه م شیخ ابو الوفا یه و چوار به یتی دوا یی پیره ميړد:

هیتد خهوی به ختم گرانه، سهر بكاته كوځی حه شر چاری هه لیا یه به تینی ناگر و ته ئسیری به فر پیچ و تابی مه ینه تی من دهستی چه رخی به ركه وی تیکي ده شكینی به رهنگیك شه و له ژانی نه سره وی توژی رته كهت به چاوما بی، جه واهر، سوورمه یه كاوله كه ی خو م لا به هه شته و گونییه، شالی توورمه یه «ناخ قه ناعهت گه نجی باقی و دهوله تی بی مننه ته تو ده كه م توونی حه مامیش بی له لام جه ننه ته بو یه بیزارم له مه ی ته وه ل قومی ژارقه نده یه قه هقه هه ی ناوی سوراخی دلگهش و پر خه نده یه جاری جاران بوایه من عاشق ته بووم و شیت و ویت مالی سهر به سته ی كچان تاوا كه شوكرانه ی ته ویت ئیسته بو عاشق كه مه ندی زولف نه ماوه بیگری خو م له بهر پیی جوانه كانا، رانه کی شم بیگری!

پیره ميړد و چهند شيعریکی (شیخ عومر ضیاءه ددین كوری شیخ عوسمان سیراجه ددین)

ماموستا (مه لا عه بدولكه ری می موده پرس) سه بارهت به م زاته ده فهرمووی:

«ته م زاته له ریزی چوار كوره گوره مور شیده كه ی شیخ عوشمان سیراجه ددیندا، كوری سیته میان و برای باوك و دایکی شیخ موحه ممد به هاتو ددینه. له شهوی دووشه ممی ۲۶ ی جو ماده لئوولای ۱۲۵۵ دا له دتی (بیاره) له دایك بووه و له شهوی دووشه ممی ۲۲ ی شهوالی ۱۳۱۸ دا كوچی دوا یی كرده و له ژووریكا له نریك خانه قاوه له بیاره به خاك سپیرواوه.» (۱)

«شیخ عومر ضیاءه ددین گه لی شيعری ناسك و په خسانی به رزی هه یه. په خشانه كانی هه موو له شپوهی نامه دان كه بو ته م و تهوی نووسیوه. نازناوی شيعری (فهوزی) بووه، به لام جار جار

نازناوی تربشی داناوه. شیعی به کوردی (گۆرانی و کرمانجی) و فارسی و عهره بی ههیه» (۲).
 پیره میترد ئەم شیعی دهی له رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۹ بلاو کردۆته وه که وه رگێرانی شیعی ریکی فارسی (شیخ عومه ر) ه.

جذبده عشق مرا کشت، حریفان مددی (۳)
 شاهد فتنه عفتان حبیبان مددی
 من در این دامگهم نیست خلاصی اصلا
 پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
 ناوک چشم کند قتل من خسته بیا
 ای بهای دیه ع خون شهیدان مددی
 نفسرا بازها کرد گرفتار هوس
 قبله ع شام غریبان، شه گیلان مددی
 روز بی مهر رخت همچو شب دیجور است
 شمس رو، ماه جبین، مخزن عرفان مددی
 بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
 سرد من، نخل چمن، گلشن مستان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی، حضرت عثمان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصود است
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ارنیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمه ع رحمت و امید مریدان مددی

- (۱) یادى مهردان - مهلا عهبدو لکه ریمی موده پس - بهرگی دووهه م ل ۱۴۹
 (۲) یادى مهردان مهلا عهبدو لکه ریمی موده پس - بهرگی دووهه م ل ۱۶۵
 (۳) هه مان سه رچاوه ل ۱۹۴ .

پیره میترد نو بهیتی له م شیعی دهی (شیخ عومه ر ضیا ئو ددین) وه رگێر او ده سه ر کوردی، شیعی ده که خۆی شانزه به یته ئیتمه تنها دهقی ئەو به یته مان نووسییه وه که پیره میترد وه ری گێر او ده .
 وه رگێر انه که ی پیره میترد:

جه زه ی عه شقه وا ئە مکوژی یاران هاوار
 شاهد م هیللی شه هاده تیه حه بیبان هاوار

که وه تمه داوێکه وه رسگاری نیییه تا مردن
 وه ره رامکێشه به زۆر زولفی په ریشان هاوار
 کوشته ی زامی دل و تیری تیلای چاوێکم
 وه ره مایه ی دیه ی خوێنی شه هیدان هاوار
 به هه وای نه فسه وه گێرۆده ی داوی هه وه سم
 ناله یی شاه ی غه ربیان شه ه ی گه یلان هاوار
 رۆژی روى تو نه بی رۆژ شه و ی ده ی جووره له لام
 شه مس روو ماه جه بین شه معی دره خشان هاوار
 جو یبارێکه سه روشکم قه ده ی تو ی تیا جوانه
 نه خلی گیان، سه روى ره وان زیبیتی گو ئستان هاوار
 روخسه تی شاه ی بوخارا، منی نارده به غدا
 شاه ی گه یلان مه ده ده ی حه زره تی عوسمان هاوار
 رپی شوناست که نه بی رێگه ی هه ق ده رناکه ی
 ئە ی ده لیلی سه ره تای راه ی غه ربیان هاوار
 (فه وزی) وا برسی و تینوو که له رپدا ماوه
 خضری رپی چه شمه ی پر په حمه تی په حمان هاوار

نامه هه کی شیخ نه جمه ددینی کوری شیخ عومه ر و وه لامه که ی شیخ عومه ر (۱)

پیره میترد دوو پارچه شیعی شیخ نه جمه ددین و شیخ عومه ری باوکی له فارسییه وه کردوو ه به کوردی. ئەو شیعی رانه وه ک نامه یه ک و وه لامه که یه تی. به لام پیره میترد نه ی نووسییه وه که ئایا هه ردوو نامه که هه ر ئەو دوو شیعی ره چوار دێره یه یه یا خو به شی په خشان ی له گه لدا بووه! هه روه ها ئەم پێشه کبیه ی بو نووسییه:

«من له تافی جوانیدا جۆشی ده روونم، وه ک تافی قه لبه زه ی سافی شو شه ی مه ی، یا وه ک تافگه ی زه لم و به لخه و ئاشه به رزه که فی ئە چه ند. ریم که وه ته بیا ره خزمه ت شیخ عومه ر. نه زه ری ئەو ئەو جۆش و خرۆشه ی دێوانه یییه ی بو خسته م ناله ی نه ی، نه ی چه ی قه لمه وه. رۆیم، ساله ها دوور که وتمه وه به لام هه ر نزیک بووم دوور و نزیک یه کسانه بو گیان. هاتمه وه به یازێکی خه تی شیخ نه جمه ددینم چنگ که وه ت له خه تی من خۆشتر، شیعی ر خۆی و باوکی تیا یه. ئاخ شیعی رکانی فارسین، ناچار کرد من به کوردی. له پێشه وه نه جمه ددین بو باوکی نووسییه، ئە لئ:

ئە ی به تۆ وه سه ری به رزه لق و پۆی ئیمانم
 بی نیگای په روه رشت (حذف) ه، حرووفی گیانم

ئیرسی باوانه که دهستم گهیییه داویتت
گەر له دهستی خۆمی بدهم مه‌رگ بێ له‌جیبی میوانم
شیخ عومه‌ربش بۆی نووسیوه‌ته‌وه:

ئهی به‌تۆ راست بووه‌وه قه‌ددی وه‌کو گۆچانم
دوور له‌تۆ گزژم و شتیواو وه‌کو موو پیتچانم
ئهو حه‌له به‌رزه به‌سه‌ر چه‌رخه به‌ریندا نازم
که له (ده‌ر) داوه له‌په‌ر بیت و بلتی میوانم

(۱) ژین ژماره ۸۵۶ سالی ۱۹۴۷

پیره‌مێرد و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ شانامه

پیره‌مێرد ئهم چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ی له‌ شانامه‌ی فیره‌ده‌وسییه‌وه وه‌رگێتواوه. له‌وه‌ش ده‌چیت هه‌ندی
ده‌ستکاری کردبیت و شیعری خۆی تیا‌دا دانابیت. هه‌روه‌ها ناوی ته‌واوی سه‌رچاوه‌که‌ی به‌م جۆزه
نووسیوه «جلد ۳، لاپه‌ره ۳۶۷، ستوون ۶، دێره ۲۴».

له‌وئ ناودارێ هه‌بوو ناوی تباک
سپاداری له‌شکر ده‌روونیکی پاک
به‌سه‌ر (جه‌رم) دا بوو، بووبوه پاشا
جه‌انداری په‌ر هۆش و فه‌رمان په‌وا
له‌گه‌ڵ حه‌وت کورپی هه‌ر به‌که شایێ بوون
له‌سه‌ر ئه‌مری (به‌همه‌ن) به‌له‌شکر ئه‌چوون
که‌وا ئه‌رده‌ش‌ش‌ی‌ر بگرن و بۆی به‌رن
به‌رێکی له‌گه‌ڵ ئه‌رده‌وان ده‌ربه‌رن
تباک ئه‌رده‌ش‌ش‌ی‌ری که‌ دی تیگه‌یی
له‌ ساسانیانه به‌ش‌ش‌ی‌وه‌ی که‌یی
له‌ زین دابه‌زی و ده‌ستی ماچ کرد به‌قه‌در
له‌ رێدا وه‌کو به‌نده وه‌ستا به‌فه‌خر
به‌لام ئه‌رده‌ش‌ش‌ی‌ر ترسی لێ نیشته له‌وئ
که‌وا له‌شکرێکی له‌په‌ر هاته رێ
تباکی جه‌هان دیده پی‌ری به‌بیر
که‌ زانی ئه‌ترسی له‌وان ئه‌رده‌ش‌ش‌ی‌ر

وتی سویند ئه‌خۆم بۆت به (ویسا و به‌زه‌ند) (۱)
که نابینی هه‌رگیز له‌ ئی‌مه گه‌زه‌ند
ئیت‌ر ئه‌رده‌ش‌ش‌ی‌ر ترس و بی‌می نه‌ما
وتی باوکی من به‌ له‌ رووی عاله‌ما
ئه‌ویش هات و خۆی خسته باوه‌ش‌یه‌وه
به‌ مزگینێ پارهی گه‌لی به‌ش‌یه‌وه
به‌ میوانی رووی کرده مالی تباک
شه‌وئ به‌زم و ئاهه‌نگ بوو تا رۆژی پاک
به‌یانی تباک بانگی کرد ده‌ست‌و‌برد
که بۆ شه‌ر ده‌چین بینه‌وه سواری کورد؟
له‌ویدا سپه‌هدار که‌ که‌وته ژمار
سوپای کورد گه‌یشته‌بووه په‌نجاه‌زار
تباک خۆی بۆ سه‌ره‌له‌شکری کورده‌کان
ئه‌چوونه شه‌ری به‌همه‌نی ئه‌ردوان
نزیک که‌وته‌وه هه‌ردوو له‌شکر به‌تاو
له‌ویدا له‌شکرێکی وه‌ها که‌وته ناو
هه‌موو شاره‌زور بوو به‌رووباری خوین
وه‌کوو ناوی سوور، سوور بوو جۆگه‌ی (ده‌لین)
تباک ش‌ش‌ی‌ری بێ باک بوو حه‌مله‌ی ده‌برد
سوپای (ئه‌ردوان) یان شکانه‌ گوردی کورد
فراندیان گه‌یاندیاننه ئه‌سته‌خر
له‌ ته‌ئریخی کوردا ئه‌مه‌ بوو به‌فه‌خر
که‌ کوژرا له‌وئ به‌همه‌نی نه‌وجوان
ده‌م‌وده‌ست خه‌به‌ر گه‌یییه لای ئه‌ردوان
هه‌موو له‌شکری پارسی خسته‌ رێ
هه‌تا هات سوپای نیشته سه‌ر به‌ک له‌ رێ
نزیک که‌وته‌وه گه‌یییه سه‌ر ئه‌رده‌ش‌ش‌ی‌ر
دیسان قه‌ومی کورد و ته‌باکی دل‌ی‌ر

به نازایی ئەو لەشکرەیشییان شکاند (سەر) و (تاجی) شای ئەردوانیان فراند ئیتر ئەردوانیان لەویدا کە کوشت سوپاکەیی ئەسیر بوون بەورد و درشت لە پاداشی ئەو خزمەتە ئەردەشییەر لەوی هاتەووە مالتی تباکی پییر لەبەر مەردی کوردی و فەهر و نوور کە (جهرم) بوو ئەو ناوی نا شەهرەزور لە گۆلی زرتیبـارەووە تا ئەوی وتی نەهەر ئاویکی وای پی ئەوی هەموو شارەزور بیته گولزار و باغ لەویوە لەگەم کەوتە ژیر ساغ و داغ هەموو خەلکی هینایە زولم و ستەم ئەوا ناوی ئەو جوگەیه بوو بەزەلم

(١) مەبەست لە کتیبی ئاویستای زەردەشتە. هەرەها کتیبی زەند.

پیرەمێرد و شیعیکی ناصر خسرو

ئەم شیعی (ناصر خسرو) لە لاپەرە ٢٥٤ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا، بەشیعی پیرەمێرد دانراوە. وە مامۆستا هاوار پیشەکیبەکی بۆ شیعی کە نووسیوە. ئنجا ئیمە بۆ ساغ کردنەوی ئەم شیعی و سالتەکانی بلاوکردنەو و شوینەکانی، ئەم چەند خالە دەخەینە پیش چاوی خوینەران و ئەو رۆشنبیرانی کە سەبارەت بەبەرەمی پیرەمێرد لە داها تودا هەولێ لە مانەیی ئیمە باشتر پیشکەش دەکەن.

یەکەم: راست کردنەوی چەند بیروراپەک:

مامۆستا هاوار ئەم پیشەکیبەکی بۆ شیعی کە نووسیوە:

«ئەم هەلبەستەیی خوارەوی پیرەمێرد گویا لە سالی ١٩٢٤ی رۆمیدا کە هیشتا لە تورکیا بوو، بەزانی کوردی و توویەتی و لە رۆژنامەیهکی ئەستەموولدا چاپی کردووە، بەلام لە کام رۆژنامەدا چاپی کردووە؟ ئەمەیان هیچ دیار نییە و هیچ بەلگەیه کمان بەدەستەو نییە!!»

بەلام من لەو باوەرەدام کە پیرەمێرد ئەو هەلبەستەیی بە کوردی نەتوووە لە تورکیا، خو ئەگەر هەر لە تورکیا وتیبیتی دوور نییە لە پیشدا بەتورکی وتیبیتی و لە رۆژنامەیهک یا لە گۆڤاریکی ئەویدا بەتورکی بلاوی کردبیتەووە کە ساتی گەراووەتەو بۆ کوردستان ئەو هەلبەستەیی گۆرپووە بە کوردی و بلاوی کردۆتەووە. ئەم هەلبەستەم لە دەستخەتە کۆنەکانی پیرەمێرد چنگ کەوتوووە و لە کاتی خۆیدا لە گۆڤاری گەلاوێژدا هەر بەو جوهرش بلاو کراوەتەووە» (١).

بۆ راست کردنەوی چەند هەلبەیهک و دەرختنی بیرورای نوێی ئیمە لەم بارەیهووە دەلیین:

پیرەمێرد بۆ یەکەمجار لە سالی ١٩٠٨ی زاینی واتە ١٣٢٤ی رۆمی لە رۆژنامەیی (کورد)دا (٢) (کورد تعاون و ترقی غزەتەسی)، ئەم شیعی، وەرگێراووەتە سەر زمانی کوردی و بلاوی کردۆتەووە.

لای مامۆستا هاوار ١٣٢٤ی رۆمی بوو بە ١٩٢٤؟! کە رەنگە هەلەیی چاپ بیت. چونکە پیرەمێرد کاتیک لە ژمارە (٦،٥)ی گۆڤاری گەلاوێژی سالی ١٩٤٢دا ئەم شیعی هەلەیی کردۆتەووە نووسیویە، «لە سالی ١٣٢٤ی رۆمیدا کە هیشتا لە تورکیەدا زانی کوردی ناو و باوی نەبوو، پیرەمێرد ئەم غەزەلەیی لە غەزەتەیی ئەستەموولدا لە چاپ داوە» (٣) لەمەدا دەرەکەووت کە ١٣٢٤ سالی دەرچوونی رۆژنامەیی (کورد)، بە کوردی و بەتورکی. کە دەلیت (هیشتا لە تورکیەدا زانی کوردی ناو و باوی نەبوو) و اتا لەو کاتەدا ئەم دەستپیشکەری کردوووە و بە کوردی شیعی بلاوکردۆتەووە. ئنجا دە سال دواي ئەووە واتە سالی ١٩١٨ گۆڤاری (ژین) بە کوردی و تورکی دەرچوووە. بەم پییە وەلامی دوو پرسیری مامۆستا هاوارمان دایەووە کە شیعی کە لە رۆژنامەیی (کورد)دا بوو و بەلگەکانیش لەو لیکۆلینەووە دایە کە ئیمە سەبارەت بە رۆژنامەیی کورد لە گۆڤاری بەیانی ژمارە ١١٩ی سالی ١٩٨٦ بلاومان کردوووە. وە هەلبەستەکی بە کوردی بلاوکردۆتەووە، و اتا وەرگێراوەکی!

و هەر هەمان شیعی کە لە (گەلاوێژ)دا بلاوی کردۆتەووە. وە هیچ ناوینشانیکی بۆ شیعی کە دانەناو، لە کاتیکدا کە مامۆستا (دکتۆر ئەمین عەلی موتابیچی) ئەم شیعی و وەرگێراوەکی پیرەمێردی بەراورد کردوو، ناوینشانی (هەلۆکەیی پیرەمێرد)ی بۆ داناو!! وە ئەم هەولەیی دکتۆر ئەمین موتابیچی شایانی ستایش و ئافەرینە. ئیمە پیش بلاو بوونەووی نووسینەکی دکتۆر موتابیچی پشتمان بەکەشکۆلی (کەریم بەگی فەتاح بەگ) بەستبوو، بۆ بەراوردی دقە فارسی و کوردییەکی. بەلام دەقی شیعی کە دکتۆر کە لە دیوانی چاپکراوی ناصر خسرو (٤)دا خستووێه پیش چا و لە دەستنووسەکی ناو کەشکۆلەکی باشتر و بی هەلەتر بوو، وە پشتمان بەو بەست.

شیعی کە پیرەمێرد وەک لە دیوانی مامۆستا هاوار و گەلاوێژدا بلاو کراوەتەووە یانزە بەیتە، نو بەیتی (ناصر خسرو)، کە بەیتی نۆیەمی دەچیتەووە سەر بەیتیکی (سەعدی) و ئیمە دقەکی دەنووسین. وە بەیتی دە و یانزە شیعی پیرەمێرد کە بۆ شیعی کە ناصر زیاد کردوووە و مەبەستی خۆی تیا دەرپرپووە. لە کەشکۆلەکی لای ئیمەدا دە بەیتە، لە دیوانەکی ناصردا یانزە

به‌یتسه وهرگیتیرانه‌ک‌ه‌ی پیره‌میت‌دیش ه‌ه‌ر یانزه به‌یتسه . و وه‌ک وتمان دوو به‌یتی خو‌شی بو زیاد کردووه .

بو به‌راورد و ساغ کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌ک‌ه‌ی ناصر خسرو و وهرگیتیرانه‌ک‌ه‌ی پیره‌میت‌د و دوو به‌یتسه زیاده‌ک‌ه‌ و به‌یتسه‌ک‌ه‌ی (سه‌عدی) یش دهنوسین .

ناصر خسرو:

روزی ز سرسنگ عقاب‌ی به‌هوا خاست (۵)
بهر طلب طعمه پروبال بیاراست
بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت
امروز همه‌ملک جهان زیر پر ماست
گر اوج بگیریم، بپریم از نظر شنید
می بینم اگر ذره ای اندرتک دریاست
گر برسر خاشاک یکی پشه بجنید
جنبیدن آن پشه عیان در نظر ماست
بسیار منی کرد و ز تقدیر نترسید
بنگر که ازین چرخ جفا پیشه چه برخاست
ناگه ز کمینگاه یکی سخت کمانی
تیری ز قضا و قدر، انداخت پرواست
بربال عقاب آمد آن تیر جگر سوز
واز ابر مراورا به‌سوی خاک، فروکاست
بر خاک بیفتاد و بفلتید چو ماهی
وانگاه پر خویش کشید از چپ و از راست
گفتا، عجیبی است این که زچوب است و ز آهن
این تیزی و تندی و پریدنش کجا خاست
زی تیر نکه کرد و پر خویش برو دید
گفتا، زکه نالیم، که ز ماست که برماست
خسرو تومنی راز سر خویش بدرکن
بنگر به‌عقاب‌ی که منی کرد چه‌ها خاست

(۱) پیره‌میت‌دی نهمر - محمدهد رسول ه‌اوار . ۲۵۴ل

(۲) روژنامه‌ی کورد - نومید ناشنا - گو‌فاری به‌یان ژماره ۱۱۷ سالی ۱۹۸۶

(۳) گو‌فاری گه‌لاویژ ژماره (۶،۵) سالی ۱۹۴۲

(۴) ناصر خسرو: له شاعیرانی به‌ناوبانگی ئیرانی سه‌ده‌ی پینجه‌مه له سالی ۳۹۴ی کوچی له به‌لخ له دایک بووه . وه له ۴۸۱ی کوچیدا کوچی دوابی کردووه .

(۵) دیوانی (ناصر خسرو) چاپی طهران ۱۳۳۹ی خورشیدی ل ۴۴۹ .

به‌یتسه‌ک‌ه‌ی (سه‌عدی) یش نه‌مه‌یه:

«من از بیگانگان هرگــانــــــــــــــز نـنالم

کــه با من هرچه کــرد آن آشنا کــرد»

نه‌مه‌ش وهرگیتیرانه‌ک‌ه‌ی پیره‌میت‌ده:

له س‌ه‌ر به‌ردتیک ه‌ه‌ل‌تویه‌ک ه‌ه‌ل‌تفری که‌وته ه‌ه‌وا ب‌ج غ‌ه‌م
ه‌ه‌وایتیک‌ی غ‌رووری که‌وته س‌ه‌ر، تا که‌وته س‌ه‌ر ع‌ال‌ه‌م (۱)
به‌ بایتیک‌ی خ‌ه‌رؤ و بایب‌ی بوو، خو‌ی ئیجگار بل‌ند زانی
پ‌ه‌ری گ‌یف‌ث کرد و بالی ل‌یک نه‌دا ه‌ه‌تا‌کو نه‌یتوانی
که‌ که‌وته ع‌ال‌ه‌می خو‌لیاوه، س‌ه‌یری کرد ه‌ه‌موو دنیا
له‌ژتیر بالی نه‌وايه، ه‌ه‌ر نه‌وه له‌و نه‌وجه‌دا ته‌نیا
وتی، نه‌م‌رؤ له‌من به‌رزتر، له‌ نه‌وجی ع‌ال‌ه‌ما ک‌یتیه
کوره‌ی نه‌رزم له‌ژتیر پ‌یدایه، که‌س ناگ‌اته نه‌و ج‌یتیه
نه‌گ‌ه‌ر م‌یش‌سول‌ه‌یه‌ک بیت و بجوول‌ن، ناب‌ی نه‌ب‌ینم
له‌س‌ه‌ر شه‌پ‌قه و س‌ه‌ری نه‌گ‌رن پ‌ه‌رتیک‌ی بالی ر‌ه‌نگ‌ینم
خو‌لاسه‌ ه‌یت‌ده فه‌خ‌ری کرد و خو‌ی ب‌ینی له‌ نخ‌وه‌ت‌دا
که‌مانیتیک‌ی ق‌ه‌ده‌ر ت‌یرتیک‌ی هاویش‌ت‌ن له‌ غ‌ه‌ف‌له‌ت‌دا
ه‌یت‌نایه خو‌اره‌وه خو‌ار و زه‌لیل له‌و به‌رزبیه له‌رزی
سه‌فیل و دل‌ برین‌دار که‌وت له‌و خاک و خو‌ت‌نه‌دا گ‌ه‌وزی
که‌ س‌ه‌یری کرد پ‌ه‌ری خو‌ی بوو له‌ناو نه‌و نووکه پ‌ه‌یک‌انه
وتی خو‌مان به‌خو‌مانی نه‌که‌ین، ب‌ج سووچه ب‌ت‌گ‌انه
به‌ راستی راست نه‌کا سه‌عدی که‌ من ه‌ه‌رگ‌یز له‌ ب‌ت‌گ‌انه
گ‌له‌ ناک‌ه‌م، که‌ ه‌ه‌رچی پ‌یم نه‌کا خو‌یه و له‌ خو‌مانه
«ده‌ل‌ت‌ین دل‌مان له‌یه‌ک پاک‌ه، برای دین‌ین، له‌یه‌ک نه‌سل‌ین
که‌چی چاو‌مان به‌خ‌ت‌یری یه‌ک‌تری ه‌ه‌ل‌نایه که‌چ ب‌ین‌ین» (۲)

«هتا که ی چاوی عیبره‌تمان له گلتا بی خوا چاری
حه‌کیم ههر توی، به‌خیر چاومان هه‌لینه بیینه ناو جاری» (۳)

(۱) لای م. ه نووسراپو: به‌بایئیکی غرووری بابی بو، تاکه‌وته سهر عالم.

(۲، ۳) ئەم دوو به‌یتە شیعرێ پیره‌مێرده.

پیره‌مێرد و شیعرێکی مه‌خفی (۱)

له‌که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لادا که بۆ (محهمهد ئەمین کوری حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلبجی) نووسیوه، له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۳۲۵ ده‌قی شیعره‌که‌ی (مه‌خفی) و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردی نووسیوه. هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۳۲۴ له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیوه «حاجی توفیق بگ زیاتر له‌ ترجمه‌ی شعردا وریایی هه‌یه، شیعر، عربی، تورکی، فارسی ئە‌گۆزێته‌ سهر کوردی عه‌ینه‌ن به‌شیعر مه‌عناکه‌ی تێک نادا، به‌رگی کوردی ئە‌کا به‌به‌را»

مه‌خفی:

کنعانیان اگر گلی روی تو بو کنند
کمت‌ر هوای گلشنی مصر آره‌زوو کنند
پامال پشت پای توشد روی آفتاب
آنانکه منکرند بگو رووبه‌روو کنند
خیلی مالاتک از پی نظاره‌ صف کشند
آنجا شهید عشق تورا شستو شو کنند
عشقم چنان گداخت که موران تربتم
عضونه یا فتند که ناخن در و کنند
طاعت منکران محبت قبول نیست
صدبار اگر به‌چشمه‌ی کوثر وضو کنند
چاک درونی سینه‌ی من به‌نمیشود
گیرم اگر به‌روشته‌ی مریم رفو کنند
جان آره‌زوو کند که تولب برلبش نهی
بعد از هزار سال که خاکش سبو کنند
این تشنه‌گی به‌جام قدح طی نمیشود
با ساقیان بگو که‌می دهر سبو کنند

غم‌های دوست بر در دل حلقه‌ می زند
(مه‌خفی) بگو که خانه‌ی دل رفت و روکنند

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

که‌نعانیان گولی پروی تویان به‌ده‌ست که‌وی
باوه‌ر مه‌که که گولشه‌نی میسریان ئیتر بوی
پرووی رۆژ به‌پشتی پیت شقی خوارد ئاپرووی تکا
با، پرووبه‌پرووی بکا ئە‌وی باوه‌ر به‌من نه‌کا
جییه‌ شه‌هیدی عه‌شقی تیا بشۆن هه‌موو
ده‌سته‌ی فریشته‌ کۆمه‌ل ئە‌به‌ساتن به‌ناره‌زوو
عه‌شق وای تواندوو مه‌وه به‌شی میرووله‌کانی گۆر
ئیسکی نه‌ما بوو چنگیکی لی گیر بکه‌ن به‌زۆر
نوێژی به‌بی محه‌به‌ت ئە‌بی، لا به‌لا به‌ بی
ده‌ستنوێژی، با، به‌که‌وسهر و مزگه‌وتی (کابه) بی
زامی دل‌م، به‌روشته‌ی مره‌م که‌ دیته‌ سوێ
برژانگی چاوی جوان ته‌قه‌لی لی بدا ئە‌بی
گیان وای ده‌وی بی به‌گل و پیا بروی و بی
له‌و خاکه‌ گۆزه‌یی بگری و لیوی پیوه‌ نیی
من تینوویه‌ تیم به‌جام و قه‌ده‌ح ناشکی بلین
ساقی به‌کویه‌ بینی شه‌رابی خومار شکین
ده‌رگای دلی منه‌ غه‌می دۆست هاتوو له‌ بی ئە‌دا
(مه‌خفی) بلتی که‌ پاکیه‌ وه‌که‌ن بی قره‌ و سه‌دا

(۱) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بۆ محهمهد ئەمین کوری حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلبجی نووسیوه. هه‌روه‌ها ئەم
شیعرانه‌ له‌ دیوانی پیره‌مێردی (م. ه) بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

پیره‌مێرد و شیعرێکی ظهیر

زانبوه غمت در سینه ام راه فغان گم شد
ز بی‌داد تو ام حرف شکایت در زبان گم شد
نمیدانم چ‌ه‌نا شایسته‌گی ازمن پدید آمد
که تسبیح ازکفم افتاد و زنار از میان گم شد

چنان برهم زدی هنگامه‌ی روزی قیامت‌را
 که یک سر نامه‌ی اعمال مردوم درمیانه گم شد
 ز جستجوی تو غوغا چنان افتاد در محشر
 که طومار شفاعت در کف پیغمبران گم شد
 نمیدانم کد امین خنجر مژگان هلاکم کرد
 دو صف بریک دیگر خور وند و قاتل درمیان گم شد
 بیابانی است مالا مالال دل تاخیمه‌ی لیلی
 دو صد مجنون سرگشته دران ریگ روان گم شد
 چه بیخود خفته‌ی مجنون بهوش آی و سراغی کن
 که ام شب ناقه‌ی لیلی میان کاروان گم شد
 به رویی قبر مجنون بلبل و پروانه میگفتند
 که فرد قابل و اهل محبت در میان گم شد
 ز احوال (ظهیری) گر کسی پرسد بگو بیده‌ش
 بدان افتاد آن مرغی که شب در آشیان گم شد

و در گپ‌خانه‌ی پیره‌میرد:

له سینه‌مدا غه‌مت هیئتد نیشته سهریه‌ک ری نه‌ما هاوار
 زبانیشم له ده‌س جه‌ورت سوا دادی نه‌ما ناچار
 سهرم سورماوه تیناگم که ناشایسته‌ییم چی بوو
 که ته‌سب‌یحم له ده‌س ده‌رچوو دلّی زنناریشم لی بوو
 قیامت قامه‌ت هنگامه‌ییکه‌ی وای به‌سهر هیئا
 سهراسهر نامه‌ی نه‌عمالی تیا ون بوو سهری تینا
 که ناوت که‌وته ناو ناو، شو‌ریشیکت خسته ناو مه‌حشر
 که تو‌ماری شفاعت ون بوو لای پیغه‌مبه‌ران به‌کسهر
 له‌لام مه‌علووم نییبه کام خه‌نجه‌ری برژانگی کوشتوومی
 دوو سه‌ف دایان به‌یه‌کدا قاتلم ون بوو به‌مه‌وه‌روومی
 بیابانیکه سهرتاسهر دلّه تا خپ‌وه‌تی له‌یلا
 دوو سه‌د مه‌جنوونی تیا ون بوو لمی دوجه‌یلیمان شپلا
 چه بی هوش لیتره نووستووی هه‌لسه مه‌جنون پرسیاریکه
 که‌ژاوه‌ی له‌یلا نه‌مشه‌و ون بووه نامهرد زووکه

که بو مه‌جنوون نه‌یان لاوانده‌وه په‌روانه و بولبول
 نه‌یانوت پادشای نه‌هلی محبه‌ت گواستیه‌وه ژیر گل
 نه‌گهر بیت و که‌سپ پرسی (ظهیری) کوا له‌کو‌پدایه
 بلّین مورغی که شه‌و ون بوو له هیلانیه‌ی، له‌داو دایه

پیره‌میرد و شیعیکی (وه‌حشی) شاعیر

له‌م باره‌یه‌وه نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسیویه «حاجی توفیق به‌گ ته‌رجه‌مه‌ی شیعیکی فارسی وه‌حشی
 کردووه. وه‌حشی شاعیریکی فارسه، به‌شیعر له‌گه‌ل برا گه‌وره‌که‌ی میراتی باوکی به‌ش کردووه.
 گویا هه‌رچی چاکه داویه‌تی به‌برا گه‌وره‌که‌ی و خراپه‌که‌ی بو‌خوی هه‌لگرتووه که‌چی نه‌وی خراپه
 له هه‌مووی چاکتره!! به‌راستی نه‌م غه‌زله‌ی خواره‌وه فکریکی ورده» (۱).

گیانی برا به‌خوشی وهره ئیرسی باوکمان
 به‌ش که‌ین نه‌وی که چاکه هه‌مووی بو‌تو‌کاکه گیان
 من نه‌و برایه نیم که دزیت لی بکه‌م وهره
 من دای دهنیم به‌خوشی به‌شی خوتی لی به‌ره
 نه‌و جامه خالییه بو‌من و گۆزه‌یش نه‌ده‌م به‌تو
 مانگای قسر به‌شی من و نو‌مه‌شکه پر له دۆ
 نه‌و ماینه پازده ساله نه‌وه تو‌هه‌لی گره
 چونکو نه‌زۆکه با به‌شی من بی نه‌و ئیستره
 فه‌رشی زه‌میننی خانوو هه‌تا بان هی منه
 تا ناسمان له بانه‌وه بو‌تو‌که بی بنه
 نه‌و یابو(۲) وه‌په‌ت پسینه ره‌زام با به‌رم که‌وی
 نه‌و پیشیله‌یه که هۆگری باوکم بوو تو‌ی نه‌وی
 بو‌من به‌رانه‌کان و له‌سهر تو‌بی کا و جو
 سه‌بری شه‌ره به‌ران که حه‌زی لی نه‌که‌ی که تو
 نه‌و قه‌رزی زۆری باوکمه بو‌تو‌که به‌ره‌مه
 ته‌نها کری دو‌کانه‌که بو‌من که زۆر که‌مه
 فه‌خری نه‌وه‌ی خانه‌دانیه‌که‌م دا به‌تو‌به‌لام
 من بۆره پیسای کاسب نه‌بم که‌س نه‌یه‌ته لام

(۱) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بو‌محمد نه‌مین حه‌مه صالح ناغای قزلبی نووسیوه ل ۲۳۱

شیت و ژیر (۱)

شيعری سه‌عدى و وه‌رگيپرانى پيره‌مي‌رد:

شیتیک ئەرۆبى به‌گۆشه‌ی شارا
دی سه‌لکی که‌ریان کردوو به‌دارا
وتی یاران من هۆشم به‌ستراوه
له‌و سه‌لکه‌ که‌ره‌ی هه‌لاوه‌سراوه
وتیان ئەو ئیسکه‌ بۆ چاوه‌ زاره
ئهمه‌ پارێزی چاوی به‌دکاره
پیکه‌نى وتی ئەو سه‌لکه‌ که‌ره
له‌چا و ئیوه‌دا پر مه‌غه‌زتره
ئەو به‌زیندوویى که‌ بار ئە‌کرا
نه‌قیزه‌ی له‌خۆی پێ مه‌نع نه‌کرا
ئیسستا چون به‌لا دوور ئە‌خاته‌وه
بۆیه‌ قـوـر درا به‌ولاته‌وه

(۱) که‌شکۆلى نه‌جمه‌ددین مه‌لا بۆ قزلبجى ل ۲۲۹.

دوو‌باره سه‌عدى و وه‌رگيپرانى پيره‌مي‌رد

فه‌يله‌سووفیکى ده‌ریا دلّ فه‌رمووی (۱)
هه‌ر چیت بده‌نى منته‌ته‌ له‌دوی
ته‌نه‌ها جني‌وه‌ که‌ بێ منته‌ته
هه‌زم کردنى ئەویش زه‌حمه‌ته
بالووله‌ شیتته‌ پرسى له‌ هاروون
گوناهت ئەوئ یا زیو و ئالتوون
هارون الرشید فه‌رمووی کاکه‌ گیان
چون ئالتوون ئە‌دا به‌گوناھ ئینسان
بالوولّ وتی مالّ، وه‌ختئ که‌ مردی
میرات خوړ ئە‌یبا به‌ده‌ستو‌بردی

به‌لام گوناهت به‌وه‌فاتره
له‌ که‌بر و هه‌شرا له‌لات حازره

(۱) که‌شکۆلى نه‌جمه‌ددین مه‌لا بۆ قزلبجى. ل ۲۲۹

پيره‌مي‌رد و دوو شيعرى شيخ رها

ئەم شيعره‌ له‌ ديوانى (شيعخ رهاى تاله‌بانى) دا له‌ لاپه‌ره‌ى ۱۱۴۵ چاپ كراوه، له‌ ده‌قى فارسيه‌ که‌يدا هه‌وت به‌يته، لای پيره‌مي‌رد بووه‌ به‌ش به‌يت، به‌لام له‌ مانا که‌ى نه‌گۆرپوه.

ماه رمضان چون گذرد نويت عيد است
پيش از رمضان آمدن عيد كه ديد است
كركوك چرا بر همه آفاق ننازد
امروز كه آرامگه اين سه حفيداست
از عيد غرض صحبت آن قدوهء سادات
سردار گروه شرفا (شيخ سعيد) است
صد شكر كه بامقدم آن يار عزيزان
هرسال دو عيد آمد و امسال سه عيد است
از سعدى آن (شيخ سعيد) است كه امسال
مقراض حوادث سرموبى نبريد است
با آل نبى پينجه زدن پيشهء مانىست
اين واقعه، تقدير خداوند مجيد است
نسبت نه‌كنو نست بدین درد (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است

کاتئ شيع سه‌عیدی حه‌فید و براکانى چوونه‌ که‌رکوک شيعخ رها خو‌ش ئامه‌دی لئ کردوون» (۱)

مانگى رهمه‌زان تپه‌په‌رى ئەوسا ده‌مى عیده
هیشتا رهمه‌زانه‌ که‌چى عیدیکى سه‌عیده
مه‌قسه‌د له‌مه‌ من وا که‌ ده‌لیم جه‌ژنه‌ له‌لامان
ته‌شريفى حه‌فیدیکى سه‌عید شيعخ سه‌عیده
که‌رکوک به‌مه‌ نازى هه‌یه‌ ئەمرۆ له‌ جيه‌انا
ئارامگه‌ه‌ى پر شه‌ره‌فى چوار (۲) حه‌فیده

سه‌د شوکور له رۆژی ده‌وله‌تی دیداری عه‌زیزان
سالان دوو جه‌زیمان ته‌بوو ته‌مسال سی عیده
جه‌بهه و جه‌بیان نور و سه‌عاده‌ت ته‌نویتی
نووریکی سه‌عاده‌ت له سیاده‌تدا به‌دیده
ئیسه‌هه‌موومان خادمی ته‌ولادی نه‌بی بووین
چی بکه‌ین ته‌مه‌ ته‌قدیری خوداوه‌ندی مه‌جیده

(۱) ژین ژماره ۸۳۴ سالی ۱۹۴۶

(۲) له ده‌قی شیعه‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسراوه (سی حه‌فید)ه.

شعیریکی له‌نیوان شیخ ره‌زا و پیره‌میردا

له به‌کیتک له لاپه‌ره‌کانی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌حموود پاشای جافدا، به‌ریتز حه‌سه‌ن فه‌می به‌گی
خوالیخۆشبوو، به‌خه‌تی خۆی چوار به‌یت شعیری فارسی شیخ ره‌زای تاله‌بانی نووسیوه و له ژیریا
وه‌لامیتیکی پیره‌میردی به‌هه‌مان شتیوه‌ی چوار به‌یتی، بو شیخ ره‌زا، نووسیوه. لیته‌دا هه‌ردوو
پارچه‌که و لیته‌کدانه‌وه‌که‌ی ده‌نووسین. شایانی باسه‌ مامۆستای فارسی زانی شاره‌زا،
عه‌بدولقادی ده‌باغی شیعه‌که‌کانی بو ساغ کردینه‌وه و مانای لیته‌کدایه‌وه. شیخ ره‌زا بو (وه‌سمان
پاشا)ی جافی نووسیوه:

کجا شد آن عنایت های پیشین
کجا شد آن کرامت های دیرین
نه‌گاهی پرسدم خانم نه‌ پاشا
نه‌ یادم می‌کند خسرو نه‌ شیرین
و زین جانب نمیدانم سبب چیست
وزان جانب مگر ملائی بیدین
نترسد از زبان آتشینم
-جعلناها رجوماً للشیاطین-

وه‌لامی پیره‌میرد:

رضای تلخ کامت خواند شیرین
دهانش ریش باد ان مرد کج بین
که کیخسرو به‌کیخسرو شبیه است
کجا شیرین بود چون حوری عین

توان حوری که از پاداش خیرات
زجنت امّدی با فرو تمکین
ملا محمل کش و نادر ندیمت
رضا بنود که خواندش شیاطین

مانای شیعه‌که‌کان:

شیخ ره‌زا نامه‌یه‌ک بو وه‌سمان پاشای جاف ده‌نووسی و گله‌بی لی ده‌کا که نه‌ خۆی و نه‌ خانم
واتا (خانمی وه‌سمان پاشا)، هه‌والیان نه‌پرسیوه و پاشا و خانم به‌شیرین و خوسره‌و داده‌نی و
ده‌لی من هیچ له‌خۆمدا شک نابه‌م ره‌نگه‌ مه‌لای بچ دین سو‌فاری کردبی و ئیوه‌ی ده‌ره‌ه‌ق به‌من
بی لوتف کردبی، مه‌گه‌ر مه‌لا ناترسی له‌ زمانی ناگرینم که وه‌ک برووسکه‌ی ناسمان ره‌جمی
شه‌یاتین ده‌کا!؟

شیعه‌که‌کانی زۆر ره‌وان و پر مه‌عنایه و ده‌سه‌لاتی شاعیر به‌سه‌ر زمانی فارسیدا به‌باشی
ده‌گه‌یه‌نی. به‌لام پیره‌میرد دوا‌ی کۆچی دوا‌یی شیخ ره‌زا وه‌لامی ده‌داته‌وه! خانمی وه‌سمان پاشا
هه‌له‌ده‌کیشی و ده‌لی:

ره‌زا که ده‌می تال بووه، له‌به‌ر نه‌ناردنی دیاری، تو‌ی له‌ جینگه‌ی شیرین داناوه، که ده‌م بریندار
بی چونکه که‌بخوسره‌و به‌که‌بخوسره‌و ده‌شو‌یه‌ت به‌لام که‌ی شیرین ده‌بیتته‌ حۆری به‌هه‌شت؟! تو‌ ته‌و
فریشته‌ی که له‌ جه‌زای کرده‌وی پر خیرت که له‌ به‌هه‌شته‌وه که‌وتوو‌یه‌ته‌ سه‌ر زه‌وی مه‌لا که‌ژاوه‌ت
را‌ده‌کیشی و نادر له‌به‌ر ده‌ستتدایه و رازی نابی که پیمان بیژن شه‌یتان و به‌شه‌یاتینی ناویان لی
بنین.

پیره‌میرد هه‌له‌به‌کی کرده‌وه که له‌ باری میژوو‌یییه‌وه جینگای سه‌رنجه‌ چونکه مه‌به‌ستی شیخ
ره‌زا له‌ خه‌سره‌و، خه‌سره‌وی په‌رویزی به‌ناویانگه به‌لام که‌بخوسره‌و له‌ میژوو‌ی ئیراندا
که‌بخوسره‌وی پیشداده‌ی که دوا‌ی که‌یکاوس بووه به‌ شای ئیران. به‌داخه‌وه شیخ ره‌زا نه‌ما‌بوو ده‌نا
وه‌لامی ده‌دایه‌وه»

عه‌بدولقادی ده‌باغی ۱۹۸۷

پیره‌میرد و جه‌ند شیعیکی موخته‌شه‌می کاشانی

پیره‌میرد له ژماره ۴۶۵ ی (ژبان)ی سالی ۱۹۳۶دا، بو مه‌به‌ستی به‌راوردکاری چوار شاعیر،
که هه‌ر چواریان، چوار شیعیان بو به‌ک مه‌به‌ست وتوه، ته‌ویش کۆچکردنی خۆشه‌ویسته‌کانیان
بووه. شاعیره‌کان بریتی بوون له:
۱- عه‌بدولحەق حامدی (تورک).
۲- موخته‌شه‌می کاشانی (فارس).
۳- حه‌مه‌ ناغای ده‌ریه‌ندفه‌قه‌ره (گلکۆی تازه‌ی له‌یل).
۴- شعیریکی عه‌ره‌بی که ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نووسیوه.

شيعره‌کەى موخته‌شەم لە لايەنى بەند و کيشه‌وه پينج به‌شه . به‌يتى يه‌کەم و دووهم به‌ندىکە ، سيبه‌م و چوارەم و پينجەم به‌ندىکە ، شه‌شه‌م به‌ندىکە ، هه‌و ته‌م به‌ندىکە .

شيعره‌کەى موخته‌شەم و وه‌رگيترانه‌کەى پيره‌ميتر به‌م جوژه‌يه :

«اهل حرم دريده گريبان گشاده مود
فرياد بر در حرم کييرديا شود
روح الامين نهاده بزانو سر حجاب
تاريک شد زديدن او چشم آفتاب
چون خون زحلق تشنه ء او بر زمين رسيد
جوش از زمين به‌ذروه ء عرش برين رسيد
نخل بلند او جو خسان بر زمين زدند
طوفان به‌آسمان زغبار زمين رسيد
باد آن غبار را بمزار نبى رساند
گرد از مدينه فلک هفتمين رسيد
هست از ملال گر چه بر ذات ذو الجلال
او در دل است و هيچ دلى نيست بى ملال
ترسم جزاى قاتل او چون رقم زنند
يکباره بر جریده ء رحمت قلم زنند

وه‌رگيترانه‌کەى پيره‌ميتر:

ئه‌هلى هه‌ره‌م به‌پرچى بر او و به‌خه‌ى در او
شيينان گه‌يشته عه‌رش و ئه‌و يش سوڤى كه‌وته ناو
(روح الامين) سه‌رى له‌سه‌ر ئه‌ژنو بوو شه‌رمى كرد
تاريک و ليل بوو رۆژ كه‌ ته‌ماشاي ئه‌وى كرد
ئه‌و گه‌رووه وشكه خويى رژا، كه‌وته سه‌ر زه‌مين
جوڤش و خروشى خاك گه‌يبه‌يه باره‌گاي به‌رين
ئه‌و نه‌و نه‌مامه‌يان كه‌ به‌سه‌ر خاكدا رماند
گه‌ردى غه‌مى به‌حه‌و ته‌به‌قه‌ى ئاسمان گه‌ياند
ئه‌و گه‌رده‌لووله با سه‌رى خست گه‌يبه‌يه پيغه‌مبه‌ر
يه‌كسه‌ر له‌ويتوه گونبه‌دى ئه‌فلاكى گه‌رته به‌ر
هه‌رچه‌نده خوا له‌ غه‌م به‌رييه و غه‌م دووره له‌و
جيبى ئه‌و دلّه و دلّيش غه‌مى تيباه ده‌گاته ئه‌و

په‌نگه له‌ كرده‌وى به‌دى قاتل بخويينه‌وه
تومارى په‌حه‌م تى هه‌موو عاله‌م بپيچنه‌وه(١)

(١) پيره‌ميتر ته‌گه‌رچى ئه‌م شيعه‌ى موخته‌شه‌مى بو شيوه‌ن هيناوه‌ته‌وه به‌لام موخته‌شه‌م ليره‌دا شيوه‌نى هاوسه‌ر،
ياخود خوژشه‌ويسته‌كه‌ى ناكات به‌لكو شيعه‌كه‌ى بو شه‌هيد بوونى كارساتى كه‌به‌لا و شه‌هيد بوونى (حسين)
وتوووه . وه له‌ مه‌به‌ستى پيره‌ميتر دوور ده‌كه‌ويتته‌وه . به‌لام پيره‌ميتر دياره هه‌ر نيازى له‌ بابته‌ى شيعه‌كه‌ بووه كه
(شين)ه .

وه‌رگيترانى شيعه‌ى دووه‌مى موخته‌شه‌م(١)

پيره‌ميتر له‌ پيشه‌كى ئه‌م شيعه‌دا نووسيوه :

«مندال بووم، لای مه‌لا حسینه گۆچه ئه‌م خويئند، باوكم ساليكيان له كه‌به‌لاه وه‌ دوازه به‌ندى
شيوه‌نى (محتشمى كاشانى) بو ناردبووم، ئه‌وه‌نده به‌سوژه ئيستائيش له به‌رمه ته‌نانه‌ت پار
كردبووم به‌كوردى» .

خوایه ، چه شوڤشيكه ؟ كه بو جمله عاله‌مه!!
ديسان چه نه‌وحه‌يه‌ك و ته‌ميك و چه ماته‌مه ؟
ديسان چه شيوه‌نيكه ؟ چه مه‌حشه‌ريكه ؟ رووى زمين
بئ دهنگى صور هه‌راى له سه‌راى عه‌رشى ئه‌عه‌زه‌مه
گوایه كه خوڤ له خاوه‌رى خوارو هه‌لات كه‌وا
ئاشووبى شيوه‌نيكه ، قيامه‌ت بلتي مه
ناوى بنيم ، قيامه‌تى دنيا ، ئه‌لئين به‌لئى
ئه‌م مانگى شينه ، وا ره‌شه ، ناوى موحه‌رپه‌مه
ديوانى خوا كه جيبى خه‌فته و خه‌م نيبه له‌ويتيش
پۆلى فريشته ، سه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ژنوئى عه‌زا و خه‌مه
جن و مه‌له‌ك ، به‌شيوه‌نى ئيمه له‌ گه‌به‌دان
بو ماته‌ميكي ئه‌شه‌رفى ئه‌ولادى ئاده‌مه
رووناكى ئاسمان و زه‌وى رۆژى مشرقين
باوه‌ش نشين و ريشه‌ى جه‌رگى (بنى) حسين

(١) ژين ژماره -٨٤٩- سالى ١٩٤٦ .

پيره‌ميتر دواى ئه‌م شيعه‌ وه‌رگيترپه‌راوه ، شيعه‌يكي فارسى خوئى ده‌نووسيت ، ئيمه شيعه‌كه

پیره‌مێرد، به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ست پێ‌ ده‌کات:

«خۆبیشم له‌ قه‌سیده‌یه‌کی فارسیدا که‌ ته‌سویری سینه‌مای ده‌وانم کردووه، هه‌موو پێغه‌مبه‌ره‌کان، له‌ سه‌حه‌دا حاڵه‌تی دنیای خۆیان پێنیشان داوه، تا هاوتۆته‌ سه‌ر زه‌مانی پێغه‌مبه‌ر له‌وتیدا له‌ شه‌رفی ئه‌وه‌وه‌ سه‌حه‌ی سینه‌ما هه‌لگه‌راوه‌ و توومه‌:

انگه‌ زه‌مین منزلت اشرف رسول
بر خورد صحنه‌ لیک نه‌هان گه‌یه‌ء بتول
هوشم برود لهرزه‌ در آفتاد بریدن
از بانگ وا حسین فلک گشت نوحه‌ زن
آن ماجرا که‌ رفت بر اولاد مجتبی
چون گویم آن گروه بود از قوم مصطفی؟
صد آخرین به‌ محتشم، محتشم که‌ گفت
شد سبحه‌ء کف ملک آن گوهری که‌ سفت
ترسم جزای قاتل اوچون رقم زنند
یکباره‌ بر جریده‌ی رحمت قلم زنند

مانای شیعه‌ره‌کان:

له‌ شیعی هه‌وه‌ل هه‌روه‌ک پیره‌مێرد خۆی ده‌لێ، سه‌حه‌ی شینه‌که‌ی گۆریوه‌ و به‌به‌ره‌که‌تی هااته‌ سه‌ر دنیای پێغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام، شیوه‌ی شین به‌خۆشی و پێکه‌نه‌ین ده‌گۆرێ، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا (به‌توول) واتا چه‌زهره‌تی فاته‌ی کچی پێغه‌مبه‌ری مه‌زن به‌نه‌ینی ده‌گری و فرمیسک ده‌بارێنێ. له‌ شیعی دووه‌مدا: چاوپێکه‌وتنی ئه‌و سه‌حه‌ واتا ئه‌سهرینی چه‌زهره‌تی فاته‌، پیره‌مێرد سه‌رسام ده‌کا و هۆشی لێ ده‌ستینێ و (چوارچێوه‌ی) له‌شی ده‌خاته‌ له‌رزین و به‌گوێی دل هاواری (حسین رۆ) له‌ هه‌موو سه‌روشتدا ده‌بیسێ. له‌ شیعی سه‌بیه‌مدا ده‌لێ: ئه‌و کاره‌ساته‌ دلته‌زێنه‌ که‌ به‌سه‌ر ئه‌ولادی (چه‌زهره‌تی عه‌لی) دا هات، من چۆن ئه‌و قاتلانه‌ (داروده‌سته‌ی به‌زید) به‌خزم و نزیکی پێغه‌مبه‌ر بزاتم؟!

له‌ شیعی چواره‌مدا: پیره‌مێرد ئافه‌رین له‌ (محتشمی کاشانی) شاعیری تازه‌بێژی ده‌رباری سه‌فه‌ویه‌یه‌کان ده‌کا و ده‌لێ: ئه‌و شیعه‌ی (محتشم) ه، بووه‌ به‌زیکری مه‌لایه‌که‌ و ته‌سه‌بیحاتی پێده‌که‌ن، که‌ و توویه‌تی:

شیعی پێنجه‌م: هه‌ر شیعه‌ره‌که‌ی (محتشم) ه، که‌ پیره‌مێردیش دووپاتی ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێ:
ده‌ترسم له‌ رۆژی قیامه‌تدا کاتی که‌ سزای قاتله‌کانی چه‌زهره‌تی حوسه‌ه‌ین ده‌نوسن و رای

ده‌گه‌یه‌نن، غه‌زه‌بی خوا وایه‌ بێته‌ جۆش که‌ ئیدی ده‌فته‌ری به‌خشین و ره‌حه‌مت بپێچنه‌وه‌ و که‌س نه‌به‌خشن».

ئجنا مامۆستای فارسی زانی شاره‌زا (عه‌بدولقادی ده‌باغی) سه‌باره‌ت به‌شیعه‌ره‌کانی، پیره‌مێرد، ده‌نوسیت «شیعه‌ره‌کانی پیره‌مێرد له‌ باری شیعه‌رییه‌وه‌ به‌رز، به‌لام شه‌قلی کوردیه‌یه‌که‌ی پێوه‌ دیاره‌ و ناگاته‌ راده‌ی شیعی سه‌عدی یا حافظ به‌تایبه‌تی که‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی سه‌د ساڵ له‌مه‌وپیش هێشتا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ئاخونده‌کاندا ده‌ینالاند، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویه‌یه‌کانه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای ده‌وری مه‌شرووتیه‌ت نزیکه‌ی چوارسه‌د ساڵ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌ده‌وره‌ی (فته‌ت) ناسراوه‌ و له‌و ماوه‌ دوور و درێژه‌دا شاعیر یا زانایه‌کی نوێ نه‌هاته‌ مه‌یدان و ته‌واوی شیعی و ئه‌ده‌بیات بۆ نه‌وحه‌ بێژی و تازه‌باری و له‌ سینگ کوتان ته‌رخان کرابوو. پیره‌مێردیش دیاره‌ له‌ژێر تیشکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا ژیاوه‌. به‌لام له‌م ئاخیه‌دا که‌ دیوانی شاعیرانی وه‌ک، میرزاده‌ی عه‌شقی، ئیره‌ج میرزا و به‌هار و عارف و فه‌روخی دیوه‌. ئه‌گه‌ر شیعی فارسی وه‌رگێرابێ شه‌قلی نوێخوازی و نوێبێژی پێوه‌ دیاره‌».

پیره‌مێرد، گه‌لێ شیعی به‌فارسی وتوو و به‌لام زۆر که‌می لێ بلاوکرده‌وته‌وه‌ و له‌ کاتیکدا که‌ له‌ تورکیا بووه‌، شیعی و نووسینی نارووه‌ بۆ هه‌ر یه‌ک له‌م رۆژنامه‌ و گۆفاره‌ فارسیانه‌ی که‌ له‌ ئێران ده‌رچوو. وه‌ک: رۆژنامه‌ی (شمس) و (شه‌فه‌ق سرخ) و گۆفاری (فه‌ره‌نگ). پیره‌مێرد خۆی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نوسیت «غه‌زه‌ته‌ی کوه‌ستان که‌ له‌ تاران پایته‌ختی ئێران ده‌رده‌چی، تا ئیستا نه‌مدیسه‌و، ئه‌م چه‌ندانه‌، چاوم پێ که‌وت، با بلێم چاوم پێ پروون بووه‌وه‌، چونکه‌ من مه‌فتوونی زانی فارسیم و کاتی له‌ ئه‌سته‌موڵ بووم گه‌لێ خزمه‌تی غه‌زه‌ته‌ی (شمس)م ئه‌کرد، که‌ (سید حسینی ئێرانی) خاوه‌ندی بوو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌ق سرخ) و مجله‌ی (فه‌ره‌نگ) له‌ تاران ده‌رده‌چوو، هه‌میشه‌ من له‌ ئه‌سته‌موڵه‌وه‌ مه‌قاله‌ و شیعیرم بۆ ئه‌ناردن. به‌ئیمزای (سلیمانی توفیق) یاخود (س.ت). هه‌نگامی، هه‌نگامی تیریز و مه‌شرووتیه‌ت و په‌حیم خان چه‌ سه‌ر (ستارخان) من له‌ (شه‌فه‌ق سرخ)دا نووسیوم:

هر خنجری که‌ برتن تیریزیان زنند

تیریز جان ماست که‌بس بی امان زنند

ئیستا خوا به‌رخورداری کا دکتۆر (اسماعیل ئه‌رده‌لانی) کوه‌ستانی سه‌ربلند ده‌ردێنێ (البرزیکه‌) ئینشانه‌للا ژینی (ژین)ی ئه‌بێ. که‌ بیست و یه‌ک ساڵه‌ و خۆشی پیری پیره‌مێردی ئاخیر خێر ده‌بێ» (۱)

هر خنجری که‌ برتن تیریزیان زنند

تیریز جان ماست که‌بس بی امان زنند

سردار رحم کن جگر خویش میدری

باهوش باش بر سرداری و می بری

نامت رحیم و رحم نداری بهانه چیست
این نام و نطفه ات بگمانم زمزمس نیست

(۱) ژین - ژماره - ۸۵۵ - سالی ۱۹۴۷ .

مانای شیعه‌کان و چند وشه‌یه‌کی پیشه‌کی:

پیره‌میرد له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی به‌ناوبانگی (شفق سرخ) و اتا (ناسۆی سوور) هاوکاری کردوو و ته‌نانه‌ت له‌کاتیکدا (په‌حیم خان) که سه‌رداری عه‌شره‌تیککی تازهبایجانیه‌یه له‌لایهن شای ئیرانه‌وه ئیجازه‌ی پی ده‌دری که بچیتته سه‌ر تازادیخووانی ئیران له‌ شاری ته‌ورتر که (ستارخان) سه‌رداریان بوو و هه‌موویان بکوژی، پیره‌میرد لایه‌نگری خو‌ی له‌ مه‌شرووته‌خووانی ئیران ده‌رده‌پری و به‌دلسۆزییه‌وه ده‌لی: ته‌ورتر گیسانی ئیمه‌یه، و اتا رۆحی تازادیخووانه و هه‌ر خه‌نجه‌ریکی لی بدن وه‌ک له‌ گیسانی گشت تازادیخووانیکی بدن وایه که به‌بی به‌زهی ده‌یه‌شپین. له‌ به‌یتی دووه‌مدا، ده‌لیت: سه‌ردار په‌حم بکه و به‌زه‌ییته به‌خه‌لکدا بیت، ته‌وه‌نه‌فامی جه‌رگی خو‌بشت ده‌دری، هۆشت هه‌به‌ی که به‌سه‌ر داره‌وه‌یت و لقی ژیر پی خۆت ده‌به‌رته‌وه. که خو‌بشت ده‌که‌ویته خواره‌وه و ملت ده‌شکی. لیره‌دا پیره‌میرد مامۆستایانه و دلسۆزانه نامۆزگاری ده‌کات و ئیشاره به‌شیعه‌که‌ی شیخی سه‌عدی ده‌کات.

به‌لام له‌ شیعی سبیه‌مدا تووره‌ ده‌بی و ده‌لی: ناوت په‌حیمه، به‌لام په‌حمت نییه، بیانوت چیه؟! و ابزانم ئەم ناوه و ئەم توخمه هی فارس نییه، له‌ توخمیککی بیگانه بووی.

له‌رووی شیعه‌وه ئەم سێ شیعه‌ری به‌رزتره له‌وانی دیکه‌ی و ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که پیره‌میرد ئینسانیککی تازادیخووان و دیوکرات و دژی مله‌سوری و هه‌ر چه‌شنه دیکتاتوریه‌که بووه. سه‌رکه‌وتنی مه‌شرووته‌خووانی چ له‌ رۆم و چ له‌ عه‌جهم به‌لاوه به‌سه‌رکه‌وتنی تازادی و مرۆفایه‌تی و فه‌وتانی زولم و زۆر و چه‌وسانه‌وه زانیوه و پیتی شادمان بووه. ئەو هه‌سته پیره‌زه شیعه‌کانی وه‌به‌ر دلان خستوه. ئەینا له‌باری شیعه‌یه‌وه ئەو چه‌ن شیعه‌ری سه‌رکه‌وتوو نییه به‌لام دلنیام که شیعی فارسی پیره‌میرد زۆر و به‌داخه‌وه فه‌وتاون، چونکه ئەو چوار دپیره‌ی که سه‌باره‌ت به‌شینی ده‌شتی که‌ربه‌لا هۆنیوه‌ته‌وه ئەوه ده‌رده‌خا و دیاره که غه‌زه‌له‌که ناته‌واوه و له‌ پیشدا چه‌ن شیعه‌ریکی دیکه هه‌بووه چونکه ده‌لی (انگه‌ زمین) و اتا ئەو وه‌خته به‌پیره‌زی و فه‌ری... لام وایه که شیعه‌ پاشه‌نده‌که‌ی (محتشم کاشانی) کردبیتته پاشه‌نده‌یککی خو‌ی و یستویه‌تی لاسایی یا په‌یره‌وی شیخ په‌زای تاله‌بانی بکاته‌وه. به‌لام زانیویه‌تی که هاوتایی و به‌رانبه‌رکی له‌گه‌ل شۆره‌سواریککی وه‌ک شیخ په‌زا کاری شاعیره فارسییه‌کانیش نییه. بۆ وینه غه‌زه‌له‌که‌ی شیخ په‌زا له‌ژیر سه‌ردپیری «عشق حضرت حسین» له‌ لاپه‌ره‌ی (۱۱۲)ی دیوانه‌که‌ی، که له‌لایهن (عه‌لی تاله‌بانی) و به‌چاودپیری (فه‌تحو‌للا ئەسه‌د) چاپ کراوه، گه‌چی پر هه‌له‌ی چاپیه به‌لام گه‌ر

بیت و بۆ به‌رانبه‌رکی له‌گه‌ل ئەو چوار شیعه‌ری پیره‌میرد هه‌لی سه‌نگینی، ده‌بی پیره‌میرد و ته‌نی بیژین، کوجا مه‌رحه‌با و یا به‌فه‌رمووده‌ی نالی په‌تک و هه‌ودایه .
عبدالقادری ده‌باغی ۱۹۸۷ زاینی ۱۳۶۶ هه‌تاوی

پیره‌میرد و شیعه‌ری مه‌ستوره (ماه شه‌ره‌ف خانمی نه‌رده‌لانی)

له‌ سالی ۱۹۴۶دا پیره‌میرد، له‌ یه‌کێک له‌ نووسینه‌کانیدا باسی ئەو دیوانه‌ جوانه‌ی (مه‌ستوره) ده‌کات، که مه‌ستوره به‌چه جو‌ره خه‌تیککی جوان نووسیویه‌تییه‌وه. هه‌روه‌ها کورته‌یه‌کی ژینای تایبه‌تی و شاعیرییه‌تی. (ماه شه‌ره‌ف‌خان) ده‌نووسیت، له‌ کو‌تایی نووسینه‌که‌یدا چه‌ند شیعه‌ریکی ئەو شاعیره‌مان پیشکه‌ش ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی نیتوان مه‌ستوره و (خه‌سه‌ره‌ خانی والی سنه‌) وه‌ هه‌یه. به‌داخه‌وه ئەو دیوانه‌ نایابه‌ی که به‌و خه‌ته جوانه‌ لای پیره‌میرد بووه و باسی ده‌کات، نازانین که‌وتۆته کو‌ی و لای کینییه؟! به‌لام وه‌ک باسی ده‌کهن ئەو دیوانه و گه‌لی ده‌ستنووسی نایابی کتیبخانه‌ چکۆله‌که‌ی پیره‌میرد که‌وتۆته لای (شیخ محمه‌دی خال)، جگه‌ له‌و هه‌موو کتیب و ده‌ستنووسه‌ نایابانه‌ی (نه‌جمه‌دین مه‌لا)، که هه‌مووی گو‌ترایه‌وه مالی شیخ محمه‌دی خال و وه‌ک ده‌لین کتیبخانه‌که‌ی شیخ محمه‌دی خال ده‌ربایه هه‌رچی تیکه‌وت ده‌ره‌اته‌وه‌ی نییه!!

ئەو ئەو کورته باسه‌ گرنگه‌ی پیره‌میرد پیشکه‌ش ده‌که‌ین و مانای ئەو شیعه‌رانه‌ی (مه‌ستوره)ش لیکه‌ده‌ینه‌وه که به‌فارسی نووسراوه.

جه‌وه‌ری کوردی (۱)

کورد، که تازه‌ته‌وانین، ناو و ئاساری ئەده‌بیاتیان بنوسین، سه‌رده‌فته‌ری خو‌ینده‌واره به‌رزه‌کان و سه‌رمایه‌ی فه‌خر و ستایشی کوردان (ئهمین زه‌کی به‌گ) یاخوا مه‌رگی نه‌بینم له‌به‌روه، به‌ره‌ به‌ره، خو‌مانی پی ناسیوین، وه‌ مه‌رحوومی جه‌ننه‌ت مه‌کان (مه‌حموود پاشای جاف)یش، هه‌ر له‌ سالی (۱۲۷۰)وه تا وه‌فاتی کردوو، هه‌رچی شاعیری کورد هه‌یه به‌خه‌تی خو‌ی له‌ چه‌ند که‌شکۆلیکدا کو‌ی کردۆته‌وه. نیشان به‌و نیشان ئەمرو که‌شکۆله‌ گه‌وره‌که‌ی لای منه و بچکۆله‌که‌ی لای حه‌سه‌ن به‌گی کوره‌زای.

هیشتا زۆری وامان هه‌یه بۆمان نه‌هاتۆته نووسین. له‌ میانه‌ی ئەوانه‌دا کچه‌ کوردیککی وه‌ک تیشکی رۆژ له‌ ئاسمانی کوردستاندا بدره‌وشیتته‌وه به‌شایع و، له‌ شیعه‌رکانی زیاتر به‌خه‌تی شکستی فارسی، که ئەتوانم بلتیم له‌ هه‌موو ئیراندا وینه‌ی ئەو خه‌ته جوانه‌ نه‌بینراوه. گه‌وه‌ریکی شه‌وچراغی کوردستانه، مه‌ستوره‌ی ناوه، به‌ش به‌حالی خو‌م که‌خه‌تی فارسی تعلیق و شکسته‌ی و خه‌تی دیوانی و (ثلث) و تورکی و چی و چی باش ئەنووسم و له‌

جوانیه‌ک‌ه‌ی زی‌تر شاره‌زای قاعده و سه‌بک و شیوه‌یانم ناگه‌مه پایه‌ی نووسینی مه‌ستوره و شیعه‌کانیشی زۆر بالایه. چەندیک به‌ره به‌ره له (ژین) دا کردوومه به‌کوردی بۆ ئەم‌ه‌ی دوا‌ی من یه‌ک‌یک له (ژین) دا کۆیان بکاته‌وه، له چاپی ب‌دا. ئەم مه‌ستوره‌یه به‌پرس‌یار که‌میکی شاره‌زا بووم، ناوی (ماه شه‌ره‌ف خانم) ه و ئەس‌لیان له نه‌وه‌ی (سلیمانی ئەلیاس ناغای گه‌وه‌رن) و له سلیمانییه‌وه چوونه‌ته (سنه) و له شیعه‌کانیا وا ده‌رئه‌که‌وه‌ی که مه‌ربوتیه‌تی یا عه‌شق و عیلاقه‌ی به‌خه‌سره‌و خانی والی (سنه) وه‌ه‌بووه به‌ربوایه‌تیک سکرته‌یری والی بووه. به‌م‌الی شیعه‌کانی ژنی بووه. له به‌یازه‌که‌دا له پیشه‌وه بیست و پینج غه‌زله‌ی له به‌حری (ئه‌لف) وه‌ تا به‌حری (سین) له ئەشعاری خه‌سره‌و خان نووسیوه، دوا‌ی ئەو له‌ژێر سه‌رله‌وحه‌ی (من افکار مذینه‌ الراقمه) دا دیوانی خۆی به‌و خه‌ته‌ جوانه‌ نووسیوه‌ته‌وه. ئەگه‌ر ب‌بینم ئەو خه‌ته به‌فتوگراف ئەکه‌م به‌کلێشه و چاپی ئەکه‌م بۆ ئەوه‌ی فیری مه‌شقی ئەو خه‌ته‌ ب‌ین.

ئەو خه‌ته له ئەوه‌ل دێره‌وه تا دوا‌یی دێری یه‌ک نه‌سه‌ق و یه‌ک ره‌نگ که‌لیمه‌یه‌ک و حه‌رفه‌یکی نارێک و غه‌له‌تی تیا نییه. دوا‌یی شیعه‌ی ده‌رباره‌ی خه‌سره‌و خان ئەلێ:

کی رهد ه‌ندم در بزم خـــســـرو
خاصان حضرت خدام درگاه

له‌جێیه‌کی تر‌دا ئەلێ:

«گر خسروم از مهر دهد بار به‌مشکو
خنده به‌بساط جم و کی میکنم امشب»

یه‌کێکی تر:

گرم خسرو چو شیرین از وفا پاپست نمودی
به‌عالم خویش را رسواتر از فرهاد می‌کردم
گرم زان خسرو خویان پیامی باد آوردی
به‌مژده‌ جان شیرین را نشار باد می‌کردم

مانای شیعه‌کان:

له شیعه‌ی هه‌وه‌له‌وه وا ده‌رده‌که‌وه‌ی که مه‌ستوره‌ه‌زی له خه‌سره‌و خانی والی کردووه و ره‌نگه‌ دل‌داری یه‌ک‌تر بووین و وا ده‌رده‌که‌وه‌ی که ئەم شیعه‌ه‌ سه‌ره‌تای غه‌زله‌ی یا قه‌سیده‌یه‌ک ب‌ی که ئاره‌زووی دلێ خۆی بۆچوونه‌ لای خه‌سره‌و خانی تیدا ده‌رپه‌روه و سکا‌لای له هاونشینه‌کان و ده‌رگا‌وانه‌کانی خه‌سره‌و خان کردووه که ده‌لێ: که‌ی رێگه‌ی من ده‌ده‌ن ب‌چمه‌ نیتو به‌زمی خه‌سره‌و، هاونشینه‌کانی تابه‌تی و پیاوه‌ ده‌رگا‌وانه‌کانی.

له شیعه‌ی دووه‌مدا ده‌لێ: ئەگه‌ر خه‌سره‌و له رووی خۆشه‌ویستییه‌وه رێگام ب‌دا بۆ کۆشکی

تابیه‌تی خۆی، ئیدی ئەمشه‌و له خۆشیاندا به‌به‌زمی جه‌مشیدی جه‌م و که‌یکاوس پیده‌که‌نم. له دوو شیعه‌ی غه‌زله‌ی سێهه‌مدا ده‌لێ:

ئەگه‌ر خه‌سره‌و چه‌شنی شیرین پیتی نه‌ده‌به‌ستمه‌وه، له دنیا‌دا خۆم له فرهاد ریسواتر ده‌کرد. لێره‌دا ئیشاره‌ به‌هه‌ق‌ایه‌تی شیرین و فرهاد ده‌کات. له شیعه‌ی ئاخ‌ردا تامه‌زرویی خۆی بۆ وه‌لامیکی خه‌سره‌و خان ده‌رده‌ب‌رێ و ده‌لێ: ئەگه‌ر (با) له‌لایه‌ن ئەو خه‌سره‌وی چاکانه‌وه په‌یامی‌کم بۆ ب‌ینی، گیانی شیرینم له مزگینیدا، وه‌ک قوربانیه‌ی پیتشکه‌شی با ئەکرد. وشه‌کانی شیرین و خه‌سره‌و و فرهاد جیناسیکی جوانه‌ که به‌وه‌ستا‌یییه‌کی ب‌ی وینه‌وه به‌یانی کردووه.

(١) ژین ژماره‌ ٨٣٣ سالی ١٩٤٦

شه‌وقی چرا

پیره‌مێرد له سالی (١٩٤٩) دا ئەم شیعه‌ی بلاو کردۆته‌وه. وه له دیوانی پیره‌مێردی نه‌م‌ری، مامۆستا هاواردا (له لاپه‌ره‌ی ٢٢٣) دا چاپ‌کراوه، وه به‌شیعه‌ی پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام ئەگه‌ر به‌وردی ته‌ماشای شیعه‌ه‌که بکه‌ین ئەب‌ینین وشه و سه‌بک و شیوه‌ی شیعه‌ه‌که و ته‌نانه‌ت بابه‌ته‌که‌ی زۆر نزیکه له شیعه‌یکی فارسییه‌وه. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ که‌وتینه‌ پرس‌یار بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌قه فارسییه‌که، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ر نه‌زانینی ناوی شاعیره‌که نه‌ماندۆزیه‌وه. پیره‌مێرد شیعه‌ه‌کی له ژماره ٩٧٩ ی (ژین) ی سالی ١٩٤٩ دا به‌ناوی (ئه‌حه‌ی جاو) وه‌ بلاو کردۆته‌وه. ه‌یوادارین له داها‌توودا به‌هۆی دل‌سۆزی ئەده‌ب دۆستانه‌وه ده‌قه‌که‌یمان ده‌ست که‌وت:

فه‌زل و هونه‌ر له‌ناو ته‌م و غه‌مدا دیار ئەب‌ی
شه‌وقی چرا له‌گه‌ل شه‌وی تارا به‌کار ئەب‌ی
پووشینی ره‌ش به‌ده‌وری سه‌ری قیبله‌ما‌گه‌را
به‌ختی ره‌شم له قیننی ئەوه داغدار ئەب‌ی
می‌حراب له راستی تا‌قی برۆی ئەو چه‌مایه‌وه
پشتی شکاو و کۆم به‌دیوار ئیستوار ئەب‌ی
چاوم له دانه نه‌بووه، به‌دانه‌ی ئەزله‌ قه‌سه‌م
پیتم بۆچ به‌دوا‌ی دانه‌ گ‌رفتار و خوار ئەب‌ی؟
میوه‌ که‌ کال و ره‌ق ب‌ی، لقی به‌رزه‌ ته‌خت‌گای
ده‌ردی ته‌کامله، که‌ گه‌بی خاکسار ئەب‌ی

مانگ تا هه موو شهوئ هه لئ، بئ قه دره لای عه وام
که که و ته په ناوه بوئ ته گه پئین تا دیار ته بئ
نان لای خوا پراوه ته وه روو له که س مه نئ
هه رچی که نانی منه تی خوارد شه رمه زار ته بئ

په چه ت لاده

پیره میترد له ژماره ۹۹۵ ی سالی ۱۹۵۰ ی رۆژنامه کهیدا، ئەم شیعری بلاو کردۆته وه. به بئ
ئه وهی هیچی له باره وه بلئ، وهک ناوی شاعیر، سه رچاوهی شیعری که! ئیمه ئەم شیعری
به وه رگیتراوی شیعریکی فارسی ده زانین، هه تا ده قه فارسییه که یان ده ست ده که ویت، ئەوا
وه رگیتراوه که ی پیره میترد ده نووسین:

په چه ت لاده، له روو، بنواره رۆژی هه شری هه سه ره تکار
له هه شرا ترسی ناگر، لیره شه وقی ناگری روخسار
که بییته باخه وه ناگر ده خه یته جه رگی گول ته وسه
په رهی گول ده بنه په روانه به ده ورتدا وه کو پرگار
که دهنگی تۆم له گوئ بئ وهک غراموفون رهگی رۆحم
وهی ته گری و شهوی ته نهایی دیسان بو ته کا تکرار
که شانهم دا له پشم بوئی عه تری لی ده هات زانیم
که شانهم وهک خه یالم پئی که وتبووه زولفی یار
به بئ حسی جه مال ناوینه عه کسی ناگری هه ر من
ئهوا ناوینهی دل عه کسی تۆ ته نوینی جاروبار
که من تۆم بئ ئیتر به سمه هه موو دنیا له لام په شمه
له هه شت باخه ی به هه شتم چی، من و ژوریک چیوار دیوار
هه وام ناوی، هه وام دینئ، که ته نهها دوورم و ته نهها
مه به موئس به ته نهها ئینس و (تصحیف) تاته شه زینههار

نه عتیکی سه نایی

پیره میترد وه رگیتراوی ئەم نه عتهی (سه نایی) شاعیری گه وره ی سوئی، له ژماره ۹۹۳ ی سالی
۱۹۴۹ ی رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆته وه، دهقی فارسییه که ی نه نووسیوو، هه روهها سه رچاوه که یشی
دیاری نه کردبوو هه تا وه دهستی بخه یین.

ئه ی تاج به خشی ئه نبیا، ئه ی نووری دیده ی ئه صفیا
ئه و رۆژه ی تیا ئه درئ جه زا، بو عاسیان هه ر توی په نا
ئه حکامی تۆ، (حبل المتین)، ئاینی تۆ، ریتگی یه قین
تۆی (رحمة للعالمین)، هه ر تۆی ئیمامی ئه نبیا
خوا که فه رموبه تی (لولاک) دیاره که تۆی مایه ی ئه فلاک
به (الم نشرح)، سینه ت پاک، گیانی منت ببئ فیدا
نووری چاوی ئاده م هه ر تۆی، ژهنگی دلئ ئومه ت ئه شوئ
له گول جوانتر به رهنگ و بوئ، هه لبرژاره ی سنفی خودا
کردگاری جان ئافه رین، خوئ به تۆی فه رموو ئافه رین
به هیوای رجای تۆ ئه ژین، بو ده ردی دلما ن تۆی دهوا

پیره میترد و شیعریکی شاهه زههر

ئه م شیعری وه رگیتراوه دوو جار بلاو کراوه ته وه، جاری یه که م له ژماره ۳۸۰ ی رۆژنامه ی (ژبان) دا
له سالی ۱۹۳۳، جاری دوو هه م له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا لاپه رهی ۲۱۸.
پیره میترد له سه رد پئی شیعری که دا نووسیویه (په ریه وی شاهه زههر) به لام وهک ئیمه پرس و رامان
له باره یه وه کرد بو مان ده رکه وت که پیره میترد ده قاوده ق وه ری گیتراوه. وه شیعری که شه یه کتیکه له
شیعری به ناوبانگه کان و شاعیره که شه هه روهها.

به روو پۆشینی تۆ، رۆژم شه وه زهنگیکه تی سه ره وتار
وه کو تاوس که هه وری دی، ئه نالینئ، به گریه و زار
په چه ت روخساری داپۆشیت و من ده ردم گرانت تر بوو
به لئ دیاره که رۆژتاوا بوو، ده ردی قورس ئه بئ بیمار
رهگی رۆحم به دیده ی تۆوه په یوه سته و به سه رمه سته
به سه د لادا ته راندت، ناپسئ سه خته وه کو بزمار
له ده وری بیستووندا، شه و که دهنگیکه به سوئ ته بییه ی
ئه وه گیانی منه، بو بیکه سی فه ره هاد ته کا هاوار
له دوجه یلا که ناقه ی مه حمه لیکم دی ئه لیم له یله
به ره و پیری ده چم، ئه شعاری قه یسی بو ده که م تیکرار
له جیتی قه یید خره ی زنجیری شیتیم هیند له لا خو شه
له گه ل جولام زره ی زنجیره که م، پر ده کا ده ر و دیوار

ئەگەر شىئىتى تەواو شىت بى، لەلايان ھىندە ماقوولى بەرى پىت ماچ ئەكەن دركى بىابان و سوپاھى خار بە پەنجەى نازكى دولبەر، تەلى بى گىيان ئەنالىنى منى زىندوو بەدەنگى چۆن نەكەم سۆرى جنون (اظھار) ئەمانە شىعەرى مۆدەى كۆنە، وەك من پىر بوو ئىستا نە شىدەت بۆ وەتەن بى باشە، بەلكو پىتى بى رزگار ھەموو عالەم لە دووى نازادى وىلە بۆچى من وەك شىت كەمەندى زولف لە ئەستوى خۆم خەم، بىمە كەرى ژىر بار

عەشقى راست

پىرەمىرد دووجار ئەم شىعەرى وەرگىراو و بلاوى كردۆتەو. جارى يەكەم حوزەيرانى ۱۹۳۵ . جارى دووھەم، حوزەيرانى ۱۹۴۴ .

جارى يەكەم ناوى ناوہ (عەشقى راست) و نووسىويە كە (شىعەرى مەولانا خالد) ە و سى بەيتى فارسى دەقى شىعەركەى مەولاناي لە تەكدا نووسىوہ. جارى دووہم ناوى ناوہ (فەلسەفە) و ناوى شاعىرەكەى نەنووسىوہ. جارى يەكەم شەش بەيتە و جارى دووہم ھەشت بەيتە، لە ديوانى مەولانا خالدى نەقشەندى (مەلا عەبدولكەرىمى مدەرس) دا، ئەم شىعەرمان بەرچا و نەكەوت.

عەشقى راست

چو مجنون شد بەخلوتخانە ە خاک
ندا آمد براو از ایزد پاک
كە ای مجنون چە آوردى بدرگاہ
بر آمد از دل مـجنون يـكى آہ
كە چندان شورى لىلى در سرم بود
كجا پروای روز محشرم بود

وەرگىراى ۱۹۴۱:

كە مەجنون كەوتە خەلوتخانەىى خاک
نیداپە ھات لە قوبىەى بارەگای پاک
وتى شىتەكە دیارى كردهوت كوا؟
سەرىكى ھەلبىرى رووى كرده لای خوا

وتى تۆ خۆت ئەزانى شۆرى لەيلا
سەرى وا گىيژ و بژ كردم لە مەيلا
نە بىرى رووى جىهانم بوو نەمەحشەر
خەيالتم عەشقى لەيلا بوو سەرانسەر
لە لای خوا خۆش بوو ئەم جوابە رەوانە
بووہ ئەستىرە بۆ ئەم ئاسمانە
چە خۆشە شۆرشى ئەم عەشقە پاكە
بەلئى عەشقى كە پاك بى ديارە چاكە

وەرگىراى سالى ۱۹۴۴

كە مەجنون، دوایى ھات و كەوتە توتى خاک
لەتيان پرسى فرىشتەى يەزدانى پاك
ئەرى شىتەكە، دیارى كردهوت كوا
سەرىكى ھەلبىرى، رووى كرده لای خوا
وتى تۆ خۆت بەشۆرى عەشقى لەيلا
سەرت واگىيژ و وىر كردم لە مەيلا
نەبىرى خۆم و دنياىم بوو نە مەحشەر
سەر و دل پر لە لەيلا بوو سەرانسەر
لەلای خوا خۆش بوو ئەم واتەى رەوانە
بووہ ئەستىرەپەك لەم ئاسمانە

لەوہ دەچى شىعەركە لىرەوہ شىعەرى پىرەمىرد بىت:

منيش خۆزگە لە عەشقى نىشتمانا
بە كردهوہى خۆم نەزانىايە لە مانا
بەلئى، مەجنون كە ئەستىرەى سەمايە
جىيايە، وىلئى، لە يلىتى بەھايە
ھونەر وايە كەسى كە مەرد گوزىن بى
بە چاكە و خزمەت ئەستىرەى زەمىن بى

نەعتى فارسى بەكوردى^(۱)

ئەى پادشاھى خواوہرى ژىر بورجى تەجەللا
قەسرت فەلەكە پال ئەدەپە عەرشى موعەللا

خه تمی هه موو پیئغه مبهه و ری دۆزه ده وی خوا
 شابازی (دنی) که وتیه ئه و جی (فتدلج)
 هه ندی له به یانی شه وی میعراجی تو (والنجم)
 بادت بووه (بس) و به یداخی (فتحننا)
 سوئدی که به مووی ریش و سه رت ئایه تی (واللیل)
 (والشمس) ی به رۆی تو و تووه باری (تعالی)
 تاجی سه ره (حامیم) و که وات نوری (مزمل)
 شه رحه به (الم نشرح)، ئه لقابته (طه)
 قه د سه روی ره وانی له بی رووباری (مدثر)
 میحرابی برۆیشت، بووه (قوسین او ادنی)
 شایانی به رت خه له ته تی (لولاک و لعمرک)
 ده ربانی ده رت (یوشع و ذوالکفل و مسیحا)
 نه ختیکی له جه مالت گه بییه (ته له ته تی یوسف)
 ئه و ئاگره بوو خسته یه ناو گیانی زلیخا
 کر نۆشی فریشته که ئه یان برده به ر ئاده م
 بو گه وه ره که ی تو بوو له ناو جه به یه ئه و دا
 (یونس) له شه تی موسا دا نه خنکا به هه وای تو
 رسگار بوو له ته نگانه که و ما سی فریو دا
 موسا به عه سای هیممه تی تو نیلی دوو له ت کرد
 به و هیممه ته وه سیحری به تال کرد (یدی بیضا)

(۱) ژین ژماره (۹۵۲) سالی ۱۹۴۹

پیره میترد و شهش چوارینی بابا تاهیری هه مه دانی (عوربان) (۱)

پیره میترد شهش چوارینه ی بابا تاهیری وه رگی تراوه و پیئشه کییه کی کورتی بو نووسیوه،
 پیئشه کییه که ی له کتیبی دیوانی بابا تاهیری (رهزا توفیق) وه وه رگرتوه، که به تورکی
 چوارینه کانی بابا تاهیر و خه یامی له به رگی کدا له چا پداوه.

پیره میترد نووسیویه «رهزا توفیقی فه یله سوف و زۆر شاعیر، دیوانی بابا تاهیری ته رجه مه
 کردووه به تورکی، له ئه سته مو ل تبع کراوه، له گه ل چوار خسته کی خه یام پیئکه وه له به رگی کدان.
 ئه بی ئه مین زه کی به گ ئه وه ی به رچاو نه که وتی. رهزا توفیق زۆرجوانی ته رجه مه کردووه، جا

نازانم شیوه ی کوردییه که ی به هۆی کوردیکی سلیمان ییه وه حه ل کردووه یا هه ر خۆی شاره زای
 هه موو زمانیکه . ئه سلی شیوه که ی (راجی) یه . رهزا توفیق بیهش به زبانی (راجی) داناوه و
 (نازه ری) خاوه نی ئاته شکه ده که ییش هه ر به راجی داناوه و به هه مه دانی ئه ناسی و ته خلوسی
 شیعی (عوربان) بووه.

نازه ر ئه لی: بابا طاهر دیوانه یه کی فرزانه و هه مه دانی ییه کی هه مه دانه . به عاشقی شه یدا
 ناو براوه . لکی ته ریخی پیئشه ی من نییه ، ئه وه خوا به ئه مین زه کی به گی داوه . ته نها ئه مه نده
 ئه زانم که بابا تاهیر برای (شیخ عه لیبه کۆسه ی دۆلپه مو) ه و که راماتی زۆر بووه! . ئیتر به شی
 من له شیعه کانی یه ، وا ئه یگێر مه سه ر شیوه ی خۆمان:

۱

چه خۆشه ، خۆشه ویستی ، هه ردوو سه ر بی
 به یه کسه ر خۆشه ویستی ده ردی سه ر بی
 ئه گه ر مه جنوون دلی شو رتیکی تیا بوو
 دلی له یلا له وه شو رتیکی تر بی

۲

نه سیمی له و په ریشان کاکۆله دیت
 گه لی خۆشتر له بو نی سونبو له دیت
 خه یالی تو به شه و ده یگر مه با وه ش
 له دۆشه کما ، به رۆژ ، بی نی ، گو له دیت

۳

من و عه شق و دلتیکی گێژ و وێژی
 که برژانگ لیم ئه نیم ، لافاو ئه پێژی
 دلی عاشق به داری ته ر ئه شو به ی
 سه ری سووتا ، سه ری خوئنا و ئه پێژی

۴

گولاله ی کۆهساران هه فته یه که
 وه نه وشه ی جو بباران هه فته یه که
 له ناو شاری دلاندا جا راوه
 وه فای سیمین غه داران هه فته یه که

۵

به لایه دل، به لایه، دل به لایه
گوناهی چاوه، دل و ا مویته لایه
نه گهر چاوه رومه تی شیرین نه بین
له کوئی دل تووش نه بوو به و هه لوه لایه

۶

که زولفی تو له گه ل رووت بوو به هاوه ل
به سهر گولدا په ریشان ماوه سونبول
نه زانم بوج له سهر رووتدا بلاوه
که ههر داویکی، داوی دانئی بو دل

(۱) ژین ژماره ۶۰۳ ی سالی ۱۹۴۰

پیره میړد و نو چوارینه ی خواجه عبیداللهی نه نصار(۱)

سالی ۱۹۴۷ پیره میړد نو چوارینه ی خواجه ی وهرگیتراوه، به لام دهقه کانی له ته کدا تو مار نه کردوون، هه تا نیمه ش بیان نووسینه وه و به راوردیان بکه یین:

۱

خوایه نه وی من له تووم نه وی نه یزانی
لام داوه له زینه تی جیهانی فانی
بی قه دره له لام ده بده بی شاهانی
خانهای دلتم چاوه ریتیه بو میوانی

۲

ههر چه نده که ته نگه تاوی ژیر باری جه فام
به م باره وه سا بر و په زامه ندی خودام
ههر چونی بی بهس نییبه له نامهردان دوورم
نائه هلم نه گهر له لای بی، مهرگ خو شه له لام

۳

که و توومه که مه ندی گهر دشی دنیا وه
دوو حه لقه یه ده ست و پی می پی به ستراوه
شه و که و توومه ناو کو ری قوما ر و مه ستی
نه م عومره عه زیزه سه یری چون دؤراوه

۴

ریتی بی نه ده بی ونه، به جایی ناگا
دور پرتیکه نه ده ب به ده س گه دایی ناگا
پی پلیکهی ته ختی پادشاهی نه ده به
تاجیکه به غه یری پادشاهی ناگا

۵

یادت بوو به هامده می دلی غه مگینم
توی تیا نه بی هه رچی که هه یه نایبینم
فریادمه یادی تو بگاته فریام
شه معی غه می تویه شه و له سهر بالینم

۶

لای من سه رو سه ودای که، که سی تر نابی
ریتی عه شقه که په روای که که سی تر نابی
ریت که و تووته ناو دلتم نیتر من به سمه
دل پر له سه فایه جای که سی تر نابی

۷

تیکه ل مه به بهم خه لکه نه وه ک مه غروور بی
گیر ددی خه لکی بی، نه بی له و دوور بی
رازی دلت به که س مه لئی، بی هوودیه
هیچیش له که س مه خوازه نه وه ک مه غفوور بی

دهنکئی گهفی کهست که له گهر دندا بی
قهسرت له بههشتا که له کردندا بی
ئهو قهسره ئهرووختی بهپهلی (حق الناس)
زۆردار ئهبی بهختی له سههر و بندا بی

به فهقر و بهلا که هاوونشینت کردم
بی خرم و کهس و کار و قهرینت کردم
فهرموت ئههه جیتی ئهوهیه خوشم ئهویی
چاکهه چیهه؟! وا گرده نشینت کردم

(۱) ژین ژماره ۸۷۸ ی سالی ۱۹۴۷

چوارینه‌یه‌ک له فارسییهوه

پیره‌میترد ئهه چوارینه و گهلی شیعیری لهو بابته‌ی ناو ناوه (شیعیری کۆنی عاشقانه)،
سه‌رچاوه‌ی ئهه چوارینه‌یه و ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نوو‌سیوه، ته‌نها وه‌ری گیتراوه‌ته سه‌ر کوردی:

«ئه‌گه‌ر بی‌ناهی هه‌لک‌یشم وه‌کو به‌رگی گه‌لا‌پێزان (۱)
له‌ سینه‌هه‌ ده‌رده‌هینه‌ پارچه‌ پارچه‌ی جه‌رگی سووتام
ئه‌وه‌ند پر ترس و بیسه‌ ته‌هله‌که‌ی وای تیا‌یه‌ کووچه‌ی عه‌شق
که‌ مه‌رگیش ناو‌پێرێ روو بکاته‌ عاشق، بۆیه‌ وا ماوم!»

(۱) ژین ژماره ۸۹۵ - سالی ۱۹۴۷

پیره‌میترد و چوارینه‌کانی (شیخ سه‌عید ئه‌بو‌لخه‌یر)

پیره‌میترد له‌ سالی ۱۹۴۸، شه‌ست و پینج چوارینه‌ی شاعیری سو‌فی (شیخ سه‌عید
ئه‌بو‌لخه‌یر) له‌ فارسییه‌وه‌ وه‌رگیتراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی. هه‌ر چوارینیک، ده‌قه‌که‌ی و به‌رامبه‌ری
وه‌رگیتراوه‌که‌ی، نووسیه‌وه‌ هه‌روه‌ها پێشه‌کییه‌کی جوانی بو‌ناسین و به‌ره‌مه‌ی ئه‌ه شاعیره‌ سو‌فییه‌
نووسیه‌وه‌. له‌م دیوانه‌دا ئه‌و پێشه‌کییه‌ و ده‌قی شیعه‌کان و وه‌رگیتراوه‌کانی پیره‌میترد ده‌خه‌ینه‌ پێش
چاوی خو‌ینه‌ران:

«زۆر ده‌میک بو‌و روباعیاتی شیخ سه‌عیدی ابو‌لخه‌یرم له‌م لاو له‌ولا ئه‌بیست، یا له‌ هه‌ندێ
گۆشه‌ی به‌یاز و که‌شکۆلدا به‌رچاوم ئه‌که‌وت. له‌ دوو سێ جیه‌هه‌ته‌وه‌، ته‌سیری ئه‌کرده‌ دل‌مه‌وه‌،
جاری له‌ نوقته‌ی ئه‌ده‌بیاته‌وه‌، هه‌ندێ نوقته‌ی وای تیا‌یه‌ من له‌ هه‌ج شاعیریکی ترم نه‌بیستوه‌وه‌.
دوای ئه‌وه‌ هه‌ندێ مونا‌جاتی هه‌یه‌، سه‌رانسه‌ر مه‌عنه‌ویات و ئیلاهیاته‌، که‌ ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی به‌دل و
ده‌روونیککی پاک بیخو‌یتیه‌ته‌وه‌ له‌ باره‌گای خوا‌دا، ده‌نگ ئه‌داته‌وه‌ و فریشته‌کانی عالمی بالا
ئه‌ینه‌ هاونا‌له‌ و هاوده‌نگ، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌سته‌یه‌ک له‌ ئه‌هلی ئیمان بو‌ هه‌ر مه‌رامیککی دنیا
بی، روباعییه‌کی ئه‌ویان دانا‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ جاره‌ بیخو‌یتنه‌وه‌ خواستیان دیته‌ دی، ئه‌م
نوعه‌ زاتانه‌ که‌وا له‌ په‌رده‌ی په‌نه‌انیدا زوهد و ته‌قوا و له‌ دواییدا ئیرشاد ئه‌که‌ن.

مه‌سه‌له‌ک و را و ته‌ریقه‌تی موخته‌لیفه‌یان هه‌یه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌ به‌ناو‌یک ناو ئه‌برین مه‌زه‌به‌ی ئه‌بو
سه‌عید سو‌فی بو‌وه‌ که‌ له‌ ئه‌بی ئه‌لفه‌ضلی کورێ حه‌سه‌نی شاگردی ئه‌بی نه‌صری سه‌راجی
وه‌رگرتوه‌وه‌.

ئه‌ویش ئه‌چیته‌وه‌ سه‌ر (جنید)ی به‌غدادی. به‌لێ ئه‌م نوعه‌ پرستشه‌ چونکه‌ په‌نه‌انییه‌ و پتی
راستی شه‌ریعه‌تی ئیسلامیش ئاشکرا‌یه‌، خه‌لک له‌و مه‌عنه‌ویاته‌ی (تصوف)ه‌ ناگه‌ن.
نه‌شاره‌زان، زۆتر به‌ (زندیق)یان ئه‌ژمێرن. ته‌نانه‌ت شیخ ئه‌بو سه‌عیدیشیان به‌وه‌ ئیتها‌م کرد و
لای (مه‌حمودی غه‌زئه‌وی) شکاتیان لێ کرد، که‌ ئه‌مه‌ له‌سه‌ر پێگای شه‌رح نا‌روا و ئه‌میش
گوایه‌ به‌ئه‌بو‌عه‌لی ئیبن سینای وتوه‌ کافره‌ و ئیبن سیناش به‌و روباعییه‌ مه‌شه‌هوره‌ جوابی
داوه‌ته‌وه‌، که‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فرسا‌د شیوه‌ی (رباعی) چوار خسته‌کی زۆر په‌سه‌نده‌، له‌ رباعیاتی‌شدا
دوو زات له‌ پێش هه‌موو شاعیره‌کانه‌وه‌ن. شیخ ئه‌بو سه‌عید و عومه‌ر خه‌یام. ئه‌وروپایی زۆتریان
ئه‌دبیه‌کانی ئینگلیز روباعیاتی خه‌یامیان له‌لا په‌سه‌ندتیه‌. که‌ به‌هه‌موو زبانی ته‌رجمه‌مه‌ کراوه‌،
به‌لام له‌ عالمی ئیسلامدا دیاره‌ شیخ ئه‌بو سه‌عید پێشتره‌ و قیاسی له‌گه‌ل خه‌یامدا ناکرێ. ئه‌م
به‌هه‌موو مه‌عنا‌یه‌که‌وه‌ پیاوی خوا و پیری ته‌ریقه‌ت بو‌وه‌. چوارده‌ سال به‌جه‌زه‌ی (فنا فی الله)وه‌
له‌ ده‌شت و بیابانی خا‌وراندا به‌نا‌له‌ی مه‌حه‌به‌تی ئیلاهییه‌وه‌ سه‌حرا‌نه‌وهرد بو‌وه‌ و به‌گژوگی ژبا‌وه‌.
روباعیاته‌کانی هه‌موو فیوضاتی عه‌شقی خا‌وی تیا‌یه‌ و الحاصل ئه‌م نوعه‌ اعاضمه‌ وه‌ک
(فارابی) و (ابن سینا) و (شیخ ئه‌بو سه‌عید) فه‌لسه‌فه‌ و تصوفیان له‌ شه‌رقدا هه‌ینا‌وه‌ته‌
مه‌یدان. که‌ عه‌وام له‌ که‌نه‌ی ناگا و حه‌زه‌تی مه‌ولانا خالیدی خو‌مان که‌ (مجددی)ی ته‌ریقه‌تی
نه‌قشبه‌ندییه‌، ئه‌فه‌رمو‌ی: هه‌ر ته‌ریقه‌یه‌ تار و پۆکه‌ی نه‌چیته‌وه‌ سه‌ر شه‌ریعه‌ت ئیلحاده‌. بۆیه‌
ئیمه‌ که‌ خوا و هه‌ممه‌تی مشایخان فرسه‌تی دا‌ین دیوانی مه‌وله‌وی و مه‌ولانا خالیدمان کردووه‌
به‌کوردی ئه‌مانه‌و‌ی روباعیاتی شیخ سه‌عیدی ئه‌بو‌لخه‌یریش بکه‌ین به‌کوردی. روباعیاتی خه‌یام
زۆر که‌س به‌هه‌موو زبانی ته‌رجمه‌یه‌یان کردووه‌. ته‌نانه‌ت شیخ ئه‌حمه‌دی شیخ سه‌لام له‌ پێشدا و
شیخ سه‌لام له‌ پاشدا کردوویانه‌ به‌کوردی به‌لام ئه‌م روباعیاتی شیخ ئه‌بو سه‌عیده‌ نه‌کراوه‌.

۱

شب خیز، که عاشقان به شب راز کنند
گردد درو بام دوست پرواز کنند
هر جا که دری هست به شب در بندند
الا در دوست را که شب باز کنند

۱

شو و ههسته، که شو و نیازی عاشق رازه
رؤحی له دهری دؤست به هه وای په رواجه
شو، داده خری دهرکی هه موو جیگایی
ده رواجهی دؤسته و ا به شه و ده رواجه

۲

هنگام سپیده دم فرس سحری
دانی که چرا همی کند نوحه گری
یعنی که نمایاند در آیهئی صبح
کز عومهر شپی گذشت و توبی خبری

۲

رووناکی به یانی که له شیری سه حهری!
زانیوته که بؤچ نه کا نوحه کهری!
یه عنی که له ناوینهی رؤژا دیوبه
عومرت شه و یکی تیپه ری توبن خه به ری!

۳

ای آنکه براندهئی حاجات توئی
هم قاضی و هم کان مهمات توئی
من راز دل خویش چه گویم باتو
چون عالم سرّ و الخفیات توئی

۳

ئه ی خوایه، به جیهینه ری حاجات هه ر توئی
هه م قازی و ریکخه ری مهمات هه ر توئی
پیتی ناوی، من رازی دلی خوم لای تو بلیم
هیچ کاریکی شارراوه نیبه لات، هه ر توئی

۴

ای جملهئی بیکسان عالم راکس
یک جو کرمتم تمام عالم را بس
من بیکسم و تو بیکسانرا یاری
یارب تو به فریاد من بیکس رس

۴

ئه ی بؤ هه موو بیتکه سانی عالم توئی که س
که متر که ره مت بؤ هه موو مه خلوقت به س
من بیتکه سم و که سی هه موو بیتکه س توئی
مه م نیره وه لای که سی تر ئه ی فریاد ره س

۵

ما بامی و مستی سر تقوی داریم
دنیا طلبیم و میل عقبی داریم
کی دنیا و دین هر دو به هم جمع شوند
این است که نه دین و نه دنیا داریم

۵

ئیمه که به مهستی مه یلی ته قوامانه
دنیا نه گرین و هه ولی عوقه بامانه
چون بیتکه وه؟! دینه دهس دنیا و دین
به و دوو دلّیه، نه دین، نه دنیا مانه

۶

ای در صفت و ذات تو حیران کهومه
از هر دو جهان خدمت درگاه تویه
علت توستانی شفاهم تو دهی
یارب تو به لطف خویش یستان و بده

۶

حهیرانی سیفات و ذاتی تون ورد و درشت
لام خوشتره خزمهتت له دنیا و له بههشت
تو دهرده نهدهی و دهوا و شفایش لای تویه
دهرد لابه بده شفا و زهنی بهپرشت

۷

ای خالق ذوالجلال و ای بارخدای
تا چند روم دربهدر و جای بهجای
یا خانهئی امیید مرا در دربند
یا قفل مهمات مرا در بگشای

۷

نهی خوابه که کردگار و فرمانداری
تا که ی بگه پریم بهنانی خزمهتکاری
یا دهرکی نم ئومییده له سهر من داخه
یا بوم بکه روه قساییه که ی رسگاری

۸

مازار دلی راکه تو جاننش باشی
معشوقه ی پهیدا و نهانش باشی
زان من ترسم کسه از دل آزاری تو
دل خون شود و تو در میانش باشی

۸

تازاری مهده، نه و دلّه تو، گیانی بی
مه عشووقه ی تاشکرا و په نهانی بی
ترسم له وهیه نه و دلّه تازاری نهدهی
خوینا و بی نه زبیبی که تو میوانی بی

۹

سیما بی شد هوا و زنکاری دشت
ایدوست بیبا و بگذر از هرچه گذشت
گر میل و وفاداری اینک دل و جان
ور عزم جفاداری اینک سر و طشت

۹

زیبونه هوا و پهنگی زهنگاره دهشت
دوستم وهره با بلتین گوزهشته که گوزهشت
گهر بیت و وهفادار بی نهوه گیان و دل
خو بیت و جهفاکار بی نهوهیشه سهر و تهشت

۱۰

راه تو بهر قدم که پویند خوش است
وصل تو بهر سبب که خویند خوش است
روی تو بهر دیده که بینند خوش است
نام تو بهر زبانی که گویند خوش است

۱۰

رتی تو چه به سهر بن، چه به پی بی خوشه
وهسلت سه به بی بی و به جی بی خوشه
رووت دهر که وی ههر چونی بی نووری چاوه
ناوت ببریت و گویتی لی بی خوشه

۱۱

غمناکم و از کسوی تو باغم نروم
جز شاد و امیدوار و خزم نروم
در درگه هم چو تو کرمی هرگز
نومید کس نرفت و من هم نروم

۱۱

دلته‌نگم و هاتووم به‌دلته‌نگ نارۆم
لای تووه دلم خوۆش نه‌بی بی دهنگ نارۆم
ده‌رگای که‌ره‌مت که ناهومیدی نابی
دلخوۆش نه‌بم و نه‌یکه‌مه ئاهه‌نگ نارۆم

۱۲

با من بك حاجتي و روحي بيديك
اعرضت من الخلق واقبلت اليك
مالي عمل صالح استظهر به
قد جئتك واجباً توكلت عليك

۱۲

ئهی ئه‌و که‌سه‌ی کاروبار و گیانم به‌ده‌سه
لام داوه له خه‌لک و رووم له توۆ کردووه به‌سه
هیچ کرده‌وه‌یه‌کم نییبه پشت ئه‌ستوور بم
هاتوومه‌ته‌وه کولم فه‌ریاد ره‌سه

۱۳

من بی تو قرار نتوانم کرد
از درگه تو فرار نتوانم کرد
گر برتن من زبان شود هر موئی
یک شکر تو از هزار نتوانم کرد

۱۳

بی راز و نیازی تو دلم ناگری قه‌رار
سه‌برم نییبه بی سوودیشه توۆران و فرار
ئه‌گه‌ر بی‌ت و هه‌موو مووی به‌ده‌نم بی به‌زبان
ناژمیترری سوپاس به‌کیکی له هه‌زار

۱۴

ای انکه بحال دل نالان دانی
ازار و غم شکسته بالان دانی
گر خوانمت از سینه‌ئی سوزان شنوی
در دم نزنم زبان لالان دانی

۱۴

ئهی خوایه خه‌به‌ر ده‌ری دلی نالانی
ته‌سکینی خه‌می ده‌روونی که‌م حالانی
بانگت بکه‌می به‌سوۆزه‌وه گویت لییبه
ده‌نگیش نه‌که‌م ناشنای زبان لالانی

۱۵

سرتا سردشت خاوران سنگی نیست
کز خون دل و دیده‌بران رنگی نیست
در هیچ زمین و هیچ فرسنگی نیست
کز دست غمت نشسته دلتنگی نیست

۱۵

نابینی له ده‌شتی خاوه‌ردا به‌ردی
بی خوینی دل و هه‌ناسه سه‌ردی
هه‌ر بسته زه‌مینن که‌ گیای لی دهردی
تیا که‌وتووه له داخی توۆ ده‌روون پر دهردی

۱۶

جانم به لب از لب خموش توریسید
وز لعل خموش باده نوش توریسید
گوش تو شنیده ام که دردی دارد
درد دل من مگر به گوش توریسید

۱۶

گیان گه یوه ته سهر لیو له له بی خاموش
ئه و له علی خه موشی مهستی سه هیا نوشت
بیستومه که خوا نه خواسته گویت نیشاوه
دهردی دلی من مه گهر گه یشته گوشت

۱۷

ای سرّ تو در سینه ئی هر محرم راز
پیوسته در رحمت تو بربره مه باز
هرکس که بدرگاه تو آید به نیاز
محروم ز درگاه تو کی گردد باز

۱۷

سرّ له دهروونی مه حره مانی رازه
دهروازه ی رحمت شه و و روژ وازه
هرچی که له ده رگات به نیاز و نازه
وا دیاره که نائومید نییه مومتازه

۱۸

گر من گنه جمله جهان کردستم
لطف تو امید است که گیرد دستم
گفتی که بوقت عجر دستت گیرم
عاجز تراز این مخواه کاکنون هستم

۱۸

من، هرچی گونا هه یه له ئه ستوم باره
هیوام به وه یه مه رحه مه تی توم یاره
فه رمووته له ته نگانه دا ده ست ئه گرم
زیاتر له مه مه مه یله وه دوایی کاره

۱۹

افعال بدم زخلق پنهان میکن
دشواری دهر پیشم اسان میکن
امروز خوشم بدار فردا انجا
انچه از کرم تو آید احسان میکن

۱۹

ئه خلاقی به دم له چاوی خه لک پنهان که
کاری که گران و سه خته بوم ناسان که
ئه مرّ له جیهان با به خوشی بیبه مه سهر
باقی که ره مم سبه ینی پی ئی حسان که

۲۰

ای آنکه به کنهت ترسد ادراکی
کونین به پیش کرمت خاشاکی
از روی کرم اگر ببخشی همه را
بخشنده بود لطف تو مشتی خاکی

۲۰

ئه ی خواجه که تیت نه گه بیسه هیچ ئیدراکی
نیسه بت به سه خات هه ردوو جهان پیتاکی
گهر بیت و هه مووی بیه خشی به که ره دم
بی قه دره لات هه روه کو مستی خاکی

۲۱

یارب به کرم برمن درویش نگر
برحال من خسته‌ئی دلریش نگر
هرچند نیم لایق بخشایش تو
بر من منگر برکرم خویش نگر

۲۱

خوایه به که‌رم سه‌یری منی درویش که
ره‌حمی به منی ناره‌حه‌تی دل‌پیش که
هر چه‌نده که شایسته‌ی به‌خشینت نیم
مه‌روانه من گه‌وره‌بی خوت درپیش که

۲۲

غازی زیبی شهادت اندر تک و پوست
غافل که شهید عشق فاضلتر از دوست
در روز قیامت این به‌اوکی ماند
این کشته‌ئی دشمن است و کشته‌ئی دوست

۲۲

غازی به‌هیوای شه‌هیدی که‌وته‌ک و دهو
نازانی شه‌هیدی عه‌شق گه‌لی پیشتره لهو
ئه‌و کوشسته‌ی دوژمنه، برینی دیاره
خوشبه‌خته، به‌دهستی دوستی کوژراوه ئه‌و

۲۳

ای انکه دوا‌ی درد منندان دانی
درمان و علاج مستمنندان دانی
من شرح دل خویش چه اظهار کنم
ناگفته دوصد هزار چندان دانی

۲۳

ئه‌ی تو کسه ده‌وای درده‌داران زانی
ده‌رمان و عیلاجی بی‌قهراران زانی
پیی ناوی که من رازی دل‌م ئیزهارکه‌م
من نه‌یشیل‌تیم تو دردی هه‌ژاران زانی

۲۴

من کیستم آتش بدل افروخته‌ئی
برخ‌من عشق چشم خود دوخته‌ئی
در راه وفا چو سنگ و آتش گزدم
شاید که رسم به‌صحبت سوخته‌ئی

۲۴

من کیم له‌دلا، ناگری هه‌لگیرساوی
بو خزمه‌تی عه‌شق چاو له ری‌دا ماوی
بو ناگری وه‌فا خوم ئه‌که‌مه ئه‌ستی و به‌رد
به‌لکو بگه‌مه سوحبه‌تی دل‌سووتاوی

۲۵

یارب ز دوکون بی‌نیازم گردان
از افسر فقر سرفرازم گردان
در راه طلب محرم رازم گردان
راهی که نه‌سوی توست بازم گردان

۲۵

خوایه له دوو لاوه بی‌نیازیم بده‌ری
تاجیکی له فقری سه‌رفرازیم بده‌ری
لای تو به‌هیوام مه‌حره‌می پازیم بده‌ری
رتی راستی نزدیک و چاره‌سازیم بده‌ری

۲۶

دارم گنهی ز قطره‌ئی باران بیش
از شرم گنه‌فکنده ام سر در پیش
آواز آمد غم مخور ای درویش
تو در خور خود کنی و مادر خور خویش

۲۶

بارانی گوناھ، شه‌سته ره‌هیلته‌ی بوو بوم
له‌ش ته‌ر، س‌ری سه‌رما و له‌شهر مامل کوم
ده‌نگیکی له‌غه‌بیه‌وه وتی‌ئی ده‌رویش
تو قابیلی خوت‌ئه‌که‌یت و من لایه‌قی خوم

۲۷

یارب زگناه زشت خود منفع‌لم
وز فعل بدو خوی بد خود خجلم
فیضی بدلم ز عالم قدس رسان
تا محوشود خیال باطل ز دلم

۲۷

یاره‌بی له‌کرده‌وه‌ی به‌د شه‌رمنده‌م
به‌م باری گونا‌هه قورسه‌وه ده‌رمه‌نده‌م
فه‌یزی بخه‌ره دلم له‌قودسیه‌تی خوت
ده‌رکا له‌دلم خه‌یالی چوون و چه‌ندم

۲۸

یارب زقناع‌ستم تو انگر گردان
وز نور یقین دلم هنور گردان
احوال من سوخته‌ئی سرگردان
بی منت مخلوق میسر گردان

۲۸

خوایه به‌قناعه‌ت له‌فه‌قیریم ده‌رکه
نووریک‌ی یه‌قینم له‌دلا ره‌ه‌به‌ر که
تا دست له‌م و له‌و نه‌گرمه‌وه بو‌نانی
بی‌منه‌تی خه‌لکی کاری من مه‌بسه‌ر که

۲۹

این گنبد گبراز کجا پیدا‌شد
وین صورت قبر ازکجا پیدا‌شد
خورشید مرزا چشم من کرد نهان
این لکه‌ئی ابر ازکجا پیدا‌شد

۲۹

ئم گوم‌ه‌زی گاوره له‌کوئی هاته‌ظهور
ئم صوره‌تی قه‌بره دلمی وا خسته فتوور
رؤزی منیان له‌چاوی من په‌نهان کرد
ئو هه‌وره ره‌شه له‌کوئوه په‌یدا بوو له‌دوور

۳۰

یارب بگشا‌گره زکار من زار
رحمی که زخلق عاجزم در همه کار
جز درگه تونیست مرا درگاهی
محروم از این درم مکن یا غفار

۳۰

تو بوم که‌ره‌وه خوایه گریکه‌ی کارم
که‌س که‌لکی که‌س ناگ‌ری، له‌خه‌لک بیتارم
هه‌رتوم هه‌ی و ده‌رگای که‌ره‌می تو شک‌ئه‌به‌م
رووم کردو‌وته قاپیت بگه‌ره هاوارم

۳۱

مردان خدا ز خاکدان دگرند
مرغان هوا ز آشیان دگرند
منگر تو از این چشم برایشان کایشان
فارغ ز دوکون و درمکان دگرند

۳۱

پیروانی خودا له سهر زهمینتکی ترن
مورغای ههوا له لانهی بهرز نه فرن
مهروانه وان به چاوی خه لک چونکو نه وان
باکیان له دنیا نیه، جیی تر ده گرن

۳۲

گردست تضرع به دعا بردارم
بیخ و بن کوه را زجا بردارم
لکن ز تفضلات معبود احد
(فاصبر صبراً جمیلاً) از بردارم

۳۲

گهر دهستی ته مه ننا به دوعا بهرز که مه وه
رهنگه رهگی کیوی بهرز له سهر نه رز که مه وه
نه ما که خودا دهستی و یقاری دامی
(فاصبر صبراً جمیلاً) با بهرز که مه وه

۳۳

ای ذات رفیع تو نه جوهر نه عرض
فضل و کرمت نیست معلل به عرض
هرکس که نباشد تو عوض باشی ازو
وانرا که نباشی تو کسی نیست عوض

۳۳

ئه‌ی زاتی بلندی تو نه جه وه هر نه عرض
چاکه و ره‌وشت پاکه له کین و له عرض
تو هه‌ی له بری نه وه‌ی نه لی من هیج نیم
گهر تو‌ی نه بی بیشین، که س نابی به عوض

۳۴

آمد سحری ندا ز میخانه‌ی ما
کای رند خراباتی دیوانه‌ی ما
خیز که پر کنیم پیمانه‌ی می
زان پیش که پر کنند پیمانه‌ی ما

۳۴

ده‌نگتکم نه بیست به یانی لای مه‌یخانه
نه یگوت و ره نه‌ی قه‌له‌نده‌ری دپوانه
با بهر له وه‌ی په‌یمانه‌ی نیمه پرکه‌ن
پرکه‌ین له مه‌ی موحیبه‌تا په‌یمانه

۳۵

ای فضلی تو خلق را هدایت کرده
مارا به لقای خود حمایت کرده
انعام تو عام است و سزا و کرمت
با مؤمن و گبر صدعنایت کرده

۳۵

ئه‌ی فه‌زلی تو رپی هیدایه‌ته بو گشت که س
(حفظت) که په‌نای حیمایه‌ته بو من به س
رزق و نیعمه‌ت عامه به سهر دنیا‌دا
بو مسلم و گاور که ره‌مت فریاد ره‌س

۴۱

گر لاف زنم که یار خویش خوا غمت نهئی
با من به و وفا و مهر نیکو است نهئی
وین طرفه تر آنکه از برای تو به من
خلقی همه دشمنند و تو دوست نهئی

۴۱

گهر بیم و بلّیم که دّوستی دلّداری نیت
یاخو که له گه لّ منا وهفا کاری نیت
داخی نهوه کوشتوومی له پرووی تّوه خه لک
لّیم دوژمان به تّوبش بلّیم یاری نیت

۴۲

در سینه توئی و گرنه پر خون کنم
در دیده توئی و گرنه جیمون کنم
امید وصال تست جانرا ورنه
ازتن به هزار حیلله بیرون کنم

۴۲

تّوم وای له دلاّ نه گینه پر خوینی نه کهم
چاو تّونه بینن، کویر و بی سهروشوینی نه کهم
گیان بیت و به دهوری سهری تّودا نه گه ری
نایگرمه وه خّوم و پر شق و جوینی نه کهم

۴۳

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
این حرف معما نه تو دانی و نه من
هست این همه حرف، گفتگوی من و تو
چون پرده بر افتد نه تو دانی و نه من

۴۳

سهری نه زهلی نه تّو نه زانیت و نه من
حرفیکه نه مه ند قولّه نه سهری دیاره نه بن
واته ی من و تّو نه مه نده پیی دیتته و تن
تا پرده هه لّنه گرن نه قسه ی تّوبه نه من

۴۴

زاهد بووم، ترانه گویم کردی
سردفتر بزم هرزه گویم کردی
سجاده نشین یار قابل بودم
بازیچه ی کودکان کریم کردی

۴۴

زاهید بووم و تّو گّورانی بیژت کردم
که وتبوومه به زم و گیش و ویژت کردم
یاری به وبقار و پیری سهر به مالّ بووم
مندالت ورووژاند و له نویتزت کردم

۴۵

در کعبه اگر دل سوی غیراست نزا
طاعت همه فسق، کعبه دیراست نزا
ور دل به خدا و ساکن میسکده ای
خوش باش که عاقبت به خیراست نزا

۴۵

دلّ بیت و له که عبه ی یادی غهیری خوا بی
نویتی وه کو کفری دهیره گیرا نابی
خوّ بیت و له مه یخانه له گه لّ خوی خوی بی
تا کاتی دهرفته و خیر خوی خوی لابی

۴۶

چون دایره ما زیوست پوشان تویم
در دایرهئی حلقه به گوشان تویم
گر بنوازی هم از خروشان تویم
ور ننوازی هم از خموشان تویم

۴۶

نیمه وه کوهف له پوستان توین
لهو دائره دا حلقه به گوشانی توین
په نجه که له دل کهوئ، خروشان توین
لاوانده وده نه بی خه موستان توین

۴۷

ای از قلم وجود بر لوح عدم
تصویر کمونات را کرده رقم
از رحمت خود نامه سیاهی چومرا
نومید مکن به حرمت لوح و قلم

۴۷

نهی خامه ی نیجادی له سده له وحی عدهم
هرچی له جیهانا هیه کردوویه ره قه م
لهو خیلقه ته دا خویه نه گهر نامه، سیا-م
بمکه به سپی، به حورمه تی له وح و قه له م

۴۸

دیری است که زخم دل مانا سوز است
از پای فتاده ایم و منزل دور است
احوال خود از کسی چه پنهان دارم
چون زلف پریشانی ما مشهور است

۴۸

چهندیکه برینی دلی من ناسووره
بی هیتم و پیم خستووه مه نزلئی دوره
نایشارمه وه حالئی خوم که وا مه نزووره
وهک نه گریجه شیواویی من مه شهووره

۴۹

این یار که عهد دوستداری بشکست
میرفت و منش گرفته دا من در دست
میگفت که بعد از این به خوا بمبینی
پنداشت که بعد از این مرا خوا بی هست

۴۹

یار عهده ی شکاند و وتم دلّم نه شکینی
داوینم نه گرت و که وتبوومه شوینی
لیم توند بوو، وتی مه گهر به خه و بم بینی
پیم گوت، من و خه و، نه وه خه وه نه ببینی

۵۰

مارا خواهی همه حدیث ماکن
خو، با ماکن، و زدگران، خو واکن
ما زیبائیم و یادما زیبا کن
باما، دو دله مباش و دل یکتاکن

۵۰

گهر راست نه که ی و منت نه وئ من یادکه
خوی خوت بدهره من و دلی خوت شادکه
من جوانم و کاشانه ی جوان بنیادکه
یهک دل به دلت له دو دلی نازادکه

۵۱

مشهور و خفی چو گنج دقیانوسم
پیداونهان چو شعله درفانوسم
القصه درین چمن چو بید مجنون
بنالم و در ترقی معکوسم

۵۱

پنهان و عه‌یان له گه نجی ته‌قیانوسم
بی ناله نه‌سووتیم گری ناو فانوسم
لهم باخی جنونه به‌یده مه‌جنونیکم
سهر شوری غمی ته‌رقیبی مه‌عکوسم

۵۲

باستر توهر سوخته رازی دارد
باراز توهر بنده نیازی دارد
ای رازق بخشنده تو نومید مکن
انرا که به‌درگهت نیازی دارد

۵۲

سووتاوی لیاقت هر یه‌که رازیکی هه‌یه
هر به‌نده‌یه به‌و رازه نیازیکی هه‌یه
به‌خشنده که تو بی ناهومییدی ناکه‌ی
چونکو به‌هوات سوز و گودازیکی هه‌یه

۵۳

باکوی توهر کرا سروکار افتد
از مسجد و دیر و کعبه بیزار افتد
گر زلف تو در کعبه فشانند دا من
اسلام به‌دست و پای زنار افتد

۵۳

هرچی که له‌گه‌ل نگاه‌ی تو هاوچه‌شمه
ده‌بره و حه‌رم و مالی خودای لا په‌شمه
داوین که له که‌عبه هه‌لته‌کیتی نی‌سلام
روو ناکه‌نه، که‌عبه‌وه، نه‌زانن خه‌شمه

۵۴

بیگانه‌ئی بیگانه تو گرد ماگرد
برگرد زخلق و آشنای ماگرد
طول امل دنیای دون کوته‌کن
این کوچه دری ندارد ازوی واگرد

۵۴

بیگانه له بیگانه به‌ده‌ورما بگه‌ری
بو من به‌ره ناشنا له خه‌لکی بگه‌ری
توولی نه‌مه‌لی جیهانی دون کورت که‌ره‌وه
کولانیکه ده‌رناچن، وهره لیی وهرگه‌ری

۵۵

مائیم که فیل برنتا بدلت ما
برعدش برین برند هرشب کت ما
گر مورچه در اید انور خط ما
ان مورچه شیر گردد از هیبت ما

۵۵

فیل هیزی نیبه هه‌لگری کهرت و له‌تی من
شه و عهرشی به‌رینه شوتین و ماواو رده‌تی من
میرووله که‌که‌وته ژیر په‌ناهو خه‌تی من
نه‌و میرووله شیره له‌گه‌ل هه‌بیه‌تی من

۵۶

بی پاد سران دشت خون اشامی
مردند به حسرت غم و ناکامی
محنت زدگان وادی عشق نزا
هجران کشد و اجل برد بدنامی

۵۶

بی پی و سهره کانی دهشتی بی نارامی
مردن به سزای دووریه وه و ناکامی
محبهت زده کانی ویلی دهشتی عه شقت
کوشتهی غمی تون و بو نه جهل به دناوی

۵۷

ای بر امدیت تو شاهد همه ذات
تشکیک مشکک نکند نعت صفات
ذات تو در اندمی که اید به صفت
هم ذات ترا ذات تو باشد مرآت

۵۷

ته نهایییه کهت به ذاتت باوهر دینی
شوبه هی نهوی نه تناسی نه سهر نانوینی
بو نهو کهسه وا له دووی سفاتت نه گهری
تاوینه ی ذاتی خوته زات نه نوینی

۵۸

انروز که آتش محبت افروخت
عاشق روش عشق ز محبوب آسوخ
از جانب دوست سر زد این سوزوگداز
تا، در نگرقت شمع، پروانه نه سوخت

۵۸

نهو روزه که ناگری مه حبهت دهر کهوت
عاشق به نیگای دلبری عه شقی بهر کهوت
جلوهی روخی دوسته نه م ناگری وا ریکهوت
پهروانه چرای دی، تا نه سووتا نه سرهوت

۵۹

ای نیکی نکرده و بدیها کرده
وانگاه خلاص خود تمنا کرده
بر عفو من توبه که هرگز بنود
ناگرده چو کرده، کرده چون ناکرده

۵۹

نه ی پیاوی خراب له چاکه هیچ نادانی
ههروا به نیازی به خششی یه زدانی
باوهر مه که، عه فویه که تو نایزانی
خوا هه هقی خوئی نه به خشنی نه ک نینسانی

۶۰

یارب به محمه مدد و علی و زهرا
یارب به حسین و حسن و آل عبا
از لطف برار حاجتم در دو سرا
بی مستت خلق یا علی الاعلی

۶۰

خوایه به محمه مدد و علی و زهرا
یارب به حسین و حسن و ثالی عه با
بو م سووک و رهواکه کاروباری دوسرا
بی مننهت بیگانه خودای عوقده گوشا

۶۱

گرهر سحری باتو همیگویم راز
در حضرت تو همین کنم عرض نیاز
بی منت بندگان ای بنده نواز
کار من سرگشته‌ئی بیچاره بساز

۶۱

بوم بلوی به بانیمان له تهک تودا راز
تهنها ئه‌مه‌یه که له‌خزمه‌تا عهرزی نیاز
بی منته‌تی بنده‌کانت ئه‌ی بنده نه‌واز
بی چاره‌م و کارم به‌که‌رم خوت بده ساز

۶۲

سریست زسنگ خاوران دانه‌بی لال
چون دانه‌بی اشک عاشقان درمه و سال
بنمود جلال دوست ازپرده جمال
چون صورت حال من شدش صورت حال

۶۲

سرپیکه که به‌دردی خاوه‌ران له‌علی نال
ئه‌نوینئی له‌ره‌نگی ئه‌شکی عشق مانگ و سال
کاتی که جه‌مائی دوست له‌روو‌پوشی جه‌لال
ده‌که‌وت بووه‌ حالی من سووره‌تی جه‌مال

۶۳

ای آنکه منزه‌ی و بی هم تائی
کسرا بنود ملک بدین زیبائی
خلقان همه خفته اند و در رابسته
یارب تو در رزق به‌من بگشائی

۶۳

ئه‌ی داوه‌ری ته‌نهایی و بی‌هاوتایی
بو‌که‌س نه‌لواوه‌ مولکی وا تا دواپی
خه‌لکی هه‌موو نووستون به‌خه‌به‌ر تو‌ماوی
لیم بیسه‌ دوعا به‌خه‌لوه‌تی ته‌نهایی

۶۴

رفتم به‌کلیسه‌های ترسا و یهود
ترسا و یهود را همه رو به‌سوی تو بود
اندرپی عشق تو به‌می‌خانه شدم
تسبیح ملک زمزمه‌ی عشق تو بود

۶۴

ریم که‌وته که‌نیشته و کلّیسه‌ی گاور و جوو
ته‌سبیح و سجوودی هه‌ردوو لا بو‌تو‌بوو
بو‌تو‌ده‌گه‌رام که‌چوومه‌ ناو مه‌یخانه
نه‌عه‌ری دلّی مه‌ست له‌لام بووه (الا هو)

۶۵

روزی که چراغ عشق خاموش شود
در بستر مرگ عقل مدهوش شود
با بیدر دان مکن خدایا حشرم
ترسم که محبت‌م فراموش شود

۶۵

ئه‌و رۆژه چرای ژبانم ئه‌کوژتینی‌ه‌وه
دوو‌باره به‌عومری نوپوه ئه‌مژبه‌نی‌ه‌وه
بو‌حه‌شر و حساب مه‌مخه‌ره ناو بی‌ده‌ردان
نه‌ک تو‌م به‌فه‌راموشی‌ه‌وه لی‌بستینی‌ه‌وه

چهند نښېښه له سهر نهم چوارينانه

- ۱- چوارينهى (۳۳) سهېك و دارښتنى له هى شېخ سعید ناكات.
- ۲- چوارينهى (۵۷، ۵۴) له وه ناچې شيعرى شېخ سعید ابوالخیر بېت ههروهها چوارينهى (۵۹).
- ۳- چوارينهى (۶۰) له شيعرى شاعیريكي شيعه دهچیت.
- ۴- چوارينهى (۳۴) يه كېكه له چوارينه كاني خه يام و ټيكل به چوارينهى شېخ بووه.

پېنج خشته كى سالم له سهر شيعرى مهولانا خالد و وهرگېرانه كى پيره ميړد

پيره ميړد سى جار نهم شيعره كى وهرگېراوه و بلاوى كردو ته وه و هه ر سى جار كه له دهقه كى گزړيوه. يا بهيتى لابر دووه يا لېتى زياد كردووه!

جارى يه كه م دهقى شيعره كى وهرگېراوه و يه ك بهيتى خوى بى زياد كردووه. له شهش بهيته وه كردوويه به حوت. به لام پيشه كيبه كى كورتى بى نووسيوه و باسى نهو بهيته خوى دهكات. به م جزوه: «نيمه فهيز و به هره يه كى و امان له روحى مهوله وى وهرگرت، توانيمان پايه يه ك زورتر سهر بكه و بيه ناسوى پرشنگى روحى مهولانا خاليد. خوا يار بى ديوانه كى نه و بيش وهرگېرانه سهر كوردى. نهم ناروه زوى منه له معنه وياتى نهم روجه خاليديه، وانه مجاره غه زه لېكى مه شهوورى كه سوز و تاسه ي سهر چنار و به كره جو و يادى نيشتمان، نووسيمان هه ته نها يه ك شيعرى تازه يه كه نه و بيش له رايته ي كهراماتى خويه وه يا ته و فېق، ته و فېقى له خوا وه.»

جارى دووه پېنج خشته كيبه كى سالمى له سهر شيعره كى مهولانا بلاو كردو ته وه به لام نه مجاره له شهش پارچه ي پېنج خشته كيبه كى وه بوه پېنج. وانا پيره ميړد پېنج خشته كى شه شه مى نه نووسيوه، يا خود بلېين وهر نه گېراوه كه نازناوى سالم و هم مهولانا شى تبادايه. جگه له وهى دهستكارى شيوه و نووسينى كورد يه كى سالمى كردووه. له نووسينى كوردى (شيعرى كوردى نهو سهردهمى سالم) هوه هيناويه ته سهر كوردى سالانى چله كانى نهم چهره!!

جارى سيبه م بهو دهستكار يانه شه وه، له شيعره كه نه گه راوه و پېنج خشته كيبه كى خوى هاويشتو ته ناو پېنج خشته كيبه كى (سالم) هوه. وه بوته حوت بهند!!

ليړه دا هه ر سى وهرگېرانه كى پيره ميړد بلاو ده كينه وه، ههروهها دهقى پېنج خشته كيبه كى سالم (وهك خوى بى دهستكارى) ده خينه پيش چاوى خوينه ران له تهك دهقى شيعره كى مهولانا دا هه تا پېنج دهقمان له بهر دهستتا هه بېت و بتوانين بهر اورديان بكه ين و جياوازه كا نمان بو دركه وېت.

دهقى شيعره كى مهولانا:

موسم عييد است وها نومييد از ديدار يار عالمى در عيش و نوش و مادو چشم اشكبار هر كسى با يار درگشت و گلستان است و من ز اشك سرخم شدكنار از داغ هجران لاله زار جان نثار مقدم جانان نكرده دم بدم چيست بهره از تفرجه هاى تخت جان نثار^(۱) بى نوا و دل پر از خار و غريب و درد مند دست بردل، سسر بزانو، چشم درره، دل فگار سينه، سوزان، دل فروزان، كوچه كوچه، دريدر كس مبادا همچو من آواره از يار و ديار (بكره جويى) شد زهر چشم روان از خون دل عاقبت كردم دوا، داغ فراق سرچنار (خالدا) گر نيستى ديوانه و صحرا نورد تو كجا و كابل و غزنين و خاك قندهار

(۱) نهم بهيته له تخميسه كى (سالم) دا نه نو سرا بوو. به لام له ديوانى مهولانا خالدى يادى مهردانى مه لا عه بدولكه ريمى موده پرسدا نو سرا بوو. ماموستا عبدالقادرى ده باغى ده لېت نهو بهيته به شيعرى مهولانا نازانم! وهرگېراني به كه مى پيره ميړد:

جه ژنه من و انا هوم ييد و بى به شى ديدارى يار خه لكى خورپرهم، من به خورپرهم، ناو له چاوم دېته خوار گشت له گه شتى ده شته داوين پر گولاله نال و من نه شكى سوورى داخى دوورى دوره كرده لاله زار بى نه واو و دل له خه م كه ييل و غه ريب و بى نسيب دهست له سهر دل سهر له نه ژنو چاو له رېگا پرسيار دل سووتاو و جهرگ براو، كولان به كولان دهر به دهر كه س به دهردى من نه چى دوور كه وه بى يار و ديار خوينى دل واها ت به چاوما بوو به جوگه ي به كره جو ههردو سهر چاوه ي چه ميكن كرده تاسه ي سهر چنار باوه مرده ي (باوه مرده) م نال بوو لاغى چاوه كه م خوزگه نه مدى پيم بلېين و (باوه گيلدى) گه بيه شار^(۱)

پیم بلتی خالید، ته گهر تو وا رهه نده و شیت نه بی
تو له کوئی و غه زنه یین و کابول، خاکی هیند و قه نده هار

(۱) ته م بهیته له شیعره که دا شیعری پیره میترده.

دهقی پینج خشته کی سالم له سهر شیعره که ی مهولانا خالد (۱)

۱

دل له میحنهت که یله ریم کهن، با له غه م ده رچم له شار
ته مریو رژی تیکه له جه معی مهردومان بگرم که نار
دهسته ته ژنو دانیشم بیچاره و زار و نزار
«موسم عید است و مانومید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و ما دو چشم اشکبار»

۲

ته ی ره فیقان، بین به م هردی چاری ته م بیچاره که ن
غهرقی لوججه ی ژهرقی دهردم له و ده مه سهر تا به دهن
نه ونیهالی شادمانیم بو نه بی سا ریشه که ن؟
«هرکسی با یار درگشت و گلستان است و من
ز اشک سرخم شدکنار از داغ هجران لاله زار»

۳

ته م جیهانه خولده بو مهردوم، وهلی بو من سه قهر
عومری شیرینم به ته لخی چوو له بهر طولی سه قهر
قهط له مودده ی عومری خومدا ههفته بی نه مدی حه ضر
«سینه سوزان، دلفروزان، کوچه کوچه، دریدر
کس مبادا همچو من، آواره از دار و دیار»

۴

له و ده مه تا حال له داوی دووریا که و توومه به ند
نه بووه فارغ بم به تانی قهط له نافات و گه زه ند

رژو و شه و مه شغولی ته م ذکره م به ناوازی بله ند
بی نوا و دل پر از خار و غریب و درد مند
دست بردل سـرـرـزانو چشم در ره دلفگار

۵

دیتسه گویم دایم به زاری ناله یی مه جزوونی دل
بی قهرار و ئیضطرابه سال و مه ه قانونی دل
داته پی کاخی مراد و تیکشکا ته ستوونی دل
«بکره جوی شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار»

۶

که س نه بی (سالم) له دونیادا وه کومن تووشی دهرد
بی نه وا که و توومه غوریه ت ناته وان و ره نگ زهرد
شیعری (مهولانا) ده خوینم، هه لده کیشم تاه ی سهرد
(خالدا) گرنیستی دیوانه و صحرا نورد
توکجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

(۱) ته نخومه نی ته دیبان - ته مین فهیزی. چاپی نوبی ۱۹۸۳ .

وه رگپرائی دووه می ته خمیسه که به ده ستکار بیه وه له لایه ن پیره میترده وه

۱

دل له میحنهت که یله ریم کهن به لکو زوو ده رچم له شار
ته مریو رژی تیکه له جه نه بی مهردومان بگرم که نار
دهسته ته ژنو دانیشم بو حالی خوم بگرم به زار
رژو جـه ژنه من ته ریک و بی به شی دیداری یار
خه لکی خویرم، من به خویرم تاو له چاوم دیتسه خوار

۲

ته ی ره فیقان بینه فریام چاری ته م بیچاره که ن
غهرقی لیته ی دهردی مه حرومی بووه سهر تا به دهن

نهو نیهالی شادمانیم با، نهکا (با) ریشه‌کهن
گشت له گهشتی دهشته داوین پر گولاله‌ی ئال و من
نیشکی سووری داخی دووری کرده‌مه لاله‌زار

۳

لهو ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی دووریا خستوومیه به‌ند
نه‌بووه ئارام به‌ئانی قهت له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتوومه‌ او‌ه‌یلا به‌ئاوازی بول‌ه‌ند
بی نه‌وا و دل پر له غه‌م که‌یل و غه‌ریب و ده‌رده‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

۴

ئه‌م جیهانه‌ جه‌ننه‌ته بو‌ه‌ر که‌سی و بو‌ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چوو له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له موده‌ی عومری خو‌مدا هه‌فته‌یه نه‌مدی هه‌زه‌ر
دل سووتاو و جه‌رگ براو کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی دوورکه‌وته‌یی یار و دیار

۵

چهند به‌سوژه‌ ئه‌ی دل‌ه‌ی سووتاو کزه و هاواری تو
دیده! ئه‌ی تو ئه‌م هه‌موو ئاوه‌ی که‌ کردووته به‌جو
ئاوی زه‌لم و تانجه‌ه‌رۆ وشکن له چاوتا بی درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌جوگه‌ی به‌کره‌جو
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میتکن!! کرده‌مه تاسه‌ی سه‌رچنار

وه‌رگێرانی سییه‌می پیره‌مێرد به‌ده‌ستکاریه‌وه: (۱)

دل له میحنه‌ت که‌یله، ریم که‌ن به‌لکو، زوو ده‌رچم، له‌شار
ئه‌مه‌رۆ رۆژیکه‌ له جه‌معی مه‌ردومان بگرم که‌نار
ده‌سته‌ئه‌ژنۆ دانیشم، بو‌حالی خو‌م بگرم به‌زار
رۆژی جه‌ژنه و من که‌ساس و بی به‌شی دیداری یار
خه‌لکی خو‌رپه‌م، من به‌خو‌رپه‌م ئاو له چاو م دیته‌ خوار

ئه‌ی ره‌فیقان، بینه فریام، چاری ئه‌م بیچاره‌ که‌ن
نوقمی لیته‌ی ده‌ردی دووریم، تیی چه‌قیم سه‌ر تا به‌ده‌ن
نه‌و نه‌الی شادمانیم با نه‌کا، با، ریشه‌کهن
گشت له گه‌شتی ده‌شته، داوین پر گولاله‌ی ئال و من
نیشکی سووری داخی دووری، ده‌وری کرده‌مه لاله‌زار

له‌و ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی میحنه‌تا خستوویه به‌ند
نه‌بووه ئارام و سه‌رده‌تم هیچ له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتوومه‌ او‌ه‌یلا به‌ئاوازی بل‌ه‌ند
بی نه‌وا و دل له غه‌م که‌یل و غه‌ریب و موسته‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل، سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

ئه‌م جیهانه‌، جه‌ننه‌ته، بو‌ه‌ر که‌س و بو‌ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چوو، له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له موده‌ی عومری خو‌ما، هه‌فته‌یه‌ک نه‌مدی (حضر)
دل سووتاو و جه‌رگ براو، کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی، دوورکه‌وته‌یی یار و دیار

چهند به‌سوژه، ئه‌ی دل‌ه‌ی سووتاو، کزه و هاواری تو
دیده! ئه‌ی تو؟! ئه‌م هه‌موو ئاوه، که‌ کردووته به‌جو (۲)
ئاوی زه‌لم و تانجه‌ه‌رۆ، وشکن له چاوتا بی درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌جوگه‌ی به‌کره‌جو
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میتکن، کرده‌مه تاسه‌ی سه‌رچنار

(شیه‌ سوور)ه ئه‌شکی دیدم، په‌یره‌وی لافاو ئه‌که‌م
شه‌و بل‌یسه‌م به‌رزه‌ وینه‌ی، باوه‌گورگور ناو ئه‌که‌م
ده‌ست شکسته‌م بو‌یه مه‌یلی (مومیا)ی دی خاو ئه‌که‌م
باوه‌م‌رده‌ی باوه‌م‌رده‌م (ئالب‌ولاخ)ه چاوه‌که‌م
خۆزگه‌ ئه‌مبیسیت پیتم بل‌یین (وا باوه‌ گلدی) گه‌بیه‌ شار

کەس نەبێ (سالم) لە دنیا دا، وەکو من تووشی دەرد
دوو رەفییقی غوربەتن، رۆژی سیاھ و رەنگی زەرد
شیعەری مەولانا دەخوینم، هەڵدەکێشم ناھی سەرد
پیتم بلتی (خالد) ئەگەر تو، شیت نەبی و سەحرانە وەرد
تۆ لە کوێ و غەزنەبەن و کابل، خاکی هیند و قەندەهار؟!

(١) دەنگی گیتی تازە بەرگی ٢٦ لاپەردی ١٨٣.

(٢) بە جۆ: بەجۆگە، بەچەم.

بە زولفم وت

لە فارسییەوه (١):

بەزولفم وت لەبەرچی روو رەشی؟! گرز بوو وتی چیبکەم
هەمیشە وام لەبەر رۆژا، بەناھی خەلکی گیراوم
بە دەوری دیدەما پەرژینی برژانگ پاسەوانیکە
ئیتر ئەو ریتی نییە راو کا و خەویش ناییتە ناو چاوم

(١) پیرەمێرد ناوی شاعیرەکی نەنوسیبووە و مامۆستا هاواریش لە کتیبەکهیدا تەنها ئەوەندە نووسیبووە (٣) ئەم دوو دێرە لە شیعەریکی فارسییەوه وەرگرتووە.

پیرەمێرد و وەلامیک بو شیخ مەحموودی نەمر

لە سەرەتای ئەم دیوانەدا شیعەری (لە گویم دێ دەنگی لای لایە وەتەن) مان نووسی، کە لە کاتی خۆیدا پیرەمێرد سەبارەت بەهەندێ رەخنە و گله‌بی خۆی بو شیخی مەزنی نووسیبوو. دواییش بو دلدانەوهی شیخ و روونکردنەوهی هەقیقەتی مەبەست و خواستی شیعەرەکی، ئەم شیعەری (ئەبێ بەخشنده) بو شیخ نەنوسیت. شیعەری گله‌بییەکه زادهی بیرو و قەله‌می پیرەمێرد خۆبەتی، بەلام داوای بەخشین و راست کردنەوه‌که، کە بەیه‌کێک لە شیعەری پر لە وردەکاری و حیکمەتەکانی پیرەمێرد دادەنریت لە راستیدا وەرگێراوی شیعەریکی فارسییە و پیرەمێرد وەک زۆر شیعەری وەرگێراوی کە، هەندێ بەیت یاخود واتای خۆی تێدا بەکار هێناوه، شیعەری فارسییەکه مان نەدۆزیوه، گەلێ هەولمان دا، هەندێ کەس دەیاننوانی ئەو دەقه‌مان وەدەست بخەن، بەلام نازانم بو بەدەنگمانه‌وه نەهاتن!! سەبارەت بەو شیعەری دوو بەیتی فارسیمان بەدەسته‌وه‌یه. یه‌کێکیان بەیتی ناو دەقی ئەو شیعەری فارسییەیه کە پیرەمێرد شیعەری کوردیەکی

لێ وەرگرتووه، بەیتەکه ئەمەیه:

«چوب را آب فرو نمی برد دانی چيست؟!»

«شرم دارد که فرو برد پرور دهی خویش!»

هەر وه‌ها (مەولانا خالیدی نەقشبنەندی) بەیتێکی هەیه، لەو بابەتی پەند و حیکمەتە که دەلیت:

«گـــــــوبند چوب زاب بود پرورش پذیر

اورا ازان فرو نبرد آب خوشگوار» (١)

«ئاو دار لەسەر سەر ئەگرێ نوقوم نابی بو ئەوهی

پەرورده‌یه‌تی، نوقمی بکا، بۆی دەبێ بەعار» (٢)

لێرەدا شیعەری وەرگێراوه‌که دەنوسین، هەتا لە داها تودا، لەلایەکه‌وه، دەقه فارسییەکه سەر هەڵدەدات!!

نابێ ئەوه‌شمان لەیاد بچیت کە مامۆستا محەممەد رەسول هاوار لە لاپەردی (٧٣) ی دیوانی پیرەمێردا ناماژە ی بو ئەم دەقی فارسی شیعەری و وەرگرتنە ی پیرەمێرد کردووه و نووسیبووه «ئەم هەلبەسته زۆر بەرزە ی پیرەمێرد بیروباوهری هەندێ لە دێرەکانی لە هەلبەستێکی فارسییەوه وەرگرتووه».

«ئەبێ بەخشنده مل که چ کا، لەراستی موچه‌خۆری خۆی

سوراحی، بو پیاڵه، سەر فرۆ دین، کە تیکا بۆی (٣)

کە ئاوداری لەسەر سەر، گرتووه، ئەزانێ چی تیاپه (٤)

لەلای نەنگه کە پەرورده‌ی نقوم کا گەورەیی وایه

لقی شۆری درەخت میوه‌ی ئەخۆن بێ ئەرکی بەرد و دار

په‌لی بەرد بو په‌لی بەرزه، لەقه‌یشه بو لقی بەردار (٥)

لە دەردی دووریا، بیزار و بیزراوم، ئەمەند زارم (٦)

ئەجەل دێ بکۆژێ، نامناسی، چی بکەم، نامرم ماوم

لەبەر ناشووبی خیللم، هیچ شه‌وی خەو نایه‌ته چاوم

خەوی ناخۆش ئەبینم، بەم پەرتیشان خاوبه، خام

ئومیدی سەر لەسەر دەرکەن، ئەوانه‌ی راست و رووناکن

قه‌لەم، هەر سەر قەلەم، مۆم بو مقەست، هەر بو ئەویش چاکن

ئەلێن مورغی سلیمان ئاو لەژێر خاكا ئەبینی ئەو

منیش حەوت سەله‌ی رێ دوور بێ، بەچاوی دل ئەبینم ئەو

چرا پروناکی بۆ ژێر خوێ نییه پهحمهت له بابی با
ئهوی پروناکی کهچ بینایه، گۆزه رهنجی با بیبا
به جووت پهروانهو و ماسی که دلداهدی چرا و گۆلن
نزیکی ئەم سووتینن، له دووری ئاو ئەوان گۆلن

(۱) یادى مهردان - مهلا عهبدولكهریمی مدهرس، بهشی یهكهم ل ۵۲۱

(۲) ژین ژماره ۸۴۰- سالی ۱۹۴۶

(۳) لای م.ه. ئەم نیوه بهیته بهم جۆره نووسراوو:

سوراحی سهر فروو دیتنی له بۆ پیاڵه، که تیکا بۆی

(۴، ۵، ۶) ئەم نیوه بهیتانه له لاپهڕه ۷۳-ی دیوانی پیره میتیدی (م.ه.د) جۆریکی جیاوازن.

ئەمشه‌و

ئەم شیعره یهكێكه له شیعره بهناویانگه‌کانی ناو ئەدهبیاتی فارسی، پیره میتیدی کردوویه
به‌کوردی و له ژماره ۶۰۵ی سالی ۱۹۴۰دا بلاوی کردۆته‌وه. وه پیتشکه‌شی (نه‌جمه‌ددینی
مه‌لا)ی کردووه.

مامۆستا هاوار له دیوانی پیره میتیدی نه‌مردا نووسیویه: «له حوزده‌یرانی سالی ۱۹۴۵دا ئەم
شیعهری بلاوکردۆته‌وه! نازانین مامۆستا هاوار ئەو میترووهی له کام سه‌رچاوه‌ وه‌رگرتووه.
هه‌روه‌ها له په‌راویزی شیعره‌که‌دا ئاماژه‌ی بۆ ئەوه کردووه که پیره میتیدی ئەو شیعهری له فارسییه‌وه
وه‌رگرتووه! به‌لام ناوی شاعیر و سه‌رچاوه‌ی ئەم شیعهره هه‌تا ئیستا ئاشکرا نییه‌! جگه له‌وه‌ی
گه‌لێ جیاوازی هه‌یه له‌نیوان ئەم نوسخه‌یه‌ی ئیتمه و ئەوی مامۆستا هاوار بۆ به‌راورد خوێنەر
ده‌توانی ته‌ماشای لاپه‌ره (۲۰۶)ی دیوانی پیره میتیدی مامۆستا هاوار بکات.

خه‌یالی وا له باخه‌لما، له تویی (پیراهن)ه(۱) ئەمشه‌و
به‌وه‌سلێکی خه‌یال ده‌ورم، سه‌رانسه‌ر گۆلشه‌نه ئەمشه‌و
هه‌موو موویه‌کی ئەندامم، له خو‌شیا نا خه‌ده‌نگێکه(۲)
ئه‌گه‌ر ئازایه‌ خو‌ی ده‌رخا، ئەوی وا دوژمنه ئەمشه‌و
شکسته‌ی زولفی تویه‌ی پێ شکاندم، تویه لهو تویه
دلی شیخ و ملی (مل) (۳) تیک شکا، هه‌ر بشکه‌نه ئەمشه‌و
به‌سه‌رمه‌ستی که ده‌ستم کهوت له‌ناری نار و نوور ده‌رکه‌وت
(یدی بیضا)یه، ده‌ستم، بویه دنیا ره‌وشه‌نه ئەمشه‌و

ته‌جه‌لیی (نووری) (طور) (۴) به‌م طه‌وره(۵) (طوره‌ی عه‌شقی پيشاندام
به په‌روازی جنوون، جلوه‌م له (وادی آین)ه(۶) ئەمشه‌و
له ده‌وری بیستوون ده‌نگی قولنگی رۆحی فه‌ره‌اد دێ
قه‌وانیکی غه‌رامه‌فونی (شوخی ئه‌رمه‌ن)ه(۷) ئەمشه‌و
که گویم زرن‌گایه‌وه، وا ده‌نگی زه‌نگی ناچه‌ی له‌بیل هات
ئه‌وا له‌و لایشه‌وه، مه‌جنوونه ئه‌گری، شیوه‌نه ئەمشه‌و
به‌سه‌ر شاخی ئاراراتدا، به‌لاوک پیره میتیدی سه‌رکه‌وت
ئه‌لێ شویتیم که‌ون کورگه‌ل، شه‌وی سه‌رکه‌وتنه ئەمشه‌و

(۱) پیراهن: کراس

(۲) خه‌ده‌نگ: تیر

(۳) مل، مول: شووشه‌ی شه‌راب

(۴) طور: شاخی سینا

(۵) طه‌ور: شیتوه. جۆره

(۶) وادی آین: واتا ئەو دۆله پیرۆزه‌ی له شاخی سینادایه.

(۷) شوخی ئه‌رمه‌ن: شیرینی ئه‌رمه‌ن.

به‌یادی گۆن(۱)

دل برینداربێ نه‌وه‌ک ناسۆری تیری تانه‌بێ
سینه‌چاکی چاکه، بۆ برژانگی ئەو نیشانه‌ بێ
عه‌شق که که‌وته که‌لله‌وه، هه‌ر پتیه‌ک بگرن ریتی ئەوه
یه‌ک سیاقه هه‌ق په‌رستی، که‌عبه یا بتخانه بێ
خوابه‌رستی باتنیکی پاک و بێ گه‌ردی ئەوی
(سبحه) ته‌وقی زا‌هده سه‌د جار ئه‌گه‌ر سه‌ددا نه‌بێ
بۆ سه‌وادی تاری توورپه‌ی زولفی جوانان کاشکی
یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک زامی دل تویی تویی بێ وینه‌ی شانه‌ بێ
پتیه‌نینه‌ی دولبه‌ران میقداری عیسمه‌ت که‌م ئەکا
لیسوی خونچه هه‌ر ئەوه‌نده نازکه تاوا نه‌بێ
خاله‌کانت دانه‌ دانه‌ن، چاوه‌که‌م چاوی منیش
با بلێین چاوه‌ له‌و ئەکا فرمیسکه‌که‌ی بادانه بێ

خوا ره قیب ئاواره‌کا، تۆزئی له چاوما، تۆز، نه‌بین
بین غه‌مم، ئه‌و تا، نه‌بین، تاکه‌ی له چاوما، تانه، بین

(۱) پیره‌مێرد ئه‌م شیعری له فارسییه‌وه وه‌رگرتوه. به‌لام ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نوسیه‌وه. له لایه‌ره‌ ۲۰۸ ی پیره‌مێردی (م.ه) دا نووسراوه سالی ۱۹۴۸، به‌لام ئه‌م شیعره له ژماره ۸۹۶ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۷ دا بلاکراره‌ته‌وه.

شهو‌ی یه‌لدا‌ی سالم

پیره‌مێرد چوار به‌یت له شیعری شه‌وی یه‌لدا (شب یلدا) ی (سالم) ی له کۆتایی په‌خشانی (شاعر و فه‌ن) دا نووسیه‌وه و باسی ئه‌و رێکه‌وته ده‌کات که بۆ یه‌که‌مجار ئه‌و شیعری گوئی لێ بووه، به‌م جو‌ره له «خانه‌قاوه ئه‌چوومه ئه‌سته‌مو‌ل له (باطوم) سواری پا‌پۆر بووین ئی‌واره له سه‌ربانی پا‌پۆره‌که پیاسه‌م ئه‌کرد، زاتیکی به‌شکو‌ و سیما به‌کزیه‌وه شیعری فارسی ده‌گوت، لام خو‌ش هات، نزیکی که‌ه‌قه‌وه، ئاشنایی. فه‌رمو‌وی، کو‌تینه‌دریت؟! و تم سلیمانی، وتی، دوو شاعیر، به‌کۆ سا‌حیب قه‌سیده‌ی شاهو ماهی شیخ ره‌زا و دوو ده‌غه‌زلی (شب یلدا) ی سالم. من قه‌سیده‌ی شاهو ماهی شیخ ره‌زام بیستبوو به‌لام (شب یلدا) م نه‌ئه‌زانی، بۆی خو‌تنده‌مه‌وه:

بر سر مصحف رو زلف چلیپا داری
تو پریچهره مگر دین مسیما داری
زده ای طره‌ئی شبرنگ بران صفحه‌ء رخ
روز و شب مجلس کافر به‌کلیسا داری
قصد قتل‌م نه‌ به‌تنها کند ان دیده‌ء مست
خون صد طایفه در گردن مینا داری
زلف یلدا بر رخ سال توان ریدشبی
این چه سربست به‌یک ماده دو یلدا داری

لێکدانه‌وه‌ی مانای شیعره‌کان:

- ۱- له‌سه‌ر رووی وه‌کو قورعان پاک و پیرۆزت، زولفی وه‌ک سه‌لیبت داناوه، مه‌گه‌ر تو که وه‌ک فریشته‌ی و ئیسلامیت ئایینی مه‌سیحیت هه‌یه؟
- ۲- له‌سه‌ر روومای روونی وه‌ک رۆژت، تو‌پره‌ی وینه‌ی شه‌وت داناوه یا لێداوه، شه‌و و رۆژ، کۆبوونه‌وه‌ی کافرانت له‌ کلیسا گرتوه.
- ۳- ئه‌و چاوه مه‌ستانه‌ت قه‌سدی کوشتنی ته‌نیا منیان نه‌کردوه، به‌لکو خو‌تینی سه‌د تایفه له‌ گه‌ردنی وه‌کو مینای تو‌دایه.

۴- له‌ سالی‌کدا ته‌نیا شه‌ویکی یه‌لدا‌ی تێدایه که وه‌ک زولفی ره‌ش به‌سه‌ر روومای ساله‌وه دیاره ئه‌مه چ ره‌مزیکه که تو به‌مانگی‌ک دوو یه‌لدا‌ت هه‌یه؟ شاعیری هونه‌رمه‌ند رووی یاره‌که‌ی به‌مانگ شوپهان‌دوو که به‌دوو لا زولفی لاداوه که له‌ ره‌شی و درێژیدا وه‌ک شه‌وی یه‌لدا‌ن که درێژترین شه‌وی ساله‌ه. له‌م چوار دێره‌وه ده‌توانم بلێم که سالم له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین شاعیری فارسی هاوچه‌رخ‌ی خو‌یدا ئه‌گه‌ر له‌ پیشتر نه‌بی له‌پاشتر نییه. ئه‌و چوار دێره‌ پره له‌ جوانکاری و ورده‌کاری هونه‌رمه‌ندانه‌ی شاعیری کوردی فارسی بیژی که‌م هاوتا».

دوو چوارین له‌ فارسییه‌وه (۱)

۱

«به‌ زولفم گوت، له‌به‌رچی روو ره‌شی؟ گرژ بوو، وتی چی بکه‌م هه‌میشه‌ وام له‌به‌ر رۆژا، به‌ناهی خه‌لکی گیراوم به‌ ده‌وری دیده‌ما په‌رژینی برژانگ پاسه‌وانیکه ئیتر ئه‌و ریتی نییه‌ ده‌رچی، خه‌ویش نایه‌ته‌ نینو چاوم»

۲

«ئه‌ی تالیبی دنییا به‌هه‌وا ره‌نج‌ووری
ئه‌ی تالیبی عوقبی له‌ هه‌قیقه‌ت دووری
ئه‌ی به‌نده‌ی خوا به‌مه‌یلی ئه‌وه مه‌سووری
تۆ هه‌ردوو جیهانت هه‌یه، تۆ مه‌نسووری»

(۱) ده‌قی فارسی ئه‌م دوو چوارینه‌یه‌مان نه‌دۆزیه‌وه. پیره‌مێرد کاتێ کردویه به‌کوردی نه‌نوسیه‌وه ئه‌مانه‌ شیعری کام شاعیرن!!

پیره‌مێرد و چه‌ند به‌یتیک له‌ شیعری فارسی

۱- ابرو کمند رستم و گیو کمندی زال
مژگان سنان گیو و زرخ چاه بیژن است

برۆی وه‌ک که‌مه‌ندی رۆسته‌م و زولف و گیسووی وه‌ک که‌مه‌ندی زال، مژۆلی چه‌شنی رمی گیو و چالی چه‌ناگه‌ی وه‌ک ئه‌و چاله‌یه که‌ بیژنه‌ی کوری گیوی تیدا به‌دیلی گیرا‌بوو. وا دیته‌ بیرم که‌ که‌مه‌ندی هه‌ول هه‌له‌یه و که‌مانه، و اتا ئه‌و که‌مانه‌ی رۆسته‌م که‌ که‌س نه‌یتوانیوه‌ بیکیشی.

۲- گرین تیر ترکش رستمی است
نه‌بر مرده بر زنده باید گریست

واتا: ئەگەر ئەم تیرە که هاویشتی له تیردانی رۆستەم بێ، دەبێ بۆ زیندوووەکان بگرین نه بۆ مردوووەکان. ئەو شیعردی فیردەوسی هی کاتیکیه که رۆستەم له بهر ماندوویی رهخشی دلی نههات بیباته شه و به پیاوهی رۆیشت. ئەشکه بووسی پالەوانی تورک پیتی گوت، پیاوهی کهس نهناس و بێ ئەسپ تۆ بۆ هاویتیته مهیدان، رۆستەم له وهلامدا دهلی: تووسی نهوزەر بۆیه منی به پیاوه ناردوو که تۆ بکوژم و ئەسپه کهت لی بستینم، جا، که به تیری کوشتی، سپاسالاری تورک گوتی: ئەگەر ئەم تیرهاویژه رۆستەم بێ... هتد.

پیره مێرد ئەو دوو بهیتە لیبردا بۆیه به نمونە هیناوه تهوه که نرخ و بایهخی شیعری نوێ دهریخات و بهراوردیان بکات له گهڵ ئوسلویی شیعری کوندا که ته شیبهی خوشه و یسته کهی خویان کردوو بهشتی وهه له بری ئەوهی که خویتهر ئەو ئافره تهی به دلا بچیت و به جوانی بزانی وهک دیو و درنج و کاره ساتی جهنگ و که لویه لی جهنگی بیته بهرچاو.

بهیاتیکی (کلیم) ی شه مه دانی

سپاه غمزه است اندر هزیمت فتح من یابد
شکست افتاد بر دلهی چویر گردید مرگانگ

واتا: له شکری غه مزه و نازت کاتی که شکا، هیشتا گرتنی من ده بیته چونکه ئەو کاتهی که تۆ مژۆلی چاوه کانت بۆ هه ر لایهک وه رگێری دلان ده که ونه له زرین و ده شکین.

آسمانرا حق بودگر خون ببارد برزمین
بر زوال ملک مستعصم امیر المؤمنین

شیخی سه عدی ئەم شیعردی له لاواندنه وهی (مستعصم) ی خه لیفه ی عه باسی گوتوو وه قه سیده یه که، واتا عاسمان حه قی خۆیه تی ئەگەر خوین ببارتیته سه ر زه وی بۆ له ناوچوونی ولاتی مستعصم که ئەمیری موسولمانانه که به ده ست هۆلاکو کوژرا.

پیره مێرد شیعریکی (رشید و طواط) ی وه رگێراوه و به نمونە ی شیعری باش له په خشانی (که لاویژ پینج سالانه) دا نووسیوه. ئاماژە ی بۆ سه رچاوه که ی نه کردوو وه ده قه فارسییه که ی نه نووسیوه.

دهوری به ده بده به ی شه هی مه حموودی غه زنه وی
پیر بوو له پالەوانی بلندیایه رووی زه وی
ئەم شه هریار و ئەم هه مسو ناو داره وهک به هار
باویان نه ما، توه نه وهک به فری سالی پار

ئێستا نه دهنگ و نه رهنگ و نه شوین و هه یکه لی ته پل و نه قاره ماوه ته وه سه ر قه ری (قه ل) ی ته نیا به شیعری عه سری یادیان ئەکه ی نه وه زیندوون به ناو ئەگه رچی زه مان که وته به ی نه وه ناوی گوزه شته شیعره که زیندووی ئەکاته وه پیتو یسته هۆشی، خوشی شیعری بێ به لاته وه

چوارینیکی سه دید (۱)

پیره مێرد سالی ۱۹۳۶ ئەم چوارینه یه ده کاته کوردی و ناوی شاعیره که ش ده نووسیته که (سه دید) ه. من له باره ی ئەم شاعیره وه، که پیره مێرد له شیعرا به هاوشانی (مه ولانا خالید) ی داناوه، هه یچم ده ست نه که وت، دیاره که به ره مه می هه یه و ئیمه ئاگاداری نین یا خود له ده ور و پشته ئیمه دا نییه یا ده بی فه وتا بیته. به واتای پیره مێرد ئەم شاعیره یه کینک بووه له و شاعیره باشانه ی که کورد بووه و به فارسی شیعری زۆر جوانی نووسیوه، پیره مێرد ده لیت:

«له شوعه رای زۆر کونی کورد له ئاتشکده، چهند که سیکم دی، له وانن تاجی ئەده بیاتی کورد بن، جه زیکی شاره زووریمان بووه (مه به سستی له مه ولانا خالد) له شجاعهت و شاعریدا زۆر ناودار بووه که وتۆته هندستان. سه دید ناویکی ترمان بووه له قه بیله ی کرمانج شیعری جوانی هه یه، روباعیه کی هه یه، ده لی:

«گویند که برد میداز گل خارش
جرمیست که می دهند بر گلزارش
چون رخساریش همیشه در چشم من است
عکس مژدهی من است بر رخسارش

وه رگێرا نه که ی پیره مێرد:

ئە لێن له سه ه ر گول چقل رواوه
خوا هه ل ناگه ری ئەم به ند و باوه
چونکو روخساری له ناو چاومایه
عه کسه برژانگی بن له ئاومایه!

(۱) ژیان (۶۳) ی سالی ۱۹۳۶.

شیخ عومەر ضیاء الدینی بیاره بۆ حاجی شیخ مستهفای شیخ عبدالولسه مەدی قازی

شیخ عومەر ئەم شیعرەى له گەڵ نامە یە کدا بۆ شیخ مستهفا ناردوو. پیرەمێرد نامە کە و شیعرە کەى کردوو بە کوردی. لێرەدا تەنها شیعرە کە دەنوسین وە دەقە فارسییە کە یان نەدۆزیبە وە.

ئەو بە یادی دۆست هێندە سەر خۆشە
هەرچی دروست کا، ئەو هی لا خۆشە
پرسیاری حال، ئەگەر ئەفەرموون
هیچ کەس نابینێ، لە جیهان مەمنوون
بە گەرد و خولی چەرخى بێ وەفا
جەفا بوەتە سەر قافلەى سەفا
سلام علی الذین اصطفى
خصوص بۆ زاتیک سمى مصطفى

دوو چوارینی خەيام

۱۹۳۹

پیرەمێرد لە وەرگێڕانی ئەو دوو چوارینە یەدا هەندێ دەستکاری کردوو بەلام مانای چوارینەکان وەک خۆیان ماونەتەو. لێرەدا بۆ بەراورد دەقی فارسی چوارینەکان و وەرگێڕانە کەى پیرەمێرد هەر وەها (شیخ سەلام) دەنوسین:

۱- خەيام:

دو شینه پی شراب میگر دیدم
افسردە گلی، کنا آتش دیدم
گفتم که چه کردەى که می سوزندت؟
گفتا، نفسی درین چمن خندیدم

۲- پیرەمێرد:

گولم دی لە ناو کولێ مەنجەلا
ئەیان کولاند و گپری لە دلا
وتم چیت کردوو و ئەتسووتین
وتی پیکەنیم، لە عەرشی چلا

۳- شیخ سەلام:

دوئ شەو بۆ شەراب من لە گەراندا
گولیکم بینی، بەئاگرداندا

هەلقەرچا و پێم وت، بۆ ئەتسووتین
وتی، پیکەنیم لە ناو باخاندا

۱- خەيام:

گل گفت: بەاز لقای من روئی نیست
چندین ستم گلا بگر باز ز چیست؟
بولبول بەزبان حال با او میگفت
یک روز که خندید که سالی نگریت؟

۲- پیرەمێرد:

بولبول بە گولێ وت: بەلووت و پووت
ناز کەم که گەلێ گول وەک تو پشکووت
گول وتی راستە، ئەم تەعنەت بەلام
کەى عاشق ئەمەى بەمە عشوقەى وت

۳- شیخ سەلام:

گول وتی: سەیری رەنگم چەند جوانە
زولمى گولاً و گولای من تاوانە
بلبلێ پیتی وت، بەزبانى حال
رۆژێ پیکەنیم، سالتی گریانە

مامۆستا (عەبدولقادرى دەباغى) سەبارەت بەم چوارینە یە دەلێت: چوارینە کەى پیرەمێرد لەو چوارینە یەى (خەيام) هەو دوورە و، ئەو وەرگێڕانی چوارینە یە کى دیکەى خەيامە کە بەداخەوە فارسییە کە یان دەست نەکەوت.

پیرەمێرد و مەتەل

مەتەل بە شیکە لە ئەدەبى فۆلکلۆرى کوردی. ئەو کاتەى ژبانی کۆمەلێ کوردەواری وەک ئیستا نەبوو کە پرە لە هەزاران گێروگرفت و مەرۆف هەر بەو هەدا رادەگات کە ژبانی رۆژانە و نان و بەرگی خۆی و خێزانی مسۆگەر بکات. ژبانی ئەو کاتەى کۆمەلێ کوردەواری سادە و ئاسان بوو کاتیکى باشیان بە دەستەو بوو بۆ بێرکردنەو و داھێنان، بۆ دروست کردنی مەتەل و ریکخستنی بەیت و گێڕانەو هی چیرۆکی پر لە پەند و نامۆزگاری، خەلکە کە دل و دەروونیان وەک ئیستای ئیمە پیس و ژەنگاوی نەبوو. یە کترین خۆشویستو، یارمەتی یە کترین داو. بەتەنگ لێقە و مان و ناخۆشی یە کترەو هاتوون. جگە لە مانەش هۆیە کانی رادیۆ و تەلەفزیۆن و سینەما و

شانۆ و قیدیۆ و ریکۆردەر و... هتد، ئەمانە نەبوو هەتا کاتی دەستبەتالی خۆی پیتو بەسەر بەریت. لەبەر ئەوە گرنگیان داو بەداهینانی مەتەل و گیتراوەی چیرۆکی هەمەجۆر بەتایبەتی لە شەوانی دوور و درێژی زستاندا کە لە گۆی ئاگردان و بەدیار قوتیلەو هەتا دای نیوێ شەو ماونەتەو. پیرەمێردیش لە سەردەمی مندالی خۆیدا لە دەرووبەر و جیهانیتکی و هادا چاوی کردۆتەو و پیتگەبیو. تەمەن و حالەتی پیری بەهیچ چەشنیک کاری لە بیری تیش و بیرهوهرییهکانی نەکردوو. زۆرجار لە رۆژنامەیدا ژبانی ئەو کاتە کۆمەڵی کوردەواری و مندالی خۆی بەپەخشانی زۆر ناسک و جوان نووسیو. لە لایەکی کەشەو پیرەمێرد لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا گرنگییەکی زۆری داو بەبووژاندنەو و زیندووکردنەو فۆکلۆری کوردی. چەندەها نووسین و هەزارەها پەندی پیتشینان و ئەو هەموو چیرۆکە فۆکلۆریانە گەواهی ئەم راستیەن.

ئنجای ئەوەندە بۆی لوان بێ لە رۆژنامەیدا ئەو مەتەلانی کە بێرمان و هەندیکیش کە خۆی دروستی کردوون بلاوکردۆتەو. وە سەبارەت بەمەتەلی کوردی، کورتە نووسین و بیروراپەکی جوانی هەیه، کە لێرەدا دەینوسین و ئەو مەتەلانی کە دەستمان کەوتوون بلاویان دەکەینەو. پیرەمێرد لەم بارەیهو دەفەر مووت: «کورد هەندێ سنجیه و سەکتەر و نوکتەیی خۆی هەیه، کە بەزبانی خۆی دایناو، لە کەم میللەتی تر دا بێنراو. چەندیک لەناو فورس و عەرەدا (معما) و (لغز) باو بوو، ئەمەندە (مغلق) و گرفت و بێ تام و بۆ بوو، پیاو دلی تیکەل ئەهات. بەکێ لە معما فارسییهکان ئەمە بوو (زلزل یار جستم ضد شرقی)، ئنجای گۆیتان لێ بێ (ضد شرقی)، غربی، غربی عربی، عربی ربيع، ربيع بهار، بهار نهار، نهار رۆژ، رۆژ یوم، یوم موی، موی شەر، شەر شیعەر، شیعەر بهیت، بیت دار، دار راد، راد زاد، زاد توشه، توشه بوسه)، دە وەر نه سەیری ئەم گوریس کیشە! کیشە؟! ئیمە هەندێ مەتەلمان هەیه زۆرجوان و ریکوییک و بەوەزن و قافیە و پر مەنا، لەپیتشەو کۆتوپر لە مەرام و مەعناکە ناگە، دواپی کە زانیت بەچی ئەلین فەرەحیک ئەخاتە دلتهو، جا ئیمە ئەمانەو وەکو بەرگوزیدەکەیی خۆم شیخ محمدی خال، لە دووی ئەودالە، لەلایە کیشەو ئیمە ئەو مەتەلانی کوردیە کۆیکەینەو، بەرە بەرە لە (ژین) دا بیاننوسین ئیمە، کە پیتی مێزەرێکمان ماو، بیکەن بەکتیبی وەک مێزەر، لەناو نەچی، من خۆم هەرچیم لەبیره ئەینوسم، بەلام بەتەنیا پیک نایە، هەرچی شارەزایە و مەتەلی لایە، بینیری بۆ ژین. وا لەم جارەو بەیاریدەیی خوا دەست پیتدەکەین، چونکە لە نووسین ئەدواین با لە پیتشەو مەتەلیکی کاغەز و مەرەکەب، قەلەم نووسەکەیی بلین» (۱).

تۆ تا دوی کەوی ئەو سەرەرۆیه
رووی لێ وەرگیتی ئەو لە دوی تۆبە (۲)

۲

ئەسـووریتـەو بەدەرە وەک ناش
فیشکە فیشکیەتی بەهەول و تەلاش
مـارتـیکی رەشی لە مل ئالو
وا پیاو ویکیش پیتی بەپیتیا ناو
بلیـمـهـتیکە هیند زۆری زۆر
(زەنگی) پیاو ئەخوا، ئەو ئاسن خۆر
سەر لە پۆلای سەخت ناپیتچیتەو
لە قینا ئاگری لێ ئەپیتەو (۳)

۳

وشک تەر دەبێ لەبەر اوردی
ئەو تەری تیخەیی بەوشکی دەردی (۴)

۴

دەمی هەیه دانی نییە
هەناسەیی هەیه گیانی نییە
گوانی هەیه و بێ شـیـرە
ئەگـری و بەئاگـر ژیرە
پەنجەیی لە قون توند ئەکەن
هەناسەیی پێ بەند ئەکەن
سابرینە زلەیی توک و پوک کەمە
بێ سات و سەودا نابیتە گەمە (۵)

۵

زیندوویە مردووی بردە قەرەغ شار
ئەوی ناشت و خۆی لێ گرتە کەنار

۱

زەوی سـپی، توتی سـیا
ئاودپیری پیاو، بیللی گیا

زیندوو به کی ترهات مردوو به ری
مردوو زیندوو ی گرت به چهرمه سه ری (۶)

- (۱) ژین ژماره ۸۱۵ سالی ۱۹۴۶ .
- (۲) نهو مه ته له (سیپه ره).
- (۳) چهرخی تیژکردن.
- (۴) ته ندوو ری نان.
- (۵) مووشه دهمه ی کووره.
- (۶) فاقه ، ته له.

پیره میترد دوا ی نه م چهنده مه ته له بیرو رایه کی خو ی دهرده بری و له سه ره نووسینی مه ته له کان
به رده وام ده بیت:

«نیمه که مه ته لمان کو نه کرده وه له ژیریشه وه نهو مه ته له بوچی بیژراوه نه مانووسی، که
لیکمان دایه وه نهو تامی نه بوو، مه ته له وا باشه که بو ی بگه رین و خو بان هه لی بین و بو مان
بنووسن، تا نیمه ش له غه زه ته دا بلین فلانه که س زانیویه، له بهر نه مه له مه ودوا ته نها مه ته له که
نه نووسین، ههر که سی زانی بو مان بنووسی:

۶

بزنیکیان سواری پشتی گامیش کرد
که چی پیاویکی زلی به کیش کرد!

۷

ته پ له سه ره ته پی
ده سه ته ته به ره پی
ده سه ته ته که ی ترت
تی ی رشت پر له پی

۸

له سه رما و با، بی خه ته ره
زکی پره و بی سی به ره

۹

نه سپیکم هه یه ئالیکی ناوی
کاتی سواری بووم نه جمه سلاوی
هیچی له نه سپی سواری تر ناکا
هیچ ناحیلیننی بو تاو و بو کا
له به ره و ژووره قوشقونی تونده
له به ره و خوواره به به ره به نده

۱۰

خشته کونیکه چل مه ن باریه
بو خو ی بی گیانه و گیانداریه

۱۱

نه مه چییه له م شاره
نه یفرۆشن به پاره
له باخسه یاله داره
به مشار وهک مشاره
ههر دوو سه ری به کساره
ئارایشی نگاره
شعره شعری ناوداره

۱۲

هه لهدم به لهدم
شسه ش پای دووسم
له سه ره پشسته ی زاوه دوم
به حساب هیچی لی نابی گوم!

۱۳

نه م مه ته لمان ماری شه ش سه ره
کو نه مه لبه ندی راو و پروت که ره
یه ک و دووی باوکی عهلوی عنصره
پیچه وانهی بو عاره بی به ره

به لَام باوکیکی فیئشال و به ده
 خه لک لیتی بیزاره و بو چاو ره مه ده
 سیانیان بالنده ی پی له پیئوه نده
 به کوشنده یی لامان په سه نده
 بو په رینه وهی جوگاش به کاره
 وه ریگی پیوه ناوی پرووباره
 چواری سه ره تای گالتیهی منالان
 چواری دواییشی خه ساره بو مان
 سیانی پیئشه وه و یه کیکی دوایی
 زینه تی دهستی کچه بو شایی
 دوانی سه ره وه و یه کیکی پایین
 نووستنی خو شه بو شه وی هاوین
 به دوو خالی رهش ته سکی نامینتی
 برنجیی ده خوا هه رچی هه لینی!

۱۴

ئهم مه ته له مان دپییه کی کوئه
 کهم کهس نه زانی ناوبانگی چونه
 حهرفی وهک ریگای هه ر چهوت چاره که
 له وی شاییه و ژنی ماره که
 یهک و دووی دائم له ژیره وه یه
 به سه ر بی سه ری به تیره وه یه
 سیانی وه ستایه بلند پایه یه
 هه م ده ستکردیکی ئه و وه ستایه یه
 چواری داریکه خه رچی گوچانه
 که سه ری نه بی خاسه ی ئینسانه
 شه شه م و حه وته م ناوی میلله ته
 جارار فه وتابوو ئیستا ده ولته ته
 ئه گه ر ئه مانه دادت بو نادا
 شوین دارکه ر که وه پیشانت ئه دا

ئوهی بی زانی و جواب بداته وه
 تیر له کانیه که ی ئا و ئه خواته وه

۱۵

ئهم مه ته له مان جییه کی خو شه
 به لَام ئهم ده مه ئه و سفید پو شه
 به ئیمالی کوئه حه وته وانیه
 تازه ی هه شت به هه شت جا و دانیه
 یهک و دوو یه که هه ر یهک په بیکه ره
 سیانیان سه ره له نوئی برین نوئی که ره
 چواریان که وته یهک پرووی ئاسمانی گرت
 ۴ ، ۵ ، ۶ هیمن به بی جرت و فرت
 ئه و سیانه ئه گه ر هه لگی پرتیه وه
 وه زندی زوره ئه دا پیئته وه
 به چواری دوایی ئه که وه یه هاوار
 هاوارت ده چی بو شاری هاوار
 شه ش و پینج و یهک قه مه ر ته له ته
 شه ش و حه وت و هه شت نه کری نه گبه ته
 سیانه که ی دوایی وه رگی پرتیه وه
 هیچ بو ی مه گه ری ئه دا پیئته وه
 که هه لتمان هینا هاوینتی وه رن
 ئه تانبه م سه فای ئه وی دهر به رن

۱۶

ئهم مه ته له مان شوینیکه خوا کرد
 دوو شا شاعیری به داخه وه مرد
 ئیمامی عه لی لیتی دابه زیوه
 شه ش پای به حریشی لی هه لقلویه
 شیرین پیا رابوورد له ویدا خو ی شت
 مه م چوو بو لای زین له وی شیری کوشت

به ناو سه ره برزه و به لهش شهش پایه
 مه لبه ندى كوونه و تازه ناو ايه
 يهك و دوو پارچه ي به دهنى پياوه
 سه ره تا و دوايش ديسان نه و ناوه
 شهش و پينج و يهك به زيانكي تر
 هه ره نه وه و خره وهك هيلكه ي مامر
 سى پيتى دوايى وه رگ ي ربه ته وه
 دوو شتى تربش نه دوزيته وه
 يه كيكيان ديسان پارچه ي به دهنه
 دوو هم مه رگه له بيكه ره بنه
 نه و سى پيته راست بيخويتيه وه
 به زيانى به غدا گهرم نه بيتيه وه
 به زيانى خو مان ميوه ي به هه شته
 ديزه ي دانوله ي به زدان سر وشته
 يهك و دوو و پينجى جيتى پادشايه
 سى و پينج و شهش شارى روسيايه
 سى و شهش و پينجى روناكى ماله
 هم له وه و هم برسيتى حاله
 هه رچى هه لبيتى، وتيان به هاره
 له سه ره خو له وى باده گساره (۱)

۱۷

نه م ته له مان له لام زور چاكه
 مردو و زيندو و كهر نو كهرى خاكه
 شهش پيتى واى هه يه خيرا پيتى ده روا
 كه توند بوو هه رچى هاته پيش نه بخوا
 به شيوه ي كوونه بيخويتيه وه
 پيت مه خه ره جيتى سه ره و بو ره وه

يهك و دوو بلتيتى نه بى راوه ستى
 يا نيوه ي باره چو نى هه لبه ستى
 يهك و دوان و سيان غه زه ته ي پارسه
 چواري نيشانه ي پادشاي پارسه
 دوانه كه ي دوايى ناوازه ي شينه
 يا خود كه په چه ي لادا بيبي نه
 سى پيتى دوايى وه رگ ي ربه وه
 دوو داخى ترى پيا بنى ره وه
 هه لپه پنه به م په مه زانه
 باره وه رگه له جيتى جه ژنانه
 نه گهر هه ليه نه نه ليم زور زانه
 به خشى نيه چونكو ناسانه (۲)

۱۸

له م قه راغ شاره، وه ره بنواره
 كو تى لى دياره، مه لبه ندى ياره
 له دوو دوو نيگاي شيرين و به رزه
 نزيك كه وتيه وه نه تخاته له رزه
 ناوى گوتيزيكه خانه ي نيچيره
 باسه فا و پر غه م سه يرانگاي زويره
 هه ره هه فته ي روتيك كوگاي ژنانه
 ئوييراي ژنان، گورانى خانه
 به شه و پياو خو ره روتى ناوى چاوه
 ريشه ي دره ختى جه رگ و هه ناوه
 كى هه لبيتى ئيواره ي جومعه
 هه لوى نه ده مى بيكا به لوقمه (۳)

۱۹

نه م ته له مان نه ختيك گرانه
 له قينى نه وه ي وتيان ناسانه

زبان زه‌دیککی کوردی په‌تییه
 له‌جیتی پاساری ئەم پینج پیتییه
 هەرچی ئەنوسین کوردی په‌تییه
 با پیمان بلین په‌تی و په‌تییه
 یه‌که‌م و دووهم له‌له‌ی ژماره
 له‌ خوار پی پیلکه سه‌دا بنواره
 وه‌ریگی‌ریه‌وه پارچه‌یی له‌شته
 که ئەوه‌ت لی برا گریان به‌شته
 سی‌ههم بخه‌ره ناو دوو یه‌که‌وه
 بو‌جل و راخه‌ر نه‌نگه پیکه‌وه
 که سه‌ری نه‌بی کونی تی ئەبی
 ریبی جو‌لای پی جیبه‌جی ده‌بی
 یه‌ک و سی بلتی عه‌زیز به‌ولاخ
 کاتیکت زانی چوو بو‌تابلاخ
 یه‌ک و دوو و پینجی جه‌رگه‌ی زستانه
 له‌گه‌ل په‌یدا بوو چله به‌ندانه
 دوو خالی نه‌بیت ئنجا ده‌عبایه
 پیاوخوری شه‌تی خواری به‌غدایه
 کی هه‌لبینتی ئەم‌جاره‌ر به‌خوا
 وینه‌ی شیرینی سجو‌قیک ئەخوا(٤)

٢٠

سی به‌رده و به‌رد نیییه
 بن په‌قه و بو‌ته‌ور نیییه
 گیا خو‌زیشه و که‌ر نیییه
 هیلکه‌که‌ره و مر نیییه

٢١

بیریکی جاوین، گوریسی دارین
 دوو لچه‌که‌ی قورین سه‌ر و مل په‌نگین

ئیمه له جیتی ئاو ناگری ئەدهین
 ئەویش دوو‌که‌لمان ئەدا له‌به‌ر قین

٢٢ (*)

پیاویک مرد گه‌لیک مولک و مالی بوو
 به‌شه میراتی که‌وتبووه به‌ر دوو
 یه‌کیک مامی بوو ئەو‌بیربان خال
 خال کوری مام بوو مامیش کوری خال
 ئەم خال و مامه عه‌قل نایگری
 بزانی ئیرسیان چۆن لی به‌ش ئەکری

٢٣

ئەم مه‌ته‌له‌مان نو‌ی تازه پیتته(٥)
 هیند به‌رزه نابیت به‌قور و لیتته
 سیانی هیجایه‌ دوانی گۆبایه(٦)
 چواری ره‌نه‌نه، پینجی پاکتایه
 دووی پیش و دووی دوا‌ی کوشته‌ی جه‌لاده
 به‌بی سی و چواری ره‌نجمان به‌باده
 سی و چوار و پینجی گه‌ردی دلانه
 پاداشی زانه‌ر نوسخه‌ی ژبانه

(*) مامۆستا هاوار له لاپه‌ره ٤١٤١ی دیوانی پیره‌مێرددا له باره‌ی مه‌ته‌لی ژماره ٢٢ نووسیبوه: فه‌تاح تیرۆبی دایک و خوشکیکی هه‌بوو. پوور تلێخانی مه‌لکه‌ندیش دوو کوری هه‌بوو کورپکیان ناوی (په‌تک) بوو، ئەو‌بیربان ناوی (گه‌سک) بوو. خه‌لکی گه‌ره‌ک هاتن تلێخانیان ماره‌کرد له فه‌تاح تیرۆبی. فه‌تاح له پوور تلێخانی کورپکی بوو ناوی نا (کتک). فه‌تاح دایکه‌که‌ی خۆی دا به‌ په‌تک و خوشکه‌که‌شی ماره‌ کرد له گه‌سک. ئەو دوو برایش په‌تک و گه‌سک هه‌ردووکیان له دایک و خوشکی فه‌تاح تیرۆبی هه‌ریه‌که‌ی کورپکیان بوو. ئیسته‌ ئەوی مردوووه (گه‌سک)ه. کتکی کورپ فه‌تاح له‌لایه‌که‌وه دایک برای په‌تک و گه‌سکه‌ وه مامی کورپه‌که‌ی گه‌سکه‌ کورپه‌که‌ی گه‌سکیش خالی ئەوه له خوشکی فه‌تاح به‌م ره‌نگه‌ خال کورپ مامه و مام کورپ خاله.

٢٤

په‌وره‌وه‌یه‌کم بیینی له‌و ده‌شته
 پینج له‌ش و چوار گیان به‌هه‌نگاو هه‌شته

ئەگەر تۆزانای ھۆشت بەگىرە
لەناو مەلانا کام مەل بەگىرە

۲۵

گەردىكى بەرزە ديارە لىتتەوہ
لەگەل جىھانا ئەسوورپتتەوہ
تەنھا دىوتكى پىنج چاوى تىايە
ئەو سەرچاوانە ئاويان لىك جىايە
دوانى سوۆر دوان تال، يەككىيان شىرىن
قوللەى (ئىقل) ە و رىدى دووربىن
ماكىنەى ھەوا و خەلووزى جوۆيە
ئەو ئەسووتىنى وەكو رادوۆيە
گىاي لى پرواوە ئەوئەندە سەختە
ئەيدروونەوہ بەيەك دوو ھەفتە

۲۶

ئاشناى ئەسرارى قەلبە بىگومان
دەرئەخات ماھىيەتى سىرى نىھان
ھەر كەسى فەيزى ئەوى بۆ رىك كەوى
پادشاھىكە بەگەردوون نانەوى
بادبەكى گەر بنۆشى بىگومان
پىالەبەك ئاواھىنى مولكى جىھان
جەوھەرى سى حەرفە يەك حەفتا تەمام
ناوہ راستى سى سەد و دوانى بەنام
ھەركەس بىزانى ديارە تىدەگا
بىگومان فەيزى ئەویشى پىئەگا

۲۷

ئەم مەتەلەمان (ابن الوقتى) يە
سى لاقى ھەيە و خۆى چوار پىتتىيە
دوانى سەھرەتاي شىن و واوہيلا

تېفكرى دەبى بەچھەرى زىبىا
سىيانىان پرووناكى ئەدا بەدنیا
سىيەكى دوانزە كەلووى رووى سەما
وہرىگى پىيەوہ ئەبى سىنا
حەزكەى پىي دەلىي جىيەكى بالا
چواريان لغاوە بەفەرموودەى خوا
لغاو دامالە سەيركە چۆن ئەخوا
ھەلىيەنە و وەرە قەلەندەر ئاوا
شۆرباى ئەشكەت بۆ دانراوا

۲۸

دوو ئاشقە و ماشقە دەست لەملان
لەسەر سىنە و مەم نەرم و شلان
بەرۆژ پىكەوہ دايم ئەرازىن
كە شەويان لى ھات لەبەك ئەترازىن
ئەوہى ئەمانە لىك ئەكاتەوہ
گىرى سىنەى ساف لىك ئەكاتەوہ

۲۹

وہك بەرداشى ئاش ئەسوورپتتەوہ
پزىشكى ئاگرى لى دەبىتتەوہ
مارىكى رەشى لە مل ئالاوہ
ھەر دەفەيشكىنى بەملا و بەولاوہ
ئاسن ئەكرۆژى و ئەيدا لە ھەسان
زۆر لەكارايە بەجەژنى قوربان

۳۰

زەوى سىيىيە و تۆوى سىايە
ئاودىرى پىاوە و بىلى گىايە
ھەتا تىي نەخەى نالىي تەواوہ
بۆ ئاوا خواردەنەوہى دل دانراوہ

شەش پىچ و دوو سمى دروستكراوه
كلكى له بانى پشستى پرواوه

(۱) ئەو مەتەلە (سەرچنار)ە (سەرچنار).

(۲) ئەم مەتەلە تانجەرۆيە.

(۳) گردى (سەيوان)ە. دواييش نووسىويە:

«مەتەلى پيشوو گردى سەيوان بوو
زۆر كەس هەلبەنا و هەلواى بۆ نەچوو»

(۴) چلوورەيە.

(۵) بېژنگ بەسەر، كە ناوى شاخىكە له ناوچەى بازيان. لوتكەكەى تەخت و خرە له دوورەوه له بېژنگ ئەچى.

(۶) واتا سى پىتيان هيجايە كە (ب، ي، ن، ه بەلام (ژ، ك) له پىتەكانى حەرفى هيجايە عەرەبى نين.

جارانى پيشوو

۱۹۴۱

جارانى پيشوو كە مەتەل باو بوو
موعەمماى بەناو مەتەلى ناو بوو
شيعەرىكى مەتەل كە دەرک ئەكرا
چوار ناوى گەورەى لى دەر ئەكرا
شيعەرەكە واتە، فارسى زبانه
ئەيكەين بەكوردى بلين ئاسانه
«در برده مار زلفت سر حلقه را بدنجان
بى قرب كژدم آمد شد فرق ماه تابان»
سەر حەلقەى گرتە، ددان ماری مووت
دووپشك بى (قرب)ى لەگەل مانگ بوو جووت
سەر حەلقە (ح)يە، ددانيش (سن)ە
(ح) كەوتە سەر (سن) ديارە (حسن)ە
(در)ى دز برده، ماری (۱) گرتە دەم
ئەويش (ح)يىدر)ى لى هاتە بەرھەم
(عقرب) بەبى (قرب)، (ع)ى ئەمپىنى
(ماھ)يش (قلم)ر) قافى نەمپىنى

سەرى (عقرب) و (قمر)ى بى سەر
لەگەل تىكخزان ئەبى بە (عمر)
حەسەن و حەسەين عومەر و حەيدەر
ناوى چوار زاتى گەورە هاتەدەر
ئەم مەتەلەنەى، نازانرى بۆشە
مەتەلى سووكى خۆمانە خۆشە
يەككى من و يەككى خەرات
فەرەفرى دى، لە دەورى گۆنات
خۆى تالە و شيرين ئەنوئىنى لەلات
لە خۆتى ئەبرى و ئەينىتە برات!

(۱) -مار- بەعەرەبى ئەبى بە (ح)ي و وشەكە دەبیتە (ح)يدر).

پیرەمپێرد و بەیتى میژووی زەنوورى

بەیتى یاخود بەندى میژووی (جەمالەددینی زەنوورى)، باسى خان ئەحمەد خان و
دروستکردنى قەلاى سەرچاوهى زەلم دەكات. پیرەمپێرد دووجار^(۱) لە پۆژنامەكەیدا باسى ئەم
شيعەرى زەنوورى کردووه. جارى يەكەم كورتە باسكى زەنوورى و بەیتەكەى بلاوکردۆتەوه. بەلام
شيعەرەكەى نەنووسىويە. جارى دووهم پيشەكى بۆ بەیتەكە نووسىويە و چوار بەیت شيعرى (فارسی)
لە بارەوه نووسىويە كە دەستى كەوتوو. ئیتمە لە شيعرى (تافگەى زالم زەلم)ى پیرەمپێردا لەم
دیوانەدا نووسىومانەوه. لێرەدا پيشەكییهكەى پیرەمپێرد دەنووسین كە لە كاتى بلاو بوونەوهى
پۆژنامەكەى لەم رووهوه نووسىويەتى: «تەعريفاتى زەنوورى و هەندى لە گوزارشاتى (خان
ئەحمەد) ئەنووسین. تەئریخى راشد ئەلى:

كاتى سولتان مورادى چوارەم هاتە سەر بەغدا لەشكرەكەى لە بەردا لە شارەزور هەلیدا. خان
ئەحمەد تالانى كردن و رايفراندن، بارگەى سەدرى ئەعزەمى دەست كوت»^(۲).

لە بارەى زەنووریهوه لە كتیبى (شاعیرە ناو ون بوو)كانى كورد)ى شاعیر (على كەمال
باپیر)دا نووسراوه: «جەمالەددینی زەنوورى ناوى شيعرى (زەنوورى)یە. وەكو فیردەوسى
میژوونووس بووه. بەپیتى ئەم هەلبەستە كە خۆى ئەلى:

«تەئریخى هیجری هەروا دەستووبد

هەزار و سەد و شەست و یەك رابورد»

لە سالى ۱۱۶۱ ی كۆچى هەلبەستىكى دوور و درێژى زمانى كوردى هەورامى وتوو.

پیره میترد بوژی کوردی نه مر کردوویه تی به زمانی کوردی سۆزانی. ئەم هەلبەستە باسی تاق و هەیانێ ئەکا که به بهرزیه وه سه د گه ز بهرز له سه ر شاخێ له سه رچاوه ی زه لێم دروست کراوه له لایه ن خان ئەحمه د خانه وه» (۳).

دوای ئەوه هەر له و لاپه ریه دا نووسه ر حه وت به یتی زه نووری ده نووسیت که دیاره به شیکی که مه له شیعه ر که.

ئیمه له که شکۆلی (مه حموود پاشای جاف) دا ته واوی ده فی شیعه ر که ی زه نووریمان ده ست که وت، که بریتیه له ۴۶ به یته. به لām وه رگێرانه که ی پیره میترد بریتیه له ۲۲ به یته. وه ک ئەمانه تی ئەده بی هه ردوو ده که که پیشکه ش ده که یه ن. هه روه ها (مه حموود پاشای جاف) له په راویزی ئەو شیعه ر دا، له که شکۆله که یدا نووسیویه:

«له ۱۲۷۹ دا له (کانی چه قه ل) جه نابی (سه یید فه تاحی جه باری) له به ر ئەم شیعه رانه ی بو خۆتندمه وه و منیش نووسیمه وه».

هامسه ران روئ،...

روئ په ی ته قـدیر نه پروان روئ
چه نی به گله ران خوسره وان خوئ
دیم غازی نه چاک دامان کوئ
ئه وج غار نه طه رح قو له ی کۆه قاف
فه ر قش چه نی فه وق قاف مدان گه زاف
ئیسم شه ریفش (خورنه وه زان) بی
خۆر ده شت وه نوشت که یل ره زان بی
باغاتان دهور حاشیه ی دهر به ند
سه یوان میوان سه یر ساتی سه هه ند
به ره زان نه پرووی طاق دهر مه غار
سه راویز چون زولف مه هوه ش نه روخسار
شه مال مشاناش تاتا نه رووی تاش
عه طر وه رکه مه ر نه تاش مکه رد فاش
پیزه ی وه فراوان سه رتاف قه لوه ز
مه یۆته قه لوه ز بهرز هه زار گه ز
متکبو وه به رگ به ره زای غاردا
مه ر قه طره ی شه ونم وه گیسووی یاردا

ته کیه گاهێ دیم نه پای ئەو غاردا
نه پای ئەو مه غار به رزه ده ماغدا
منیچ شه ممه ی شه رح دهوران مزانام
میحنه ت زه ده ی دهر د دل جه لاش دانام
واتم: جه ننه ت طه رز بیستوون میثال
ئافه ریده ی صونع به ننای بی زه وال
فه رهاد نه قش وه نام بیستوون که نده ن
کو ی نه جد نه مه جنوون یادگار مه نده ن
میرزام بو به وشا طه رح نه واخته ن
ئه ی ته کیه و سه نگه کن نه سات ساخته ن
ئید شنه فت ئەحوال رو ی رو زگارن
نالآچه نی ئاه چون دهر ده داران
وات: ئه ی راویار دهور ویه رده
خار غه م چون ته ن جا نه جه رگ که رده
ئه ورۆ خـوداوه ند من ئافه ریده ن
به گله ران خه یلی په ی سه یرم دیده ن
هه ر که س زه رپه ی ذه وق له خاطر داشته ن
ده بیتم سه یر که رده ن هه م وه جا ئاسته ن
(ئه حمه د به گ) نامی، جه نه وه ی (ئه لقاص)
ئه بو چه نی که سه ش که ری باس
خولاصه ی یه ک ره نگ خاس خه یالان بی
سه ردار سوپای سیا مالان بی
فه صل به زم و ره زم که یان که ی بی
وه ئە لطف داریش حاتم طه ی بی
چه نی سه ودای عه شق قه یس و فه رهاد بی
مه رام وه ی طه وره شکار ده یار بی
وه ختی مخیزا دهر نه شه فه ق شه وق
چه نی هامسه ران په ری شادی و زه وق
خاصه غولامان دیبای حه ریر ره خت
چون په روین نه دهور خان مه هتاو به خت

هاتاهات دهننگ شكارهوانان
 منيشت نهجهل كووه و سهريانان
 گهرد پای نال سهيران ميران مير
 مهر توژ سه مهند بههرام گورگير
 پرتاو مكهرد رهخش خوسرهو وهباهوو
 پهی قهتارهی گهل دهليلهی ئاهوو
 باد پا تازان دهرجه لوولهی مهل
 مپيتكان جهيران سهرد دهليلهی گهل
 طهير جهللاد چهننگ طهوار تيتژ پهړ
 سای بالث مكهرد سهرسام ئاهوو بهړ
 قهطرهی قطميران تازی نهژدهرگاز
 شريخهی شاهيتان چهرخ بهحری باز
 بهحربيان چهنی باز بالاد دهست
 مهبهردهن گوريز تيتژ پهړان جهبهست
 شكار مهكهردهن تاو ئافتاب گهرم
 مامان وهسای من پهی مهزاق و بهزم
 سهداي موعه ننی يان ساز نهواي نهی
 ياد مهكهرد ئهبيام كه يانان كهی
 نوشانوش جام فنجان فهغفور
 ساقیان نهصف مهجليس مهبان دوور
 گا بهحث بهياض گا نهقل فراوان
 گا راز و نیاز چهنی هامدهردان
 گا بهحث شكار ويهرده سالان
 گا مهشق خهيال خال نهوهالان
 وهختی بكهرداش عهزم باز شكار
 پهري سهرد سهوزان قولهنگان شمقار
 تاو ئافتاب پهړ غهم مدا تالان
 ئيسوار فهړ مهوست نهسيا مالان
 تاكه ديارا روي ئهبيامش بی

رؤژان و شهوان دهور بهكامش بی
 وهختی هور گيتلا چهرخ چهپ رهوشت
 مير و بهگلهران ساقی و موعه ننی گشت
 يهكا يهك غهلتان خاک سارا كهرد
 چون خهيال و خه و ئاماو شی ويهرد
 (زهنووری) بهو خودا بی شوبههن و شهك
 جه سهنهی ههزار صهد و شهست و يهك
 منيش هاوعومرم ياوا وه پهنجبا
 دنيا م وهميزان عهقل ویم سهنجبا
 جه سال هيچرهت تاكه وهی دهوره
 نهو يهك بهگلهری وهی طهرز و طهوره
 يا چون لاف گویان من لافم واستهن
 يا شهرط تهقرير واتهنیم واستهن
 (زهنووری) رۆ رۆ پهري ئيمه و تو
 پهري نهو رووان خان حاتهم خو

- (۱) جاری بهكهم (ژيان) ژماره ۱۱۵۱ سالی ۱۹۳۷ . جاری دووهم (ژين) ژماره ۷۶۳ ی سالی ۱۹۴۴
 (۲) ژين (۷۶۳) سالی ۱۹۴۴
 (۳) شاعيره ناو ون بووهكان - علی بابير ئاغا. ل ۴۰
 وهرگيرانه كهی پيره ميترد:
 بههوی داستانی سهرای (خان نهحمده خان) هوه (۱).

۱۹۴۴

بهسهرد زه ميندا، ...
 رۆژتيك ئه گهرام بهسهرد زه ميندا
 كيوي له ريزه چهرخی بهريندا
 له گهل قوللهی قاف له هاو نشيندا
 غاری له سينهی نهو كيويه بهرزه
 دلی سهيركهري نهخسته له رزه
 نهوجی غار وپنهی كيوي قاف بهسام
 هيچ كهس ناتوانی تيا بگری ئارام

ئیسمی شەریفی (خۆرنەهزان) بوو دەورەى بەرپەزە باغى پەزان بوو ئەو باخە و باخچەى حاشىەى دەریەند هیند جوان بوو هۆشى لە رێبوار ئەسەند بەرەزا لە پرووی تاقچەى موغارا سەراویز وەک زولف یار بەروخسارا ریزەى ئاوی ساف لە تاقەى قەلبەز بووبو شەلالەى بەرزى هەزار گەز تەکیە گاهى بوو لە پای مغاردا لەسای ئەو مغار بەرزە دەماغدا پرسیم ئەى تەختى بەهەشتى ميسال ئافەرىدەى دەست (بەنا)ى بى زەوال توو ئەو وەستایەى کە خودای ناو ئەم سەرا بەرزە کى وا دایناو؟! وتى ئەى رێبوار پیری سەرگەشتە بۆت ئەگىرەو ئەم سەرگوزەشتە (خان ئەحمەد) ناوی لە نەوێ کوردان لە شوینى (تەباک) پادشای گوردان هەلبژاردەى تىپ خاس خەيالان بوو سەردارى سوپای سیامالان بوو دابووی لە سەرى چقەى سولتانی رۆم و عەجمەى بەهیچ ئەزانى شکاری ئەکرد رۆژ تا ئیوارە ئەگەر پەپەو سەى ئەم دیوارە گۆرانىبپیژ و ساز و نهوای نهى ئەیخستەو یاد بەزمى جەم و کەى کاتى وەرگەرا چەرخى چەپ رەوشت میر و بەگلەر و شاهى و شایى گشت یەکا یەک بەشوین یەکدا دل غەمناک لەو گردەى ئەوبەر خستنیە ژیر خاک

لە سالى هیجرەت تاكو ئەم دەورە خان و بەگلەران نەبوون بەم جەورە تەئریخی هیجرى هەروا دەستوێرد هەزار و سەد و شەست و یەک رابوورد زەنووری دادیە لە دەست ئەم ئیشە بۆ (ئەحمەد خان)ى شای حاتەم پیشە

(١) پیرەمێرد ئەو ناو نیشانەى بۆ بەندەکە داناو.

پیرەمێرد و شیعری (میرزام تەوارى)ى ئاغای دەریەندفەقەرە

پیرەمێرد چەند جارێک لە رۆژنامەکەیدا (١) باسى کارەساتى ئەو شیعەرى حەمە ئاغای دەریەندفەقەرە و ئەحمەد پاشای بابانى کردووە. بەشیکى لە دەقى شیعەرەکە نووسبوو و وەرى گێراو تە سەر شیوەى سلیمانى.

بەلام ئیمە دەقى شیعەرەکەمان لە کەشکۆلى (مەحمود پاشای جاف) وە دەست کەوت کە بریتیبە لە ٣٤ بەیت. وەرگێرانیەکەى پیرەمێرد وەک لە کەشکۆلى (نمونهى ئەدەبیات کوردى) (٢) مامۆستا نەجمەددین مەلادا نووسراو ٣١ بەیتە و هەروەها پیشەکیبەکی کورت سەبارەت بەکارەساتى شیعەرەکە نووسراو.

لە (کەشکۆلى کە لە پووری ئەدەبى کوردى) مامۆستا (مەحمەد عەلى قەرەداغى) دا لاپەرە ٩٧ هەتا ٩٩ بیست و یەک بەیت لە دەقى شیعەرەکە نووسراو. ئیمە دەقى تەواوى شیعەرەکە وەک لە کەشکۆلەکەى مەحمود پاشادا نووسراو دەخەینە بەرچاوى خوینەرەن. هەروەها هەردوو پیشەکیبەکەى پیرەمێرد و نەجمەددین مەلا و وەرگێرانیەکەى پیرەمێرد.

(١) ئەدەبیات (ژین) ژمارە ٦١٣ سالى ١٩٤٠.

(٢) حەمە ئاغای دەریەندفەقەرە لە نمونەى ئەدەبیاتى کوردیدا - مصطفی نەریمان. (گۆفارى بەیان)ى ژمارە ١٠٦ سالى ١٩٨٥.

ئەدەبیات (١)

حەمە ئاغای دەریەندفەقەرە کە نەخویندەوار بوو، دەسگیرانیکى ئەبى، رۆژى ئەحمەد پاشا ئەچى بۆ راو بەز، کە ئەگەنە بەر دەریەندفەقەرە تینوویان ئەبى، لە ئاوایبیەو ئەو ئاو و دۆیان بۆ ئەهین. کچە کوردیکى بالا بەرزى شیرین خەت و خال بەشیوەى مەهمان نەوازەو کاسەبەک ئاو

و دۆ دینتی، نازانی ئەمه ئەحمەد پاشایه، که پاشا ئیروانیستی له پر مهحه به تی ئە په پرتته دل، کویتخا بانگ ئەکا ئەلێ خوازیستی ئەم کچهم بۆ بکه و به خه زنه داریش ئەلێ پاره یه کی زۆری بۆ جل و ته داره ک بدهنی. کچه که ئەزانی ئەمه ئەحمەد پاشایه ئەترسی، خورپه ئەدا له بهندی جهرگی، لهو لایشه وه دلخواز و دهسگیرانی همه ئاغایه، همه ئاغا که ئەمه ئەبیته فریاد نامه یه ک ئەلێ، بۆی ئەنووسنه وه ئەینیری بۆ ئەحمەد پاشا، که پاشا ئەیخویتیته وه ئەمه ندهی له لا په سه ند ئەبی دهستیته جێ ئەمر ئەکا به جل و بهرگی بوکتینیته وه دهسگیرانه که ی بدهنه وه، دوایی ئەو دهسگیرانه ی ئەمری.

همه ئاغا مه یلی ئەده بیاتی زۆر بووه. جار جاریش شیعی به قوو ته تی وتوو، بیجگه له وه یش دیاره سه ره تایی شیعه که به باز دهست پێ ئەکا ئەلێ:

میرزام ته واری،...
شبروانی بازی، ته رلان ته واری
چوست و تیژ په رواز شیر شکاری
یاوا وه دهستم نه پای کۆساری»

(۱) نمونه ی ئەده بیاتی کوردی ۱۹۳۸ ی زاینی ۱۳۵۷ ی کۆچی - نه جمه ددین مه لال ۳۲-۳۸.

«ئەم شاعیره له تهک ئەحمەد پاشای بابان ئاخ حاکم هاو زه مانن، وا مه شهوره له سالانی ۱۲۷۰ ی هیجریدا جارێک ئەحمەد پاشای بابان خۆی و سوپا هییه کانی ریتی ئەکه ویتته دهر به ندفه قهره، همه ئاغا له مال نابێ، ئەحمەد پاشا به سه ر سوارییه وه له مالێک داوا ی کاسه یه ک دۆ ئەکات. کچکی زۆر جوان و نازنین کاسه دۆیه کی بۆ دینتی، تومەز ئەم کچه دهسگیرانی همه ئاغایه، ئەحمەد پاشا که چاوی به کچه که ئەکه وی بۆی شیت ئەبی دهر حال ئەمر ئەکا کچه که ی لێ ماره بکه ن و ره وانە ی سلیمانی ئەکا. وهختی همه ئاغا دیتته وه ئەم خه به ره ئەزانی (منظومه یه ک) رێک ئەخا ره وانە ی ئەکا بۆ ئەحمەد پاشای بابان که شمقار بازه که ی فراندوو. ئەویش له گەل (منظوم) هکه ئەبینتی، ئانا کچه که ره وانە ی دهر به ندفه قهره ئەکاته وه به لام کچه که زۆر نازی ئەمری له خه فه تا».

دهقی شیعه که له که شکۆلی (مهحمود پاشای جاف) دا

میرزام ته واری،...
شبروانی بازی، ته رلان ته واری
چوست تیژ په رواز شیرین شکاری
یاوا وه دهستم نه پای کۆساری
دل بێ ئیختیار مویته لای باز بی
عهقل و هوش و فام گشت نه په رازی
نه صویح تا وه شام، نه شام تا سه حه ر
بازدام چەنی باز وینە ی بازی گه ر

وه سه د نه زا که ته ته رتیب باز دام ئەسه بابش نه جورم ئەعطای ویم ساز دام ئەوو دل جه عه ی نه یین عه یان که رد م جاش مه قام عه ی نه یین که رد م وه ما و اش ده و رانش په ی حیفظ وه موژگان ته ند م په ی نشینگیه ی باز شوخ دل به ند م تایی جه تو مار هه ستیی جه سته م سه ند دستم نه پای باز نه جای پارچه به ند کلوش نه پۆست فه ر قم قه رار دام تاکه جه فه ر قه یین فه ر ق بۆ مو دام پارچه ی ئیستخوان گه ر ده ن که رد م واز که رد م وه ئوتراخ باز ناز په ر واز به ند ریشه ی دل که رد م وه جلفووش ساز دام طه عمه ی جه رگ په ی بانگ قوو قووش وه حش بێ ته وار بێ هیتمای نه زریا زه نگی میرشکار وه پاش مه زریا هیتمای وه له د بی نه بی وه جه یران په وچی وه بێ خو ف مه کردش سه یران باز م شیرین بی شوخ شیروانی نه که فته ن وه ده س جه مشید ثانی شاد بیم چەنی باز شاهانه دهستوور نه خو به و زانام نه به هرام گورور بێ خه به ر جه مه کر چه رخ ئەفلاک بیم لاقه یید جه شو ریش دائیره ی خاک بیم ناگاه شمقاریک شووم بێ نارام ئاشووب دهوران ظو لم که ردی بێ رام هوجوم که رد نه چه رخ وه یه ک پر تابش رفانا باز م چەنی ئەسه بابش من که جه و ده مدا سه راسیمه وار غه لطان بیم نه خاک په ی بانگ هاوار

به عده زان خیزام وه زاری و مهلال
 كه فتم نه ده مای شمقار قه تتال
 هه رچه ند قوو قووم كه رد ههچ نه داشت نه ثهر
 عه ده م بی جه عه بن باز ناز په روه ر
 بازم به رشیییه ن وه ته نافه وه
 سه بیاد كه ل گرتن وه كوئی قافه وه
 كه فیمه شونش وه یاران یاران
 پاشا پارچه به ند گیر بۆ جه داران
 كه وقته شونش وه مه چۆ مه چۆ
 پاشا پارچه به ند گیر بخوا نه چۆ
 كه وته شونش وه یاری و خه نده
 پاشا پارچه به ند گیر بۆ جه وه به نده
 و یارا و و به رد یانه م بی خراب
 گوم بی نه دیده م چون سه نگ توی تاب
 ئاخر بی عیلاج نه جای ویم بی دهنگ
 مات و مه دهوش بیم چون ته صویر سه نگ
 نه خه لقان واتن باز ش په میده ن
 ده روون مه وح هوون دیده ش ته میده ن
 نه و بازه كه خۆم كه فته نم نه گیر
 نه ههچ قوشخانیک نه كه رده ن نه خچیر
 بازم ته وارن سهینه پر خاله ن
 پی و شونش نییه ن حال م به د حاله ن
 هه ر كه سه بازه كه م به دخود كه رده بۆ
 نه سه هرد پایز ئایز مه رده بۆ
 خـودا وه ند بازم به رد، بۆ ولاتی
 تاروی قیامه ت ده سم نایگاتی
 مه ربه د قودره ت مالک الأعجاز
 به نه لطف ویش باز با وه رۆ باز
 وه رنه (طالیعی) چیش مه یۆ نه ده ست
 خه سته وه خه م نه دوش ضایف و ده سه به ست

وه رگێرانه كه ی پیره مه یژد:

میرزام ته واری، میرزام ته واری
 شیروانی بازی، ته رلان ته واری
 چابووک جستوخیز شیرین شکاری
 دهستم كه وت له شوین پیچی کۆساری
 دل بی ئیختیار مویته لای باز بوو
 عه قل و هوش و فام له لام په رواز بوو
 له شه وه و رۆژ و ده می سه حه ردا
 به بازی له گه ل باز بازم نه دا
 عه شق و علاقه م هه موو به باز دا
 نه سه بایم له چه رم نه عزای خۆم ساز دا
 چاوگه خانویه کم له چاوم بۆ کرد
 چرام له نووری دیده ی خۆم بۆ برد
 ده وری نه و چاوگه م به برژانگ ته نی
 له ترسی تیری نیچیر نه فگه نی
 کلاوم له پیست فه رقم قه رار دا
 تاله فه رقه دین كه سه فه رقی نه كا
 پارچه ی ئیسقانی گه ردنی خۆم برد
 له چاوگه ی چاوا ئۆ تراخم بۆ کرد
 به ندی جگه رم برد، كردم به جلفوی
 جه رگیشم له ت کرد بۆ بانگی قوقوی
 وه حشی و ته وار بوو به جست جۆیدا
 زه نگۆله ی میرشکار نه زرا له پییدا
 بازم شیرین بوو شوخی شیروانی
 نه كه وت بووه ده ست جه مشیدی سانی
 به شاباز شاد بووم شاهانه ده ستوور
 نه شام نه ناسی، نه بارامی گوور
 بی خه به ر له مه كر چه رخی نه فلاک بووم
 لاقه یید له شوپش دائره ی خاک بووم

ناگا شمعقاریتیک شوومی بی نارام
 ناشووبی دوران به دکاری بايام
 هجوومی هینا و بازی فراندم
 به ئه سبابیه وه له دهستی ساندم
 ئیتر من شیت بووم سه راسیمه وار
 غهلتانی خوین بووم به بانگ و هاوار
 به کوله مه رگی و به زاری و مه لال
 که وتبوومه دوی شمعقاری تیژبال
 هه چه ند قوو قوم کرد نه بوو دهنگی باز
 گوم بوو له چاوم بازی ناز په رواز
 بازم ده چووه به ته نافسه وه
 هیلانه ی کردووه به کۆی قافه وه
 خوا خوام بوو دوعای من به ته ئسیر بی
 پارچه ی بنده که ی له چلتی گیر بی
 هیچ فایده ی نه بوو ناله ی جه رگ سووتاو
 گوم بوو له چاوم وهک نه قشی رووی ئاو
 دواپی ناعیلاج له جیبی خۆم بی دهنگ
 بی هۆش لیبی که وتم وهک هه یکه لی سه نگ
 له خه لکی وایه بازم تو رواه
 هه ر به و داخه وه هۆشم نه ماوه
 ئه و بازه ی که واهه دس من که وتبوو
 عالم له داخی ئه و نه سره وتبوو
 بازم تو رواه سیننه پر خاله
 پی و شوینی نییه حاله به دحاله
 ئه و که سه ی بازی ده کردم له پری
 به سه رمای پایز نازیزی مرئی
 شه فهق له چاویا وینه ی ده یجوور بی
 کاسه ی بینایی جیبی مار و موور بی

ناردی ناو درک کهس و کاری بی
 هه رگیز ساغ نه بی هه ر نازاری بی
 خواوه ند بازمی برده ولاتی
 تا رۆژی مه حشه ر دهنگمی ناگاتی
 مه گه ر ته قدیری خوی بیکه سان
 بۆم بینیته وه به مه ژده په سان

پیره میرد و شیعیگی عه ره بی

پیره میرد له سالی ۱۹۳۶دا بۆ پیکهتانی جۆزه به راورد کاربیهک له نیوان چوار پارچه شیعه را
 به چوار زمان، ئەم شیعه ره بیهی کردووه به کوردی، به لام ناوی شاعیره که و سه رچاوه که ی
 نه نووسیوه .

اخـذنا نراقب بين الدجى
 تنفسها الخافت المضطرب
 بحيث الحياة لها موجة
 تروح وتغدو بصدر نخب
 تخاطبنا وكان لامجيب
 وتدفعنا وكان لاحراك
 مددنا لو انا بذلنا القوى
 وزاكي الدماء لدرء الهلاك
 رجونا مخاب هناك الرجا
 وقد قطع اليأس حبل الأمل
 وتحسبها حين نامت رفاتا
 ونائمــه حين هم الأجل
 وعند انبثاق السنا غمضت
 مآقبها بسكون بروع
 وقد لفظت نفساً واحداً
 وخلت مآقبها للدموع
 واشرق الشمس راء الضحى
 فخلنا اشعتها من سواد

ئیشکمان دهگرت شهوانی تاریک
 هه ناسه ی به ترس په شییو و باریک
 رۆحی گه یبوه قهفه زه ی سنگی
 دههات و دهچوو زۆر به بی دهنگی
 بانگمان کرد جوابی نه ئه دایه وه
 بههات و چۆشمان نه جوولایه وه
 ده مانویست خوتین و قوتمان خه رج که بین
 له و هیلاکه ته ئه وی پی ده رکه بین
 بۆ پاراپنه وه رجا نه گه یرا
 ناهومی پد رشته ی ئه مه مان برا
 نووستبوو و تمان ئیسکی مردووه
 مردبوو و امان زانی نووستووه
 سفیده ی به بیان چاوی کرده وه
 ئه و چاوه ی لیک ناو هه جگار بورده وه
 ئاخه نه فه سی ده رچوو کش و مات
 فرمیسی چاوی ئیمه ییش به خور هات
 رۆژه لاته زه رده ی ره شی ده نواند
 بولبول ده گریا و کوتر ده ی نالاند

دوو شاعر له تورکییه وه

بۆ هه مان مه به سته شیعی شیوه و به راوردی شیعی چوار نه ته وه، پیره میترد شیعیکی
 شاعیری گه وره (عه بدو له ق حامد) ی کردوو به کوردی. له راستیدا شاعیره که قه سیده یه کی درێژه
 و یه کیکه له به ره مه نه مه کانی ئه و شاعیره که بۆ مه رگی (فاطمه) ی خه یزانی خۆی نووسیوه.
 قه سیده که له کتیبه ی سهریه خۆدایه که ناوی (مقبره) ه. بریا پیره میترد هه مووی وهرگپراپه ته
 سه ر زمانی شیرینی کوردی و له گه وره یی شاعیره که ش بگه یشتینایه!. ئه و کتیبه سالی ۱۳۰۳ ی
 رۆمی له ئه ستانبول چاپکراوه. پیره میترد لاپه ره ۴-۴۵ ی کردوو به کوردی. وه دوا به یته ئه و
 وهرگپرانه ی خۆی له لاپه ره ۵۹ ی ئه و کتیبه وهرگپراوه.

عه بدو له ق حامد:

«اوچدی جان او مدن اول پریزاد
 بن صدمه ی رفر فیله بریاد
 عالمی خراب بنمی ویران
 بیلم صانیزم یقلدی دوران
 شم دنگری باغ اولور می آباد
 طاغلار بکا هیچ قیلار می امداد
 فریادمه کلمه ای هنرمند
 بندن طللیک هنرسه فریاد
 ای یار کور نمیور نشانه ک
 کرچک بومی شم دی آشیانه ک
 هیچ بریره المهدن خیی ر بن
 سن کیتمز ایدک نه کج نه ارکن
 کوگدن کلیور بوگون نزانه ک
 اولمازمی براز بکا اعانه ک
 «عمه ر گده بنی سور ایدک سن
 عمرگ گبی باق وفا سزم بن»

وهرگپرانه که ی پیره میترد:

له هیلانه ی رۆح په ریزاد فری
 بای بالی هۆشی له که له لم بپی
 دنیا رووخا، یا، حالی من شیبوا؟
 وه بزانه شییتم ئه دهم به کیوا!!
 له مه وه دوا باغم چۆن ئاوا ده بی؟
 شاخ و داخ بۆ من چۆن ماوا ده بی؟
 نامه وی بییتسه فریام هونه رمه ند
 هونه رم نییه تا بلتی به چه ند
 ئه ی یار نابینم شیوه و نیشانه ت
 راسته، ئه مه یه ئیستا هیلانه ت
 تۆ بی پرسه من هیچ کوئی نه ده جووی
 له پیتش چاوی من قهت ون نه ده بووی

ئىستا وا دەنگت له ئاسمان دى!
نابى بەزەيىت بەحالمما بى؟
بە ھەموو عومرت خۆشەويستت بووم
كەچى وەك عومرت بى وەفا دەرچووم

بەيتىك له توركيەوہ

«بۆ خۆم سەر ئازاد ئەبووم لەم خەفەت و ھەللايە
يا نەھاتمايە دنيما، يا له ھيچ نەگەمايە»

«شاعير و رۆژنامەنوس-معلم ناجى»

بۆ گۆفارى بانگى كورد(۱)

كاتى گۆفارى (بانگى كورد) له سالى ۱۹۱۴دا له بەغدا دەرچوو پيرەمپىرد له توركيە بوو، بەلام لەوى نوسخەى ئەو گۆفارهى بينيويو. كاتى ھاتەوہ سليمانى له سالى ۱۹۴۴دا يەكڤە له ژمارەكانى ئەو گۆفارهى بەھۆى (جەميل صائب)ى خوشكەزايەوہ دەست دەكەوتت. لەبەشى توركى گۆفارهكەدا نووسين و شيعرىكى (بەھائەددىن شەيخ نورى شىروانى)(۲) تيدا بووہ. پيرەمپىرد زۆر له توركى نووسينەكەى رازى بوو و له ھەمان كاتيشدا لەبەر ناوەرۆكەكەى كردوو يە بەكوردى. ئيمە له ليكۆلينيەوہكەماندا سەبارەت بەبانگى كورد نووسين و شيعرەكەمان بلاو كردوہ، لېرەدا تەنھا ئەو شيعرە بلاو دەكەينەوہ كە پيرەمپىرد زۆر جوانى كردووہ بەكوردى:

«ئەى بانگى كورد، ئەى سەداى بەرزى كوردان
گويمان ليستە توخوا مەبرئى له گويمان
ئەى رۆژى كورد، نوورت دەرخە، بينوئينە
ھەورى نەزانى لادە، بيـــــــــــــــرەوينە
گويتى كورد بزرنگينەرەوہ بەدەنگت
گيانيان تازە بيستەوہ بەئاھەنگت
چە؟ رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!
بازووى پۆلا مــــــــــــەردى رۆژى نەبەردە
ئەى مەردى كورد زووكە ھەلسە درەنگە
خەلك پيشكەوي و تو دواكەوى زۆر نەنگە
تەمەلى وەجاخى كوتير كردووينەوہ
رۆژمانانە، رۆژ ھەورى لا بردووينە

ئەى رۆلەى كورد رامەوہستە تيكۆشە
ئەوى كەلكى قەومى نەگرئ بى ھۆشە
بپروانە چۆن گــــــــــــەدايى دەورى داوين
ئيل و خيل و كەسوكار پى بەداوين
ترسنۆك بين زوو له ھەوار بار ئەكەين
تانەى دوشمن لەسەر خۆمان بار ئەكەين
چە رەوايە پەست بى و بمرئ ئەو كوردە؟!
بازووى پۆلا مــــــــــــەردى رۆژى نەبەردە»

(۱) پروانە سەرەتاي ئەم ديوانە پيرەمپىرد و بانگى كورد.

(۲) يەكيتىك بوو له دامەزرينه رانى گۆفارهكە و ماويەك موئەسەرىفى سليمانى بوو.

بەندى پەخشان يا واتاي سەربەست(۱)

۱۹۳۳

لەزبانى (تازى) يەوہ وەرگىراوہ

برووسكەيە، كە، له پى: دى له چاوتەوہ، تيشكى
ئەداتە: چاوم و ئەو نوورە ديدەمــــــــــــە چاوم

.....

گيانە، نەغمەى نەشىدەكەى رۆحت
بەندى لايلايەيەكــــــــــــە، بۆ رۆحم

.....

لەگەل شــــــــــــتتى بەدلتا رادەبوورئ
دەمــــــــــــودەست، وا له دلما: بووينە يەك دل
كە دل تەنگ بى. دلەكوتيم دەگاتتى
لەبەينى دوو دلا، راستە كە رتيە

.....

تەلى چرايەك له شــــــــــــەوقى تۆوہ
بۆ جەهەرك و دلما راکــــــــــــيشــــــــــــراوہ
ئەو دەمەى كە تو بى شــــــــــــەوق و كزبى
چراى دلى من ئەكــــــــــــوژيتــــــــــــەوہ

له تاريكييـدا رهـنـجـهـرۆ و بـئـ كـهـس
لهـگـوـئـ ئاـگـردان سهـرم كـز نهـكـم

تۆ بۆ من، تۆ تهـنـها بۆ من، ههـموو شـتـيـكي تۆ، بۆ من
خۆشهـويستى و خۆشويستتم، زۆر پـيـخۆشه، بهـلام چـيـبـكهـم؟!
ناخ هـيـچ كهـسى تر نـاـسـم، كهـواـبوـو تهـنـها بۆ من تۆ!

بنواړه مانگ بهـشهـوقهـوه شهـو رووناك نهـكـاتهـوه
بنواړه شهـو، بهـيـانى نـزـيـك خـوـئـ نهـخـاتهـوه
سهـير كه، بهـيـانى باوهـشى بۆ رۆژ نهـكـاتهـوه
بنواړه رۆژ، كه تيشكى نهـرـيـتـه سهـر زهـمـين
ههـنگوـين و شـيـر و ژـين و غـراـمـى نهـخـاتهـوا!

ئهـى تۆ، كه، وتم، تۆ ههـموو شـتـيـكي منى تۆ
تۆ مانگى منى، سا، وهـره، رۆـ روون كهـرهـوه بۆم
تۆ شهـو به، گوناهم بخه ژـيـر پهـردهـى زولـفت
رووناكى بهـيـانى به، جـلـهـوكـيـشى ههـتاو به
رۆژم به، وهـره پـاـكـمـهـوهـكه، بـيـمـهـوه منـداـل
بهـو عـصـمهـتهـوه لـايـق عـهـشـقى نهـبهـديـهـت بم

(۱) پیره‌مێرد هەر به‌و ناو‌نیشانە بە‌خشانە شیعرییە‌که‌ی وه‌رگێ‌پراوه. پروانه (ژ‌یان) ۳۶۱ سالی ۱۹۳۳.

پیره‌مێرد و دوو شیعری شیخ مسته‌فای ته‌خته‌یی

پیره‌مێرد له سالی ۱۹۴۹(۱)دا ئەم شیعری وه‌رگێ‌پراوه و ته‌نها نووسیبوه (شیخ مسته‌فا)،
ئێتر هێچی له‌باره‌وه، نه‌نووسیبوه. ئێمه ژماره‌یه‌کی زۆری شیعری ئەم شاعیره‌مان له‌ که‌شکۆله‌که‌ی
مه‌حموود پاشای جافدا دۆزیه‌وه که له‌ چل پارچه شاعر زیاتره.

له‌ناو ئەو شیعرا‌نه‌دا ئەم شیعره‌شی تیا‌دا بوو که پیره‌مێرد وه‌ری گێ‌پراوه. شیعره‌که هه‌شت
به‌یته، پیره‌مێرد پینج به‌یتی لێ وه‌رگێ‌پراوه. ده‌قی شیعره‌که و وه‌رگێ‌پراوه‌که ده‌نووسین:

پیری سوپای غه‌م جه‌م كه‌رد و ئاوه‌رد
مه‌تای جوانی گرد وه تاراج به‌رد

بئ تینی تیندا وه‌تینی مه‌دا
ئه‌جه‌ل بۆی فه‌نا وه‌بینی مه‌دا
قووه‌ت جه‌ ئه‌عضای به‌ده‌ن گورێ‌زان
گولاله‌ی شادیم بال و په‌ر رێ‌زان
مه‌وه‌رۆ جه‌لام ساتی وه‌ سالی
تامووت جه‌سته‌م بییه‌ن وه‌تالی
مه‌سافه‌ی میلی بروو وه‌ ماهی
وه‌کو‌هین جه‌لام یه‌ك به‌رگ کاهی
ئه‌ساسه‌ی فه‌نا یه‌كسه‌ر ئاماده‌ن
هه‌یفی ویم سوار، ئیمان پیاده‌ن
یاره‌ب بۆ به‌حه‌ق پادشای له‌ولاک
به‌عه‌شق شه‌هید سه‌در سینه‌ چاک
حوسن خاتیمه‌م ئارایش بکه‌ر
خه‌جاله‌ت نه‌بوون جه‌به‌زم مه‌حشه‌ر

وه‌رگێ‌پراوه‌که‌ی پیره‌مێرد:

پیری له‌شکری خۆی کیشا و هینا
قه‌لای جوانی هه‌لگرت له‌ به‌ینا
بئ تینی، به‌تین وا درا به‌سه‌رما
رووتی کردمه‌وه و خسته‌میه‌ به‌ر سه‌رما
هه‌موو ئه‌ساسه‌ی مردن دپاره
من وا پیاده‌م، ئیمان سواره
چۆنی ده‌گه‌می به‌هیزی که‌می
ناتوانم ده‌ریا ببـرم به‌گه‌می
سا خوايه‌ لوتفت با نا خودام بئ
چونکو به‌نده‌ی تۆم مه‌یلت له‌لام بئ

(۱) ژین ژماره (۹۶۶) سالی ۱۹۴۹.

شیعری دووه می شیخ مستهفا

پیش ئەو هی ئەم شیعری بنووسین، ئەوەندی که دەستمان کەوتوو سەبارەت بە ژبانی و شیعری ئەم شاعیرە دەخەینە پێش چاوی خۆینەران. مامۆستا (علی باپیر ئاغا) لە لاپەرە ۲۱ ی کتێبە کە پێدا (شاعیرە ناو ون بوو کانی کورد) لەم بارە بەوە لە ژێر ناو نیشانی (فیراقتی) دا کورتە باسیکی ئەم شیعری نووسیوو، کە گواپە شیخ مستهفا نازناوە کە (فیراقتی) بوو، بەلام لەو شیعراوەدا کە ئێمە دیومانان تەنها ناوی مستهفا (مصطفی) ی نووسیوو. دیارە مامۆستا علی باپیر ئاغا هەر لە خۆزە ئەم نازناوەی بۆ نووسیوو و پەنگە وەختی خۆی بەو نازناوە ناسرا بیت.

مامۆستا دەلیت: «فیراقتی، ناوی (شیخ مستهفا) یە، لە بنەمالە (چۆری) کوردستانی خۆزەلات لە ناوەراستی سەدە دیوانە هەمی کۆچیدا ژیاوە، کاتی خۆیندنی تەواو کردوو، عاشق و سەودای (شیخ عوسمان سراج الدین) بوو، چوو بۆ تەویڵە، ماویەکی زۆر لەوی ماوە تەو تا سالی (۱۲۸۴) لەوی تەمەنی دوابی پێ هیناوە. لە زانست و وێژەدا پێ وێنە بوو لە دەوری خۆیدا. ئەوەندە هەپە زۆرتری هەلبەستە کانی فارسییە. تەنیا ئەم هەلبەستە کانی کوردییە. لە کەشکۆلی دەسنووسی محمود پاشای جاف وەرگیراوە، کە بۆ شیخ عوسمانی و توو».

لێرەدا دوو تیبینی سەبارەت بەو نووسینە لای ئێمە دروست بوو:

۱- زۆریە هەلبەستە کانی شیخ مستهفا کوردییە نەک فارسی، تەنها لە بەشە کەشکۆلە کە ی محمود پاشادا کە لای ئێمە زیاتر لە چل پارچە شیعری کوردی تیاپە. نەک وەک مامۆستا نووسیوو، تەنها ئەو شیعری بە کوردی و تیب.

۲- مەبەستی مامۆستا لە کوردی واتە شێوەی هەورامی (گۆزان) ه. کە ئەو تەنیا شیعری ئەو لە کتێبە کە پێدا نووسیوو، خۆی بە شێوەی هەورامییە و پیرەمێرد کردوو بە شێوەی سلیمانی. نەک هەر خۆی و هەا بووبی کە ئەو نووسیوو تیبەو.

پیرەمێرد ئەو شیعری لە ژمارە ۹۲۵ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۸ دا وەرگیراوە و بلاوی کردۆتەو. پێشە کێبەکی کورتی بەم جۆرە بۆ نووسیوو «لە شاعیراندا شیخ مصطفی ناوی کمان هەبوو من نایناسم، محمود پاشا بەختی خۆی دیوانە کە لە کەشکۆلە کەیا، نووسیوو تەو، ئەمە غەزەلیکی ئەو» (۱) ئنجا ئەو شیعری لای مامۆستا علی باپیر ئاغا و ئەمە پیرەمێرد وەری گبیراوە و بلاوی کردۆتەو هەر بەک پارچە شیعری. لەو دەچیت ئەوی کتێبە کە لە رۆژنامە کەو وەرگیرا بیت.

«نەقدی خەزینە تەجەللای زاتی
نامە پر مەعنا شانی و سیفاتی
شەپۆلیکی دا نووری هەق تیدا
هەر پەگێ شەوقی ئەگەر پیتیدا

زوبان هەمیشە خەریکی ذکرە
ئەعزام سەراسەر مەربوتی فکرە
سەرۆبەدەن و مێشک و پەگو پۆست
کەوتوو نالە و زایە لەی یادۆست
تەن وا بەجاری خالی لە غەیرە
تەنیا تینی یار تیبیدا لە سەیرە
هەستی و نیستم لە دەست چوو بەک پەنگ
نەچمی هاوارە بۆ کزە ناھەنگ
لێدە نە تا، بێ نالە لە گۆشم
بە لکو بشیوی پەشیوی هۆشم
بە سۆزی نالە نە بنویمەو
بە نەفخە نەغمە بیوژتیمەو
زبوی قەلبی قەلب لە ناو بۆتە حال
جۆش دا و پاکتاو کا بیتە زبوی قال

(۱) ژین (۹۲۵) سالی ۱۹۴۸

چەند زانیارییە ک سەبارەت بە (مەحمود پاشای جاف) لە سەرچاوەیەکی پوونەو

لەم دیوانە پیرەمێرددا گەلی جار ناوی مەحمود پاشا و کەشکۆلە کانی هاتوو، خۆینەری وریا هەست دەکات، ئەم کارە مەحمود پاشا کە ناو و بەرھەمی ئەو هەموو شاعیرە بۆ تۆمار کردوین و لە فەوتاندن و کەمی و ناتەواوی پرگاری کردوون چەندە خزمەتییکی گەورە بە ئەدەبی کوردی و چون بۆ هەموو سەردەمێک دەبیتە گەنجینە یەکی میژینە ی رۆژگارێکی ئەم ئەدەبە بەرز و جوانە. ئنجا بۆ ئەوەی لە نزیکترەو و باشتەر لە مەحمود پاشا و گەورەیی کارەکی ئاگادار بین، پرومان نا لە بەرێز (عەلی بەگی حسین بەگی جاف) و چەند پرسیارێکمان لەم بارە بەو خستە پێش چاوی و ئەویش بە قەڵەمی جوان و هەستی بەرزی خۆی وەلامە کانی بۆ نووسین، ئێمەش وەک خۆی نووسیمانەو.

پرسیاری یە کەم:

ئایا مەحمود پاشای جاف چۆن خولیا ی ئەدەب و کۆکردنەو شیعری کوردی کەوتۆتە سەر؟
وەلام: مەحمود پاشای جاف کورە گەورە حەمە پاشای جاف بوو. حەوت برا بوون بە پیتی ناوچە و پەپوێندی کۆمەلایەتی و دیمەنی جوان و پەنگینی کوردستان و بە تاییبەتی ئەو هیل و

ناوچه‌یهی هۆزی جاف تیادا ئەژین و له کاتی خۆیا تاكو ئەم سالانه‌ی دواییه‌ش گهرمیان و کۆیستانیان تیا ئەکرد، له ناوچه‌ی قزهره‌بات و کفری لای خوارووی و ناوچه‌ی مهربوان و دامینێ ههریمی سنه به‌جوانترین ناوچه ئەژمێردرێت له وه‌رزه‌کانی سالدا، چونکه چ کاتی ئەم ناوچانه جوان و رهنگین و دلگێر بوون ئەمان لهو کاتانه‌دا تیا بوون و هاتوچۆیان تیاکردوه. به‌وینه گهرمیان له زستانا جوان و خۆشه‌تیا بوون. شاره‌زور له به‌هار و پایزدا رهنگین و کانی خێر و بیت و به‌ره‌کته‌ بووه. کۆیستانیش له‌هاوینا رهنگین و دلگێرین و دلگێر بووه. کاتیان تیا به‌سه‌ر بردوه و ههر له کۆنیشه‌وه له پێش ئەوه‌ی به‌گزاده‌ی جاف و هۆزه‌که‌یان بێنه‌ به‌شی عوسمانی له کوردستانی عیراق له ناوچه‌ی جوانۆ و باوه‌جانی و قوبادیا «که له بنه‌چه‌دا یه‌که پشت» ئەو ناوچانه‌شی به‌به‌هه‌شتی سه‌ر زه‌مین دانه‌نرێن ئیتر چ له کۆن و که‌له‌پوور و بنه‌ره‌ته‌وه و چ له شێوه‌ی تازه‌ی‌شا له ناوچه‌یه‌که‌دا ژیاون هه‌لخه‌ری بیری ناسک و هه‌ستی به‌جۆش و خولیا‌ی ئەده‌ب و ئەده‌ب دۆستی له‌ناخی ده‌روونیا‌ن و له‌ناو رده‌گ و هه‌ست و ده‌ماریا‌نا گه‌شه‌دار و جیگه‌ر بووه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌پیتی ده‌ست‌ڕۆیشتوویی و دۆخی ئەو سه‌رده‌مه و به‌پیتی پله‌ی کۆمه‌لایه‌تیا‌ن که په‌یوه‌ندیان هه‌بووه به‌بابان و ئەرده‌لانه‌وه له کۆن و به‌ئێران و عوسمانیه‌وه لهو سه‌رده‌مه‌دا و باری خۆتندن و خۆتنده‌واری ئەو سه‌رده‌مه‌یش، له‌سه‌ره‌تاوه منال‌گۆش کراوه به‌ئامۆژگاری و شیعره‌کانی حافظ و سه‌عدی و کلیم و شاعیرانی ناوداری ئەوسا و ئیستایش و ئەو مامۆستا‌یانه‌ی که کورپه به‌گزاده‌کان لایان خۆتندوو‌یا‌نه به‌هه‌لکه‌وتوو و بلیمه‌تی سه‌رده‌می خۆیان ژمێردراون له‌به‌ر ئەوه‌یوو که منال‌تیک به‌و جۆره و له‌م ناوچانه‌دا و له‌و چوارچێوه‌دا په‌روه‌رده ده‌بیت، چۆن خولیا‌ی ئەم جۆره شتانه ناکه‌وینته سه‌ری و ئەبیت بۆچی خۆی پێوه خه‌ریک نه‌کات؟! من له باوکم بیستوه ئەبیت: کاتی به‌گزاده‌ی جاف گهرمیان و کۆیستانمان ئەکرد له‌گه‌ڵ جافدا کورپه به‌گزاده شه‌وانی هه‌وار و رێ کۆچ کاتی خۆمان به‌شه‌ره شیعهر و قسه‌ی خۆش و نه‌سته‌قه‌وه به‌سه‌ر ئەبرد و کتیبه به‌ناویانگه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی وه‌کو شاهنامه‌ی فیرده‌وسی و ئەسکه‌نده‌نامه و ئەمانه‌مان ئەخۆتنده‌وه. ئەبووین به‌دوو ده‌سته شه‌ره شیعهرمان ئەکرد، کاتی ابوو هه‌واره و هه‌وار به‌رده‌وام بوو هیچ لایه‌ک لاکه‌ی تری بۆر نه‌ئەدا، ئەوه‌نده شیعهریان له‌به‌ریبوو. هه‌روه‌ها بیجگه له‌مانه‌ش به‌بیری من په‌یوه‌ندی به‌گزاده‌ی جاف له‌گه‌ڵ زانیانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کوردستان و تیکه‌لی و کارتیکردنی ئەده‌بی فارسی و بوونی که‌شکۆلی کۆن وای لێ کردوون نه‌که ههر ته‌نبا مه‌حموود پاشای جاف که‌شکۆلی بیت به‌لکو ئەوانه‌ی من بزاتم، که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ و عبدا‌لقادر به‌گی سلیمان به‌گ و په‌زابه‌گی فه‌تاح به‌گ که هه‌رسیکیان برزای مه‌حموود پاشان که‌شکۆلیان هیه‌یه و من دیومن. نه‌که ههر ئەمانه به‌لکو بارو‌دۆخی له‌باری ئەو سه‌رده‌مه تابه‌تیه وای له ده‌روو‌پشتی به‌گزاده‌ی جاف کردوه هه‌تا یه‌کیکی وه‌کو حاجی مه‌حموود یار وه‌یس پیاوما‌قولی مه‌حموود پاشا ئەویش که‌شکۆلی هیه‌یه، من دیومه که‌ه‌تتا شیعهری (سالم)‌ی صاحبقرانی له‌ساله‌کانی ۱۲۹۰ به‌م لاوه تیا نووسیوه‌ته‌وه. ئەوه‌تا مه‌حموود پاشا ئەوه‌نده هه‌ستیبار و بیری‌تیش بووه سه‌رده‌م و رۆژ و

کاته‌کانیشی نووسیوه، بۆ وینه ئەلێت: له شاره‌زور له کاتی مه‌ره‌زه داچاندندا به‌هار کاک ئەحمه‌دی خه‌سه‌رو چاره‌ش هاتوه بۆ لام ئەو شیعهرانه‌ی بۆ خۆتندمه‌وه و نووسیومه‌ته‌وه که ته‌مه‌نی ئەو کاته‌ی له بیست سال‌ تێپه‌ری نه‌کردوه. هه‌روه‌ها ئەلێت! له زمانکۆ فیرار بووم له سالی ۱۳۱۱ی کۆچیدا مه‌لا یوسف یاخود سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری ئەم شیعهرانه‌ی وه‌لی دیوانه‌ی بۆ وتم و من نووسیومه‌وه جا پیاو بیری لێ بکاته‌وه مه‌حموود پاشا ئەو کاته ته‌مه‌نی چل و نۆ سال‌ بووه به‌گۆزانی شیعهری بۆ بلێن و ئەم دوا‌یی بینه‌وسیتنه‌وه وه‌یان له‌کاتی ده‌سته‌به‌سه‌ریا له ئەسته‌مول ئەلێت له که‌شکۆلی فلا‌نه‌وه ئەم شیعهرانه‌م له‌م کاته‌دا نووسیوه.

پرسیاری دووه‌م:

نایا ئەو که‌شکۆله‌ تا ئیستا له‌م هه‌موو سه‌رده‌مانه‌دا چۆن پارێزراوه و که‌وتۆته لای چه‌ند که‌س؟.

وه‌لام: وه‌کو له‌سه‌ره‌وه باس‌مان کرد چۆنه‌تی پارێزگاری که‌شکۆله‌که تاكو سه‌رده‌می ژیا‌نی خۆی هه‌میشه لای خۆی بووه و هه‌تا له کاتی ده‌سته‌به‌سه‌ری و دوا‌ی فیراریا هه‌ریتی بووه و ئەو شیعهر و باس و خوازانه‌ی تیا نووسیوه‌ته‌وه. بۆ وینه که له ئەسته‌مول فیرار ئەکات ئەچیته خاکی رووس و له‌ویوه بۆ ئێران و ئنجا ئەگه‌رپێته‌وه بۆ کوردستان، له (باکو) له به‌رگی سیاحه‌ت و گه‌شتا و هه‌تتا مه‌لا مه‌حمه‌دی سه‌نی پیاوی بووه ئەو جلی باشی له‌به‌رکردوه و خۆی خراب وه‌کو نۆکه‌ری ئەو تاكو نه‌یناسن. له باکو وینه‌ی خۆی ئەگرێ و له‌ژیریا ئەم شیعهری مه‌وله‌وی ئەنووسێ:

داخۆ چه‌رخ چه‌پ چه‌واشه‌ی چه‌پگه‌رد

په‌ی کام ده‌ردی سه‌ر نگه‌هداریم که‌رد

دوا‌ی خۆی‌شی، وه‌ک له خوالی‌خۆشبوو (حه‌سه‌ن فه‌می به‌گی جاف)‌ی کورپه‌زایم بیستوه که‌ه‌لی به‌گی باوکی حه‌سه‌ن به‌گ کۆچی دوا‌یی ئەکات که‌شکۆله‌که ئەکه‌وینته ده‌ستی حسین به‌گی مامی ئەویش له‌به‌ره‌وه‌ی که‌مه‌تر تاقه‌تی ئەو جۆره شتانه‌ی بووه، پیره‌مێرد به‌ئمانه‌ت لیبی وه‌رته‌گریت، دوا‌یی حه‌سه‌ن به‌گ وتی: ئەو کاته که باوکم وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نم (۱۶-۱۷) سال‌ بوو به‌لام وانه‌بووم که زۆر خۆم به‌مانه‌وه خه‌ریک بکه‌م، هه‌رچه‌ند که‌شکۆله‌که‌م ئەخۆتنده‌وه له کاتی خۆیا خورم له‌گه‌ڵیا بوو به‌لام له‌به‌ر مامم ئەوه‌نده له‌سه‌ری نه‌رۆییم تاكو له سه‌ره‌تای سیه‌به‌کانا هه‌ستم کرد، چومه‌ لای پیره‌مێرد داوایم کردوه ئەویش ئەم رۆژ بۆ ئەو رۆژ و ئەم کات بۆ ئەو کات کاتی به‌سه‌ره‌برد و منیش گه‌ییمه سنووری وه‌رسی و یه‌ئس. ناچار هادی ئەفه‌ندی خوشکه‌زای پیره‌مێردم راسپارد و له‌گه‌ڵیا ریکه‌وتم بۆم بدزیتنه‌وه به‌بیست دیناری سه‌ره‌تای سیه‌به‌کان! به‌و جۆره ده‌ستم که‌وته‌وه. له‌وکاتیشه‌وه ههر لای حه‌سه‌ن فه‌می به‌گه و ئەویش هه‌موومان ئەزانین یه‌کی‌ک بوو له هه‌ره ئەده‌ب دۆست و ئەدیبه ناسکه‌کانی کورد و هه‌تا له‌شه‌وق و ته‌وژمی ئەده‌ب و ئەده‌ب دۆستیا شیعهری‌شی هه‌به که‌م که‌م به‌فارسی و کوردی ئیستاش دوا‌ی مه‌رحوومی حه‌سه‌ن به‌گ لای هۆشمه‌ندی کورپه‌تی که ته‌مه‌نی درێژ و به‌خته‌وه‌ربیت زۆر له

په‌وشتی پاراستنی ئەو جوژە شتانه‌ی له باوکی و باپی‌یه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه و پاراستوونی به‌تایبه‌تی کتیبخانه‌ گه‌وره‌که‌ی باوکی که ئیستاش لایه‌تی و خه‌لک زۆر که‌لکی لێ وه‌رته‌گریت.

پرسیاری سیبیه‌م:

تکایه‌ باسی به‌سه‌رهاتی که‌شکوڵه‌که‌مان بۆ بکه‌ له‌ هه‌ردوو جیگای ئەسته‌موڵ و زمانکوڤا:

وه‌لام: که‌شکوڵه‌که‌ی مه‌حموود پاشا ته‌نها له‌ دوو جیگا نه‌نوسراوه‌ته‌وه، له‌ ئەسته‌موڵ و له‌ زمانکوڤا چونکه‌ پاشا بۆ هه‌رکوێ چووبیت که‌شکوڵه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خوڤیا بردووه. ئەسته‌موڵ و زمانکوڤا، جیگه‌ی هه‌میشه‌یی پاشا نه‌بووه. به‌لکو له‌ ئەسته‌موڵ ده‌سته‌سه‌ر بووه، دوایی له‌وێ فی‌راری کردووه و وه‌کو باس‌مان کرد به‌رێگای باکوڤا هاتووته‌وه کوردستان و ئەو ماوه‌یه‌شی تا‌کو حکومه‌تی عوسمانی به‌خشیویه‌تی له‌ زمانکوڤا بووه هه‌ندێ شیعری له‌وێ تیا تۆمار کردووه بۆ وینه‌ له‌ رووسیا به‌ئه‌رمه‌نستاندا تێته‌په‌رن مه‌لا محه‌مه‌دی سه‌نهی پیاوی شاعیر بووه و کچه‌ ئه‌رمه‌نی جوانیان زۆر دیوه، هه‌ندێ شیعری جوانی وتوو به‌شوڤ و شه‌نگی کچه‌ ئه‌رمه‌نیا من سه‌ چوار به‌یتیکێ که‌ مه‌رحومه‌ی باوکه‌م له‌به‌ری ما‌بوو نووسیه‌ته‌وه هه‌ر له‌لامه. به‌م بۆنه‌یه‌وه حه‌ز ئەکه‌م شتیکی تر بدرکینم، ئەگه‌ر سوودی نه‌بیت زبانی نبیه. ئەویش: مه‌حموود پاشا به‌خۆیه‌وه هه‌وت برا بوون خوڤی براگه‌وره‌ بووه و براکانیشی ئەمانه‌ن: وه‌سمان پاشا، حه‌سه‌ن به‌گ، سلیمان به‌گ، حه‌مه‌ عه‌لی به‌گ، قادر به‌گ، فه‌تاح به‌گ، له‌ ئەنجاما مه‌رگی هه‌ر شه‌شیا‌نی دیوه و که‌وتوو‌ته‌ دوای ئەوان و سو‌ز و په‌رۆشی کو‌چکردنی ئەوان وای لێ کردووه به‌شیع‌ر شتیکیان بۆ بکات که‌ بیست و چوار به‌یته و له‌ که‌شکوڵه‌که‌یدا هه‌یه و منیش له‌لام هه‌یه وه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌که‌ به‌خه‌تی حه‌سه‌ن به‌گ خوڤی. پیره‌مێرد هاتوو ئەم بیست و چوار شیع‌ری کردووه به‌نۆزه‌ شیع‌ر و پینجی لێ لا‌بردووه و دواییش له‌ نۆزه‌که‌ی تر هه‌وتی لا‌بردووه خوڤی هه‌وتی بۆ زیاد کردووه واته‌ له‌ تیک‌رای بیست و چوار به‌یت دوانزه‌ی لێ لا‌بردووه و خوڤی هه‌وتی بۆ زیاد کردووه و له‌ دیوانی پیره‌مێردی نه‌م‌ری محه‌مه‌د ره‌سوڵ هاورا دا به‌ناوی (یادی مه‌حموود پاشای جاف) هه‌و به‌شیع‌ری پیره‌مێرد دانراوه. هه‌تا پیره‌مێرد قادر به‌گی مامی به‌قادر به‌گی برای مه‌حموود پاشا ئەزانیت ئەو قادر به‌گی مامی که‌ مه‌وله‌وی شیع‌ری شیوه‌نه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی بۆ وتوو.

پرسیاری چواره‌م:

نایا رێگای گه‌رمیان و کو‌تستانی جاف له‌ کو‌تیه‌ بۆ کو‌ت بووه؟

وه‌لام: هۆزیکێ گه‌وره و فراوان و دوای ئەوه‌ی له‌سه‌رده‌می سو‌لتان مورادی عوسمانیا له‌ ناوچه‌ی جوانکوڤا هاتوو‌نه‌ته‌ کوردستانی ئەو سه‌رده‌مه‌ که‌ به‌ش کرابوو له‌ نیوان ده‌وله‌تی عوسمانی و ئێراندا له‌سه‌ر هه‌ندێ هۆی تاییه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ ناوچه‌ی (دزیابش) - ده‌ربه‌ندیخانی ئیستا - دا نیشته‌جێ بوون دوایی په‌ره‌یان سه‌ند، ورده‌ ورده‌ ده‌ستیان گرتوو به‌سه‌ر شاره‌زور و گه‌رمیاندا، گه‌رمیان و کو‌تستانیان کردووه. دوای په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردن و زۆر بوونیان و هاتنی ده‌سته‌ ده‌سته‌ی تیره‌کانی جاف له‌ ئێران‌ه‌وه بۆ ئەم ناوچه‌یه‌ و ده‌وری (زاهیر

به‌گ) ی سه‌رۆکی جافی ئەو سه‌رده‌مه و دامه‌زێنه‌ری جامی مورادی و باپی‌ره‌ گه‌وره‌ی به‌گ‌زاده‌ی جافی مورادی، که‌ جاف به‌م پیتی دوو به‌شن، جافی جوانکوڤا له‌ ئێران و جافی مورادی له‌ عیراق. جافی ئیبه‌ له‌ دوای ئەوه‌ی له‌سه‌رده‌می مه‌ده‌هد پاشای والی عوسمانی به‌غدادا که‌ زه‌وی و زاریان ئەفروشت به‌نیازی نیشته‌جیتی هۆزه‌ گه‌رمیان و کو‌تستان‌کاره‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ حه‌مه‌ پاشا و مه‌حموود پاشای کو‌ری که‌وته‌ کرینی هه‌رچی زه‌وی و زاری قه‌له‌مه‌وه‌ی جاف هه‌یه و ئیستایش له‌سه‌نه‌ده‌کانی زه‌مانی عوسمانیا به‌ناو و سنوور و نرخێ کرینیانه‌وه هه‌مووی تیا‌یه و زۆری له‌لایه‌ن نه‌وه‌ی خاوه‌نه‌کانیا‌نه‌وه پارێزراوه. ئیتر جاف له‌ سنووری (جبل حمرین) هه‌و تا‌کو شلی‌ر و (ناوخوان) هه‌مووی بوو به‌مولکی تا‌پۆی به‌گ‌زاده‌ی جاف. بی‌جگه‌ له‌ هه‌ندێ جیگای تاییه‌تی که‌م نه‌بیت یان به‌ده‌ست میریبه‌وه مایه‌وه یان که‌سانی تر خاوه‌ن ته‌کیه و پیاوما‌قولا‌نی ئەو سه‌رده‌مه‌ کرپان یاخود میری پیتی به‌خشیون. ئیتر جاف له‌ (قزهربات) هه‌و که‌وا دامینی کوردستانه‌ تا‌کو شلی‌ر و ناوخوان به‌شی کوردستانی عیراق و له‌و دیو سنووریش‌ه‌وه هه‌تا ناوچه‌ی مه‌ریوان و گو‌لی زرتیار و لای خوارووی ناوچه‌ی سه‌ن، له‌ زستانا له‌ ناوچه‌ی گه‌رمیا‌نه‌وه لای خوارووی قزهربات و شبروانه و که‌لار و پینباز و شاره‌زور و پینجوتین و ئەو دیو سنووریش ئەوانه‌ی سه‌ره‌وه به‌زستان و به‌هار و هاوین و پایز هاتو‌چۆیان تیا کردووه. بۆ چه‌سپاندنی ئەوه‌ش جاف چۆنه‌ ناو ئێرانیش‌ه‌وه هه‌تا مو‌لک و زه‌وی و زاریشیان له‌وێ کرپوه و هه‌یا‌نه. به‌تاییه‌تی نا‌عا‌کانی گه‌لالی ئەوه‌ی (کلودیوس ریچ) له‌ گه‌شتنامه‌که‌یدا ئە‌ئیت: «که‌ چومه‌ مالی که‌ یخوسه‌وه به‌گی سه‌رۆکی هۆزی جاف هاوینی ۱۸۲۰، له‌ کاتی‌کا ئە‌جووم بۆ سه‌ن بۆ دیدنی ئە‌مانو‌للا خانی والی ئە‌رده‌لان، له‌ سه‌ن مالی که‌ یخوسه‌وه به‌گ له‌ نزیک گو‌می زرتیاره‌وه بوو، ئەو میوانداریبه‌م هه‌تا مردن له‌ بیر ناچیته‌وه». به‌م بۆنه‌یه‌وه جاف به‌شیکیان په‌ریونه‌ته‌وه ناوچه‌ی دوکان له‌ پارێزگای سلیمانی که‌ ئەوانیش سمایل عوزه‌یری بوو، جافه‌ ره‌شکه‌ن، ئەوان له‌و ناوچه‌یه‌وه له‌ کاتی خوڤیا گه‌رمیان و کو‌تستانیان کردووه و ئیستاش خوڤیان به‌جاف ئە‌زانن.

گه‌رمیان و کو‌تستانی کردنی جاف ئە‌وه‌نده جیگر و چه‌سپاوه له‌ ناخیا‌نا چونکه‌ زۆربه‌ی که‌ وتت جاف واته‌ نا‌ژه‌لدار و مه‌رومالات به‌خێوکه‌ر، هه‌تا ئەم سالانه‌ی دواییش گه‌رمیان و کو‌تستانیان نه‌کرد. هه‌ر نه‌شبوایه تا‌کو ناوچه‌ی پینجوتین ئە‌چوون بۆ له‌وه‌ر‌خۆزی هه‌رچه‌ند مال و له‌گه‌رمیان جیگ‌یر بوو به‌لام هاوینان نا‌ژه‌له‌کانیان، شوان که‌ژا‌وکه‌ژ ئە‌یان‌بردن و خو‌شیا‌ن به‌(بنه) واته‌ (مالی سووک و که‌م) به‌لۆزی یان عه‌ره‌بانه‌ی تراکتۆر له‌ گه‌رمیا‌نه‌وه ئە‌هاتنه‌ شاره‌زور یان چاوه‌روانی نا‌ژه‌له‌که‌یان ئە‌کرد یان له‌وێ لایان ئە‌بوون به‌و نیا‌زه‌ی به‌لکو ئە‌گه‌ر میری عیراق و ئێرانیش وه‌کو جار‌ان رێگه‌یان نه‌ده‌ن بۆ له‌وه‌ر‌خۆزی بچنه‌ ئێران به‌لکو بچنه‌ ناوچه‌ی پینجوتین جا به‌و بۆنه‌یه‌وه ئە‌م شیع‌ری مه‌وله‌وی که‌وا ئە‌زانم یان له‌ شینه‌که‌ی (ئه‌منه‌ خانی ژنی بارام به‌گ) دا‌یه، یان له‌ شینه‌که‌ی (قادر به‌گی که‌ یخوسه‌وه به‌گ) دا‌یه که‌ ئە‌ئیت:

زیرەى تەلمىت بار كۆچ نەو ھالان

تەئسىرش نىيەن ئەم سەل چوڭ سالان

داخ و ھەسرەت بۆكز بوون و ئالۆزەوى رى كۆچى ئەو سەلە ئەخوازىت!

پرسىيارى پىنچەم: ئايا چ زانىيارىيەكتان لەبارەى كەشكۆلى كەرىم بەگى فەتاح بەگ و رەزا بەگى فەتاح بەگى براىەو لەلاىە؟

وھلام: ئەدەب دۆستى و گۆش كراوى بەگزا دەى جاف بەئەدەب و شىعەر و فۆلكلورى كورد بوو. شتىكى ئاشكرا و لەبەردەستايە (بەپىچەوانەى برادەرىكى مامۆستاي ھەستىيار) ەو كە لە نەدوھىەكى تەلەفزیونىا لە سەردەمىكى تايبەتيا ئەبوت بەھەموو تەنگاويەكەو دەردەبەگەكان شىعەر و ئەدەبى كوردیان كوشت و لەناویان برد... ھتد.

ھەز ئەكەم ئەو برادەرە ھەندى ئەو كەشكۆلانەمان پىشان بەدات كە راو بىرەكانى ئەو ھەلىان گرتووە بۆمىللەتى بەدبەختى كورد. بۆبە كەشكۆلەكەى كەرىم بەگ و رەزا بەگى براى ھەر لە ھەمان سەرچاوە و ھەستەو ھاتووە. كەشكۆلەكەى كەرىم بەگ زياتر لە ھەزار لاپەرەپە ھەمە جۆر شىعەر و باس و قسەى نەستەق و بەسەرھات و شىن و مەرسىيەى تىايە و ھەندىكىيان كۆن نووسراونەتەو ھەندىكىيشيان لەم سەردەمەى دواىبىا نووسراونەتەو. كەشكۆل و اتا ئەو ھەموو جۆرىك شتى تىا بنوسرىت، مەرج نىبە تەنىا شىعەر بىت ھەتا ھەندى (خاطرات) و شت بەبىرا ھاتن و مېترۆوى لەدايك بوون و بەسەرھاتى گرنكى ئەو سەردەمە ياخود بۆ كۆنىش ئەگەرپتەو. كەشكۆلەكەى كەرىم بەگى رەحمەتى شتى پىكەنەن و خۆشى تىايە كە كەرىم بەگ خۆى دروستى كردووە و دەستى تىا ھەپە بەوئىنە ئەنوسىت بۆ باوكم كە لىرە لە سلىمانى بەشىخ سەلامى عازەبانى شاعىر بلىت ھەجوى شىخ وەسمانى قەلاگە لە گەرميان بكات بۆ بزوانى شىخ مەمەد. شىخ سەلامىش پارچەبەك شىعەرى ھەجو ئەنوسىت بۆ شىخ مەمەد ئنجا كىچ ئەچىتە كەولى شىخ مەمەد و ھاوار ئەباتە بەر ھەمە ئەمىن بەگى كورى كەرىم بەگ «شاعىرە و دیوانى چاپ نەكراوى ھەپە» ئەویش لە زمانى شىخ مەمەدەو ەلامى شىخ سەلام ئەداتەو و دوو پارچە شىعەرى گالتهى ئەتوانم بلىم كراو و پىسن بەلام ھەتا ئەمانى تىايە و شىعەرەكەى شىخ سەلامىش كە بەشىخدا وتوویەتى ئەو شىخانى ئىرشاد ئەكەن و دەروىشيان ھەپە و كاك بەھائەدەین شىخ نوورى بابە ەلى تەكەپەى لە كاتى فەقىيەتيا لەسەر شىخ و تەكەپە ھاتۆتە جواب ئەویشى تىايە و خەتخوشيان ھىناو و شتىيان پى نووسىونەتەو. بەلام كەشكۆلەكەى رەزا بەگ ئەگەر ھەمووى خەتى خۆى نەبىت زۆرىەى زۆرى خەتى خۆىەتى چونكە خۆى زۆر خەتى خۆش بوو زۆر رىكۆپىت و رازاوى نووسراوئەو. ھەر بەم بۆنەپەو كەشكۆلەكەى عەبدولقادر بەگى سلىمان بەگى ھەمە پاشاى جافىش كە لەدەورى بىستەكانا عەبدولقادر بەگ دەستى بەنوسىنەو ەى كردووە زۆر شىعەر و دوعا و پارچەپەخشانى تىاداىە و ھەتا ئەم دواىبىيەش لای مەمەد بەگى كورى بوو كە ئەو ەفاتى كرد نازانم كەوتە لای كى ھەتا من موناچاتەكەى مەولانا

خالىد كە بەشپەوى گۆران (ھەورامى) نووسىويەتى سەد و چوار بەیتە لەو كەشكۆلەم دەرهىنا. لە ئەنجاما زۆر سوپاسى مامۆستا ئومىد ئاشنا ئەكەم كە ئەم ھەلەى بۆ گونجاندەم ئەم لایەنانە روون بەكەمەو بەم كورتىبىە، ھىوادارم لە دەرفەتتىكا بتوانم رووناكى بەخەمە سەر ھەندى شتى تر لەم بارىەپەو ھەر كەس لە شوتىن و توانا و بۆگونجان و بۆلوانى خۆپەو دەستى يارمەتى بۆ كەلەپوورى نەتەو بەدبەختەكەمان راکىشى.

پىرەمىردو دە پارچە شىعەرى مەستورە

لەلاپەرە (۲۸۱)ى ئەم دىوانەدا نووسىنىكى پىرەمىردمان بلاوكردەو سەبارەت بەمەستورە و دىوانەكەى. ە لە سالى ۱۹۴۵دا پىرەمىرد دە پارچە شىعەرى مەستورەى ەرگىپاوەتە سەر زمانى كوردى و لەرۆژنامەكەيدا بلاوى كردۆتەو.

ئەو دىوانە بەنرخەى كە بەو خەتە جوانى مەستورە نووسراوئەو ە ئەو دىوانە شىعەرىش كە ھەر مەستورە خۆى نووسىويەتەو ە دىوانى شىعەرى خەسرەو خانى والى سەپە، بەداخەو ھەتا ئىستىا لە ھىچ لایەكەو ھەوال و شوئىنەوارى نىبە. ئەو ەى بۆ ئىمە ماوئەتەو ئەو دە شىعەر ە ئەو نووسىنە كورتهى پىرەمىردە، كە چەند زانىيارىيەكى لەبارەى شپەوى خەتى مەستورە و دىوانەكەپەو بلاو كردۆتەو. ئنجا بۆ زياتر شارەزا بوون لە مەستورە و شىعەرەكانى ئىمەش لای خۆمانەو ئەو زانىيارىيانەى بەدەستمان ھىناو بلاوئەكەپەو:

دكتور مەرف خەزەدار لە كىتیبى (دىوانى نالى و فەرھەنگى نالى)دا نووسىويە «مەستورە، ناوى ماھ شەرف خانى ئەردەلانى كوردستانىيە، كچى ئەبوئەسەن بەگى كورى مەمەد ئاغاپە، خىزانى خوسرەو خانى والى كوردستانى ئىران بوو. لە سالى ۱۸۰۵ى زاينى لە شارى سەنە لە داىك بوو ۆنىكى يەكجار جوان و شوخ و شەنگ بوو. شىعەرى بەكوردى و فارسى ھەپە، زۆرىەى ئەو شىعەرە لە بابەت دلدارىيەو، بەتايبەتى شىعەرە كوردىيەكانى (بە شپەوى گۆرانى - ھەورامى) يەكجار بەسۆزن.

خوتىندەوار و رۆشنىبرىكى چاك بوو. شارەزابى لە زانستەكانى ئايىنىدا بوو ە دەستىكى درىشى لە زانستى مېژوودا بوو. شىعەرە فارسىيەكانى لە سالى ۱۹۲۵دا لە تاران لە چاپ دراو. (دىوان ماھ شرفخانم كردستانى، لىناشرە آقاي حاجى شىخ يحيى معرفت، تەران، ۱۳۰۴ ھ.ش)، شىعەرە كوردىيەكانى لە دەسنوسىكداپە لە دەروپەرى سالى ۱۹۰۰دا نووسراوئەو. ئىستاكە لە ئىرانە و ھىشتا چاپ نەكراو. لە بارەى مېژووى بئەمالەى ئەردەلانەو كىتیبىكى داناو لە سالى ۱۹۴۷ لە سەنە لە چاپ دراو (تارىخ اردلان، لىناشرە ناصر ئازادپور-سندج ۱۳۲۶ ھ.ش).

مەستورە ھاوچەرخى سولتان خانى ئەردەلانى بوو. كە خوشكى خوسرەو خانى والىيە.

ئەمەش شاعىر بوو ۋە دەستە خوشكىكى نىزىكى مەستورە بوو. سالىك پىش كۆچى دوايى مەستورە ھاتوۋە بۆ سالىمانى. لە ۱۸۴۷دا كۆچى دوايى كوردوۋە ۋە لە گردى سەيوان نىژراۋە. دەبىن جۆرە پىتوھەندىبەكى لەگەل نالىدا بوۋىن» (۱).

ھەرۋەھا لە (دېوانى نالى) مامۆستا مەلا غەبدولكەرىمى مودەپىس ۋە كورانىدا نووسراۋە «مەستورە، ناۋى ماھ شەرەف خانم ۋە كچى ئەبولخەسەن بەگ ناۋى لەلەي شازادەكانى ئەردەلانە ۋە لە ۱۲۴۴ى كۆچى ۱۸۲۸-۱۸۲۹ى زانىدا خوسرەوخان بەنيازى دلدانەۋەي ئەبولخەسەن بەگى باۋكى ماردى كوردوۋە. ئافرەتتىكى شاعىر ۋە ئەدەب پەرۋەر بوو» (۲).

لەكتىبى ئافرەتە ناۋدارەكانى كورددا نووسراۋە: «رضا قولى خان ھىدايەت لەبەرگى دوۋى كىتتېي (مجمع الفصحاء) دا لەلاپەرەي ۴۵۶ لە بارەي بەسەرھاتى مەستورەۋە نووسىۋەتتى ۋە ئەلنى:

مەستورەي كوردستانى لە ئافرەتە خانەدانە بەناۋىبانگەكانى كوردستانە، كچى ئەبولخەسەن بەگ ۋە ژنى خەسرەوخانى والى سەنەپە. نووسىنى دەستى زۆرجوان ۋە خۇش بوو. شاعىرىكى گەۋرەپە، ژنىكى ئابروۋ جوان ۋە رەۋش بەرز بوو. ناۋى (ماھ شەرەف خانم) بوو. لە سالى ۱۲۶۳ى كۆچىدا كۆچى دوايى كوردوۋە. «مىرزا غەلى اكبرى صادق المللك لە كىتتېبەكەيدا (ھىقەي ناصرى) كە مېژوۋى كوردستانە ئەلنى: «ماھ شەرەف خانم كە ناۋىبانگى لە ھەلئەستا (مەستورە) پە ۋە ئامۆزاي مەنە ۋە بەراستى ھەلئەگىرئ لەبەر زىرەكى ۋە وريايى ۋە ھۆنراۋە بىن ھاۋتاكانى ۋە دەسنووسە جوانەكەي، گىتوگۆ شىرىنەكەي، راست نووسىن ۋە دەپرېنە نايابەكەي مېژوۋى نووسانى جىھان بۆ يادگار بەئاۋى زىر ناۋى تۆمار بىكەن. نىزىكەي بىست ھەزار ھۆنراۋەي بەنرخى ھەپە ۋە چل ۋە چوار سالى ژياۋە» (۳).

ھەرۋەھا لە گۆقارى (ئۆتۆنۆمى) ژمارە ۳ سالى ۱۹۸۴، كاك ئىسماعىل تەنيا نووسىۋە «لەسالى ۱۲۶۲ى كۆچىدا بەھاۋىرتىبى ھسەين قولى خانى ئەردەلاننى پورزاي خۇي ھەلدت بۆ سالىمانى بۆلاي عبداللە پاشاي بابان ۋە، لە سالى ۱۲۶۳ى كۆچى لە تەمەنى ۲۲ سالىدا ھەر لە شارى سالىمانى كۆچى دوايى دەكات ۋە لە گردى سەيوان دەنېژرئت» (۴).

ئەم بىرورايانەي كاك ئىسماعىل لە ھەندى جىگەدا لە ۋتارەكەيدا جىگەي سەرنجە، ئەگەرچى ئەۋىش، زۆرەي نووسىنەكەي لە ۋ سەرچاۋانەۋە ۋە رەگرتوۋە كە خۇي لەپەرۋىزدا نووسىۋىنى. بەتايىتەي سالى مردنى مەستورە، كە ۱۲۶۳ بىت ۋە لە سالى ۱۲۲۰دا لەدايك بوۋىن، چۆن ۲۲ سال ژياۋە. ديارە بە ۋە حسابە ۴۳ سال ژياۋە، رەنگە ئە ۋ ژمارەي (۲۲) ھەلەي چاپ بىت. بەھەرھال لىرەدا تەنيا بىرورايانەي لەمەر مەستورەمان خستە پىش چاۋى خوتنەران ۋە ئەگەر دىوان ۋە نووسىنەكانى مەستورە رۆژئى لە رۆژان دەرکەون ئەۋا گەلنى زانىارى ھەلە لەبارەپەۋە راست دەپتتەۋە ۋە ژيان ۋە بەسەرھات ۋە بەرھەمەكانى لە نىزىكترەۋە دەناسرىن.

پىرەمىرد ئەۋەندەي ئىمە ئاگادارىن ھەر دە (۱۰) پارچە شىعەي مەستورەي ۋە رەگىراۋە. بەلام

دېۋانى ئەۋ ۋە خەسرەوخانى بەخەتى مەستورە لەلا ھەبوۋە.

(۱) دېۋانى نالى ۋە فەرھەنگى نالى د. مارف خەزەدار. ۳۶۱ ل

(۲) دېۋانى نالى مەلا غەبدولكەرىمى مدرىس ۋە كورانى ل ۶۰۴، كە ئەۋانىش ئەۋ زانىارىيانەيان لە مېژوۋەكەي ئايت اللە مەردەقۇ ۋە رەگرتوۋە. بەشى دوۋەم لاپەرەي ۱۶۱.

(۳) «ئافرەتە ناۋدارەكانى كورد» غەبدولجەبار مەمەد جەبارى ل ۵۱

(۴) گۆقارى ئۆتۆنۆمى ژمارە ۳ سالى ۱۹۸۴ ئىسماعىل تەنيا ل ۷۲

شىعەرەكانى مەستورە

۱

ئەمىرۆ كە ھەۋا سارادە، كزەي بادى خەزانە
گەرەم كەرەۋە ساقى، دەمى تىكخزانە
گوى مەگرە لە زاهد مەلئى مانگى رەمەزان
جەژنى مەنە، فستوایشى لەلای پىرى موغانە
ئەي رۆحى رەۋان راحى رەۋانم بىدەرئ تۆ
ئەمە راحە قومىكى لە برى رۆحى رەۋانە
ئاۋى ھەيوان بادەپە، با، دەي بى لە (دەي) دا
ھەرچى نەپەۋى پىۋاۋ نىيە تۆۋى ھەيوانە
مەن مولىكى جىھانم ئەدەمە مەي لە جىھانا
چونكو روتبە ۋە قەدرى جىھان بەرقى جەھانە
سەرمەستى مەن ۋە نىيە تەنھا بە شەراب بى
مەخمورى ۋە نەشئەم لە نىگەي دىدەيى جوانە
زولفت كە لەسەر شانە، پەرىشانە بەشانە
بەۋ بۆنەۋەپە بادى سەبا مشك فشانە
لەرزەي دلم ئەي گول بەكزەي بارەشى دوۋرى
ۋەك شاخى سەنەۋەپە كە زەبوۋنى جەۋلانە
(مەستورە) تىلای چاۋى ئەۋى بۆپە لە دنيا
چاۋ ناترووكىنئ ۋە كۆنەرگس نگرانە

ئەى خاكى بەرى پىت كە لەسەر سەرمە وەكو تاج بەو تاجە ئەسىنم لە مەھ و مپەر و فەلەك باج دەرگاكەتە شاھانى زەمان ئەيكەنە مپعراج برژانگ كە وەكو تىرە لە قەوسەىنى برژتا گەر تىمگرى گيان حازرە بۆى ئەيكەمە ئاماج من كوشتەى دووربتم و لای تۆ دەمى عىسا من كافرى عەشقم كە برۆى تۆ دەكەمە خاج قورىانى تىلای چاوتم ئەى چا و رەشى بەختم دنيا بەچراى تەلەتەى رووت روون ئەبى وەك رۆژ لادە پەچەكەت رۆژ ھەلئ تا كەس نەبى محتاج كووتالى جوانىت كە بەدنىادا بلاوہ بەش جوئ كەرەوہى گرە (مەستوورە) دىباج

رووتە كە رووتە يا شەبەنگى مانگى ئاسمان قەدى خرامى تۆبە وەيا سەروى بوستان نەمدىوہ مانگ كللوى لەسەرا بى تۆ نەبى سەروىش كە بى رەوانە وەكو تۆ نىبى رەوان فەسلئ بەھار لە دەولەتى تاسەر عەزىز ترە مەعشووقى جوان و بادە و ناوباغ و گولستان ياشىخ ئەوہندە ناوى بەھەشتم لە لا مەبە من رووى نىگارى تۆم، بەسە، وا دام بەتۆ جنان گيانە لەوانە نىم كە بۆ گيانئ لەلات برۆم گەر تىر ببارئ حازرە دل، ئەيكەمە نشان رىگەم بەدى بەخاكى بەرى پىت كە ماچى كەم پىتى خۆم بەفەخرەوہ ئەخەمە فەرقى فەرقەدان (مەستوورە) لىو و روو و دەمى يار پىم كەرەم بكا شەھدى حەيات و ئاوى بەقا و عومرى جاويدان

غەمى تۆ بۆبە وىرانەى دل ئەكاتە مەسكەن عادەتە گەنجى جىھان ئەگرئ لە وىرانە وەتەن داروپەردووى جگەر و سىنەمى سووتاند گرئ عەشق ناو سكم پىر لە چەردووكەلە وىنەى گلخەن چا و كە رووى تۆى نەدى ئەيزانى چىبە؟ چاوكەى خوتن دل كە تۆى تىا نەبى، ئەيزانئ چىبە بەيتى حەزەن دل گەرفتارە لەناو چالئ چەناگەى تۆدا ھەر دەلئى كەوتۆتە ناو چالئ ھىلاكەت بىژەن با بەھارىش بى بەمن چى گول و باى نەورۆزى تا گولئ رووى تۆبى چىمە لە سەبرى گولشەن تۆكە رووى خۆت بنوتنى كەسى تر نانوتنى مانگ و ئەستىرە ئەشارىتەوہ رۆژى رەوشەن خەلۆتەتەكەم ئەوئ خالئ لە كەس و بىگانە خال و مام دەرنەكەون، دەرکەوئ خالئ گەردەن رۆژى من ھىند رەشە نايىتە خەيالم رۆژئ خۆى بشارىتەوہ تەنھا لە پەناى دار و دەوہن دەمى (روح القدس)ى پى ئەوئ (مەستوورە) لە خوا شىعرى بىكرى وەكو مریەم بئ لە (اعجاز سخن)

دلئ بىچارە ديسان دەستبەسەرى زنجىرە چىم لەدەست دئ كە ئەمە لازمەى تەقەدیرە شەوى تەنھايى كە يادت بەدلمادا دىنم باعىسى نالەى شەبگىرە كە بئ تەئسىرە كاتبى لەوحى ئەزەل ناوى بە (غەمبار) نووسىم سەرنویشتەتەكە، نەرتى دادە، نەجىئ تەدبىرە وەرە توخوا كەرەتئ پى بنىرە سەر چاوم مالى وىرانە بەئاو چاوى لەرتى تەعمىرە باى سەباھات و وتم بۆنى ئەوت لئ نايە

وتی چی بکه م؟! بهه وایش ره حمی نییه بی پیره
چاوی مهستت که گه لیتی تیکه وه پیچا و بردی
کهس خه لاس ناکا ده لیتی قورعه ییکی ره شگیره
به دلّم وت که منت ناوی برۆ لای ئەو به
وتی چووم و ده ری کـردم، له وه وه لیت زویره
تیری برژانگت ئەمه نده زۆره گلم داوه ته وه
جهرگی (مهستووره) ئەلّیتی ئۆدهی وه ستای تیره

٦

دلّی بیچاره که بی تاب و توان لهرزانه
وهک گه لای داره له دهست بادی خهزان لهرزانه
باسی جوانیت که کرا چاره نییه من ده گریم
تۆبش به وه پیده که نی چاو و دههات لهرزانه
باری قورسی غه می دووری تو له سه ره ئەستۆمه
هیتزی ئەندامم له بهر باری گران لهرزانه
ئاوړت دایه وه، شوپۆیکی وههات خسته سه رم
شه و به ناله ی منه وا ئەهلی جیهان لهرزانه
هاقمه ده رگاکهت و شه و شینی جوانی خۆم کرد
وهکو هلقه به فغانم لاشیپان لهرزانه
گیانی خۆم کرده نیشانه به هیوا بو تیرت
تیر له تیر نابم و دلّ وهک ژی که وان لهرزانه
تیغی ئەبرۆت که ده بینم گولّه جو به که دلّم
دهوره ی پی دهوئ بو داسی سه هپان لهرزانه

٧

وا گه هیم به تو له دوای ناله و ئاه
رسگار بووم له خه م الحـمـد لله
ئیتـر به سیه تی روو وهرمه گپیره
هیتـزم نه مـاوه بو دووربت وه الله
وهک گولـخونـچه ی باخ جهـرگم پر خوینه
به یادی لیـوی له عل ئاسای دلـخواه

که ی سه روو ئەتوانی بلّی بالای تۆم
که ی له رووی تۆدا خوئی ئەنویتی ماه
واعیز به سیه تی ئەفسانه ی تۆبه
تۆبه له تۆبه استغفر الله
له دیری مـفـغان زننارم دهسکهوت
ته سببـیحـم ناوی ئەی شیخی گومراه
که ی ریم ئەدهنتی بو به زمی خه سه ره
پیاوماقولان و ئیشکچی ده رگاه
شوکور وا زاهد مهسته (مهستووره)
وازمـان لی دینتی ئیتـر الا الله

٨

ئاره قی گـۆـنـاته یا دانه ی گـولـاب
یا له سه ره گولّ په ونه قی شه ونم به تاب
لای بنا گویته ئەوه یا مانگی به در
لیـوی ئالی تۆبه، یا له علی مـذاب
چاوی مهستت تووشی سه رخۆشیم ئەکا
من ئەگینه نه مده کرد مه یلی شه راب
چهند به جوّش و خرۆشه نه ورۆز و گولان
باده و یار، قسه تار، دهنگی روبات
زینده گی تا سه ره دنیایا چییه؟
باری دلدار و گـوره ی دهوره ی شه باب
بی هیوا و مردووی به سه ره زیندوو چییه؟
پیـری و دووری و ئەوالی ناحـسـاب
بولبول و گولّ رۆبین و (مهستووره) وا
دهرکی درک گـری و نهوای بانگی غـراب

٩

به دوو چاوی مه ی په رستت که ده کهویه تیره باران
دهمی چاوم ناترووکتی وه کو نه رگس به باران

که گه‌یشتمه بوندهیی تو ئه‌وه پادشایی منه
 که بکه‌ومه داوی تووه شاهبازی شای ته‌واران
 که ده‌سم به‌دامه‌نت گرت، بی‌بیرن، به‌ده‌سته‌که‌ی تر
 که مه‌رت ئه‌گرمه باوه‌ش وه‌کو خیر‌که‌ر و هه‌ژاران
 که به‌ئیشه زامی جه‌رگم نامه‌وی ده‌وی ته‌بیبان
 چاری ده‌ردی خوّم نه‌زانم به‌ویسه‌سالی یاره باران
 سه‌به‌بیککی سه‌بری عاشق که ده‌لین وه‌فایه وایه
 له گلی سروشتی مندا هه‌وه‌س و وه‌فا له کاران
 شه‌وی غه‌م که ده‌چمه سه‌ر جی هه‌ر ناوی تو ده‌خوینم
 وه‌کو نایه‌تیککی (حفظه) به‌شه‌و ئاهی ناله‌کاران
 وه‌ره سه‌یری ناوی دل که له‌وی شوینی خو‌ت بی‌بینه
 (مه‌ستووره) پیت ئه‌خاته سه‌ری تاجی شه‌ه‌رباران

۱۰

ئاهی دلی من هاوده‌می ناله‌ی نه‌یه ئه‌مشه‌و
 باری خه‌فه‌تم قورسه عیلاجی مه‌یه ئه‌مشه‌و
 توخوا به‌سه لیم لاده‌ن و که‌س پیم نه‌لی مه‌گری
 من شینی جه‌وانیم به‌سه‌دای (هه‌ی هه‌ی) ه ئه‌مشه‌و
 ئاگر ئه‌خه‌یه سنگم و جه‌رگم ئه‌سووتینی
 هاواری بریندار به‌که‌زه‌ی وه‌ی وه‌یه ئه‌مشه‌و
 خوسره‌و که له‌ رووی میه‌ره‌وه ریم باتی به‌شکو
 (دارا) یه که ده‌ربانمه به‌نده‌م که‌یه ئه‌مشه‌و
 میحرابی برۆی ئه‌و ده‌که‌مه قبله‌ی حاجات
 ئه‌نواری ته‌جه‌لای ئه‌وه یه‌ی ده‌ریه‌یه ئه‌مشه‌و

پیره‌مێرد و شیعرێکی نازی جه‌سه‌ن

پیره‌مێرد له‌ سالی ۱۹۴۷دا ئه‌م شیعه‌ی کردووه به‌کوردی، له‌ راستیدا که‌م شیعر هه‌یه وه‌ک
 ئه‌و شیعه‌ی (نازی خانم) که ئافه‌رت ئه‌ونده به‌راسته‌گۆیی باسی خو‌ی بکات و ئه‌ونده‌ش
 شانازی به‌جوانی خو‌ی بکات و ئه‌ونده‌ش شاعیرانه دا‌په‌ش‌تێ. پیره‌مێرد له‌وه‌رگێرانه‌که‌دا هه‌قی

خۆی داوه‌تی و نه‌به‌یشتوووه بژاکی! هه‌روه‌ها ئه‌م پێشه‌کییه کورته‌ی بو شیعه‌که نووسیه‌وه.
 «ئیمه‌ فه‌لسه‌فه‌ی عه‌شقمان نووسی، له‌ به‌رامبه‌ری عه‌شقا (نازی)ی حه‌سه‌نیش پیتووسته‌.
 ئه‌مه‌ ژنی (فه‌تح عه‌لی شا) بووه. ئه‌ونده‌ی جوان بووه ئه‌مه‌نده‌یش شاعیره‌یه‌کی به‌ناز بووه.
 چهند شیعرێکی نازداری وتوووه. له‌ زه‌مانی کورپینی و زه‌وقی شیعر و عه‌شقه‌وه له‌به‌رمه‌، زۆرم
 لاخۆشه‌، وا ئه‌مجاره‌ کردم به‌کوردی».

به‌بۆنی ئه‌گرجه‌ی عه‌نه‌رم که ئه‌یبا، با
 ئه‌خاته داوه‌وه هه‌ر موویه ئاسکێکی سه‌حرا
 به‌ره‌نگی (کل) ره‌ش ئه‌بی رۆژگاری ئه‌هلی جیهان
 ئه‌گر به‌سوورمه‌ برێژم دوو نه‌رگسی شه‌هلا
 به‌ ئاوری نازه‌وه من رۆح ئه‌ده‌م به‌مردووی عه‌شق
 که ده‌وری تپه‌په‌ری پی ناوی بیته‌وه عیسا
 له‌ کۆری زکر و دوعا بچمه‌ ناو کلپه‌ساوه
 به‌دینی دینمه‌ سه‌ر دینی خوّم هه‌موو ته‌رسا
 هه‌وای ئه‌وه‌م له‌سه‌راهیه‌ په‌چمه‌ له‌پوو لاده‌م
 توخوا ئیتر به‌سه‌، مه‌حروومی عاشقی شه‌یدا
 ئه‌گر به‌راگوزه‌ری بچمه‌ بیستوون ئه‌وسا
 ئه‌شپۆی سووره‌تی شیرین و توژی (با) ئه‌یبا
 به‌ناو که‌که‌بکی خه‌رامم^(۱) به‌کرده‌ شایه‌م
 به‌گیره‌ په‌نجه‌ی نازم له‌ جه‌رگی شاهه‌نشا

(۱) که‌بکی خه‌رام: که‌وی به‌له‌نجه‌ولار.

پیره‌مێرد و شیعرێکی سه‌یدی هه‌ورامی^(۱)

پیره‌مێرد ده‌ستپێش‌که‌رییه‌کی باشی کردووه، له‌ ناساندن و خسته‌نه‌ به‌رچاوی شیعی شاعیرانی
 هه‌ورامان و زه‌نگه‌نه‌. به‌تایبه‌تی که‌ ناوچه‌کانی دوور له‌ هه‌ورامان و گه‌رمیان له‌و کاته‌دا زۆر که‌م
 ئاگاداری ئه‌م به‌ره‌مه‌ به‌رز و جوانانه‌ بوون. له‌م دیوانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌قی ئه‌و شیعرانه‌ و
 وه‌رگێرانه‌کانی پیره‌مێردمان بلاو کرده‌وه. ئه‌مه‌ش شیعرێکی جوانی سه‌یدی هه‌ورامی که
 پیره‌مێردی نه‌م به‌قه‌له‌می ره‌نگین و به‌پێزی خو‌ی هیناویه‌تیبه‌ سه‌ر شپۆی سلیمانی.

ئازیزی بی مه‌یل، ئازیزی بی مه‌یل
 شوخی بی وه‌فا، ئازیزی بی مه‌یل

عەشقت لە دڵما وا بووه جیگیر
هەرگیز دەرناچی بەمەکر و تەزویر
تۆی مایه‌ی خۆشی و کەیف و ژیانم
یادته هاورازی نیوه شه‌وانم؟!
ئارامی گیان و سایه‌ی حه‌یاتم
دووریت نیشانه‌ی مه‌رگ و مه‌ماتم
مه‌ینه‌تی دووری تۆ هه‌ینده سه‌خته
وام له گیاندا نا مردنم وه‌خته
هه‌ینده زووخواوی دووری تۆم من خوارد
قیبله‌م تۆ خۆش بی وا رۆحم سپارد
ئه‌وا من ئه‌رۆم تۆ سه‌لامه‌ت بی
خواه‌نی عیشه‌ و به‌ژن و قامه‌ت بی
به‌دلی پر سه‌ۆز به‌چاوی ئه‌ناک
گیانه وا ئه‌چمه ئه‌له‌د سه‌رای خاک
ئه‌زانی خو من هه‌سه‌ره‌تمه‌ندی تۆم
سا له‌پاش مه‌رگم وه‌ره سه‌ر گلکۆم
قه‌ت خه‌بال نه‌که‌ی شوخی جه‌به‌ن گۆل
مه‌بیلت سارد ناکا له‌ژیر خاكا دل
گۆی بگره له ده‌نگ سه‌نگی مه‌زارم
ئه‌لیم ئه‌ی نازیز هه‌یشتا داغدارم
هه‌یشتا له عه‌شقت ئه‌سووتی جه‌سته‌م
له داخی زولفت وه‌ک ماران گه‌سته‌م
به‌تیه‌غی ئه‌برۆت له‌ت له‌ته جه‌رگم
مانده‌ی شه‌هید خۆیندنه به‌رگم
ئیه‌سته‌یش به‌ته‌مای چاوی مه‌ستی تۆم
قه‌ده‌م په‌نجه‌که وه‌ره سه‌ر گلکۆم
با له فرمیه‌سکی دوو دیده‌ی دولبه‌ر
له خاکم نیه‌رگس سه‌ر بیه‌یتته دهر

هەر کەسێ کە بێت ئەوسا دیاره
قه‌بری (سه‌یدی)یه، کوژراوی یاره

(١) ژین ژماره ٧٢٨ سالی ١٩٤٣

فهرهنگی پیره میرد

ئالک و پیرئالک: ئالک دئییه که. پیرئالک: شه خستیکه ده که ویتته پشتی چوارتاوه.

ئەستیره سیوهیل: گه لاویژ.

ئۆخه ی پشتیتیه: به فر گه بشتوته پشتین، ناو قه دئ باربوه.

ئیل: تیره، خیل، عه شیرت.

ئەغیار: بیتگانه.

ئاوینە ی ژیر و سەر: واته که تیشکی مانگ ئەیدا له کانیه که، بووبوه ئاوینە، کانیه که ئاوینە ی ژیره و بووه وینە ی مانگی سەر، سەرەوه.

ئاينده: داهاتوو، پاشەرۆژ، دوارۆژ.

ئەسکه نده نامه: یه کئ بووه له و کتیبانه ی، که له چایخانه کانی سلیمانیدا حییکایه تخوان هەر شه وه به شیککی لئ ئە خوینده وه.

ئیسماعیل نامه: کتیبیک بوو جاران له حوجره دا ده خوینتر و به فارسی نووسرابوو. باسی حه زره تی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری ده کرد.

ئیبیراهیم ئاغای خویله: یه کتیک بووه له پیاوه ناسراوه کانی کاکه بی له سلیمانی. زۆر ده ستگیرویی هه ژاران و داماوانی کردوه.

ئەریابی فکر: رۆشنبیر، هاویر.

ئاسووده: به ختیار، شادمان.

ئۆردوو: سوپا، له شکر.

ئاردی ناو درک: بلاو بوونه وه، ده گوترتیت: بوونه ئاردی ناو درک، پەرش و پەراگه نده بوون، هه ریه ک که و ته شویتیک.

ئەولیا: اولیا، پیاوچاکان، پله ی به رزی ئایینیان هه یه.

ئالیوا: دئییه ک بووه له ناوچه ی قه رده اغ.

ئاگری یاره: ئاگری نه ورۆز که له گردی مامه یاره ی سلیمانی ده کرایه وه.

ئەهره من: هیزی شه ر، به ره شه ر له ئایینی زه رده شتیدا، خوی شه ر.

ئەمین زه کی به گ: پروانه لاپه ره (۳۳) ی ئەم دیوانه.

ئاری سەر: ئاوئیسەر، هاوینه هه واریکی خۆشه له سه رووی ته ویتله وه.

ئەسانسۆر: مصعد.

ئەستانه: ئەسته مول، استانبول.

ئەحمەد راسم: رۆشنبیر و رۆژنامه نووسیکی تورک بووه. یه کتیک بووه له هاویر خۆشه ویسته کانی پیره میرد له تورکیا له سالانی ۱۹۰۰-۱۹۲۴.

ئاسمانی بالا: په رواز: ئاسمانی بالا و بلند.

ئەبا به یلی: عه با به یلی، دئییه کی خۆشه له سه رووی هه له به چه وه. ئارامگای تایه ر به گی جاف و ئەحمەد موختار به گی جافی لیتی، له پیتشدا ناویکی تری هه بووه. له کاتی هیرشی له شکرکی ئیسلامدا بۆ ئەو

ناوچانه، سه رکرده ی سوپا (اباعبیده) به دهستی کورده کان کوژراوه و هه ر له وی نیتراوه. دواپی مه زاره که ی کراوه به زیاره تگا ه و گومه زی هه یه و چوارشه موان زیاره تی ده کړئ.

ئەحمەد به گ: ئەحمەد موختار به گی جاف، شاعیر و نیشتمانپه روه ر.

ئەحمەد به گی تۆفیک به گ: چه ند جارێک متصرفی هه ولیر و سلیمانی بووه پیاویکی خزمه تگوزار و کوردیکی دلسۆز بووه. هاویرپی نزیک پیره میرد بووه.

ئەحمەد به گی فه تاح به گ: ئەحمەد حه مدی به گی صاحبقران، حه مدی شاعیر و دلسۆزی نیشتمان و نه ته وه که ی. هاویرپی خۆشه ویستی پیره میرد. پروانه لاپه ره (۲۹) ی ئەم دیوانه.

ئیدریسی بتلیسی: مه لا ئیدریس.

ئەرده شیری با به کان: ئاوئیسنا ی گۆربوه ته سه ر زمانی په هله وی و ناوی ناوه (زهد)، بژاریان کردوه و ناویان ناوه (پازهند).

ئاگری مه رگ: خۆشه ویستی دایک و باوک بۆ مندالە کانیان.

ئا هو ته رز: شپوه ئاسک، شپوه مامز، وه ک ئاسک.

ئەم دیاره م لئ دیاره: ئەم جیتگه یه م لئ دیاره.

ئەستی و به رد: به رد و ئەستی، پیتش دۆزینه وه ی بارووت و غاز و نه وت و به نزن، له و سه رده مه کۆنانه دا مرۆف به هوی له یه کدانی به رد و ئەستیوه: پریشکی ئاگری بۆ په یدا ئەبوو، به و پریشکه ئاگری ئەکرده وه.

ئیستری تۆر: ئیستری چه مووش.

ئاته ش: ئاگر.

ئاره زوی نا به دید: ئاره زوی نادیار، نه بینراو، په نهان.

ئال: له سه رده می کۆنی کورده واریدا، به هوی دواکه و تووی و نه بوونی زانستی پزیشکییه وه که مندالی ساوا ده مرد ده یانگوت «ئال و شه وه گرتویه تی».

ئاشه به ته نووره: یاریبه کی کۆنی کورده واری بوو.

ئاش وه ستا: ئەو که سه یه که بیراهی به رداشی ئاش ئەکات.

ئافه رۆز: حه رام، تحريم.

ئەگه ری به خه و: ده بیت به خه و.

ئورام شالوم: جووله که یه کی زۆرزان بوو له سلیمانی، ده مرستی جووه کان بوو.

ئافه ریده ی کردوه: دروستی کردوه.

ئاشبه زخانه: چیتخانه.

ئیلجاری: جارسانی ئیل بۆ مه به ستی شه ر یا خود ئاشتی.

ئاکار: نزیک.

ئەره قستی: سه ما ئەکا.

ئەسرینی نه سرین: فرمیتسکی گوله نه سرین.

ئا هووی خوته ن: جۆره ئاسکیکه، خووته ن: ناوچه یه که.

ئیزه د: خوا، یه زدان، ئیزدان.

ئازده کار: منال کردار، کرداری منالانه.

ئازمای: ناسایی.

ئاته شین: ئاگراوی.

ئەسپی پرتاو: ئەسپی خیز، ئەسپی گورج و خیرا.

ئاگریکیان چاو کرد: ئاگریکیان بیینی.

ئامانی نه دا: ماوه ی نه دا، مؤله تی نه دا.

(ب)

به نه فش: په نگی وه نه وشه بی، به نه فش.

به رانان: چیا به که ده که ویتته رۆژئاوای سلیمانییه وه.

بەببەون: جۆرە گۆلئىكە، بۆنئىكى خۆشى ھەبە.
بەشەخەت: خەتى ورد.

بىبەم: بىبىستم.
بەكئىش: بەھىت.

بەحرى سىيا: دەربى رەش، بىر الاسود.
بارخانەى رۆژ: كە رۆژ ھەلدئىت بەخۆى و گزنگىبەو، باروبارخانەى دنبا رۆشن دەكاتەو.
بەسەلەف: بەكۆمەل.
باى داىەو: گەراىەو.
بەپاز: دىوان كە نووسراىەو.

بالئىچان: لە ەربەتەو كە دەچى بۆ (پووشىن) ئەو دۆلە پئى دەلئىن دۆلى بالئىچان.
بەردى مووچەى مەلۆ: ئەو بەردەى لەسەر مووچەى مەلۆ دادەنرئىت ھەتا با نەببات.

بەنەچە: پىشت، باپىران، رىشە، رەچەلەك.
بازووبەند: دوغابەك بوو لە چەرم گىراو و كراو تە قۆل.
بەدەمەو لئى كەوتم: لەپەوروو، دەمەوروو لئى كەوتم.

بەتووبى كۆن: بەپاساى كۆن.
بەشكۆ: بەرئىز و دەسەلات.

بالا دەست: دەسەلاتدار، دەستەرۆشىتوو.

بەم پى و دانە: بەم شىتەبە.

باى وەشت: ئەو باىەى كە بارانى بەدەمەو بەت.

بەور: بەفر.

بەدئەك: ئەك بەحەرام، بى وەفا.
بۆرەبىباو: رەشوروت.

بەبئالخانە: ئەو شوتنەى ئازەلى نەخۆشى لى چارەسەر دەكرئىت (بىطرىە).

بىشە: جىنگاى چى و لانەى شىر.

بتوونم: بتىنم.

بىز: بىز.

بەپرئىشە: باشى ئەپرئى.

بەردەپشكە: بەردئىكە بۆ يارى بەكاردئىت دىوئىكى تەر ئەكرئى و دىوئىكى وشك. ھەلئەدرئىت، ئەگەر بەكئى
لەو دوو كەسە يا دوو تىبە ئەو دىوئىيان بەركەوت كە خۆبان وىستووبانە ئەو سەرەتائى يارى كردن بۆ
ئەوانە.

بىرنگ: مقەستى مەر و مالات برىنەو.

بەعەببى ئەگرى: بەعەببى ئەزانى.

بۆرەسوار: دوو مەبەستى ھەبە. بەكئىكئىيان بەكەسى دەوترئىت كە سوارى ئەسپى بۆر دەبئىت، ئەوئىترىان
بەكەسىكى ھىچ و پووچ و بى وەفا دەوترئىت.

بابى بابى: يارىبەكى منالانە بوو. يارىبەكى كۆنى كوردەوارى بوو.

بىسم اللە: مەبەست (سەبەلى بىسم اللە) بە بە بىسم اللە توورە دەبوو، كرا بەقۆلچى غابات.

بىتچو: جۆرە پارەبەكى كۆن بوو.

بەگچى: حەسەس، پاسەوانى شەو.

بى پىشت: بى كەس.

باد: با، ھەوا.

بىزراو: وەرس، دل تۆراو.

بەبىدەستى كرد: گرتى.

بۆرەقنە: بۆرەكەلە.

بى حىجاب: بى پەچە، سفور.

بەرگوزىدە: بەرخوردار.

بەرگوزار: بەرھەم.

بىزار: بىدەم، وەرس.

بورجى بىرئىژن: بەكئىكە لە بورجەكانى سى شەش.

بەرزەكى بانان: بەو كەسانە دەگوترئىت كە لە تەنگانەدا زووخۆبان دەرباز ئەكەن.

بەگىر: باش و تىژ.

بەسەرئىشتىا تەرەت ئەكرئى: تەرەتئىن، راكردن ئەكرئى.

بەپواز لەنگەرى ئەداشت: پوازى تىتەخست.

بەلا جۆ: بەلا ھىتەر.

بەھمەنبى: سوور.

بابۆلە: پاروو.

بىرستى برا: پەكى كەوت.

بەخت رەف: بى بەخت.

بەداىەخىەو ھاتوو: دەرھەقى ھاتوو.

بەسەر منەو چوو: بەھۆى ھاتنە دنباى منەو مرد.

(پ)

پەناگاہ: شوئىنى خۆشاردنەو.

پەنھان: شارراو.

پاشەبەرە: دوا مندالى خىزان.

پىشتەسەر: جۆرە خىشلىك بوو لەزىو دوست كراو لە پىشتەو دراو لە فىست و شەدەى ئافرەت.

پاەند: بەستراو.

پى خاوس: پى پەتى.

پەيكان: نووكى نىزە.

پىچەكلو: بارىنى بەفر بە باو.

پىتا: كالە و پىتلاو.

پزىسك: پرىشك.

پاە: پە، منصب.

پۆنە تەورزىنى: پۆنەى كەلەشىر كە وەك تەورزىن بىت.

پەلە: لەكە، بارانى پەلە، پەلەى داو.

پەلپ: بىبانوو.

پرنگە: پرىشكى ئاو.

پلنگى گوستاخ: پلنگى چالاك و گورج.

په رستش: په رستن.

پروژه: په روښ.

په رواز: فرین، رفین، بالغرتن.

په روازی شاعیرانهی کردووه: بوته شاعیرتیکی باش، کوچتیکی شاعیرانهی کردووه.

پیره زویهیر: ناوی پیاوچاکتیکه له ناوچهی شاربازیر.

پوشووی ناوداران: پوشوو که وشکه و زور زوو گر دهگریت.

پیتچال: جیگای پیتی جوّلا.

پاره: کهرت، لهت، پاره پاره بوو، لهت لهت بووه، دراو، خهرجی.

په ل: بهردی گوره که بهاوپیژری.

پیتچی میتزه: بو هیچ و پوچی دنیا و زوو تیتپه رینی ته مهنه دهگوترتیت.

پاشه روک: نهو کاوکوتله لهی له ناخورد ا نه میتپته وه ناژهل ناخو پیتی ده لپن پاشه روک.

په ری سه رقاف: په ری سه رکیتی قاف. کچه جوانه کانی قه فقاسیا.

پووزه وانهی خانم خاس: گوره وی پوزه وانه بوو خانمان به تابیبهت دروستیان نه کرد بو نهو که سانهی که

خوشیان بو یستایه.

پیروزانه: مویاره ک بایی.

پیتکوره: پی خه سوو، به ربووک.

پیشانی زیو، سه ریهرچه می زیو.

پرتو: خیرا.

په ی جو ری راز: نه گه ری به دوا ی راز و نیازا.

پاسوخ: وه لام.

په تیاره: به ره لالا.

پیشه مان چلوچیتو بی: چل و چیتو کو بکه یینه وه.

پلنگی نه نگینوراو: پلنگی بریندار کراو، زامدار کراو.

(ت)

تیف تیغه: به شق، ساف و لووس

ته گه وسابرتین: ته که، ده وره ی شه به قی بز، سابرتین نیره ی بز نه که نه په ریتری.

تا و نه بی: هه تا والا نه بی.

تار: تاریک، ناوی نامیرتیکی موسیقیا په.

ته لا: نالتوون، زتی.

تابین: پردتیکه له رتی دوکان پیش نه وه ی بگه یته سورداش.

تووه قوت: ناوی دتیبه که له شاره زوور، شویتیکه.

ته رزی ته رزه: به شتیوه ی ته رزه.

تاویر: به ردی گوره ی لاپالی چیا، که ده خرینه خواره وه.

تارمی لاجوهردی: ناسمانی شینی بی گه رد.

ته ته ر: په یام بهر و په یام هیته ر (مراسل، مبعوث، رسول).

تاب و توان: گور و هیتز.

ته ریک: که نار، گوشه گیر، دوور و په نا.

تال و پو: بهو تاله به نانه دهوترتیت که له تهونا دینه خواره وه، پو: نهو تاله دهزوانه یه که له تاله به نه که

هله ده کیشرتیت.

ته داره ک: جیازی ناماده کراو.

ته رن ته وهن: دتیبه که، زیاره تنگای شتیختیکی لیتیبه.

ته گه ره: قوت، گیروگرفت.

ته یمان: بهو هه ژگانه دهوتری که کوژی کارگه ل و به رخ گه لی لی دروست ده کری.

ته ندووره زه نان: به گرمه گرم و ناله نال.

ته وغان لی مه گره دار: به ند و باومان لی دامه هیتن، په لپیمان لی مه گرن.

توکمه: پته و، قایم و باش.

تیر نه نداز: تیرهاوپیژ.

ته ی کرد: بری، پیایدا تیتپه ری، (طی) کرد.

ته له ریحانه: چله ریحانه.

ته م و دوو: ته م و دوو که ل، ته م و مژ.

تابلق: ویتنه.

توانکار: به توانا.

تیتوه ی بژهنی: لیتی بخوری.

ته له سمیکی نیهانه: سیحرتیکی شارراو ده یه.

تاله وه که ره و خوشه وه که ره: تال به خش و خوش به خش.

تریمان نه کرد به ره نگال: تریمان نه کرد به دوشاو.

ته راندی: په ره وازه ی کرد.

توپک: توو ترک، دریکه زی.

ته پللی بازگه شت: ته پللی سه رکه و تن.

(ج)

جرپ و جوپ: هه له شه یی.

جیهان گه ریبه: دنیا دیو، خاوهن تا قی کردنه وه ی ژیان.

جووت: جووت کردن، زهوی کیلان، دووان.

جهور: زورداری، زولم.

جریوه له رزانه: بریسکه ی نهو پووله که زیوانه ی که ثافهت له سه ر و پیتچی خو ی نه دات.

جهوان مه ردی: پیاهو تی، نازایی.

جووشی جوانی: تافی لای.

جوابی دا: رازی نه بوو.

جادوو: سیحر.

جو زهردان: ناوی به کت له مانگه کوردیبه کانه.

جووت گرتن: رابواردن.

جهخت: په له.

جامبازخانه ی نه سپ: شویتنی کرین و فروشتنی نه سپ

جوانوو: به چکه ی ماین.

جهوت: به ری دار مازوو.

جو لانگاه: شویتنی راکه راکه ی ناسک و که له کیتی.

(ج)

چشمه‌سار: سهرچاوه.
 چه‌شک: بۆ چیتز لی وهرگرتنی کاتبی، بۆ چیتشکه، ده‌گمن.
 چۆنت سروشت دام: چۆنت دروست کردم.
 چه‌مه‌داران: تازیه‌داران، پرسه‌داران.
 چرووک: رهل، ده‌ست ته‌نگ.
 چه‌شم نه‌نداز: دیمه‌ن، به‌رجه‌وه‌ند.
 چه‌شم: چاو.
 چروستان: ناوی دپییه‌که.
 چاوی نه‌رشتین: کلی نه‌دا له چاومان.
 چه‌که‌وکه‌وان: چه‌ک، هه‌لاج به‌کاری هیناوه بۆ شی کردنه‌وه‌ی لۆکه. که‌وان: به‌و ژتییه وتراوه که هه‌لاج له‌سه‌ر لۆکه‌که دایناوه و به‌چه‌که‌که لیبی نه‌دا.
 چاوشارکی: یاریه‌کی مندالانه.
 چایه‌کتی لی بکه‌ی: چایه‌ک لی بیتی، چایه‌ک دم بکه‌ی.
 چقل: درک.
 چالاخ: ناوی دپییه‌که له‌سه‌ر پتی دوکان و سلیمانی.
 چه‌می مامه‌ سنجان: چه‌می‌که له شارباژێر.
 چاوه‌زار: جۆره‌ نوشته و دو‌عایه‌که بۆ به‌چاوه‌وه نه‌بوون.
 چوار میخه‌ی کیشا: چوار په‌لی به‌ست به‌میخه‌وه.
 چاتوول: داریکی گه‌وره‌یه له ناوه‌راستی ختیه‌تدا داچه‌قینراوه.
 چارشپو: په‌چه، روویه‌ند.
 چترک: بالنده‌یه‌که وه‌ک قه‌له‌موون وایه، کتیویه.
 چه‌که‌مه‌رق: به‌پیاوانی عوسمانیان وتوووه که چه‌که‌می ره‌قه‌وه‌بوویان له‌پیدا بووه.

(ح)

حوشتر و قه‌زازی: دوو شتی پیچه‌وانه و نارپک. نه‌و دوانه‌یان نه‌وتوووه.
 حه‌وته‌وانه: حه‌وت نه‌ستیره‌ن له ناسمان.
 حه‌وته‌ی چوو: مندال که له هه‌فته تیتیه‌په‌رئ نه‌لین حه‌وته‌ی چوو.
 حاجی مامه‌ند: دپییه‌که ده‌که‌وتیه ژوورووی به‌رنجه‌وه.
 حه‌به‌بوز: رۆژنامه‌به‌کی عه‌ره‌بی پر له گالته‌وه‌گه‌پ بوو سالی ۱۹۳۵ له‌لایه‌ن (نوری ثابت) هوه‌ده‌رچوووه.

(خ)

خه‌م ئالووده: خه‌مبار، بووه به‌هاوده‌می خه‌م.
 خوومی خه‌م: رهنکی شینی خومخانه که نیشانه‌ی شوومی و نه‌هامه‌تی بوو.
 خه‌پله: کولیره‌ی گال.
 خورج: دوو (تا) بییه‌ک بوو، وه‌ک به‌ره‌ له‌به‌ن دروست ده‌کرا.
 خار: درک، زه‌لیل.
 خه‌یال‌کار: دیمه‌نیک به‌خه‌یال دروست بکریت.

خه‌رامان خه‌رامان: رۆبشتنیکی خانمانه و هیدی هیدی.
 خه‌ندان: ناوی ئافره‌تیک بووه، ده‌م به‌پیکه‌نین. رووخۆش.
 خاشاک: ورده‌ درک.
 خۆش نامه‌دی: به‌خیره‌هاته‌وه، خۆش هاتن.
 خوداداد: خودا به‌خش.
 خۆ خۆز: میلله‌تیک که خۆیان به‌پیننه‌وه و دوژمنی گه‌وره‌ی خۆیان بن.
 خوا ره‌وای بیینی: خواکردی.
 خه‌شم: قین.
 خودگیر: بیچه‌سپینتی، (ظبط) ی بکا.
 خانه‌خوی: خاوه‌ن مال.
 خولیا: هه‌وه‌س، که‌لکه‌له. ئاره‌زوو
 خانه‌ویران: مال و یران
 خه‌ره‌لامۆز: چیتشت دروستکه‌ر بوو له چیتشت‌خانه‌یه‌کی سلیمانی.
 خاکیی: ساده و قه‌له‌نده‌ر.
 خه‌مشه‌ی برئ: دوا‌ی برئ.
 خه‌رامه: خه‌رمانه‌ی مانگه‌ شه‌و.
 خۆرشتی گیان: پیخۆزی گیان.
 خه‌تیککی گونده و خۆشخوین: خه‌تیککی خۆش و جوان.
 خودای بانی سه‌ر: خوا‌ی سه‌ره‌وه. خوا‌ی گه‌وره.
 خانه‌بگیر: ناشبگیر، که له ماله‌وه نه‌ده‌ن به‌سه‌ر خه‌لکدا.
 خویان: جوانان.
 خانه‌زا: مالی.
 خه‌له‌ساین: رزگارمان بوو.
 خوا ئیمه‌ی رهنگ رهنگ سروشت بیداوه: خوا ئیمه‌ی جۆراوجۆر دروست کردوووه.
 خه‌نه‌به‌ندان: کاتی کچ ده‌برئ به‌بووکی ده‌ست و پیتی له خه‌نه ده‌گیری.

(د)

دلکه‌ش: دلگیر، دلنشین.
 دره‌خشان: رووناک.
 دوویاد: مندالی خرین.
 ده‌هقانی: ژبانی دپهاتی.
 دلنه‌واز: حه‌زی دل.
 داودی: ده‌نگی زۆر خۆش.
 ده‌هکه‌ده: دپی بچووک.
 ده‌سته‌ی مه‌ردم گریز: گۆشه‌گیره‌کان.
 داش ده‌لان: سه‌رچاوه‌یه‌که له نه‌سته‌مول، سه‌یرانگه‌یه‌کی خۆشه.
 دیباجه: په‌راوتیز.
 دلبه‌سته: نه‌و که‌سه‌ی که په‌یمانی دل‌داری داوه.
 دپیهر: به‌و باخانه ده‌لین که ده‌که‌ونه به‌رده‌می دئ.

دهشتی که وشهک: ئەو دهشتانەن که که وشهکی تیا ئەکریت.

دلپه‌ری: دل‌داری.

دانش وهران: زانایان.

دورچه‌نه‌ق: دهنکی بارانی نیسان.

دانه: تاک.

دمه‌ه‌راش: دهمه‌وهر، دهمش‌پ.

دۆمه‌ژن: ژنی دۆم.

دەمه‌سوئ: کولکردن، کولی ئەکەن و لەکار ئەکەوئ، بۆ تەشوئ بەکار دیت.

دەرخۆنه: وەکو سەری مەنجەلی فافۆنی ئیستا وابوو لە قور دروست ئەکرا و سوور ئەکرایه‌وه، ئەخرایه‌ سەر

مەنجەل لە کاتی چیشت لیتانادا. وتراوه: دیزه بەدەرخۆنه‌ی که: واتا سەری بێتێنەرە و باسی مەکه با

کۆتا بئ.

دونبه‌ی چه‌ور: دووگی چه‌ور.

دگلدانه: ئەم واتایه بۆ بەشەردانی دوو کەله‌شپێر ئەوترا.

دیاردی: کاتی پراوکه‌ر بەدوای که‌رویشکا ده‌گه‌ریت، ئەگه‌ر که‌رویشکه‌که‌ بیهینی هاوار ده‌کات: دیاردی

خولامی سەری پراوکه‌ران بم.

دابه‌ری: رابه‌ری.

دوو زه‌له‌ی لووت: برپراگی لووت.

دۆکولپو: چیشتیکی، خواردنیکی کۆنی ناو کورده‌واریه‌.

دانگیکی ماوه: که‌میک ماوه.

دهشتی زه‌لی: که ئەچی بۆ بەرزنجە، له (وه‌رسته) سه‌رکه‌هوتیت دهشتیکی پان و به‌رین ئەبیینیت ئەم

دهشته پینی ده‌وترتیت دهشتی زه‌لی. زوپاته سووره‌ی زۆر ناسکی لی ده‌کریت. ئیستاش باخی میوه‌ی

زۆره.

دهستگیری: فریاد ره‌سی، یارمه‌تی دان.

دل‌م له‌ خۆی نامینئ: خۆم به‌مه‌غدوور نازانم.

دلی ریش بئ: دلی بریندار بئ.

دهمی بۆس و که‌ناری جۆباره: کاتی ماچ و مووچی گوئ رووباره.

ده‌روازه: ده‌رگا، کراوه‌ته‌وه.

دهسته‌پاچه: بئ دهسه‌لات.

دیوانه‌ وار: دیوانه‌ ناسا.

(ر)

رۆ: رۆژ.

رپیلینکی بیگانه: ده‌ستوورینکی بیگانه.

رهنکه‌ وا بزنان کوله‌نانیم: به‌و که‌سه‌ ده‌گوترا که نه‌بوايه به‌زاوا ئەچوون کوله‌نانیان بۆ بانگ ئەکرد، ئەم

کاریکی ئەکرد که بیه‌ به‌زاوا.

رایه: حه‌دی ئەوه‌یه، رایه‌ی ناکه‌وئ.

ر‌مووزن: شتیکی ئەفسانه‌بیه‌ وه‌ک ئال و شه‌وه‌ وایه.

رۆمه‌ل غه‌زا: شه‌ری زۆر خویناوی.

ره‌خشان: بۆنی خۆش کرد.

ریشینه‌ی فرمیسک: نم‌نی فرمیسک.

رشته‌ی به‌خت: دارشتنی ژبان.

رۆژی قیران: رۆژی قری تیخستن.

رامشگری: لاروله‌نجه.

رئ بران: کاتی به‌فر رئ ده‌باته‌ به‌ست.

رۆحیکی سه‌مه‌نده‌ری: گیانیکی ئەفسانه‌یه‌ی: سه‌مه‌نده‌ر: گیانله‌به‌ریکی ئەفسانه‌بیه‌.

ره‌هه‌ر: رپه‌هر، رابه‌ر، پیتشه‌نگ.

رپیاز: رپگا.

رۆمی: تورکه‌کان.

ره‌نجشگاه: ئەو شوپنانه‌ی ره‌نجی تیا ده‌درئ یاخود کاری لی ئەکرئ وه‌ک کارگه‌ و ناو دوکان و کیلگه

و... هتد.

رۆح په‌رواز: گیانی ده‌رچوو.

رژد: ره‌زیل.

ره‌ش هه‌ر ره‌ش: پیتشه‌ی کۆنی جافییه‌.

(ز)

زاخیر: به‌شوینیک ده‌گوترتیت که له سه‌ره‌وه زیخی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی هاتبیتته‌ خواره‌وه. که دیتته‌ خواره‌وه

زیخه‌کان له‌به‌ر پیدایا هاره‌ ده‌کەن.

زه‌رئه‌فشان: گزنگی به‌یانیان که وه‌ک ئالتون لووتکه‌ی چیاکان زه‌رد ئەکات.

زه‌ردیاوا: له‌بنه‌رته‌دا زه‌ردین ئاوا بووه. واتا زه‌رده‌شتیه‌کان ئاوه‌دانیان کردۆته‌وه. دواپی له سه‌رده‌می

تورکدا ناوه‌که‌یان کرد به‌ (قه‌رده‌داغ).

زه‌مه‌ریر شینی چله‌ی کرد: خاتوو زه‌مه‌ریر خوشکی چله‌ی زستانه‌ دوا‌ی ئەوه‌ی که چله‌ی برای نامینئ

ئەم به‌ بارانی خوورده‌م شینی بۆ ده‌کات.

زه‌مه‌مه: هه‌راوه‌ژیا، رازاندنه‌وه.

زربافت: له‌زێر دروست کراو

زمووت: جۆره‌ به‌ردیکی به‌نرخه

زه‌نگین: ده‌وله‌مه‌ند

زاده‌ی سروشتی ئیزدی: خودایی

زینده‌ به‌چال: به‌زیندویتی له‌ چال‌ نان. خستنه‌ گۆزه‌وه به‌زیندویتی.

زه‌بون: که‌ساس، ژێرده‌سته.

زورپه‌زورپه‌ ئه‌گه‌ریا: به‌کول‌ ئه‌گه‌ریا.

زه‌ورا: باخچه‌ی (زوراء) باخیکی گه‌وره‌ و به‌ناویانگه‌ له‌ به‌غدا.

زۆرخانه: شوینی یاری و پالنه‌وانبازی و زۆرانبازی.

زبان کاربان کردبوو: زیانیان لیدابوو.

زمانی چۆته‌ کلبله: هیه‌چی بۆ ناوترئ.

زه‌روو: جۆره‌ کرمتیکه‌ که خوینی پیست ئەمژئ.

(س)

سایه: سیتبه‌ر.

سهر فراز: سهر به رز.
 سهر نامەرد: له ژوور هه مووانه وه.
 سوورمه ی توپ: کل، سوورمه ی طور، کلی چیبای طور.
 سیاپۆش: ره شپۆش.
 سپهری سه ماوه: دهنگی کولانی ئاو له سه ماوه ردا.
 سه رئاژاد: سه رئا فراز.
 سه رحه د: سنوور.
 سه گرمه: به شیکه له ریزه چیبای قویی قهره داغ.
 سفیده: سپیده.
 سه لا: خوتندنه وه شیعی ئایینی له به ره به یاندا.
 سه هه نده: به کانیه ک دهوتری که دهوری سه وزایی بی و ئاویکی ساردی بی و درهخت سپهبری له سه ر کرد بی.
 سه ر ئاورد: نه ریت، که له پوور.
 سه بک: دار پشتن.
 سه هه رخیز: به یانی زوو له خه وه له سان.
 سه نگ پۆش: خرایه ژیر به رده وه.
 سه ره هه ودا به ک: سه ری تاله ده زوو.
 سه ره ئه ئیته وه: ده نوئ، ده مرئ.
 سه قا: سه رکاری ئاو.
 ساده په رست: ئاسایی ده ژیا.
 سه نگین: قورس.
 سه رو سه نه مه: پی و قه ده م.
 سه ره نوپک: جیگا به کی پشت گوئ خراو که خۆل و زلی تیبکری.
 سه للی لا و رگ: شتی بی که لک.
 سه گ مه رگ: مردنیکی وه ک سه گ. به ئاسانی رۆح نه دا به ده سه ته وه.
 سه ره نگری: به ته وقی سه را که وتن.
 سه ودا زده: تووشی خولیا به ک بووه.
 سه رفرو: سه ردا نه واندن.
 سه ر ریز: پر، لیوان لیو، له بریز.
 سه ولی خه رامان: شوخ و شه نگ.
 سه ته م کیشی خه م: به رگه گری خه م.
 سه نگه سار: به رده باران.
 سه فیلکه: ساویلکه.
 سه فته ی جه مال: شه یدای جوانی.
 سه زنده: چه نه باز.
 سه رده فته ری شوعه را: که له شاعیر، شاعیریکی به رز.
 سه ویه: تایی سه به ته ی تری.
 سه نه: بالنده به که له مراوی بچو و کتره.
 سه تون: کۆله که، دیره ک.

سه بوون: کزه ی با.
 سه حرا نه وه رد: سه حرا گه ر، ره وه ند.
 سه لانه سه لانه: ورده ورده.
 سه رنویشت: چاره نووس.
 سه اته نه کا: نووچ نه دا.
 سه یوسیتان: دپییه که له قهره داغ.
 سه ورمه ریز: به کل ریزرا وه.
 سه ز: تاله تیکی موسیقایه
 سه ورکیو: ریزه چیبایه که له سه ر سنوور، نه که ویتنه پشت (بارئ) ی گه وره و بارئی بچو و که وه. دیوی نه و دیوه له کوردستانی ئیران.
 سه جووق: دژاوی خه ست تاله ده زوی تی هه لئه کیشرا و گوئز و بادهم تیکه ل به دژاوه خه سه ته که ده کرا.
 سه رپاچ: سه رتا ش

(ش)

شال: جو ره قوما شیکی ده سه تکرده تاله کانی له مه ره ز ده رتسری.
 شاته ره: جو ره گیایه که، ئاوه که ی نه گرن و بو بیرو باشه.
 شارچی: نه وانیه له دیوه دین بو شار
 شایی بی شالیار نابین: کار بی سه ره په رشت نابین
 شیبوی زپینوک: شیبویک بووه له سه لیمانی
 شه واره: دانیشتن به شه و به دیار مناله وه
 شه وچه ره: نه و خوار دنانه ی به شه و بو میوان داده نرین.
 شاناخسی: دپییه که ده که ویتنه شانی مه روئ
 شیب: کوری ئاده مه
 شار گر نه دا: کۆتایی یاری چاوشارکییه که شار گر نه درئ
 شه رمنده: شه رمه زار
 شروئ: شاخیکه له سه رووی هه لئه بجه وه. دپی عه با به یلی که وتۆته دامینی
 شیری جه وه ردار: شمشیری تیژ
 وشتر مورغ: نه عامه.
 شه را نه بیا: گره نه بیا.
 شه یپوور: موسیقای سوپا هییه، بو ئاماده بوون بو شه ر.
 شه به یخوون: له شه وا هه لمه ت بردن بو سه ر دوژمن.
 شینی خاتوو زه مه ره ر: بارانی خوپی دوا ی چله.
 شاهی له ولک: پیغه مه ره، محمه د (دروودی خوی لی بیت).
 شیعری سه مه ن بو: شیعریکی بو نخۆش وه ک بۆنی سه مه ن.
 شای ته قبانوه س: پاشایه کی زۆردار بووه.
 شیرئ شه رزه: شیرئ زۆر در و چابووک.
 شوایی: بیستن.

(ف)

فەلەك لەگەڵما سەرگرانی ئەكا: فەلەك لەگەڵما خراپە دەكات.

فریشك: ئالوو.

فەرەنجی: جۆرە بەرگیكى دەستكرده له كوركى بەرخ دروست كراوه، وەك پالتۆ لەبەر دەكریت. ئاو دانادا، ھاوبانانیش شوان و سەپان لەبەریان دەكرد هەتا گەرمايان نەبێ.

فابریقه: كارگه.

فامیلیا: خێزان، بنهچه، بنه ماله.

فەرزەند: مندال، كوڕ و كچ.

فەریادپەرس: كەسێ كە فریای تەنگانە بكەوێ.

فەق: بەرەكەت.

فەرمايشت: ئامۆزگاری.

فەئەل: مال، بەخت گرتنەوه.

فەھمیدە: تێگەيشتوو، فەمیدە.

فەریك: تازەپیتگە پیبوو، نەگە پیبوو.

(ق)

قەرگە: دێبەكە لە پرۆژەلاتی سلیمانی، لە دامینی چیاى گۆیژەدا. ھەموو ئاوی ویتلەدەر بەناو دێی قەرگەدا بەخوڕ دێت. زۆر جار لافاو زبانیان پێ دەگەيەنیت، وشەى قەرگە لە (خووپەرگە) ۆه ھاتوو.

قەتار: جۆرە مەقامێكى كوردییە، بەرپێز، یەك لەدواى یەك.

قەلەندەر: رەند، كەسێك كە دەربەست خۆشى دنیا نەبیت.

قۆبى: دوو پرێزە شاخە لە دەریەند بەسەر ۆه دەست پێدەكات ھەتا شانى دەریەندیخان و ھۆمەر قەلا، لەمیانەى ئەم دوو پرێزە شاخەدا دۆلتێكى زۆر چر و پر لە دارستان ھەبێ. سەیرانگای زۆرى لیبێ.

قار: قەھر، قین.

قەرپ و جەرپ: ھەلبەز و داہز.

قەوقاز: چیاى قەفقاس، قاف.

قەر و گولە زەرد: بەیتێكى كۆنى دلداری و فۆلكلۆزى كوردییە.

قەلاى توورەكە پێژ: ئەو قەلایانەى كە بەتوورەكە دارپێژاون.

قەرەقاج: جۆرە دارێكە، بەتایبەتى قەفەزى كەوى لى دروست دەكریت.

قومانە: سەركرده.

قەلەمەرۆ: ناوچەى حوكمداری.

قانكل: ئەو كلافە دەزۆه ئالۆسكاوانەى لە ئالۆسكان رزگاربان بوو.

قانگ: دوو كەلى كەرد بەگرپا، قانگى دا.

قانانى: شاعیریكى بەناوبانگى ئیرانە.

قۆچكە: وەك كلالو وابوو ئەكرا بەسەرى منالدا و لەژێر چەناگەیدا بەتەلى دەزوو قایم ئەكرا. تالە دەزوو كەش گری قوئەى لى ئەدرا.

قەرال: سەركرده.

قاوئەلتى: نان خواردن.

قلیان: قەنگە.

بەرقلیان: خواردنیكى سووك، لە پیتش قلیان كیشاندا.

قایینە: ئەنجومەنى وەزیران، كایینە.

قەزەرۆس: سەرتاشێكى ئەرمەنى بوو لە سلیمانى.

قەلەمردارێ: یاریبەكى كۆنى كوردەوارى بوو.

قەمتەركراو: دەمبەستراو.

قۆرەى لى كەوت: قۆرە نەخۆشیبەكە تووشى گا دەبیت.

قەبالە شەجەرە.

(ك)

كەمەربەستە: ھۆگر.

كوچكى ھەواران: كوچك ئەو سى بەردە بوو كە خراو تە ژێر مەنجەل بە دوو كەل رەش دەبوو.

شوفتەى ھەواران: دێوانەى ھەواران.

كەچ: پیتچەوانە، ئاوەژوو.

كشەمرە: بەو كەسانە ئەلین كە دلیان زۆر ناسكە.

كەرەمگان: بەخشندە.

كاسەلێس: سېخوڕ، چلكاوخۆز.

كۆ بەكۆ: شاخ بەشاخ.

كۆى یار: مەزلگای یار.

كەپەنگ: جۆرە فەرەنجیبەكە ئاودامان شوان لەبەرى ئەكات بۆ ئەمەى باران تەرى نەكات.

كەلەمێرد: پیاوی بەتوانا و بەسام.

كەردر: جۆرە گیایەكە.

كەمەى سەربیشكە: تاقى سەر بيشكە.

كەشاكەش: كیشمەكیش.

كناچەى پۆز: دەنگى خویندنى پۆز.

كاكە حەمەبى: ریابى.

كلالو كورە: جۆرە بالندەبەكە، بچووكە وەك كۆتر، لەپەر كلالۆتیک بەسەریەودیبەتى.

كەشكەك: بەگەنمە کوتا و لیدەنریت، گۆشت و قاورمەى تێكەل دەكریت، بەجۆرێك دەكولیت ھەتا ناسك دەبیتەوه.

كالای شەمامەبەند: جۆرە كەوشێك ژێرەكەى پیتستە بوو لە باتى دەزوو بەئاوریشم ئەچنراو نەخش و نېگارى زۆرى تیا بوو.

كەمۆلە: لە دار دروست دەكرا و ئاوی تیا دەخورایەوه.

كانى تەخت: یەكێكە لە ئاوكانیبە خۆشەكانى قۆبى قەرەداغ.

كاخ و كاشان: كۆشك و كۆلیت. لەبەرخۆشى و جوانى ناونراوہ كاخ.

كانى شەكراو: كانیبەكە لە پشت پردەكەى ھۆمەرە كۆترەوہبە.

كالەكى قەرەنى: قەرەنى، دیبەك بوو بەو كالەكە بەناوبانگ بوو.

كار ئەزموودە: كارامە.

كفت و كۆ: ئیش و تازار.

كەلەژن: ئافرەتى ھەلكەوتوو.

كارى قوت: كارى زیتەلە و وریا.

کورده کاژاو: چیاپه کی بهرزه له پشت بهر زنجیه وه.
 که نشته: جینگای خواپه رستی جوله که کان.
 کلیم: شاعیریکي ئیرانی بووه.
 که و ته گیر: دهستی که وت.
 که و پۆست: خوری ئاژهل که به پستسته که وه بیت.
 کلیسا: جینگای خواپه رستی مه سیحیه کان.
 کیس؟! کییه!؟
 کورتانی که ری جه جال: به شه و ئه دووریت و بهر پۆ هه لده وه شیتته وه.
 کتک: مشک.

که و ته گهر: که و ته کار.
 که چ بین: خراب بین، به دبین.
 کونه بان: به و کونه ده لئین که گهنم و کای لی ده که نه خواره وه بۆ ناو کایه ن یا بۆ عه مباری ده غلودان.
 که ره ته: پاژنه هه لکیش.
 کرپوه: به فر و باران بهر شه باوه، زریان.
 که پره شینه: جهژنیکی جوله که کان بووه له سه ره تاي پایزدا.
 که سیره: سړ.

کفت: ماندوو و شه که ت.
 که و ته ته لاشه وه: که و ته هه و لدان.
 که شه که ک: واتایه کی کوردی ده لیت: ئه لئینی که شه که کی بۆ کولاهه. چونکه له کۆندا به یانیان زوو
 که شه که ک لیتراوه و خواردنیکی خۆش بووه.
 کاللا: جۆره پیتلاویک بووه. له پستستی گا و گوتال دروست ده کرا بۆ رۆژانی به فر له پین ده کرا. ئه و تاله
 چه رمانه ش که پتی ده به سترا پتیا ن ده گوترا پیتا یا خود پیتال تاله کانیش هه ر له چه رم بوون. به شه و
 ئه خرایه ناو ئاوی شله تینه وه بۆ ئه وهی بۆ به یانیان شل بیتته وه و له پیتی بکن.
 که شه کیان ئه سه وه: دۆی خه ستیا ن به په نجه ئه گوش له بهر هه تا و دایان دنا هه تا به ته واوی ره ق ده بوو. بۆ
 زستان له ناو سوینه دا به ناوی شله تین ئه یان خوسانده وه و ئه یان کرد به که شه که رۆنی داخراوی ئه کرا
 به سه را خواردنیکی زۆر به له زه ت بوو.
 مه نجه لی زنجیردار: مه نجه لی زۆر گه وره بوو دوو زنجیری پیتوه بوو بۆ هه لگرتن و داگرتن. به و زنجیرانه
 به دوو که س له سه ر ناگر ده یان هیتایه خواره وه.
 که شه کۆلی شیعر: مه به ست له و ده فته ره گه وره یه بووه که هه موو جۆره شیعیکیکی تیا نوو سراوه. له م
 باره یه وه که شه کۆله کانی (مه محمود پاشای جاف) به ناو بانگ بووه.
 کاخ: پایته ختی حه زره تی سلیمان بووه.
 کاشان: شاریکه له ئیران.

(گ)

گورگه دهر: دپیه که له ناوچه ی شارباژێر مه زاری شیخیکی به ناویانگی لیبه پیتی ده لئین (خه رقه ره ش -
 خه رگه ره ش).
 گمۆ: چیاپه کی بهرزه لای دهر به ندیخان.
 گهرد: تۆز.
 گهردش: گه ران.

گرده شین: گردیکه به رانه ر ئاشی بارام له سه ر چه می سیوه یل.
 گوزهران: ژبان.
 گهردن که چ: مل که چ.

گردی مامه یاره: گردیکه جار ان ناگری نه ورۆزی لی ده کرایه وه و گۆری مامه یاره ی قاره مانی لیبه . ئیستا
 که و تۆته ناو شاری سلیمانیه وه. کاریزی وه ستا شه ریف له دامینیا بوو، چه ند سال له مه به ر خه لکی
 سلیمانی به تاییه تی رۆژانی چوار شه موان و هه یینی ده چونه سه یران بۆ ئه وئ. پیره مپرد له سه ر
 وه سیه تی خۆی له وئ نیتراوه. هه روه ها ئارامگای جه میل صائب و ره حمه خانی کچی پیره مپرد و
 عبدالرحمن به گی نفوس (بابان) ی لیبه . به لام به داخه وه گه ردشی رۆژگار جینگا و شوینی گۆره که ی
 مامه یاره ی ون کردوو. له سه ر ئه و گرده بچوو که دا نازانری کامه یه گۆره که ی!!

گرۆه: کۆمه ل، دهسته ، تاqm.
 گیسکه مه رز: گیسکه مه رز به تاییه ت له ناوچه ی سیوه یل و بهرکتودا زۆره . به ناوی (موو) ده که یه وه پتی
 ده گوتری گیسکه مه رز چونکه مووه که ی ئه م جیا وازه له مووی گیسکی تر.
 گویزه بانه: که مه ولود ده کرا، گویزه بانه به سه ر دانیش تواندا ده به خشرایه وه. بریتی بوو له گویز و میتوژ و
 نۆک و هند.

گلا: که وت.
 گرگاشه نازک: دپیه که دراوسی پی شاناخسی و مه رو پیه .
 گولدهسته ی گولان: شای گولان.
 گه زیه: ناوی گولیکه .
 گهردوو خول: سوورانه وه و به ده وردا هاتن.
 گلۆله: کلافه .
 گردکردنه وه: کۆکردنه وه.
 گهنج: ئالتون، زیپ، لاو.
 گهردش: فه له ک.

گاره گار: دهنگی مریشک له نزیکه هیلکه کردندا.
 گه لۆ: گیتز.
 گه دا: هه ژار، دهر وازه گه ر.
 گۆبه ند: به زم و هه را.
 گورگه لۆقه: وه کو گورگ خیرا به لۆقه دهر وا.
 گاه: جار.

گولپه نگ: رازانه وه بهرهنگی گول، زیاتر مه به ست گولی سووره واتا به خوین ره نگینه .
 گابۆر: بۆره ی گا. دهنگیکی ناخۆشه .
 گریبان: یه خه .
 گولگون: ره نگا و ره نگ.
 گومرا: بابی.
 گه نجه فه: شانازی.
 گرشمه وناز: عیشوه .

گهردانه: پارچه ئالتونیک بووه پلپله ی بچوکی پیتوه بووه له ملا و له ولای سه ر و پیتی ئافره ت قایم
 کراوه هاتۆته وه بۆ ژیر غه بغه به و بهر گهردن.
 گله سپیه که ی گۆیژه: له ناو قه دی شاخی گۆیژه دایه له دیوی شارباژێر. گلئیکی سپی هه یه .

(ل)

له پهک بین رادهکات: به بې وهستان رادهکات.
 لاجوردی: شینی بې گهره.
 لانه: شوتنی شېر، شوتین و مال.
 له ده می خوږه لاتندا: له کاتی، له سه ره تاي خوږه لاتندا.
 له پايڼ پایه: له نرمترین.
 لاپوره: غریب.
 لاوکی قه یغانی: لاوکیک بووه تاییهت به تیره دی قه یغانی.
 له م هه یوه دا: له م کاته دا.

(م)

میرغوزار: باخ و میرگی تهر.
 مینا توژ: کامیتر.
 مه یکه ده: جیتی مه ی نوشین، مه یخانه.
 مه رام: مه به ست.
 میخهک به ند: به به ری میخهک نه هونرایه وه و ناو به ناو شیلان و موورو نه خرایه گورزه کانییه وه.
 مابهین: شاریکه له تورکیا.
 مه دهوش: بې ناگا، بې هوش.
 مشتاغ: ترې نانه وه له سه ر په ز که بکری به میوژ یاخود به دوشاو.
 مه عدوومی: نازناوی شیعری مه وله و بییه.
 مشت و مالکردن: مشتو هیتان به سه ر لیواری ته نه که ی دهغل و داند.
 مهیدانی سوخن وهری: مهیدانی گفتوگو.
 مه تالیک: جوړه پاره یهک بووه.
 مه جیدی: جوړه پاره یهک بووه.
 منه وهر: روژشیر.
 مالی خانم: مالی عادله خانم، خامی وه سمان پاشای جاف.
 موتا بخانه: به و دوکانه دهوترا، که موتا بچی خه راری تیا دروست دهکرد. خه رار له مووی بز دروست دهکرا. تووتنی تیده کرا.
 مینا: ناوتنه.
 ماسک: مه یته ر، خزمه تچی نه سپ.
 موربان: نه سپی.
 موور: جوړه داریکه داده هینریتته وه و دهکری به ته خته و سوودی لی وهرده گیریت.
 مه رنه مووکه: له «من ریک» ی عه ره بییه وه وهرگیراوه. که دهچیته سه ر مردووی لیتی ده پرسیت «من ریک»: خوی توکتیبه؟
 همن: گه ژو، به تاییه تی له سه ردارای مازوو دهباری له کوردستاندا.
 میوه گه نان: کاتیکه له وپری گهرمادا میوه ی تیا پی دهگات.
 مووشه ده مه: له هه مانه دروست دهکرا. له لایه که وه هه وای تیده چوو له لایه کی تریشه وه شاگردیک دهستی پیادا نه هه واکه نه هاته دهروه بو که شانه وه ی خه لووز.

مزه ی مزه: تامی مزه که ی، تالیی شیرین کردووه.
 مه لا سیپاره: به واتای (سیپاره) تووره ده بوو.
 مل وهکو داسک: ملی زور باریک.
 مه ی نه نگور: مه ی ترې، شه رابی ترې.
 میتره زمه: مروفتیکی خه یاییه له شوتنی چوله وانیدا سواری کوئی خه لکی ده بیت.
 ماش و برنج: رهش و سپی. بز که سیکه به ره و پیری بیچیت.

(ن)

نودئ: دتییه که له شارباژتر له پیش بابانه کاندان دروست کراوه. پییان وتوو (نه وودی - دتی نوی) شیخ ماری نودئ خه لکی نه وتییه.
 نه غمه ی سه حه رگاه: جوړه گوزانیه که، (سه حه ری) یشی پی ده گوترتیت.
 ناخواه: به ناهه ق، خوا نه ناس.
 نه یجه: قامیش. ههروه ها به و ده زوو باریکه ده گوترتی که له ناو نووکی قه له مدایه.
 نمود: ده رکه ت.
 نیگه هبان: ناگادار، پاسه وان، یاساوان.
 ناتوریل: سروشتی (Natural) ی ئینگلیزه، طبیعی.
 نادان: نه زان.
 نه ریتمان بز دامه هینن: قسه مان بز دروست مه که ن.
 ناله کار: که سی بنالی، کاری نالین بی.
 نه قاره: نامیرتکی موسیقایه.
 نمونه نمایی: پیشانگای شتی نایاب. معرض، نویینه.
 نادرست: نارپک.
 نه بزگیر: نه و که سه ی نه بز ی دهستی (مه چه کی) مروفت ده گرتیت.
 نه نگی سه ر، برایم ناوا: دوو دتییه له ناوچه ی قه ره داغ.
 ناپه رمونه وه: سل ناکه نه وه.
 نه له خشبیه: نه رووشاوه، تیک نه چوو.
 نیمن: نیوه.
 نیوه نمک: هه ویریکه ده خریتته سه ر برین.
 ناله ی شه وگیر: نه و ناله و نزایه یه که به شه و گیرابیت.
 ناگزیر: به دگفتار.
 نمکی گریان: چاو فرمیتسکاوی.
 نوشارو: ده رمانیکی خه یالی بووه بز هه موو جوړه نه خو شیبیه ک.
 نمایش: شانو.
 ناف: ناوک.
 نوشوست: شکست.
 نامه ته شی ریس: نامه ریایی کار.
 نالچه ی پیلاو: نالی پیلاو.
 نگوون سار: له خا که وتوو.

ناوجه‌ژنان: ئەو دوو مانگەبە دەکەوتتە نیتوان جەژنی رەمەزان و جەژنی قوربانەو. نەبەسە بەهەرچال. نوێژە بارانە: ئەو نوێژەبە بۆ داواکاری باران بارین دەکریت. ناوەجاخ: ناچیزە.

(و)

وەنەوز: خەو نووچکی، لە نیتوان خەو و بیداریا. وزە دیدەنی: توانای سەرلێدان، بەسەرکردنەو. وپەرەویر: گریانی منال. وەنوس: فینوس. وردیلە: بەچە، مندال. وبق وازیان کرد: هاوار و هەرایان کرد. ویتلە دەر: دێبەکە بەشانی گۆژەو و نزیککی سلیمانییە. ویتلە دەر لەووەو هاتوو کە چەند پێگەبەک لە پێش چوونە ناو دیکەو هەبە پەنگە پێبوار لەو دەرانەدا ویتل بێ. وەردیەوان: کارگوزاری بەندیخانە، وەردیان. وەپەبجووری مېوانەو هاتبوو: بۆ هەوالی مېوان هاتبوو. وەرەم: سیل. وەختەبەرێ بێم: وەختە بێم. وادەیل: شین و زاری.

(ه)

هامراز: هاو دەم. هەلدا: هەللا، هاوار، هەراو هەللا. هەرەوز: هاوکاری. هەینو: هەینی، جمعه. هێدی هێدی: هێواش هێواش، ورد ورد، لەسەر خۆ. هەلناکا: دەرنابا، ناگۆنجی. هەلگبیرا: رەدوو کەوتوو. هەلمەت: هێرش، شالاو. هۆمەرە کوێر: کاتی خۆی دێبەک بوو لەو دیوی گردی سەیانەو. هەزارکانیان: شوێنیکە لە پستی کەنارووتو. هونەرەر: هونەر مەند. هەودا: تالە دەزوو. هۆن هۆن: فرمێسکی بەردەوام لە کاتی گریاندا. هەریسە: خوارنیکە هەموو خوارنیککی تیکەل ئەکرێ لە کوردیدا باو دەلێن «شینى هەریسە کە دەکات».

هاته جونیوش: هاته جۆش. هەرزەگۆ: نەزاندوو، کەسێ نەزانی جوان و لەبار بدوێ. هەلپاچراو: بپراو.

435

هوانشین: هەم نشین. هاوێل، هاوړی.

هەگبەلی: هەگبەلی (اڤه) (اڤه بازاری)، دوورگەبەکی خۆشە لە تورکیا سەیرانگایە وەکو قەزا و ناحیە لای خۆمان وایە. چەند سالتیک پیرەمێرد لەو جێگە خۆشەدا قائمقام بوو و نەژادی کوری لەوێ لەدایک بوو.

هەواخواهان: لایەنگران.

هەر لووشە دێ: هێشتا تیری نەخواردوو.

هاوشاری: خۆ ولاتی، خەلکی بەک شار.

هەوسار: سەرکەللە و لاخ، لە خوری دروست دەکرێ.

هەلده‌ناژێ: پالده‌کەوێ.

هەرپووتە: شاخیکە پێش ئەوێ بگەیتە ئەزمێ و جارێ کاروان بەویدا ئەچوونەو بۆ سیتەک. ئەم شوێنە دار و دەوێ نیبە واتە: هەر پووتە!

هوما: بالداریککی ئەفسانەبیبە.

هەمە چیزە: هەمە رەنگ.

هەوینی نۆ قازان شیرە: ئەوێ خراپە لە ناو هەر کۆمەلێکدا بێت تیککی ئەدات.

هاوار: دێبەکی زۆر خۆشە لە هەورامان. لە هەلەبجەو بەشرویدا بۆی دەپۆی، دانیشتوانی (کاکەبی)ن.

هەوا ئەستین: لەخۆمان ئەگۆرپین، بایی ئەبێن.

هۆمان تیبی کەوتوو: پێوستمان پێبەتی.

هەول و تەلاش: هەول و تیکۆشان.

هەرەمە: ئاگر و ئاوی کرد بەسەر بەکا.

هەق سز: بێ هەق، بێ ماف.

هامان: دوژمنیککی هەرە بەناوبانگی جوولەکەکان بوو. هەموو سالتیک پەیکەرێکی هامانیان دروست دەکرد بەتێلا و دەمانجە ئەهاتنە وێزە، ئەم جەژنەیان ناو نابوو جەژنی کوشتنی هامان.

هەلەر: بەدگۆ، چەنەباز.

هێلی ناو وەرد: ئەو هێلەبە دواي ئەوێ گاسن لە زەویەکە دەدات دەر دەکەوێت.

هەلده‌وستنەو: هەلده‌سلەمیتنەو.

هەوا خواھ: خەیاڵ بلاو.

(ی)

یاداشت: بیره‌وهری.

یاداشتی دەکات: دەینوسیت.

یۆلداش: (تورکییە) واتا هاوړی.

یاوز: سولتان سەلیمی عوسمانی.

یوشع: ناوی یەکی لە پێغەمبەرەکان بوو.

یەکە پیاو: باشترین، بەناوبانگترین پیاو.

یەکیکیان ئەکەمە قەبەل: دەرعه‌ده‌ی ئەوی دەکەم. یەکیکیان ئەکەمە بری ئەو.

یەک شەو: مەبەست لە مەلا (عبداللهی کوری مەلا غەفور)ە، کە پیاویکی هەزار بوو لە سلیمانی،

بەلام کە خالە وەجاخ کوێرەکە ی مرد سامانیکی زۆری بۆ بەجێ هێشت لەمەو ناونرا (مەلا

عبدالله) ی یەک شەو.

436

ناوہ پۆك

59	بۆ ميعراج
61	خوای گه وره
62	جهزنى مه ولود
64	ئه گهر
65	عه شقى تۆ
65	بانگيک له لاهوته وه
67	خوشه ويستى خوا
68	خوای ئيمه ی
70	ئه و كه سه ی
72	شيخ و سۆفى
72	خوشه ويستى خوا
73	خوای كاتى ويستى
74	نالهى كۆن
75	سه رمه ستى روو سوور
76	بۆ مه ولود
78	نالهى پيرى پيران
78	ئه ی به خشاينده
80	په روه دگارا
81	خوایه هاوارم
81	ره هئومای گوم بووى
82	ته نها خوایه كه ی
84	خوایه به عه قل
85	خوایه ئه وانهى
87	خوایه فه رمووته
89	خوایه زۆر جار
91	مانگى رۆژوو
91	ئه و عه شقه ی
93	پيره ميترد و مه وله وى
93	هاوده مى فه رهاد
96	تى چين
97	بلاوه كه وته
97	خه سته ی خارى خه م
100	خه رامان ده ركه وت
101	ما مۆستای سه رئيل
103	سه ردارى زومردى
106	بۆ مه رگى مه حموود جه وده ت
108	سۆزى پيره ميترد
109	دوورى تۆ
113	گيانه دلّه كه م

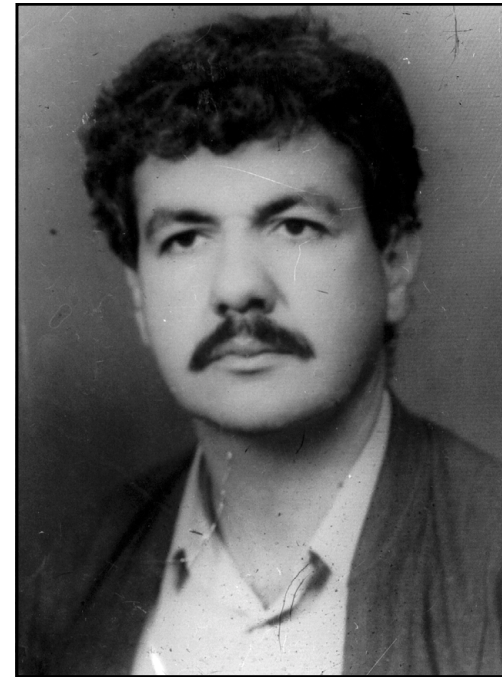
7	گيپه
8	شه رى خه راجيان
9	ده نگی وه تهن
10	به بۆنه ی ده رچوونه ودى گوشارى گه لا ويژه وه
11	به ستن
11	ده ، شت
12	چاو
13	لاى لايه بۆ منال
15	كه شتى ، پا پۆر
15	دنیا ، ده سته كه وتن
16	كيژۆله ی خوینده وار
19	عيزرائيلى به هه شتى
21	بالۆرى
22	قافيه ی به جرت
23	گالته ی به راست
24	ده رسى مه لای هه ياسى
25	دوينى شه و شه يتان
26	مه لا سى پاره
28	به يتى مشك و پشيله
29	گوئى ناگردان
32	مام چه وه نده ر
35	عه شقى پاك
37	په ندی بالنده
39	هارونه ره شيد
41	گورنه ته له
43	تۆله
45	قوله ره ش
46	چاو برسى
49	خه يال پلاو
51	به ردتاش
52	په ند و ئامۆزگارى بۆ بازرگان
54	مه ميون و دارتاش
55	شيعره ئاينيه كان
55	دلّيكم ئه وئ
56	په روه دگارا ته ماشا ئه كه م
57	په روه دگارا وا به ره به ره
58	خودای بى نياز

169	چراغم شههید
170	نازک سارا و دهشت
177	گیانه له پرخه‌ی
177	چراخ داجاری
178	یاری پهرچم لوول
180	های له بیاندا
181	دلّه داخی نو
182	دلّه زامی نو
184	دووری پر دهرده
185	پیره‌میترد و مه‌لا ولدخان
185	شیرین به‌نازه
187	سه‌وزه‌له‌ی چاو رهش
191	شای ولّه‌د چاوان
193	بادی له‌یلاخان
198	پیره‌میترد و میرزا شه‌فیغ
198	یاری دلّ په‌یکهر
198	په‌عنای دلّ په‌یکهر
202	شیرین پی‌ی داوه
203	لا‌سای‌ی توحفه‌ی تفاح
204	میرزام زامی حه‌ی
207	به‌هاری نویّ پهنگ
210	له‌خه‌و هه‌ستا‌بووم
214	های قوربان تاکه‌ی
216	پیره‌میترد و مه‌جذووبی شاعیر
217	مه‌جذووب
219	پیره‌میترد و (داخی) شاعیر
226	پیره‌میترد و شیعریکی (پیر میکائیل)
227	پیره‌میترد و شیعریکی حه‌سه‌ن نه‌فه‌ندی مامی
228	نه‌و به‌هار ره‌شه
230	له‌یل به‌جه‌مالّ
232	زیلله‌ی زایه‌له
233	به‌ندی ئای ئای
235	پیره‌میترد و شیعریکی یوسف به‌گی ئیمامی
236	که‌وته ئارایش
238	یار شیتو‌دی چۆنه
241	له‌سه‌ر دیاری
243	پیره‌میترد و چهند شیعریکی (حهمه‌ تاغای دهر به‌ند فه‌قه‌ره) و (نه‌حمه‌د به‌گی کوماسی)
248	پیره‌میترد و شیعریکی طالعی (حهمه‌ تاغای دهر به‌ند فه‌قه‌ره)
249	دیسان، پیره‌میترد و شیعریکی شه‌فیغ

114	نه‌پرسی چۆن
116	وه‌لی دتیوانه و پیره‌میترد
117	تاق تاق که‌ره
118	شیرین ناوی شه‌م
120	یاران نه‌وبه‌هار
123	نازداری جافان
126	کوچکی هه‌واران
129	بیتزاری هۆزان
130	یاشا له‌ نویتوه
130	یاشا جه‌ نۆوه
132	قبیله‌که‌م هه‌ی شه‌م
135	یاران تاریکه
137	هه‌ر من ناشادم
139	هه‌ی شه‌می شه‌وان
141	یاران له‌ جه‌رگم
141	یاران نه‌ جه‌رگم
143	یاران مه‌جنوونم
146	ئۆف برینداره
146	چۆل نشینه‌ خۆم
149	په‌ری په‌شمالان
149	شای سیا یانان
150	به‌ کۆی زوخالّ بیت
152	بیتسارانی و پیره‌میترد
152	ئای تیری تانه
153	له‌ناو په‌زانا
154	چراخ وه‌ره‌زان
156	دلّه‌ی بی‌ ته‌دبیر
156	دلّه‌ی که‌مته‌ر ویر
158	گیانه‌ نه‌و رۆژه‌ی
158	چراغ نه‌رساتنی
160	یاران حالّی دهرده
161	مه‌یلت کۆن نابج
161	چراغم جه‌ویر
162	له‌ هیتلانه‌ی دلّ
162	چراغم نه‌ دلّ
163	گه‌لای دهره‌ختان
165	گیانه‌ وه‌نه‌وشه‌و
167	وه‌ک من دهرده‌دار
168	گیانه‌ نه‌ژمیترد

306	پیره‌می‌تد و موخته‌شه‌می کاشانی
312	پیره‌می‌تد و مه‌ستوره خانمی ئه‌رده‌لانی
314	شه‌وقی چرا
315	په‌چته‌ت لاده
315	نه‌عتی‌کی سه‌نایی
316	پیره‌می‌تد و شامه‌زه‌هر
317	عه‌شقی راس
318	نه‌عتی فارسی به‌کوردی
319	پیره‌می‌تد و بابا‌تاهیری همه‌دانی
321	پیره‌می‌تد و چوارینه‌کانی خواجه عبدالله‌ی ئه‌نصار
323	پیره‌می‌تد و چوارینه‌کانی شیخ سه‌عیدی أبو‌الخیر
351	پیره‌می‌تد و پینج‌خسته‌کی سالم له‌سه‌ر مه‌ولانا خالد
357	وه‌لامتیک بو‌شیخ مه‌حمودی نه‌مر
359	ئه‌مشه‌و
360	دل بریندارینی
361	شه‌وی به‌ل‌دای سالم
363	پیره‌می‌تد و به‌یتی‌کی (کلیم‌ی) همه‌دانی
364	پیره‌می‌تد و چوارینی‌کی سه‌دید
365	دوو چوارینی خه‌یام
366	پیره‌می‌تد و مه‌ته‌ل
380	پیره‌می‌تد و به‌یتی زه‌نووری
386	پیره‌می‌تد و میرزام ته‌وارتی ده‌ریه‌ندفه‌قه‌ره
392	پیره‌می‌تد و شیعرتی‌کی عه‌ره‌بی
393	دوو شیعر له‌تورکییه‌وه
396	به‌ندی په‌خشان (وه‌رگیزی‌ی پیره‌می‌تد)
397	دوو شیعری شیخ مسته‌فای ته‌خته‌یی
400	سه‌بارته‌ت به‌مه‌حمود پاشا له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی پروونه‌وه
406	پیره‌می‌تد و ده‌شیعری مه‌ستوره خانم
413	پیره‌می‌تد و شیعرتی‌کی نازتی حه‌سه‌ن
414	پیره‌می‌تد و سه‌یدی هه‌ورامی
417	فه‌ره‌نگی پیره‌می‌تد

251	بیدی مه‌جنوونی
253	خودایه، به‌هار
254	پیره‌می‌تد و شیعره‌که‌ی مه‌حمود پاشای جاف
255	واده‌ی خیتله و خوار
258	پیره‌می‌تد و شیعرتی‌کی مه‌لای جه‌باری
259	به‌هار
262	دل مه‌ستی یار بوو (میرزا یاقوب)
263	زلتیخای سانی (خانای قویادی)
264	که‌هانته‌ت (پیره‌می‌تد)
266	مه‌وله‌وی و چه‌ند شیعرتی‌ک
268	هاوین هاوینهم (مه‌وله‌وی)
270	ئارایشیتی‌کی (عبدالله به‌گی زه‌نگه‌نه)
271	ئاره‌ق وه‌ک شه‌ونم (مه‌وله‌وی)
272	دوو به‌یتی بی‌سارانی
273	پیره‌می‌تد و شیعرتی‌ک له‌باره‌ی حه‌جه‌وه
274	له‌ده‌رگای ره‌حمته‌ت (پیره‌می‌تد)
275	قیبله‌م نه‌کیشی (بی‌سارانی)
277	له‌نیوان ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی و مه‌وله‌وی-دا
278	شیعره‌کانی مه‌جذوب
278	میرزام قه‌لای خاو (فه‌قی‌ی قادری هه‌مه‌وه‌ند)
279	فه‌قی‌ی خه‌لووزه‌بی
279	به‌ندی قه‌لای خاو
282	پیره‌می‌تد و شیخ أبو‌الوفای کوردی
284	هیتند له‌دووری تو
286	به‌یادی کۆن
287	وا له‌دووریت
288	به‌وه‌م زانی
288	به‌شه‌رابی که‌ره‌می
290	خه‌وی به‌خت
290	پیره‌می‌تد و شیخ عومه‌ر ضیاء‌الدین
291	جه‌زبه‌ی عه‌شق
292	نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جمه‌ددین
293	پیره‌می‌تد و شانامه
295	پیره‌می‌تد و ناصر خسرو
299	پیره‌می‌تد و مه‌خفی
300	پیره‌می‌تد و ظهیر
302	پیره‌می‌تد و وه‌حشی شاعیر
303	پیره‌می‌تد و سه‌عدی
304	پیره‌می‌تد و شیخ ره‌زا

ئۆمىد ئاشنا

* لە بنەمالە يەكی رۆشنبیر و تاینپه روهه له سلیمانی سالی ۱۹۵۵ له دایک بووه.

* سالی ۱۹۷۸-۱۹۷۹ په میانگای پینگه یاندنی مامۆستایانی له ههولیر ته واکردوووه و له ناوچه کانی قهه داغ و دوکان و ده ربه ندیخان و پاشان سلیمانی مامۆستا بووه.

* له سالی ۱۹۷۸ وه ئەندامی یه کیتی نووسه رانی کورد بووه.

* له سالی ۱۹۹۴ خانه نشین کراوه له سهه داوای خۆی. بۆ تهوهی دهرفه تی ته وای هه بیخ بۆ خزمهت کردن له بواری ساغ کردنه وه و کۆکردنه وهی به رهه می ئەدهبی و رۆشنبیری نه ته وه که مان.

* پرۆژه یه کی ئەدهبی به دهسته وه بوو به ناوی (پرۆژهی سهه کتیبی کوردی) که توانی نزیکه ی (۷۰) هفتا کتیب و نامیلکه ی لی چاپ بکات به لام به ژماره ی کهم به هۆی بێ توانایی مادی.

* سامانیکی ئەدهبی زۆری به جێ هیشته وه به لام زۆریه بیان هه ر دهستنه وسن.

* له ۲۰۰۰/۱/۱۶ له ته مه نی ۴۵ سالی و له هه رته ی به رهه مه تیناندا کۆچی دوایی کردوووه و له گردی سه یوان نیژراوه.

* ژماره یه کی زۆر دهستنه وس و سێ جگه ر گۆشه ی به ناوی «سیامه ند و سایه و شاد» له پاش به جێ ماوه.

ئهم سێ به رهه مه ی له ده زگای ئاراس بلاو بوونه ته وه:
- ره شید نه جیب: ژبان و به رهه می.

- ئەشکی باوان: به رهه مه بلاونه کراوه کانی کامه ران موکری.

- پیره مپیرد و پیتیدا چوونه وه یه کی نوێی ژبان و به رهه مه کانی: دوو به رگ له ۹۰۰ لا په ردا.

- و چهندان به رهه می تریشی به رپێدن.

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس

- (١) هه‌لکه‌وتی دیریکی له کوردستاندا. دانانی: حوسین حوزنی موکریانی.
 (٢) سه‌روا. دانانی: د. عه‌زیز گهردی.
 (٣) ژنی کورد به‌سته‌م ده‌وره دراوه. دانانی: د. کوردستان موکریانی.
 (٤) الحرب الكردية وإنشقاق ١٩٦٤. تألیف: دیشید ادامسن و جرجیس فتح‌الله.
 (٥) رحلة الى رجال شجعان في كردستان. تألیف: دانا ادامز شمادت. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح‌الله.
 (٦) جمهورية مهاباد - جمهورية ١٩٤٦ الكردية. تألیف: ولیم ایغلتن الابن. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح‌الله.
 (٧) كردستان أو الموت. تألیف: رینییه موریس. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح‌الله.
 (٨) كرد و ترك وعرب. تألیف: سي.جي. ادموندز. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح‌الله.
 (٩) طريق في كردستان. تألیف: أي.ام. هاملتن. ترجمة وتعليق: جرجیس فتح‌الله.
 (١٠) ئه‌ده‌بی رووسی و کیشهی پاستیرناک. دانانی: د. مارف خه‌زنه‌دار.
 (١١) له پیتناوی راستی و کورد و خانیدا. دانانی: محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم.
 (١٢) کۆچی سوور. رۆمانی: حه‌مه که‌ریم عارف.
 (١٣) مساهمة علماء كردستان في الثقافة الاسلامية. تألیف: محمد زکی حسین.
 (١٤) له کوردستانی عیترقه‌وه هه‌تا ئه‌وه‌بری چۆمی ئاراس. نووسینی: مورتها زه‌ریه‌خت. وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: شه‌وه‌کت شیخ یه‌زدین.
 (١٥) فه‌ره‌نگی کوردستان. دانانی: گیوی موکریانی.
 (١٦) خاک و کیشهی مان. رۆمان: عه‌زیزی مه‌لا ی ره‌ش.
 (١٧) امارة بهدينان الكردية. تألیف: صديق الدمولوجي. تقديم: د. عبدالفتاح علي بوتاني.
 (١٨) المجتمع البشري لماذا يشبه مستشفى المجانين...؟. تألیف: مسعود محمد.
 (١٩) جوايه‌ز. به‌ره‌می نو‌شاعیری هه‌ولتیری.
 (٢٠) نه‌خشهی رۆتانی رێژهی کار له زمانی کوردیدا. ئه‌ندان‌یار د. شێرکۆ بابان.
 (٢١) زریزه‌ی زێرین. دانانی: محهمه‌د سالح ئیبراهیمی.
 (٢٢) شیخ ره‌زای تاله‌بانی شاعیری گه‌وره‌ی خۆزه‌هلای ناوه‌راست. دانانی: ئه‌حمه‌د تاخانه.
 (٢٣) خۆبیوون و شۆرشێ ئاگری. دانانی: رۆهات ئالاکۆم. وه‌رگێرانی: شوکور مسته‌فا.
 (٢٤) عه‌بدوره‌زاق به‌درخان. دانانی: جه‌لیلی جه‌لیل. گۆرینی بۆ کوردی باشوور: شوکور مسته‌فا.
 (٢٥) القومية الكردية و د. عبدالله جودت في مطلع القرن العشرين. تألیف: مالمیسائز. ترجمة: شوکور مصطفى.

- (٢٦) کۆمه‌لناسیی گه‌لی کورد. دانانی: مارتن فان بروویین سن. وه‌رگێرانی: شوکور مسته‌فا.
 (٢٧) هه‌لبێژاردنه‌کانی کوردستان. دانانی: به‌دران ئه‌حمه‌د.
 (٢٨) تنوع الكرد في العراق - مدخل الي السياسة. تألیف: سامی شورش.
 (٢٩) هه‌له‌بجه - کاره‌ساتی کیمیاباران سالی ١٩٨٨. دانانی: هه‌ورامان عه‌لی توفیق.
 (٣٠) گالته‌ به‌چه‌ک. رۆمان - نووسینی: جیمس ئۆلدرج. وه‌رگێرانی: د. عه‌زیز گهردی.
 (٣١) له مۆرکه‌ تاییه‌تبییه‌کانی رێزمانی کوردی. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
 (٣٢) به‌ره‌و رێزمانی کوردی، به‌ره‌و زمانی نووسین. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
 (٣٣) نادرنامه‌ی ئه‌لماس خانی که‌له‌وهر. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
 (٣٤) نظام الأناضول الشرقية. تألیف: اسماعیل بېشکچی. ترجمة: شوکور مصطفى.
 (٣٥) سینتاکسی رسته‌ی کوردی. د. کوردستان موکریانی.
 (٣٦) فه‌ره‌نگی شاره‌زوور. کوردی - ئینگلیزی. دانانی: د. شه‌فیق قه‌زاز.
 (٣٧) الصراعات الدولية. تألیف: محمد احسان رمضان.
 (٣٨) مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی یه‌که‌مین چیرۆکنووس و په‌خشانه‌نووسی کورد. دانانی: د. فه‌ره‌اد پیربال.
 (٣٩) گیتی زنده‌وهر. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
 (٤٠) مێژووی په‌خشانی کوردی. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
 (٤١) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
 (٤٢) كردستان ودوامه الحرب. تألیف: محمد احسان رمضان.
 (٤٣) رۆمانی ریگا. دانانی: محهمه‌د مه‌لولوود مه‌م.
 (٤٤) مقالات حول القضية الكردية. تألیف: فوزی الأتروشی.
 (٤٥) حیاتی الكردیه أو صرخة الشعب الكردي. مذكرات: نورالدین زازا.
 (٤٦) بۆ کوردستان. دیوان: هه‌ژار موکریانی.
 (٤٧) جنوب كردستان في الدراسات الانثروپولوجية. ترجمة: جرجس فتح‌الله.
 (٤٨) مه‌هد البشريه أو الحیاة في شرق كردستان. تألیف: دبلیو. آی. ویگرام وادگار. تی. آی. ویگرام. ترجمة: جرجیس فتح‌الله.
 (٤٩) مبحثان على هامش ثورة الشيخ عبیدالله النهري. تألیف: جرجس فتح‌الله.
 (٥٠) أيامي في ثورة كردستان. مذكرات: یونان هرمنز.
 (٥١) لقاء الكرد واللان في بلاد الباب وشروان. تألیف: جمال رشید.
 (٥٢) ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی کوردستان له سالتیکدا - چالاکییه‌کانی کابینه‌ی چواره‌می حکومه‌تی هه‌رێمی کوردستان له سالی ١٩٠٠د و پلانه‌کانی بۆ داهااتوو.
 (٥٣) کۆفاری رووناکی. ئاماده‌کردن و پیتشه‌کی: د. کوردستان موکریانی.
 (٥٤) مێژووی ئه‌ده‌بی کوردی. به‌رگی یه‌که‌م. دانانی: د. مارف خه‌زنه‌دار.

- (٥٥) شازاده چکۆله. رۆمانی میترمنداڵان. نووسینی: سهنت ئیگزویبیری. وهرگیتپانی: ئاسۆ عهبدوللا حهسهن زاده.
- (٥٦) حهمکێ توفی. دانانی: د. مهسعود کتانی.
- (٥٧) حهیران. دانانی: غهفور مهخمووری
- (٥٨) گهشتیک به کۆماری مههاباددا. بیرهوهی: رهئیس بهکر عهبدولکهزیم ههویزی.
- (٥٩) نظام الأناضول الشرقية الجزء الثاني. تالیف: اسماعیل بيشيکچي. ترجمه: شکور مصطفى.
- (٦٠) فههاد و شیرین. شانۆنامه: نازم حیکمهت. و. له تورکییهوه: ئهحمده تاقانه.
- (٦١) توفیق فیکهت و شاعیره نوێخوازهکانی کورد. دانانی: ئهحمده تاقانه.
- (٦٢) گهپیان ل بابێ بهرزه. رۆمان: ئهنوهر محهمده تاهیر.
- (٦٣) بهرصیصی عابید. فهقیح تهیران. بلاوکردهوهی: عهبدولرهقیب یوسف.
- (٦٤) احداث عاصرتها. ذکریات محسن دزه یی.
- (٦٥) پهروین و دوو سمۆرهی بهدغه. چیرۆک بۆ منداڵان. یوسف عهبدولقادر.
- (٦٦) کۆمهله مشکینک. چیرۆک بۆ منداڵان. یوسف عهبدولقادر.
- (٦٧) رجال و وقائع. جرجیس فتح الله.
- (٦٨) الابسته - کتاب فندیاد الزرادشتیه. نقله من الفرنسية: الدكتور دواد الجلبی. تقدیم جرجیس فتح الله.
- (٦٩) بهشتیک له دیوانی مهجزوب: کۆکردهوه و لیکدانهوهی حهکیم مهلا سالح.
- (٧٠) گهلاوێژی کوردستان (کهلیله و دیمنه بهکوردی). وهرگیتپانی له فارسییهوه: حاجی مهلا کهزیمی زهنگهنه. بيشهکی: د. محهمده نووری عارف.
- (٧١) میژووی شانۆ له ئهدهبیاتی کوردیدا له کۆنهوه تا سالی ١٩٥٧، دانانی: د. فههاد پیریال.
- (٧٢) درامای کوردی له ناو درامای جیهاندا. دانانی: حهمه کهزیم ههورامی.
- (٧٣) شیخ رهزای تاله بانێ. ژبانی، پهروهدهی، بیروباوهی و شیعی. دانانی: د. مکرم تاله بانێ.
- (٧٤) مهحوی له نیوان زاهیرییهت و باطینییهت و سهراوهکانی عیشق و وینهی مهعشوقدا. دانانی: ئهحمدهی مهلا.
- (٧٥) مهولهوی: ژبان و بهرهمی. محهمدهی مهلا کهزیم.
- (٧٦) رحلة الى كردستان في بلاد ما بين النهرين. ترجمه: د. یوسف حبی.
- (٧٧) گۆرانیبیژه نهمرهکان. دانانی: باکوری.
- (٧٨) رهشید نهجیب: ژبانی و بهرهمی. ئومید ئاشنا.
- (٧٩) رۆژژمیری رۆمی. دانانی: ئهحمده تاقانه.
- (٨٠) الدولة الدوستکیة في كردستان الوسطی. ج ٢. عبدالرقيب یوسف.
- (٨١) مأساة بارزان المظلومة. بقلم: معروف چیاووک. تقدیم: سامی شورش.
- (٨٢) بارزانی: له مههابادهوه بۆ ئاراس. وهرگیتپانی شهوکهت شیخ بهزیدین.

- (٨٤) الکاتب الکردي قدری جان (١٩١١-١٩٧٢) قصص ومقالات، شعر وترجمة. جمع واعداد: دلاور زنگی. ترجمه: هورامی بزدي، دلاور زنگی.
- (٨٥) ئەشکی باوان: بهرهمی بلاونه کراوهی کامه ران موکری.
- (٨٦) پیره میتر و پیداجوونه وهیهکی نوێی ژبان و بهرهمهکانی. بهرگی بهکه م. ئومید ئاشنا.
- (٨٧) پیره میتر و پیداجوونه وهیهکی نوێی ژبان و بهرهمهکانی. بهرگی دووهم. ئومید ئاشنا.
- (٨٨) مهحوی. بهشتیک له بابتهکانی فیستیقالی مهحوی. ههولیر ٢٨-٣٠ تاب ٢٠٠١ ژماره یهک لیکۆله وه و نووسه ران.

ئهم كتيبه

- رۆژی ١/٧/٢٠٠١ دهست کرا به پیت لیدانی ههردوو بهرگی ئهم كتيبه.
- رۆژی ١/٩/٢٠٠١ ههموو شتیکی تهواو بوو.
- ههردوو بهرگ له ٨٧٢ لاپه رهی قهواره گهوره دایه.
- دهزگای ئاراس - ههولیر